

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP
COMMISSIE

COM(66) 250

Brussel, 22 juni 1966

Rapport over de toestand in de visserijsector in de lid-staten
van de EEG en grondbeginselen voor een
gemeenschappelijk beleid

ALGEMENE INHOUDSOPGAVEEERSTE DEEL

- Hoofdstuk I - Vangsten en aanvoer
Hoofdstuk II - Visgronden en bewaringsmaatregelen
Hoofdstuk III - Produktiemiddelen en hun structuur
Hoofdstuk IV - Subsidies en andere financiële steun welke aan de Lid-staten worden toegekend

TWEDE DEEL

- Hoofdstuk V - Voorzieningsbalans
Hoofdstuk VI - Buitenlandse handel
Hoofdstuk VII - De markt van verse vis
Hoofdstuk VIII - Verwerkende industrie

DERDE DEEL

- Hoofdstuk IX - De toestand (samenvatting)
Hoofdstuk X - Richtlijnen voor een gemeenschappelijk geleid
-

EERSTE DEEL

HOOFDSTUK I - VANGSTEN EN AANVOER

blz

A. Vangsten

- 1. Algemeen 1
- 2. EEG vangsten 4
- 3. Verhouding tussen vangsten en aanvoer 4

B. Aanvoer

- 1. EEG aanvoer 7
- 2. Samenstelling van de aanvoer 10
  - a) Verse vis (onverwerkt) 15
  - b) Schaaldieren 23
  - c) Weekdieren 23
  - d) Aan boord verwerkte vis 24
  - e) Voor andere doeleinden dan menselijke consumptie bestemde produkten 27

HOOFDSTUK II - VISGRONDEN EN BEWARINGSMAATREGELEN

A. Visgebieden

- 1. Algemeen 29
- 2. Visgronden van de Lid-Staten en voornaamste soorten aangevoerde vis 34
  - a) De Bondsrepubliek Duitsland 35
  - b) België 38
  - c) Frankrijk 38
  - d) Italië 38
  - e) Nederland 42

B. Visserijgrenzen

43

C. Internationale samenwerking ter instandhouding en gebruikmaking van de rijkdommen der zee

52

Bijlage 1 : Territoriale watergrenzen en gereserveerde visserijzones

57

Bijlage 2 : Internationale visserijverdragen

60

.../...

HOOFDSTUK III - PRODUKTIE MIDDELEN EN HUN STRUCTUUR blz

<u>A. De visserijvloot in de EEG en haar structuur</u>	
1. Algemene gegevens	66
2. De toestand per Lid-Staat	75
a) Bondsrepubliek Duitsland	75
b) België	78
c) Frankrijk	79
d) Italië	79
e) Nederland	83
3. Conclusies	83
<u>B. Vistuigen en vismethoden in de EEG</u>	
1. Voornaamste vistuigen	84
2. Methoden voor de visvangst in de Lid-Staten	86
a) Bondsrepubliek Duitsland	87
b) Nederland	88
c) België	89
d) Frankrijk	89
e) Italië	89
3. Conclusies	91
<u>C. De produktiviteit</u>	
1. Algemene gegevens en vergelijkingen tussen de Lid-Staten	91
2. Verloop en vergelijking van het bruto binnenlands produkt per hoofd in de visserij, de landbouw en de industrie	95
3. Conclusies	101

HOOFDSTUK IV - SUBSIDIES EN ANDERE FINANCIËLE HULP AAN DE VLOOT IN DE LID-STATEN

<u>A. Motieven voor subsidies en andere financiële hulp</u>	
1. Wisselvalligheid in de bedrijfsuitkomsten	104
2. Groeiende behoefte aan kapitaal	105
3. Wijzigingen van structurele aard	106
4. Onvoldoende inkomsten van de vissers	106
5. Opsporing van nieuwe visgronden en research	106

.../...

<u>B. Aard van de financiële hulp</u>	<u>blz.</u>
1. Dekking van kapitaalbehoeften	108
a) Garanties	108
b) Leningen	109
c) Slooppremies	110
d) Subsidies voor de bouw en de uitrusting	110
2. Vermindering van de financiële lasten en van de exploitatiekosten	111
a) Interestreduktie	111
b) Subsidie op de kosten van de bedrijfsmiddelen	112
c) Dienstverlening	112
3) Verhoging van de opbrengst	112
a) Toeslagen op de besomming	112
b) Prijsstabilisatie	112
4) Proefvisserij (experimentele visserij)	113
5) Steunmaatregelen van algemene aard	113
<u>C. Overzicht van de door de Lid-Statens aan de visserijsector verleende financiële hulp</u>	
1. Garanties	114
2. Leningen	115
3. Slooppremies	119
4. Subsidies voor de bouw	120
5. Interestreduktie	121
6. Subsidie op de kosten van de bedrijfsmiddelen	123
7. Toeslagen op de opbrengst	123
8. Prijsstabilisatie	124
9. Experimentale visserij	125
10. Steunmaatregelen van algemene aard	125
<u>Bijlage 1 - Staat van de voornaamste steunmaatregelen per Lid-Staat verleend in de vissector tot 1.1.1964</u>	126
<u>Bijlage 2 - Vergelijkende studie</u>	131

.../...

T A B E L E S

EERSTE DEEL

HOOFDSTUK I - VANGSTEN EN AANVOER blz

Tabel 1	- Vangsten in de wereld	2
Tabel 2	- Vangsten der EEG	6
Tabel 3	- Vangsten en aanvoer van de Lid-Staten in 1963	7
Tabel 4	- Aanvoer der EEG	8
Tabel 5	- Aanvoer en waarde der produkten van visserij per Lid-Staat - 1961	11
Tabel 5a	- Aanvoer (aanvoergewicht) en waarde der produkten van visserij per Lid-Staat - 1963	12
Tabel 5a bis	- Indexcijfers voor de hoeveelheden (H) en de waarde (W) van de produktie in 1963	13
Tabel 6	- Samenstelling van de aanvoer in de EEG	14
Tabel 7	- Samenstelling van de totale aanvoer van de Lid-Staten -	16
Tabel 8	- Verse vis - aanvoer in de EEG - 1956-1961	17
Tabel 8a	- Verse vis - aanvoer in de EEG -(aanvoergewicht) (1962/1963)	18
Tabel 9	- Verse vis - aanvoer per Lid-Staat - 1963	20
Tabel 10	- Schaaldieren - Aanvoer in de EEG - 1963 - per Lid-Staat	23
Tabel 11	- Weekdieren - Aanvoer in de EEG - 1963 - per Lid-Staat	24
Tabel 12	- Aan boord verwerkte vis in 1963	25

HOOFDSTUK II - VISGRONDEN EN BEWARINGSMAATREGELEN

Tabel 1	- Gemiddelde vangsten van de verschillende visserijplaatsen in vergelijking van de andere staten	30
Tabel 2	- Vangsten van de Lid-Staten in de ICES-zone	32
Tabel 3	- Vangsten van de Lid-Staten in de ICNAF-zone	32
Tabel 4	- Vangsten van de Lid-Staten in de Noordzee	33
Tabel 5	- Hoeveelheden gevist in de verschillende visserijplaatsen - EWG - 1961	36

.../...

Tabel 6	- Hoeveelheden gevestigd in de verschillende visserijplaatsen - B.R. Duitsland - 1961	37
Tabel 7	- Hoeveelheden gevestigd in de verschillende visserijplaatsen - België - 1961	39
Tabel 8	- Hoeveelheden gevestigd in de verschillende visserijplaatsen - Frankrijk - 1961	40
Tabel 9	- Hoeveelheden in de verschillende visserijplaatsen gevestigd - Italië - 1961	41

HOOFDSTUK III - PRODUKTIE MIDDELEN EN HUN STRUCTUUR

Tabel 1	- De visserijvloot in de Lid-Staten van de EEG (van 1956 tot 1961)	67
Tabel 1a	- De visserijvloot in de Lid-Staten van de EEG (1962-1963)	68
Tabel 2	- Motorschepen en stoomschepen van de Lid-Staten, onderverdeeld naar B.R.T.	71
Tabel 3	- Motor- en stoomvaartuigen, verdeeld naar de verschillende vormen van visserij (1963)	72
Tabel 4	- Totaal aantal schepen, totale tonnage en PK van de visserijvloot van de Lid-Staten	74
Tabel 5	- Bouwjaar van de visserijvaartuigen in de Lid-Staten van de EEG	76
Tabel 6	- Structuur van de Duitse vloot	77
Tabel 7	- Structuur van de Belgische vloot	78
Tabel 8	- Structuur van de Franse vloot	80
Tabel 9	- Structuur van de Italiaanse vloot	81
Tabel 10	- Structuur van de Nederlandse vloot	82
Tabel 11	- Vangsten met de trawl et met de ringzegen	87
Tabel 12	- Voornaamste typen visserijvaartuigen in de Lid-Staten	87
Tabel 13	- Vismethoden in de B.R. Duitsland	87
Tabel 14	- Vismethoden in Nederland	88
Tabel 15	- Vismethoden in Italië	89
Tabel 16	- Produktie (netto vanggewicht), produktiefactoren en produktiviteit in de visserij van de Lid-Staten - hoeveelheid - waarde	92
Tabel 17	- Vergelijking van de indexcijfers betreffende de produktiviteit in de Lid-Staten	94
Tabel 18	- Bruto binnenvlands produkt tegen marktprijzen en werkgelegenheid in de visserij, de landbouw en de industrie	96

.../...

Tabel 19	- Bruto binnenvlands produkt per hoofd in R.E. en indicaties in de visserij, de landbouw en de industrie	98
Tabel 20	- Intermediair verbruik in de visserij	100

HOOFDSTUK IV - SUBSIDIES EN ANDERE FINANCIËLE HULP AAN DE VLOOT IN DE LID-STATEN

Tabel 1	- Steunmaatregelen van de Staten volgens de nationale begrotingen voor 1964	134
Tabel 2	- Steunmaatregelen, met uitzondering van leningen en leninggaranties, gespecificeerd naar Lid-Staat en naar economische bestemmingen (1964)	135

ERKLÄRUNG DER VERWENDETEN ZEICHEN

EXPLICATION DES SIGNES UTILISES

TAVOLA DEI SEGNI E DELLE ABBREVIAZIONI

VERKLARING DER GEBRUIKTE TEKENS

- Null,
Zéro,
Zero,
Nul;
- . Mehr als null, weniger als eine halbe Einheit,
Supérieur à zéro, mais inférieur à la moitié de l'unité,
Superiore a zero, ma inferiore alla metà dell'unità,
Meer dan nul, doch minder dan de helft van een eenheid;
- ... Nicht verfügbar, weil die gesuchte Zahl nicht zu erhalten,
war oder bereits in anderen Ziffern enthalten ist,
Non disponible parce que le chiffre recherché ne peut être
obtenu ou qu'il est compris dans un autre chiffre,
Non disponibile perché il dato ricercato non è ottenibile o
è già compreso in altri dati,
Niet beschikbaar, daar het gezochte cijfer niet verkregen
kan worden of in een ander cijfer begrepen is;
- (.) Teilergesulte oder gesondert anzugebende Zahlen,
Totaux partiels ou chiffres qui doivent être indiqués à part
Totali parziali o dati da indicarsi a parte,
Gedeeltelijke gegevens of afzonderlijk te vermelden cijfers;
- 1955 Kalenderjahr,
Année civile,
Anno civile,
Kalenderjaar;
- 1955-1960 Aufeinanderfolgende Jahre einschliesslich der beiden ange-
gebenen Jahre,
Période de plusieurs années consécutives, y compris les
deux années indiquées,
Periodo di più anni consecutivi, compresi i due anni indicati.
Periode van opeenvolgende jaren inclusief de twee genoemde.

<u>Deutsch</u>	<u>Français</u>	<u>Italiano</u>	<u>Nederland</u>
-Brutto-Fanggewicht	-Pêche brute	-Pesca lorda	-Bruto vangst
-Netto-Fanggewicht	-Pêche non rejetée	▼ Pesca effettiva	-Niet teruggeworpen van
-Fanggewicht der Anlandungen	-Pêche nominale	-Pesca nominale	-Netto vanggewicht
-Anlandegewicht	-Poids débarqué	-Peso sbarcato	-Aanvoergewicht
-Produktgewicht	-Poids du produit	-Peso del prodotto	-Produktgewicht

Begriffsbestimmungen:

Brutto-Fanggewicht: Das Gewicht des gesamten Fanges;

Netto-Fanggewicht: Das Gewicht des Teils des Bruttofanges (als ganzer Fisch) der nicht ins Meer zurückgeworfen wurde.

Fanggewicht der Anlandungen: Die auf Lebendgewicht umgerechneten angelandeten Men

Anlandegewicht: Das tatsächliche Gewicht der angelandeten Fische u. Fischerzeugni

Produktgewicht: Das tatsächliche Gewicht des Erzeugnisses.

Définitions:

Pêche brute: Le poids de tout le poisson pêché.

Pêche non rejetée: Le poids de la partie de la pêche brute, sous forme de poisson entiers, qui n'est pas rejetée à la mer.

Pêche nominale: Equivalent en poids vif des quantités débarquées.

Poids débarqué: Le poids réel du poisson ou des produits de la pêche mis à terre.

Poids du produit: Le poids réel du produit.

Definizioni:

Pesca lorda: Il peso di tutto il pesce catturato.

Pesca effettiva: Il peso della parte di pesca lorda, sotto forma di pesce intero, non è rigettata in mare.

Pesca nominale: L'equivalente in peso vivo delle quantità sbarcate.

Peso sbarcato: Il peso reale del pesce o dei prodotti della pesca, sbarcati sotto una qualsiasi forma.

Peso del prodotto: Il peso reale del prodotto.

Begrijpsomschrijving:

Bruto vangst: Het gewicht van alle vis op het moment der vangst.

Niet teruggeworpen vangst: Het gewicht van het deel der bruto-vangst (als gehele v dat niet in de zee teruggeworpen wordt.)

Netto vanggewicht: De op levendgewicht teruggerekende hoeveelheid aangevoerde vis.

Aanvoergewicht: Het werkelijke gewicht van de vissen of visprodukten bij de aanvoe

Produktgewicht: Het werkelijke gewicht van het produkt.

HOOFDSTUK I

XI

VANGSTEN EN AANVOER

A. <u>VANGSTEN</u>	blz. 1
1. Algemeen	" 1
2. E.E.G. vangsten	" 4
3. Verhouding tussen vangsten en aanvoer	" 4
B. <u>AANVOER</u>	"
1. E.E.G. aanvoer	" 7
2. Samenstelling van de aanvoer	" 10
a) Verse vis (onverwerkt)	" 15
b) Schaaldieren	" 23
c) Weekdieren	" 23
d) Aan boord verwerkte vis	" 24
e) Voor andere doeleinden dan menselijke consumptie bestemde produkten	" 27

A. VANGSTEN

1. Algemeen

Van de 510 miljoen km² van de aardoppervlakte wordt 361 miljoen km² (ongeveer 71 %) ingenomen door de zee en wel 155 miljoen km² op het noordelijk en 206 miljoen km² op het zuidelijk halfrond. Van de uitgestrekte oppervlakte der wereldzeeën wordt tot dusver slechts een betrekkelijk klein deel door de visserij benut. De zeevisserij concentreert zich nog in hoofdzaak op de neritische zone (zeeën tot 200 m. diepte). Deze ondiepe gebieden bevinden zich voor ongeveer 30 % op het zuidelijk en voor ongeveer 70 % op het noordelijk halfrond. Op het noordelijk halfrond heeft men in de laatste 20 jaar evenwel een aanvang gemaakt met intense bevissing van de gebieden tot 500-600 meter diepte. Op de zogenaamde hoge zee, buiten het continentale plat, die het grootste deel van de zeeoppervlakte vormt, wordt momenteel slechts in beperkte mate naar schoolvis (pelagische vissen) zoals tonijn en haringachtigen (haring, sardine, ansjovis enz.) gevist.

Sinds het begin van deze eeuw is de opbrengst van de visserij vortienvoudigd. Als gevolg van de toepassing van stoomkracht en motorvoortstuwing, alsmede van sloepnetten en andere moderne vangustrusting, ontwikkelde de visserij zich de laatste 60 jaar sterker dan gedurende de drieduizend jaar daarvoor. Het toenemingspercentage van de visserij opbrengst lag de laatste tien jaar hoger dan dat van vele andere voedingsmiddelen.

De volgende cijfers geven een beeld van de wereldopbrengst van 1900 tot 1963 en van die van Europa en van de EEG-landen van 1938 tot 1963:

Tabel 1

VANGSTEN IN DE WERELD

(netto vanggewicht)

(in miljoen ton)

Jaar	Wereld	Europa	EEG Landen
1900/10	4		
24	10		
32	10		
34	14		
36	17		
38	21.00	5.70	1.90
48	19.50	6.20	1.44
53	25.70	7.16	1.98
54	27.40	7.66	1.91
55	28.70	7.80	2.03
56	30.30	8.26	2.01
57	31.20	7.84 (	1.96 (
58	32.60	7.74)	1.94)
59	36.10	8.15)	2.06)
60	38.50	8.05 } 8.21	2.00 } 2.00
61	42.00	8.31 (	2.02 (
62	45.30	8.53)	1.98)
63	46.40	8.84)	2.04)

Bronnen : 1900-1936 - G. Meseck, "Die ernährungswirtschaftliche Bedeutung der Fischerei der Welt, die Erträge und deren Verwendung" in : Bericht über Landwirtschaft, december 1961-1938-1963 : F.A.O. Yearbook of Fishery Statistics - deel 16.

Uit deze cijfers blijkt dat de wereldproductie van vis, schaaldieren en weekdieren is gestegen van 31 miljoen ton in 1957 tot 46 miljoen ton in 1963; dat is een stijging van 50%. De vangsten van de Europese visserijlanden zijn in deze periode met ongeveer 13% gestegen (gemiddeld 8,21 miljoen ton per jaar).

.../...

In dezelfde periode 1957-1963 zijn daarentegen de vangsten van de EEG landen ongeveer gelijk gebleven, d.w.z. gemiddeld 2 miljoen ton.

De aanzienlijke toeneming van de wereldproductie moet enerzijds worden toegeschreven aan de totstandkoming en de snelle uitbreiding van de visserijactiviteiten van sommige ontwikkelingslanden, waaronder Peru (50% van de wereldtoeneming), Chili en China; anderzijds aan een merkbare verbetering van de vangcapaciteit van reeds belangrijke visserijlanden door verhoging van het aantal, de tonnemaat en het vermogen van hun visserijvloot en door het vissen in steeds verder verwijderde zeeën.

Dit geldt bijvoorbeeld voor Japan, dat zijn produktie in de beschouwde periode met 24% (1,3 miljoen ton) heeft vermeerderd.

Deze landen hebben getracht door een uitbreiding van hun visserijactiviteiten het hoofd te bieden aan de groeiende behoefte aan proteïne-bevattende voedingsmiddelen en zich te voorzien van de nodige grondstoffen voor hun verwerkende industriën, waarvan de eindprodukten in soms aanzienlijke hoeveelheden worden uitgevoerd.

Opgemerkt moet worden dat de produktie van de EEG-landen over het algemeen stationair is gebleven, niettegenstaande het verlies van sommige visgebieden en ondanks bepaalde biologische verschijnselen die tot de uitputting van sommige visgronden hebben geleid.

Deze gelijkblijvende produktie werd verkregen door verbeterde opsporingsmethoden, gebruik van nieuwe vangst- en opsporingsmethoden en bevissing van nieuwe visgronden.

Bovendien hebben enerzijds de algemene technische vooruitgang en anderzijds de toenemende concurrentie van andere landen die dezelfde gebieden bevisen, de lid-staten gedwongen tot een aanzienlijke en stijgende inspanning om hun structuren aan deze nieuwe, zich ontwikkelende situatie aan te passen. Op dit technisch-economische vlak doen zich trouwens nieuwe moeilijkheden voor ten aanzien van de ontwikkeling der produktie, die hun oorsprong vinden in de beperkingen die dat streven tot aanpassing ondervindt op het stuk van de rentabiliteit der ondernemingen.

.../...

2. EEG-vangsten

Uit een meer gedetailleerde analyse van de visserijproductie der EEG-landen in de jaren 1956-1963 (zie tabel 2) blijkt enerzijds dat de Belgische, de Italiaanse en de Nederlandse produktie stationair zijn gebleven of een lichte stijging vertonen, en dat anderzijds een sterke daling van de Duitse produktie wordt gecompenseerd door een aanzienlijke toeneming van de Franse produktie die kwantitatief het Duitse produktieverlies ongeveer heeft goedgeemaakt.

Al bij al is de visserijopbrengst van de EEG evenwel niet toegenomen, dit in tegenstelling met alle andere sectoren van de voedingsmiddelenproductie. De bevolking van de Gemeenschap is in dezelfde periode echter van 162 tot 176 miljoen, d.i. met 8,5% toegenomen.

3. Verhouding tussen vangsten en aanvoer

Uit een vergelijking tussen gevangen hoeveelheden, uitgedrukt

.../...

in netto-vanggewicht(1) en aanvoer van de EEG-landen in 1963, zoals die in tabel 3 voorkomen, blijkt dat het grootste verschil tussen vangst en aanvoer kan worden geconstateerd bij de Franse produktie (20% van de vangst), gevolgd door de Duitse (19%), de Nederlandse (13%), de Belgische (10%) en de Italiaanse (1%).

Het gewichtsverlies van de EEG-vangsten (ongeveer 16%) is vooral toe te schrijven aan het wegwerpen van sommige delen van de gevangen vis (ingewanden, koppen, enz.) aan afvallen van vis wegens bederf of andere redenen, en aan het verlies van vocht. Dit neemt toe naarmate er grotere hoeveelheden vis direct aan boord van de schepen verwerkt worden.

(1) Van de aanvoer, d.w.z. het werkelijke gewicht van de vis en van de visprodukten die in gelijk welke vorm worden aangevoerd (gezouten, bevroren of diepgekoelde vis, filets, vismeel) kan men met behulp van onrekeningsfactoren een theoretisch gewicht berekenen, genaamd "netto vanggewicht". Dit gegeven wordt afgeleid van het gewicht van de bruto-vangst min de vissen die op de visplaats zelf en in de vorm van gehele vissen terug in zee worden geworpen en de hoeveelheden die aan boord verbruikt zijn (consumptie door de bemanning en gebruik als aas). Dit theoretisch gegeven is van grote betekenis, omdat het vergelijkingen mogelijk maakt die, uitgevoerd met de werkelijke aanvoer, soms volledig betekenisloos zouden zijn; de aanvoer van een visserijvloot met verregaande verwerking aan boord der schepen is immers naar verhouding geringer dan de aanvoer van een visserijvloot die de vis onbewerkt aan land brengt.

.../...

Tabel 3 VANGSTEN E AANVOER VAN DE LID-STATEN IN 1963

x 1000 t

Landen	Vangsten (netto vanggewicht)		Aanvoeren (Aanvoergewicht)		Verschil	
	2.	%	3	%	4	%
B.R. Duitsland	646,9	32	521,7	31	125,2	19
België	61,9	3	55,6	3	6,3	10
Frankrijk	742,3	36	594,4	35	147,9	20
Italië	231,6	11	228,7	13	2,9	1
Nederland	361,0	18	313,4	18	47,6	13
Totaal	2.043,7	100	1.713,8	100	329,9	16

Bron : F.A.O. (1964) Yearbook Fish.Statist.(16)
Vangsten en aanvoeren 1963

B. AANVOER

1. EEG-aanvoer

De ontwikkeling van de aanvoer van de visserijvloeden der diverse EEG-landen blijkt uit tabel 4.

Vermeld moet worden dat in al deze gegevens betreffende de aanvoer begrepen zijn de hoeveelheden die in buitenlandse havens aan land zijn gebracht, maar niet die welke door schepen van andere landen in de eigen havens werden aangevoerd.

Deze cijfers bevestigen de aanzienlijke toeneming van de Franse produktie, de vermindering van de Duitse produktie, de aanhoudende geringe vermeerdering van de Nederlandse produktie en het gelijk blijven

.../...

Tabel 2

L A N D	1956		1957		1958		1959		1960		1961		1962		1963	
		%		%		%		%		%		%		%		%
B.R. Duits-land	800,6	40	791,7	40	743,1	38	768,0	37	674,0	34	618,9	31	652,7	32	646,9	32
België	69,1	3	62,9	3	64,3	3	57,5	3	53,7	3	61,7	3	59,8	3	61,9	3
Frankrijk	623,7	31	595,9	31	611,8	32	703,1	34	734,2	37	750,9	37	744,3	38	742,3	36
Italië	221,6	11	212,0	11	211,0	11	214,9	10	213,3	10	239,6	12	220,7	11	231,6	11
Nederland	298,1	15	300,8	15	313,8	16	319,6	16	314,7	16	346,1	17	321,9	16	361,0	18
Totaal EEG	2.013,1	100	1.963,3	100	1.944,0	100	2.063,1	100	1.999,9	100	2.017,2	100	1.979,4	100	2.043,7	100

x 1.000 t

VANGSTEN DER EEG
(netto vanggewicht)

- 6 -

VI/15.323/65-N

Bron : FAO-Yearbook of Fishery Statistics - deel 16

.../...

van de Italiaanse en de Belgische produktie. Bij de verdeling van de produktie over de verschillende Lid-Staten in 1963 blijkt dat Frankrijk de eerste plaats bezet met een produktie die ongeveer 35 % van de totale EEG-aanvoer omvat ; het aandeel van de B.R. Duitsland, dat enigzins terugliep, stabiliseerde zich in de buurt van 30 % van de totale hoeveelheid, terwijl Nederland, Italië en België respectievelijk 19 %, 13 % en 3 % voor hun rekening nemen.

In tabel 5 wordt een gedetailleerd overzicht gegeven van de economische waarde der produktie in 1961 ; naast de aanvoer (aanvoergewicht), onderverdeeld naar land, wordt voor de belangrijkste vissoorten, schaaldieren en weekdieren de waarde, in rekeneenheden, opgegeven.

Uit de totaalcijfers voor de EEG blijkt dat de meest gevangen soorten een naar verhouding lagere waarde hebben dan de soorten die zijn samengevat onder "overige", waarbij men bijzonder gewilde soorten aantreft.

Uit een analyse van de gegevens voor de diverse Lid-Staten valt op maken dat de grootste verschillen tussen de hoeveelhedspercentage en die der overeenkomstige waarden voorkomen bij de voor verwerking bestemde vis, met name haring, makreel en sardine.

Haring vertegenwoordigt bijvoorbeeld voor de B.R. Duitsland 23 % van het gewicht en 17 % van de waarde van de gehele aanvoer (vers en verwerkt) ; voor België bedragen deze cijfers respectievelijk 6 en 2 %, voor Frankrijk 8 en 4 %, voor Nederland 54 en 37 %.

Bij de schaaldieren is een interessant gegeven dat de waarde van de Franse en Italiaanse produktie respectievelijk 9 en 8 % van de totale waarde van de visserijproduktie van deze landen bedraagt.

Bij de weekdieren is de waarde van de Franse oester- en mosselproduktie aanzienlijk ; de prijs van mosselen lijkt daarbij vrij hoog te liggen, vooral bij vergelijking van de hoeveelheid en de waarde van de Franse produktie met die van de Nederlandse produktie. De laatste jaren is de prijs voor mosselen in Frankrijk aanhoudend gestegen.

.../...

Tabel 4

AANVOER DER EEG
(aanvoergewicht)

x 1.000 t

L A N D	1956	%	1957	%	1958	%	1959	%	1960	%	1961	%	1962	%	1963	%
B.R. Duitsland	694,3	41	686,4	41	641,9	39	670,5	38	585,6	35	517,7	31	521,6	32	511,6	30
België	61,0	4	55,5	3	57,2	4	51,5	3	55,2	3	54,8	3	53,3	3	55,5	3
Frankrijk	464,6	27	459,7	28	462,2	28	569,0	32	584,0	34	597,6	35	587,2	36	593,8	35
Italië	198,8	12	190,1	12	189,4	12	193,0	11	192,0	11	217,1	13	198,8	12	210,3	13
Nederland	264,9	16	265,7	16	277,4	17	284,8	16	289,3	17	301,8	18	282,1	17	313,6	19
Totaal EEG	1.683,6	100	1.657,4	100	1.628,1	100	1.768,8	100	1.706,1	100	1.689,0	100	1.643,0	100	1.684,8	100

Bron : BSEG - Visserijstatistiek 1950-61
BSEG - Landbouwstatistiek 1964 n°7 (jaren 1962 en 1963)

.../...

Uit de tabellen 5 en 5a over de jaren 1962 en 1963 blijkt dat de verhouding tussen de totale hoeveelheden en waarden voor de verschillende soorten geen aanzienlijke wijzigingen heeft ondergaan.

Voorts valt het op dat de totale waarde van de produktie in 1963, vergeleken met die in 1961, meer dan evenredig aan de toeneming van de fysieke produktie gestegen is (tabel 5abis).

2. Samenstelling van de aanvoer

Voor een grondige analyse van de markt van de betrokken produkten verdient het aanbeveling de visserijopbrengst van de EEG te bestuderen aan de hand van de werkelijk aangevoerde hoeveelheden en daarbij onderscheid te maken tussen verse en gekoelde (onverwerkte) vis, schaal- en weekdieren, alsmede aan boord verwerkte produkten enerzijds en voor andere doeleinden dan menselijke consumptie bestemde produkten anderzijds.

- In de loop van de jaren blijkt bij de samenstelling van de aanvoer in de EEG (zie tabel 6) een wijziging te zijn opgetreden ten aanzien van de verdeling van de verschillende groepen visserijprodukten :
- een geringe doch aanhoudende daling in absolute en relatieve waarde van de aanvoer van verse vis bestemd voor menselijke consumptie (1.219.600 ton, of 72% in 1956, tegen 1.078.700 ton, of 64% in 1963);
  - relatieve stabiliteit van de vangst van schaal- en weekdieren (na de aanzienlijke stijging van de hoeveelheid gevangen weekdieren in Frankrijk in 1959);
  - toeneming van de hoeveelheden aan boord verwerkte vis;
  - schommelingen in de hoeveelheden gevangen vis en schaaldieren, bestemd voor andere doeleinden dan menselijke consumptie.

.../...

Tabel 5

ANVOER (AANWERGEVICHT) IN WAARDE DER PRODUKTEN VAN VISSERIJ PER LID-STAAT

1961

PRODUKTEN	B. R. DUITSLAND			BELGIE			FRANKRIJK			ITALIE			NEDERLAND			E. E. G.			
	1000 t	%	1000 RE	1000 t	%	1000 RE	1000 t	%	1000 RE	1000 t	%	1000 RE	1000 t	%	1000 RE	1000 t	%	1000 RE	
Haring	114,9	23	12.506	3,3	6	269	36,6	8	4.893	-	-	-	113,7	54	11.956	268,5	20	29.624	9
Kabeljauw	116,5	24	17.386	11,9	23	2.435	66,8	15	17.933	14	-	-	7,1	4	1.601	202,3	15	39.355	13
Roodbaars	127,4	26	18.932	2,5	5	364	-	-	-	-	-	-	-	-	-	129,9	9	19.296	5
Makreel	8,4	2	443	0,3	6	20	43,9	10	5.840	4	5.661	5	25,0	12	1.511	85,1	6	11.475	4
Koolvis	39,8	8	6.086	3,0	6	493	19,2	4	5.127	8	5.822	21	2,3	1	418	63,3	5	12.124	4
Sardine	-	-	-	0,1	-	1	25,7	6	10.318	9	-	-	-	-	-	61,4	4	16.141	5
Wijting	1,3	-	81	5,7	11	611	35,5	8	6.505	5	-	-	8,9	4	780	51,4	4	7.977	3
Scheivis	9,4	2	1.560	4,8	9	886	8,9	2	1.961	2	-	-	6,7	3	981	29,8	2	5.388	2
Overige	72,1	15	16.026	21,0	40	6.905	205,5	47	73.915	59	59.726	74	86	22	15.024	472,6	35	171.588	54
Totaal vis	489,8	100	73.020	52,6	100	11.984	442,1	100	126.492	100	69.209	100	100	100	32.271	1.365,3	100	312.976	100
Garnaal	14,5	15	1.446	2,0	95	894	1,9	10	2.572	15	3.494	41	49	40	2.386	18,0	24	10.792	36
Overige	24,6	85	708	0,1	5	15	18,0	90	14.746	85	3.597	59	51	60	151	56,9	76	19.217	64
Totaal schaaldieren	29,1	100	2.154	2,1	100	909	19,9	100	17.318	100	7.091	100	100	100	2.537	74,9	100	30.009	100
Mossel	10,0	100	251	-	-	1	26,0	19	3.646	9	1.754	41	15	96	2.457	125,2	48	8.109	15
Oester	-	-	-	-	-	-	87,1	65	31.193	82	-	-	-	3	1.930	89,7	35	33.123	60
Overige	-	-	-	0,3	100	27	20,9	16	3.646	9	10.064	59	85	1	71	43,0	17	13.808	25
Totaal weekdieren	10,0	100	251	0,3	100	28	134,0	100	38.485	100	11.818	100	100	100	4.458	257,9	100	55.040	100
Totaal vis, schaal- en weekdieren	527,9	100	75.425	55,0	100	12.921	596,0	100	182.295	100	88.118	100	100	100	39.266	1.698,1	100	398.025	100

Tabel 5 a

PRODUKTEN	B.R. DUITSLAND			BELGIE			FRANKRIJK			ITALIE			NEDERLAND			E.E.G.			
	1000 t	%	1000 RE	1000 t	%	1000 RE	1000 t	%	1000 RE	1000 t	%	1000 RE	1000 t	%	1000 RE	1000 t	%	1000 RE	
Haring	105.7	22	9.508	13	3	175	1	7	5.424	4	-	-	115.8	55	12.148	37	256.8	19	27.255
Kabeljauw	132.0	28	22.274	31	19	2.008	15	14	16.617	12	-	-	6.7	3	1.459	4	212.9	15	42.358
Roodbaars	115.8	25	18.776	26	7	638	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	119.8	9	19.414
Makreel	2.1	1	220	-	-	14	-	9	9.044	6	9.4	3.243	12.0	5	1.358	4	63.4	5	13.879
Konkvijl	24.6	5	4.060	6	5	462	4	5	6.439	5	-	-	4.0	2	523	2	54.3	4	11.484
Sardine	-	-	-	-	-	1	-	7	9.327	6	25.6	4.875	-	-	-	-	56.7	4	14.203
Wijting	0.9	-	70	-	9	541	4	9	9.151	6	-	-	10.2	5	901	3	57.7	4	10.663
Scheivijl	6.1	1	1.290	2	6	588	5	3	2.348	2	-	-	8.2	4	1040	3	30.8	2	5.266
Overige	37.7	8	15.774	22	51	8.664	66	46	82.517	59	145.3	71.899	54.5	26	15.786	47	520.0	38	194.660
Totaal vis	474.3	100	71.972	100	100	13.111	100	100	140.967	100	180.3	80.017	211.4	100	33.215	100	1372.4	100	339.182
Garnaal	7.2	17	2.383	77	58	580	61	13	3.178	16	3.6	4.193	8.0	38	2.845	95	22.2	24	13.179
Overige	35.4	83	701	23	42	375	39	87	16.626	84	5.3	3.786	12.9	52	159	5	70.1	76	21.647
Totaal Schaaldieren	42.6	100	3.084	100	100	955	100	100	19.804	100	8.9	7.979	20.9	100	3004	100	92.3	100	34.826
Mossel	4.8	100	195	100	-	-	-	27	5.134	9	17.9	2.638	78.0	96	2.497	79	134.3	54	10464
Oester	-	-	-	-	-	-	-	57	42.612	79	-	-	0.5	1	603	19	70.8	28	43215
Overige	-	-	-	-	100	27	100	16	6.526	12	21.6	12.084	2.6	3	72	2	44.0	18	18709
Totaal weekdieren	4.8	100	195	100	100	27	100	100	54.272	100	39.5	14.722	81.1	100	3.172	100	249.1	100	72388
Totaal vis-schaal- en weekdieren	521.7	100	75.251	100	100	14.093	100	100	214.943	100	228.7	102.718	313.4	100	39.391	100	1.713.9	100	446.396

Bron: FAO (1964) Yearbook Fish. Statist. (16) Vangsten en aanvoer 1963.

Tabel 5a bis

INDEXCIJFERS VOOR DE HOEFVEELHEDEN (H) EN DE WAARDE (W) VAN DE PRODUKTIE IN

1 9 6 3

	B.R. DUITSLAND		BELGIE		FRANKRIJK		ITALIE		NEDERLAND		E.E.G.	
	H	W	H	W	H	W	H	W	H	W	H	W
Vis	97	99	102	109	102	111	105	116	100	103	101	108
Schaaldieren	146	143	90	105	90	114	92	113	148	118	123	116
Weekdieren	48	78	67	96	92	141	109	125	105	71	97	132
Totaal	99	100	101	109	100	118	105	117	104	100	101	112

Bron: Tabellen 5 en 5a van het Rapport.

SAMENSTELLING VAN DE AANVOER IN DE EEG
(aanvoergewicht)

AANVOER	1956	%	1957	%	1958	%	1959	%	1960	%	1961	%	1962	%	1963	%
<u>Voor menselijke consumptie</u>																
Verse vis	1.219,6	72	1.170,7	71	1.153,2	71	1.172,5	67	1.151,6	68	1.121,5	67	1.073,1	65	1.078,7	64
Schaaldieren	37,3	2	39,5	2	39,3	2	38,8	2	39,8	2	42,7	2	42,7	3	43,6	3
Weekdieren	116,9	7	131,6	8	144,3	9	234,5	13	245,1	14	257,7	15	262,3	16	246,4	15
Aan boord verwerkte vis	196,6 (1.570,4)	12 (93)	187,6 (1.529,4)	11 (92)	181,8 (1.518,6)	11 (93)	178,1 (1.623,9)	10 (92)	169,4 (1.605,9)	10 (94)	186,7 (1.608,6)	11 (95)	173,8 (1.551,9)	11 (95)	209,9 (1.578,6)	12 (94)
<u>Voor andere doeleinden</u>																
Vis	65,3	4	85,2	5	74,9	5	109,0	6	69,5	4	47,3	3	57,0	3	58,6	3
Schaaldieren	47,9 (113,2)	3 (7)	42,8 (128,0)	3 (8)	34,6 (109,5)	2 (7)	35,9 (144,9)	2 (8)	30,7 (100,2)	2 (6)	33,1 (80,4)	2 (5)	34,1 (91,1)	2 (5)	47,6 (106,2)	3 (6)
Totaal	1.683,6	100	1.657,4	100	1.628,1	100	1.768,8	100	1.706,1	100	1.689,0	100	1.643,0	100	1.684,8	100

Bron : Opgesteld aan de hand van gegevens uit Landbouwstatistiek 1964 n° 7 en nationale statistieken.

De toestand in elk der Lid-Statens kan worden afgeleid uit tabel 7; de aanvoer van verse vis voor menselijke consumptie is in alle landen overwegend, maar terwijl het Franse en het Duitse percentage niet belangrijk afwijken van het EEG gemiddelde (64%), wordt in België (97%) en Italië (78%) bijna uitsluitend verse vis voor menselijke consumptie aangevoerd, en bedraagt het desbetreffende percentage in Nederland minder dan de helft van de totale produktie (45%).

De aanvoer van schaaldieren speelt in bijna alle Lid-Statens een ondergeschikte rol.

Bij de weekdieren lopen de verhoudingen zeer uiteen. Deze zijn in de B.R. Duitsland en in België van weinig belang; in Nederland, Frankrijk en Italië maken zij respectievelijk 26, 21 en 18% van de aanvoer uit.

Wat de verwerking van vis aan boord betreft, nemen Nederland, Duitsland en Frankrijk de voornaamste plaats in. Alleen de B.R. Duitsland (16%) en Nederland (7%) voeren belangrijke hoeveelheden niet voor menselijke consumptie bestemde vis en schaaldieren aan.

a) Verse vis (onverwerkt)

De gegevens van de tabellen 8 en 8a geven de aanvoer van verse vis in de EEG van 1956 tot 1963 weer.

De produktie van platvissen, vooral tong en schol, stijgt voortdurend. De tonijnproduktie (1) is van 1956 tot 1963 vrijwel verdubbeld. De produktie van kabeljauw, schelvis, sardine (1), sprot en rog vertoont de neiging op hetzelfde peil te blijven, hoewel er soms aanzienlijke jaarlijkse schommelingen optreden. De produktie van

.../...

(1) De gegevens van de tabel hebben mede betrekking op tonijn (11.000 ton in 1963 en sardine (3.800 ton in 1963), welke bevroren werd aangevoerd door Franse vaartuigen.

A A N V O E R	B.R. DUTSRLAND		BELGIE		FRANKRIJK		ITALIE		NEDERLAND		E.E.G.	
	%		%		%		%		%		%	
<u>Voor menselijke consumptie</u>												
Verse vis	320,2	63	53.5	97	398.6	67	165.1	78	141.3	45	1.078,7	64
Schaaldieren	7.5	1	1.7	3	18.0	3	8.3	4	8.1	3	43.6	3
Weekdieren	4.8	1	0.2	.	123.4	21	36.9	18	81.1	26	246.4	15
Van boord verwerkte vis	95.4	19	0.1	.	53.8	9	-	-	60.6	19	209.9	12
	(427,9)	(84)	(55.5)	(100)	(593.8)	(100)	(210.3)	(100)	(291.1)	(93)	(1.578,6)	(94)
<u>Voor andere doeleinden.</u>												
Vis	49,1	9	-	-	-	-	-	-	9.5	3	58,6	3
Schaaldieren	34.6	7	-	-	-	-	-	-	13.0	4	47.6	3
	(83,7)	(16)	-	-	-	-	-	-	(22.5)	(7)	(106,2)	(6)
Totaal	511.6	100	55.5	100	593.8	100	210.3	100	313.6	100	1.684,8	100

Bron : B.K.M. Landbouwtatistiek 1964.

Tabel 7

SAMENSTELLING VAN DE TOTALE AANVOER VAN DE LID-STATEN (Aanvoergewicht) - 1963 -

1 000 t

VI/15.323/65-N

- 16 -

	1961		1960		1959		1958		1957		1956	
	%		%		%		%		%		%	
1. Zoetwatervissen (1)	13.026	1	13.447	1	13.348	1	11.528	1	9.162	1	8.061	1
2. Platvis	25.242	2	21.011	1	16.545	2	17.339	2	13.252	1	13.972	1
Tong (2)	25.877	2	26.891	2	25.554	2	25.933	2	25.803	2	23.963	2
Schiel	21.235	2	22.860	2	20.762	2	22.515	2	21.496	2	20.382	2
Overige												
3. Rondvis	127.833	11	114.562	8	97.979	9	108.141	9	104.184	11	140.768	11
Kabeljauw	29.742	3	32.636	3	31.280	3	38.564	4	42.201	4	55.648	4
Schielvis	63.052	7	75.148	7	77.541	7	76.673	8	100.072	6	79.748	6
Koolvis	42.455	4	41.755	3	39.975	3	29.711	2	21.065	2	20.902	2
Heek (2)	125.607	12	141.123	12	142.886	12	116.649	10	114.301	10	118.592	10
Roodbaars	49.598	4	50.438	5	53.454	4	49.538	4	47.156	4	46.708	4
Wijting	8.005	1	8.331	1	6.749	.	5.091	.	393	.	365	.
Horsmakreel (2)	86.449	7	83.861	7	78.946	7	75.210	7	47.838	4	46.258	4
Overige (2)												
4. Haringachtigen	151.967	14	186.478	16	225.415	21	256.900	21	251.750	23	276.645	23
Haring	60.142	5	49.675	4	56.057	5	53.632	5	14.699	3	43.485	3
Sardine (2)	10.047	1	5.918	2	16.248	1	16.444	1	9.455	1	8.249	1
Sprot	33.345	2	23.107	2	24.884	2	25.870	6	70.302	6	78.114	6
Overige (3)												
5. Makreelachtigen	85.404	8	94.796	8	81.563	7	70.600	6	70.586	6	48.099	4
Makreel (2)	31.943	3	33.297	3	29.481	2	32.011	3	36.223	3	20.735	2
Tonijn	2.449	.	1.096	.	1.111	.	427	.	-	-	-	-
Overige (2)	39.014	3	37.779	3	35.681	3	33.841	3	30.950	3	34.524	3
6. Rogachtigen (2)	88.863	8	87.469	8	96.076	9	106.828	12	139.883	11	133.986	11
7. Overige verse vis (4)	1.121.295	100	1.151.678	100	1.172.535	100	1.153.245	100	1.170.771	100	1.219.624	100
Totaal verse vis												

(1) 1956-1957 - Hierin zijn begrepen paling, afkomstig van Italiaanse zeevissers en meren. De aanvoer van zoetwatervis is vaak slechts gedeeltelijk bekend.

(2) De Italiaanse productie is opgenomen sedert 1958.

(3) De gegevens over 1956 en 1957 betreffen makreel en sardines, aangevoerd in Italië.

(4) Over 1956 en 1957 wordt begrip van de overige vissoorten der Italiaanse vissers, van een noot (2) voorzien.

B.K.M. - Visserijsat.

1950 - 1961

Tabel 8 a

- t -

	1962		1963	
	kg	%	kg	%
1. Zoetwatervis (1)	13.165	1	13.849	1
2. Platvis	28.301	3	27.515	3
Tong (2)	29.716	3	35.296	3
Schol	22.234	2	23.252	2
Overige				
3. Rondvis	144.810	14	129.454	12
Kabeljauw	27.002	2	30.202	3
Schelvis	56.243	5	53.921	5
Koolvis	39.689	4	35.091	3
Heek	118.556	11	112.972	10
Roodbaars	50.652	5	56.803	5
Wijting	6.486	1	5.630	1
Horsmakreel	86.513	8	86.777	8
Overige				
4. Haringachtigen	123.118	12	142.337	13
Haring	58.865	5	54.897	5
Sardine	10.359	1	9.047	1
Sprot	28.659	3	32.016	3
Overige				
5. Makreelachtigen	67.952	6	62.763	6
Makreel	35.943	3	40.119	4
Tonijn	1.408	.	1.336	.
Overige	36.408	3	38.362	4
6. Roorchtigen	86.979	8	87.156	8
7. Overige verse vis				
Totaal verse vis	1.073.148	100	1.078.795	100

(1) : Aanvoer van zoetwatervis is mede slechts gedeeltelijk bekend

Bc. : Landbouwstatistiek nr 7

koolvis, heek, haring en makreel gaat daarentegen achteruit. Opmerkelijk is vooral de daling van de haringproduktie van 23% in 1956 tot 13% in 1963.

De meest gevangen vissoort in de Gemeenschap wat de vers aangevoerde vis betreft blijft echter haring (13% van het totaal), gevolgd door kabeljauw (12%), roodbaars (10%), makreel (6%), koolvis (5%), wijting (5%) en sardine (5%).

Op te merken valt bovendien dat in 1963 ongeveer 32% van de aanvoer (namelijk haringachtigen, alsmede tonijn en makreel) bijna uitsluitend verwerkt werd tot gezouten of gerookte of op andere wijze verduurzaamde produkten, terwijl de overige vissoorten voor het grootste deel bestemd waren om vers verkocht te worden. Een gering, doch toenemend deel hiervan wordt momenteel diepgevroren.

Tabel 9 geeft de absolute hoeveelheden en de percentages van de verschillende vers aangevoerde vissoorten in de Lid-Staten. In kolom b wordt het aandeel van elke in de diverse Lid-Staten aangevoerde vissoort in de totale EEG-aanvoer van de desbetreffende vissoort vermeld. De uiteenlopende betekenis van de verschillende vissoorten in de Lid-Staten heeft vele oorzaken, waarvan naast de geografische ligging als de belangrijkste kunnen worden genoemd: verschil in grootte en vangcapaciteit van de schepen, vermogen van de motoren en toegepaste visteknik en -methoden.

Haring neemt in de EEG-aanvoer van verse vis met 13% de grootste plaats in. Deze vis is voor Nederland (38%), de B.R. Duitsland (16%), Frankrijk (58%) en België (3%) van bijzondere betekenis. Het aandeel in de totale haringaanvoer van de EEG bedraagt voor Nederland dat de eerste plaats inneemt 38%, voor Duitsland 37% en voor Frankrijk 24%. De dalende

totale opbrengst van de Gemeenschap is ten dele het gevolg van de verarming der haringvisgronden, doch valt vooral te verklaren door de verminderde vangsten van de Bondsrepubliek na de reorganisatie van de Duitse visserijvloot sinds 1959.

De vangst van sardines is van zeer grote betekenis voor Italië (14% van de Italiaanse produktie) en Frankrijk (8% van de Franse produktie). 56% van de in totaal door de EEG-landen gevangen sardines werden door Franse en 44% door Italiaanse vissers gevangen.

Van de rondvissen wordt roodbaars voor 96% door Duitse schepen aan land gebracht. Het aandeel van roodbaars in de Duitse vangsten bedraagt 33%. Daar roodbaars zich ophoudt op diepten van 300-500 m, kan hij slechts door grote vissersvaartuigen worden gevangen. De Duitse verbruiker heeft deze vissoort langzamerhand leren waarderen; in andere Lid-Staten (bijvoorbeeld in Frankrijk) heeft men eerst sinds enige tijd een aanvang gemaakt met de systematische vangst van deze vissoort.

Van de overige rondvissoorten is vooral kabeljauw van belang, met name voor Duitsland (30%) en België (19%). 78% van de kabeljauw-aanvoer in de EEG wordt door Duitse vissersvaartuigen gevangen. Voorts verdienen een speciale vermelding: schelvis, vooral van belang voor de Duitse visserij, koolvis en wijting voor de Franse visserij (N.B.: voor de Franse aanvoer van gezouten kabeljauw zie onder d)).

De overige vissoorten of visfamilies nemen in de EEG-visserij geen grote plaats in, doch zijn in de afzonderlijke Lid-Staten van zekere betekenis, zo bijvoorbeeld platvis voor België en Nederland

.../...

Tabel 9.

VERSE VIS - Aanvoer per Lid-Staat - t - - 20 - - 1963 (Aanvoergewicht)

VI/15.323/65-N

	B.R. Duitsland		België		Frankrijk		Italië		Nederland		E.E.G.				
	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b			
1. Zoetwatervis (1)	582	4	-	-	1.364	-	8.438	5	61	3.415	2	25	13.849	1	100
2. Platvis															
Tong	651	2	7.638	14	4.114	1	2.862	2	10	12.250	9	45	27.515	3	100
Schol	4.206	1	5.414	10	4.818	1	-	-	-	20.858	15	59	35.296	3	100
Overige	5.752	2	2.787	5	11.935	3	-	-	-	2.778	2	12	23.252	2	100
3. Roodvis															
Kabeljauw	100.781	30	10.075	19	11.869	3	-	-	-	6.729	5	5	129.454	12	100
Schelvis	5.447	2	3.235	6	13.328	3	-	-	-	8.192	6	27	30.202	3	100
Koolvis	24.228	7	2.577	5	23.127	6	-	-	-	3.989	3	7	53.921	5	100
Heek	-	-	-	-	29.101	7	-	-	-	-	-	-	35.091	3	100
Roodbaars	108.985	33	3.987	7	-	-	5.990	4	17	-	-	-	112.972	10	100
Wijting	-	-	4.552	9	42.040	8	-	-	-	10.211	7	18	56.803	5	100
Horsmakreel	-	-	-	-	-	-	-	-	-	40	-	-	5.630	1	100
Overige	11.262	3	3.139	6	42.832	11	28.924	18	33	620	-	1	86.777	8	100
4. Haringachtigen															
Haring	52.998	16	1.851	3	33.487	8	-	-	-	54.001	38	38	142.337	13	100
Sardine	-	-	-	-	30.971	8	23.926	14	44	-	-	-	54.897	5	100
Sprat	899	3	1.899	4	1.378	-	-	-	-	4.871	3	54	9.047	1	100
Overige	8	-	-	-	1.269	-	29.952	18	94	787	1	2	32.016	3	100
5. Makreelachtigen															
Makreel	2.088	1	122	-	39.778	10	8.812	5	14	11.963	8	19	62.763	6	100
Tunijn	-	-	-	-	38.305	10	1.814	1	5	-	-	-	40.119	4	100
Overige	-	-	-	-	-	-	1.336	1	100	-	-	-	1.336	-	100
6. Roggachtigen															
Roggachtigen	750	-	5.444	10	28.037	7	3.589	2	10	542	-	1	38.362	4	100
7. Overige verse vis	1.611	2	842	2	40.899	10	43.748	27	50	56	-	-	97.158	8	100
Totaal verse vis	320.248	100	53.592	100	398.652	100	165.031	100	15	141.302	100	13	1.078.795	100	100

(1) De aanvoer van zoetwatervis is vaak niet geheel bekend.
Bron : CSSE - Landbouwstatistiek n° 7. 1963

a) % van de totale aanvoer van het betreffende land en der EEG
b) % van de totale aanvoer der betreffende vissoort.

(resp. 29 en 27% van de aangevoerde verse vis), makreel voor Frankrijk en Nederland (resp. 10 en 8%) heek voor Frankrijk (7%) en Italië (4%) en tonijn voor Frankrijk (10%).

Naast bovengenoemde soorten verdienen een bijzondere vermelding de soorten die zijn samengevat onder "overige verse vis" (Middellandse-Zee-vis en ongesorteerde, niet nader geïdentificeerde vis in het algemeen) die als gevolg van de grote hoeveelheden die door Frankrijk en Italië gevangen worden 8% van de totale EEG vangst uitmaken. Deze zelfde soorten betekenen voor Frankrijk en Italië resp. 10 en 27% van de totale aanvoer van verse vis.

Voor 1963 blijkt derhalve de samenstelling van de aanvoer als volgt te zijn :

- 79% van de door de Duitse visserijvloot aangevoerde verse vis bestond uit roodbaars (33%), kabeljauw (30%) en haring (16%);
- in Nederland bestond 70% van de aanvoer uit haring (38%), schol (15%), tong (9%) en makreel (8%);
- 62% van de Belgische produktie omvatte de volgende vissoorten : kabeljauw (19%), tong (14%), schol (10%), rogachtigen (10%), wijting (9%);
- in Frankrijk omvatte de produktie een groter aantal soorten; de belangrijkste vijf (samen 47% van de produktie) waren : wijting (11%), tonijn (10%), makreel (10%), haring (8%), sardine (8%);
- in Italië maakten sardine (14%), makreel (5%) en heek (4%) tezamen 23% van de produktie uit, die verder uit een grote verscheidenheid van Middellandsezeesoorten bestond.

.../...

b) Schaaldieren

De produktie van schaaldieren voor menselijke consumptie is de laatste jaren ongeveer gelijk gebleven op een peil van 40.000 ton, d.w.z. 2-3% van de totale visserijproduktie van de Gemeenschap (vgl. tabel 6). Zoals uit tabel 10 blijkt, gaat het hierbij vooral om witte en rode garnalen, die door alle Lid-Staten worden gevist, en om langoestine (Frankrijk, Italië, België en Duitsland). Meer waardevolle schaaldieren, zoals kreeft en langoest, worden vooral door Frankrijk en Italië geproduceerd.

Tabel 10

SCHAALDIEREN

Aanvoer in de EEG - 1963 per Lid-Staat

(aanvoergewicht)

Soorten	B.R. Duitsland	België	Frankrijk	Italië	Nederland	EEG
Krab	16	-	4.150	-	-	4.166
Garnaal, rode en witte	7.236	915	2.321	3.395	8.047	21.914
Langoestine	111	766	8.288	1.828	-	10.993
Andere	151	50	3.283	3.088	13	6.585
Totaal	7.514	1.731	18.042	8.311	8.060	43.658

Bron : BSEG - Landbouwstatistiek - 1964 n°7 en nationale statistieken.

c) Weekdieren

De weekdieren, die 15% vormen van de totale gemeenschapsproduktie, omvatten (zie tabel 11) vooral mosselen, die door vrijwel alle Lid-Staten worden geproduceerd maar vooral in Nederland worden gekweekt, en oesters,

.../...

die bijna uitsluitend afkomstig zijn uit Frankrijk, dat na de Verenigde Staten en Japan de grootste oesterproducent van de wereld is.

De toenemende produktie van weekdieren (zie tabel 6) is voornamelijk te verklaren door de sterk gestegen Franse produktie van mosselen en oesters. Door ongunstige weersomstandigheden is het produktietempo de laatste tijd enigszins vertraagd.

Koppotige weekdieren (inktvis, poliep en zeeekat) worden voornamelijk aangetroffen in de Middellandse Zee en worden vooral in Italië zeer gewaardeerd.

Tabel 11

WEEKDIEREN

Aanvoer in de EEG - 1963 per Lid-Staat

(aanvoergewicht)

Soorten	ton					
	B.R. Duitsland	België	Frankrijk	Italië	Nederland	EEG
Mosselen	4.802	-	33.661	16.754	77.975	133.132
Oesters	-	-	70.254	-	496	70.750
Inktvis, poliep en zeeekat	-	74	3.300	12.835	-	16.209
Andere soorten	-	90	16.225	7.330	2.624	26.269
Totaal	4.802	164	123.380	36.919	81.095	246.360

Bron : BSEG - Landbouwstatistiek 1964, n°7 en nationale statistieken.

d) Aan boord verwerkte vis

De ontwikkeling van de visverwerking aan boord van EEG-schepen toont aan (zie tabel 6) dat de totale verwerkte hoeveelheid tot 1962 nagenoeg gelijk is gebleven en ongeveer 11% van de totale EEG-aanvoer vertegenwoordigt. In

.../...

1963 viel daarentegen een algemene stijging van deze produktie waar te nemen en wel tegelijkertijd

- een toeneming van de Duitse en Nederlandse produktie van zoute haring,
- een vermindering van de Franse produktie van gezouten kabeljauw,
- een toeneming van de produktie van diepvriesvis, geheel of in stukken (vooral in Duitsland).

Voor 1963 loopt het percentage in de verschillende Lid-Staten zeer uiteen (zie tabel 7); terwijl het voor Duitsland en Nederland 19% bedraagt, is het in Frankrijk slechts 9% en in België en Italië vrijwel te verwaarlozen.

Wat de samenstelling van de aan boord verwerkte vangsten betreft, blijken uit tabel 12 de aanzienlijke verschillen die tussen de diverse Lid-Staten bestaan.

Tabel 12

Aan boord verwerkte vis in 1963

(aanvoergewicht)

ton

P r o d u k t	ton					
	B.R. Duitsland	België	Frankrijk	Italië	Nederland	EEG
Haring gezouten	36.797	-	-	-	60.520	93.317
Kabeljauw gezouten	10.269	-	51.505	-	-	61.774
Diepvries- produkten	29.968	-	731 ⁽¹⁾	...	-	30.699
Andere	18.358	66	1.514	.	93	20.031
Totaal	95.392	66	53.750	...	60.613	209.821

Bron : BSEG - Landbouwstatistiek 1964, n°7.

(1) Diepvries tonijn en sardine, aangevoerd door Franse schepen, zijn hierbij niet inbegrepen (zie voetnoot blz. 15).

.../...

Op Nederlandse en Duitse visserijvaartuigen wordt haring gezouten, terwijl gezouten kabeljauw bijna uitsluitend door Franse schepen wordt aangevoerd; de laatste jaren wordt echter ook aan boord van Duitse schepen steeds meer kabeljauw gezouten.

De verwerking van vis aan boord beperkte zich in het verleden tot het zouten van haring en kabeljauw, alsmede tot de vervaardiging van traan uit kabeljauwlever. Sinds enkele jaren echter valt er een verandering waar te nemen in de samenstelling van de aan boord vervaardigde produkten. Zo liep vooral het zouten van haring sterk terug. De reden hiervan is in de eerste plaats het verlies van belangrijke afnemers, zoals Oost-Duitsland, andere Oosteuropese landen, enz. Tegelijkertijd nam in West-Europa, als gevolg van de veranderde eetgewoonten, het verbruik van gezouten vis algemeen af. Dit heeft ertoe geleid dat vooral de Nederlandse en de Duitse haringvisserij het zouten van haring aan boord steeds minder toepassen en daarentegen de verse vis aanvoeren om in de onveranderde behoeften van de verwerkende industrie te voorzien.

Terwijl derhalve het zouten van haring aan boord thans minder wordt toegepast, stijgt daarentegen, met de ingebruikneming van visserijvaartuigen met diepvriesinstallaties, de produktie aan boord van diepvriesprodukten (hele vissen of visfilets) steeds meer. In alle Lid-Staten neemt men in dit opzicht een aanzienlijke structurele vernieuwing waar, die gebaseerd is op economische en commerciële overwegingen en in de eerstvolgende jaren waarschijnlijk een interessante ontwikkeling zal vertonen.

Bij de produktie van diepvriesprodukten aan boord neemt Duitsland in de EEG de belangrijkste plaats in, maar ook de Italiaanse en Franse produktie worden aanzienlijk uitgebreid.

.../...

Tenslotte zij nog gewezen op het bij de produktie van diepvriesvis uit de afvallen aan boord vervaardigde vismeel, dat echter in vergelijking met de vismeelproduktie aan land kwantitatief nauwelijks een rol speelt.

e) Voor andere doeleinden dan menselijke consumptie bestemde produkten

Het betreft hier produkten (vis en schaaldieren) die uitsluitend ten behoeve van de verwerkende industrie worden gevangen met het oog op de vervaardiging van vismeel, visolie en andere produkten die als veevoeder of als meststof worden gebruikt.

Het gaat dus niet om produkten die aan menselijke consumptie worden onttrokken wegens hun slechte kwaliteit of wegens de afzetmoeilijkheden en die dan aan de verwerkende industrie worden verkocht.

Uit tabel 6 blijkt dat, terwijl de produktie van schaaldieren (vooral garnaal) voor andere doeleinden de laatste jaren stationair bleef, die van vis (haring, zandspiering, enz.) afnam, en wel relatief sneller dan de totale aanvoer. Dit is vooral toe te schrijven aan de verminderde Duitse produktie, die voornamelijk voortvloeit uit de daling van de wereldmarktprijzen voor vismeel ingevolge de enorme toeneming van de produktie van de daarvoor benodigde grondstoffen in sommige landen (Peru), zodat de Duitse producenten zich genoodzaakt zien de vangsten van vis voor verwerking tot vismeel te beperken.

In de EEG worden deze produkten slechts gevangen door Duitsland en Nederland, waar zij respectievelijk 16 en 7% van de totale aanvoer uitmaken (zie tabel 7). In andere Noordepese landen, zoals Noorwegen, Denemarken, en IJsland is deze soort visvangst veel belangrijker; in Peru levert zij zelfs 95% van de totale vangsten.

.../...

HOOFDSTUK II

VISGRONDEN EN BEWARINGSMAATREGELEN

<u>A. VISGEBIEDEN</u>	<u>Blz</u>
1. Algemeen	29
2. Visgronden van de Lid-Staten en voornaamste soorten aangevoerde vis	34
a) Bondsrepubliek Duitsland	35
b) België	38
c) Frankrijk	38
d) Italië	38
e) Nederland	42
<u>B. VISSERIJGRENZEN</u>	43
<u>C. INTERNATIONALE SAMENWERKING TER INSTANDHOUDING EN GEBRUIKMAKING VAN DE RIJKDOMMEN DER ZEE</u>	52
<u>Bijlage 1</u> : Territoriale watergrenzen en gereserveerde visserijzones	57
<u>Bijlage 2</u> : Internationale visserijverdragen	60

A. VISGEBIEDEN

1. Algemeen

De vissersvloeden van de Lid-staten vissen voornamelijk in het noordwestelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan (gebied van de statistische oppervlakte van de Internationale Raad voor het onderzoek der zee - I.C.E.E.S) in het noordwestelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan (gebied van de Internationale Conventie over de visserij in de Noordwestelijke Atlantische Oceaan - I.C.N.A.F.) en in de Middellandse Zee.

Het eerste gebied omvat de visgronden in de Noordzee, in het Kanaal en langs de westkust van Groot-Brittannië, in de wateren bij IJsland, in de Golf van Biskaje, in de wateren bij Noorwegen, in de Barents-Zee, in de Oostzee, langs de oostkust van Groenland, bij de Faroëreilanden in het Skagerrak-Kattegat, langs de Portugese kust en langs de kust van West-Afrika.

Dit is het gebied waaruit het grootste gedeelte van de visaanvoer in de E.E.G. afkomstig is (1961 = 66 %). België en Nederland vissen uitsluitend in deze gebieden.

Het tweede gebied omvat de Westkust van Groenland, New Foundland, Labrador en de Sint Laurensbaai; in 1961 kwam 22 % van de communautaire aanvoer uit dit gebied. Naar deze verafgelegen gebieden gaan alleen Duitse, Franse en enkele Italiaanse vissersboten.

De Middellandse Zee levert bijna de gehele Italiaanse en een klein gedeelte van de Franse visaanvoer (in totaal, in 1961, 12 % van de communautaire aanvoer). De volgende tabel geeft een overzicht van de in 1961 door de drie grote gebieden geleverde hoeveelheden vis (week- en schaaldieren niet inbegrepen) :

Noordoostelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan	1.044 miljoen ton	= 66 %
Noordwestelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan	357 " "	= 22 %
Middellandse Zee	183 " "	= 12 %
	totaal	1.584 " " = 100 %

Tabel nr 1 geeft een gedetailleerde overzicht van de visgebieden van de Lid-staten en een vergelijking van de aanvoer in de Lid-staten en in derde landen uit deze gebieden.

.../...

De aanvoercijfers vormen een gemiddelde van de jaren 1956 -60 en tonnen aan dat de Noordzee het meest door de Lid-staten beviste gebied is (37 % van de totale aanvoer) - de grootste aanvoer komt voor rekening van Duitsland en Nederland - daarna volgen het Kanaal en de Britse Westkust (11 %) vooral door Franse schepen bevist en de Middellandse Zee (11 % : bijna de totale Italiaanse aanvoer). In de zee bij IJsland (9 %) komen vooral trawlers van de B.R. Duitsland en België in de golf van Biskaje (5 %), komen uitsluitend Franse trawlers, terwijl langs de kust van Noorwegen (4 %) in de Oostzee (3 %), om de Faroër-eilanden (1 %) en langs de oostkust van Groenland alleen Duitse trawlers komen. De Barents-Zee (3 %) wordt door Franse en Duitse trawlers bevist, terwijl de kusten van West-Groenland, Labrador, New Foundland en het gebied van St Lorenzo (in totaal 12 %) worden bevist door Duitse, Franse en Italiaanse trawlers. De vangsten door Franse en Italiaanse boten voor de westkust van Afrika nemen voortdurend toe.

De tabellen 2 en 3 geven een overzicht van de ontwikkeling van de aanvoer van 1956 tot en met 1961 uit het noordoostelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan (I.C.E.S. en uit het noordwestelijk gedeelte (I.C.N.A.F.).

Uit het noordoostelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan is de totale aanvoer in de E.E.G. sterk verminderd (40.000 t.), welke vermindering slechts gedeeltelijk wordt gecompenseerd door de grotere aanvoer (192.000 t.) in dezelfde periode uit het noordwestelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan. De aanvoer in de Bondsrepubliek Duitsland uit het gebied van de I.C.E.S. geeft de grootste vermindering te zien, zowel absoluut (-337.000 t) als in verhouding tot de andere lid-staten (-13 %).

In de Noordzee alleen (zie tabel 4) is door de vissersvloot van de Bondsrepubliek ten opzichte van 1956 in 1961 ongeveer 134.000 t, grotendeels haring, minder gevangen.

Anderzijds heeft deze Lid-staat, in dezelfde periode zijn aanvoer uit het noordwestelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan aanzienlijk verhoogd (+ 137.000 t.)

.../...

Tabel 1

GEMIDDELTE VANGSTEN (1956-1960) VAN DE VERSCHILLENDE VISSERIJPLAATSEN IN VERBELLING VAN DE ANDERE STATEN
1.000 t - Netto vangstgewicht

Landen	Totaal	% van de E.W.G. vangsten op het totaal van de vangsten																
		Noord-zee	Skagerak-gat	Beltsche zee	Kanaal en Britse Westkust	Noorse Barents-zee	IJslandse zee	Groenland Oost	West Labrador	New Foundland	Nieuw Soetland en St Basone	Portugal	Middellandse Zee	West Afrika				
B.R. Duitsland	7.716	42	298	1	44	28	66	(2) 21	8	15	137	36	39	21	4	-	-	-
België	59	4	26	-	-	10	-	-	-	23	-	-	-	-	-	-	-	-
Frankrijk	516	31	(1) 97	1	-	146	-	-	42	(3) 1	-	-	26	23	47	86	2	(4) 10
Italia's	193	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	(5) 5	-	-	-	(4) 180
Nederland	208	12	204	-	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	(4) 8
Totaal E.W.G.	1.694	100	625	2	44	188	66	21	50	15	161	36	65	44	56	86	152	190
Aandeel der verschillende produktieplaatsen (%)	100		37	0	3	11	4	1	3	1	9	2	4	3	3	5	0	11
Vangsten der andere Staten	7.998	85	1.129	276	407	216	1.318	263	650	97	771	22	254	72	584	275	355	434
Totaalvangsten	9.692	100	1.754	278	451	404	1.384	284	700	112	932	58	319	116	640	361	357	(5) 624
% Van de E.W.G. vangsten op het totaal van de vangsten	18		36	1	10	46	5	7	7	14	17	62	20	37	9	24	1	30

- (1) 1956 - 1959,
 (2) Vangsten verminderd van 49.200 t (1957 tot 0 t (1960)),
 (3) Alleen 1960.
 (4) Gegevens gewaardeerd op basis van een mindere aantal jaren,
 (5) 1958 - 1960,
 (6) De vangsten van West Groenland, Labrador en Nieuw Soetland Inbegrepen.

Tabel 4

Vangsten van de Lid-Staten in de Noordzee
(1000 t - netto vanggewicht)

Landen	1956	1957	1958	1959	1960	1961
B.R. Duitsland.	284	334	303	338	232	150
Belgie	29	23	24	27	27	29
Frankrijk	97	100	93	98	121)	79
Italië	-	-	-	-	-	-
Nederland	177	210	209	210	215	210
Totaal EEG	587	667	629	673	486 ¹⁾	468
Ter vergelijking:						
Sovjet-Unie	29	37	35	41	65	-
Polen	47	51	60	75	83	84
Groot-Brittannië	306	308	293	313	259	247
Denemarken	218	243	285	352	340	339
Noorwegen	768	433	202	249	196	108
Zweden	58	81	81	96	122	123

(1) Aan dit gegeven moet men een onbepaald deel van 239.000 t bijvoegen gelost te Boulogne s/M, en afkomstig gedeelteilijk van de Noordzee, gedeelteilijk van het Kanaal en van de westerse Britse kusten.

Bron: ICES - Bulletin statistique des pêches maritimes - København

Tabel 2

Vangsten van de Lid-Staten in de I.C.E.S.-zone (Atlantische oceaan noord-oost)
(1000 t - netto vanggewicht)

Landen	1956	1957	1958	1959	1960	1961
B.R. Duitsland	732	726	639	643	531	395
Belgie	63	60	62	53	58	59
Frankrijk	472	424	368	384	499	361
Italië	-	-	-	-	-	-
Nederland	177	210	211	220	222	229
Totaal EEG	1.444	1.420	1.280	1.300	1.310	1.044

Bron: ICES - Bulletin statistique des pêches maritimes - København

Tabel 3

Vangsten van de Lid-Staten in de I.C.N.A.F.-zone (Atlantische oceaan noord-west)
(1000 t - netto vanggewicht)

Landen	1956	1957	1958	1959	1960	1961
B.R. Duitsland	37	26	71	85	97	174
Belgie	-	-	-	-	-	-
Frankrijk	119	128	128	138	151	180
Italië	9	7	3	5	2	3
Nederland	-	-	-	-	-	-
Totaal EEG	165	161	202	228	250	357

Bron: ICNAF - Statistical Bulletin - Halifax

Dezelfde ontwikkeling doet zich voor met betrekking tot Frankrijk hoewel de respectieve daling en stijging van hier kleiner zijn (- 111.000 t. uit het gebied van de I.C.E.S., + 61.000 t. uit het gebied van de I.C.N.A.F.).

De Nederlandse aanvoer uit het noordoostelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan is daarentegen gestegen en de Belgische aanvoer onderging een afsluuts dalingen (- 4.000 t.) maar is ten opzichte van de andere Lid-staten gestegen (+ 2 %).

Uit tabel 4 blijkt, Behalve de vermindering van de aanvoer in de E.E.G. en in de Lid-staten uit de Noordzee (van 1956 tot en met 1961 is de aanvoer van de E.E.G. met 119.000 t. verminderd), dat de aanvoer in Rusland en Polen in dezelfde periode doorlopend is gestegen doordat deze beide landen een groter gedeelte van hun vissersvloot naar dit visgebied zonden.

Ook Denemarken en Zweden hebben aanzienlijk grotere vangsten in de Noordzee gehad, terwijl de vangsten van Groot-Brittannië en vooral van Noorwegen een duidelijke vermindering te zien geven.

Uit bovenvermelde gegevens blijkt dat de noodzakelijkheid nieuwe visgronden te vinden, verschillende Lid-staten heeft gedreven naar steeds verder van de thuishavens liggende gebieden.

Het zenden van een geschikte vissersvloot naar de wateren van West-Groenland, Labrador, New Foundland en New Scotia, betekende niet alleen een toeneming van de kapitaalsinvesteringen voor de bouw van daarvoor beter geschikte en beter ingerichte boten met installaties voor het conserveren en verwerken van vis, maar ook een stijging van de bedrijfskosten als gevolg vooral van de langere tijd die nodig is om zich naar de visgronden te begeven, waardoor de verhouding van het aantal vangstdagen ten opzichte van het aantal reisdagen nadeliger is geworden.

2. Visgronden van de Lid-staten en voornaamste soorten aangevoerde vis

Naast de verdeling van de aanvoer naar de verschillende visgebieden die door de Lid-staten werden bevist is het ook interessant te zien welke soorten vis vooral gevangen worden in de verschillende visgebieden.

.../...

Tabel 5 geeft voor het jaar 1961 de verdeling naar de soorten vis, gevangen in dezelfde communautaire visgebieden als die vermeld in tabel 1.

De grootste hoeveelheden kabeljauw, de door de vissers van de Lid-staten meest gevangen vissoort, worden vooral gevangen in het noordoostelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan, in de IJslandse wateren en in de Noordzee. De haring bevindt zich bijna uitsluitend in de Noordzee en in het Kanaal, terwijl roodbaars wordt gevangen in het noordoostelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan, bij Groenland en bij IJsland.

De visgebieden voor makreel bevinden zich in de Noordzee, het Kanaal en langs de westkust van Groot-Brittannië en in de Middellandse Zee.

Koolvis wordt vooral gevangen langs de kusten van IJsland en Noorwegen en in de Noordzee. Sardien is de belangrijkste soort die in de Middellandse Zee wordt gevangen maar wordt ook in aanzienlijke hoeveelheden gevonden in de Golf van Biskaje en in de wateren bij Afrika.

Wijting wordt in de Noordzee en in het Kanaal gevangen, evenals schelvis die bovendien in de wateren bij Noorwegen, IJsland en New Foundland wordt gevonden. Heek, zeetong en bot worden vooral gevangen in de Noordzee, in het Kanaal en de wateren van de Golf van Biskaje.

a) De Bondsrepubliek Duitsland

De Noordzee (zie tabel 6) is het visgebied waaruit het grootste gedeelte van de aanvoer van de Bondsrepubliek afkomstig is (in 1961 26 %). Twee derde van de aanvoer uit dit gebied bestaat uit haring en het overige gedeelte uit alle voornaamste soorten vis (platte vis, ronde vis, makreel, enz...).

24 % van de aanvoer in de Bondsrepubliek kwam in 1961 uit de wateren bij West-Groenland ; er werd vooral kabeljauw en roodbaars gevangen.

Een ander voor Duitsland belangrijk visgebied is de Ierse Zee (18 % van de totale aanvoer), waar roodbaars, kabeljauw en koolvis wordt gevangen terwijl de Duitse schepen langs de kust van Noorwege (8 %) behalve de drie

.../...

HOEVEELHEDEN GEVIST IN DE VERSCHILLENDE VISSERIJPLAATSEN (Netto vanggewicht) 1961

Soorten	Totaal	Noordzee	Stagerrakal Kattegat	Kattegat zee en Belt	Kanaal Britse Westkust	Noorse kust	Barents zee	Ferøe	IJslandse zee	Oost Groenland	West Groenland	Labrador	Newfoundland	Nieuw-Scottland St-Laurenz	Golf van Gascogne	Portugal kust	Middellandse zee	West-Afrikaanse kust
Tong	2.177	2.115	61	-	1	-	-	-	32	1	-	-	-	-	-	-	-	-
Schol	4.731	3.830	106	759	-	3	-	-	49	1	-	-	-	-	-	-	-	-
Kabeljauw	166.076	5.448	116	15.021	21	7.427	876	417	22.758	15.021	83.552	11.088	4.313	-	-	-	-	-
Koolvls	48.283	3.135	3	-	39	19.559	198	2.219	22.223	640	267	-	-	-	-	-	-	-
Heek	93	83	3	-	2	2	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wijting	1.551	1.489	-	24	1	9	-	-	27	1	-	-	-	-	-	-	-	-
Schelvis	11.344	890	5	-	22	6.047	231	22	3.890	110	77	29	21	-	-	-	-	-
Haring	129.173	103.226	9	14.138	11.784	16	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sardine	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Makreel	8.754	8.070	1	87	589	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hornmakreel	654	654	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Roodbaars	143.460	34	-	-	-	9.672	19	3.577	43.375	23.562	45.739	8.307	9.175	-	-	-	-	-
Doornhaai	763	34	1	-	1	28	-	26	175	253	245	-	-	-	-	-	-	-
Overige vis	51.323	20.782	82	5.145	26	1.483	37	1.109	10.026	1.647	7.959	1.543	1.484	-	-	-	-	-
Totaal	568.364	149.790	387	35.174	12.486	44.253	1.361	7.370	102.509	41.235	137.839	20.967	14.993	-	-	-	-	-
Deel van de verschill. visserijplaatsen(%)	100	26	.	6	2	8	.	1	18	7	24	4	3	.	.	.	.	.

Bron : Statistieken I.C.E.S. en I.C.M.A.F.

Tabel 5

E.W.G.

- 36 -

VI/15.323/65-N

HOEVEELHEDEN GEVIST IN DE VERSCHILLENDE VISSERIJPLAATSEN (Netto vanggewicht)

- 1961

Soorten	Totaal	Noordzee	Kattegat	Kattegat zee en Belt	Kanaal Britse Westkust	Noorse kust	Barents zee	Ferøe	IJslandse zee	Oost Groenland	West Groenland	Labrador	Newfoundland	Nieuw-Scottland St-Laurenz	Golf van Gascogne	Portugal kust	Middellandse zee	West-Afrikaanse kust
Tong	27.739	20.004	61	-	2.853	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2.046	-	2.775	-
Schol	29.479	24.923	106	759	3.101	3	2	-	49	1	-	-	-	-	535	-	-	-
Kabeljauw	391.321	25.417	116	15.021	8.992	7.427	15.843	417	28.332	15.021	123.175	47.561	68.183	35.726	90	-	6.880	-
Koolvls	80.089	18.481	3	-	1.766	19.559	3.841	2.219	25.730	640	267	-	-	-	703	-	-	-
Heek	35.334	1.066	3	-	18.903	2	1	-	4	-	-	-	-	-	12.255	-	3.100	-
Wijting	52.394	28.350	-	24	18.672	9	-	1.200	3.218	1	-	-	-	-	920	-	-	-
Schelvis	39.347	16.000	5	-	2.655	6.047	1.009	22	8.301	110	77	29	5.036	26	30	-	-	-
Haring	302.336	245.289	9	14.138	41.966	16	-	-	738	-	-	-	-	-	180	-	-	-
Sardine	58.938	311	-	-	2.414	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11.751	-	41.629	2.833
Makreel	89.414	47.689	1	87	29.079	7	-	362	325	-	-	-	-	-	3.667	-	8.197	-
Hornmakreel	8.685	725	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7.958	-
Roodbaars	146.875	42	-	-	-	9.672	63	3.577	45.839	23.562	45.739	8.307	10.051	23	-	-	-	-
Doornhaai	1.365	417	1	-	212	28	-	26	183	253	245	-	-	-	-	-	-	-
Overige vis	321.006	38.907	82	5.145	80.308	1.483	1.039	1.109	13.537	1.647	7.960	1.544	4.006	22	46.082	2.416	15.640	69
Totaal	1.584.322	467.621	387	35.174	210.923	46.253	21.798	8.932	126.256	41.235	177.463	57.441	87.276	35.797	78.269	5.516	63.079 (1)	2.902
Deel van de verschill. visserijplaatsen(%)	100	30	.	2	13	3	1	1	8	3	11	4	6	2	5	.	11	.

(1) Bevat 9.749 t. aan de West-Afrikaanse kust gevist, (Bron : Statistiek I.C.E.S., I.C.M.A.F. en Nationale statistieken voor de Middellandse zee.)

bovengenoemde soorten ook schelvis vangen. Onder de overige gebieden zijn nog belangrijk Oost-Groenland (7 % : kabeljauw en roodbaars) en de Oostzee (6 % : kabeljauw en haring).

b) België

België (zie tabel 7) beoefent alleen de kust- en de zeevisserij. Het belangrijkste beviste gebied is de Noordzee (49 % van de totale aanvoer in 1961) die alle voornaamste soorten vis levert ; in de wateren bij IJsland (35 %) vangt de Belgische vissersvloot vooral kabeljauw en koolvis, schelvis, wijting en roodbaars, het Kanaal, de westkust van Groot-Brittannië en de Barents-Zee worden eveneens bevist door Belgische schepen.

b) Frankrijk

31 % van aanvoer in Frankrijk (zie tabel 8) is afkomstig uit het Kanaal en van de westkust van Groot-Brittannië. Makreel, heek, wijting en haring zijn de voornaamste soorten die in deze gebieden worden gevangen. Daarop volgen de Noordzee (14 %) en de Golf van Biskaje (14 %). Het noordwestelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan (West-Groenland, Labrador, New Foundland en New Scotland) leveren 32 % van de Franse aanvoer ; in deze gebieden wordt bijna uitsluitend kabeljauw gevangen, die daarna gezouten wordt.

De Franse produktie afkomstig uit de Middellandse Zee bedraagt 3 % van de totale aanvoer, terwijl de vangsten langs de kusten van West-Afrika de laatste jaren aanzienlijk stijgen, door de intensievere tonijnvisserij.

d) Italië

Ruim 90 % van de Italiaanse visproduktie is nog afkomstig uit de Middellandse Zee (zi tabel 9). De Adriatische en de Ionische Zee leveren ongeveer 38 % van de totale vangsten (vooral sardinen, ansjovis, makreel), de wateren bij Sicilië en Sardinië 24 %. Het overige gedeelte wordt geleverd door de Golf van Genua en de Tyrrheense Zee. Het aantal vissersboten dat van de aan deze kusten gelegen havens vertrekt naar de wateren

.../...

Tabel 7

HOEVEELHEDEN GEVIST IN DE VERSCHILLENDE VISSERIJPLAATSEN (Vetvo vanggewicht) 1961

VI/15.323/65-N

Soorten	België						Nederland					
	Totaal	Noordzee	Kanaal en de Britse Westkust	Barents-zee	IJslandse zee	Totaal	Noordzee	Kanaal en de Britse Westkust	IJslandse zee	Totaal	Deel van de verschill. visserijplaatsen (X)	
Tong	4.297	3.666	631	-	-	13.488	13.488	-	-	-	227	
Schol	4.132	3.950	163	2	17	15.951	15.951	-	-	-	-	
Kabeljauw	14.067	6.464	964	1.212	5.427	8.210	8.102	38	70	48	-	
Koolvis	3.512	91	49	18	3.354	2.645	2.527	70	10	-	-	
Heek	144	40	102	1	1	85	75	32	7	49	-	
Wijting	6.073	3.385	814	-	1.874	10.262	10.228	14.007	37	-	-	
Schelvis	5.716	868	53	556	4.237	7.668	7.642	3.878	-	-	-	
Haring	3.274	3.146	128	-	-	133.290	119.283	-	-	-	-	
Sardine	109	109	-	-	-	239	202	-	-	-	-	
Makreel	262	233	29	-	-	28.763	24.865	-	-	-	-	
Horsmakreel	19	17	2	-	-	54	54	-	-	-	-	
Roodbaars	2.471	8	-	44	2.419	45	-	-	-	-	45	
Doornhaai	602	363	211	-	8	-	-	-	-	-	-	
Overige vis,	14.382	6.452	4.410	62	3.458	7.885	7.845	27	-	13	-	
Totaal	59.060	28.812	7.556	1.897	20.795	228.575	210.282	18.106	227	8	-	
Deel van de verschill. visserijplaatsen (X)	100	49	13	3	35	100	92	8	-	-	-	

Bron : Statistieken I.C.E.S. en I.C.N.A.F.

HOEVEELHEDEN GEVIST IN DE VERSCHILLENDE VISSERIJPLAATSEN Netto vangstgewicht 1961

Soorten	Totaal	Noordzee	Skagerrakbaltische Kattegat zee en Belt	Kanaal en Britse Westkust	Noorse kust	Barents zee	Ferøe	IJslandse zee	Oost Groenland	West Groenland	Labrador	Nieuwfoundland	Nieuw Scotland en St Laurentz	Golf van Gascongne	Portugal kust	Middel-landse zee	West Africaanse kust
Tong	5.002	735	-	2.221	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2.046	-	-	-
Schol	4.665	1.192	-	2.938	-	-	-	-	-	-	-	-	-	535	-	-	-
Kabeljauw	199.572	5.403	-	7.569	-	13.755(2)	-	77	-	39.623	36.473	60.456	35.726	90	-	-	-
Koolvis	18.769	12.728	-	1.608	-	3.625(2)	-	105	-	-	-	-	-	703	-	-	-
Heek	35.012	868	-	18.789	-	-	-	-	-	-	-	-	-	12.255	3.100	-	-
Witling	34.508	13.248	-	17.825	-	-	1.200	1.315	-	-	-	-	-	920	-	-	-
Schelvis	14.234	6.600	-	2.573	-	220(2)	-	125	-	-	-	4.660	26	30	-	-	-
Haring	36.599	19.634	-	16.047	-	-	-	738	-	-	-	-	-	180	-	-	-
Sardine	25.320	-	-	2.377	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11.751	-	8.359	2.833
Makreel	43.679	14.501	-	24.583	-	-	362	325	-	-	-	-	-	3.667	-	241	-
Horsmakreel	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	847	-	-	-	-	-
Roodbaars	870	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	23	-	-	-	-
Doornhaaf	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Overige vis	139.492	3.828	-	75.845	-	940(2)	-	40	-	1	1	2.471	22	46.092	2.416	7.767	69
Totaal	557.722	78.737	-	172.775	-	18.540	1.562	2.725	-	39.624	36.474	68.434	35.797	78.269	5.516	16.367	2.902
Deel van de verschill. visserijplaatsen (%)	100	14	-	31	-	3	-	1	-	7	7	12	6	14	1	3	1

(1) Deze visserijplaats bevat bek hoeveelheden van andere afkomstigen, een deel komt waarschijnlijk van de Noordzee.

(2) Bevat ook de volgende visserijplaatsen : Barentsland, Spitzberg en Noorse kust.

Bron : Statistieken I.C.C.S. en I.C.N.A.F. en Nationale statistieken voor de Middellandse zee.

HOEVEELHEDEN IN DE VERSCHILLENDE VISSERIJPLAATSEN GEVIST

1961

Soorten	Totaal	Adriatische zee en Ionisch zee	Sicilië en Sardinië	Ligurië zee en Tyrrheense zee	Newfoundland (1)
Tong	2.775	2.094	162	519	-
Kabeljauw	3.414	-	-	-	3.414
Koolvis	6.880	2.529	2.152	2.199	-
Schelvis	355	-	-	-	355
Sardine	33.270	12.421	9.458	11.391	-
Ansjovis	30.540	18.768	3.532	8.240	-
Makreel	7.956	3.864	3.014	1.078	-
Horsmakreel	7.958	2.626	3.534	1.798	-
Roodbaars	29	-	-	-	29
Overige vis	77.384	23.166	19.674	34.493	51
Totaal	170.561 (2)	65.468	41.526	59.718	3.849
deel van de verschill. visserijplaatsen (%)	100	38	24	35	3

(1) Vangsten van West Groenland, Labrador en Nieuw Scotland inbegrepen,
(2) 9.749 t gevist in volle zee van West Africa kust inbegrepen

Bron : Annuario Statistico della Pesca e della Caccia en bericht I.C.N.A.F.

bij de kusten van West-Afrika stijgt aanzienlijk evenals de vangsten in die gebieden. In 1961 werd daar 10.000 t. vis gevangen. Italiaanse schepen gaan ook naar de wateren bij New-Foundland, waar vooral kabeljauw gevangen wordt.

e) Nederland

Nederland, evenals België beperkt zich tot de kust- en de zeevisserij. Weinig Nederlandse boten gaan tot bij de kusten van IJsland; 92 % van de produktie (zit tabel 7) is afkomstig uit de Noordzee, die alle voornaamste soorten vis levert. De overige Nederlandse vangsten worden verricht in de wateren van het Kanaal en bij de noordwestelijke kust van Groot-Brittannië.

B. VISSERIJGRENZEN

Vanwege het feit dat tot voor kort de technische mogelijkheden tot bevissing der zee zich beperkten tot die gebieden waar de zee een betrekkelijk geringe diepte had, concentreerde de visserij zich hoofdzakelijk op die delen der zee welke in de nabijheid liggen van het land.

De aldaar gelegen visgronden bieden voor zover zij visrijk zijn niet alleen een bestaansmogelijkheid voor de vissers, die woonachtig zijn in de kustgebieden welke aan deze wateren grenzen doch oefenen evenzeer aantrekkingskracht uit voor vissers welke van verder verwijderde havens afkomstig zijn.

In bepaalde gebieden heeft de intensiviteit van de bevissing door vissers uit andere streken aanleiding gegeven tot conflicten tussen deze vissers en degenen die hun thuis-haven hebben aan de aan de visgronden grenzende kust.

Van oudsher hebben de staten voor de aan de kust wonende vissers bepaalde monopolies verschaft voor de wateren welke direkt op de kustlijn aansluiten.

Voorbijgaande aan de historische ontwikkeling op dit punt kan worden vastgesteld dat in het begin van deze eeuw de uitzonderingspositie voor de vissers zich beperkte tot de territoriale wateren.

Deze territoriale wateren worden, niettegenstaande het beginsel van de vrijheid der zee, algemeen beschouwd als een wortzetting van het grondgebied van de kuststaat; over dit gedeelte der zee, gelegen buiten de kustlijn, wordt de jurisdictie van de staat erkend.

Als redenen welke aanvaard worden om de souvereiniteit van een Staat tot buiten het grondgebied uit te trekken, kunnen worden genoemd :

- 1) de veiligheid van de Staat brengt met zich dat hij het uitsluitende bezit van zijn kust heeft en in staat moet zijn deze tegen nadering van anderen te beschermen,
- 2) Een Staat moet de mogelijkheid hebben alle binnenkomende en uitvarende schepen te controleren ter bevordering van zijn commerciële, fiscale en politieke belangen,
- 3) Voor het bestaan en de welvaart van de kustbevolking is het noodzakelijk dat deze bij uitsluiting de mogelijkheid heeft tot exploitatie en genot van de produkten van de zee.

In verband met de laatste redenen is het van belang te vermelden dat vele landen met name ook de vijf Lid-staten der Gemeenschap die aan de zee grenzen, het recht tot het vissen in de territoriale wateren beperken tot de ingezetenen.

Ten aanzien van de uitgestrektheid van de territoriale wateren bestaat er geen internationale overeenstemming.

In het begin der 19e eeuw kon men constateren dat de opvatting dat de territoriale wateren zich slechts zover kunnen uitstrekken als de oeverstaat van de kust af zou kunnen beheersen, en het beginsel dat de vrijheid van de zee, welke de onmisbare verbinding vormt van de aan zee grenzende (en indirect ook van de meer inwaarts gelegen) landen, zo weinig als mogelijk is dient te worden beperkt, algemeen worden aanvaard.

Voor zover het de visserij betreft kunnen hier enkele voorbeelden worden gegeven, van verdragen welke een breedte van 3 zeemijlen voor de territoriale wateren aan geven :

- 1839 - Verdrag tussen Frankrijk en Groot-Brittannië, betr. de afbakening der visserij in het gebied Jersey,
- 1883 - Conventie van 's Gravenhage, ter regeling van het politie toezicht op de Noordzee, buiten de territoriale wateren (België, Duitsland, Frankrijk, Nederland, Verenigd Koninkrijk, Denemarken),
- 1901 - Verdrag tussen Groot-Brittannië en Denemarken, waarbij Groot-Brittannië exclusieve visserijrechten erkend worden binnen 3 mijl van de IJslandse kust,
- 1911 - Verdrag tussen Groot-Brittannië, Japan, Rusland en Ver. Staten betreffende de visserij in de Noord-Pacific.

Tot ongeveer het begin van 20e eeuw, kan er worden gesproken van een algemeen aanvaarde breedte der territoriale wateren van 3 zeemijl (Noorwegen en Zweden 4 mijl); daarna vertoont de politiek der Staten een toenemende variatie en wel enerzijds doordat een aantal landen de grens van hun

.../...

territoriale wateren vaststellen op een grotere afstand dan 3 mijl van de kust, anderzijds doordat bepaalde landen het recht claimen een deel van hun bevoegdheden tot buiten de territoriale wateren uit te oefenen.

Bij wijze van voorbeeld kan worden vermeld dat Rusland in 1909 een afstand van 12 zeemijl en Italië in 1942 een van 6 zeemijl, in 1930 Uruguay en Columbia 6, in 1934 Guatemala 12, in 1950 Salvador zelfs 200 zeemijl aanvaardden als breedte van hun territoriale wateren.

De bevoegdheden welke een aantal Staten wensen uit te oefenen in een ruimer gebied dan bestreken wordt door de territoriale wateren, zijn vooral douane, controle, neutraliteit-garantie, gezondheidstoezicht en visserijrecht.

Voor wat de visserij betreft kan worden vermeld dat Columbia in 1923 een gebied tot 12 mijl uit de kust reserveert voor eigen visserij; een zone tot 6 mijl uit de kust wordt gereserveerd door Libanon (1921) en Marokko (1924).

De gedachte van een aanvullende zone welke hiermede in praktijk gebracht wordt, begint ook aanvaard te worden als behorende tot het internationaal recht getuige de aanvaarding door het Instituut voor Internationaal Recht (Institute of International Law) in 1928, van het beginsel van een gebied, grenzend aan de territoriale wateren hetwelk gewoonlijk "aangrenzende" of "aanvullende" zone genoemd wordt, waar een Staat de noodzakelijke maatregelen kan treffen met betrekking tot zijn neutraliteit, zijn gezondheidszorg, douane-toezicht en voor zijn visserij.

Naar de mening van dit instituut dienden de territoriale wateren ten hoogste 3 mijl breed te zijn, terwijl de maximale wijidte van de aanvullende zone op 9 mijl werd gesteld.

De Volkenbond poogde (1930) de wetgeving o.a. op het gebied der territoriale wateren te codificeren, doch het bleek niet mogelijk de grens van 3 mijl te aanvaarden. Met name t.a.v. de visserij gingen de wensen van een aantal landen verder. Uit de ontwikkeling van het

.../...

onderzoek der zee was nl. gebleken dat sterke bevissing de vispopulaties ernstig kon aantasten en dat maatregelen tot het behoud van de aanwezige rijkdommen der zee in vele gevallen nodig waren.

Op nationale basis konden deze maatregelen om een blijvende opbrengst van de levende bronnen van de zee te handhaven alleen effect sorteren, indien het betreffende land toezicht kon uitoefenen op de uitoefening van de visserij in die gebieden; maatregelen welke zich beperkten tot de 3 mijls-zône konden niet voldoende effectief zijn.

De omstandigheid dat de Conferentie van den Haag er niet in slaagde een uniforme maximumgrens voor de territoriale wateren te aanvaarden, en over het voorstel om het beginsel van een aangrenzende zône te accepteren, evenmin overeenstemming kon bereiken, leidde tot voortgaande eenzijdige vaststelling voor een aantal landen van voor de visserij gereserveerde gebieden: Spanje 6 mijl 1933, Israël 6 mijl 1937, Vietnam 1936 10,8 mijl, Brazilië 12 mijl 1938 en Costa Rica 200 mijl 1939.

Ook ten aanzien van de territoriale wateren gingen vele landen er toe over deze uit te breiden tot of voor het eerst vast te stellen op een breedte groter dan 3 mijl.

De verklaring van de President van de Verenigde Staten van N.Amerika na de tweede Wereldoorlog (28.9.45) houdt een wijziging in van de door dat land tot dusver gevolgde afwijzende houding ten aanzien van aangrenzende zones.

In deze verklaring aanvaardden de Verenigde Staten met het oog op de dringende noodzaak tot het behoud van de visstand, beschermde zônes in die gebieden van de hoge zee, welke aansluiten aan de kusten der Verenigde Staten en waarin visserij aktiviteit in betekenende mate is, of in de toekomst kan worden ontwikkeld.

In gebieden waar de visserij ook door vissers van andere nationaliteiten wordt uitgeoefend zouden gemeenschappelijk beschermde zônes worden ingesteld, waarin alle visserijactiviteit onderworpen zal zijn aan de regelingen en de contrôle welke bij internationaal verdrag zullen worden overeengekomen. Aan het slot van de verklaring wordt het recht erkend van andere staten tot het instellen van beschermde zônes.

.../...

Soortgelijke strekking heeft de IJslandse wet van 1948 welke de mogelijkheid biedt beschermde zones in te stellen binnen het continentaal plateau van IJsland, in welke zones alle visserij onderworpen zal zijn aan IJslandse regels en controle.

Ook Costa Rica (1949), Brazilië (1950), Cuba (1954) en Venezuela (1956) hebben afgekondigd beschermde maatregelen te treffen in zones, gelegen in hoge zee en grenzende aan de territoriale wateren, zonder de mogelijkheid van gemeenschappelijke regeling met andere in die zone vissende landen uit te sluiten, zoals wel het geval was bij de Verklaring te Santiago (1952) waarbij Chili, Equador en Peru als beginsel van hun maritieme politiek de uitsluitende soevereiniteit en jurisdictie over een maritime zone van 200 mijl uit de kust aanvaard hebben.

Het vraagstuk van de breedte der territoriale wateren dat bij de Volkenbond in studie was werd na 1945 bestudeerd door de Commissie voor Internationaal Recht (International Law Commission) der Verenigde Naties. In het rapport van deze commissie (1956) wordt o.a. geconstateerd dat zij niet heeft kunnen besluiten tot een algemeen aanvaardbare grens.

Wel stelt zij vast dat "het internationale recht niet toestaat dat de territoriale wateren zich verder uitstrekken dan tot 12 mijl".

Ontwerp artikel der Commissie betreffende de omvang der territoriale wateren kon evenwel de vereiste twee-derde-meerderheid van de Zeerechtconferentie der V.N. te Genève in 1958 niet verkrijgen, zodat de Conferentie er niet in slaagde een uniforme grens vast te leggen voor de breedte der territoriale wateren.

Ook in 1960 tijdens de Tweede Zeerecht conferentie te Geneve kon geen overeenstemming over de maximale breedte van de territoriale wateren en over de aansluitende visserij-zones worden bereikt. Een gemeenschappelijk

.../...

voorstel van Canada en de Verenigde Staten van Amerika, waarbij een uiterste grens van 6 mijl van de toepasbare basislijn voor de territoriale wateren en een van 12 mijl van dezelfde basis voor de aangrenzende visserijzones werden voorgesteld, kon de vereiste tweederden meerderheid niet behalen. De stemmenuitslag was : 54 voor, 28 tegen, 5 onthoudingen (de E.E.G. - landen stemden voor).

Dit voorstel behelsde tevens een vastlegging van visrechten gedurende 10 jaar (tot 31 - 10 - 1970) voor de staten die in de aangrenzende visserijzones gedurende vijf jaar, voorafgaande aan 1.1.58 de visserij hadden bedreven.

Ook een door 10 landen gedaan voorstel volgens hetwelk exclusieve visserijrechten in een 12 mijls-zône werden verleend aan de kuststaat en waarin voorts aan de vóór oktober 1945 bestaande staten werd verzocht hun territoriale wateren niet uit te beiden in afwachting van de 20e zitting der Algemene Vergadering der V.N. werd afgestemd.

De vereiste twee-derde meerderheid behaalde wel het voorstel van Brazilië, Cuba en Uruguay, waarbij het een kuststaat mogelijk wordt gemaakt exclusieve visserijrechten in hoge zee te claimen als wetenschappelijk vaststaat dat een bijzondere omstandigheid de exploitatie van de levende bronnen der hoge zee in dat gebied van fundamenteel belang maakt voor de economische ontwikkeling van de kuststaat of voor de voeding van zijn bevolking (58 voor, 19 tegen en 10 onthoudingen). De E.E.G.-landen stemden voor. Het oordeel over de "speciale omstandigheid is voorbehouden aan de speciale commissie welke haar bevoegdheid ontleent aan de in 1958 te Genève aanvaarde Conventie over de visserij en het behoud van de levende bronnen der Hoge Zee.

Deze Commissie bepaalt de omvang en de duur van het voorkeursvisrecht van de kuststaat, en zijn beperkingen, rekening houdend met de afhankelijkheid van de kuststaat van de visgronden, en rekening houdend met de belangen van andere staten bij de exploitatie van deze visgronden.

.../...

Tengevolge van het feit dat internationale overeenstemming over de omvang van territoriale wateren en over die van visserij-zônes niet werd bereikt, duurde de toestand van ongewisheid op dit punt voort.

Inmiddels had IJsland gebruik gemaakt van de reeds vermelde mogelijkheid maatregelen te nemen ter waarborging van zijn visserij door in 1958 een visserij-zône af te kondigen van 12 mijl, uitgaande van basislijnen, waarin elke visserij door vreemde vaartuigen verboden was en waarin aan de visserij door eigen vaartuigen beperkende voorschriften werden gegeven.

Noorwegen heeft de visserijgrens in april 1961 gesteld op 6 mijl, en deze vervolgens in september 1961 verlegd op 12 mijl.

Sedert 1 juni 1963 is de visserij-zône van Groenland op 12 mijl gelegd, terwijl deze grens per 12 maart 1964 eveneens voor Faroer zal gelden.

In beide gebieden geldt een uitzonderingsclausule, welke het bepaalde landen mogelijk maakt tot 31 mei 1973 in gedeelten van de visserij-zônes te blijven vissen.

In het Middellandse-zeegebied stelde Albanië in 1960 een visserijzône van 12 mijl. In 1962 werden de territoriale wateren van Tunisië gesteld op 6 mijl met een aangrenzende visserijzône van 6 mijl voor de kust van de Algerse grens tot Ras Kapoudia en een rekende tot de Isobath van 50 m. voor de kust van Ras Kapoudia tot de lybische grens.

De visserijzônes van Marokko zijn uitgebreid tot 12 mijl van de kust, met dien verstande dat deze zone in de Straat van Gibraltar tot 6 mijl is beperkt.

Turkije heeft aangekondigd een aangrenzende zône van 6 mijl te zullen instellen.

De territoriale grens van Algiers is op 12 mijl gelegd (1963). Vele Afrikaanse staten stelden de grens der territoriale wateren op 6 mijl, of deelden mede dit te zullen doen, met name Kameroen (1962), Zuid Afrika, terwijl Senegal bovendien een visserijzône van 6 mijl instelde (1961) bepaalde Soedan, Ivoorkust en Madagaskar de territoriale grens op 12 mijl.

.../...

Door de verschillende uitbreidingen van de territoriale wateren en door de instelling van gereserveerde visserij-zônes gingen de aldaar gel visgronden voor de andere landen als vanggebied verloren, hetgeen een aanpassing vereist van het produktieapparaat en van de vangmethoden aangezien verder gelegen en dieper gelegen visgronden dienen te worden opgezocht. Bovendien wordt de concentratie van de vissersvloeten op de visgronden in hoge zee door de genoemde uitbreidingen groter en dientengevolge tevens o mate van bevissing.

In dit verband dient eveneens te worden vermeld dat Groot-Brittanni het Verdrag van Den Haag van 1882, dat de breedte van de territoriale wateren langs de kusten van de Noordzee op drie mijl had vastgesteld heeft op zegd.

De Britse regering heeft na deze opzegging een conferentie georganiseerd waartoe de partijen van de Conventie alsmede enige andere eveneens bij de vraagstukken van de visserij betrokken staten werden uitgenodigd.

Het resultaat van deze conferentie die in drie zittingen van 3 december 1963 tot en met 2 maart 1964 te Londen, plaatsvond is voor zover het toelating tot de viswateren betreft een nieuw Verdrag inzake de visserij dat door bijna alle aanwezige delegaties werd aanvaard (zie bijlage). Het Verdrag ligt ter ondertekening te Londen van 9 maart tot en met 10 april 1964.

Dit Verdrag gebaseerd op het beginsel van visserijzones van 12 mijl breedte langs rechte basislijnen, erkent het recht van de oeverstaat exclusieve viswateren tot zes mijl buiten deze basislijnen terwijl bij control mag uitoefenen tot twaalf mijl buiten de basislijnen. In de zône van zes tot twaalf mijl wordt de visserij uitgeoefend door de overstaat alsmede door de overige verdragsluitende landen waarvan de schepen gedurende een vastgestelde periode normaal visserij hebben bedreven. Traditionele visrechten kunnen voor een overgangsperiode worden toegestaan in de strook tussen drie en zes mijl. Wanneer een oeverstaat het twaalf mijlenstelsel toepast zal elk visrecht aan een niet verdragsluitende andere staat tot

.../...

de overige verdragsluitende partijen worden uitgestrekt, ongeacht de kwestie of zij op dit reëtmal dan niet aanspraak kunnen maken (artikel

Artikel 10 schrijft voor dat geen bepaling van het Verdrag een belemmering mag vormen voor de handhaving of de instelling van een bijzondere regeling op het gebied van de visvangst tussen de Lid-staten van de Europese Economische Gemeenschap en de daarmee geassocieerde landen.

N.B. : Territoriale watergrenzen en gereserveerde visserijzones
(s. Bijlage 1).

C. INTERNATIONALE SAMENWERKING DER INSTANDHOUDING EN GEBRUIKMAKING VAN DE RIJKDOMMEN DER ZEE

De Lid-Staten van de EEG werken onderling en met tal van derde landen samen in een aantal internationale organisaties, die bestudering en ontwikkeling van de visserij tot doel hebben. Deze samenwerking is groten deels reeds van oude datum, daar men zeer snel heeft ingezien dat de activiteiten in verband met het onderzoek van de zee niet verricht kunnen worden zonder een nauwe internationale samenwerking. Bij de totstandbrenging van deze samenwerking was de vrees voor uitputting der visvoorraden (ontvolking) de voornaamste drijfveer.

In sommige gevallen bleek deze vrees gegrond. De waarde van de samenwerking tussen alle aan de visserij deelnemende landen hangt af van een intensieve studie van de zee, mede als bron van voedingsmiddelen en voorts van de mogelijkheid om internationale voorschriften uit te vaardigen op grond van de resultaten van de wetenschappelijke bestudering van de zee met het oog op een rationalisatie van de visserij ter bereiking van duurzaam maximale vangsten zonder aantasting van de voorraden.

De oudste van deze organisaties is de Internationale Raad voor het Onderzoek der Zee (ICES), opgericht in 1902 en gevestigd te Kopenhagen. Deze raad telt, onder zijn leden, ook de EEG-landen, met uitzondering van Luxemburg, terwijl verder de EVA-landen, Denemarken, Groot-Brittanië, Noorwegen, Portugal en Zweden, alsmede Finland, Ierland, IJsland en Spanje zijn aangesloten. Er is ook medewerking van de zijde van de landen van het Oostelijk blok, daar ook Polen en de Sovjet-Unie deelnemen. Na de toetreding van Dahomey die onlangs plaats had, telt deze raad thans 17 leden.

De raad heeft tot taak alle onderzoeken ter exploratie van de zee in de Noord-Oost-Atlantische Oceaan en in de aangrenzende wateren te bevorderen. Er worden gemeenschappelijke studieprogramma's opgesteld terwijl de door de verschillende landen individueel of in het kader van internationale organisaties opgezette studies worden coördineerd. De Raad bevordert

.../...

bovendien de publikatie van de resultaten van de onderzoeken en organiseert jaarlijkse conferenties of speciale bijeenkomsten van werkgroepen ad hoc zulks ten behoeve van de gedachtenwisseling tussen de geleerden van alle betrokken landen. Het geografische werkterrein van deze organisatie strekt zich uit van Groenland tot de Barentssee en van de grens van de Arctische ijsmassa's tot de evenaar.

De landen die lid zijn van de Raad zijn, met uitzondering van Italië, Finland en Dahomey, tevens partij in de Internationale Conventie voor de visserij van 1946, die haar zetel in Londen heeft. Van de Lid-Staten der E.E. zijn dus België, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk en Nederland lid. Deze Conventie heeft ten doel de visvoorraden in stand te houden en aldus de bevissing van de Noordelijke Atlantische Oceaan met inbegrip van de aangrenzende wateren te rationaliseren.

De Conventie heeft nagenoeg hetzelfde werkterrein als de Raad met dien verstande dat laats genoemde organisatie haar werkzaamheden niet verder uitstrekt dan tot de 48ste breedtegraad en voorts de Oostzee niet bestrijft.

Met het oog op het in stand houden van de visvoorraden is een minimum vastgesteld voor de maaswijdte van sleepnetten en voor de maten op de gevangen vissoorten. De uitvoering van deze maatregelen vormt onderwerp van besprekingen tijdens de jaarlijkse vergaderingen van de Permanente Commissie van Advies voor de visserij.

Eind 1963 werd de conventie van 1946 vervangen door het Verdrag inzake de visserij in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan dat in 1959 werd gesloten. Dit nieuwe verdrag is veel ruimer en soepeler dan de voorgaande Conventie en voorziet, behalve dat het de bepalingen van de voorgaande Conventie inzake de maaswijdte van de netten en van de maten op bepaalde vissoorten overneemt, ook in de mogelijkheid van andere speciale maatregelen zoals b.v. de aanwijzing van beschermde gebieden, speciale visperiodes, vangstbeperkingen en beperkingen van de omvang van het technische materieel.

De geografische werkingssfeer van de nieuwe Conventie werd uitgebreid en strekt zich thans in zuidelijke richting uit tot de 36ste graad noordbreedte.

De partijen in de nieuwe Conventie zijn de zelfde als die van 1946. De ledenstaten vormen wederom een Permanente Commissie die jaarlijks bijeenkomt.

Voor de zone van de Noordwestelijke Atlantische-oceaan; d.w.z. voor de zeegebieden van westelijk Groenland tot Labrador, Newfoundland en Nova-Scotia tot de kust van de Verenigde Staten op 39° Noorderbreedte met een oostelijke begrenzing aan de meridiaan 42° westerlangte, werd in 1949 een internationale visserijconventie gesloten. Dit is de Internationale Conventie over de visserij in de Noordwestelijke Atlantische Oceaan (I.C.N.A.F.). De conventie heeft ten doel de bevordering van onderzoek, bescherming en handhaving van de visserij in dit gebied teneinde een zo groot mogelijke en een over een zo lang mogelijke periode uitgestrekte vangst te bewerkstelligen.

De Commissie voor de Visserij met permanente zetel in Halifax (Canada) telt onder haar leden ook de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, en Italië. Deze werken hierin nauw samen met de overige partijen in de Conventie, Denemarken, Groot-Brittannië, IJsland, Canada, Noorwegen, Portugal, Polen, de Sovjet-Unie, Spanje en de Verenigde Staten.

De commissie voor onderzoek en statistiek wijdt zich aan de wetenschappelijke studie en aan de nationale en de internationale projecten en coördineert deze.

Het gebied van de conventie is geografisch in vijf zones verdeeld. De visserijvraagstukken van de onderscheiden zones worden door subgroepen van de hoofdcommissie behandeld. In deze subgroepen hebben de landen zitting die de visserijuitoefenen in het betrokken gebied of die als overstaten worden beschouwd. De maatregelen tot bescherming van de visvoorraden bestaan in voorschriften inzake de minimum maaswijdte van de netten welke worden gebruikt bij de vangst van bepaalde vissoorten in de drie zuidelijke zones. Identieke plannen worden voorbereid voor de twee noordelijke zones (westelijk Groenland en Labrador).

De Conventie betreffende de visserij en het behoud van de rijkdommen van de zee is een van de vier in 1958 te Genève ondertekende conventies (zie bijlage 2).

.../...

Eerst was echter een aanzienlijke hoeveelheid voorbereidend werk verricht door de Commissie voor internationaal recht, een orgaan van de Verenigde Naties, welke er de nadruk op legde dat het noodzakelijk was een wereldorganisatie van de Verenigde Naties, op te richten die is belast met het uitvaardigen van bindende bepalingen met betrekking tot het behoud van de rijkdommen van de zee. In de definitieve tekst van de Conventie van Genève werden deze voorstellen gewijzigd. In de meeste werd verklaard dat voor de afsluiting van akkoorden op regionaal vlak aan de betrokken staten de vrije hand moest worden gelaten. De Conventie erkent bovendien het bijzondere belang van de kustlanden ten aanzien van de maatregelen tot instandhouding van de rijkdommen.

De positieve kant van de Conventie is dat daarbij voor de beslechting van eventuele geschillen het principe van arbitrage is aangenomen. Artikel 9 voorziet namelijk in de oprichting van een orgaan speciale commissie genaamd, bestaande uit vijf leden, die door de optredende partijen worden benoemd.

Deze Conventie is echter nog niet door een voldoende aantal staten geratificeerd om in werking te kunnen treden (22).

Voor de bestudering van de Middellandse zee werd reeds in 1919 een internationale raad opgericht (Internationale Commissie voor wetenschappelijk onderzoek voor de Middellandse zee) naar het voorbeeld van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee en met analoge taken. Voorts bestaat sinds 1952 een regionale raad voor de visserij opgericht door de F.A.O. onder de naam Algemene Visserijraad voor de Middellandse zee. Deze raad telt op het ogenblik twaalf leden waaronder twee E.E.G. landen, namelijk Frankrijk en Italië. De overige leden zijn de Verenigde Arabische Republiek, Griekenland, Groot-Brittannië (Malta), Israël, Zuidslavië, Marokko, Monaco, Spanje, Tunesië en de Libanon.

Voor elk van de vijf hoofdzaken van deze Raad zijn comite's ingesteld: Comité voor de rijkdommen van de zee (bestudering van de produktiviteit van de Middellandse zee in verband met een optimale gebruikmaking van de biologische reserves alsmede garanderen van een duurzame maximale produktie voor menselijke voeding), Comité voor de produktie (visserij-techniek, personeelsvraagstukken, administratie van het visserijbedrijf),

.../...

Comité voor afzet en aanwending van vis (voorziening met verse vis en met produkten op basis van verwerkte vis), Comité voor de binnenwateren en Comité voor economie en statistiek. Deze organisatie heeft haar zetel bij die van de F.A.O. in Rome.

De Lid-staten van de E.E.G. werken ook samen met tal van andere landen via de Afdeling Visserij van de F.A.O. in Rome. Deze samenwerking komt tot uiting enerzijds in het grote aantal deskundigen van de Lid-staten van de E.E.G. die voor rekening van de F.A.O. worden uitgezonden naar de ontwikkelingslanden en anderzijds in de vele vormen van op wereldniveau over de vraagstukken van de ontwikkeling van de visserij in de internationale congressen over de biologische en de technische kant van de visserij, de aanwending en de verwerking van vis alsmede over de economische vraagstukken van de visserij. De F.A.O. neemt ook in ruime mate deel aan werkzaamheden van internationale standaardisatie van de wetenschappelijke methoden en van de statistische documenten.

Tenslotte moet de O.E.S.O. genoemd worden waarin de Lid-staten van de E.E.G. in de gelegenheid zijn hun visserijbeleid te vergelijken, te onderzoeken en tegelijkertijd aan te passen aan dat de overige leden dezer organisatie.

In het kader van de Europese conferentie over de visserij (Londen 3 december 1964 - 3 maart 1964) hebben de diverse delegaties resoluties aangenomen over de instandhouding van de rijkdommen der zee.

De conferentie heeft de regeringen die zijn vertegenwoordigd in de commissie die in het kader van de Verdrag inzake de visserij of in het noord-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan werd opgericht uitgenodigd hun inspanningen ten gunste van de aanvaarding van iedere maatregel die noodzakelijk is om te voorkomen dat er te veel vis wordt gevangen en ter verzekering van de rendabele exploitatie van de visserijbedrijven te intensiveren.

De commissie die als verantwoordelijk orgaan ter zake wordt erkend dient in staat te zijn het gehele gamma van beoogde maatregelen in de conventie te gebruiken ten einde de effectieve inachtneming van de voorschriften te verzekeren.

Bijlage 1

Territoriale watergrenzen en gereserveerde visserijzones
(in mijlen)

Landen	Territoriale waters	Grens van de gereserveerde visserijzones
Albanië	10	
Algerië	12	
<u>B.R. Duitsland</u>	Gelijkvorming tot het Internationaal recht	
Saoedië-Arabië	12	
Argentinië	3	10
Australië	3	
<u>België</u>	3	
Brazilië	3	12
Bulgarije	12	
Kambodja	5	12
Canada	3	12
Ceylon	6	
Chili	50 km	
China	3	
Columbia	6	12
Korea (Republ.van)		20-200
Costa-Rica	Gelijkv. tot het Int.recht	200
Cuba	3	
Denemarken	3	
Groenland	3	12
Faroër		12
Equador	12	
Spanje	6	
Ver.Staten	3	
Ethiopië	12	
Oost-Indische archipel en Malakka	3	12
Finland	4	
<u>Frankrijk</u>	3	
Griekenland	6	
Guatemala	12	

.../...

Landen	Territoriale waters	Grens van de gereserv. visserijgrenzen
India	6	106(1)
Indonesië	12	
Irak	Gelijkv. tot het Intern.recht	
Iran	12	
Ierland	3	
IJsland		12
Israël	6	
<u>Italië</u>	6	
Japan	3	
Jordanië	3	
Libanon		6
Liberia	3	
Lybië	12	
Madagascar	12	
Marokko		12
Mauritanië	6	12
Mexico	9	
Monaco	Gelijkv. tot het Intern.recht	
Noorwegen	4	12
Nieuw Zeeland	Gelijkv. tot het Intern.recht	3
Pakistan	3	3
Panama	12	Continental land
<u>Nederland</u>	3	
Peru		200
Polen	3	
Portugal		wederkerigheid
Verenigde Arabische Republiek	12	
Syrië	12	

(1) Een verordening van 1956 geeft volmacht aan de regering voor het vaststellen van conserveringszones op een afstand van 100 mijlen vanaf de buitengrenzen van de territoriale waters.

Landen	Territoriale waters	Grens van de gereserv. visserijgrenzen
Santo Domingo	3	15
Roemenië	12	
Groot-Brittannië	3	12
Salvador	200	
Zweden	4	
Thailand	6	12
Tunis	3	tot 50 m diepte
Turkije		6 (1)
U.S.S.R.	12	
Zuid Afrikaanse Unie	6	12
Uruguay	6	
Venezuela	12	
Vietnam		20 km
Joegoslavië	10	12

(1) De uitbreiding tot 12 mijlen is aangekondigd.

Bijlage 2

INTERNATIONALE VISSERIJVERDRAGEN

1882 : Overeenkomst tot regeling van de politie der visserij in de Noordzee.
Verdragsluitende landen : Frankrijk, België, Nederland, Duitsland, Verenigd Koninkrijk, Denemarken.

Dit Verdrag regelt de "politie van de visserij" buiten de zones die als gereserveerd worden erkend voor de visserij door de staatsburgers van de oeverstaten (1).

1887 : Betreft het vervoer van alcohol over de Noordzee; voor het toezicht en de bewaking verbonden aan de overeenkomst van 1882.

Verdragsluitende landen : Duitsland, Denemarken, België, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, Ierland, Nederland.

1902 : ICES - Statistische studies en onderzoeken binnen het Verdragsgebied (Internationale Raad voor het onderzoek der zee).

Verdragsluitende landen : België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, Nederland, Italië, Ierland, IJsland, Noorwegen, Portugal, Zweden, Spanje, Polen, USSR, Dahomey.

1920 : Visserij in de archipel van Spitsbergen.

Verdragsluitende landen : Japan, Denemarken, Noorwegen, Zweden, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, Nederland, Italië, Verenigde Staten.

.../...

(1) Op de Conferentie van Londen (3 december 1963 tot 2 maart 1964) zijn de verdragsluitende partijen overeengekomen de bepalingen van de Conventie in stand te houden voor zover zijn van toepassing zijn op de politie van de visserij terwijl terzelfder tijd een technische conferentie een ontwerp-conventie zal voorbereiden die daarop betrekking heeft en aan de betrokken regeringen zal worden voorgesteld.

.../...

1946 : Verdrag tot regeling van de walvisvangst.

Verdragsluitende landen : Argentinië, Australië, Brazilië, Canada, Denemarken, Frankrijk, Nederland, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Peru, U.S.S.R., Verenigd Koninkrijk, Verenigde Staten.

1946 : Verdrag nopens het vaststellen van een maaßwijdte van visnetten en van minimummaten op sommige vissoorten.

Verdragsluitende partijen : België, Denemarken, Ierland, Frankrijk, IJsland, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Spanje, Zweden, Verenigd Koninkrijk, Duitsland en de Sovjet-Unie.

Stemmingen : Absolute meerderheid onder toekenning van een stem aan elk der deelnemende landen : bij staken der stemmen brengt de voorzitter een stem uit.

Artikel 13.2 : De term grondgebied betekent voor elke verdragsluitende staat de wateren waarover deze staat exclusieve rechten van jurisdictie over de visserij uitoefent.

De verdragsluitende partijen verbinden zich de voorschriften binnen hun grondgebied en door hun schepen te doen in acht nemen.

Het Verdrag kan worden uitgebreid tot de koloniën van de verdragsluitend partijen.

Wijzigingen : 1954 - 1955 - 1958.

1949 : Overeenkomst van Washington "North West Atlantic Fisheries".

Het Verdragsgebied wordt verdeeld in sub-zones onderworpen aan sub-commissies.

Verdragsluitende landen : Verenigde Staten, Ver. Koninkrijk, IJsland, Canada, Denemarken, Spanje, Noorwegen, Portugal, Italië, Duitsland, Sovjet Unie, Frankrijk, Polen.

Meerderheid : 2/3.

Doelstellingen :

- open en gesloten seizoenen voor de visvangst,
- sluiting van bepaalde zones voor de visvangst,
- maten van gevangen vissoorten,
- verboden vistechieken,
- globale grenzen van de vangst voor bepaalde vissoorten.

.../...

1949 : Raad voor de Middellandse Zee.

Verdragsluitende landen : Frankrijk, Griekenland, Italië, Libanon, Spanje, Israël, Marokko, Monaco, Verenigde Arabische Republiek, Verenigd Koninkrijk, Tunisië, Turkije, Joegoslavië

Absolute meerderheid.

Doelstellingen :

- standaardisatie van het wetenschappelijk en technisch materieel,
- sanitaire voorzieningen alsmede voorkoming en behandeling van beroepsziekten der vissers,
- vergelijking van de wettelijke bepalingen met betrekking tot de visvangst,
- verkrijging voor de regeringen van technisch en wetenschappelijk materiaal,
- rapporten over alle vraagstukken van oceanografie,
- opverzoek van de regeringen of van de F.A.O. en eventueel andere internationale organisaties : verslagen over alle oceanografische en technische vraagstukken,
- jaarlijkse verslagen van de F.A.O.

1958 : Verdragen van Genève inzake zeerecht :

- Verdrag inzake de territoriale zee en de aansluitende zone,
- Verdrag inzake de volle zee,
- Verdrag inzake de visserij instandhouding van de levende rijkdommen van de volle zee,
- Verdrag inzake het continentale plateau.

Twee van deze verdragen hebben het voldoende aantal bekrachtigingen behaald (22) om in werking te treden : degene van "Volle zee" (1963) en degene van het "Continentale plateau" (1964).

Wat de twee andere verdragen betreft, welke nog niet in werking getreden, de situatie is als volgt.

- Verdrag inzake de territoriale zee en de aansluitende zone
19 bekrachtigingen
- Verdrag inzake de visserij en de instandhouding van de levende rijkdommen van de volle zee
12 bekrachtigingen

.../...

VERDRAGEN VAN GENEVE

Ondertekeningen en bekrachtigingen van de
landen der E.V.A. en de E.E.G.

Verdragen	E.E.G.		E.F.T.A.	
	ondertekenin- gen	bekrachtigin- gen	ondertekenin- gen	bekrachtigin- gen
Volle zee	Frankrijk Nederland B.R. Duitsland		Zwitserland	Portugal Ver. Koninkrijk Ierland Oostenrijk
Continentaal plateau	Nederland B.R. Duitsland		Ierland Zwitserland	Denemarken Portugal Ver. Koninkrijk
Visserij en instand- houding levende rijkdommen	Frankrijk Nederland		Denemarken Ierland Zwitserland	Portugal
Territoriale zee en aansluitende zone	Nederland		Denemarken Ierland Oostenrijk Zwitserland	Portugal Ver. Koninkrijk

1959 : Verdrag inzake de visserij in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan.

Verdragsluitende landen : België, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, IJsland, Ierland, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Spanje, Zweden, U.S.S.R., Verenigd Koninkrijk.

Bekrachtigd en in werking getreden.

Meerderheid : 2/3 van het aantal aanwezige stemgerechtigden.

Doelstellingen : maaswijde der netten, maten van de vissen, sluiting van viszônes, visserijwerktuigen, visnetten, alle maatregelen ter vergroting van de rijkdommen der zee.

Maatregelen betreffende de totale vangsten van toepassing op enkele of alle soorten vissen en schelpdieren.

Als grondgebied worden omschreven de wateren in het verdragsgebied waarin de verdragsluitende staat exclusieve visrechten bezit.

De staten verbinden zich de voorschriften van het verdrag te doen in acht nemen.

1964 : Londen - Verdrag inzake de visserij.

Verdragsluitende landen : Oostenrijk, België, Denemarken, Frankrijk, B.R. Duitsland, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Zweden, Verenigd Koninkrijk.

Doelstellingen : vaststelling van een permanent regeling van de visserij.

De oeverstaat heeft het exclusieve recht op visserij en de exclusieve jurisdictie inzake de visserij in de zes mijlszône gemeten vanaf de basislijn van de territoriale zee.

In de zône tussen 6 en 12 mijlen wordt het visrecht uitgeoefend door de oeverstaat alsmede door de andere verdragsluitende partijen die in dit gebied tussen 1 januari 1953 en 31 december 1962 de visserij hebben uitgeoefend.

Inwerkingtreding : de Conventie treedt in werking op de datum van de deponering van de akten van bekrachtiging goedkeuring door acht ondertekenende regeringen.

HOOFDSTUK III - PRODUKTIEMIDDELEN EN HUN STRUCTUUR

A. <u>DE VISSERIJVLOOT IN DE EEG EN HAAR STRUCTUUR</u>	blz
1. Algemene gegevens	66
2. De toestand per Lid-Staat	75
a) Bondsrepubliek Duitsland	75
b) België	78
c) Frankrijk	79
d) Italië	79
e) Nederland	83
3. Conclusies	83
B. <u>VISTUIGEN EN VISMETHODEN IN DE EEG</u>	
1. Voornaamste vistuigen	84
2. Methoden voor de visvangst in de Lid-Staten	86
a) Bondsrepubliek Duitsland	87
b) Nederland	88
c) België	89
d) Frankrijk	89
e) Italië	89
3. Conclusies	91
C. <u>DE PRODUKTIVITEIT</u>	
1. Algemene gegevens en vergelijkingen tussen de Lid-Staten	91
2. Verloop en vergelijking van het bruto binnenlands produkt per hoofd in de visserij, de landbouw en de industrie	95
3. Conclusies	101

A. DE VISSERIJVLOOT IN DE EEG EN HAAR STRUCTUUR

1. Algemeen

De structuur van de visserijvloot varieert aanzienlijk van land tot land. Onder de vele oorzaken van de verschillen moeten worden genoemd :

- a) de zonderling afwijkende vismethoden (zie onder B van dit hoofdstuk),
- b) de afstand, de diepte, de geologie en de ecologie van de geëxploiteerde visgronden,
- c) de plaatselijke gewoonten,
- d) de toestand van de markten en de opnemingscapaciteit daarvan, welke de invoering en ontwikkeling van sommige vormen van visserij bepaalt,
- e) het door de verschillende Lid-Staten gevoerde beleid inzake regeling van de scheepsbouw en invoering of ontwikkeling van bepaalde soorten vloten.

De beschikbare statistieken die een inzicht zouden kunnen geven in de structuurverschillen van de visserijvloot zijn dikwijls van land tot land moeilijk vergelijkbaar. Tabellen 1 en 2 geven echter cijfers over scheepsaantal en totale tonnage van de vloten van de landen der Gemeenschap, waaruit de grootste verschillen blijken.

Wat betreft de toestand in 1963 (motor- en stoomvaartuigen) blijkt dat Frankrijk de grootste bruto tonnage heeft (268.646 brt), gevolgd door Duitsland (151.505 brt) en Italië (142.268 brt), welk laatste land echter het grootste aantal schepen bezit (16.050 brt tegenover 15.829 brt voor Frankrijk en 1.951 brt voor Duitsland). Ten aanzien van de gemiddelde tonnage per vaartuig blijkt dus onmiddellijk een belangrijk structuurverschil. Italië, en in zekere mate ook Frankrijk hebben een aanzienlijk aantal vaartuigen van geringe tonnage, terwijl de Duitse schepen (en hetzelfde geldt voor België en Nederland) van een aanzienlijk hogere gemiddelde tonnage zijn. Bovendien bezit Italië een groot aantal kleine roei- en zeilschepen voor de visserij (30.322) die gemiddeld nauwelijks meer dan één brt meten.

.../...

VI/15.323/65-N

- 67 -
De visserijvloot in de lid-staten van de EEG

Tabel 1

Land	1956		1957		1958		1959		1960		1961		
	M.en S.	Z.en R.	M.en S.	Z.en R.	M.en S.	Z.en R.	M.en S.	Z.en R.	M.en S.	Z.en R.	M.en S.	Z.en R.	
B.R. Duitsland ¹⁾	N	2.277	1.215	2.242	1.187	2.228	1.025	2.209	1.101	2.221	1.080	2.150	1.065
	T	164.974	.	168.894	.	170.951	.	167.734	.	171.296	.	166.452	.
België	N	437	.	446	.	441	.	433	.	419	.	416	.
	T	27.687	.	29.229	.	29.105	.	27.908	.	29.065	.	29.712	.
Frankrijk	N	12.279	2.553	12.460	2.319	12.116	2.199	14.706	.	14.315	.	14.213	.
	T	230.782	6.195	240.062	3.651	259.791	3.275	254.070	.	255.181	.	251.722	.
Italië	N	10.384	32.856	11.190	32.207	11.874	32.644	12.958	31.910	13.969	31.114	14.974	30.593
	T	103.463	47.215	108.738	44.938	110.772	45.659	113.335	44.672	119.571	41.782	126.685	39.210
Nederland	N	1.857	615	1.779	648	1.762	692	1.790	750	1.854	782	1.938	786
	T	88.116	1.126	87.120	1.141	85.364	1.220	89.068	1.240	93.295	1.251	98.352	1.168
EEG - Totaal	N	27.234		28.117		28.421		32.096		32.778		33.691	
	T	615.022		634.043		655.983		652.115		668.408		672.923	

(1) N omvat de kleine open boten met motor welke niet inbegrepen zijn in de tonnage (T).

N = Aantal

T = Tonnage (in BRT)

M. en S. = Motor- en Stoomvaartuigen

Z. en R. = Zeil- en Roeivaartuigen

Bron: BSEG - Visserijstatistiek 1956 - 1961

L A N D	1 9 6 2		1 9 6 3	
	M. en S.	Z. en R.	M. en S.	Z. en R.
B.R. Duitsland (1)	N	2.007	1.951	1.044
	T	158.487	151.505	.
België	N	398	396	.
	T	30.170	28.869	.
Frankrijk	N	14.074	13.829	.
	T	261.910	268.646	.
Italië	N	15.527	16.050	30.322
	T	132.761	142.268	39.330
Nederland	N	1.985	2.071	845
	T	100.341	105.266	1.174
EEG - Totaal	N	33.991	34.297	.
	T	683.669	696.554	.

(1) N omvat de kleine open boten met motor welke niet inbegrepen zijn in de tonnage (T)

N = aantal

T = Tonnage (in BRT)

M. en S. = Motor- en Stroomvaartuigen

Z. en R. = Zeil- en Roeivaartuigen.

Bron : BSEG - Landbouwstatistiek 1964 n° 7 en nationale statistieken.

Tijdens de periode 1956-1963 is de visserijvloot van de EEG in zijn geheel zowel in aantal als in bruto tonnage toegenomen. Rekening houdende met de aan derde landen verkochte of buiten gebruik gestelde schepen blijkt dat de tonnage en het aantal van de nieuwe in gebruik genomen schepen tijdens dezelfde periode de netto toeneming aanzienlijk overtrof.

Deze toeneming deed zich evenwel niet in alle Lid-Staten voor :

- in Italië en Nederland ging de toeneming van het aantal schepen gepaard met een toeneming van de tonnage;
- in Frankrijk valt uit de toeneming van de totale tonnage in combinatie met een vermindering van het aantal schepen (vanaf 1960) een stijging van de gemiddelde tonnage per schip af te leiden ;
- in Duitsland en België nam de vloot regelmatig en voortdurend af, vooral sedert 1960.

In de Lid-Staten werden derhalve bij het nationale beleid ten aanzien van de omschakeling of bouw van vissersschepen verschillende wegen gevolgd, terwijl toch het produktieve potentieel in de Gemeenschap over het geheel genomen verbeterd is.

Het is echter moeilijk uit zulke algemene gegevens een vaste tendens af te leiden ten aanzien van de variaties in de structuur van de vloten van de Lid-Staten. Tabel 2, die voor de jaren 1959-1963 vergelijkbare cijfers bevat betreffende het aantal schepen verdeeld in brt klassen, geeft reeds een meer gedetailleerd beeld van de omvang en van

.../...

de groei van het aantal schepen van de vloten. De Bondsrepubliek Duitsland vertoont een aanzienlijke concentratie van schepen tussen 500 en 1000 brt, en een belangrijke vermindering van het aantal schepen tussen 100-200 en 200-500 brt, als gevolg van de structurele verbetering van de vloot waarmee in 1959 in dat land een aanvang is gemaakt en die in eerste instantie tot uiting kwam in een opmerkelijke vermindering van het aantal schepen (verkochte of opgelegde). België heeft een groot aantal schepen van kleine (tot 50 brt) en middelgrote (tot 200 brt) tonnage, dat overigens een lichte daling vertoont, terwijl het aantal schepen met grotere tonnages vrijwel ongewijzigd is.

In Frankrijk blijkt uit de verdeling van de vaartuigen volgens tonnages dat een groot aantal schepen thuishoort in de klasse van 100 tot 250 brt (schepen met sleepnetten voor de vangst van verse vis) en van 1000 brt en meer (schepen voor de vangst van kabeljauw die gezouten wordt aan boord); er bestaat ook een groot aantal kleine vaartuigen tot 25 brt.

Ook Italië heeft een aanzienlijk aantal vaartuigen van kleine tonnage (voor de kustvisserij in de Middellandse Zee); de bouw van grote schepen voor de visserij in de Atlantische Oceaan, waarvan er enkele jaren geleden nog maar weinig waren, heeft zich de laatste jaren aanmerkelijk uitgebreid.

Nederland, waarvoor in de tabel niet de schepen (overigens van kleine tonnage) zijn opgegeven die uitsluitend bestemd zijn voor visvangst in de binnenwateren (IJsselmeer), heeft een aantal schepen van middelgroot tonnage en bijna in het geheel geen grote schepen voor de verre visserij.

.../...

VI/15.323/65-D-F-I-N

- 71 -

Tabelle
Tableau
Tabella
Tabel

2

MOTOR- UND DAMPSCHIFFE DER MITGLIEDSTAATEN UNTERTEILT NACH BRIT
BATEAUX DE PECHE A MOTEUR ET A VAPEUR DES ETATS-MEMRES CLASSES PAR T.J.B.
NAVIGLIO A MOTORE E A VAPORE DEGLI STATI MEMBRI SUDDIVISO IN T.S.L.
MOTORSCHEPEN EN STOKSCHIPPEN VAN DE LID-STATEN, ONDERVERDEELD NAAR 3.R.T.

Länder Paesi	Pays Landen	Insgesamt Totale	Total Totaal	Anzahl der Schiffe pro BRT - Klasse Numero di battelli per classi di TSL - Klasse						1000 et +	
				0 - 25(1)	25 - 50(1)	50 - 100	100 - 200(2)	200 - 500(2)	500 - 1000		
B.R. Deutschland (3)		1959	1.675	167.734	947	213	213	48	104	150	-
		1960	1.640	171.296	916	205	224	45	85	164	1
		1961	1.538	166.452	861	211	209	30	70	152	5
		1962	1.412	158.487	764	209	203	24	64	141	7
		1963	1.336	151.505	718	204	195	17	62	132	8
België/Belgique		1959	423	27.908	137	111	123	48	8	6	-
		1960	419	29.065	126	107	119	49	11	7	-
		1961	416	29.712	121	108	118	48	13	8	-
		1962	398	30.170	107	108	117	45	12	8	1
		1963	396	28.869	101	117	115	45	11	6	1
France		1959	14.706	254.070	13.029	808	379	348	83	28	31
		1960	14.315	255.181	12.650	818	345	343	100	29	30
		1961	14.213	251.722	12.582	802	309	368	99	25	28
		1962	14.074	261.910	12.400	815	297	392	113	28	29
		1963	13.829	268.646	12.065	860	293	437	120	29	25
Italia		1959	12.958	113.335	11.397	1.367	146	33	10	2	3
		1960	13.969	119.571	12.365	1.403	144	35	16	3	3
		1961	14.974	126.685	13.224	1.434	152	38	20	3	3
		1962	15.527	132.761	13.838	1.457	159	41	24	5	3
		1963	16.050	142.268	14.309	1.481	167	45	28	15	5
Nederland (4)		1959	1.494	84.661	647	375	203	187	80	2	-
		1960	1.568	89.161	669	403	222	183	89	2	-
		1961	1.653	93.474	708	416	244	191	92	2	-
		1962	1.717	96.633	744	425	261	187	96	4	-
		1963	1.838	102.107	813	452	281	182	104	6	-

- (1) Für Italien umfassen diese beiden Klassen Schiffe von 0 - 20 und 20 - 50 BRT.
(2) Für Frankreich umfassen diese beiden Klassen Schiffe von 100 - 250 und 250 - 500 BRT.
(3) Ausschliesslich die offenen Boote mit Motor.
(4) Ausschliesslich die Boote mit Motor, die nur in Binnengewässern fischen.
- (1) Per l'Italia le due classi comprendono battelli da 0 - 20 e 20 - 50 TSL.
(2) Per la Francia le due classi comprendono battelli da 100 - 250 e 250 - 500 TSL.
(3) Esclusi i piccoli battelli aperti con motore.
(4) Esclusi i battelli a motore pescanti esclusivamente nelle acque interne.
- Quelle : Verschiedene nationale Quellen.
Fonti : Diverse fonti nazionali.
- (1) Pour l'Italie les deux classes comprennent les bateaux entre 0 - 20 et 20 - 50 T.J.B.
(2) Pour la France les deux classes comprennent les bateaux entre 100 - 250 et 250 - 500 T.J.B.
(3) Sont exclus les bateaux à moteur non pontés.
(4) Sont exclus les bateaux à moteur qui pêchent exclusivement dans les eaux intérieures.
- (1) Per l'Italia omvatten dese twee klassen respectievelijk schepen van 0 - 20 en 20-50 BRT.
(2) Voor Frankrijk omvatten deze twee klassen resp. schepen tussen 100-250 en 250 - 500 BRT.
(3) Met uitzondering van open vaartuigen met motor.
(4) Met uitzondering van motorschepen, welke slechts in de binnenwateren vissen.
- Source : Sources nationales diverses.
Bran : Verschillende nationale bronnen.

Volgens een classificatie die over het algemeen op internationaal niveau geldt kunnen globaal de volgende vormen van visserij worden onderscheiden :

1. de kustvisserij
2. de zeevisserij
3. de grote of verre visserij.

Tot de eerste groep kunnen worden gerekend de schepen van kleine tonnage (niet boven de 50 brt), die gebruikt worden voor de visserij vlak onder de kust in de gereserveerde viswatenen of even daarbuiten.

De tweede groep omvat de schepen die vooral gebruikt worden voor de zeevisserij, met een actieradius van ten hoogste 500 mijl, terwijl tot de groep van de grote visserij de grote schepen van meer dan 500 ton behoren, welke gebruikt worden voor de verre visserij, op visgronden die 2.000 tot 2.500 mijl van de thuishavens verwijderd zijn.

Tabel 3 - Motor- en stoomvaartuigen, verdeeld naar de verschillende vormen van visserij
- jaar 1963 -

L a n d e n	Kustvisserij 0-50 brt	Zeevisserij 50-500 brt	Verre visserij 500 brt en meer
B.R. Duitsland	922	274	140
België	218	160	18
Frankrijk	12.925	850	54
Italië	15.790	240	20
Nederland	1.265	567	6
EEG	31.120	2.091	238

Bron : Tabel 2.

.../...

Bovenstaande tabel geeft voor 1963 de verdeling van de motor- en stoomvaartuigen van de Lid-Staten over de drie genoemde groepen. Men dient te bedenken dat de grenzen tussen de verschillende groepen niet streng getrokken kunnen worden. In de eerste categorie blijken Italië en Frankrijk een aanzienlijk groter aantal schepen te hebben dan de andere landen, hetgeen onder andere samenhangt met de lengte van de kustlijn van deze beide landen, waaruit vooral in Italië en in het zuidelijke gedeelte van Frankrijk een aanzienlijke spreiding van de aanvoer voortvloeit. Bij de zeevisserij nemen de Franse en de Nederlandse vloot een belangrijke plaats in, terwijl in de verre visserij de Duitse vloot alsmede Franse schepen de overhand hebben t.a.v. de vangst van kabeljauw die aan boord gezouten wordt.

De omvang en de ontwikkeling van het totale motorvermogen van de trawlers der Lid-Staten worden weergegeven in tabel 4.

Frankrijk en Italië hebben het hoogste aantal pk (1963 resp. 781.815 en 559.007), hetgeen vooral verband houdt met het aanzienlijk aantal kleine motorvaartuigen van deze beide landen.

Duitsland daarentegen, dat wel een aanzienlijk totaal aantal brt heeft, beschikt over een betrekkelijk kleiner aantal pk (345.524); hetzelfde geldt voor België (77.711).

Uit de ontwikkeling blijkt dat in Nederland, Italië en Frankrijk in de vijf in beschouwing genomen jaren een aanzienlijke stijging van het totale motorvermogen plaats vond, terwijl tevens de bruto tonnage en in Nederland en Italië ook het aantal schepen sterk toenam.

.../...

Tabel 4

TOTAAL AANTAL SCHEPEN, TOTALE TONNAGE EN PK
VAN DE VISSERIJVLOOT VAN DE LID-STATEN

L A N D E N		Aantal schepen	brt	pk
B.R. Duitsland	1959	2.209	167.734	340.713
	1960	2.221	171.296	369.659
	1961	2.150	166.452	363.442
	1962	2.007	158.487	352.515
	1963	1.951	151.505	345.524
België	1959	433	27.908	72.131
	1960	419	29.065	75.656
	1961	416	29.712	76.559
	1962	398	30.170	78.277
	1963	396	28.869	77.711
Frankrijk	1959	14.706	254.070	673.322
	1960	14.315	255.181	687.850
	1961	14.213	251.722	701.870
	1962	14.074	261.910	746.068
	1963	13.829	268.646	781.815
Italië	1959	12.958	113.335	450.367
	1960	13.969	119.571	475.743
	1961	14.974	126.685	506.433
	1962	15.527	132.761	528.589
	1963	16.050	142.268	559.007
Nederland	1959	1.790	89.068	186.973
	1960	1.854	93.295	211.025
	1961	1.938	98.352	239.353
	1962	1.985	100.341	258.331
	1963	2.071	105.266	291.372

Bron : Verscillende statistieken der Lid-Statcn

.../...

In België was de stijging van het totale motorvermogen relatief minder belangrijk, terwijl men in Duitsland een dalende tendens waarneemt, die zich weerspiegelt in de vermindering van het bruto tonnage en het aantal schepen.

Een ander niet minder belangrijk cijfer dat de structuurverschillen van de visserijvloeden van de Lid-Staten doet uitkomen is dat van de ouderdom van de vloot.

Tabel 5 geeft een overzicht van de ouderdom van de vloot van de Lid-Staten (met uitzondering van Frankrijk, waarvoor nog geen gegevens beschikbaar zijn).

Hieruit blijkt voor de Bondsrepubliek Duitsland dat 54% van de trawlers en loggers na 1952 is gebouwd, terwijl dit cijfer voor Nederland 33% is (trawlers, loggers en kotters).

Voor Italië en België (de gegevens hebben betrekking op de gehele vloot van motor- en stoomvaartuigen) bedragen deze cijfers respectievelijk 45% en 22%.

Van bijna al deze visserijvloeden heeft een betrekkelijk groot gedeelte der schepen een verouderde uitrusting waardoor de exploitatie moeilijkheden oplevert; enerzijds in verband met de te hoge produktiekosten en anderzijds in verband met het gebrek aan arbeidskrachten die zich willen laten aanmonsteren.

2. De toestand per Lid-Staat

a) Bondsrepubliek Duitsland

Ter aanvulling van de bovenvermelde algemene gegevens wordt in tabel 6 een overzicht gegeven van de verschillende soorten schepen, waaruit de visserijvloot van de B.R. Duitsland is samengesteld.

.../...

Tabel 5

Bouwjaar van de visserijvaartuigen in de Lid-staten van de E.E.G.

Landen	Bouwjaar										
	Totaal 1961	1961-57	1956-52	1951-47	1946-42	1941-37	1936-32	vóór 1932	onbekend		
B.R. Duitsland 1)	257	54	85	59	9	9	31	10	-		
Belgie	416	33	58	35	96	36	43	115	-		
Frankrijk		de gegevens zijn niet gekend.									
Italië	14.974	3.797	2.995	4.656			3.298		228		
Nederland 2)	849	189	92	107	51	38	53	300	19		

(1) Trawlers en loggers alleen.

(2) Trawlers, loggers en kotters alleen. Gegevens verstrekt door "Visserij Almanak" 1962 - toestand op 1 november 1961.

Bron: Verscheidene nationale bronnen

Tabel 6 - Structuur van de Duitse vloot

Scheepstype	1959		1960		1961		1962		1963	
	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt
Motortrawlers	37	23.892	50	35.996	67	53.954	70	58.002	72	60.014
Stoomtrawlers	161	87.785	144	79.370	104	60.356	86	51.103	73	43.911
Loggers	104	24.245	101	23.753	86	20.887	80	20.024	74	19.211
Kotters	1.373	31.812	1.345	32.177	1.281	31.255	1.176	29.358	1.117	28.369
Open vaartuigen met motor	534	-	581	-	612	-	595	-	615	-
Totaal	2.209	167.734	2.221	171.296	2.150	166.452	2.007	156.487	1.951	151.505
Open vaartuigen zonder motor	1.101	-	1.080	-	1.065	-	1.035	-	1.044	-

Bron : B.S.E.G. - Visserijstatistiek 1950 - 1961
 Landbouwstatistiek 1964 - nr. 7 (1962 en 1963)

Uit bovenstaande tabel blijkt duidelijk het verloop van de structurele verbetering van de vloot, gezien de aanmerkelijke vermindering van het aantal stoomtrawlers enerzijds en de voortdurende aanzienlijke stijging van het aantal motortrawlers anderzijds. Bovendien zij gewezen op de vermindering van het aantal loggers, die bijna uitsluitend bestemd zijn voor de haringvisserij.

De vermindering van het aantal in gebruik zijnde loggers en kotters heeft slechts tot een relatief geringere vermindering van de totale tonnage van die categorie schepen geleid, wegens de hoge gemiddelde tonnage van de nieuwe schepen.

Over het geheel genomen gaat de ontwikkeling van de Duitse vloot steeds meer in de richting van motortrawlers met moderne uitrusting en van grote tonnage, die kunnen worden gebruikt voor de visserij in verre watteren.

b) België

De volgende tabel geeft een overzicht van de structuur van de Belgische vloot.

Tabel 7 - Structuur der Belgische vloot

SCHEEPS- TYPE	1959		1960		1961		1962		1963	
	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt
Trawlers (zeevisserij)	31	8.522	37	10.483	39	11.298	42	12.537	37	10.600
Trawlers (kleine zeevisserij)	212	15.386	206	14.877	208	14.849	206	14.416	220	15.299
Motorvaartuigen (kustvisserij)	74	2.025	73	1.965	72	1.924	66	1.763	64	1.687
Garnalenboten	116	1.975	103	1.740	97	1.642	84	1.454	75	1.283
Totaal	433	27.908	419	29.065	416	29.713	398	30.170	396	28.869

Bron : BS - Landbouwstatistiek 1964 n°7.

Een van de bijzondere kenmerken van deze vloot is dat zij niet uit grote vaartuigen is samengesteld (pas in 1962 is het eerste schip van meer dan 1.000 brt in de vaart gekomen).

Een belangrijk gedeelte van de vaartuigen voor de zeevisserij gaat tot op de visgronden bij de kust van IJsland.

De ontwikkeling van de Belgische visserijvloot vertoont echter ook een tendens tot het bouwen van schepen met grotere tonnage en vermindering van het aantal kleine vaartuigen.

c) Frankrijk

De samenstelling van de Franse vloot blijkt uit tabel 8.

Overeenkomstig de richtlijnen der moderniserings- en uitrustingsplannen, beschikt Frankrijk over een zeevisserijvloot, speciaal voor de vangst van kabeljauw in het gebied van Newfoundland (gezouten kabeljauw), waarvan momenteel een gedeelte wordt omgebouwd en van vriesinrichtingen voorzien, en voorts over een trawler-vloot met schepen van een tonnage van meer dan 250 brt voor de industrievisserij (Atlantische Oceaan, IJsland, Noordzee), een vloot voor de ambachtelijke zeevisserij met schepen met een geringer tonnage dan 250 brt (Atlantische Oceaan - Noordzee - Middellandse Zee, Afrikaanse kusten) en een vloot van kleine kustvaartuigen voor de ambachtelijke visserij langs de kusten.

In Frankrijk heeft de vermindering van het aantal en de tonnage vooral betrekking op de boten die gebruikt worden bij de kabeljauwvangst, de categorie "andere vaartuigen" (met gemiddelde tonnage, voor velerlei doeleinden gebruikt) en de boten met een geringer tonnage dan 10 brt. Daarentegen deed zich een toeneming voor ten aanzien van de trawlers voor verse vis en de tonijnboten met vriesinrichting.

d) Italië

De samenstelling van de Italiaanse visserijvloot is in tabel 9 weergegeven.

De motortrawlers, waarbij de motor ook het vistuig bedient, zijn voornamelijk voor de Middellandse Zee bestemd. Enkele jaren geleden gingen er nog slechts 5 of 6 van deze boten naar de Atlantische Oceaan.

Tabel 8 - Structuur van de Franse vloot

Scheepstype	1959		1960		1961		1962		1963	
	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt
Trawlers (gezouten vis)	32	45.186	31	44.169	28	39.444	29	41.268	25	35.864
Trawlers (verse vis)	1.338	114.625	1.305	119.179	1.419	116.072	1.409	122.061	1.489	129.391
Trawlers met vriesinrichting	1	89	2	1.022	3	1.273	2	153	14	943
Trawlers met bassin	73	5.562	83	6.365	96	7.200	94	6.761	80	5.664
Tonijnboten (met levend aas)	141	10.703	120	8.499	110	7.539	114	7.760	120	8.971
Tonijnboten met vriesinrichting	5	1.371	5	1.147	15	2.104	16	3.035	24	4.871
Kreeftboten	107	7.353	116	6.729	113	6.426	115	5.575	110	5.329
Kreeftboten met vriesinrichting	15	4.046	31	6.770	35	7.899	40	10.819	42	11.746
Transportschepen met koelinrichting	-	-	-	-	-	-	2	3.861	3	4.307
Andere vaartuigen	2.428	35.844	1.689	31.445	2.011	36.705	1.895	32.947	1.747	34.259
Diverse vaartuigen (10 brt)	10.566	29.291	10.933	29.856	10.383	27.060	10.358	27.670	10.175	27.301
Totaal	14.706	254.070	14.315	255.181	14.213	251.722	14.074	261.910	13.829	268.646

Bron: Statistieken van de zeevisserij - Parijs 1959 - 1960 - 1961.

Tabel 9 - Structuur van de Italiaanse vloot

Scheepstype	1959		1960		1961		1962		1963	
	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt
Motortrawlers	3.459	85.933	3.514	89.878	3.557	94.106	3.559	98.542	3.573	106.440
Kleine motorvaartuigen	9.499	27.402	10.455	29.693	11.417	32.579	11.968	34.219	12.477	35.828
Totaal	12.958	113.335	13.969	119.571	14.974	126.685	15.527	132.761	16.050	142.268
Zeil- en roeivaartuigen	31.910	44.672	33.114	41.782	30.593	39.210	30.483	39.999	30.322	39.330

Bron: ISTAT-statistieken van Jacht en Visserij.

Tabel 10 - Structuur van de Nederlandse vloot

Scheepstype	1959		1960		1961		1962		1963	
	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt	aantal	brt
Trawlers en loggers	258	48.401	257	49.672	258	50.983	239	49.782	237	52.005
Kotters	466	20.717	534	24.274	596	28.551	646	32.453	687	35.572
Motorvaartuigen	1.066	19.950	1.063	19.350	1.084	18.818	1.100	18.106	1.147	17.689
Totaal	1.790	89.068	1.854	93.295	1.938	98.352	1.985	100.341	2.071	105.266
Zeil- en roeivaartuigen	750	1.240	782	1.251	786	1.168	822	1.186	845	1.174

Bron: B.S.E.G. Visserijstatistiek - 1950 - 1961
B.S.E.G. Landbouwstatistiek 1964 nr. 7 (jaren 1962-1963)

De bouw van trawlers met vriesinrichting voor de vangst in de Atlantische Oceaan vindt snelle voortgang. De aanzienlijke toeneming van de tonnage moet namelijk aan deze nieuwe eenheden worden toegeschreven. Het in de vaart komen van deze schepen heeft tot gevolg dat de ambachtelijke visserij niet meer van overwegende betekenis is.

e) Nederland

Tabel 10 geeft een overzicht van de Nederlandse visserijvloot.

Behalve de totale tonnage blijkt ook het aantal kotters (vaartuigen van middelgrote tonnage voor de trawlvisserij) aanzienlijk te zijn toegenomen.

De structuur van de vloot is sedert de tweede wereldoorlog in twee opzichten aanzienlijk veranderd: vervanging van stoomvaartuigen door motorvaartuigen en opvoering van het motorvermogen in verband met de trawlvisserij in dieper water.

In Nederland wordt vooral aandacht besteed aan de bouw van kotters voor de kustvisserij. Er vindt een belangrijke omschakeling plaats ten aanzien van de trawlers en de loggers; het aantal wordt verminderd en de totale tonnage verhoogd zodat de tonnage per schip meer in overeenstemming is met de eisen van de moderne industriële visvangst.

3. Conclusies

De ontwikkeling van de visserijvloten van de lid-staten na de tweede wereldoorlog wordt gekenmerkt door belangrijke technische verbeteringen aan de vaartuigen en het vistuig.

De stoomketels zijn verdwenen, de motoren hebben een veel groter vermogen dan vóór de oorlog, het vissen met sleepnetten over de achtersteven wordt steeds verbeterd. De vaartuigen voor de seizoensvisserij worden vervangen door vaartuigen die voor vele vormen van visserij toegepast kunnen worden. Bovendien wordt veelvuldig gebruik gemaakt van het echolood om visbanken op te sporen, en steeds meer vaartuigen worden voorzien van moderne navigatie-instrumenten (radar, enz...).

Zo hadden en hebben deze technische verbeteringen en de vorderingen op biologisch en hydrographisch gebied, los van de stijging van het aantal vaartuigen en de tonnage, een grote invloed op de viscapaciteit van de vloten.

1. Voornaamste vistuigen

De voor het vissen gebruikte middelen bepalen in hoge mate de vismethoden, deze variëren van land tot land aanzienlijk, vooral in verband met de verschillende (b.v. geologische) gesteldheid van de vidgronden, de tradities, de technologische vooruitgang en de beroepsopleiding van de vissers.

In de landen van de E.E.G. zijn vier vistuigen in dit opzicht van bijzonder belang, namelijk:

- a) de trawl,
- b) de ringzegen,
- c) het drijfnet,
- d) de vislijn.

a) De trawl

Onder een trawl verstaat men een zakvormig net, dat over het algemeen voorzien is van vleugels die naar de bodem van de zak toe kleiner worden. Behalve talloze kleine vormen bestaan er grote netten, waarmede massale vangsten mogelijk zijn en waarvan de lengte meer dan 100 M. kan bedragen.

Het voornaamste vraagstuk dat zich bij de vervaardiging van trawlnetten voordoet is het vinden van de meest verantwoorde vorm. De netten moeten vooral een voldoende hoogte en breedte hebben, terwijl het water er gemakkelijk doorheen moet kunnen stromen om te voorkomen dat vóór de opening een draaikolk ontstaat, waardoor de vissen zouden worden verjaagd. De netten worden horizontaal opgehouden door een boom (boomkor) dan wel door twee schepen, die de netten slepen (spanvisserij). De grote trawlnetten - maar ook de kleinere - worden horizontaal opgehouden door planken (ottertrawl).

De trawlnetten worden niet slechts gesleept over de bodem van de zee (eigenlijke trawlnetten) maar ook op alle mogelijke diepten van de zee (pelagische trawlnetten). Dit is nodig omdat vele vissoorten en vooral haring zich niet altijd dicht bij de zeebodem ophouden en deze vis anders niet zou kunnen worden gevangen.

In het noordwesten van Europa werd tot nu toe slechts de visvangst beoefend met trawlnetten die over de zijkant van het schip worden uitgezet. Thans echter is er een tendens om de netten over de achtersteven uit te zetten. Voor het inhalen van de trawl wordt dan gebruik gemaakt van een helling of een soortgelijke installatie. Door het vissen over de achtersteven wordt het werk aanzienlijk vergemakkelijkt en bespoedigd. Deze factor zal een zeer grote rol spelen bij de verdere ontwikkeling van de vismethoden. In de Middellandse Zee heeft men steeds over het achtersteven gevestigd. Vooral bij grote vangsten haalde men de trawl echter over de zijkant van het schip in, waardoor de voordelen van

het vissen over de achtersteven gedeeltelijk te niet werden gedaan.

b) De ringzegen

Met deze naam duidt men staande netten aan, die enige honderden meters lang en vrij hoog kunnen zijn. Zij worden om een dicht onder de oppervlakte zwemmende school vissen uitgeworpen. Door middel van ringen, die aan de onderkant van het net bevestigd zijn, kan een schuif worden dichtgetrokken die het net sluit (van daar de naam ringzegen). Hierdoor wordt verhinderd dat de school vissen onderlontsnapt.

De ringzegen behoort dus tot de klasse van rondlopende netten. Zij wordt gekenmerkt door mazen van gelijke afmetingen en heeft geen zak. Een ander soort cirkelvorming net de lampara, dat in de Middellandse Zee wordt gebruikt heeft daarentegen mazen van verschillende afmetingen en een kleine zak. Het lijkt du meer op een pelagische trawl, maar wordt op geheel andere wijze gebruikt.

De ringzegen wordt door twee schepen of door één enkel schip uitgezet. Indien dit door twee schepen geschiedt behoeven deze niet van hetzelfde type te zijn. Maar zelfs indien één schip het net uitzet, is een kleiner schip nodig dan bij het beginpunt van het net ten minste als boei fungeert.

Op het gebied van de ontwikkeling van rondlopende netten moeten twee punten naar voren worden gebracht : enerzijds de invoering van netten zonder klopen, die op Rachel-machines worden vervaardigd en minder duur zijn dan geknoopte netten met kleine mazen, en anderzijds de invoering van de mechanische lier (Powerblock) waardoor het ophalen van de netten zeer veel gemakkelijker wordt en het aantal arbeidskrachten aanzienlijk kan worden verminderd. Het vissen met de ringzegen kan daardoor beter aan de huidige behoeften voldoen.

c) Het drijfnet

Drijfnetten zijn netten die recht op in het water drijven. Zij hebben mazen die zodanig zijn berekend dat de vis die er doorheen wil zwemmen, erin blijft hangen. Deze netten behoren derhalve tot de categorie van netten met vangmazen.

Het voornaamste voordeel van deze netten is dat men het vangen van kleine vissen kan vermijden door de afmetingen van de mazen met zorg te kiezen. Bovendien kunnen met ^{een} groot aantal van deze netten grote gebieden worden afgevist. Voor het vissen in volle zee worden derhalve niet zo zeer afzonderlijke nettengere als wel verscheidene kilometers lange rijen netten, de z.g. vleet. Deze methode van vissen is natuurlijk kostbaar; zij is echter bijzonder geschikt voor het vangen van vis die vrijwel alleen of in kleine scholen voorkomt.

Het voornaamste bezwaar van deze netten is dat zij enerzijds zeer duur zijn en anderzijds veel werk meebrengen. Men tracht derhalve installaties tot s

te brengen om deze netten op te halen en de vis er langs mechanische weg uit te verwijderen.

Sinds enkele jaren is door het gebruik van bepaalde synthetische stoffen de visvangst met netten met vangmazen toegenomen. Het is tot nu toe niet gelukt het gebruik van doorzichtig synthetisch garen (eendredig), dat voor de binnenvissersrij zo doeltreffend is, voor de zeevissersrij in te voeren. De eendredige netten nemen te veel plaats in, waardoor het niet mogelijk is grote hoeveelheden daarvan aan boord te nemen.

d) De vislijn

Voor het vissen met de lijn worden door moderne beroepsvissers verscheidene kilometers lang vissnoeren gebruikt, die op geregelde afstanden voorzien zijn van kortere en meestal dunnere zijlijnen. Op deze wijze is het mogelijk over een groot oppervlakt enige duizenden vishaken uit te zetten. Dit is bijzonder voordelig bij vis die tamelijk verspreid voorkomt (zalm, tonijn). Voor het vissen op plaatsen waar zich visscholen bevinden worden over het algemeen hengels gebruikt, die voorzien zijn van verscheidene vishaken.

Nieuw op het gebied van vislijnen is het gebruik van synthetische materialen en in het bijzonder de fabricage van lijnen van doorzichtig garen. Voorts tracht men machines te vervaardigen voor het ophalen van de zijlijnen, waardoor dan tegelijkertijd de hoofdlijn zou worden opgehaald. De proeven die men heeft genomen voor het langs elektrische weg doden van grote vissen die aan de vishaak hebben gebeten, teneinde te voorkomen dat zij ontsnappen of dat de kwaliteit vermindert door hun pogingen om los te komen, hebben gunstige resultaten opgeleverd. Deze methode is echter nog te kostbaar om op commerciële schaal te worden toegepast.

2. Methoden voor de visvangst in de lid-staten - In alle lid-staten van de E.E.G. vindt men in hoofdzaak met de trawl. Niettemin bestaat er een aanzienlijk verschil tussen enerzijds de Noordepartse landen en anderzijds de landen die geheel of gedeeltelijk aan de Middellandse Zee zijn gelegen (Italië, Frankrijk).

Om biologische en geografische redenen is de visvangst in de Middellandse Zee gebleven in het stadium van de kleine vissersrij. Over het algemeen is de ringzegen daar nog steeds het voornaamste instrument, vooral in het oostelijke bekken. Dit betekent echter niet dat aldaar geen gebruik wordt gemaakt van de trawl, doch in het algemeen geschiedt zulks op kleiner schaal dan in de noordelijke landen.

De onderstaande tabel geeft een beeld van de omvang van de vangsten met de trawl en met de ringzegen (1956).

Tabel 11. - Vangsten met de trawl en met de ringzegen

LANDEN	TRAWL	RINGZEGEN
B.R. Duitsland	93 %	0 %
België	99 %	0 %
Frankrijk (1955)	78 %	3 %
Italië	61 %	39 %
Nederland	55 %	0 %

Uit deze tabel blijkt dat het vissen met de ringzegen alleen voor Italië van belang is.

De bij de visvangst toegepaste methoden hebben een aanmerkelijke invloed op de aard van de gebruikte schepen; er zou zelfs kunnen worden gesteld dat hier een onderlinge afhankelijkheid bestaat, zoals blijkt uit de volgende tabel, die is ontleend aan de door Hary ter gelegenheid van het tweede congres van de F.A.O. inzake visserijvaartuigen (1959) opgestelde lijst van de "voornaamste typen visserijvaartuigen".

Tabel 12 - Voornaamste typen visserijvaartuigen in de lid-staten

Scheepstype	B.R. DUITSLAND	BELGIE	FRANKRIJK	ITALIE	NEDERLAND
Walvisvaarders					+
Schepen met trawlnetten	+	+	+	+	+
Schepen met ringzegen				+	
Schepen met drijfnetten	+	+	+		+
Schepen voor de tonijnvisserij			+		

Hierna wordt een meer gedetailleerd overzicht gegeven van de situatie in elk der lid-staten.

a) Bondsrepubliek

Uit de volgende tabel blijkt dat de trawl de belangrijkste plaats inneemt:

Tabel 13 - Vismethoden in de B.R. Duitsland ⁽¹⁾

Jaar	Totale vangsten		Trawlers		Kotters		Loggers	
	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	%
1956	695,1	100	492,2	70,8	139,3	20,1	63,6	9,2
1957	685,8	100	446,9	65,2	163,8	23,9	75,1	11,0
1958	651,1	100	416,5	64,0	161,2	24,8	73,4	11,3
1959	677,5	100	430,7	63,6	170,9	25,2	75,9	11,2
1960	593,0	100	383,2	64,6	140,5	23,7	69,3	11,7
1961	536,7	100	345,6	64,4	132,1	24,6	59,0	11,0

De cijfers voor trawlers hebben uitsluitend betrekking op de visserij met trawlnetten. In de cijfers voor kotters is het vissen met drijfnetten in de Oostzee (zalm, haring) inbegrepen. De cijfers voor loggers betreffen vangsten met drijfnetten en trawlnetten.

(1) Overgenomen uit het jaarverslag over de Duitse visserij.

Behalve de gewone trawl speelt de pelagische trawl een rol bij de spanvisserij met kotters en in de laatste tijd ook met loggers.

Met betrekking tot andere soorten trawl-netten dient te worden opgemerkt dat ook de garnalenzegen aan de Noordzeekust wordt gebruikt.

De ringzegen komt nog voor in sommige Oostzeehavens; om financiële redenen wordt zij echter voor de haringvisserij reeds jaren niet meer gebruikt.

Drijfnetten spelen alleen een belangrijke rol bij de haringvisserij in de Noordzee. Zij worden voorts gebruikt voor de haringvangst in de Oostzee en voor de zalmvisserij.

De vislijn is slechts van essentieel belang voor de zalmvisserij.

Tenslotte zijn er de grote fuiken, de "Bundgarne" van Deens type, die een rol spelen bij de palingvangst aan de Oostzeekust.

b) Nederland

In Nederland is de trawl eveneens het vistuig dat het meest wordt toegepast. In vergelijking met de andere lid-staten wordt de trawl echter het minst gebezigd, doch zoals uit de volgende statistiek blijkt neemt het gebruik ervan toe:

Tabel 14 - Vismethoden in Nederland

Jaren	Vangsten		Trawl		Drijfnet		Sleppnet		Kustvisserij	
	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	%
1956	264,9	100	90,0	34,0	74,4	28,1	0,1	0,04	100,4	37,
1957	265,1	100	111,3	42,0	56,2	21,2	-	-	97,6	36,
1958	276,5	100	110,8	40,1	53,9	19,5	-	-	111,8	40,
1959	283,8	100	132,2	46,6	42,7	15,1	-	-	108,9	38,
1960	288,2	100	138,7	48,1	41,9	14,5	-	-	107,6	37,

(Deze gegevens zijn overgenomen uit de jaarstatistieken van de visserij, deel XIV, 1961, F.A.O.).

De laatste kolom heeft betrekking op de kustvisserij en de IJsselmeervisserij. In deze cijfers kunnen enige vangsten met vaste netten, maar geen vangsten met drijfnetten begrepen zijn.

Voor de zeevisserij wordt geen ander vistuig gebruikt. Daarom beperken de Nederlandse jaarverslagen zich tot de visserij met drijfnetten, met de trawl (voor haring en vis die vers wordt geconsumeerd) de spanvisserij met de pelagische trawl (voor haring en sprong) en de visserij met de garnalenzegen. Hieraan zou hoogstens nog de visserij met de mosselkor kunnen worden toegevoegd.

c) België

In België wordt bijna uitsluitend met de trawl gevist, al worden ook enige drijfnetten voor de haring- en makreelvangst gebruikt. Dit blijkt uit een statistiek van eind 1958, waarin slechts van trawlers sprake is. Alleen de kleine motorvaartuigen met een vermogen van minder dan 80 PK worden vermeld als "garnalenkotters", die eveneens vissen met op een trawl gelijkende netten.

d) Frankrijk

In Frankrijk zijn de vismethoden veel meer gevarieerd dan in de bovengenoemde landen. Ook daar komt de trawl echter het meest voor.

Van het andere vistuig worden de verschillende vormen van rondlopende netten gebruikt voor de sardinenvisserij. Op de Atlantische Oceaan worden daarbij de scholen vis met aas naar de oppervlakte gelokt. In de Middellandse Zee doet men dit met lantaarns. De ringzegen in de vorm van de lampara wordt eveneens gebruikt voor de makreelvangst.

Haring en makreel worden gevangen met drijfnetten.

Op tonijn wordt gevist met hengels met levend aas. Deze methode is in de plaats gekomen van het vissen met aan een lijn gesleepte netten.

Aan de kust worden vis en schaaldieren gevangen met fuiken en stulpkorven, die afzonderlijk dan wel in rijen worden geplaatst. Aan de Middellandse Zeekust werd voor de tonijnvisserij gebruik gemaakt van grote fuiken (madragetonijnnetten); thans vist men hiermede alleen nog aan de Afrikaanse kust.

In de eb- en vloedgebieden van de Atlantische Oceaan worden vooral veel mosselen en schaaldieren geraapt. Overigens worden de mosselen ook met de mosselkor gevist. Voorts dient nog te worden vermeld dat de Fransen naast de verschillende vormen van verre visserij, voor de kust van West-Afrika, ook de visserij met kreeftnetten op koningskreeft beoefenen.

d) Italië

Op de bijzondere aard van de vismethoden in de Middellandse Zee is reeds gewezen. De verdeling van de vangsten naar de verschillende soorten vistuig blijkt uit de volgende tabel:

Tabel 15 - Vismethoden in Italië

Jaar	Totale vangsten		Trawl		Ringzegen		Tonijnfuik	
	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	%
1956	195,3	100	117,5	60,2	75,9	38,9	1,9	1,0
1957	175,6	100	111,6	63,6	61,1	34,8	2,9	1,7
1958	185,9	100	122,5	65,9	60,4	32,5	3,0	1,6
1959	189,8	100	126,5	66,7	61,2	32,2	2,1	1,1
1960	188,1	100	128,4	68,3	58,3	31,0	1,4	0,8
1961	212,7	100	139,3	65,5	71,8	33,8	1,6	0,8

(Gegevens ontleend aan de jaarstatistieken van de visserij, deel XIV 1961, F.A.O.)

Ten aanzien van het hoge cijfer van de vangsten met de trawl dient men te bedenken dat bij deze cijfers behalve vis ook een groot aantal schaaldieren en mosselen is begrepen.

Voor de vangst van platvis wordt de ottertrawl gebruikt. De trawl die in de Middellandse Zee wordt gebezigd heeft een geheel andere vorm dan de Westeuropese. De laatste heeft zeer brede vleugels, terwijl van de in de Middellandse Zee gebruikte trawl de wanden in de lengte lopen en daarin inspringende hoeken vertonen.

Van de rondlopende netten (ringzegens) dient vooral de lampara genoemd te worden, die gebruikt wordt bij het vissen met de lantaarn. Behalve de trawl netten en de rondlopende netten worden ook fuiken toegepast. Naast talrijke kleine soorten korffuiken worden, vooral door vissers uit Sicilië, grote fuiken (tonnare) gebruikt voor de vangst van tonijn en andere vis.

Van de bijzondere visserij moet de vangst van inktvis met de harpoen of met korfvormige fuiken (Napels) worden genoemd. Voorts is er de moddelvisserij met de kleine mosselkor en tenslotte de koraalvisserij met speciaal vistuig, waarbij eventueel duikers worden ingeschakeld.

Voor sommige vistuigen en voor het vangen van harder (saltarello) worden onderdelen uit het Oosten van de Middellandse Zee gebruikt. Al deze vistuigen voor de kustvisserij zijn echter van veel minder belang dan de verschillende soorten trawl netten of ringzegens (vooral lampare).

3. Conclusies

Alle genoemde vismethoden en vistuigen zijn van belang voor de kustvisserij en de visserij in volle zee. De trawl is het karakteristieke vistuig dat door de landen van de E.E.G. in verre wateren wordt gebruikt. Alle landen houden zich bezig met het vraagstuk van de bouw van nieuwe schepen waarmee volgens verschillende methoden kan worden gevist. Alle proefschepen worden gebouwd met dit doel voor ogen. Men tracht in het bijzonder een combinatie van de visserij met de trawl en met de ringzegen mogelijk te maken. Dit streven vindt zijn rechtvaardiging in het feit dat wanneer de visserij in verre wateren zich mocht uitbreiden van het noordelijke tot het centrale en zuidelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan, ook de ringzegen een rol zou kunnen spelen. Het tweede vraagstuk dat voor alle landen van belang is, is het vissen door vloten, zowel dichtbij als in verre wateren.

C. DE PRODUKTIVITEIT

1. Algemene gegevens en vergelijkingen tussen de lid-staten

Het opstellen van een volledig en vergelijkbaar overzicht ten aanzien van de graad van produktiviteit in het visserijbedrijf in de lid-staten en van de factoren waardoor deze wordt beïnvloed is uitermate moeilijk, vooral omdat de statistieken betreffende de produktiefactoren nog niet geheel vergelijkbaar en voldoende gedetailleerd zijn. Met de navolgende berekeningen wordt derhalve slechts beoogd om, althans als een eerste benadering, een indruk te geven van de totale bruto produktiviteit van de vloot en van de arbeidskrachten in de visserijsector van de lid-staten, zulks aan de hand van de vangsten en van de totale waarde van de aangevoerde hoeveelheden.

Het eerste deel van tabel 16 toont voor elke lid-staat de gemiddelde produktiviteit van de visserijvloten en van de arbeidskrachten in de jaren 1956, 1961 en 1963, uitgedrukt in fysieke waarden.

Met betrekking tot de produktiviteit van de vloot, uitgedrukt in tonnen vis per brt, volgt uit de cijfers van deze tabel (1963) dat de Bondsrepubliek Duitsland nog aan de spits staat, hoewel het verschil met de andere lid-staten in de laatste jaren aanzienlijk is teruggelopen. Dit komt vooral door de vermindering van de hoeveelheden gevangen vis, terwijl de totale tonnage van de vloot in dezelfde tijd minder dan evenredig gedaald is. In dezelfde situatie verkeert België, terwijl de verhouding in Nederland en Italië vrijwel ongewijzigd is gebleven en in Frankrijk enigszins is verbeterd. Bovendien valt het verschil op tussen de cijfers voor Duitsland (4,3), Nederland (3,4) en Frankrijk (2,8) enerzijds en die voor Italië (1,4) anderzijds. Dit wijst o.a. op het grote verschil in structuur tussen de landen die vissen in de Atlantische Oceaan en die welke vissen in de Middellandse Zee. De laatste is minder visrijk dan de eerste.

In de gegevens betreffende de fysieke arbeidsproduktiviteit komt dit verschil in structuur nog duidelijker tot uiting. Hieruit blijkt namelijk dat deze in de Bondsrepubliek Duitsland 78,5 ton per visser (1963) is, terwijl dit cijfer bijvoorbeeld in Italië slechts 4,5 ton bedraagt.

De hoge arbeidsproductiviteit in Duitsland, welke ook aanzienlijk afwijkt van die van België (41,1), Nederland (56,7) en Frankrijk (17,6) komt vooral voor rekening van de zeevisserijvloot, bestaande uit sterk gemechaniseerde grote schepen, waardoor grote hoeveelheden vis kunnen worden gevangen met minder arbeidskrachten. Toch kan hieruit niet worden afgeleid dat het rendement en de concurrentiecapaciteit van de visserij in Duitsland groter zijn dan in de andere lid-staten, omdat bij deze regionale vergelijkingen noodzakelijkerwijs rekening moet worden gehouden met de verschillende niveaus van kosten en prijzen die in de ingewikkelde productiecyclus voorkomen, alsmede met de inkomensniveaus en de werkelijke arbeidstijd.

Een grote vangst per visser betekent derhalve niet dat de produktie goedkoper geschiedt of dat het rendement bijzonder hoog is.

Wanneer men het verloop binnen de eigen economieën van de landen beschouwt, blijkt dat de produktiviteitsindex, berekend voor Duitsland tussen 1956 en 1961, vrij scherp is gedaald, en wel van 82,9 ton tot 69,5 ton, terwijl in 1963 de verbetering van de vangsten en de vermindering van het aantal vissers min of meer geleid hebben tot herstel van de vroegere situatie.

In België en Italië bleef deze verhouding vrijwel ongewijzigd, terwijl in Frankrijk en vooral in Nederland de daling van het aantal vissers en de aanzienlijke toeneming van de vangsten hebben geleid tot een stijging van de arbeidsproductiviteit respectievelijk van 44 % en 72 % tussen 1956 en 1963.

In België, Duitsland en Nederland bereikt de verhouding tussen de totale tonnage van de vloeten en het aantal werknemers maximale waarden (respectievelijk 19, 18 en 17 brt per werknemer in 1963). In Italië is deze het laagst (3 brt).

Uit de Franse gegevens (6 brt) blijkt, dat zich in dat land, dat over een hogere totale tonnage beschikt, een situatie voordoet die analoog is aan die van Italië wegens het zeer grote aantal vissers aan boord van de schepen.

In het tweede deel van tabel 16 worden dezelfde grootheden vergeleken met de totale economische waarde van de produktie. De situatie met betrekking tot de verhouding tussen de waarden van de opbrengst van de visvangst en het aantal brt is nagenoeg omgekeerd. De

Tabel 16

PRODUCTIE (netto vanggewicht) PRODUCTIEFACTOREN EN PRODUCTIVITEIT IN DE VISSERIJ VAN DE LID-STATEN

HOEVEELHEID

Landen	Vangsten 1.000 t			Tonnage 1.000 t			Aantal vissers (1)			Productiviteit van de vloot t. per brt.			Productiviteit van de arbeidskrachten t. per visser			brt per visser		
	1956	1961	1963	1956	1961	1963	1956	1961	1963	1956	1961	1963	1956	1961	1963	1956	1961	1963
B.R. Duitsland	800,6	618,9	646,9	165,0	166,5	151,5	9.660	8.899	8.238	4,9	3,7	4,3	82,9	69,5	78,5	17	18	18
België	69,1	61,7	61,9	27,7	29,7	28,9	1.816	1.678	1.493	2,5	2,1	2,1	38,0	36,7	41,4	15	17	19
Frankrijk	623,7	750,9	742,3	237,0	251,7	268,6	51.099	43.959	41.956	2,6	3,0	2,8	12,2	17,0	17,6	4	5	6
Italië	221,6	239,6	231,6	150,7	165,9	181,6	51.096	51.007	53.111	1,5	1,4	1,3	4,3	4,6	4,3	2	2	3
Nederland	298,1	346,1	361,0	89,2	99,5	106,4	9.011	7.679	6.365	3,3	3,5	3,4	33,0	45,0	56,7	10	13	17

WAARDE

Landen	Waarde van de geloste hoeveelheden 1.000 re			Tonnage 1.000 brt			Aantal vissers (1)			Waarde van de opbrengst van de vissers re. per brt.			Waarde van de op- brengst van de vissers re. per visser			Waarde per ton gevangen vis		
	1956	1961	1963	1956	1961	1963	1956	1961	1963	1956	1961	1963	1956	1961	1963	1956	1961	1963
B.R. Duitsland	69.977	75.425	75.191	165,0	166,5	151,5	9.660	8.899	8.238	424	453	496	7243	8475	9127	87	121	116
België	11.604	13.047	14.093	27,7	29,7	28,9	1.816	1.678	1.493	418	439	487	6389	7775	9439	167	211	227
Frankrijk	170.980	182.030	213.311	237,0	251,7	268,6	51.099	43.959	41.956	721	723	794	3446	4440	5094	274	242	287
Italië	72.082	88.118	102.718	150,7	165,9	181,6	51.096	51.007	53.111	478	531	585	1410	1727	1934	325	367	443
Nederland	26.908	39.263	39.391	89,2	99,5	106,4	9.011	7.679	6.365	301	394	370	2986	5113	6188	90	113	109

Bron: Waarde van de geloste hoeveelheden: F.A.O. Annuaire Statistique des Pêches, deel 16
tonnage en aantal vissers: B.S.F.G. - Landbouwstatistiek 1964 - nr. 7

(1) In het aantal vissers zijn niet begrepen de bemanningen van roef- of zelfboten

gunstigste verhoudingen (1963) treft men aan bij Frankrijk (waar de belangrijke toeneming grotendeels is toe te schrijven aan de vermeerdering in hoeveelheid en in waarde van de oesterproduktie), Italië (hogere waarde van de produktie uit de Middellandse Zee) en Nederland. De waarden zijn alle uitgedrukt in lopende prijzen, hetgeen een moeilijkheid oplevert bij het vergelijken van de cijfers van de lid-staten tussen 1956 en 1963 in verband met de tegelijkertijd optredende invloed van de inflatiefactor en de invloed van de stijging of daling van de prijzen als gevolg van de schommelingen van vraag en aanbod.

De waarde van de opbrengst van de vangst per visser vertoont ook, zij het in geringere mate, dezelfde verschillen als die welke worden gevonden bij bestudering van de fysieke produktiviteit van de arbeidskrachten. Dit verschil is geringer, hoofdzakelijk als gevolg van het feit dat juist de landen met een geringere fysieke produktiviteit een produktie hebben met een grotere economische waarde. Dit wordt hoofdzakelijk veroorzaakt door onderlinge afwijkingen in de marktstructuur ten aanzien van prijsvorming en prijspeil alsmede door de kwalitatieve verschillen tussen de aangevoerde produkten. De cijfers inzake de geldelijke opbrengst per ton vis bevestigen de bovenvermelde verschillen.

Tabel 17 - Vergelijking van de indexcijfers betreffende de produktiviteit in de lid-staten.

LANDEN	Fysieke arbeidsproduktiviteit	Waarde van de opbrengst van de vangst per vis
B.R. Duitsland	100	100
België	53	103
Frankrijk	22	56
Italië	5	21
Nederland	72	68

Tabel 17 toont voor 1963 de verschillen tussen de twee relaties "fysieke arbeidsproduktiviteit" en "waarde van de opbrengst van de vangst per visser" per lid-staat en die tussen de lid-staten onderling, waarbij de produktiviteit van de B.R. Duitsland op 100 wordt gesteld.

2. Ontwikkeling en vergelijking van het bruto binnenlandse produkt per hoofd in de visserij, de landbouw en de industrie

In het vorige hoofdstuk is een vergelijking gemaakt tussen de produktiviteit van de arbeid bij de visserij, uitgaande zowel van de vangsten als van de totale waarde van de aangevoerde hoeveelheden.

Teneinde thans de situatie in de sectoren visserij, landbouw en industrie in het grotere verband van de nationale rekeningen te kunnen vergelijken, leek het dienstig een overzicht op te stellen van het aandeel van deze bedrijfstakken in het bruto binnenlands produkt (tabel 18) om daarna, met behulp van het aantal personen die in elke sector werken, over te gaan tot het berekenen van het bruto binnenlands produkt per hoofd en het verloop daarvan (tabel 19).

Het aandeel van een bedrijfstak in het bruto binnenlands produkt (veelal "bruto toegevoegde waarde" genoemd), wordt in het algemeen berekend door de totale waarde van de produktie van de bedrijfstak te verminderen met de waarde der tijdens het produktieproces verbruikte goederen en diensten. Met de beschikbare gegevens (waarde van de aangevoerde hoeveelheden - bruto binnenlands produkt) is dan voor de visserij het bedrag gevonden van de lopende produktiekosten en de invloed daarvan op de totale waarde van de produktie (tabel 20).

Tabel 18 geeft het bruto binnenlands produkt tegen marktprijzen, d.w.z. zonder aftrek van de indirecte belastingen en zonder bijvoeging van subsidies. Alleen voor Italië is het opgegeven tegen factorkosten. De prijzen zijn lopende prijzen, waardoor het verschillend gewicht van de inflatiefactor vergelijkingen tussen de lid-staten sterk bemoeilijkt.

Daarentegen is in de individuele staten een vergelijking van de gegevens der drie sectoren onderling en de ontwikkelingstendensen daarvan mogelijk.

Onder "landbouw" valt het produkt van de landbouw in engere zin plus dat van de bosbouw. De industrie omvat de verwerkende industrie, elektriciteit, gas en water, de mijnbouw en het bouwbedrijf.

./.

./.

Het bruto binnenlands produkt van de visserij blijkt voor de B.R. Duitsland en België stationnair (35 resp. 10 miljoen R.E.) te zijn, in tegenstelling met de sectoren landbouw en industrie, die een aanzienlijke toeneming te zien geven. In Italië en Nederland valt echter een belangrijke stijging te constateren, waardoor het bruto produkt van de visserij voor Italië van 44,8 miljoen R.E. in 1956 is gestegen tot 56 miljoen in 1961, en voor Nederland van 18,2 miljoen in 1956 tot 29 miljoen in 1960 ⁽¹⁾.

Met betrekking tot de gegevens over de arbeidskrachten die in de visserij werken blijken eveneens verschillende tendensen te bestaan: tegenover een daling in Duitsland en België en een gelijk blijvend aantal in Italië (hoewel daar van het ene jaar op het andere aanzienlijke schommelingen voorkomen), staat een stijging in Nederland, hetgeen een bevestiging kan vormen van de duidelijke expansietendens die het visserijbedrijf in deze lid-staat heeft gekenmerkt.

Tabel 19 geeft het bedrag van het bruto binnenlands produkt per hoofd in de sectoren visserij, landbouw en industrie, en de ontwikkeling daarvan van 1956 tot 1961. Hierbij dient te worden opgemerkt dat in alle lid-staten het bruto binnenlands produkt per hoofd voor de visserij aanzienlijk hoger ligt dan dat voor de landbouw en in sommige landen zelfs van dat voor de industrie. Uit de indexcijfers van het verloop van het bruto binnenlands produkt per hoofd blijkt dat de toeneming in 1961 betrekkelijk gering was voor de B.R. Duitsland (108,5) en voor België (107,5), vooral ten opzichte van de overeenkomstige stijgingen in de landbouw (139,8 resp. 148,7) en in de industrie (152,7 resp. 119,9), terwijl voor Italië (125,2) en vooral voor Nederland (1960 = 154,2) de toeneming aanzienlijk was. De indexcijfers voor dit laatste land overtroffen de cijfers voor de landbouw (135) en de industrie (131,7).

---

(1) Het is helaas niet mogelijk de ontwikkeling van de situatie in Frankrijk aan te geven omdat geen gegevens inzake de visserij beschikbaar zijn.

Tabel 20 tenslotte bevat veelzeggende, zij het slechts bij wijze van benadering gegeven cijfers over de omvang van het intermediaire verbruik in verhouding tot de totale waarde van de produktie van de visserij in de jaren 1956 en 1961.

In vergelijking met de andere landen heeft de B.R. Duitsland het hoogste intermediaire verbruik (1961 = 53,5 % van de totale waarde). Tot de factoren die onder deze rubriek vallen behoren de kosten voor motorbrandstof en smeermiddelen, welke veelal het belangrijkste bestanddeel daarvan uitmaken. Deze kosten stijgen dan nog aanzienlijk voor schepen die, door de toepassing van moderne vismethoden, zeer krachtige motoren nodig hebben om de netten op grote diepte en gedurende lange tijd te kunnen slepen. Wanneer men vervolgens de structuur van de Duitse vloot beschouwt, welke meer dan 150 schepen tussen 500 en 999 brt. omvat, en in aanmerking neemt dat de visgronden van deze vloot in het algemeen zeer ver van de thuishavens zijn gelegen, valt het licht te begrijpen dat het intermediaire verbruik voor dit land een grotere invloed uitoefent dan voor andere landen met andere produktievoorwaarden.

Hieraan dient bovendien nog te worden toegevoegd dat de waarde van de opbrengst per ton vis in Duitsland tot de laagste van de Gemeenschap behoort omdat een groot gedeelte van de aangevoerde hoeveelheden bestaat uit vis welke op grote schaal wordt geconsumeerd en welke, in tegenstelling tot fijne vis, een minder hoge marktwaarde heeft.

Voor Italië bedroeg het intermediaire verbruik in 1956 38,6 % van de totale waarde van de produktie; in 1961 was dit cijfer iets lager (36,4 %). Voor Frankrijk (gegevens van 1959) was het 37,7 %, terwijl het voor België in 1961 17,8 % bedroeg; het cijfer van 1956 (7,8 %) lijkt weinig waarschijnlijk.

In Nederland werd in 1956 een cijfer bereikt van 35 %, dat in 1960 terugliep tot 19,8 %, waardoor de invloed van het intermediaire verbruik op de totale waarde van het gevangen produkt niet alleen relatief, doch tevens absoluut daalde.

Tabel 19

BRUTO BINNENLANDSE PRODUCT PER HOOFD (PT) IN R.E. EN INDEXCIJFERS (I) 1956 = 100
IN DE VISSERIJ, DE LANDBOUW EN DE INDUSTRIE

Landen	Bedrijfssector	1956		1957		1958		1959		1960		1961	
		PT	I	PT	I	PT	I	PT	I	PT	I	PT	I
B.R. Duitsland	Visserij	3.623	100	3.719	102,6	3.737	103,1	3.819	105,4	3.675	101,3	3.933	108,5
	Landbouw	889	100	944	106,1	1.030	115,8	1.096	123,2	1.200	134,9	1.243	139,8
	Industrie	2.309	100	2.444	105,8	2.562	110,9	2.765	119,7	3.056	132,3	3.528	152,7
België	Visserij	5.892	100	5.115	86,8	5.593	94,9	5.457	92,6	5.875	99,7	6.317	107,2
	Landbouw	2.136	100	2.509	117,4	2.438	114,1	2.641	123,6	2.792	130,7	3.177	148,7
	Industrie	2.743	100	2.906	105,9	2.885	105,1	2.952	107,6	3.169	115,5	3.290	119,9
Frankrijk	Visserij					2.085							
	Landbouw					1.179							
	Industrie					3.699							
Italië	Visserij	876	100	778	88,8	838	95,6	1.158	132,1	1.003	114,4	1.097	125,2
	Landbouw	706	100	739	104,6	797	112,8	798	113,0	793	112,3	954	135,1
	Industrie	1.388	100	1.394	100,4	1.503	108,2	1.568	112,9	1.695	122,1	1.816	130,8
Nederland	Visserij	2.202	100	2.346	106,5	2.959	134,3	2.996	136,0	3.397	154,2		
	Landbouw	1.780	100	1.952	109,6	1.957	109,9	2.000	112,3	2.405	135,1		
	Industrie	2.229	100	2.417	108,4	2.522	113,1	2.690	120,6	2.937	131,7		

Bron : Tabel 18

Dit feit, tezamen met de aanzienlijke stijging van de bruto produktiviteit per hoofd, toont, zoals reeds is aangegeven, de gunstige ontwikkeling in het visserijbedrijf van dat land.

Voorts dient erop gewezen te worden dat het aandeel van het intermediaire verbruik in het produktieproces gedeeltelijk verband houdt met het peil van de industrialisatie der ondernemingen; dat verschijnsel verklaart voor een deel de op dat gebied in de lid-staten bestaande verschillen.

3. Conclusies

Uit het onderzoek van de bovenstaande gegevens en de conclusies welke uit de vergelijking tussen de lid-staten kunnen worden getrokken blijkt dat in sommige daarvan de toestand in de visserij niet al te bevredigend kan worden genoemd. Derhalve werden met het oog op de vermindering van de produktiviteit en de vermeerdering van de kosten die in sommige lid-staten zijn voorgekomen passende maatregelen op economisch, technisch en financieel gebied genomen, ten-einde in deze toestand verbetering te brengen.

De verbetering van de vismethoden, de ombouw van schepen voor de seizoensvisserij, zodat deze het gehele jaar voor de visvangst kunnen worden gebruikt, het gebruik van schepen met verwerkingsinrichtingen, de invoering en de verbetering van methoden voor conservering aan boord en van het tuig voor de visvangst in verder gelegen en diepere wateren zijn enkele van de middelen, die in alle lid-staten worden toegepast ter bereiking van dit doel. Bovendien moet worden vermeld dat sommige lid-staten (vooral Duitsland) reeds enige tijd een visserijbeleid voeren dat is gericht op het bouwen of ontwikkelen van schepen van grote tonnage, bestemd voor de visserij in verre wateren, terwijl andere landen (België en Nederland) zich meer toeleggen op het samenstellen van een vloot van schepen van een nieuw type van middelbare tonnage voor de visserij in dichterbij gelegen wateren.

Tabel 20

INTERMEDIÁIR VERBRUIK IN DE VISSERIJ
(gedurende het produktieproces verbruikte goederen en diensten)

Landen	1956				1961			
	V	P	D	%	V	P	D	%
	miljoen R.E.				miljoen R.E.			
B.R. Duitsland	73,5	35,0	38,5	52,3	75,4	35,0	40,4	53,5
België	11,6	10,7	0,9	7,8	12,9	10,6	2,3	17,8
Frankrijk	115,3	-	-	-	156,3 (1959)	97,2 (1959)	59,1	37,7
Italië	73,0	44,8	28,2	38,6	88,1	56,0	32,1	36,4
Nederland	28,2	18,2	10,0	35,0	36,2 (1960)	29,0 (1960)	7,2	19,8

V = waarde van de aangevoerde hoeveelheden

P = bruto binnenlands produkt tegen marktprijzen (lopende prijzen)

D = Verschil (intermediair verbruik)

HOOFDSTUK IV - SUBSIDIES EN ANDERE FINANCIËLE HULP AAN DE VLOOT
IN DE LID-STATEN

A. <u>Motieven voor subsidies en andere financiële hulp</u>	blz
1. Wisselvalligheid in de bedrijfsuitkomsten	104
2. Groeiende behoefte aan kapitaal	105
3. Wijzigingen van structurele aard	106
4. Onvoldoende inkomsten van de vissers	106
5. Opsporing van nieuwe visgronden en research	106
B. <u>Aard van de financiële hulp</u>	
1. Dekking van kapitaalbehoeften	108
a) Garanties	108
b) Leningen	109
c) Slooppremies	110
d) Subsidies voor de bouw en de uitrusting	110
2. Vermindering van de financiële lasten en van de exploitatiekosten	111
a) Interestreduktie	111
b) Subsidie op de kosten van de bedrijfsmiddelen	112
c) Dienstverlening	112
3. Verhoging van de opbrengst	
a) Toeslagen op de besomming	112
b) Prijsstabilisatie	112
4. Proefvisserij (experimentele visserij)	113
5. Steunmaatregelen van algemene aard	113

.../...

C. OVERZICHT VAN DE DOOR DE LID-STATEN AAN DE VISSERIJSECTOR VERLEENDE FINANCIËLE HULP	blz
1. Garanties	114
2. Leningen	115
3. Slooppremies	119
4. Subsidies voor de bouw	120
5. Interestreduktie	121
6. Subsidie op de kosten van de bedrijfsmiddelen	123
7. Toeslagen op de opbrengst	123
8. Prijsstabilisatie	124
9. Experimentale visserij	125
10. Steunmaatregelen van algemene aard	125
 <u>Bijlage 1</u> - Staat van de voornaamste steunmaatregelen per Lid-Staat verleend in de vissector tot 1.1.1964	126
 <u>Bijlage 2</u> - Vergelijkende studie	131

A. MOTIEVEN VOOR SUBSIDIES OF ANDERE FINANCIËLE HULP.

Vrijwel alle landen nemen, zij het in onderling verschillende mate, maatregelen van overheidswege welke ten doel hebben de vissers bij de verbetering van hun schepen, of bij de aankoop van nieuwe vaartuigen, financieel tegemoet te komen, of tenminste zekerheid te geven bij het verkrijgen van kredieten van particuliere banken.

1. Als een der redenen van deze overheidshulp kan worden genoemd de wisselvalligheid in de bedrijfsuitkomsten van de visserij; deze wisselende bedrijfsresultaten maken het voor de particuliere banken weinig aantrekkelijk om geld te investeren in een ook overigens qua wijze van exploitatie minder bekende bedrijfstak, tenzij de onzekerheid wordt gecompenseerd door de betaling van een hogere rente.

De wisseling van de bedrijfsresultaten is voor een deel het gevolg van de afhankelijkheid van de natuur. Er zij op gewezen dat de visserij onderhevig is aan biologische, klimatologische en hydrologische factoren, die door de individuele mens niet of nauwelijks beïnvloedbaar zijn, welker component bepalend is voor de aard van de vangst (vissoort), de grootte van de vangst (visstand); het aantal productieve uren enz...

Zolang de produkten der visserij niet door middel van conserveringsmethoden (1) houdbaar zijn gemaakt, veroorzaakt het bederfelijke karakter van deze produkten enkele typische verschijnselen bij de afzet.

---

(1) Opgemerkt zij dat enkele conserveringsmethoden niet alleen de houdbaarheid verlengen doch tevens het karakter van het produkt zodanig wijzigen dat ook de toepassingsmogelijkheden veranderen.

De hoeveelheden welke worden aangevoerd, moeten worden opgenomen door de op dat moment bestaande vraag; opslag en daardoor spreiding van het aanbod, is niet of slechts voor zeer korte tijd mogelijk.

Aangezien de vis de uiteindelijke gebruiker in goede consumabele toestand moet bereiken, wordt de tijd welke ten hoogste mag worden gebruikt om de vis van de vangplaats naar de gebruiker te verplaatsen, gelimiteerd door de mate van kwaliteitsachteruitgang van de vis.

Het blijkt derhalve moeilijk op korte termijn het aanbod aan te passen aan de effectieve consumptieve behoeften. De markt wordt dientengevolge gekenmerkt door grote schommelingen in de dagprijzen, waardoor het effect van de wisselende produktieresultaten op het inkomstenniveau van de rederijen nog wordt verhoogd.

2. Een ander motief voor het verlenen van financiële hulp ligt in de groeibehoeft aan kapitaal voor de instandhouding van de visserijbedrijven.

De ontwikkeling van zeilschepen naar stoomvaartuigen en van stoomvaartuigen naar motorschepen heeft dusdanige kapitaalbehoefte gevraagd, dat voor de grote visserij het vermogen van de eigenaar en van zijn familie niet meer toereikend was voor de financiering.

Eenzelfde ontwikkeling voltrekt zich thans in de kustvisserij. Bovendien hebben met name in de jaren na de tweede wereldoorlog de ontwikkelingen van navigatie- en opsporingsmiddelen nieuwe investeringen gevraagd.

.../...

Deze technische ontwikkeling en de door de arbeidsschaarste versterkte verlangens der opvarenden tot modernisering van de vissersvaartuigen hebben de economische levensduur van een gedeelte der vloot sterk verkort, waardoor de in totaal door afschrijving gevormde reserves niet toereikend zijn, ter bekostiging van nieuwbouw vaartuigen.

Voorts kan worden genoemd dat de toepassing aan boord van de methoden tot verlenging van de houdbaarheid (diepvriezen) en de vergroting van de mogelijkheden van de "valorisatie" van de afvallen (vismeeelprodukten) investeringen vergen voor het aanbrengen van verwerkingsinstallaties; zelfs tot het bouwen van schepen met een groter tonnage.

Bovendien heeft de waardevermindering van de munt ertoe geleid dat de reserves onvoldoende zijn als kapitaal voor de vernieuwing van de schepen.

Vaartuigen, welke voor de tweede wereldoorlog rendabele resultaten afwierpen, ondanks het feit dat slechts gedurende het seizoen de visserij werd beoefend, bleken niet meer te exploiteren te zijn zulks overigens mede t.g.v. het feit dat de bemanning in de wintermaanden gemakkelijk werk kan vinden op de wal waar men bij de aanvang van het visserijseizoen moeilijk afscheid van kon nemen.

3. Verliezen aan visgrond door inpoldering, of door uitbreiding van territoriale wateren of viszones door sommige mogendheden, kunnen wijzigingen van structurele aard veroorzaken welke enkele regeringen leiden tot hulp op financieel gebied teneinde de vissers gelegenheid te geven zich aan te passen aan nieuwe omstandigheden.
4. Ook kan worden vermeld dat de onvoldoende inkomsten van de vissers waarin vooral kleine vissers zich bevinden doordat zij aangewezen zijn op visarme gronden geleid heeft tot maatregelen van sociale aard en tot het verstrekken van kredieten om hen betere schepen te verschaffen waarmee zij rijkere, verder gelegen vanggebieden kunnen bereiken, zodat zij beter in hun levensonderhoud kunnen voorzien.
5. Doordat de visgronden geen privaateigendom zijn is het voor individuele ondernemers weinig aantrekkelijk om grote bedragen te spenderen aan de opsporing van nieuwe visgronden noch ook om research te verrichten ter

.../...

verbetering van vangsttechnieken, daar enerzijds de prijsvorming geen garantie biedt dat de gemaakte kosten ook kunnen worden terugverdiend, anderzijds eenieder aangelokt door de goede vangsten, zonder zelf ontwikkelingskosten te hebben betaald de visstand in de nieuw ontdekte gebieden kan benutten.

o
o

Voorts worden deze steunmaatregelen ten behoeve van de rederijen aangevuld met financiële maatregelen ter bevordering van de ontwikkeling en de modernisering van de bedrijven aan de wal die de opslag, bewerking of verwerking verzorgen, alsmede van handelsondernemingen, zulks teneinde de methoden van conservering en afzet van de visserijprodukten aan te passen aan de behoeften en eisen van de markt.

.../...

B. AARD VAN DE FINANCIËLE HULP

Aangezien de doeleinden, waartoe de financiële bijstand wordt verstrekt, en ook de omstandigheden waarin de belanghebbenden zich bevinden, verschillend zijn in de Lid-Staten, bestaan er belangrijke verschillen in de methoden welke worden toegepast.

Globaal gesproken kan men de financiële hulp welke de Lid-Staten aan de vloot verstrekken, onderscheiden naar

- de hulp welke verstrekt wordt teneinde de investeringen, welke voor de modernisering van de vloot zijn vereist, te bevorderen en
- de financiële tegemoetkomingen welke

rechtstreeks de exploitatie beïnvloeden, hetzij door het verminderen van de kosten, hetzij door het verhogen van de opbrengst van de vangst ;

indirect een normale rentabiliteit van de schepen bewerkstelligen, doordat zij verleend worden afhankelijk van de bereikte marktprijs,

- subsidie voor experimentele visserij.
- steunmaatregelen van algemene aard.

1. Dekking van kapitaalsbehoefte (1)

De hulp welke de modernisering van de vloot ten doel heeft, althans beoogt het aan de reders mogelijk te maken schepen te bouwen, komt binnen de Lid-Staten in vier hoofdvormen voor :

- a) garanties
- b) leningen
- c) slooppremies
- d) subsidies voor de bouw.

a) In het geval van garanties geeft de Staat aan de credietverschaffende bank de zekerheid dat verliezen, welke voortvloeien uit het feit dat de visser de aflossingen of de betalingen der verschuldigde rente niet of niet tijdig kan voldoen, zullen worden gedekt door de Staat.

(1) Opgemerkt moet worden dat deze maatregelen eventueel van toepassing kunnen zijn op conservenindustrieën of verwerkende industrieën en op ondernemingen die zich bezighouden met de afzet, indien zulks nodig blijkt ter stimulering van de investeringen in deze bedrijfstakken om het ontstaan van knelpunten in de keten van produktie tot consumptie te vermijden.

.../...

Het is duidelijk dat de Staat bepaalde voorwaarden stelt aan de credietnemer, met name ten aanzien van het bedrag van zijn eigen deelname in de investering en omtrent de looptijd van de lening, alvorens zij de bedoelde garantie jegens de visser aan de bank verstrekt.

Het doel van deze vorm van hulpverlening bestaat hierin dat het de visser mogelijk wordt tegen normale rentekosten de lening te verkrijgen op dezelfde voorwaarden als ook voor investeringen in andere sectoren door de particuliere banken worden verstrekt, de aan de Bank onbekende risico's, welke voortvloeien uit de visserij, zijn door de overheidsgarantie overgenomen.

Voor de visser brengt deze wijze van financiële hulp met zich mede dat hij de exploitatiekosten welke voortvloeien uit de lening geheel zelf draagt, zodat deze kosten bestreden moeten worden uit de opbrengst van de aangevoerde vis.

b) Indien de Staat zelf leningen verstrekt aan de vissers, bestaat de mogelijkheid tot verdergaande tegemoetkoming aan de vissers, doordat de leningsvoorwaarden kunnen worden aangepast aan de financiële positie van de vissers - aan de exploitatiemogelijkheden van de tak van visserij, waarvoor het vaartuig, waarvoor krediet wordt verleend, is bestemd.

Een eerste tegemoetkoming kan liggen in de omvang van het krediet in verhouding tot de totale investeringskosten, het is mogelijk om aan vissers die slechts een gering eigen kapitaal kunnen investeren in het te bouwen of te moderniseren vaartuig desondanks een groot krediet te verschaffen. De redenen hiertoe kunnen liggen in het vertrouwen dat men in de persoon van de credietnemer stelt of in de goede verwachting t.a.v. de geschiktheid van het vaartuig voor een bepaalde tak van visserij, alsook in de sociale positie waarin de aanvrager verkeert.

.../...

Ook in de duur van de lening en in de hoogte van de aflossing kan een tegemoetkoming gelegen zijn; zelfs kan men de wijze van terugbetaling aanpassen aan de vangstresultaten door bv. op de per reis te maken besomming een bepaald percentage te doen inhouden.

(Op de rente welke in rekening wordt gebracht wordt ingegaan op 2a).

c) Slooppremies hebben tot doel het uit de vaart nemen van verouderde schepen te bevorderen. Voor zover men aan het verstrekken van de slooppremie de voorwaarde verbindt dat deze slechts gegeven wordt indien tevens tot nieuwbouw wordt overgegaan kan deze vorm van financiële hulp gezien worden als een bijdrage "à fonds perdu" in de bouwkosten van het vervangende schip. Door het verstrekken van een slooppremie onder deze voorwaarde, is het voor de reeds bestaande reders cq. vissers voordeliger om tot nieuwbouw over te gaan dan voor personen of ondernemingen die nog niet aan de visserij deelnemen of die geen schip voor sloop afstaan.

Deze premie heeft tevens tot effect dat de vangcapaciteit van de vloot enigermate wordt beperkt doordat er oude schepen aan de bestaande vloot worden onttrokken, hetgeen zowel voor de visstand als voor het aanbod van vis van betekenis kan zijn.

Dit effect wordt uiteraard eveneens bereikt indien bovenbedoelde voorwaarde niet aan het verlenen van een slooppremie wordt verbonden.

d) De vierde vorm van financiële hulp welke de investeringen in schepen bevordert is het verstrekken van subsidies bij de bouw van schepen. In enkele Lid-Staten genieten de opdrachtgevers tot het bouwen van schepen, ongeacht of deze voor de visserij zijn of voor de koopvaardij, een voordeel dat voortvloeit uit het feit dat subsidie wordt verstrekt aan de nationale werf voor elk schip dat daar wordt gebouwd. Als motivering hiertoe wordt aangevoerd dat de bouwkosten op de nationale werven hoger liggen dan die op buitenlandse

.../...

werven, welk verschil dan door middel van de subsidie wordt gecompenseerd.

Het komt eveneens voor dat gelden "à fonds perdu" worden verstrekt voor de bouw van bepaalde typen schepen,⁽¹⁾ omdat men de ontwikkeling in die bepaalde richting wil stimuleren. In dat geval, worden dan eisen gesteld aan het te bouwen schip, b.v. ten aanzien van de grootte, het vermogen, de aard van het bouw materiaal. De mate van steun wordt gevonden in het percentage van de totale bouwkosten.

Het is duidelijk dat een vermindering van de investeringsbedragen niet alleen een directe uitwerking heeft doordat het de kapitaalbehoefte van de eigenaar van het schip vermindert doch ook nog doorwerkt op de exploitatiekosten van het vaartuig doordat de afschrijvingen cq. aflossingen verminderd worden en de in te calculeren of te vergoeden rentebedragen lager gesteld worden.

2. Vermindering van de financiële lasten en van de exploitatiekosten

Er zijn echter ook enkele vormen van financiële hulp van toepassing in de Lid-Staten welke beogen uitsluitend directe invloed op de exploitatiekosten uit te oefenen.

a) Als zodanig kan allereerst genoemd worden de interestreduktie⁽¹⁾ dat over de opgenomen kredieten verschuldigd is. In bepaalde gevallen wordt, nl. door de Staat ingeval een visser of reder bij een particuliere bank een lening sluit voor het bouwen van schepen, een gedeelte van de door de bank gevraagde rente door de Staat overgenomen, waardoor de door de kredietnemer verschuldigde rente gereduceerd wordt.

Indien de Staat zelf de lening verstrekt (zie 1 b) heeft de Staat door het vragen van een lagere rente dan voor een soortgelijke lening door de particuliere banken zou worden bedongen, de mogelijkheid om, zonder uitdrukkelijk een interestreduktieregeling in het leven te roepen, desondanks hetzelfde effect te bereiken.

(1) (cf. nota (1) blz. 108)

.../...

- b) Een vermindering van de exploitatiekosten vloeit ook voort uit de subsidies welke verleend worden op bepaalde kosten (bv. brandstoffen). Bij de beoordeling van de betekenis van deze vorm van subsidies is echter de hoogte van de prijs van het te subsidiëren artikel ten opzichte van de prijzen in andere landen van doorslaggevende betekenis.
- c) Voor bepaalde takken van visserij worden soms van overheidswege diensten verricht, welke voor andere takken van visserij in dat land, en voor dezelfde soort van visserij in andere landen, door de ondernemers worden gedragen en aldaar dus op de exploitatie drukken. Ook de kosten van deze diensten dienen dan als subsidies, welke ten bate van de exploitatie worden gegeven.

3. Verhoging van de opbrengst

- a) Onder de vormen welke beogen de opbrengst van de vangsten te vergroten, dienen allereerst genoemd te worden de toeslagen welke worden gegeven op de opbrengst welke de visser ontvangt bij verkoop aan de handel. Hierbij kunnen als beperkende voorwaarden worden gesteld dat de premies slechts worden gegeven over de hoeveelheden welke voor een zekere bestemming worden verkocht, alsook dat voor de toeslagen slechts bepaalde kwaliteiten en vissoorten in aanmerking komen.
- b) In enkele Lid-Staten functioneert een stelsel van interventieprijzen. Zodra op de afslag het niveau van de interventieprijs wordt doorbroken tengevolge van het feit dat het aanbod blijkbaar groter is dan de vraag op dat moment, wordt het gedeelte van de aanvoer dat bij verkoop de interventieprijs niet zou opbrengen, uit de markt genomen en onttrokken aan de sfeer voor menselijke consumptie (aangewend als grondstof voor vismeelfabricage).

.../...

Het verschil tussen de prijs welke de vismeelfabrieken kunnen betalen voor de grondstof en de interventieprijis wordt dan aan de betreffende visser uitgekeerd uit een fonds.

Voor zover dit fonds uitsluitend gevormd wordt door bijdragen van de vissers kan het gezien worden als een onderlinge risicospreiding.

Evenwel, indien van overheidswege stortingen in het fonds worden gedaan welke worden aangewend voor bovenbedoelde overbrugging, dan dienen deze overheidsbedragen als subsidies te worden gezien, waarmee de opbrengst voor de visser via de prijs wordt vergroot.

4. Proefvisserij (experimentele visserij)

Ter ondersteuning van de experimentele visserij worden nog enkele onderling afwijkende vormen van subsidies toegepast, welke alle tot effect hebben dat het risico van het experiment hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk gedragen wordt door de overheid.

De vorm van subsidieverlening varieert van de betaling van het verschil tussen de opbrengst verkregen bij de experimentele visreis en die van een op bekende visgronden, tot het verstrekken van een vaste vergoeding per reisdag en het bekostigen van enkele initiële uitgaven.

5. Steunmaatregelen van algemene aard

Deze laatste houden niet rechtstreeks verband met een bepaalde bedrijfstak. Zij komen aan de gehele sector ten goede en niet aan uitsluitend produktieondernemingen, verwerkende bedrijven of ondernemingen die de afzet verzorgen. Dit geldt met name voor steunmaatregelen ten behoeve van de propaganda voor de consumptie van visserijprodukten.

.../...

C. OVERZICHT VAN DE DOOR DE LID-STATEN AAN DE VISSERIJSECTOR VERLEENDE FINANCIËLE HULP

1. Garanties

De Nederlandse Staat geeft aan de Herstelbank, welke handelt volgens het normale bankprincipe, een garantie van totaal 17.5 miljoen gld. over een gedeelte van de leningen, door deze bank onder bepaalde voorwaarden te geven aan eigenaren van vissersvaartuigen, voor de bouw van een nieuw vaartuig.

Volgens de voorwaarden is de aanvrager verplicht (sinds 1960) er voor zorg te dragen dat de produktiecapaciteit van de vloot niet wordt vergroot door de toevoeging van het te financieren vaartuig, zodat hij een of meer vaartuigen aan de vloot zal moeten onttrekken ¹⁾. Voorts dient hijzelf tenminste 25% van de totale bouwkosten van het vaartuig te verschaffen. De mogelijkheid blijft open dat de aanvrager van een particuliere bank gelden tegen hypotheek op het vaartuig opneemt tot een waarde eveneens 25% der bouwkosten. De Herstelbank leent dan de resterende gelden (maximaal 50% van de totale kosten), van welke lening de Staat 75% garandeert voor alle verliezen welke de Bank mocht lijden ten aanzien van de betaling van aflossing en rente.

Mochten nl bedrijfsuitkomsten van de geldnemer ontoereikend zijn om de financiële verplichtingen jegens de Herstelbank te vervullen, kan de betaling daarvan worden verminderd, voor zover de ontoereikende bedrijfsresultaten van betrokkene samenvallen met slechte bedrijfsuitkomsten van de gehele betreffende visserijsector.

De voorwaarden der lening tot 50% van de bouwsom zijn :

- looptijd 20 jaar
- rentevoet 5,5% (ongeveer gelijk aan de rente welke door particuliere banken voor soortgelijke leningen wordt berekend)
- garantie door middel van een tweede hypotheek op het schip aan de bank

Totaal bedrag der Staatsgarantie ; 1955-1961 - fl. 5.280.209 =
R.E.1.458.621

Tot 1.1.64 werden de door de geldnemers verschuldigde aflossingen en renten niet door de Staat gefinancierd.

.../...

1) bijvoorbeeld : doen slopen of aan het buitenland verkopen.

Aan vissers die tengevolge van de drooglegging van het Ysselmeer genoodzaakt zijn hun aktiviteit te verplaatsen naar de Noordzee worden soortgelijke leningen verstrekt, waarbij echter de garantie van de Staat zich uitstrekt tot 75% van de door de Herstelbank verstrekte leningen.

Van 1955-1961 bedroeg het bedrag der garantie :
fl. 925.625 = R.E. 265.697.

Om garnalenvissers de gelegenheid te bieden ook de buiten de kustlijn liggende visgronden te bevissen zijn garanties verstrekt door de Staat op gelijke voorwaarden als boven omschreven, met dien verstande dat deze vissers gebruik konden maken van de leningen der Herstelbank, ook in het geval hun eigen kapitaal hen niet in de gelegenheid stelde 25% van de bouwkosten voor eigen rekening te nemen.

De totale overheidsgarantie bedroeg van 1955-1961
fl. 575.697 = R.E. 159.032

2 Leningen

De vier andere Lid-Statens, die de visserij uitoefenen verstrekken alle leningen aan vissers voor de bouw van schepen, voor verbetering daarvan of voor de aanschaffing van machines. De Bondsrepubliek kent gebruikmakende van de tegenwaarderekening van het Marshallplan, sedert 1958 leningen voor de modernisering en verbetering van de vloot, met name voor de bouw van vangfabriekschepen, loggers en kotters, en voor het verbouwen van vissersschepen.

De voorwaarden der leningen zijn :

- looptijd 12 jaar
- rentevoet 5,5 %

Van 1958 - 1961 is in totaal aan leningen verstrekt
DM. 17.200.000 = R.E. 4.300.000

.../...

In 1962 werd voor deze leningen een nieuwe regeling ingevoerd om de bouw van nieuwe schepen voor de grote zeevisserij en de haringvisserij op verre visgronden mogelijk te maken.

De voorwaarden van deze leningen zijn:

- limiet : 25 % van de bouwkosten volgens het contract met een maximum van 1.500.000 DM per vaartuig, in bijzondere gevallen te verhogen tot 30 %
- looptijd : 14 jaar
- rentevoet: 4 % krachtens bijzondere regelingen.

Deze leningen worden begroot op een bedrag van
8.600.000 DM voor 1962 (2.150.000 r.e.)
18.000.000 DM voor 1964 (4.500.000 r.e.)

Aan de kleine zeevisserij en aan de kustvisserij worden leningen verstrekt voor de bouw van vaartuigen, de aanschaf en plaatsing van machines, reparatiekosten en modernisering.

De Bondsregering verschafft deze leningen tot 75 % van de waarde van het schip onder de volgende voorwaarden:

- looptijd : 6 - 15 jaar
- rentevoet: 3 %
- door de aanvragers te financieren: 25 %.

De begunstigen voldoen aan hun verplichtingen door storting van 10 % van de opbrengst van elke reis.

Het totaalbedrag der leningen waarover rente wordt betaald bedroeg in 1964 6.900.000 DM (revolving fund), of 1.725.000 r.e., en het ten laste van de begroting voor 1964 komende bedrag beliep 950.000 DM (237.500 r.e.) waarvan 880.000 DM (220.000 r.e.) verband houdt met verschillende vergoedingen.

Door de deelstaten worden met hetzelfde doel leningen verstrekt tot 75 % van de waarden van het vaartuig en wel onder de volgende voorwaarden:

- looptijd : 2 - 10 jaar
- rentevoet: 4 %
- door de eigenaar te financieren gedeelte: 25 %

Het totaalbedrag van de van 1957 tot 1961 verstrekte leningen bedroeg 1.305.000 DM (327.000 r.e.)

(1) De in 1963/64 beschikbare gegevens laten niet toe de geraamde totale uitgaven te onderscheiden in kredieten voor leningen en kredieten voor de onder g) 4) te bespreken subsidies.

In België bestaat sedert 1948 een regeling voor door de staat te verstrekken leningen ter financiering van de bouw van visserij-schepen en de aanschaf van nieuwe machines (motoren).

De leningen worden op grond van door de Minister van Verkeers-
wezen goedgekeurde aanvragen verstrekt door de "Nationale Maatschap-
pij voor Krediet aan de Nijverheid" en "De Algemene Spaar- en Lijf-
rentekas". Door het "Fonds voor het Uitreken en Aanbouwen van Zee-
schepen" worden overeenkomstige faciliteiten verleend.

De leningen belopen maximaal 70 % van de investeringskosten.

Rentevoet sedert 12 juli 1963 : 5,5 % voor leningen van maximaal
3 jaar
5,6 % voor leningen van 3 tot 5 jaar
5,8 % voor leningen van 5 tot 10 jaar
5,9 % voor leningen van meer dan
10 jaar.

(Onder 5 zal nader worden ingegaan op de rentesubsidies die aan deze
leningen zijn verbonden).

Het totaalbedrag van de in de jaren 1958 - 1961 verstrekte
leningen belooft:

214.084.000 BF (4.281.696 r.e.), waarvan:
11.109.000 BF (222.180 r.e.) voor de kustvisserij,
17.875.000 BF (357.500 r.e.) voor de kleine zeevisserij,
185.100.800 BF (3.702.016 r.e.) voor de zeevisserij.

In de volgende jaren bedroegen de door de staat toegekende
leningen respectievelijk:

14.470.000 BF (2.289.400 r.e.) in 1962,
25.543.300 BF (510.866 r.e.) in 1963,
68.900.000 BF (1.378.000 r.e.) in 1964 (begroting).

./.

In Frankrijk worden aan de vissers, voornamelijk de kleine vis-
serij uitoefenend (pêche artisanale), voor het bouwen van nieuwe
schepen of voor de verbetering van vaartuigen, leningen verstrekt
door de "Caisse de Crédit Maritime Mutuel", voor zover de vissers
aangesloten zijn bij de Caisse en hun deelname in de Caisse ten-
minste 15 % bedraagt van het gevraagde krediet.

De voorwaarden zijn:

- maximum per kredietnemer: 250.000 NF
- looptijd: max. 10 jaar
- rentevoet: 4,5 %
- eigen financiering: 15 %.

Het totaalbedrag der leningen voor de bouw of verbetering van
schepen bedroeg van 1958 - 1960

23.228.498,59 NF = R.E. 4.704.933

Voor de door het Crédit Maritime Mutuel benodigde gelden worden
jaarlijks bedragen door de Staat (Département de la Marine) beschik-
baar gesteld, welke ook na aflossing ter beschikking blijven van de
Caisse.

Deze bedragen beliepen in totaal van 1958 - 1961

41.500.000 NF = R.E. 8.405.825
(waarvoor 1958-1960 : 29.500.000 NF).

Voor de jaren 1962 en 1963 bedroegen de totale kosten per begro-
tingsjaar 12.000.000 FF en moeten in 1964 de 15 miljoen passeren.

De Italiaanse Regering heeft eind 1956 een speciaal Fonds in
het leven geroepen voor het verschaffen van kredieten voor de vis-
serij, met name voor de vernieuwing en de modernisering van de vloot,
aanschaffing van vriesapparatuur, van motoren, visnetten en ander
visserijmateriaal en voor reparaties van schepen.

De leningvoorwaarden zijn:

- maximaal krediet: 80 % van de investering
- looptijd: aanvankelijk 10 jaar voor leningen groter dan 1 miljoen
lire en 5 - 7 jaar voor kleinere leningen.

./.

- rentevoet : 3 %
- hypotheek op het vaartuig
- verplichte verzekering van het vaartuig.

Het totale bedrag van de in de jaren 1958 - 1961 verstrekte leningen, zowel voor de bouw als voor de verbetering van visserijvaartuigen bedroeg:

2.573.000.000 lire (4.116.800 r.e.).⁽¹⁾

Aan de Stichting voor Bijstand en Voorschotten ten behoeve van de Visserij keert de staat jaarlijks een bedrag uit van 100 miljoen lire (160.000 r.e.).

Aan de door deze Stichting toegekende leningen zijn de volgende voorwaarden verbonden:

- maximumbedrag : 500.000 lire
- looptijd : 3 - 3,5 jaar
- rentevoet : 3 %.

In het kader van de algemene maatregelen ter financiering van koopvaardijvaartuigen verleent de staat leningen met verlaagde rentevoet tot een bedrag van niet meer dan 50 % van de totale kosten van de bouw of verbouwing van visserijvaartuigen; deze leningen vertegenwoordigen ongeveer 10 % van het totaalbedrag van de leningen die over het geheel genomen voor de vloot worden toegekend.

De ramingen voor 1964 belopen op het gebied van de visserij 75 miljoen lire (1.200.000 r.e.).

- looptijd van de lening: maximaal 15 jaar
- rente : subsidie van 3 - 3,5 %.

3. Slooppremies

De Bondsregering heeft medio 1962 een bedrag van ongeveer DM 10.600.000 (2.150.000 r.e.) beschikbaar gesteld. Uit dit bedrag kunnen premies worden verleend voor het slopen van vaartuigen waarvan de exploitatie niet langer lonend wordt geacht.

Deze premies bedragen DM 400 (100 r.e.) per bruto registerton.

Onder bepaalde omstandigheden kan voor het slopen van haringloggers een extra premie van DM 200 per bruto registerton worden verkregen.

Het totaal der desbetreffende uitgaven belooft volgens de begroting van 1964 0,5 miljoen DM (125.000 r.e.).

(1) Het Fonds beschikt over een beginkapitaal van 4 miljard lire; het is niet mogelijk voor elk begrotingsjaar gegevens te verschaffen omdat het Fonds wordt aangevuld met de door de begunstigden betaalde aflossingen en renten alsmede met bedragen die worden ontvangen bij terugbetaling van ongebruikte fondsen en met vervroegde aflossingen.

België kent sedert december 1961 een regeling ter bevordering van het slopen van oude vaartuigen.

De slooppremie bedraagt 5.000 BF (100 r.e.) per bruto registerton.

Deze premie wordt toegekend op de volgende voorwaarden:

- het te slopen schip moet ouder zijn dan 30 jaar of de exploitatie moet verliesgevend zijn,
- het te slopen vaartuig moet vervangen worden door een nieuw vaartuig met een tonnage van tenminste 50 % van het gesloopte vaartuig.

De daadwerkelijk betaalde premies bedroegen

131.200 BF (2.624 r.e.) in 1962.

2.032.495 BF (40.649 r.e.) in 1963.

De uitgaven voor 1964 worden geraamd op 1.000.000 BF (20.000 r.e.).

4. Subsidies voor de bouw en de uitrusting

In Frankrijk en Italië geldt een regeling volgens welke aan scheepswerven subsidies worden toegekend om een aanpassing van de bouwkosten aan het niveau van de buitenlandse prijzen mogelijk te maken.

In Frankrijk vallen visserijvaartuigen welke een grotere tonnage hebben dan 50 bruto registerton onder deze regeling; in Italië visserij-schepen van tenminste 500 bruto registerton en een motorvermogen van 1.200 PK of meer.

Tot een betrekkelijk gering bedrag worden op bepaalde voorwaarden subsidies verleend voor de modernisering van de uitrusting van bepaalde typen vaartuigen, van de installaties aan de wal, terwijl tevens subsidies worden verleend in het kader van de ontwikkeling van bepaalde gebieden die uit economisch en sociaal oogpunt in een bijzonder nadelige positie verkeren.

In Duitsland worden enerzijds subsidies verleend aan de krabbenvisserij voor koelinstallaties aan boord en installaties voor bewerking aan land, en anderzijds worden subsidies van bijzondere aard verleend door de deelstaten.

In België zijn deze subsidies bestemd voor verbetering van de uitrusting van de schepen en zij belopen 10 % van de totale kosten van de verbeteringen met een maximum van 6.000 BF per vaartuig en tot een totaal bedrag van maximaal 50.000 BF per jaar (in 1963 aangewende kredieten: 49.986 BF; geraamd voor 1964: 50.000 BF = 1.000 r.e.).

Voor Italië moeten maatregelen worden genoemd die zijn genomen voor het visserijbedrijf in het zuiden, Sardinië en Sicilië ter bevordering van de modernisering van de vaartuigen en van de uitrusting. Deze maatregelen komen ten goede aan de ambachtelijke vissers die in een bijzonder moeilijke financiële positie verkeren.

5. Rentesubsidies

Afhankelijk van de hoogte van de algemene rentestand kunnen in de Bondsrepubliek Duitsland voor de bouw van fabrieksschepen, loggers en kotters, subsidies worden verstrekt welke ten doel hebben de rente, welke door de geldnemer dient te worden betaald, te verlagen. Voor 1963 bedraagt de rentesubsidie 3 %, er wordt geen subsidie gegeven voor de kredieten met een nominale rente van meer dan 6,5 %. Voorts geldt deze subsidie slechts voor leningen met een looptijd van vier jaar of langer, mits zij een bedrag van 5.000 DM te boven gaan.

De subsidiëring geschiedt voor een bepaalde periode die verband houdt met de aard van het te financieren object: voor nieuwbouw van schepen 10 jaar, voor modernisering en voor overbruggingskredieten 17 jaar.

Deze rentesubsidies maken deel uit van een regeling welke algemeen van toepassing is op de landbouw en de voedingsmiddelenindustrie.

Om deze reden is het bedrag, dat voor rentesubsidies ten bate van de visserij is aangewend, niet bekend. De som van de leningen voor de visserij waarover van 1958 tot 1961 rentesubsidies werden verleend, bedroeg circa 80.000.000 DM (20.000 r.e.).

In dit verband moge verwezen worden naar de voorwaarden waaronder in de B.R. Duitsland leningen worden verstrekt uit overheidsmiddelen (vgl. 2). De hiervoor geldende rente bedraagt 3-4 % zodat ook deze leningen gecombineerd zijn met een rentesubsidie.

In Frankrijk komen reders van visserijvaartuigen in aanmerking voor een rentesubsidie met betrekking tot de leningen welke zij ten bedrage van maximaal 75 % van de kosten van het bouwen of verbouwen van schepen, groter dan 20 ton, bij de banken opnemen.

De rente welke varieert van 6 tot 8,3 % wordt daardoor teruggebracht tot 4,5 %. De rentesubsidie wordt, behoudens uitzonderingen, gedurende ten hoogste vijf jaar verleend; van 1958 tot 1961 bereikten de rentesubsidies het totaal van 2.470.000 FF (500.300 r.e.). Voor 1963 en volgende jaren worden de totale kosten per begrotingsjaar geraamd op 325.000 FF (65.828 r.e.).

Gezien het niveau van de lopende rente, houden ook de kredieten welke de "Caisse de Crédit Maritime Mutuel" verschaffen een element van rentesubsidie in.

Zoals eerder werd vermeld bedraagt de rentevoet die door de "C.M.M." wordt toegepast maximaal 4,5 %, dat is 2 % lager dan de normale rente.

Degenen die gebruik maken van de leningen van de "C.M.M." kunnen dan ook geen beroep meer doen op de regeling inzake rentesubsidies.

Voorts worden rentesubsidies verleend voor de belening op ceel van conserven van sardines, zulks bij wijze van staatsbijdrage tot de sanering van de markt.

In België wordt op leningen welke door de "Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid" en door de "Algemene Spaar- en Lijfrentekas" worden verstrekt, door de schatkist een rentesubsidie toegekend van ten hoogste 3 %.

Met deze subsidies van de schatkist ging in de jaren 1958 - 1961 in totaal een bedrag gemoeid van:

10.104.280 BF (208.086 r.e.)

In de volgende jaren bedroegen deze uitgaven:

2.786.750 BF in 1962 (55.735 r.e.)

3.410.330 BF in 1963 (68.206 r.e.)

Ter bevordering van de modernisering van de vloot wordt over de leningen welke de vissers aangaan voor de verbetering van scheepsmotoren, voor apparatuur voor bewerking van de vis aan boord, voor visopsporingsapparatuur e.d. een subsidie gegeven die gelijk is aan de over een bepaald bedrag verschuldigde rente en een rente van 2 %. Deze subsidie kan echter niet meer bedragen dan 4 % van het geleende kapitaal.

In de jaren 1958-1961 bedroeg het totaal der op de begroting opgenomen rentesubsidies 800.000 BF (16.000 r.e.).

In de jaren 1963 en volgende werden de gebruikte kredieten niet op een afzonderlijke post geboekt maar opgenomen onder de subsidies (zie § 4).

De rentesubsidies welke in Italië door de staat worden verstrekt ingevolge de wet van 25 november 1960 hebben tot doel de rente van tenminste 7 % die de particuliere banken aan de vissers in rekening brengen met 3 % te reduceren.

Voor de periode 1960-1961 werd voor dit doel een fonds van 74 miljoen lire (118.400 r.e.) beschikbaar gesteld, volgende op de eerder beschikbaar gestelde middelen ten bedrage van 20 miljoen lire die in 1960 geheel waren gebruikt. Daarbij wordt voor de jaren 1961/66 jaarlijks 8 miljoen lire (12.800 r.e.) ten laste van de begroting gebracht, welk bedrag daarna geleidelijk wordt verminderd.

6. Subsidie op de kosten van de bedrijfsmiddelen

In West-Duitsland geniet de visserij evenals de ondernemingen welke zeetransporten verzorgen een vrijstelling van belasting en douanerecht op dieselolie.

Bovendien ontvangen de haringloggers en de kotters een subsidie van 7 DM per 100 kg dieselolie. Reders van trawlers kunnen, indien zij aantonen met verliezen te moeten werken, eveneens op individuele aanvraag dit subsidie ontvangen.

De totale bijdrage wordt geschat op 3.450.000 DM = 862.500 r.e. voor 1964.

7. Toeslagen op de opbrengst

De Westduitse regering heeft teneinde de reders, die de laatste jaren hun winsten zagen afnemen, in de gelegenheid te stellen hun apparatuur voor het handhaven van de kwaliteit der gevangen vis te verbeteren, medio 1962 een regeling in het leven geroepen volgens welke premies worden toegekend in de vorm van een percentage van de opbrengst der voor menselijke consumptie verkochte vis.

De basispremie voor 1962 varieert van 3 - 6 % van de opbrengst voor vis afkomstig van de verre visserij; voor de haringvisserij en de kleine zeevisserij is zij 6 %, te verhogen met de volgende aanvullende premies:

- 4 % voor garnalen,
- 3 % voor vis welke onmiddellijk na de vangst in kisten met ijs is gelegd,
- 3 % voor vis welke voldoet aan bepaalde kwaliteitseisen,
- 3 % voor visfilets in pakjes van ten hoogste 1 kg, bestemd voor aflevering aan de verbruiker,
- 3 % voor aan boord gezouten haring van bepaalde kwaliteitseisen.

Voor het eerste jaar is een bedrag van DM. 18.000.000 beschikbaar gesteld.

De premies worden eerst enkele maanden na de verkoop uitgekeerd om de prijsvorming niet te beïnvloeden.

.../...

De bovenvermelde basispremies werden voor het jaar 1963 als volgt gereduceerd:

- voor de zeevisserij van 2,5 tot 4,5 % van de totale opbrengst van de verkoop van verse vis;
- voor de haringvisserij en de kustvisserij 4,5 %.

Een extra premie van 3 % wordt toegekend voor produkten van de verre visserij en de haringvisserij, indien deze produkten onmiddellijk na de vangst onder ijs in kisten worden gelegd.

Voor de produkten van de kleine kustvisserij geldt een andere extra premie van 4 %.

De totale kosten van deze maatregelen bedragen volgens de begroting van 1964 14.700.000 DM (3.675.000 r.e.).

In Frankrijk wordt voor ingezouten vis van de zeevisserij een kwaliteitspremie toegekend. Deze omvat een premie van 0,10 F/kl voor grote en middelgrote vis en ten behoeve van de drogerij een premie van 0,05 F/kl voor dezelfde vis. Deze premie zal geleidelijk worden verminderd en worden afgeschaft in 1966/67.

De totale kosten van deze maatregelen bedroegen in 1963 150.000 FF (30.382 r.e.).

De totale kosten van deze maatregelen bedroegen in 1964 2.362.000 FF (479.300 r.e.).

Voorts levert de staat een bijdrage aan de beroepsverenigingen voor de sanering van de markt voor tonijn; hiermede ging in 1963 een bedrag van 1 miljoen FF (202.500 r.e.) gemeoid, welk bedrag in 1965 zal worden verlaagd en in 1966/67 afgeschaft.

B. Prijsstabilisatie

Sedert 25 mei 1959 geldt in België een door de overheid gesteund stelsel van interventieprijzen. Hierbij wordt voor vis die op de afslag de voor de betrokken soort vastgestelde interventieprijs niet kon opbrengen, door de staat het verschil vergoed tussen de interventieprijs en de prijs welke door de vismeelfabrikanten kan worden betaald - aanvankelijk geheel en sedert 3 oktober 1960 voor 75 %. Op 1 januari 1964 is deze vergoeding teruggebracht tot 50 %.

Daar vis waarvoor op de afslag de interventieprijs niet kon worden bereikt nog onder deze prijs voor uitvoer naar landen buiten de EEG aan verwerkers kan worden verkocht, wordt de opbrengst van de verkoop aan de verwerkers gestort in het compensatiefonds.

Van medio 1959 tot eind 1961 bedroeg het totaal der vergoedingen 28.741.059 BF; na aftrek van de opbrengst van de verkochte vis kwam 15.863.320 BF (317.266.r.e.) ten laste van het fonds.

De totale kosten van deze bijstand bedroegen:

1959	3.146.215 BF	(63.727 r.e.)
1960	7.714.218 BF	(156.251 r.e.)
1961	3.541.092 BF	(71.725 r.e.)
1962	5.948.317 BF	(118.966 r.e.)
1963	9.344.988 BF	(186.899 r.e.)
1964	2.900.000 BF	(58.000 r.e.)

9. Experimentele visserij

Op grond van een wet van 1 maart 1958 geeft België aan reders, die proeven wensen te nemen met nieuwe apparatuur of met nieuwe vaar-methoden subsidies om het verschil tussen de opbrengst van de experi-mentele reis en die welke het resultaat zou zijn geweest van een reis met traditionele middelen te compenseren.

In Frankrijk biedt het "Plan de Relance de l'Economie des Pêches Maritimes" financiële hulp voor reizen, waarbij het bedrijfsleven nieuwe vangtechnieken beproeft en nieuwe visgronden opzoekt.

Voor de jaren 1962 en 1963 werd hiervoor op de begroting een krediet van 3 miljoen FF (607.650 r.e.) per jaar beschikbaar gesteld.

In Nederland was voor 1963 een subsidieregeling van kracht voor de uitoefening van de verre visserij, zulks voor ten hoogste tien schepen, welke in totaal Hfl. 550.000 ontvangen ter dekking van de kosten van uitrusting van het vaartuig, alsmede een vergoeding van Hfl. 500 per reisdag.

Om in aanmerking te komen voor de subsidie moeten de reders zich verplichten per jaar tenminste vijf reizen naar de verre visgronden te volbrengen, waarvan drie reizen aaneensluitend. De totale kosten wer-den begroot op Hfl. 1.000.000 (276.243 r.e.).

10. Steunmaatregelen van algemene aard

Alle lid-staten stellen kredieten beschikbaar voor wetenschappe-lijk of technisch onderzoek dat wordt verricht onder auspiciën van gespecialiseerde instituten of universiteiten. Deze kredieten kunnen in het kader van dit onderzoek niet in beschouwing genomen worden.

In Frankrijk zal de propaganda tot vergroting van het verbruik worden gesteund met een bedrag van 1.247.000 FF (252.800 r.e.).

./.

Bijlage 1

STAAT VAN DE VOORNAAMSTE STEUNMAATREGELEN PER LID-STAAT
VERLEEND IN DE VISSECTOR TOT 1.1.1964

Algemene aard van de hulp	Voornaamste kenmerken en voorwaarden van de hulp
<u>BELGIE</u> Leningen en rentesubsidies voor nieuwbouw en installatie van nieuwe motoren.	Leningen in het algemeen tot een bedrag van 70 % van de totale kosten. Rente : 5,5% - 5,9 % naar gelang tijdsduur. Rentesubsidies kunnen niet meer dan 3 % bedragen
Subsidies voor het slopen van verouderde schepen.	De subsidie, die niet meer dan B.F. 5.000 per B.R.T. kan bedragen, wordt slechts verleend indien het voor de sloop bestemde schip door een nieuw schip wordt vervangen.
Rente- en andere subsidies voor de modernisering van de sche-pen en de scheepsuitrusting alsmede voor de proefvisserij.	Rentesubsidies met betrekking tot leningen bestemd voor de verbetering van de vang-toestellen en andere uitrustingsstukken. Deze kunnen niet meer bedragen dan 4 % van de lening. Subsidies: ter dekking van het verschil tussen de opbrengst van de visvangst met de klassieke technieken en de bij de proeven verkregen uitkomsten.
Subsidies ter dekking van een gedeelte van het verschil tus-sen de verkoopprijzen van be-paalde vissoorten bij afslag en de vastgestelde minimumprij-zen.	De Staat dekt 75 % van de totale uitgaven, terwijl de rest ten laste van de reders komt. Vanaf 1/1/64 neemt de Staat 50 % van de lasten met de reders.

.../...

Algemene aard van de hulp	Voornaamste kenmerken en voorwaarden van de hulp
Leningen verstrekt door de Bondsregering en door de "Länder" voor de kustvisserij en de kleine zeevisserij	<u>Bondsregering:</u> Maximumbedrag van de lening: 75 % van de geschatte waarde der schepen; rente 3 %; looptijd: 6 tot 15 jaar. <u>"Länder" :</u> Maximumbedrag: 75 % van de geschatte waarde der schepen; rentepercentage 4 %, aflossingstermijn: 2 tot 10 jaar.
Leningen bestemd voor de bouw van schepen voor de zeevisserij en de grote haringvisserij.	De leningen kunnen 25 % van de bouw-prijs belopen met een maximum van 1.500.000 DM per schip. Het maximale rentepercentage is 4 % naar gelang van de behaalde winsten. Aflossingstermijn: 14 jaar.
Premies voor het slopen van schepen voor de grote zeevisserij, de kleine zeevisserij, de kustvisserij en de garnalenvisserij.	400 tot 600 DM per brt en 850 DM per brt voor de garnalenvisserij.
Rentesubsidies voor de bouw van gemengde vang- en verwerkingsschepen, loggers en kotters, alsmede voor de modernisering van visserijvaartuigen.	Verlaging van het maximale percentage van 6,5 % tot 3 % voor particuliere leningen.

./.

Algemene aard van de hulp	Voornaamste kenmerken en voorwaarden van de hulp
Subsidies ter vermindering van de prijs van de voor visserijvaartuigen bestemde Diesel-brandstof.	De subsidie bedraagt 7 DM per 100 kg Dieselbrandstof.
Vangstpremies ter verbetering van de kwaliteit.	3 % tot 10 % (1962) en van 2,5 % tot 8,5 % (1963) voor de menselijke consumptie bestemde vangsten, met bijzondere toeslagen voor enige produkten.
<u>FRANKRIJK</u>	
Leningen verstrekt door de coöperaties van vissers (onderling scheepskrediet).	<u>Leningen</u> : Deze hebben tot doel de betrokkenen te helpen bij het verwerven van een schip in eigendom en de samenwerking in de kleine visserij (pêche artisanale) te ontwikkelen. Maximum : 250.000 NF. Maximum rentepercentage : 4,5 %. Maximale aflossingstermijn : 10 jaar.
Hulp aan de scheepsbouwindustrie ten einde deze in staat te stellen haar prijzen aan te passen aan de internationale tarieven.	De subsidies worden niet alleen toegekend voor visserijvaartuigen, zij worden echter uitsluitend verleend voor schepen van meer dan 50 ton.
Rentesubsidies voor de bouw van visserijvaartuigen.	<u>Verminderings</u> : Voor het bouwen of verbouwen van schepen van meer dan 20 registerton. Vermindering tot 4,5 % van het gebruikelijke rentepercentage (6 tot 8,3 %). Maximumbedrag van de desbetreffende lening : 75 % van het te investeren bedrag.

.../...

Algemene aard van de hulp	Voornaamste kenmerken en voorwaarden van de hulp
<u>ITALIE</u>	
Leningen met een laag rentepercentage aan kleine en middelgrote visserijbedrijven; deze leningen kunnen dienen voor verschillende doeleinden en worden verstrekt uit een voorschotfonds dat aangevuld kan worden.	Leningen die niet groter zijn dan 80 % van het te investeren bedrag of 10 miljoen Lires. Maximale looptijd : 10 jaar. Rente : 3 %.
Subsidies voor het bouwen van schepen voor het bevissen van oceanen.	Subsidies tot een bedrag van 30 % van de bouwprijs voor stalen visserijvaartuigen die meer dan 500 BRT meten, en een motor van ten minste 1.200 PK hebben.
Rentesubsidies met betrekking tot particuliere leningen.	Verlaging met 3 % van het rentetarief van leningen die een rente van 7 % dragen.
<u>NEDERLAND</u>	
Garantie voor de leningen bestemd voor de vervanging van verouderde vaartuigen door moderne vaartuigen.	De leningen worden gegarandeerd tot 37,5 % van het totaal te investeren bedrag. Rente : 4,5 tot 5,5 %. Aflossingstermijn : 20 jaar.
Garantie voor leningen verstrekt aan de vissers wier visgronden verloren zijn gegaan ten gevolge van de drooglegging van het IJsselmeer.	De leningen worden gegarandeerd tot 75 % van de aanschaffingsprijs van tweedehandschepen.
Garantie voor leningen ten behoeve van de garnalenvangst.	De leningen worden gegarandeerd tot 75 % van de aanschaffingsprijs van tweedehandschepen voor de garnalenvangst.

Algemene aard van de hulp	Voornaamste kenmerken en voorwaarden van de hulp
Subsidies aan de "Coöperatieve vereniging voor de verre visserij" ten behoeve van de experimentele visserij op de verre visgronden.	<u>Uitrusting</u> : fl. 55.000 per schip. <u>Kostenvergoeding</u> : betreffende visserijloodsen en radio-operateurs : fl. 10.000 per schip. <u>Subsidie</u> van fl. 500 per reisdag. Aantal in aanmerking komende schepen : 10.

Bijlage 2

VERGELIJKENDE STUDIE

Teneinde te komen tot een homogeen overzicht van de situatie in de Gemeenschap werden de steunmaatregelen onderverdeeld in twee rubrieken die respectievelijk betrekking hebben op maatregelen op het gebied van investeringen en op maatregelen met betrekking tot de bedrijfsvoering.

In de eerste rubriek werd een onderscheid gemaakt tussen maatregelen tot verlichting van de financiële lasten en die welke tot doel hebben aanvullend kapitaal te verschaffen.

In de tweede rubriek werd een indeling gemaakt in steunmaatregelen tot verlichting van de normale bedrijfslasten en steunmaatregelen die gericht zijn op het verschaffen van een aanvulling op de bruto-ontvangsten ten opzichte van die welke zouden voortvloeien uit de vrije werking van vraag en aanbod op de markt.

Voor de beide hoofdstukken tezamen werd, met het doel nader aan te geven op welk niveau deze maatregelen worden toegepast en een indruk te geven van de gevolgen voor de sector als geheel, een onderverdeling gemaakt in:

- primaire en secundaire sectoren, te weten respectievelijk de rederij in de visserij of de op schaaldieren gespecialiseerde productiebedrijven en de verwerkende industrie,
- de tertiaire sector, gevormd door de ondernemingen die de distributie en de afzet verzorgen.

De beide volgende tabellen hebben tot doel:

- door middel van een methode van "dubbele boekhouding" een overzicht te geven van de verdeling en de betekenis van de voornaamste steunmaatregelen die door elke lid-staat aan de visserij worden verleend;
- door middel van een indeling in groepen een overzicht te geven van andere steunmaatregelen dan leningen en bankgaranties op grond van hun gemeenschappelijk doel, opdat een indruk kan worden verkregen van de betekenis van de verschillende vormen van steunmaatregelen in het beleid van elk der lid-staten en in het kader van de Gemeenschap als geheel.

Alle gegevens hebben in beginsel betrekking op de ramingen van de nationale begrotingen voor het jaar 1964, zoals deze zijn vervat in de mededelingen die door de lid-staten zijn verschaft bij de opstelling van het overzicht; deze gegevens zouden eventueel moeten worden aangevuld met door de staten getroffen indirecte en aanvullende steunmaatregelen waarvan het bestaan niet ter kennis van de Commissie werd gebracht.

Uit deze tabellen blijkt met name:

- de steunmaatregelen worden overwegend aan de primaire sector verleend,
- de steunmaatregelen worden in beperkte mate toegekend aan gespecialiseerde ondernemingen in de primaire sector,
- de meest gebruikte vormen van steun stemmen onderling overeen met name ten aanzien van de financiering van investeringen in vaartuigen,
- de interventie van de lid-staten ten aanzien van de werking van de markten is globaal en is vooral van betekenis voor de bruto-omzet van ondernemingen.

Voorts dient aandacht gevestigd te worden op het volgende:

i) Van het totaal der steunmaatregelen in de EEG komt 53 % voor rekening van de BR Duitsland, terwijl het aandeel van de andere lid-staten respectievelijk bedraagt: Italië 27 %, Frankrijk 15 %, Nederland 3 % en België 2 % ;

ii) De kwantitatieve verdeling van de steunmaatregelen per land is als volgt:

a) België :

70 % van de nationale steunmaatregelen hebben betrekking op verlichting van de financiële lasten en
30 % dient tot ondersteuning van de markt;

b) BR Duitsland

77 % van de steunmaatregelen hebben tot doel de bedrijfsvoering van de ondernemingen te verbeteren, waarvan 62 % wordt gevormd door maatregelen met betrekking tot de bruto-omzet van de ondernemingen (door middel van kwaliteitspremies) en
15 % door maatregelen met betrekking tot de exploitatiekosten;
21 % dient tot verlichting van de financiële lasten, terwijl het restant bestemd is voor wetenschappelijk en technisch onderzoek.

c) Frankrijk

43 % van de kredieten hebben betrekking op de maatregelen ten aanzien van de bedrijfsvoering van de ondernemingen en
42 % is bestemd voor verlichting van de financiële lasten
15 % is van algemene aard.

./.

d) Italië

95 % van de steunmaatregelen dient tot verlichting van de financiële lasten, terwijl het restant wordt gebruikt voor sociale steun aan vissers die door rampen zijn getroffen.

e) Nederland

93 % van het totaal van de steunmaatregelen is bestemd voor visserij-bedrijven die nieuwe visgronden bevissen en slechts 7 % dient ter ondersteuning van de markt.

f) Voor de EEG als geheel blijkt derhalve dat de maatregelen tot verlichting van de financiële lasten 44 % van het totaal der steunmaatregelen uitmaken, terwijl de maatregelen voor de bedrijfsvoering 52 % vertegenwoordigen, de overige maatregelen zijn van algemene aard.

iii) De kwalitatieve verdeling van deze steunmaatregelen naar de verschillende categorieën is voorts als volgt:

- Maatregelen tot verlichting van de financiële lasten:

Italië	58 %
Duitsland	25 %
Frankrijk	14 %
België	<u>3 %</u>
	100 %

- Maatregelen tot verlaging van de exploitatiekosten:

Duitsland	76 %
Nederland	<u>24 %</u>
	100 %

- Maatregelen met betrekking tot de bruto-omzet:

Duitsland	79 %
Frankrijk	16 %
Italië	3 %
België	1 %
Nederland	<u>1 %</u>
	100 %

- Maatregelen van algemene aard:

Frankrijk	63 %
Duitsland	<u>37 %</u>
	100 %

./.

Tabel 1 STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN VOLGENS DE NATIONALE BEGROTINGEN VOOR 1964

LID-STATEN	BEGUNSTIGDEN	VORM VAN DE BIJSTAND	FINANCIERING VAN INVESTERINGEN						STEUNMAATREGELEN VOOR DE BEDRIJFS-EXPLOITATIE		STEUN-MAAT-REGELEN VAN AL-GENE AARD
			Vermindering van financ. lasten			Aanvulling van het kapitaal			Vermindering van de exploitatie-kosten	Maatregelen op het niveau van de bruto omzet	
			Productie		Afzet	Productie		Afzet			
primaire	secundair		primaire	secundair							
DUITSLAND (DM)	Zeevisserijbedrijven	Kwaliteitspremie									
	Krabbenvisserijbedrijven	Subsidie voor het aanbrengen van vaste installaties aan boord									14.700.000
		Subsidies voor de bouw van verwerkingsapparat.		300.000							
	Bedrijven in de kleine zeevisserij en in de kustvisserij	Bouwleningen (3%)					950.000				
	Zeevisserijbedrijven	Slooppremie		300.000							
	Krabbenvisserijbedrijven	Slooppremie		200.000							
	Bedrijven in de verre visserij en de verre haringvisserij	Bouwleningen (4%)					18.000.000				
Zeevisserijbedrijven	Rentesubsidies		4.070.000								
Bedrijven in de verre haringvisserij, de kleine zeevisserij en de kustvisserij	Brandstofsubsidie								3.450.000		
Groothandel en kleinhandel in vis en gespecialiseerde restaurants	Leninggarantie							500.000			
Visserijsector	Bijdragen voor wetensch. en techn. onderzoek									600.000	
BELGIE (BF)	Zeevisserijbedrijven	Bouwleningen					68.900.000				
	Zeevisserijbedrijven	Rentesubsidies en subsidies		50.000							
	Zeevisserijbedrijven	Slooppremie		2.600.000							
	Zeevisserijbedrijven	Ondersteuning van de markt									2.900.000
	Zeevisserijbedrijven	Rentesubsidies		4.200.000							
FRANKRIJK (FF)	Zeevisserijbedrijven	Rentesubsidies		325.000 ⁽¹⁾							
	Zelfstandige vissers, kwekers van schaaldieren coöperaties	Leningen					15.000.000				
	Bepaalde aspecten van de zeevisserij in de stadia productie, verwerking, afzet (ontwikkelingsplan)	Subs. ter verbetering v.d. installaties aan boord		750.000							
		Subs. v.d. levering van schaaldieren landinwaarts									
		Subs. voor werkende bedrijven			1.500.000						
		Subs. voor verkoopcoöper.					500.000				
	Reders, vissers, werkers (aanpassingsplan)	Kwaliteitspremie (grote gez. vis)									2.362.864
		Kwaliteitspremie (tonijn)									1.000.000
	Marktondersteuning (haring)									200.000	
	Rentesubsidies (belening op ceel van voorraden sardines)			40.975							
Visserijsector	Bevordering v.d. verk. en van techn. en wetensch. onderzoek									1.247.906	
ITALIE (Lit)	Coöperaties en groeperingen van vissers, vissers en ondernemingen met uitzondering van naamlose vennootschappen die gevestigd zijn in het gebied van het Kredietinstituut voor het Zuiden	-Subs. v.d. bouw en verbouw van vaartuigen; -Subs. v.d. bouw v. vaste inrichtingen a/boord en v.d. aanschaf v. vissersjapparat. -Subs. v.d. verbouw v. verv. en vriesinr.	1.800.000.000								
				(1)		(1)					
	Zeevisserijbedrijven (Revolving fund)	Leningen v.d. bouw en de verb. v. vaart. en van vaste en verplaatb. inr. a/b en a/d wal						(1)	(1)		
							487.500.000				
	Zeevisserijbedrijven Inval. vissers en fam. van overleden vissers (steun v. soc. aard) - FARP	Rentesubsidies Subsidie		8.000.000							100.000.000
Zeevisserijbedrijven	Leningen v.d. bouw en de verb. v. vaartuigen										
							75.000.000				
NEDE- LAND (Fl)	Zeevisserijbedrijven	Marktonderst.									80.000
	Zeevisserijbedrijven en verwerk. industrieën	Leninggaranties voor nieuwbouw en v.d. verw. industrie					17.500.000	2.500.000 (*)			
	Coöperaties v.d. verre visserij	Premie voor reizen van experimentele aard									1.000.000

(1) Waarvan een gedeelte is bestemd voor de afzet - geraamd jaarlijk gemiddelde

(*) 2.500.000

Tabel 2

STEUNMAATREGELEN, MET UITZONDERING VAN LENINGEN EN LENINGGARANTIES, GESPECIFICEERD
NAAR LID-STATEN EN NAAR ECONOMISCHE BESTEMMINGEN (1964)

Aard van de steunmaatregelen	DUITSLAND		BELGIE		FRANKRIJK		ITALIË		NEDERLAND		E.E.G.	
	R.E.	%	R.E.	%	R.E.	%	R.E.	%	R.E.	%	R.E.	%
Vermindering van financiële lasten	1.217.500	21 25	137.000	70 3	691.900	42 14	2.892.800	95 58	-	-	4.939.200	44 100
Verlichting van exploitatiekosten	862.500	15 76	-	-	-	-	-	-	276.243	93 24	1.138.743	10 100
Maatregelen op het niveau van de bruto-omzet	3.675.000	62 79	58.000	30 1	721.600	43 16	160.000	5 3	22.099	7 1	4.636.699	42 100
Steunmaatregelen van algemene aard	150.000	2 37	-	-	252.800	15 63	-	-	-	-	402.800	4 100
TOTAAL	5.905.000	100 53	195.000	100 2	1.666.300	100 15	3.052.800	100 27	298.342	100 3	11.117.442	100 100

a = % van de verschillende soorten steunmaatregelen in het betrokken land en in de EEG.

b = % voor elk der landen van de verschillende categorieën steunmaatregelen.

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

COMMISSIE

DE TOESTAND IN DE VISSERIJSECTOR IN DE LID-STATEN

VAN DE EEG EN RICHTLIJNEN VOOR EEN

GEMEENSCHAPPELIJKE POLITIEK

(Rapport van de Commissie aan de Raad)

TWEDE DEEL

Brussel, februari 1965

ALGEMENE INHOUDSOPGAVEEERSTE DEEL

- Hoofdstuk I - Vangsten en aanvoer
Hoofdstuk II - Visgronden en bewaringsmaatregelen
Hoofdstuk III - Produktiemiddelen en hun structuur
Hoofdstuk IV - Subsidies en andere financiële steun welke aan de Lid-Staten worden toegekend

TWEEDE DEEL

- Hoofdstuk V - Voorzieningsbalans
Hoofdstuk VI - Buitenlandse handel
Hoofdstuk VII - De markt van verse vis
Hoofdstuk VIII - Verwerkende industrie

DERDE DEEL

- Hoofdstuk IX - De toestand (samenvatting)
Hoofdstuk X - Richtlijnen voor een gemeenschappelijk beleid
-

TWEEDE DEELHOOFDSTUK V - VOORZIENINGSBALANS

	blz
- De voorziening van de EEG met vis, week- en schaaldieren	2
- Zelfvoorzieningsgraad van de EEG - 1959/60 - 1962/63	8

HOOFDSTUK VI - BUITENLANDSE HANDELA. Handel in vis en visprodukten

1. Binnen- en buitenlandse handel van de EEG	10
a) Lid-Staten	11
b) Belangrijkste produktengroepen	14
c) Lid-Staten en belangrijkste produktengroepen	16
d) Landen van herkomst en bestemming	19
2. De buitenlandse handel van elk der Lid-Staten	26
a) Bondsrepubliek Duitsland	26
b) B.L.E.U.	34
c) Frankrijk	40
d) Italië	47
e) Nederland	53

B. Invoerregelingen

1. Tarieven en tariefcontingenten	60
2. Internationale douaneverplichtingen van de EEG of van de Lid-Staten	72
a) Verplichtingen ten opzichte van het GATT	72
b) Tariefverplichtingen van de EEG in het kader van bilaterale handelsakkoorden	78
c) Bijzondere regelingen	79
3. Globale contingenten	86
4. In- en uitvoercontingenten ten opzichte van derde landen	86

.... / ...

HOOFDSTUK VII - DE MARKT VOOR VERSE VIS

blz

A. <u>Het aanbod</u>	
1. Bestemming van het aanbod	103
2. Geographische verdeling van het aanbod uit de aanvoer	112
B. <u>De vraag</u>	
1. Verbruik	116
2. Factoren van invloed op de vraag	121
C. <u>Organisatie van de vishandel</u>	
1. De aanbieders	127
a) De producenten en hun verenigingen	127
b) Invoerhandel	132
2. Afzetstelsels	133
a) Verkoop op rechtstreekse aanbieding	133
b) Contacten op termijn	145
3. Sanitaircontrole	145
4. De eerste afnemers	147
a) Visgroothandel	147
b) Verwerkende industrie	149
5. De afzet van visserijprodukten in het binnenland	150
a) De groothandel in vis in het binnenland	150
b) Plaats van de vis in de algemene voedingsmiddelen groothandel	151
c) Kleinhandel in vis	152
d) Plaats van de vis in de algemene voedingsmiddelen kleinhandel	154
e) Integratie van ondernemingen	157
C. <u>Prijsvorming van verse vis en marktinterventies in de Lid-Staten</u>	
1) Bondsrepubliek Duitsland	166
2) België	172
3) Frankrijk	175
4. Italië	180
5. Nederland	184

.../...

E. Vervoer

blz

1. Kenmerken van het vervoer van visserijprodukten	187
2. Organisatie van de transporten van verse zeevis	189
a) Organisatie van snelle en geregelde diensten	189
b) Gebruikmaking van de koeltechniek	192
c) Tarieven	195
2. Bestaande moeilijkheden	196

HOOFDSTUK VIII - DE VISVERWERKENDE INDUSTRIEA. Grondstoffen

201

1. Herkomst en gebruik van grondstoffen	201
2. De grondstoffen en de daaruit vervaardigde produkten	202

B. Vervaardiging van eindprodukten

1. Gezouten, gedroogde en gerookte vis	208
2. Vol- en halfconserven	210
3. Bevroren en diepgevroren vis	214
4. Vismeel en visolie	216

C. Structuur van de visverwerkende industrie in de Lid-Staten

1. Algemeen	223
1. B.R. Duitsland	225
2. België-Luxemburg	229
3. Frankrijk	232
4. Italië	235
5. Nederland	237

T A B E L S

TWEEDE DEEL

<u>HOOFDSTUK V</u>	<u>- VOORZIENINGSBALANS</u>	<u>blz</u>
Tabel 1	- Voorziening van de EEG met vis, schaal- en weekdieren - 1959/60	6
Tabel 2	- Voorziening van de EEG met vis, schaal- en weekdieren - 1962/63	7
Tabel 3	- Zelfvoorzieningsgraad van de EEG 1959/60 - 1962/63	8
<u>HOOFDSTUK VI</u>	<u>- BUITENLANDSE HANDEL</u>	
Tabel 1	- De handel van de Gemeenschap in 1961-63	10
Tabel 2	- Binnen en buitenlandse handel van de EEG per Lid-Staat in 1961-62-63	12
Tabel 3	- Binnen en buitenlandse handel van de EEG naar de belangrijkste produktengroepen 1961-62-63	15
Tabel 4	- Binnen en buitenlandse handel van de EEG voor de belangrijkste produktengroepen 1962-63	17
Tabel 5a	- Invoeren van de EEG onderverdeeld naar de belangrijkste landen van herkomst in 1961	20
Tabel 5b	- Invoeren van de EEG onderverdeeld naar de belangrijkste landen van herkomst in 1962	21
Tabel 5c	- Invoeren van de EEG onderverdeeld naar de belangrijkste landen van herkomst in 1963	22
Tabel 6a	- Invoeren van de EEG uit de belangrijkste landen 1959-61	24
Tabel 6b	- Invoeren van de EEG uit de belangrijkste landen 1962-63	25
Tabel 7a	- Buitenlandse handel van de Bondsrepubliek Duitsland - 1959-61	30
Tabel 7b	- Buitenlandse handel van de Bondsrepubliek Duitsland - 1962-63	31
Tabel 8a	- D.R. Duitsland - Invoer uit de belangrijkste derde landen - 1959/61	32
Tabel 8b	- D.R. Duitsland - Invoer uit de belangrijkste derde landen - 1962-63	33
Tabel 9a	- Buitenlandse handel - België/Luxemburg -1959/61	36
Tabel 9b	- Buitenlandse handel - België/Luxemburg -1962-63	37

Tabel 10a	- België/Luxemburg - Invoer uit de belangrijkste derde landen - 1959-1960-1961	38
Tabel 10b	- België/Luxemburg - Invoer uit de belangrijkste derde landen - 1962-63	39
Tabel 11a	- Buitenlandse handel - Frankrijk - 1959-61	43
Tabel 11b	- Buitenlandse handel - Frankrijk - 1962-63	44
Tabel 12a	- Frankrijk - Invoer uit de belangrijkste derde landen - 1959-61	45
Tabel 12b	- Frankrijk - Invoer uit de belangrijkste derde landen - 1962-63	46
Tabel 13a	- Buitenlandse handel - Italië - 1959-61	49
Tabel 13b	- Buitenlandse handel - Italië - 1962-63	50
Tabel 14a	- Italië - Invoer uit de belangrijkste derde landen - 1959-61	51
Tabel 14b	- Italië - Invoer uit de belangrijkste derde landen - 1962-63	52
Tabel 15a	- Buitenlandse handel voor Nederland - 1959-61	56
Tabel 15b	- Buitenlandse handel - Nederland - 1962-63	57
Tabel 16a	- Nederland - Invoer uit de belangrijkste derde landen - 1959-61	58
Tabel 16b	- Nederland - Invoer uit de belangrijkste derde landen - 1962-63	59
Tabel 17a	- Het douanetarief voor de Europese gemeenschappen en de belangrijkste nationale douanerechten Toestand op 1.1.1966	63
Tabel 18a	- Tariefcontingenten van de Lid-Staten - 1962-63	70
Tabel 18b	- Tariefcontingenten van de Lid-Staten - 1964-65	71
Tabel 19	- Verplichtingen ten opzichte van het GATT	72
Tabel 20a	- Globale contingenten van de Lid-Staten 1962/63	88
Tabel 20b	- Globale contingenten van de Lid-Staten - 1964-65	89
Tabel 21	- Invoercontingenten van de Lid-Staten tegenover derde landen-	90
Tabel 22	- Contingenten voor de levering van de Lid-Staten aan derde landen	94
Tabel 23	- Invoercontingenten der Lid-Staten	96

.../...

HOOFDSTUK VII - DE MARKT VOOR VERSE VIS

blz

Tabel 1	- Produktie en verbruik van verse vis in de EEG	107
	Produktie en verbruik van schaal- en weekdieren (1959/60)	
Tabel 1a en b	- Produktie en verbruik van verse vis, schaal- en weekdieren in de EEG (1962-63)	110
Tabel 2	- Aanvoeren in de visserijhavens in de EEG -1961	114
Tabel 3	- Consumptie van vis, schaal- en weekdieren in de EEG (kg/hoofd - netto vanggewicht) -1959-63	119
Tabel 4	- Consumptie van vis in de EEG (kg/hoofd - netto vanggewicht) -1959-63	120
Tabel 5	- Interventieprijzen bij de afslag in de Lid-Staten Situatie op 1.1.1966	135
Grafiek 1	- De structuur van de handel in verse vis in de Lid-Staten	161
Tabel 6	- Prijs van het vervoer per spoor van verse vis en vers vlees -(stukgoedzendingen)	197
Tabel 7	- Prijs van het vervoer per spoor van verse vis en vers vlees - (zendingen per wagon)	198

HOOFDSTUK VIII - DE VISVERWERKENDE INDUSTRIE

Tabel 1	- Herkomst en gebruik van grondstoffen - 1959-60	204
Tabel 2	- Herkomst en gebruik van grondstoffen - 1962-63	205
Tabel 3	- De grondstoffen en hun uiteindelijke aanwending 1959-60	206
Tabel 4	- De grondstoffen en hun uiteindelijke aanwending 1962-63	207
Tabel 5	- Produktie van gezouten, gedroogde en gerookte vis - 1959-63	209
Tabel 6	- Produktie van vol- en halfconserven - 1959-63	213
Tabel 7	- Produktie van diepgekoelde vis in de jaren 1959-63	215

.../...

	<u>blz</u>
Tabel 8 - Produktie van vismeel, verdeeld naar werelddelen - 1938-1960-1963	217
Tabel 9 - Vismeelproduktie - Handel en verbruik der EEG in de jaren 1959-63	219
Tabel 10 - Produktie van visolie, verdeeld naar werelddelen - 1938-1960-1963	221
Tabel 11 - Visolie - produktie, handel en verbruik der EEG -1959-63	222
Tabel 12 - Indeling naar bedrijfsgrootte	226
Tabel 13 - Plaats van vestiging van de Franse visconservenindustrie, haar grondstoffen en het aantal werknemers	233
Tabel 14 - Indeling naar bedrijfsgrootte	235

ERKLÄRUNG DER VERWENDETEN ZEICHENEXPLICATION DES SIGNES UTILISESTAVOLA DEI SEGNI E DELLE ABBREVIAZIONIVERKLARING DER GEBRUIKTE TEKENEN

-	Null, Zéro, Zero, Nul;
.	Mehr als null, weniger als eine halbe Einheit, Supérieur à zéro, mais inférieur à la moitié de l'unité, Superiore a zero, ma inferiore alla metà dell'unità, Meer dan nul, doch minder dan de helft van een eenheid;
...	Nicht verfügbar, weil die gesuchte Zahl nicht zu erhalten, war oder bereits in anderen Ziffern enthalten ist, Non disponible parce que le chiffre recherché ne peut être obtenu ou qu'il est compris dans un autre chiffre, Non disponibile perché il dato ricercato non è ottenibile o è già compreso in altri dati, Niet beschikbaar, daar het gezochte cijfer niet verkregen kan worden of in een ander cijfer begrepen is;
(.)	Teilergebnisse oder gesondert anzugebende Zahlen, Totaux partiels ou chiffres qui doivent être indiqués à part Totali parziali o dati da indicarsi a parte, Gedeeltelijke gegevens of afzonderlijk te vermelden cijfers;
1955	Kalenderjahr, Année civile, Anno civile, Kalenderjaar;
1955-1960	Aufeinanderfolgende Jahre einschliesslich der beiden ange- gebenen Jahre, Période de plusieurs années consécutives, y compris les deux années indiquées, Periodo di più anni consecutivi, compresi i due anni indicati: Periode van opeenvolgende jaren inclusief de twee genoemde.

<u>Deutsch</u>	<u>Français</u>	<u>Italiano</u>	<u>Nederland</u>
-Brutte-Fanggewicht	-Pêche brute	-Pesca lorda	-Bruto vangst
-Netto-Fanggewicht	-Pêche non rejetée	▼ Pesca effettiva	-Niet teruggeworpen van
-Fanggewicht der Anlandungen	-Pêche nominale	-Pesca nominale	-Netto vanggewicht
-Anlandegewicht	-Poids débarqué	-Peso sbarcato	-Aanvoergewicht
-Produktgewicht	-Poids du produit	-Peso del prodotto	-Produktgewicht

HOOFDSTUK V

VOORZIENINGSBALANS

Begriffsbestimmungen:

Brutto-Fanggewicht: Das Gewicht des gesamten Fanges;
 Netto-Fanggewicht: Das Gewicht des Teils des Bruttofanges (als ganzer Fisch) der nicht ins Meer zurückgeworfen wurde.
 Fanggewicht der Anlandungen: Die auf Lebendgewicht umgerechneten angelandeten Men
 Anlandegewicht: Das tatsächliche Gewicht der angelandeten Fische u. Fischerzeugni
 Produktgewicht: Das tatsächliche Gewicht des Erzeugnisses.

Définitions:

Pêche brute: Le poids de tout le poisson pêché.
 Pêche non rejetée: Le poids de la partie de la pêche brute, sous forme de poisson entiers, qui n'est pas rejetée à la mer.
 Pêche nominale: Equivalent en poids vif des quantités débarquées.
 Poids débarqué: Le poids réel du poisson ou des produits de la pêche mis à terre.
 Poids du produit: Le poids réel du produit.

Definizioni:

Pesca lorda: Il peso di tutto il pesce caçturato.
 Pesca effettiva: Il peso della parte di pesca lorda, sotto forma di pesce intero, non è rigettata in mare.
 Pesca nominale: L'equivalente in peso vivo delle quantità sbarcate.
 Peso sbarcato: Il peso reale del pesce o dei prodotti della pesca, sbarcati sotto una qualsiasi forma.
 Peso del prodotto: Il peso reale del prodotto.

Begrijpsomschrijving:

Bruto vangst: Het gewicht van alle vis op het moment der vangst.
 Niet teruggeworpen vangst: Het gewicht van het deel der bruto-vangst (als gehele v dat niet in de zee teruggeworpen wordt.)
 Netto vanggewicht: De op levendgewicht teruggerekende hoeveelheid aangevoerde vis.
 Aanvoergewicht: Het werkelijke gewicht van de vissen of visprodukten bij de aanvoe
 Produktgewicht: Het werkelijke gewicht van het produkt.

blz.

- De Voorziening van de E.E.G. met vis, week- en schaaldieren	2
- Zelfvoorzieningsgraad van de E.E.G. 1959/60 - 1962/63.	8

Hierna wordt een toelichting gegeven op achtereenvolgens de tabellen 1, 2 en 3.

Verse vis (netto vanggewicht)

Bij vergelijking van de tabellen 1 (1959/60) en 2 (1962/63) blijkt dat geringere vangsten gecompenseerd werden door een grotere invoer uit derde landen.

De ontwikkeling van de voorzieningssituatie was het ongunstigste ten aanzien van haring en aanverwante soorten; de zelfvoorzieningsgraad van de Gemeenschap daalde in de betrokken periode van 84 % tot 71 %. Dit kan worden toegeschreven aan aanzienlijk gedaalde vangsten en een sterk gestegen invoer, met name in Duitsland. De zelfvoorzieningsgraad van dit land voor haringen daalde van 72 % tot 51 %. Maar ook de daling van de vangsten in Nederland en België alsmede de gestegen invoer van sardines in Italië hebben geleid tot een daling van de zelfvoorzieningsgraad van deze lid-staten.

Ook voor rondvis is de zelfvoorzieningsgraad enigszins gedaald (van 98% tot 95%) daar het invoeroverschot in het bijzonder in Frankrijk en in Duitsland, maar ook in Nederland en Italië sterker toenam dan de vangsten. Als gevolg van grotere vangsten vond ten aanzien van platvis een stijging van de zelfvoorzieningsgraad plaats van 98 % tot 101 %. Nederland leverde tot deze ontwikkeling de belangrijkste bijdrage.

De vangsten van "andere vissen" dan de bovengenoemde vertoonden een achteruitgang. Aangezien tevens het invoeroverschot steeg nam de zelfvoorzieningsgraad van de EEG af, nl. van 78 % tot 75 %.

Het invoeroverschot bedroeg in 1959/60 115.500 ton en steeg met 184.200 t tot 299.700 t in 1962/63. Dientengevolge is de zelfvoorzieningsgraad van de Gemeenschap van 92 % tot 85 % gedaald (zie tabel 3). Ook echter in de lid-staten daalde de zelfvoorzieningsgraad in meer of mindere mate; in Italië met 9 %, in de Bondsrepubliek met 8 %, in de BLEU met 6 %, in Frankrijk met 5 % en in Nederland met 2 %.

Dit kan voornamelijk worden toegeschreven aan de daling van de produktie in Nederland en in Duitsland (vooral van makreel) en aan de aanzienlijk gestegen invoer in Italië van tonijn, die niet werd gecompenseerd door de grotere Franse vangsten van tonijn en makreel.

Be- en verwerkte vis (netto vanggewicht)

De zelfvoorzieningsgraad bleef met 85% ongewijzigd, daar tegenover de grotere netto-invoer van verwerkte produkten uit derde landen in de EEG een grotere hoeveelheid grondstoffen voor de produktie van eindprodukten stond.

De situatie verschilt echter van land tot land. In Frankrijk is de zelfvoorzieningsgraad gedaald van 110% tot 99%, daar voor het eerst een - zij het ook gering - invoeroverschot ontstond, terwijl de voorafgaande jaren steeds een uitvoeroverschot te zien hadden gegeven. De grotere hoeveelheid grondstoffen, die werd verwerkt, heeft geen wijziging in dit beeld kunnen veroorzaken.

In Duitsland is de zelfvoorzieningsgraad gestegen van 105% tot 110%, daar enerzijds meer grondstoffen werden verwerkt en anderzijds het uitvoeroverschot toenam.

Ook in Italië werden grotere hoeveelheden grondstoffen verwerkt. Daar het invoeroverschot ten aanzien van verwerkte produkten niet in dezelfde mate steeg, steeg ook de zelfvoorzieningsgraad, die overigens met 35% toch zeer laag is.

De hoge zelfvoorzieningsgraad voor Nederland is weer enigszins gestegen (van 221% tot 236%) als gevolg van het feit dat de daling van het uitvoeroverschot geringer was dan die van de produktie.

In de BLEU is de zelfvoorzieningsgraad voor verwerkte produkten met 27% gelijk gebleven; het uitvoeroverschot daalde nl. minder sterk dan de produktie.

.../....

Totaal vis (netto vanggewicht)

De stijging van het invoeroverschot voor be- en verwerkte produkten veroorzaakte in totaal een daling van de zelfvoorzieningsgraad voor vis van 86 % tot 78 %.

Geconcludeerd kan worden dat de toeneming van het invoeroverschot (+ 184.200 t) de daling der vangsten aanzienlijk overtreft (- 121.200 t); de directe consumptie van verse vis bleef met 877.000 t ongeveer gelijk. Het rechtstreekse verbruik van verwerkte vis steeg echter van 974.700 t met 140.000 t tot 1.113.100 t. Slechts 30.000 ton hiervan komt - zoals boven reeds werd gezegd - voor rekening van het invoeroverschot van eindprodukten. De overige hoeveelheden zijn als grondstoffen in de verwerkende industrie gebruikt. Deze balansen tonen derhalve aan, zoals ook uit de volgende hoofdstukken zal blijken, dat de stijging van het invoeroverschot grotendeels kan worden toegeschreven aan de gestegen behoeften van de visverwerkende industrie in de Gemeenschap aan grondstoffen. De voorafgaande analyse van de voorziening van de Gemeenschap was gebaseerd op het netto vanggewicht; thans dienen de belangrijkste wijzigingen in de voorziening met eindprodukten volgens het produktgewicht nagegaan te worden (zie tweede helft van de tabellen 1, 2 en 3).

Gezouten, gedroogde en gerookte vis (produktgewicht)

De totale beschikbare hoeveelheid is ondanks een geringere produktie van haring en kabeljauw niet gewijzigd. De zelfvoorzieningsgraad is derhalve gedaald van 90 % tot 84 %. In de beide belangrijkste produktielanden voor gezouten en gerookte haringen, Duitsland en Nederland, is de produktie gedaald. In Duitsland is de invoer daarbij gelijk gebleven, terwijl de uitvoer van Nederland afnam. De invoer in Italië van gezouten kabeljauw is sterker gestegen dan de produktieaanwas in de Bondsrepubliek.

./.

De geringe stijging van de produktie in de Gemeenschap van andere gezouten en gerookte vissen dan haringen en kabeljauw - het gaat hierbij voornamelijk om sardines en ansjovis - kon geen compensatie vormen voor de invoerstijging in Frankrijk, Italië en Duitsland.

Vol- en halfconserven van vis (produktgewicht)

Ondanks de gestegen produktie in Duitsland, Frankrijk en Italië is de zelfvoorzieningsgraad van de Gemeenschap als gevolg van de toeneming van het invoeroverschot in alle lid-staten (met uitzondering van Nederland) gedaald van 74% tot 71%. In Nederland is zowel de produktie als het uitvoeroverschot afgenomen.

Op de markt voor haringconserven is de Gemeenschap vrijwel onafhankelijk van invoer. Ten aanzien van sardines in olie is de zelfvoorzieningsgraad van de EEG, als gevolg van een grotere produktie in Frankrijk en een enigszins afgenomen invoer van Italië iets gestegen, namelijk van 29% tot 37%. De produktie van tonijnconserven is in beide produktielanden van de Gemeenschap, Frankrijk en Italië, toegenomen. Aangezien de invoer in Duitsland, maar ook in Frankrijk, sterker toenam dan de produktie, is de zelfvoorzieningsgraad ten aanzien van tonijn gedaald van 72% tot 69%.

Diepgevroren vis (produktgewicht)

De markt voor diepgevroren vis is sterk uitgebreid. De invoer is evenwel sterker gestegen dan de uitvoer, waardoor de in verband met het grote uitvoeroverschot zeer hoge zelfvoorzieningsgraad daalde van 172% tot 124%.

Schaal- en weekdieren

Op de markt voor verse schaal- en weekdieren is de Gemeenschap, ondanks een enigszins dalende zelfvoorzieningsgraad vrijwel onafhankelijk van invoer. Dit geldt niet voor verwerkte produkten, die in toenemende mate uit derde landen worden ingevoerd. Het gaat voornamelijk om luxe produkten, zoals kreeftstaarten in blik, enz.

.../...

	Produktie	BUITENLANDSE HANDEL		Beschikbare hoeveelheid	Veevoeder	Verliezen	INDUSTRIEVERBRUIK		Rechtstreeks menselijke consumptie
		Uitvoer	Invoer				Andere dan voedingsmiddelen ind.	Voedingsmiddelen Industrie	
VIS									
NETTO VANGGEWICHT									
GEBRUIKTE GRONDSTOFFEN									
Verse vis									
Haring en aanverwante soorten	553,3	38,4	145,9	660,8	1,0	-	122,5	427,8	109,5
Rondvis	901,7	72,7	56,0	885,0	1,2	-	41,7	270,8	571,3
Platvis	114,2	14,0	16,1	116,3	-	-	-	2,0	114,3
Andere	212,7	19,0	77,6	271,3	8,8	-	44,2	141,9	76,4
Totaal	1.781,9	144,1	295,6	1.933,4	11,0	-	208,4	842,5	871,5
								gefabr. prod.	
Be- en verwerkte vis	xx	227,0	361,2	134,2	-	2,0	xx	842,5	974,7
Totaal	1.781,9	371,1	656,8	2.067,6	11,0	2,0	208,4	-	1.846,2
PRODUKTGEWICHT									
Verse vis	1.781,9	144,1	295,6	1.933,4	11,0	-	208,4	842,5	871,5
Vis, be- en verwerkt, gez. gedr. ger.									
Haring	129,3	48,5	47,2	128,0	-	1,4	-	-	126,6
Kabeljauw	61,9	33,3	51,1	79,7	-	-	-	-	79,7
Andere	31,3	2,8	10,2	38,7	-	-	-	-	38,7
Totaal	222,5	84,6	108,5	246,4	-	1,4	-	-	245,0
Vol- en halfconserven									
Haring	128,7	12,6	13,3	129,4	-	-	-	-	129,4
Sardine	15,9	0,6	40,0	55,3	-	-	-	-	55,3
Tonijn	50,8	0,1	19,7	70,4	-	-	-	-	70,4
Andere	50,0	11,0	35,4	74,4	-	-	-	-	74,4
Totaal	245,4	24,3	108,4	329,5	-	-	-	-	329,5
Diepvriesvis									
Hele vissen	.	.	.	.	-	-	-	-	.
Filet	.	.	.	.	-	-	-	-	.
Totaal	23,9	10,4	0,4	13,9	-	-	-	-	13,9
WEEK- EN SCHAALDIJREN									
NETTO VANGGEWICHT									
VERBODEN									
Weekdieren	.	.	.	.	-	-	1,2	.	.
Schaaldieren	.	.	.	.	8,2	-	19,0	.	.
Totaal	304,3	80,0	88,7	313,0	8,2	-	20,2	23,0	261,6
								gefabr. pr.	
Be- en verwerkt	xx	11,5	20,4	8,9	-	-	xx	18,8	31,9
Totaal	304,3	91,5	109,1	321,9	8,2	-	20,2	23,0	293,5
PRODUKTGEWICHT									
VERS, Be- en verwerkt	304,3	80,0	88,7	313,0	8,2	-	20,2	23,0	261,6
Weekdieren	.	.	.	.	-	-	-	-	.
Schaaldieren	.	.	.	.	-	-	-	-	.
Totaal	6,2	1,0	3,9	9,1	-	-	-	-	9,1

1) In Italië zijn de "sardines" bij de "haringen" inbegrepen.

VOORZIENING VAN DE EEG MET VIS, SCHAAL- EN WEEKDIEREN

1962/1963
1.000 t.

Produktie	BUITENLANDSE HANDEL		Beschikbare hoeveelheid	Veevoeder	Ver- liezen	INDUSTRIEVERBRUIK			
	Uitvoer	Invoer				Andere dan voedingsmid- delen ind.	Voedings- middelen ind.	Rechts- mense- consum.	
VIS									
Verse vis									
Haring en aanverwante soorten	391,0	29,2	190,1	551,9	1,1	-	55,1	396,9	98,8
Rondvis	970,8	78,0	131,5	1.024,3	2,5	-	39,1	391,2	591,1
Platvis	133,1	34,1	32,9	131,9	0,2	-	2,0	4,1	125,6
Andere	165,8	23,5	110,0	252,3	7,9	-	23,6	158,9	61,1
Totaal	1.660,7	164,8	464,5	1.960,4	11,7	-	119,8	951,1	877,8
Be- en verwerkte vis									
Totaal	xx	266,3	430,4	164,1	-	2,1	xx	951,1	1.113,1
Totaal	1.660,7	431,1	894,9	2.124,5	11,7	2,1	119,8	-	1.990,1
Verse vis									
Verse vis	1.660,7	164,8	464,5	1.960,4	11,7	-	119,8	951,1	877,8
Vis, be- en verwerkt, gez. ger. gedr.									
Haring	101,5	38,3	46,6	109,8	-	1,5	-	-	108,3
Kabeljouw	67,2	39,0	61,4	89,6	-	-	-	-	89,6
Andere	35,9	3,4	10,6	43,1	-	-	-	-	43,1
Totaal	204,6	80,7	118,6	242,5	-	1,5	-	-	241,0
Vol- en halfconserven									
Haring ¹⁾	131,8	13,3	16,8	135,3	-	-	-	-	135,3
Sardine ¹⁾	23,8	0,4	41,0	64,4	-	-	-	-	64,4
Tonijn	68,7	1,3	31,9	99,3	-	-	-	-	99,3
Andere	44,6	5,4	40,6	79,8	-	-	-	-	79,8
Totaal	268,9	20,4	130,3	378,8	-	-	-	-	378,8
Diepvriesvis									
Totaal	67,6	26,1	13,2	54,7	-	-	-	-	54,7
WEEK- EN SCHAALDIEREN									
VERS									
Wekdieren	.	.	.	.	-	-	3,1	.	.
Schaaldieren	.	.	.	.	9,0	-	24,5	.	.
Totaal	316,8	62,3	96,3	350,8	9,0	-	27,6	26,0	266,8
Be- en verwerkt									
Totaal	xx	11,5	37,4	25,9	-	-	xx	26,0	5,1
Totaal	316,8	73,8	133,7	376,7	9,0	-	27,6	-	340,1
Verse vis									
Verse vis	316,8	62,3	96,3	350,8	9,0	-	27,6	26,0	266,8
Be- en verwerkt									
Wekdieren	.	.	.	.	-	-	-	-	.
Schaaldieren	.	.	.	.	-	-	-	-	.
Totaal	5,9	2,9	9,7	12,7	-	-	-	-	12,7

1) In Italië zijn de "Sardines" bij de "Haringen" inbegrepen.

Bron: B.S.E.G.; Landbouwstatistiek; No. 7, 1964; Visserijstatistiek.

Tabel 3

ZELFVOORZIENINGSRAAD VAN DE EEG

1959/1960 EN 1962/1963

Br., Duitsland		België/Lux.		Frankrijk		Italië		Nederland		EEG	
1959	1962	1959	1962	1959	1962	1959	1962	1959	1962	1959	1962
1960	1963	1960	1963	1960	1963	1960	1963	1960	1963	1960	1963
NETTO VANGGEWICHT											
88	80	93	87	96	91	74	65	119	117	92	85
VIS											
vers											
Haring en verw. soorten											
72	51	44	30	82	83	98	90	120	114	84	71
Rondvis											
106	102	109	85	98	90	96	92	110	83	102	95
Platvis											
70	59	102	124	94	81	47	36	162	265	98	101
Andere vis											
92	74	80	89	101	109	21	12	105	97	78	66
bewerkt en verwerkt											
totaal											
105	110	27	27	110	99	27	35	221	236	86	85
90	84	56	58	100	90	41	37	169	169	86	78
PRODUKTGEWICHT											
Vis, bewerkt en verwerkt gezouten, gedroogd en gerookt											
93	71	33	20	57	65	0	0	424	337	101	92
Haring											
1343	1162	100	60	183	168	0	0	-	-	78	75
Kabeljouw											
86	81	55	97	0	0	100	79	108	129	81	83
Andere											
102	92	38	37	123	114	5	12	255	259	90	84
Vol- en halfconserven											
Haring											
100	99	33	23	100	67	25	36	293	297	99	97
Sardine											
0	0	0	0	49	58	0	0	0	0	29	37
Tonijn											
0	0	-	-	100	72	75	86	-	-	72	69
Andere											
110	85	10	6	80	81	13	15	115	102	67	56
Totaal											
83	78	9	6	74	69	56	65	165	162	74	71
Diepvriesvis											
Hele vissen											
252	77	-	-	100	100	...	...	-	-	...	...
Filets											
259	199	-	-	100	100	...	...	-	-	...	...
Totaal											
256	139	-	-	100	100	100	100	-	-	172	124
NETTO VANGGEWICHT											
Week- en schaaldieren											
Vers											
136	104	9	7	79	73	91	85	292	266	97	90
bewerkt en verwerkt											
78	61	28	8	40	32	22	10	450	244	72	50
Totaal											
133	100	8	6	75	65	90	82	434	344	95	84
PRODUKTGEWICHT											
Bewerkt en verwerkt											
Wekdieren											
0	0	31	0	...	...	...	...	420	633	...	...
Schaaldieren											
91	71	26	13	...	...	...	...	600	125	...	...
Totaal											
83	59	29	8	40	28	22	10	450	264	68	46

Bron: B.S.E.G.; Landbouwstatistiek; No. 7, 1964;
Visserijstatistiek.

HOOFDSTUK VI - BUITENLANDSE HANDEL

A. HANDEL IN VIS EN VISPRODUKTEN	blz
1. Binnen- en buitenlandse handel van de EEG	10
a) Lid-Staten	11
b) Belangrijkste produktengroepen	14
c) Lid-Staten en belangrijkste produktengroepen	16
d) Landen van herkomst en bestemming	19
2. De buitenlandse handel van elk der Lid-Staten	26
a) Bondsrepubliek Duitsland	26
b) B.L.E.U.	34
c) Frankrijk	40
d) Italië	47
e) Nederland	53
B. INVOERREGELINGEN	
1. Tarieven en tariefcontingenten	60
2. Internationale douaneverplichtingen van de EEG of van de Lid-Staten	72
a) Verplichtingen ten opzichte van het G.A.T.T.	72
b) Tariefverplichtingen van de EEG in het kader van bilaterale handelsakkoorden	78
c) Bijzondere regelingen	79
3. Globale contingenten	86
4. In- en uitvoercontingenten ten opzichte van derde landen	86

HOOFDSTUK VI - BUITENLANDSE HANDEL											
A. HANDEL IN VIS EN VISPRODUKTEN											
1. Binnen- en buitenlandse handel van de EEG											
a) Lid-Staten											
b) Belangrijkste produktengroepen											
c) Lid-Staten en belangrijkste produktengroepen											
d) Landen van herkomst en bestemming											
2. De buitenlandse handel van elk der Lid-Staten											
a) Bondsrepubliek Duitsland											
b) B.L.E.U.											
c) Frankrijk											
d) Italië											
e) Nederland											
B. INVOERREGELINGEN											
1. Tarieven en tariefcontingenten											
2. Internationale douaneverplichtingen van de EEG of van de Lid-Staten											
a) Verplichtingen ten opzichte van het G.A.T.T.											
b) Tariefverplichtingen van de EEG in het kader van bilaterale handelsakkoorden											
c) Bijzondere regelingen											
3. Globale contingenten											
4. In- en uitvoercontingenten ten opzichte van derde landen											

A. HANDEL IN VIS EN VISPRODUKTEN

1. Binnen- en buitenlandse handel van de EEG

De handel tussen de lid-staten dient te worden onderscheiden van de handel van de EEG met derde landen.

Uit tabel 1 blijkt de omvang van de totale handel van de Gemeenschap.

Tabel 1

De handel van de de Gemeenschap in de jaren 1961-1963

- intra-communautaire handel	1961	206.000 t	= (52 miljoen r.e.)
	1962	206.000 t	= (60 miljoen r.e.)
	1963	203.000 t	= (63 miljoen r.e.)
- invoer uit derde landen	1961	462.000 t	= (185 miljoen r.e.)
	1962	500.000 t	= (500 miljoen r.e.)
	1963	546.000 t	= (241 miljoen r.e.)
- uitvoer naar derde landen	1961	139.000 t	= (51 miljoen r.e.)
	1962	139.000 t	= (52 miljoen r.e.)
	1963	113.000 t	= (47 miljoen r.e.)
- netto-invoer (invoeroverschot)	1961	323.000 t	= (128 miljoen r.e.)
	1962	360.000 t	= (159 miljoen r.e.)
	1963	433.000 t	= (195 miljoen r.e.)

De invoer van de Gemeenschap was in 1961 naar volume voor 69% en naar waarde voor 78% afkomstig uit derde landen. In de jaren 1962 en 1963 nam de invoer in alle lid-staten - met uitzondering van België - toe, in Frankrijk en Italië in zeer sterke mate. De tendens tot vergroting van de invoer uit derde landen werd sterker en het aandeel van derde landen in de invoer van de Gemeenschap bedroeg in 1963 naar volume 73% en naar waarde 80% (zie tabel 2^x).

x) De rubriek "wereld" komt niet altijd overeen met de som resp. het verschil van de kolommen "lid-staten" en "derde landen", aangezien "scheepsbehoeften" "verschillende landen", enz. slechts zijn opgenomen in de getallen van de rubriek "wereld". In de uitvoercijfers zijn de directe aanvoer in buitenlandse havens en de leveringen naar de sovjetzone van Duitsland inbegrepen. De Italiaanse invoercijfers omvatten - in tegenstelling tot de Italiaanse statistiek en tot de analytische overzichten van het F.S.E.G. - niet meer de door Italiaanse schepen in oceanen gevangen vis.

De uitvoer van de Gemeenschap was in 1961 naar volume voor 40% en naar waarde voor 52% gericht op derde landen. In de jaren 1962 en 1963 onderging de uitvoer een daling, met name in Nederland en Frankrijk. Tevens daalde het aandeel van derde landen in 1963 naar volume tot 36% en naar waarde tot 43%.

Ook de netto-invoer van de lid-staten is ten opzichte van 1961 op 1963 buitengewoon sterk toegenomen, vooral in Frankrijk (+ 57.000 t.), voorts ook in Italië (+ 23.000 t.) en in de Bondsrepubliek Duitsland (+ 15.000 t.). De netto-invoer van België bleef gelijk.

De netto-uitvoer van het enige land met een uitvoeroverschot, Nederland, is van 1961 op 1963 met ongeveer 15.000 ton gedaald. Dientengevolge was de netto-invoer van vis en visprodukten in de Gemeenschap in 1963 ten opzichte van 1961 met circa 110.000 ton toegenomen. Hiervan komt 85.000 t. voor rekening van de gestegen invoer uit derde landen en 25.000 t. voor rekening van de gedaalde uitvoer naar derde landen.

De intracommunautaire handel in vis en visprodukten, welke in 1959 en 1960 ongeveer 190.000 ton (ongeveer 44 miljoen r.e.) bedroeg, is in de laatste jaren slechts weinig gestegen. Het indexcijfer van de intracommunautaire handel was in 1963 :

- naar volume (1958 = 171.000 t = 100) 119
- naar waarde (1958 = 36,5 miljoen r.e. = 100) 170

a) Lid-Staten

Tabel 2 toont de handel tussen de Lid-Staten en die met derde landen.

De Bondsrepubliek heeft de omvangrijkste goederenhandel op visserijgebied (invoer plus uitvoer). Daarna volgen Nederland, Italië en Frankrijk. De tabel geeft een duidelijk inzicht in de oriëntatie van de buitenlandse handel van de Lid-Staten.

Tabel 2

BINNEN- EN BUITENLANDSE HANDEL VAN DE EEG - PER LID-STAAT IN 1961, 1962 en 1963

1.000 t.

(Productgewicht)

	INVOER			UITVOER			HANDELSVERKEER			NETTO - INVOER - NETTO UITVOER +		
	We-reld	Lid-1) staten	%	We-reld	Lid-1) staten	%	We-reld	Lid-1) staten	%	We-reld	Lid-1) staten	%
B.D. Duitsland	246,9	37,8	16:84	80,5	32,0	46,5	40:60	327,4	69,8	257,6	21:79	3:97
	249,1	34,3	14:86	84,3	27,2	57,1	32:68	333,4	61,5	271,9	18:82	4:96
	258,8	35,1	14:86	77,7	31,9	45,8	41:59	336,5	67,0	269,5	20:80	2:98
België/Luxemb.	89,6	62,7	70:30	22,0	7,6	14,3	35:65	111,6	70,3	41,2	63:37	82:18
	88,2	63,5	72:28	22,5	9,6	12,9	43:57	110,7	73,1	37,6	66:34	82:18
	88,3	58,9	67:33	20,7	12,3	8,4	59:41	109,0	71,2	37,8	65:35	69:31
Frankrijk	144,9	65,2	45:55	53,9	17,9	36,0	33:67	198,8	83,1	115,7	42:58	52:48
	170,2	77,5	46:54	54,5	15,2	39,3	28:72	224,7	92,7	132,0	41:59	54:46
	189,0	78,5	41:59	40,7	11,4	29,3	28:72	229,7	89,9	139,8	39:61	45:55
Italië	153,7	28,4	19:81	2,4	1,0	1,4	42:58	156,1	29,4	126,5	19:81	18:82
	165,3	20,0	12:88	2,0	0,7	1,3	35:65	167,3	20,7	146,6	12:88	12:88
	176,9	18,4	10:90	2,1	0,7	1,4	33:67	179,0	19,1	159,9	11:89	10:90
Nederland	33,3	12,3	37:63	185,3	146,5	38,8	79:29	218,6	158,8	59,8	73:27	38:12
	32,5	10,8	33:67	178,4	149,6	28,8	84:16	210,9	160,4	50,5	76:24	95:5
	36,2	12,0	33:67	172,7	144,1	28,6	84:16	208,9	156,1	52,8	75:25	97:3
EEG totaal	668,4	206,4	31:69	344,0	205,0	139,1	60:40					
Mijl.RE	238,0	52,4	22:78	109,2	52,3	56,9	48:52					-322,7
1.000 t.	705,3	206,1	29:71	341,7	202,3	139,4	59:41					-128,5
Mijl.RE	271,0	59,5	22:78	110,0	58,5	52,5	53:47					-359,8
1.000 t.	749,4	202,9	27:73	313,9	200,4	113,5	64:36					-159,0
Mijl.RE	304,2	62,8	20:80	108,3	61,6	46,7	57:43					-432,8
												-194,7

1) Bij het tegenover elkaar stellen van de invoer en de uitvoer van de Lid-staten onderling doet zich een klein verschil voor ten gevolge van de verschillende methoden van onderzoek (ongeveer 1.400 ten resp. 0,1 mijl. RE, 3.800 ten resp. 1,0 mijl. RE, 2.500 ten resp. 1,2 mijl. RE). Dezelfde opmerking kan natuurlijk ook gemaakt worden bij de afzonderlijke groepen van produkten.

Bron : B.S.E.G., Analytische Tabellen, Buitenlandse Handel; Invoer en Uitvoer 1961 - 1963.

Het grootste handelsvolume met de lid-staten heeft Nederland, het kleinste Italië. Het grootste handelsvolume met derde landen hebben de Bondsrepubliek Duitsland en Italië, het kleinste de Belgisch-Luxemburgse economische Unie (B.L.E.U.). De handel met de lid-staten is procentueel het grootst in Nederland en de B.L.E.U., het kleinst in Italië en de Bondsrepubliek. Frankrijks buitenlandse handel met derde landen is van 1961 tot 1963 aanzienlijk ten gunste van de derde landen verschoven.

De oriëntering van de buitenlandse handel van de lid-staten geeft nog geen indruk van de behoeften. Deze blijken uit de netto-invoer, resp. netto-uitvoer van de afzonderlijke lid-staten en van de Gemeenschap als geheel.

Met uitzondering van Nederland is bij alle lid-staten de uitvoer zowel uit de partnerlanden als uit derde landen groter dan de uitvoer (netto-invoer). Voor Nederland doet zich echter de omgekeerde situatie voor. Zowel in de handel met de partnerlanden als met derde landen heeft Nederland een uitvoeroverschot (netto-uitvoer).

Terwijl de netto-invoer van Italië en van de Bondsrepubliek, welke de grootste van de Gemeenschap zijn, hoofdzakelijk voortvloeien uit de handel met derde landen, komt de netto-invoer van de BLEU vooral voort uit de handel met de partnerlanden. De netto-invoer van Frankrijk uit de EEG was in 1961 nagenoeg evengroot als die uit derde landen. In 1962 was echter de netto-invoer uit de lid-staten belangrijker, in 1963 daarentegen die uit derde landen. De handelsstromen van Nederland zijn in hoofdzaak gericht op de lid-staten. Zijn netto-uitvoer is echter niet voldoende om de behoeften van de Gemeenschap te dekken. De invoerbehoefte (netto-invoer) van de Gemeenschap uit derde landen bedroeg in 1961 323.000 ton (128 miljoen R.E.), en in 1963 433.000 ton (195 miljoen R.E.).

b) Belangrijkste produktengroepen

Terwijl uit tabel 2 blijkt hoe de binnen- en buitenlandse handel van de Gemeenschap over de onderscheidene lid-staten is verdeeld, toont tabel 3 welk aandeel de vijf belangrijkste produktengroepen in de jaren 1961-1963 hadden in de in- en uitvoer van de Gemeenschap.

Bij de invoer van de Gemeenschap werd in 1963 de belangrijkste plaats ingenomen door verse vis : naar volume 56%, naar waarde 30%. Hierop volgen vol- en halfconserven van vis en van schaal- en weekdieren met 24% naar volume en 39% naar waarde. De invoer is ten aanzien van alle produktengroepen toegenomen, voornamelijk echter bij verse vis (+ 47.000 t), waarvan naar waarde evenveel wordt ingevoerd als conserven.

Bij de uitvoer, welke belangrijk kleiner is dan de invoer, neemt ook verse vis zowel naar volume als naar waarde (48% resp. 44%) de belangrijkste plaats in. Hierna volgen gerookte en gezouten vis met 38% naar volume, resp. 30% naar waarde, en vol- en halfconserven met 13% naar volume, resp. 24% naar waarde.

Ten aanzien van alle produktengroepen vertoonde de uitvoer van 1961 op 1963 een daling, vooral echter ten aanzien van conserven (- 10.000 ton).

In de netto-invoer komt de situatie van de Gemeenschap ten aanzien van de buitenlandse handel tot uiting. Naar volume komt verse vis in 1963 met 59% (naar waarde 37%) op de eerste plaats naar waarde de vol- en halfconserven : met 27% van het handelsvolume maken zij naar waarde 43% van de netto-invoer van de Gemeenschap uit.

De netto-invoer onderging van 1961 tot 1963 een algemene uitbreiding ten aanzien van verse vis met 57.000 ton, ten aanzien van gezouten, gedroogde en gerookte vis met 9.000 ton, ten aanzien van verse schaal- en weekdieren met 20.000 ton en ten aanzien van conserven met 25.000 ton.

./.

Tabel 3

VI/15.323/65-N
BINNEN- EN BUITENLANDSE HANDEL VAN DE EEG NAAR DE BELANGRIJKSTE PRODUKTENGROEPEN, 1961, 1962 en 1963

produktgewicht

	Invoer uit derde landen			Uitvoer naar derde landen (1)			Netto - invoer			Intracommunautaire handel		
	1000t	%	Milj. RE	1000 t	%	Milj. RE	1000t	%	Milj. RE	1000t	%	Milj. RE
Vis, vers en bevroren	260,8	56	64,7	64,3	46	27,9	196,5	61	36,8	70,3	34	23,7
	272,1	55	80,7	64,2	46	22,0	207,9	58	58,7	78,0	38	30,8
	307,6	56	93,4	54,0	48	20,3	253,6	59	73,1	88,6	44	33,7
Vis gezouten, gedroogd, gerookt	63,6	14	24,3	45,4	32	13,4	18,2	6	10,9	53,8	26	13,5
	73,9	15	29,3	54,7	39	16,5	19,2	5	12,8	46,1	23	12,8
	70,6	13	33,2	43,4	38	14,1	27,2	6	19,1	43,2	21	11,8
Schaal- en weekdieren vers	20,0	4	10,4	4,2	3	2,5	15,8	5	7,9	73,5	36	9,2
	31,4	6	14,9	2,3	2	1,4	29,1	8	13,5	72,8	35	9,7
	36,3	7	20,5	1,3	1	1,1	35,0	8	19,4	61,0	30	8,7
Vol- en halfconserven van vis	112,8	25	75,1	24,2	17	12,1	88,6	27	63,0	6,2	3	2,5
	116,5	23	76,3	17,2	12	11,6	99,3	28	64,7	6,8	3	2,8
	124,0	23	81,3	14,1	12	10,1	109,9	25	71,2	7,2	4	4,4
Vol- en halfconserven van schaal en weekdieren	4,6	1	10,9	1,0	1	1,0	3,6	1	9,9	2,6	1	3,5
	5,3	1	10,3	1,0	1	1,0	4,3	1	9,3	2,4	1	3,4
	7,8	1	13,0	0,7	1	1,1	7,1	2	11,9	2,9	1	7,2
Totaal	461,8	100	185,4	139,1	100	56,9	322,7	100	128,5	206,4	100	52,4
	499,2	100	211,5	139,4	100	52,5	359,8	100	159,0	206,1	100	59,5
	546,3	100	241,4	113,5	100	46,7	432,8	100	194,7	202,9	100	62,8

Bron : B.S.E.G., Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer en Uitvoer 1961 - 1963.

(1) De vanaf de vangplaats direkt naar buitenlandse havens uitgevoerde hoeveelheid vis evenals de leveringen naar het gebiedsgebied van de Deutschmark-Oost inbegrepen.

In het intracommunautaire handelsverkeer werden in 1961 de grootste posten met vrijwel gelijke percentages gevormd door verse schaal- en weekdieren (volume 36%) en verse vis (volume 34%). Als gevolg van de sterke stijging van de invoer wordt echter nu ook in het intracommunautaire verkeer de belangrijkste plaats ingenomen door verse vis (44% naar volume en 53% naar waarde). Het aandeel van verse schaal- en weekdieren is van 36% naar volume 17% naar waarde gedaald tot 30% resp. 14%. De handel in gezouten en gerookte vis is van 26% (volume en waarde) in 1961 gedaald tot 21% (volume) en 19% (waarde). De handel in vol- en halfconserven is in de Gemeenschap van ondergeschikte betekenis.

c) Lid-staten en belangrijkste produktengroepen

Tabel 4 geeft een voor de jaren 1961-1963 een overzicht van de verdeling van de handel van de lid-staten over de onderscheidene produktengroepen.

De invoer van de Gemeenschap van verse vis hangt grotendeels samen met de vraag uit de Bondsrepubliek Duitsland, welke - evenals Italië - voornamelijk uit derde landen invoert. De Belgisch-Luxemburgse Economische Unie voert verse vis voor het grootste deel uit de Gemeenschap in. De invoer in Frankrijk en Nederland was in 1961 nog in overwegende mate afkomstig uit derde landen, de andere lid-staten worden voor deze invoer echter steeds belangrijker.

Het land met de grootste invoer van gezouten en gedroogde vis is Italië, dat stokvis en gedroogde kabeljauw, grotendeels uit de derde landen, invoert. De Italiaanse invoer van gedroogde en gezouten vis maakt meer dan de helft van de totale invoer van de EEG van deze produktengroep uit. De invoer van gezouten vis van de overige lid-staten bestaat voor het merendeel uit gezouten haringen. Deze invoer, vooral die uit de lid-staten, vertoont sedert 1959 een geringe daling. De jaren 1961 en 1962, waarin de Italiaanse invoer uitzonderlijk groot was, vormen een uitzondering.

BINNEN EN BUITENLANDSE HANDEL VAN DE E.E.G. PER LIDSTAAT VOOR DE BELANGRIJKSTE PRODUKTEN GROEPEN 1962-1963

1.000 t.

Produktgewicht

	D. R. DUITSLAND			BELGIE/LUXEMBURG			FRANKRIJK			ITALIE			NEDERLAND			TOTAAL			MILJ. RE		
	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD
	1961	23,5	162,1	185,6	19,8	7,5	27,3	15,7	27,5	43,2	4,3	52,6	56,9	7,0	11,1	18,1	70,3	260,8	231,5	23,7	64,7
1962	18,9	164,8	183,7	18,6	8,7	27,3	27,2	29,7	56,9	4,9	58,4	63,3	8,4	10,5	18,9	78,0	272,2	350,4	30,8	80,7	111,
1963	19,4	177,1	196,5	20,8	9,7	30,5	32,9	36,2	69,1	5,3	68,8	74,1	10,2	15,8	26,0	88,6	307,6	396,4	33,7	93,4	127,
1961	12,1	5,2	17,3	13,7	0,9	14,5	8,1	7,7	15,8	19,8	48,6	68,4	0,1	1,2	1,3	53,8	63,6	117,4	13,5	24,3	37,8
1962	12,5	6,1	18,6	16,1	1,2	17,3	5,7	9,2	14,9	11,7	55,9	67,6	0,1	1,5	1,6	46,1	73,9	120,0	12,8	29,3	42,
1963	12,9	7,3	20,2	11,5	1,0	12,5	7,1	8,1	15,2	11,6	51,6	63,2	0,1	2,6	2,7	43,2	70,6	113,8	11,8	33,2	45,0
1961	0,5	0,5	1,0	25,6	0,4	26,0	40,0	11,4	51,8	2,2	3,5	5,9	4,8	4,2	4,0	73,5	20,0	93,7	9,2	10,4	19,7
1962	1,1	0,5	1,6	25,4	0,4	25,8	43,5	18,9	62,4	0,9	6,0	6,9	1,9	5,6	7,5	72,8	31,4	104,2	9,7	14,9	24,6
1963	0,9	0,8	1,7	22,9	0,5	23,4	35,7	24,3	60,0	0,4	9,8	10,2	1,1	0,9	2,0	61,0	36,3	97,3	8,7	20,5	29,2
1961	1,7	40,8	42,5	1,5	17,3	18,8	0,8	30,3	31,1	2,1	20,2	22,3	0,1	4,2	4,3	6,2	112,8	119,0	2,5	75,1	77,6
1962	1,8	42,5	44,3	1,5	13,8	15,3	0,9	31,9	32,8	2,5	24,6	27,1	0,1	3,7	3,8	6,8	116,5	123,3	2,8	76,3	79,1
1963	1,8	37,6	39,4	1,6	17,2	18,8	2,5	36,9	39,4	1,1	27,8	28,9	0,2	4,5	4,7	7,2	124,0	131,2	4,4	81,3	85,7
1961	.	0,5	0,5	2,1	0,8	2,9	0,2	2,8	3,0	.	0,2	0,2	0,3	0,3	0,6	2,6	4,6	7,2	3,5	10,9	14,4
1962	.	0,9	0,9	1,9	0,6	2,5	0,2	3,0	3,2	.	0,4	0,4	0,3	0,4	0,7	2,4	5,3	7,7	3,4	10,3	13,7
1963	0,1	0,9	1,0	2,1	1,0	3,1	0,3	5,0	5,3	.	0,5	0,5	0,4	0,4	0,8	2,9	7,8	10,7	4,2	13,0	17,2
1961	37,8	209,1	246,9	62,7	26,9	89,6	65,2	79,7	144,9	28,4	125,1	153,7	12,3	21,0	33,3	206,4	461,8	666,4	52,4	185,4	238,1
1962	34,3	214,8	249,1	63,5	24,7	88,2	77,5	92,7	170,2	20,0	145,3	165,3	10,8	21,7	32,5	206,1	493,2	705,3	59,5	211,5	271,1
1963	35,1	223,7	258,8	58,9	29,4	88,3	78,5	110,5	189,0	18,4	153,5	176,9	12,0	24,2	36,2	202,9	546,3	793,4	62,8	241,4	304,2

	B.R. DUITSLAND			BELGIË/LUXENBURG			FRANKRIJK			ITALIE			NEDERLAND			TOTAAL			MILJ. RE			
	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	EEG	DERDE LAND	WERELD	
<u>Uitvoer</u> (1)																						
1961	13,2	31,3	44,5	6,7	10,9	17,7	3,5	12,8	16,3	0,6	0,4	1,0	46,0	8,7	54,7	70,0	64,3	134,2	23,5	27,9	51,4	53,1
1962	16,0	38,2	54,2	9,1	9,4	15,5	3,5	12,2	15,7	0,2	0,5	0,7	48,4	6,9	55,3	77,2	64,2	141,4	30,2	27,0	57,2	52,2
1963	7,4	28,4	49,8	11,8	5,3	17,1	3,1	12,5	15,6	0,2	0,7	0,9	51,9	7,1	59,0	88,4	54,0	142,4	33,8	20,3	54,1	54,1
1961	10,9	12,1	23,0	0,2	2,9	3,1	11,5	15,6	26,9	.	0,1	0,1	30,7	14,7	45,4	53,1	45,4	98,5	13,4	13,4	26,8	26,8
1962	7,4	13,6	21,2	0,3	5,9	6,2	10,2	22,5	32,7	.	0,2	0,2	26,9	12,3	39,2	44,8	54,7	99,5	12,5	16,5	29,0	29,0
1963	6,9	12,5	19,3	0,3	2,8	3,1	7,1	13,5	20,6	.	0,1	0,1	27,9	14,5	42,4	42,1	43,4	85,5	11,8	14,1	25,9	25,9
1961	5,5	-	6,5	0,3	.	0,3	2,3	3,4	5,7	0,2	0,1	0,3	64,4	0,7	65,1	73,7	4,2	77,9	9,9	2,5	12,4	12,4
1962	2,8	.	2,8	0,1	.	0,1	1,2	1,7	2,9	0,2	.	0,2	67,3	0,6	67,9	71,6	2,8	73,9	10,0	1,4	11,4	11,4
1963	2,3	.	2,3	0,1	.	0,1	0,8	1,0	1,8	0,2	0,1	0,3	57,1	0,2	57,3	60,5	1,3	61,8	9,0	1,1	10,1	10,1
1961	1,2	5,0	6,2	0,4	0,4	0,8	0,7	3,9	4,6	0,2	0,7	0,9	3,1	14,2	17,3	5,6	24,2	29,8	2,4	12,1	14,5	14,5
1962	1,0	5,0	5,8	.	0,6	0,6	0,3	2,5	2,8	0,3	0,6	0,9	4,7	3,5	13,2	6,1	17,2	23,3	2,6	11,6	14,2	14,2
1963	1,0	4,8	5,8	.	0,3	0,3	0,3	2,0	2,3	0,3	0,5	0,8	4,7	6,5	11,2	6,3	14,1	20,4	3,0	10,1	13,1	13,1
1961	0,2	0,1	0,3	.	.	.	0,1	0,3	0,4	.	0,1	0,1	2,3	0,5	2,8	2,8	1,0	3,6	3,1	1,0	4,1	4,1
1962	2,2	0,1	0,3	0,1	.	0,1	0,1	0,3	0,4	.	.	.	2,3	0,5	2,8	2,6	1,0	3,6	3,2	1,0	4,2	4,2
1963	0,4	0,1	0,5	0,1	.	0,1	0,1	0,3	0,4	.	.	.	2,6	0,3	2,8	3,1	0,7	3,8	4,0	1,1	5,1	5,1
Totaal uitvoer	32,0	48,5	80,5	7,6	14,3	22,0	17,9	36,0	53,9	1,0	1,4	2,4	146,5	38,8	185,3	205,0	139,1	344,5	52,3	56,9	109,2	109,2
1962	27,4	57,1	84,3	9,6	12,9	22,5	15,2	39,3	54,5	0,7	1,3	2,0	149,6	28,8	178,4	202,3	135,4	339,4	58,5	52,5	111,0	111,0
1963	31,9	45,8	77,7	12,3	8,4	20,7	11,4	29,3	40,7	0,7	1,4	2,1	144,1	28,6	172,7	200,4	113,5	313,9	61,6	46,7	108,3	108,3

Bron: B.S.E.G., Analytische Tabellen, Zwitterlandse Handel, Invoer en Uitvoer 1962 en 1963.

(1) De vanaf de vangplaats direct naar buitenlandse havens uitgevoerde hoeveelheid vis evenals de leveringen naar het geldigheidsgebied van de Deutschermark-Oost inbegrepen.

De invoer in de sector schaal- en weekdieren komt voor het grootste deel voort uit de vraag van de beide grote mosselinvoerlanden Frankrijk en België, die deze produkten hoofdzakelijk uit Nederland importeren. Opmerkelijk is de stijging van de uitvoer van derde landen naar Frankrijk en Italië.

De invoer van vol- en halfconserven is in alle lid-staten - met uitzondering van Nederland - aanzienlijk en is een hoofdzaak afkomstig uit derde landen. Als gevolg van een grotere vraag uit Frankrijk en de Bondsrepubliek Duitsland is deze invoer in de laatste jaren voortdurend gestegen.

De uitvoer van de EEG bedraagt slechts een fractie van de invoer. De grootste uitvoer van verse vis hebben Nederland (haring) en de Bondsrepubliek Duitsland (andere zeevis). Beide landen konden hun uitvoer naar de andere lid-staten uitbreiden.

Vrijwel de helft van de uitvoer van de EEG van gezouten en gerookte vis wordt door Nederland, één vierde door Frankrijk, en één vierde door Duitsland geleverd. De enige lid-staat welke in grote hoeveelheden mosselen exporteert is Nederland. Ook voor conserven is Nederland de belangrijkste exporteur.

d) Landen van herkomst en bestemming

De tabellen 5a - c tonen de invoer van de Gemeenschap uit de belangrijkste landen van herkomst alsmede de verdeling van deze invoer naar produktengroepen. De leveranties van de verschillende landen van herkomst lopen zeer uiteen. Zo importeert de EEG b.v. uit:

- Zweden vrijwel uitsluitend grondstoffen (haring);
- Portugal vrijwel uitsluitend eindprodukten (sardines);
- Marokko overwegend eindprodukten (sardines), doch in geringe mate ook grondstoffen (sardines);

	INVOEREN VAN DE E.E.G. ONDERVERDEELD NAAR DE BELANGRIJKSTE LANDEN VAN HERKOMST IN 1961										INVOEREN VAN DE E.E.G. ONDERVERDEELD NAAR DE BELANGRIJKSTE LANDEN VAN HERKOMST IN 1962									
	Vis, vers, bevroren					Vis, gezouten, gedroogd, gerookt					Schaal- en weekdieren					Schaal- en weekdieren				
	1000 t	%	Milj. RE	%	1000 t	%	Milj. RE	%	1000 t	%	Milj. RE	%	1000 t	%	Milj. RE	%	1000 t	%	Milj. RE	%
Densmarken	12,1	44	31,6	39	15,5	21	4,6	16	18	5,7	0,3	2	0,9	1	0,7	1	1	0,9	2	0,3
Japan	31,0	11	11,2	14	-	-	-	2	2	18,4	0,3	2	18,4	16	11,7	15	8	0,4	23	2,2
Noorwegen	37,8	14	12,4	15	17,2	23	10,5	36	2	3,4	1,3	9	3,4	3	1,8	2	4	0,2	4	0,4
Portugal	0,4	-	0,2	-	0,2	-	0,1	-	4	6,4	1,2	8	35,9	31	20,3	27	6	0,3	-	-
Marokko	3,5	2	2,3	3	0,2	-	-	-	15	1,4	1,7	11	24,9	21	16,8	22	0,2	0,2	4	0,2
Spanje	3,3	1	1,1	1	15,7	21	5,5	19	15	4,7	1,3	9	6,2	5	4,7	6	0,2	-	-	0,1
IJsland	30,7	11	5,6	7	12,8	17	4,5	15	-	-	-	-	1,3	1	0,4	1	-	-	0,1	0,1
Zweden	20,6	8	3,5	4	0,2	-	0,1	-	3	0,8	0,5	3	6,7	6	3,5	5	-	-	-	-
Joegoslavië	1,5	1	0,8	2	-	-	-	-	7	2,2	2,2	15	0,3	-	0,1	-	0,3	3,2	3	6,5
Groot-Brittannië	6,3	2	2,6	3	4,8	7	1,6	6	7	2,2	0,9	7	0,1	-	1,4	2	0,8	0,9	44	4,5
Ierland	0,7	-	0,3	-	1,0	2	0,2	1	7	2,2	0,9	6	0,1	-	1,4	19	0,8	2,0	3,2	4,5
U.R.S.S.	-	-	-	-	0,4	1	0,1	-	-	7,0	5,2	35	17,6	15	14,8	19	0,9	0,9	17	2,0
Andere derde landen	13,2	6	3,1	12	6,0	8	2,1	7	22	5,2	5,2	100	116,6	100	76,3	100	5,2	10,3	100	10,3
Derde landen totaal	272,1	100	80,7	100	74,0	100	29,3	100	100	31,4	14,9	100	116,6	100	76,3	100	5,2	10,3	100	10,3
E.E.G.	78,0	29	30,6	38	46,1	63	12,8	45	72,8	9,7	9,7	12,8	6,8	9,7	2,8	3,4	2,5	3,4	206,1	59,5
wereld	350,1	100	111,5	100	120,1	100	42,1	100	104,2	24,6	24,6	100	123,4	100	79,1	100	7,7	13,7	705,3	272,0

Bron: B.S.E.G. Analytische Tabellen, Brittenlandse Handel, Invoer 1962.

INVOEREN VAN DE E.E.G. ONDERVERDEELD NAAR DE BELANGRIJKSTE LANDEN VAN HERKOMST IN 1961 - 1962 - Produktgewicht

Tafel 5a

INVOEREN VAN DE E.E.G. ONDERVERDEELD NAAR DE BELANGRIJKSTE LANDEN VAN HERKOMST IN 1961 (Produktgewicht)

	Vis, vers, bevroren					Vis, gezouten, gedroogd, gerookt					Schaal- en weekdieren					Schaal- en weekdieren					
	1000 t	%	Milj. RE	%	1000 t	%	Milj. RE	%	1000 t	%	Milj. RE	%	1000 t	%	Milj. RE	%	1000 t	%	Milj. RE	%	
	Derde landen	101,2	35	23,3	36	13,9	22	4,0	16	3,7	18	0,2	2	1,0	1	0,7	1	0,2	4	0,2	4
Densmarken	28,4	11	8,1	14	-	-	-	-	0,1	1	0,1	1	19,7	18	13,6	18	1,2	26	2,4	22	49,4
Japan	28,5	11	8,4	13	13,5	21	8,7	36	0,6	3	1,5	14	2,7	2	1,5	2	0,3	7	0,6	5	45,6
Noorwegen	0,8	-	0,4	1	0,2	-	0,1	-	2,5	13	0,6	6	32,9	29	19,9	27	-	-	-	36,4	8
Portugal	10,8	4	3,7	6	0,3	-	0,1	-	1,0	5	1,1	11	22,8	20	15,6	21	0,2	4	0,4	4	35,1
Marokko	2,1	1	0,8	1	15,0	24	4,5	19	2,9	14	1,0	10	7,4	7	5,1	7	0,1	2	0,1	1	27,5
Spanje	30,6	11	5,1	8	11,2	18	3,4	14	-	-	0,7	1	0,2	0,2	-	-	-	-	-	1	42,6
IJsland	34,6	13	4,3	7	-	-	-	-	0,1	1	0,1	-	0,1	0,2	-	-	-	-	-	1	4,4
Zweden	2,0	1	1,0	1	-	-	-	-	0,9	5	0,4	4	7,9	7	4,4	6	-	-	-	-	34,7
Joegoslavië	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10,8
U.S.S.R.	4,4	2	2,0	3	3,2	5	1,2	5	1,8	9	1,8	17	0,3	0,2	1	1,8	39	5,1	47	2,3	
Groot-Brittannië	17,4	7	7,6	12	6,2	10	2,3	10	6,5	32	3,7	35	16,8	15	12,9	17	0,8	18	2,0	18	47,7
Ierland	260,8	100	64,7	100	63,6	100	24,3	100	20,0	10,4	100	12,8	100	75,1	100	14,6	100	10,9	100	461,8	
U.R.S.S.	70,3	23,7	53,8	13,5	73,5	9,2	6,2	75,5	2,5	2,6	3,5	206,4	52,4	2,6	3,5	206,4	52,4	2,6	3,5	206,4	
Andere derde landen	331,1	38,5	117,4	37,8	93,7	19,7	119,0	77,6	7,2	14,4	668,4	238,0	7,2	14,4	668,4	238,0	7,2	14,4	668,4	238,0	

Bron: B.S.E.G. Analytische Tabellen, Buitenlandse Handel, Invoer 1961

	Vis, vers, bevroren		Vis, gezouten, gedroogd, gerookt		Schaal- en weekdieren			Vol- en halfconserven						Totaal				
	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	van vis		van schaal- en weekdieren		1000 t	%	1000 t	%	%		
								Milj. RE	%	Milj. RE	%							
Denemarken	140,8	46	13,8	20	1,8	5	0,3	1	0,8	1	0,5	6	0,6	5	157,9	29	39,2	16
Japan	41,1	13	-	-	3,1	9	1,0	5	13,8	17	1,6	19	2,7	21	66,7	12	33,5	14
Noorwegen	30,2	10	15,3	21	0,5	1	1,6	8	2,1	3	0,2	2	0,4	3	49,7	9	27,3	11
Portugal	1,4	1	0,1	.	9,2	25	1,8	9	19,8	24	.	.	.	.	43,8	8	22,3	9
Marokko	7,4	2	0,2	.	1,4	4	1,7	8	16,7	20	0,2	2	0,3	2	34,9	6	21,4	9
Spanje	2,5	1	15,8	22	5,6	15	1,3	6	4,0	5	0,3	4	0,2	1	28,6	5	14,0	6
IJsland	36,9	12	12,1	17	.	.	0,1	1	0,5	1	.	.	.	.	51,1	9	12,0	5
Zweden	16,6	5	.	.	.	.	.	.	0,2	.	0,1	1	0,2	1	17,1	3	3,1	1
Joegoslavië	1,3	.	0,1	.	0,6	2	.	.	3,6	4	.	.	.	.	8,5	2	4,6	2
U.R.S.S.	.	.	0,3	.	.	.	.	.	1,3	2	.	.	.	.	4,7	1	7,6	3
Groot-Brittannië	6,3	2	5,8	8	2,4	7	2,6	13	0,1	.	0,2	.	.	.	14,7	3	7,8	3
Ierland	0,8	.	2,5	4	2,3	6	1,0	5	.	.	0,1	.	.	.	5,7	1	1,8	1
Andere derde landen	22,3	7	4,6	7	9,3	26	8,8	43	19,4	23	1,5	19	2,4	19	62,9	12	46,8	20
Derde landen totaal	307,6	100	70,6	100	36,2	100	20,5	100	82,3	100	8,1	100	13,0	100	546,3	100	241,4	100
EEG	88,8	.	43,1	.	61,1	.	8,7	.	3,4	.	2,6	.	4,2	.	202,9	.	62,8	.
Wereld	396,4	.	113,7	.	97,3	.	29,2	.	85,7	.	10,7	.	17,2	.	749,4	.	304,8	.

Bron: B.S.E.G., Analytische Tabellen, Buitenlandse Handel, Invoer 1963.

Japan overwegend grondstoffen (tonijn), maar ook eindprodukten (tonijn); Denemarken, Noorwegen, IJsland overwegend verse vis, doch ook gezouten, gedroogde en gerookte vis;

Spanje gezouten vis, alsmede visconserven (sardines, ansjovis).

Al naar gelang het zwaartepunt van de uitvoer van de genoemde landen ligt bij grondstoffen, half- of eindprodukten loopt ook de betekenis van de landen van herkomst ten aanzien van volume en waarde uiteen.

Het belangrijkste land van herkomst voor de Gemeenschap is zowel naar volume als naar waarde Denemarken. Zijn aandeel in de totale leveranties van derde landen aan de Gemeenschap bedroeg in 1963 naar volume 29% en naar waarde 16%. Hierna volgen Japan en Noorwegen met 12%, resp. 9% naar volume en 14% resp. 11% naar waarde. Het aandeel van de acht belangrijkste landen van herkomst in de in 1963 ten opzichte van 1961 met 85.000 ton gestegen totale invoer van de Gemeenschap uit derde landen is evenwel in de periode 1961 - 1963 naar volume van 86 tot 81% gedaald en naar waarde van 75 tot 71%. Ook het aandeel van de EVA-landen is in deze periode verminderd - en wel van 54 tot 45% naar volume en van 43 tot 40% naar waarde.

De ontwikkeling van de invoer (tabellen 6a en 6b) volgt onmiskenbaar een stijgende lijn. De meeste landen van herkomst konden hun aandeel in de invoer van de Gemeenschap verhogen (Denemarken, Japan, Spanje en IJsland). De uitvoer naar de Gemeenschap van Portugal, Marokko en Zweden is weinig, die van Noorwege iets meer gedaald. De Deense uitvoer naar de Gemeenschap is het sterkst toegenomen, terwijl die van Noorwegen de grootste daling te zien gaf.

De belangrijkste afnemers van de Gemeenschap zijn de geassocieerde landen en gebieden van Frankrijk en de Sovjetzone van Duitsland. Zij nemen vooral verse vis en eenvoudig bereide vis af. Het zou mogelijk kunnen zijn dat de politieke ontwikkeling in deze gebieden, de oprichting van een eigen visserijvloot en betalingsmoeilijkheden zullen leiden tot een vermindering van deze uitvoermogelijkheden van de Gemeenschap.

Tabel 6 a INVOEREN VAN DE E.E.G. UIT DE BELANGRIJKSTE LANDEN

1959 - 1961

(Produktgewicht)

LANDEN	1959		1960		1961		1959		1960		1961	
	1000t	%	1000t	%	1000t	%	MioRE	%	MioRE	%	MioRE	%
Denemarken	87,2	24	90,0	22	120,0	26	20,3	14	22,7	14	28,4	16
Japan	33,6	9	50,3	12	49,4	11	13,0	9	20,5	13	24,2	13
Noorwegen	67,2	19	59,3	14	45,6	10	21,4	15	20,9	13	20,7	11
Portugal	37,2	10	31,6	8	36,4	8	19,3	14	17,9	11	21,0	11
Marokko	334,8	10	36,3	9	35,1	8	18,4	13	19,8	12	20,9	11
Spanje	11,7	3	21,1	5	27,5	6	7,0	5	10,4	6	11,5	6
IJsland	15,1	4	28,4	6	42,6	9	3,5	3	6,1	4	8,8	5
Zweden	19,8	5	35,5	8	34,7	8	2,7	2	4,5	3	4,4	2
Ter vergelijking												
Groot Britannië	14,4	4	13,8	3	9,7	2	4,5	3	5,4	3	5,2	3
Joego-Slavië	5,9	2	8,0	2	10,8	2	2,6	2	3,9	2	5,8	3
Ierland	7,5	2	8,2	2	7,3	1	1,5	1	1,7	1	1,4	1
Andera derde landen	30,8	8	36,5	9	42,7	9	25,9	19	27,8	18	33,1	18
Totaal derde landen	365,2		419,0		461,8		140,1		161,6		185,4	
		100		100		100		100		100		100
E.E.G.	181,5		194,0		206,4		39,0		43,4		52,4	
Wereld	547,8		613,9		668,4		180,0		206,7		230,9	

Bron : B.S.E.G., Analytische Tabellen, Buitenlandse Handel, Invoer 1961

INVOEREN VAN DE EEG UIT DE BELANGRIJKSTE LANDEN 1962 en 1963

(Produktgewicht)

LANDEN	1962		1963		1962		1963	
	1.000 t	%	1.000 t	%	1.000 t	%	1.000 t	%
Denemarken	142,6	23	157,9	29	37,6	18	39,2	16
Japan	51,1	10	66,7	12	25,4	12	33,5	14
Noorwegen	59,1	12	49,7	9	26,4	12	27,3	11
Portugal	42,9	8	43,8	8	21,8	10	22,3	9
Marokko	33,3	7	34,9	6	21,3	10	21,4	9
Spanje	30,1	6	28,6	5	12,8	6	14,0	6
IJsland	44,8	9	51,1	9	10,5	5	12,0	5
Zweden	20,9	4	17,1	3	3,8	2	3,1	1
Ter vergelijking :								
Groot-Brittannië	13,6	3	14,7	3	6,5	3	7,8	3
Joegoslavië	9,0	2	8,5	2	4,8	2	4,6	2
Ierland	4,0	1	5,7	1	1,4	1	1,8	-
Andera derde landen	47,8	10	67,6	13	39,2	19	54,4	24
Totaal derde landen	499,2	100	546,3	100	211,5	100	241,4	100
EEG	206,1		202,9		59,1		62,8	
Wereld	705,3		749,4		271,0		304,2	

Bron : B.S.E.G., Analytische Tabellen, Buitenlandse Handel, Invoer 1962, 1963

Andere afnemers zijn Oostenrijk en de Verenigde Staten, waarnaar in hoofdzaak verse vis en verse diepgevroren visfilet wordt geëxporteerd.

De uitvoer is als volgt verdeeld :

geassocieerde landen en gebieden	ongeveer 25%
Sovjetzone van Duitsland	ongeveer 20%
Oostenrijk	ongeveer 8%
Verenigde Staten van Amerika	ongeveer 5%.

2. De buitenlandse handel van elk der lid-staten

De verscheidenheid van de visserij in de verschillende lid-staten komt mede tot uiting in de buitenlandse handel. Uit de aard en de samenstelling van de in- en uitvoer kunnen conclusies worden getrokken inzake de voorzieningspositie in de verschillende lid-staten.

a) Bondsrepubliek Duitsland

Aantal inwoners	1961 circa	1963 circa
	56,6 miljoen	57,3 miljoen

i) Aanvoer door Duitse vissers in Duitse havens, exclusief verwerkte vis (aanvoergewicht)

- vis, vers	circa 409.800 t.	369.300 t.
- schaal- en weekdieren, vers	39.100 t.	46.900 t.

ii) Uit eigen vangst en ingevoerde grondstoffen vervaardigde produkten (produktgewicht)

- gezouten, gedroogde en gerookte vis	circa 72.600 t.	81.600 t.
- vol- en halfconserven van vis, schaal en weekdiëren	circa 115.900 t.	127.900 t.

De buitenlandse handel van de Bondsrepubliek Duitsland in vis en visprodukten wordt weergegeven in de tabellen 7a en 7b.

De invoer van vis is sedert 1959 met 50% (van 172.000 t tot 259.000 t) gestegen. Bijgevolg steeg de netto-invoer van de Bondsrepubliek Duitsland met 84% van 98.000 t in 1959 tot 181.000 t in 1963.

Terwijl de handel met de lid-staten geen essentiële wijzigingen onderging en ook de uitvoer naar derde landen ongeveer gelijk bleef, is de invoer uit derde landen sterk van 139.000 t tot 224.000 t (+ 62%), gestegen. Het blijkt dat sedert 1959 vooral de invoer van verse vis is toegenomen, namelijk van 104.000 t tot 177.000 t (+72%), d.i. 80% van de totale invoer van vis. De sterke stijging van de invoer van verse vis met 70.000 t tot 196.000 t kan in hoofdzaak worden toegeschreven aan de verminderde haringvangsten van de Bondsrepubliek Duitsland in de Noordzee en de daardoor noodzakelijk geworden grotere invoer van verse haring. Te zamen met de vangsten van de eigen visserij wordt deze vrijwel uitsluitend gebruikt als grondstof voor de vervaardiging van vol- en halfconserven. Bovendien wordt, ter aanvulling van het eigen aanbod, consumptievis, zoals kabeljauw, koolvis, roodbaars, enz., alsmede platvis ingevoerd.

De belangrijkste landen van herkomst voor verse vis zijn Denemarken, Zweden en Noorwegen (in hoofdzaak haring) alsmede IJsland (voornamelijk andere zeevis). In het bijzonder moet de rechtstreekse aanvoer door IJslandse en Zweedse vissers vanaf de vangplaats in havens van de Bondsrepubliek Duitsland worden vermeld. Zweedse kotters voeren echter ook haring, bestemd voor de Bondsrepubliek Duitsland, aan in de Deense havens. De vis wordt per spoor verder vervoerd en wordt derhalve statistisch beschouwd als invoer uit Denemarken (zie tabellen 8a en b).

./.

Voornamelijk door een grotere afzet van haring konden Denemarken en IJsland hun leveranties met 64.000 t, resp. 28.000 t. uitbreiden. Tegelijkertijd nam de uitvoer van Noorwegen af met 15.000 t. De Zweedse leveranties keerden na een tijdelijke verdubbeling in de jaren 1960 en 1961 weer tot het peil van 1959 terug. Zoals vermeld bereikten echter een groot deel van de Zweedse haringen via Denemarken de Duitse Bondsrepubliek.

Gezouten en gerookte vis (vooral haring) en mosselen werden grotendeels uit Nederland betrokken. Het aandeel van derde landen in de verzorging van de Duitse markt met deze produkten belooft ongeveer een derde. Ook in deze beide produktengroepen is de invoer sedert 1959 gestegen en wel ten aanzien van gezouten en gerookte vis van 14.500 t tot 20.200 t en ten aanzien van schaal- en weekdieren van 747 t tot 1.661 t.

De Bondsrepubliek Duitsland produceert binnen de EEG de grootste hoeveelheid vol- en halfconserven, vooral van haring. Hoewel de produktie daarvan in de laatste jaren met ongeveer 12.000 t is toegenomen, overtrof de invoer in 1962 (45.000 t) met ongeveer 15.000 t en - na een daling - in 1963 nog met ongeveer 10.000 t die van 1959. De belangrijkste leverancierslanden zijn Portugal (sardines in olie) en Japan (tonijn), voorts Marokko, Joegoslavië en Spanje. Al deze landen, vooral echter Japan, boekten een grotere uitvoer van conserven naar de Bondsrepubliek Duitsland (zie tabel 8a en 8b).

De uitvoer van de Bondsrepubliek Duitsland onderging sedert 1959 een geringe stijging; de ontwikkeling bij de verschillende produktengroepen is echter zeer uiteenlopend. Duidelijk toegenomen is de uitvoer van verse en bevroren vis naar de lid-staten.

./.

Productgeriefte

Daar deze uitvoer vrijwel uitsluitend visfilet betreft is de toeneming zeer opmerkelijk. De rechtstreekse aanvoer door Duitse vissersvaartuigen in Groot-Brittannië, die tot voor enkele jaren nog een groot deel van de uitvoer vertegenwoordigde en in de jaren 1959-1961 nog 8.000 t bedroeg, is tot 2.000 t gedaald. Ook de leveranties aan de Sovjetzone van Duitsland, welke in 1963 ongeveer 11.000 ton (waarvan 6.000 t verse en bevroren vis en 3.600 t gezouten haring)bedroegen, zijn verminderd. Een buitengewoon sterke daling vond plaats bij de uitvoer van schaal- en weekdieren, namelijk van 11.800 t in 1959 tot 2.300 t in 1963. Ook de uitvoer van conserven nam af.

De belangrijkste afzetlanden buiten de EEG zijn Oostenrijk (1963 : 8.300 t, voornamelijk verse en bevroren vis), Amerika (1963 : 5.200 t, voornamelijk bevroren vis) en Portugal (1963 : 4.000 t gezouten vis).

		Belg./Lux.	Frankrijk	Italië	Nederland	EEG	derde landen	Wereld
Invoer								
Vis, vers, bevr.	1961	2.241	569	5	20.228	23.543	162.148	185.691
	1960	2.642	533	6	23.187	26.338	140.173	166.510
	1959	3.350	428	27	78.868	22.673	103.553	126.224
Vis gez. gedr. ger.	1961	72	6	-	11.988	12.066	5.210	17.278
	1960	171	7	-	11.130	11.308	6.427	17.733
	1959	167	28	-	9.186	9.381	5.132	14.514
Schaal en weekdieren vers	1961	3	31	-	486	520	508	1.024
	1960	3	18	-	412	433	494	927
	1959	4	13	-	239	256	491	747
Vol- en halfcons. van vis	1961	2	123	15	1.529	1.669	40.822	42.487
	1960	1	167	17	966	1.151	33.360	34.514
	1959	2	106	16	659	783	29.587	30.367
Vol- en halfcons. van schaal- en weekdieren	1961	-	8	-	10	18	543	561
	1960	1	5	-	2	8	542	549
	1959							
Invoer totaal	1961	2.818	737	20	34.241	37.816	209.231	247.039
	1960	2.818	730	23	35.667	39.238	180.996	220.233
	1959	3.523	575	43	28.952	33.093	138.763	171.856
Uitvoer 2)								
Vis vers bevr.	1961	3.548	3.679	1.057	4.909	13.193	31.323	44.513
	1960	2.426	2.202	1.542	3.881	10.051	32.738	42.787
	1959	1.975	1.893	1.610	4.127	9.005	31.217	40.822
Vis gez. gedr. ger.	1961	1.806	39	8.893	131	10.869	12.051	22.918
	1960	1.475	236	4.198	96	6.005	10.451	16.456
	1959	1.182	91	4.927	59	6.259	7.073	13.332
Schaal en weekdieren vers	1961	39	2.050	-	4.384	6.473	4	6.477
	1960	27	1.697	-	7.997	9.721	1	9.722
	1959	56	2.104	2	9.586	11.748	43	11.790
Vol- en halfcons. van vis	1961	275	716	170	28	1.189	5.041	6.228
	1960	201	842	158	34	1.235	5.310	6.533
	1959	242	841	249	130	1.462	5.975	7.438
Vol- en halfcons. van schaal- en weekdieren	1961	53	30	-	157	240	79	322
	1960	8	7	-	62	77	80	156
	1959							
Uitvoer totaal	1961	5.721	6.514	10.120	9.609	31.964	48.498	80.458
	1960	4.137	4.984	5.898	12.070	27.089	48.580	75.654
	1959	3.455	4.929	6.788	13.902	29.074	44.308	73.382
Netto-invoer	1961	+ 3.903	+ 5.777	+ 10.120	- 24.632	- 5.852	- 160.733	- 166.581
Netto-uitvoer	1960	+ 1.319	+ 4.254	+ 5.875	- 23.897	- 12.149	- 132.416	- 144.577
	1959	- 68	+ 4.354	+ 6.745	- 15.050	- 4.019	- 94.455	- 98.474

1) Bij "Vol- en halfconserven van vis" vermeld

2) De vanaf de vangplaats direct naar buitenlandse havens uitgevoerde hoeveelheid vis evenals de leveringen naar het geldigheidsgebied van de Deutsche Mark-Oost inbegrepen.

Bron ; B.S.E.G. Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer en Uitvoer 1959-1961

./.

Vervolg tabel 28

	BELGIE	FRANKRIJK	ITALIE	NEDERLAND	EGE	DERDE LANDEN	WERELD
<u>Uitvoer (1)</u>							
Vis, vers, bevroren	1962 3.619 1963 5.016	4.978 6.542	1.507 2.045	5.902 7.780	16.006 21.383	38.187 28.382	54.133 49.765
Vis, gezouten, gedroogd en gerookt	1962 2.198 1963 2.075	1.240 481	3.892 4.124	89 80	7.419 6.760	13.776 12.573	21.105 19.333
Schaal- en weekdieren vers	1962 13 1963 63	1.489 1.710	3 9	1.325 484	2.836 2.266	1 3	2.837 2.269
Vol- en halfconserven van vis	1962 234 1963 265	357 610	102 115	78 42	771 1.033	5.030 4.752	5.801 5.785
Vol- en halfconserven van schaal- en weekdieren	1962 13 1963 41	1 -	-	154 373	168 414	74 112	242 526
<u>Uitvoer totaal</u>	1959 3.455 1960 4.137 1961 5.721 1962 6.053 1963 7.461	4.929 4.984 6.514 8.065 9.343	6.788 5.898 10.120 5.504 6.293	13.902 12.070 9.609 7.548 8.759	29.074 27.099 31.964 27.200 31.856	44.308 48.589 48.498 57.098 45.822	73.382 95.654 80.458 84.268 77.678
<u>Netto-invoer</u>	1959 - 68 1960 + 1.319 1961 + 3.903 1962 + 3.939 1963 + 3.191	+ 4.354 + 4.254 + 5.777 + 7.128 + 8.395	+ 6.745 + 5.875 + 10.120 + 5.484 + 6.261	- 15.050 - 23.597 - 24.597 - 23.694 - 22.958	- 4.019 - 12.149 - 5.852 - 7.143 - 3.201	- 94.455 - 132.416 - 160.733 - 157.739 - 177.942	- 98.474 - 144.577 - 166.581 - 164.882 - 181.143

Bron: B.S.E.G. Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer en Uitvoer 1962, 1963.

(1) De vanaf de vangplaats direct naar buitenlandse havens uitgevoerde hoeveelheid vis evenals de leveringen naar het gelidheidsgebied van de Deutschemark-Oost inbegrepen.

Tabel 7b

BUITENLANDSE HANDEL VAN DE BONDSREPUBLIEK DUITSLAND
t.
Productgewicht.

<u>INVOER</u>	BELGIE	FRANKRIJK	ITALIE	NEDERLAND	EGE	DERDE LANDEN	WERELD
Vis, vers, bevroren	1962 2.124 1963 2.288	626 678	8 8	16.162 16.408	18.920 19.382	164.849 177.114	183.769 196.496
Vis, gezouten, gedroogd gerookt	1962 9 1963 45	10 11	-	12.490 12.816	12.509 12.872	6.076 7.325	18.585 20.197
Schaal- en weekdieren vers	1962 4 1963 4	25 48	-	1.021 834	1.050 887	497 774	1.547 1.661
Vol- en halfconserven van vis	1962 7 1963 23	259 182	12 23	1.513 1.596	1.791 1.824	42.507 37.645	44.288 39.469
Vol- en halfconserven van schaal- en weekdieren	1962 - 1963 -	17 29	-	56 63	73 92	878 906	951 998
<u>Invoer totaal</u>	1955 3.523 1960 2.818 1961 2.818 1962 2.144 1963 2.360 1964	575 730 737 937 948	43 23 20 20 32	28.952 35.667 34.241 31.242 31.717	33.093 39.228 37.816 34.343 35.057	138.763 180.996 209.231 214.807 223.764	171.856 220.233 247.039 249.150 259.821

Tabel 8a

Bondsrepubliek Duitsland
Invoer uit de belangrijkste derde landen
Produktgewicht

		Vls, vers, bevr.	Vls, gez. gedr. ger.	Schaal- en weekdieren vers	Vol- en half conserven	Totaal
Derde landen	1961	162.148	5.210	508	41.365	209.231
Totaal	1960	140.173	6.427	494	33.902	180.996
	1959	103.553	5.132	491	29.587	138.763
daarvan						
Denemarken	1961	82.934	273	210	270	83.687
	1960	58.092	707	203	486	59.488
	1959	48.012	281	286	411	48.990
IJsland	1961	27.760	2.003	-	646	30.409
	1960	17.646	932	3	135	18.716
	1959	9.509	536	-	52	10.097
Zweden	1961	33.026	16	4	57	33.103
	1960	33.432	353	2	76	33.863
	1959	16.708	273	-	62	17.043
Noorwegen	1961	13.877	1.302	85	1.525	16.789
	1960	25.422	2.446	89	2.287	30.244
	1959	26.629	2.518	68	1.708	30.923
Portugal	1961	-	-	25	17.543	17.568
	1960	-	-	-	13.735	13.735
	1959	-	-	-	14.760	14.760
Japan	1961	13	-	-	9.907	9.920
	1960	14	-	3	6.888	6.905
	1959	3	-	1	5.058	5.062
Marokko	1961	-	-	-	3.582	3.582
	1960	-	-	1	4.501	4.501
	1959	-	-	1	3.677	3.677
Joegoslavië	1961	874	-	30	3.598	4.502
	1960	735	-	16	2.673	3.424
	1959	791	-	15	1.049	1.855
Ter vergelijking :						
Ierland	1961	1.151	3	33	207	1.394
	1960	1.353	372	30	439	2.194
	1959	209	42	42	182	475
Groot-Brittannië	1961	1.138	848	22	154	2.162
	1960	2.423	848	18	61	3.348
	1959	285	818	4	-	1.603
Spanje	1961	1	536	-	1.864	2.401
	1960	3	555	-	425	983
	1959	19	418	-	316	753
Andere derde landen	1961	1.374	229	99	2.012	3.714
	1960	1.055	214	129	2.196	3.595
	1959	892	246	74	2.312	3.525

Bron : B.S.E.G. Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer 1959-1961

Tabel 8b

BONDSREPUBLIEK DUITSLAND
Invoer uit de belangrijkste derde landen
t.
Produktgewicht

		Vls, vers, bevroren	Vls, gezouten gedroogd, gerookt	Schaal- en Week- dieren vers	Vol- en half- conserven	Totaal
Derde landen	1959	103.553	5.132	491	29.587	138.763
	1960	140.173	6.427	494	33.902	180.996
	1961	162.148	5.210	508	41.365	209.231
	1962	164.849	6.076	497	43.385	214.807
	1963	177.114	7.325	774	38.551	223.764
daarvan						
Denemarken	1962	95.455	448	156	245	96.304
	1963	111.606	211	376	344	112.537
IJsland	1962	27.832	2.375	-	1.318	31.525
	1963	34.269	2.563	5	2.038	38.875
Zweden	1962	18.986	155	1	54	19.196
	1963	14.643	5	1	369	15.018
Noorwegen	1962	18.335	1.798	67	2.240	22.440
	1963	11.826	1.550	82	2.330	15.788
Portugal	1962	-	-	-	17.764	17.764
	1963	-	-	1	12.331	12.332
Japan	1962	36	-	8	11.527	11.571
	1963	195	-	3	11.806	12.004
Marokko	1962	-	-	-	4.527	4.527
	1963	-	-	-	4.382	4.382
Joegoslavië	1962	691	-	28	3.109	3.828
	1963	625	-	18	2.402	3.045
Ter vergelijking:						
Ierland	1962	141	33	40	86	300
	1963	183	726	51	40	1.000
Groot-Brittannië	1962	1.768	549	35	191	2.543
	1963	1.575	1.438	33	153	3.199
Spanje	1962	50	527	1	735	1.312
	1963	4	634	1	580	1.219
Anderde derde landen	1962	1.555	191	162	1.589	3.497
	1963	2.188	198	203	1.776	4.365

Bron: B.S.E.G. Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer 1962-1963.

b) De Belgisch-Luxemburgse Economische Unie

Aantal inwoners

	<u>1961</u>	<u>1963</u>
	circa 9,5 miljoen	circa 9,6 miljoen

i) Aanvoer door Belgische vissers in Belgische havens, exclusief verwerkte produkten (aanvoergewicht)

- vis, vers	circa 52.600 t	circa 53.500 t
- schaal- en weekdieren, vers	circa 2.200 t	circa 1.900 t

ii) Uit eigen vangst en ingevoerde grondstoffen vervaardigde produkten (produktgewicht)

- gezouten, gedroogde en gerookte vis	circa 7.900 t	circa 5.500 t
- vol- en halfconserven van vis, schaal- en weekdieren	circa 2.000 t	circa 1.200 t.

De invoer van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) is van 1959 op 1963 met 7.000 t (+ 10%) tot 88.300 t en de uitvoer met 3.000 t (+ 20%) tot 20.700 t gestegen. De netto-invoer steeg dienovereenkomstig in dezelfde periode met 6% tot 67.600 t (zie tabellen 9a en 9b).

Het belangrijkste land van herkomst voor verse, gezouten en gerookte vis alsmede voor schaal- en weekdieren (waaronder mosselen de belangrijkste plaats innemen), is Nederland, dat voor bijna 60% voorziet in de invoerbehoefte van de BLEU.

De stijging van de totale invoer kan worden toegeschreven aan grotere leveranties van verse en bevroren vis door Denemarken en de Bondsrepubliek Duitsland.

De in vergelijking tot de andere lid-staten zeer grote invoer van visconserven, welke in de laatste jaren nog verder is toegenomen, is vrijwel uitsluitend afkomstig uit derde landen. De belangrijkste leveranciers van deze produkten zijn dan ook conservenexportlanden zoals Japan (tonijn) en Portugal (sardines in olie), zoals blijkt uit de tabellen 10a en 10 b).

De uitvoer bestaat in hoofdzaak uit verse zeevis, welke wordt geleverd aan de buurlanden, ook echter uit rechtstreekse aanvoer in Groot-Brittannië. In het bijzonder de leveranties van fijnere vissoorten aan Frankrijk zijn sterk toegenomen. Gezouten en gedroogde kabeljauw, voor een deel afkomstig uit invoer, wordt geëxporteerd naar Kongo en Griekenland.

./.

Tabel 9 a

BUITENLANDSE HANDEL - BELGIË / LUXEMBURG

t.
(Produktgewicht)

		B.R.DUITS LAND	FRANK- RIJK	ITALIË	NEDER- LAND	EEG	DERDE LANDEN	WERELD
<u>Invoer</u>								
Vis, vers, bevr.	1961	3.856	1.348	9	14.621	19.834	7.454	27.293
	1960	2.495	1.180	17	15.107	18.799	5.930	25.696
	1959	2.144	1.776	22	13.267	17.209	6.167	23.958
Vis, gez., gedr., ger.	1961	1.852	1.456	-	10.400	13.708	869	14.576
	1960	1.495	36	-	10.889	12.422	988	13.409
	1959	1.216	108	-	11.044	12.368	801	13.169
Schaal- en weekdieren vers	1961	13	56	-	25.556	25.625	412	26.035
	1960	21	49	-	25.048	25.118	426	25.542
	1959	89	48	-	24.802	24.939	632	25.574
Vol- en half- conserven van vis	1961	190	105	17	1.234	1.546	17.233	18.777
	1960	210	119	7	1.055	1.391	14.968	16.359
	1959	192	98	8	2.137	2.435	15.988	18.423
Vol- en half- conserven van schaal- en week- dieren	1961	97	39	-	1.930	2.066	801	2.868
	1960	18	27	-	1.579	1.624	802	2.426
	1959 (2)							
Totaal Invoer	1961	6.008	3.004	26	53.741	62.779	26.769	89.549
	1960	4.239	1.411	24	53.678	59.352	23.114	83.432
	1959	3.641	2.030	30	51.250	56.951	23.588	81.124
<u>Uitvoer (1)</u>								
Vis, vers, bevr.	1961	1.966	2.878	182	1.669	6.695	10.964	17.658
	1960	1.807	3.388	227	1.779	7.201	9.876	17.076
	1959	1.777	2.757	193	1.467	6.194	7.410	13.603
Vis, gez., gedr., ger.	1961	52	190	22	14	278	2.845	3.122
	1960	178	212	39	80	509	1.558	2.067
	1959	197	66	17	26	306	1.935	2.241
Schaal- en week- dieren vers	1961	31	103	11	154	299	85	384
	1960	19	24	53	374	470	70	539
	1959	10	77	11	268	366	111	477
Vol- en half- conserven van vis	1961	12	14	252	101	379	420	800
	1960	8	12	276	340	636	418	1.053
	1959	8	20	32	344	404	617	1.020
Vol- en halfcon- serven van schaal- en weekdieren	1961	-	1	-	10	11	22	35
	1960	-	1	-	10	11	27	38
	1959 (2)							
Totaal uitvoer	1961	2.061	3.186	467	1.948	7.662	14.336	21.998
	1960	2.012	3.637	595	2.583	8.827	11.949	20.776
	1959	1.992	2.920	253	2.105	7.270	10.073	17.343
- Netto-Invoer	1961	- 3.947	+ 182	+ 441	- 51.793	- 55.117	- 12.433	- 67.551
+ Netto-uitvoer	1960	- 2.227	+ 2.226	+ 571	- 49.095	- 50.527	- 11.165	- 62.656
	1959	- 1.649	- 10	+ 223	- 49.145	- 49.681	- 13.515	- 63.781

(1) De vanaf de vangplaats direkt naar buitenlandse havens uitgevoerde hoefvis evenals de leveringen naar het geldigheidsgebied van de D.M. Cost inbegrepen.
(2) Bij "Vol- en halfconserven van vis" vermeld.

Bron : B.S.E.G. Statistiek van de Buitenlandse handel, Analytische tabellen, invoer en uitvoer 1959 - 1961.

Produktgewicht

		B. R. D. U. I. T. S. L. A. N. D.	FRANKRIJK	ITALIE	NEDERLAND	E. E. G.	DERDE LANDEN	WERELD
Invoer								
Vis, vers, bevroren	1962	3.146	1.155	7	14.313	18.621	8.642	27.263
	1963	4.379	807	9	15.598	20.793	9.753	30.546
Vis, gezouten, ge- droogd, gerookt	1962	2.281	4.159	-	9.689	16.130	1.200	17.330
	1963	1.938	535	-	8.958	11.431	1.015	12.446
Schaal- en weekdieren vers	1962	11	69	-	25.281	25.361	461	25.822
	1963	37	143	-	22.756	22.936	470	23.406
Vol- en halfconserven van vis	1962	222	98	9	1.149	1.478	13.838	15.316
	1963	254	111	23	1.245	1.633	17.196	18.829
Vol- en halfconserven van schaal- en week- dieren	1962	28	35	-	1.821	1.884	626	2.510
	1963	73	47	3	2.033	2.156	960	3.116
Totaal invoer	1959	3.641	2.030	30	51.250	56.951	23.588	81.124
	1960	4.239	1.411	24	53.678	59.352	23.114	83.432
	1961	6.008	3.004	26	53.741	62.779	26.769	89.549
	1962	5.688	5.516	16	52.253	63.473	24.768	88.241
	1963	6.681	1.643	35	50.590	58.949	29.394	88.343
Uitvoer (1)								
Vis, vers, bevroren	1962	1.482	5.869	64	1.691	9.106	6.372	15.478
	1963	2.034	7.766	148	1.803	11.751	5.365	17.116
Vis, gezouten, ge- droogd, gerookt	1962	27	212	40	5	284	5.903	6.187
	1963	26	212	25	41	304	2.768	3.072
Schaal- en weekdieren vers	1962	32	50	10	7	99	45	144
	1963	28	50	-	40	118	39	157
Vol- en halfconserven van vis	1962	7	27	15	27	76	535	611
	1963	35	23	15	3	76	245	321
Vol- en halfconserven van schaal- en week- dieren	1962	-	5	-	48	53	18	71
	1963	-	5	-	45	50	24	74
Totaal uitvoer	1959	1.992	2.920	253	2.105	7.270	10.073	17.343
	1960	2.012	3.637	595	2.583	8.827	11.949	20.776
	1961	2.061	3.186	467	1.948	7.662	14.336	21.999
	1962	1.548	6.163	129	1.778	9.618	12.873	22.491
	1963	2.123	8.056	188	1.932	12.299	8.441	20.740
Netto-invoer	1959	- 1.649	- 10	+ 223	- 40.145	- 49.681	+ 13.515	- 63.781
Netto-uitvoer	1960	- 2.227	+ 2.226	+ 571	- 40.095	- 50.527	- 11.165	- 82.856
	1961	- 3.947	+ 182	+ 441	- 51.793	- 55.117	- 12.433	- 82.381
	1962	- 4.140	+ 647	+ 113	- 50.475	- 53.855	- 11.895	- 85.280
	1963	- 4.558	+ 6.413	+ 153	- 48.658	- 46.650	+ 20.953	- 67.603

Bron: B.S.E.G.; Statistiek van de Buitenlandse Handel; Analytische Tabellen, Invoer en Uitvoer 1962-1963.

(1) De vanaf de vangplaats direct naar buitenlandse havens uitgevoerde hoeveelheid vis evenals de leveringen naar het geldigheidsgebied van de D.M.-Oost inbegrepen.

Tabel 10a

- 38 -

15323/VI/65-N

BELGIE // LUXEMBURG

Invoer uit de belangrijkste derde landen

(produktgewicht)

		Vis, vers, bevr.	Vis, gez., gedroogd	Schaal- en weekdieren vers	Vol- en halfconserven	Totaal
Totaal derde landen	1961	7.454	869	412	18.034	26.679
	1960	5.930	988	426	15.770	23.114
	1959	6.167	801	632	15.988	23.588
daarvan						
Japan	1961	27	-	1	6.985	7.013
	1960	15	16	1	6.425	6.457
	1959	53	-	3	6.850	6.906
Portugal	1961	-	-	1	4.434	4.444
	1960	-	28	33	4.016	4.077
	1959	-	-	9	4.839	4.848
Denemarken	1961	2.657	191	-	66	2.914
	1960	2.569	156	38	55	2.818
	1959	2.995	137	276	42	3.450
Noorwegen	1961	1.400	451	100	856	2.807
	1960	1.692	584	121	770	3.167
	1959	1.734	419	109	872	2.834
Joego-Slavië	1961	178	-	2	1.385	1.565
	1960	66	1	7	1.217	1.291
	1959	11	-	7	804	822
Groot-Brittannië	1961	994	73	183	61	1.311
	1960	955	125	175	66	1.321
	1959	946	44	160	9	1.159
Marokko	1961	-	-	-	1.042	1.042
	1960	-	-	-	707	707
	1959	-	-	1	90	91
Ter vergelijking						
Spanje	1961	-	30	-	382	412
	1960	-	3	-	271	274
	1959	-	-	-	229	229
Zweden	1961	74	-	1	11	86
	1960	40	7	-	16	63
	1959	95	25	-	4	124
IJsland	1961	-	51	-	2	53
	1960	-	-	-	1	1
	1959	2	-	-	-	2
Irland	1961	29	3	10	-	42
	1960	239	-	13	-	252
	1959	122	127	22	-	271
Andere derde landen	1961	2.095	68	114	2.810	4.990
	1960	354	69	38	2.226	2.686
	1959	209	49	45	2.549	2.843

Bron : B.S.E.G. Statistiek van de Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer 1959 - 1961

- 39 -

15.323/VI/65-N

Tabel 10b

BELGIE / LUXEMBURG

INVOER UIT DE BELANGRIJKSTE DERDE LANDEN

Produktgewicht

		Vis, vers, bevroren	Vis, gezouten, gedroogd, gerookt	Schaal- en weekdieren vers	Vol- en halfconserven	Totaal
Derde landen	1959	6.167	801	632	15.988	23.588
	1960	5.930	988	426	15.770	23.114
	1961	7.454	869	412	18.034	26.679
	1962	8.642	1.200	461	14.464	24.767
	1963	9.753	1.015	470	18.156	29.394
daarvan						
Japan	1962	10	-	6	4.496	4.512
	1963	27	-	1	5.022	5.050
Portugal	1962	7	-	1	3.782	3.790
	1963	-	-	20	4.289	4.309
Denemarken	1962	4.720	176	23	70	4.989
	1963	5.444	37	29	56	5.566
Noorwegen	1962	2.024	398	82	601	3.105
	1963	1.620	349	62	593	2.624
Joegoslavië	1962	-	-	1	1.275	1.276
	1963	-	-	1	1.526	1.527
Groot-Brittannië	1962	1.034	81	165	39	1.319
	1963	1.160	231	178	26	1.595
Marokko	1962	1	-	-	613	614
	1963	-	-	-	980	980
Ter vergelijking :						
Spanje	1962	10	219	-	349	578
	1963	4	278	-	242	524
Zweden	1962	102	2	1	27	132
	1963	175	6	1	15	197
IJsland	1962	151	110	-	-	261
	1963	186	112	1	-	299
Irland	1962	-	1	16	-	17
	1963	4	-	9	-	13
Andere derde landen	1962	583	213	166	3.282	4.174
	1963	1.132	2	188	5.407	6.710

Bron: B.S.E.G. Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer 1962-1963.

c) Frankrijk

1961

1963

Aantal inwoners   circa 46 miljoen   47,6 miljoen

i) Aanvoer door Franse vissers, exclusief verwerkte produkten (aanvoergewicht)

- vis, vers	circa 383.200 t.	398.600 t.
- schaal- en weekdieren, vers	circa 154.700 t.	141.400 t.

ii) Uit eigen vangst en ingevoerde grondstoffen vervaardigde produkten (produktgewicht)

- gezouten, gedroogde en gerookte vis	circa 72.500 t.	65.300 t.
- vol- en halfconserven van vis, schaal- en weekdieren	circa 81.000 t.	71.000 t.

De invoer van Frankrijk is, zoals blijkt uit de tabellen 11a en 11 b gestegen van 114.200 t in 1959 tot 189.000 t (+ 66%). De uitvoer is na een stijging van 46.000 t in 1959 tot 54.000 t in de jaren 1960-1962, gedaald tot 40.700 t in 1963. De netto-invoer nam dientengevolge in dezelfde periode toe van 68.300 t tot 148.200 t (+ 117%). De stijging van de invoer komt in sterkere mate ten goede aan derde landen dan aan de andere lid-staten.

./.

De invoer van verse vis is afkomstig uit Nederland, dat in hoofdzaak haring en platvis levert, maar ook in belangrijke mate uit Marokko (bevroren sardines), Noorwegen, Denemarken en de Bondsrepubliek Duitsland (voornamelijk verse en bevroren zeevis en visfilet).

Zeer opmerkelijk is de stijging van 28.000 t in 1959 tot 69.000 t in 1963, dat wil zeggen met 145%. Dit is waarschijnlijk een gevolg van de voor een groot deel opgeheven contingentering ten opzichte van de lid-staten alsmede van een ruimere invoer uit derde landen. Van de naar Frankrijk uitvoerende landen konden met name Nederland (16.000 t), maar ook de Bondsrepubliek Duitsland (+ 5.300 t) en België (4.700 t), de uitvoer naar Frankrijk vergroten. De stijging van de invoer van verse vis uit derde landen heeft betrekking op een groot aantal landen.

De invoer in de produktengroep gezouten, gedroogde en gerookte vis, waarin sedert 1959 met circa 15.000 t nauwelijks verandering kwam, bestaat voornamelijk uit gezouten haring uit Nederland, gerookte vis uit Groot-Brittannië en gezouten ansjovis uit Spanje en Algerië.

Schaal- en weekdieren, in het bijzonder mosselen en oesters, nemen ondanks de grote Franse eigen produktie in de invoer van Frankrijk naar volume de tweede plaats in. Deze invoer steeg bovendien in verband met de grotere leveranties van Portugal (oesters), Spanje (mosselen), Turkije (kreeft) en talrijke andere landen van 43.000 t tot 60.000 t.

./.

Opmerkelijk is de grote invoer van visconserven, die sedert 1959 met 15.500 t gestegen is tot 44.700 t. Ook Frankrijk voert visconserven vrijwel uitsluitend in uit derde landen, waaronder vooral Marokko met 15.000 t maar ook Portugal, Tunesië en Algerië (sardines in olie) alsmede Senegal en Japan (tonijn) genoemd moeten worden.

De stijging van de Franse uitvoer sedert 1959 kan voor het grootste deel worden toegeschreven aan de met ongeveer 6.000 t tot circa 10.000 t gestegen directe aanvoer van tonijn in Senegal welke echter, tot conserven verwerkt, weer door Frankrijk wordt afgenomen. Afgezien van deze leveranties is slechts de uitvoer van gezouten vis (kabeljauw) naar Italië, Brazilië en de Overzeese landen en gebieden van betekenis. De uitvoer van gezouten vis maakt ongeveer de helft uit van de totale Franse visuitvoer. De gedaalde leveranties naar België en Italië alsmede het achterwege blijven van directe aanvoer in Portugal vormen dan ook de oorzaak voor het feit dat de uitvoer in 1963 is gedaald.

Tabel 11 a

(Produktgewicht)

		B.R. DUITSLAND	BELGIË	ITALIË	NEDERLAND	E.E.G.	DERDE LANDEN	WERELD
<u>Invoer</u>								
Vis, vers, bevr.	1961	3.749	2.944	697	8.282	15.672	27.516	43.183
	1960	2.316	3.320	282	4.009	9.927	23.302	33.227
	1959	1.930	2.741	99	2.216	6.986	21.096	28.080
Vis, gez, gedr, ger.	1961	333	198	-	7.589	8.120	7.715	15.843
	1960	145	150	-	6.427	6.726	6.714	13.439
	1959	-	75	-	4.849	4.924	8.496	13.421
Schaal- en weekdieren vers	1961	2.081	190	258	37.801	40.330	11.420	51.750
	1960	1.454	122	335	35.926	37.837	6.710	44.545
	1959	2.087	78	306	35.447	37.918	5.482	43.441
Vol- en halfconserven van vis	1961	679	20	84	33	816	30.347	31.159
	1960	799	13	32	55	899	26.834	27.732
	1959	802	24	75	725	1.626	27.595	29.220
Vol- en halfconserven van schaal- en weekdieren	1961	3	2	44	137	186	2.827	3.012
	1960	1	2	18	120	141	2.337	2.477
	1959(1)	-	-	-	-	-	-	-
Totaal invoer	1961	6.845	3.354	1.083	53.842	65.124	79.825	144.947
	1960	4.715	3.607	667	46.537	55.530	65.897	121.420
	1959	4.819	2.918	480	43.237	51.454	62.669	114.162
<u>Uitvoer (2)</u>								
Vis, vers, bevr.	1961	581	1.712	980	246	3.519	12.787	16.305
	1960	509	1.188	1.423	174	3.294	12.243	15.629
	1959	401	1.984	873	292	3.550	5.673	9.311
Vis, gez, gedr, ger.	1961	6	1.310	9.938	-	11.254	15.694	26.946
	1960	19	269	8.344	210	8.842	17.327	26.174
	1959	22	435	8.288	-	8.745	18.526	27.271
Schaal- en weekdieren vers	1961	46	54	2.231	2	2.333	3.340	5.660
	1960	25	46	3.022	49	3.142	3.840	6.987
	1959	15	45	1.918	15	1.993	2.856	4.851
Vol- en halfconserven van vis	1961	349	106	238	17	710	3.905	4.612
	1960	161	113	52	34	360	4.508	4.875
	1959	108	80	6	20	214	4.154	4.380
Vol- en halfconserven van schaal- en weekdieren	1961	15	36	6	8	65	319	382
	1960	11	21	3	3	38	263	305
	1959(1)	-	-	-	-	-	-	-
Totaal uitvoer	1961	997	3.218	13.393	273	17.881	36.045	53.905
	1960	725	1.637	12.844	470	15.676	38.181	53.970
	1959	546	2.544	11.085	327	14.502	31.208	45.813
- Netto-invoer + Netto-uitvoer	1961	- 5.848	- 136	+ 7.690	-53.569	- 47.243	-43.780	- 91.042
	1960	- 3.990	- 1.637	+12.844	-46.067	- 39.854	-27.716	- 67.450
	1959	- 4.253	- 374	+10.605	-42.910	- 35.952	-31.460	-68.349

(1) Bij "Vol- en halfconserven van vis" vermeld.

(2) De vanaf de vangplaats direkt naar buitenlandse havens uitgevoerde hoeveelheid vis erbij inbegrepen.

Bron: B.S.E.G. Statistiek van de buitenlandse handel, Analytische tabellen, Invoer en uitvoer 1959-1961

BUITENLANDSE HANDEL - FRANKRIJK

t.
produktgewicht

		B. P. D. UITS- LAND	BELGIE LUXEMBURG	ITALIE	NEDERLAND	E. E. G.	DERDE LANDEN	WERELD
<u>Invoer</u>								
Vis, vers, bevroren	1962	5.548	5.883	106	15.651	27.188	29.676	56.864
	1963	7.247	7.379	135	18.072	32.833	36.257	69.090
Vis, gezouten, ge- droogd, gerookt	1962	1.302	119	-	4.249	5.730	9.235	14.965
	1963	534	274	-	6.319	7.127	8.068	15.195
Schaal- en week- dieren vers	1962	1.519	108	210	41.706	43.543	18.842	62.385
	1963	1.746	129	197	33.654	35.726	24.291	60.017
Vol- en halfcon- serven van vis	1962	344	24	246	256	870	31.969	32.839
	1963	552	29	222	1.726	2.529	36.874	39.403
Vol- en halfconserven van schaal- en week- dieren	1962	-	5	31	176	212	3.020	3.232
	1963	-	24	29	197	250	5.010	5.260
<u>Totaal invoer</u>	1959	4.819	2.918	480	43.237	51.454	62.669	114.162
	1960	4.715	3.607	667	46.537	55.530	65.897	121.420
	1961	6.845	3.354	1.083	53.842	65.124	79.825	144.947
	1962	8.713	6.199	593	62.038	77.543	92.742	170.285
	1963	10.079	7.835	583	59.968	78.465	110.500	188.965
<u>Uitvoer (1)</u>								
Vis, vers, bevroren	1962	591	1.551	1.149	201	3.492	12.251	15.743
	1963	790	1.001	1.065	217	3.073	12.490	15.563
Vis, gezouten, ge- droogd, gerookt	1962	23	3.892	6.291	1	10.207	12.517	32.724
	1963	14	553	6.489	22	7.078	13.542	20.620
Schaal- en week- dieren vers	1962	37	61	876	195	1.168	1.744	2.912
	1963	41	130	404	269	844	949	1.793
Vol- en halfcon- serven van vis	1962	137	119	16	15	287	2.557	2.844
	1963	105	140	36	16	297	2.025	2.322
Vol- en halfconserven van schaal- en week- dieren	1962	21	35	12	6	74	280	354
	1963	35	50	24	8	117	330	447
<u>Totaal uitvoer</u>	1959	546	2.544	11.085	327	14.502	31.209	45.813
	1960	725	1.637	12.844	470	15.676	38.181	53.970
	1961	997	3.218	13.393	273	17.881	36.045	53.905
	1962	809	5.657	8.344	418	15.228	39.349	54.577
	1963	985	1.874	8.018	532	11.409	29.336	40.745
- = Netto-invoer	1959	- 4.253	- 374	+ 10.605	- 42.910	- 35.952	- 31.460	- 86.349
+ = Netto-uitvoer	1960	- 3.990	- 1.637	+ 12.844	- 46.067	- 39.854	- 27.716	- 67.450
	1961	- 5.848	- 136	+ 7.690	- 53.569	- 47.243	- 43.780	- 91.042
	1962	- 7.904	- 542	+ 7.751	- 61.620	- 62.315	- 53.393	- 115.708
	1963	- 9.094	- 5.961	+ 7.435	- 59.436	- 67.056	- 81.164	- 148.220

Bron: B.S.E.G. Statistiek van de buitenlandse handel, Analytische Tabellen, Invoer en Uitvoer 1962-1963.

(1) De vanaf de vangplaats direkt naar buitenlandse havens uitgevoerde hoeveelheid vis erbij inbegrepen.

Tabel 12a

Invoer uit de belangrijkste derde landen
t.
(Produktgewicht)

		Vis, vers, bevr.	Vis, gez. gedr. ger.	Schaal- en week- dieren vers	Vol- en half- conserven	Totaal
<u>Totaal derde landen</u>	1961	27.516	7.715	11.420	33.174	79.825
	1960	23.302	6.714	6.710	29.171	65.897
	1959	21.096	8.496	5.482	27.595	62.669
daarvan						
Marokko	1961	10.494	275	599	13.969	25.337
	1960	8.593	858	639	13.166	23.256
	1959	8.582	443	500	13.779	23.304
Noorwegen	1961	5.494	210	231	466	6.401
	1960	5.512	361	147	439	6.459
	1959	6.213	1.400	125	544	8.284
Denemarken	1961	4.606	21	21	663	5.511
	1960	3.432	8	26	440	3.906
	1959	2.189	6	357	346	2.898
Portugal	1961	-	28	2.081	3.789	5.898
	1960	-	42	451	3.274	3.767
	1959	-	53	442	3.833	4.328
Spanje	1961	37	3.531	1.877	562	6.007
	1960	13	1.133	814	489	2.449
	1959	-	77	183	69	329
Algerië	1961	-	2.305	102	2.462	4.869
	1960	-	3.003	85	1.458	4.546
	1959	-	3.789	107	1.116	5.012
Senegal	1961	1.043	-	177	4.238	5.398
	1960	1.011	-	70	3.909	4.990
	1959	...	...	...	...	...
<u>Ter vergelijking</u>						
Tunis	1961	485	-	152	2.044	2.381
	1960	253	-	172	2.228	2.653
	1959	339	-	125	2.480	2.944
Ierland	1961	90	203	2.061	50	2.404
	1960	239	266	2.110	1	2.616
	1959	87	-	2.025	-	2.112
IJsland	1961	1.298	8	-	-	1.306
	1960	1.058	21	2	9	1.090
	1959	830	6	-	14	850
Groot-Brittannië	1961	716	676	527	36	1.955
	1960	693	887	349	55	1.984
	1959	703	2.223	247	51	3.224
Japan	1961	21	-	8	1.424	1.453
	1960	93	-	-	1.160	1.253
	1959	6	-	-	87	93
St Pierre et Miquelon	1961	1.068	441	-	-	1.509
	1960	772	125	5	-	902
	1959	690	479	-	-	1.169
Andere derde landen	1961	1.625	17	3.644	3.448	8.734
	1960	1.156	10	1.849	2.522	5.527
	1959	852	20	1.370	5.258	7.498

Bron: B.S.E.G. Statistiek van de Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer 1959-1961

FRANKRIJK

Invoer uit de belangrijkste derde landen

t
Produktgewicht

		Vis, vers, bevroren	Vis, gezouten, gedroogd, gerookt	Schaal- en week- dieren vers	Vol- en half- conserven	Totaal
Totaal derde landen	1959	21.096	8.496	5.482	27.595	62.669
	1960	23.302	6.714	6.710	29.171	65.897
	1961	27.516	7.715	11.420	33.174	79.825
	1962	29.876	9.235	18.842	34.989	92.742
	1963	36.257	8.068	24.291	41.884	110.500
daarvan Marokko	1962	6.475	197	799	15.000	22.471
	1963	7.428	231	834	14.779	23.272
Noorwegen	1962	6.963	764	198	608	8.533
	1963	7.898	643	204	585	9.330
Denemarken	1962	5.649	39	242	789	6.719
	1963	4.634	52	1.027	902	6.615
Portugal	1962	2	17	6.397	4.817	11.233
	1963	7	2	9.031	5.130	14.170
Spanje	1962	408	2.646	2.473	649	6.176
	1963	48	3.299	3.440	626	7.413
Algerije	1962	-	3.633	75	1.190	4.898
	1963	-	1.018	133	1.220	2.371
Senegal	1962	1.384	-	174	3.488	5.046
	1963	4.657	-	276	6.725	11.659
Ter vergelijking Juis	1962	153	-	144	2.258	2.555
	1963	156	-	222	2.560	2.938
IJsland	1962	1.469	7	-	16	1.492
	1963	2.081	308	40	18	2.447
Groot-Brittannië	1962	1.145	1.657	517	33	3.352
	1963	1.218	1.454	875	38	3.585
Japan	1962	1.630	-	21	1.240	2.891
	1963	2.452	-	34	2.902	5.388
St. Pierre en Miquelon	1962	928	136	-	-	1.064
	1963	855	145	-	-	1.000
andere derde landen	1962	3.470	139	7.802	4.901	16.312
	1963	4.823	916	8.175	6.399	20.313

Bron: B.S.E.G. Statistiek van de Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer 1962-1963.

d) Italië

1961

1963

Aantal inwoners

circa 50,0 miljoen   circa 50,3 miljoen

i) Aanvoer door Italiaanse
vissers, exclusief verwerkte
produkten (aanvoergewicht)

- vis, vers   circa 171.100 t   circa 165.100 t

- schaal- en weekdieren,
vers   circa 46.000 t   circa 45.200 tii) Uit eigen vangsten en
ingevoerde grondstoffen
vervaardigde produkten
(produktgewicht)- gezouten, gedroogde en
gerookte vis   circa 2.600 t   circa 3.000 t- vol- en halfconserven
van vis, schaal- en
weekdieren   circa 44.500 t   circa 41.100 t

De Italiaanse invoer wordt zoals uit de tabellen 13 a en 13 b blijkt gekenmerkt door een groot tekort in alle produktengroepen - met uitzondering van schaal- en weekdieren. De invoer steeg van 1959 tot 1963 met 41.000 t (+ 31%), namelijk van 135.000 t tot 177.000 t. De leveranties uit de andere lid-staten namen aanvankelijk enigszins toe maar verminderden sedert 1961 voortdurend. De invoer uit derde landen (zie tabellen 14 a en 14 b) steeg daarentegen met 47.000 t (+ 43%) en bereikte in 1963 het niveau van 158.000 t. Aangezien de uitvoer met ongeveer 2.000 t op hetzelfde peil bleef, is de netto-invoer in dezelfde mate toegenomen.

De invoer van verse en bevroren vis welke ongeveer 43% van de totale invoer uitmaakt is sedert 1959 met 30.000 t toegenomen tot bijna 70.000 t, zulks voornamelijk als gevolg van de sprongsgewijze stijging van de leveranties van tonijn door Japan, die voorzien in de behoefte aan grondstoffen van de Italiaanse tonijnconservenindustrie.

De tonijn wordt merendeels door Japanse visserijvaartuigen rechtsteeks van de vangplaats in de Italiaanse havens aangevoerd.

Voorts bestaat 32% van de Italiaanse invoer uit gezouten vis, welke in hoofdzaak uit Denemarken, Noorwegen, IJsland en Frankrijk, recentelijk ook in toenemende mate uit Spanje en de Bondsrepubliek Duitsland wordt ingevoerd. Gezouten vis vormde tot voor enkele jaren verreweg de grootste invoerpost. Inmiddels is de invoer van verse vis echter vrijwel even groot geworden als die van gezouten vis.

Opmerkelijk is ook de invoer van visconserven in Italië. De belangrijkste conservenleveranciers zijn Portugal, Spanje en Marokko met overwegend sardines in olie.

De uitvoer van Italië is gering en bestaat in hoofdzaak uit verse of verwerkte Middellandse-Zeespecialiteiten, zoals b.v. antipasto.

BUITENLANDSE HANDEL - ITALIE

t.
(Produktgewicht)

	B.R. DUITSLAND	BELGIË	FRANKRIJK	NEDERLAND	EEG	DERDE LANDEN	WERELD
<u>Invoer</u>							
Vis, vers, bevr.	1961 830 1960 1.492 1959 1.065	94 107 60	948 1.608 1.339	2.457 2.308 1.866	4.329 5.515 4.330	52.595 53.303 37.992	56.979 58.818 42.322
Vis, gez., gedr., ger.	1961 8.763 1960 4.430 1959 5.127	21 149 13	10.208 8.057 8.880	840 1.078 1.312	19.832 13.714 15.332	48.541 48.985 45.180	68.373 62.700 61.203
Schaal- en weekdieren vers	1961 - 1960 - 1959 1	109 181 176	2.103 2.956 2.053	27 139 71	2.239 3.276 2.301	3.488 3.080 2.360	5.906 6.378 4.617
Vol- en halfconserven van vis	1961 165 1960 109 1959 277	234 249 7	195 72 34	1.461 2.409 1.287	2.055 2.839 1.605	20.210 24.175 25.678	22.294 27.052 27.303
Vol- en halfconserven van schaal- en weekdieren	1961 - 1960 10 1959 (1)	- - -	7 3	1 2	8 15	216 250	244 265
Totaal Invoer	1961 9.758 1960 6.041 1959 6.470	458 686 256	13.461 12.696 12.306	4.786 5.936 4.536	28.463 25.359 23.568	125.050 129.793 111.210	153.796 155.213 135.445

(1) Bin "Vol- en halfconserven van vis" vermeld

		B.R. DUITSLAND	BELGIË	FRANKRIJK	NEDERLAND	EEG	DERDE LANDEN	WERELD
<u>Uitvoer</u>								
Vis, vers, bevr.	1961	42	10	603	2	657	468	1.046
	1960	70	11	303	21	405	113	897
	1959	69	9	98	1	177	179	452
Vis, gez., gedr., ger.	1961	1	4	14	-	19	81	136
	1960	3	7	6	-	16	202	272
	1959	17	8	11	-	36	99	140
Schaal- en weekdieren vers	1961	-	-	240	-	240	74	329
	1960	1	-	242	-	243	56	318
	1959	1	-	179	-	180	12	192
Vol- en halfconserven van vis	1961	19	6	179	3	207	711	939
	1960	22	5	37	1	65	656	750
	1959	61	6	64	1	132	565	800
Vol- en halfconserven van schaal- en weekdieren	1961	25	-	17	-	42	19	65
	1960	-	-	1	-	1	24	31
	1959 (1)							
Totaal uitvoer	1961	87	20	1.053	5	1.165	1.353	2.515
	1960	96	23	589	22	730	1.051	2.268
	1959	148	23	352	2	525	855	1.584
- Netto-Invoer	1961	-	438	- 12.408	- 4.781	- 27.298	- 123.697	- 151.281
+ Netto-Uitvoer	1960	-	663	- 12.107	- 5.914	- 24.629	- 128.742	- 152.945
	1959	-	233	- 11.954	- 4.534	- 23.043	- 110.355	- 133.861

(1) Bij "Vol- en halfconserven van vis" vermeld

Bron : E.S.E.G. Statistiek van de buitenlandse handel, Analytische tabellen, Invoer/en uitvoer 1959 - 1961.

BUITENLANDSE HANDEL - ITALIE

t.
(Productgewicht)

		B.F. DUITSLAND	BELGIE	FRANKRIJK	NEDERLAND	EEG	DERDE LANDEN	WERELD
<u>Invoer</u>								
Vis, vers, bevroren	1962	989	62	1.271	2.533	4.855	58.452	63.307
	1963	1.673	180	1.278	2.151	5.282	68.828	74.110
Vis gezouten, gedroogd, gerookt	1962	3.844	51	6.613	1.173	11.681	55.961	67.642
	1963	3.967	115	6.375	1.084	11.541	51.619	63.160
Schaal- en weekdieren vers	1962	12	47	866	20	945	5.992	6.937
	1963	1	13	399	11	424	9.782	10.206
Vol- en halfconserven van vis	1962	97	16	55	2.373	2.541	24.566	27.107
	1963	79	15	151	864	1.109	27.780	28.889
Vol- en halfconserven van schaal- en weekdieren	1962	-	-	10	-	10	360	370
	1963	-	-	19	-	19	530	549
Totaal invoer	1959	6.470	256	12.306	4.536	23.568	111.210	135.445
	1960	6.041	686	12.696	5.936	25.359	129.793	155.213
	1961	9.758	458	13.461	4.786	28.463	125.050	153.796
	1962	4.942	176	8.815	6.099	20.032	145.331	165.363
	1963	5.720	323	8.222	4.110	18.375	158.539	176.915

		B.R. DUITSLAND	BELGIE	FRANKRIJK	NEDERLAND	EEG	DERDE LANDEN	WERELD
<u>Uitvoer</u>								
Vis, vers, bevroren	1962	83	10	110	18	221	479	700
	1963	52	10	132	29	223	639	852
Vis gezouten, gedroogd, gerookt	1962	2	1	1	-	4	139	143
	1963	-	3	17	5	25	127	152
Schaal- en weekdieren vers	1962	6	-	203	7	216	27	243
	1963	-	-	218	32	250	62	312
Vol- en halfconserven van vis	1962	27	2	209	5	243	603	846
	1963	23	7	211	2	243	559	802
Vol- en halfconserven van schaal- en week- dieren	1962	-	-	8	-	8	39	47
	1963	1	1	-	-	2	32	34
Totaal uitvoer	1959	148	23	352	2	525	855	1.584
	1960	96	23	589	22	730	1.051	2.268
	1961	87	20	1.053	5	1.165	1.353	2.515
	1962	118	13	531	30	692	1.287	1.979
	1963	76	21	578	68	743	1.409	2.152
- = Netto invoer	1959	-	233	-	4.534	-	110.355	133.861
	1960	-	663	-	5.914	-	128.742	152.945
	1961	-	438	-	4.781	-	123.697	151.281
	1962	-	163	-	6.069	-	144.044	163.384
	1963	-	302	-	4.042	-	157.130	174.763

Bron: B.S.E.G. Statistiek van de buitenlandse handel, Analytische tabellen, Invoer en uitvoer 1962 - 1963

ITALIE

Tabel 14a

Invoer uit de belangrijkste derde landen

t
(produktgewicht)

		Vls, vers, bevr.	Vls, gez., gedr., ger.	Schaal- en weekdieren vers	Vol- en half- conserven	Totaal
Totaal derde landen	1961	52.595	48.541	3.488	20.426	125.050
	1960	53.303	48.985	3.080	24.425	129.793
daarvan	1959	37.992	45.180	2.360	25.678	111.210
Japan	1961	28.338	-	122	296	28.756
	1960	33.419	2	29	687	34.137
	1959	18.037	-	33	1.108	19.178
Denemarken	1961	8.718	13.464	105	140	22.427
	1960	7.276	12.499	138	156	20.069
	1959	7.693	13.901	161	154	21.909
Spanje	1961	1.953	10.842	1.086	4.693	18.574
	1960	1.052	10.206	342	5.763	17.363
	1959	993	3.655	-	5.666	10.314
Noorwegen	1961	5.229	11.162	-	19	16.410
	1960	3.210	13.258	-	9	16.477
	1959	2.669	19.483	4	9	22.163
Portugal	1961	834	192	16	6.240	7.282
	1960	1.190	211	19	7.955	9.375
	1959	1.586	605	76	10.067	12.334
IJsland	1961	21	9.221	-	2	9.244
	1960	17	7.480	-	-	7.497
	1959	8	3.255	-	-	3.263
Marokko	1961	261	4	396	4.337	5.048
	1960	1.024	50	398	6.234	7.706
	1959	1.406	44	408	5.854	7.712
<u>Ter vergelijking</u>						
Groot-Brittannië	1961	651	1.523	888	12	3.074
	1960	681	1.818	1.332	12	3.843
	1959	613	1.922	935	8	3.478
Joego-Slavië	1961	915	-	454	1.618	2.987
	1960	783	28	518	842	2.171
	1959	1.469	110	569	507	2.655
Zweden	1961	629	42	57	26	754
	1960	645	19	59	23	746
	1959	1.172	1	69	13	1.255
Ierland	1961	16	30	5	9	60
	1960	-	98	20	33	151
	1959	-	-	9	-	9
Andere derde landen	1961	5.030	4.407	359	2.984	10.434
	1960	4.006	3.316	225	2.711	10.258
	1959	2.346	2.204	96	2.292	6.940

Bron : B.S.E.G. Statistiek van de Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer 1959 - 1961

ITALIE

Invoer uit de belangrijkste derde landen
t.

Produktgewicht

		vis, vers, bevroren	Vis, gezouten, gedroogd, gerookt	Schaal- en weekdieren vers	Vol- en halfconser- ven	Totaal
Totaal derde landen	1959	37.992	45.180	2.360	25.678	111.210
	1960	53.303	48.985	3.080	24.425	129.793
	1961	52.595	48.541	3.488	20.426	125.050
	1962	58.452	55.961	5.992	24.926	145.331
	1963	68.828	51.619	9.782	28.310	158.539
daarvan						
Japan	1962	29.272	-	404	940	30.616
	1963	38.390	-	3.088	1.239	42.717
Denemarken	1962	10.389	14.834	77	89	25.389
	1963	9.582	13.488	74	78	23.222
Spanje	1962	2.673	12.139	2.260	4.663	21.735
	1963	2.242	11.538	2.140	3.260	19.180
Noorwegen	1962	8.325	14.101	-	65	22.491
	1963	7.305	12.375	20	187	19.887
Portugal	1962	360	156	49	8.712	9.277
	1963	1.411	83	47	10.598	12.139
Ierland	1962	14	10.270	-	10	10.294
	1963	66	8.796	27	-	8.889
Marokko	1962	6	-	619	4.936	5.561
	1963	1	2	518	5.571	6.092
<u>Ter vergelij-</u> <u>king</u>						
Groot-Britt.	1962	804	1.770	1.216	14	3.804
	1963	1.080	1.836	1.103	18	4.037
Joegoslavië	1962	767	-	314	1.354	2.435
	1963	632	98	206	1.414	2.350
Zweden	1962	351	32	26	48	457
	1963	247	34	4	29	314
Ierland	1962	1	463	16	-	480
	1963	2	66	24	30	122
Andere derde landen	1962	5.490	2.196	1.011	4.095	12.792
	1963	7.870	3.303	2.531	5.886	19.590

e) Nederland

	<u>1961</u>	<u>1963</u>
Aantal inwoners	circa 11,7 miljoen	circa 12,0 miljoen
i) Aanvoer door Nederlandse vissers, exclusief verwerkte vis (aanvoergewicht)		
- vis, vers	circa 152.100 t	circa 150.800 t
- schaal- en weekdieren, vers	circa 91.500 t	circa 102.200 t
ii) Uit eigen vangst en ingevoerde grondstoffen vervaardigde produkten (produktgewicht)		
- gezouten, gedroogde en gerookte vis	circa 59.900 t	circa 62.500 t
- bereidingen en conserven van vis, schaal- en weekdieren	circa 22.400 t	circa 27.300 t

Zoals reeds werd vermeld is Nederland binnen de EEG het enige land dat meer vis en visprodukten uitvoert dan invoert. Het heeft dus een netto-invoer. Dit uitvoeroverschot vloeit vrijwel uitsluitend voort uit de handel met de andere EEG-landen (zie tabellen 15a en 15 b).

De totale Nederlandse invoer was in 1959 als gevolg van een grotere invoer van schaal- en weekdieren buitengewoon sterk gestegen, maar hij is sedert 1961 ongeveer gelijk gebleven. De uitvoer was in 1959 anderzijds zeer laag, maar onderging evenmin sedert 1960 een belangrijke wijziging. Het uitvoeroverschot was derhalve in 1963 praktisch evengroot als in 1960.

Uit het geringe aandeel van consumptievis zoals kabeljauw, koolvis en schelvis, in de Nederlandse aanvoer (roodbaars wordt door de Nederlandse vissers nauwelijks gevangen) kan ook het tekort aan verse zeevis worden verklaard, dat is toegenomen van 17.300 t tot 26.000 t. Het wordt voor het merendeel gedekt uit niet lid-staten, waaronder Denemarken, Noorwegen en Groot-Brittannië. De stijging van de invoer van verse en bevroren vis hangt voornamelijk samen met de gestegen uitvoer van de twee belangrijkste leveranciers, Denemarken (+ 8.000 t) en de Bondsrepubliek Duitsland (+ 4.000 t), zoals blijkt uit de tabellen 16a en 16 b.

Een opmerkelijke daling vond plaats bij de invoer van schaal- en weekdieren uit de Bondsrepubliek Duitsland, Denemarken en Ierland, hetgeen weliswaar van invloed is op de totale invoercijfers maar in vergelijking met de eigen produktie en het volume van de uitvoer van schaal- en weekdieren slechts van zeer geringe betekenis is. Het betreft hier voor een deel produkten die weer naar Frankrijk en België worden uitgevoerd. Klaarblijkelijk zijn de goede vangsten van de laatste jaren er de oorzaak van dat deze invoer overbodig is geworden.

De invoer van visconserven is met 4.000 t het laagste in de EEG.

De uitvoer van Nederland werd in plaats van op derde landen in sterkere mate op de lid-staten georiënteerd. In 1963 bedroeg de Nederlandse uitvoer van vis en visserijprodukten 145.000 t (55 miljoen r.e.). Nederland was tot 1961 naar volume en naar waarde de grootste leverancier van de overige lid-staten. Sedert 1962 zijn de leveranties van Denemarken naar volume groter (158.000 t voor 40 miljoen r.e.).

./.

De Nederlandse uitvoer bestaat voor ongeveer 30% (= ongeveer 60.000 t) uit schaal- en weekdieren), in het bijzonder uit mosselen, welke vrijwel uitsluitend voor Frankrijk en België zijn bestemd.

Een zeer groot aandeel in de Nederlandse uitvoer heeft voorts verse, gezouten en gerookte haring welke in hoofdzaak voor de lid-staten, vooral voor de Bondsrepubliek Duitsland en België is bestemd. De uitvoer van vis, waaronder vooral platvis, naar Frankrijk is sprongsgewijze toegenomen, namelijk van 2.000 t in 1959 tot 18.500 t in 1963. Ook de uitvoer van vol- en halfconserven van haring en makreel moet worden vermeld. Makreelconserven worden in hoofdzaak naar Afrika uitgevoerd. Onder de niet lid-staten zijn Groot-Brittannië, de Sovjetzone van Duitsland, Oostenrijk, de Verenigde Staten en Israël belangrijke afnemers van Nederlandse vis en visprodukten.

./.

Tabel 15a

		BR						
		Duitsland	België	Frankrijk	Italië	EEG	Derde-Landen	Wereld
Invoer								
vis, vers, bevr.	1961	5 284	1 411	245	3	6 943	11 076	18 019
	1960	3 638	1 630	271	20	5 559	10 210	15 766
	1959	4 153	1 415	339	1	5 908	11 398	17 307
vis, gez., gedr., ger.	1961	88	43	7	-	138	1 226	1 365
	1960	76	153	11	-	240	2 651	2 893
	1959	179	25	-	-	204	4 740	4 943
schaal- en weekdieren, vers	1961	4 658	144	15	-	4 817	4 155	8 972
	1960	7 873	418	35	-	8 306	2 598	10 905
	1959	9 404	199	25	-	9 628	8 770	18 397
vol- en halfcons. van vis	1961	22	79	9	1	111	4 191	4 302
	1960	33	226	32	2	293	3 446	3 740
	1959	104	523	22	-	649	4 180	4 830
vol- en halfcons. van schaal- en weekdieren	1961	262	13	7	-	282	332	617
	1960	62	35	4	-	101	330	430
	1959							
Invoer totaal	1961	10 314	1 690	283	4	12 291	20 980	33 275
	1960	11 682	2 462	333	22	14 499	19 235	33 734
	1959	13 840	2 162	386	1	16 389	29 088	45 477
Uitvoer								
vis, vers., bevr.	1961	21 191	13 680	8 627	2 476	45 974	8 694	54 685
	1960	23 556	14 263	4 213	2 217	44 248	10 265	54 514
	1959	19 908	13 011	2 278	1 882	37 079	9 127	46 208
vis, gez., gedr., ger.	1961	12 031	10 835	6 942	892	30 700	14 702	45 403
	1960	10 962	10 633	5 954	1 629	29 178	11 948	43 245
	1959	9 721	11 066	4 206	1 393	26 386	15 441	41 841
schaal- en weekdieren, vers	1961	569	25 657	38 099	27	64 352	740	65 093
	1960	464	24 730	35 424	119	60 737	718	61 457
	1959	262	24 069	35 231	2	59 564	1 070	60 640
vol- en halfcons. van vis	1961	1 409	855	67	808	3 139	14 157	17 293
	1960	843	803	73	1 704	3 423	8 521	11 947
	1959	568	2 738	742	1 469	5 517	11 141	16 655
vol- en halfcons. van schaal- en weekdieren	1961	25	2 130	132	4	2 291	511	2 802
	1960	96	1 749	117	-	1 968	432	2 397
	1959							
Uitvoer totaal	1961	35 225	53 157	53 867	4 207	146 456	38 794	185 276
	1960	35 921	52 177	45 781	5 669	139 548	31 884	173 560
	1959	30 459	50 884	42 457	4 746	128 546	36 789	165 344
- - netto-invoer	1961	+ 24 911	+ 51 467	+ 53 584	+ 4 203	+ 134 165	+ 17 814	+ 152 001
	1960	+ 24 239	+ 49 715	+ 45 448	+ 5 647	+ 125 049	+ 12 649	+ 139 817
+ - netto-uitvoer	1959	+ 16 619	+ 48 722	+ 42 071	+ 4 745	+ 112 157	+ 7 701	+ 119 867

(1) Bij vol- en halfconserven vermeld

Bron: S.A.E.E. Statistieken over de buitenlandse handel, Analytische Tabellen, Invoer en Uitvoer 1959 - 1961

Tabel 15b

BUITENLANDSE HANDEL VAN NEDERLAND
t.
produktgewicht

		BR						
		Duitsland	België	Frankrijk	Italië	EEG	Derde landen	Wereld
Invoer								
Vis, vers, bevroren	1962	6.563	1.526	251	22	8.362	10.567	18.929
	1963	8.164	1.748	236	65	10.213	15.809	26.022
Vis, gezouten, gedroogd, gerookt	1962	90	6	-	-	96	1.457	1.553
	1963	59	35	37	-	131	2.569	2.700
Schaal- en weekdieren, vers	1962	1.654	40	196	-	1.890	5.597	7.487
	1963	618	74	348	38	1.078	669	2.047
Vol- en halfconserven van vis	1962	48	67	13	3	131	3.702	3.833
	1963	34	71	43	1	149	4.503	4.652
Vol- en halfconserven van schaal- en weekdieren	1962	224	44	6	-	274	379	653
	1963	391	44	6	-	441	350	791
Invoer totaal	1959	13.840	2.162	386	1	16.389	29.088	45.477
	1960	11.682	2.462	333	22	14.499	19.235	33.734
	1961	10.314	1.690	283	4	12.291	20.980	33.275
	1962	8.579	1.683	466	25	10.753	21.702	32.455
	1963	9.266	1.972	670	104	12.012	24.200	36.212
Uitvoer								
Vis, vers, bevroren	1962	16.125	13.879	15.824	2.569	48.397	6.872	55.269
	1963	15.953	15.199	18.587	2.183	51.922	7.085	59.007
Vis, gezouten, gedroogd, gerookt	1962	12.442	10.000	3.752	656	26.850	12.337	39.187
	1963	12.816	9.082	4.963	999	27.860	14.564	42.424
Schaal- en weekdieren, vers	1962	1.140	25.276	40.830	10	67.265	659	67.924
	1963	870	22.624	33.550	8	57.052	202	57.254
Vol- en halfconserven van vis	1962	1.463	798	287	2.199	4.747	8.487	13.234
	1963	1.425	1.010	1.708	594	4.735	6.545	11.280
Vol- en halfconserven van schaal- en weekdieren	1962	67	2.035	206	-	2.308	485	2.793
	1963	63	2.238	218	-	2.519	264	2.783
Uitvoer totaal	1959	30.459	50.884	42.457	4.746	128.546	36.789	165.344
	1960	35.921	52.177	45.781	5.669	139.548	31.884	173.560
	1961	35.225	53.157	53.867	4.207	146.456	38.794	185.276
	1962	31.246	51.988	60.899	5.434	149.567	28.840	178.407
	1963	31.127	50.153	59.024	3.784	144.088	28.660	172.748
- - Netto-invoer	1959	+ 16.619	+ 48.722	+ 42.071	+ 4.745	+ 112.157	+ 7.701	+ 119.867
+ - Netto-uitvoer	1960	+ 24.239	+ 49.715	+ 45.448	+ 5.647	+ 125.049	+ 12.649	+ 139.817
	1961	+ 24.911	+ 51.467	+ 53.584	+ 4.203	+ 134.165	+ 17.814	+ 152.001
	1962	+ 22.667	+ 50.305	+ 60.433	+ 5.409	+ 138.814	+ 7.138	+ 145.952
	1963	+ 21.861	+ 48.181	+ 58.354	+ 3.680	+ 132.076	+ 4.460	+ 136.536

Bron: B.S.E.G. Statistiek van de buitenlandse handel, Analytische Tabellen, Invoer en Uitvoer 1962-1963.

Tabel 16a

NEDERLAND

Invoer uit de belangrijkste derde landen

t
(Produktgewicht)

		VIS, vers, bevroren	VIS, gez., gedr., ger.	SCHAAL- en WEEKDIEREN, vers	Vol- en halfconserven	Totaal
Derde landen	1961	11 076	1 226	4 155	4 191	20 980
	1960	10 210	2 651	2 598	3 446	19 235
	1959	11 398	4 740	8 770	4 180	29 088
daarvan						
Denemarken	1961	2 112	-	3 331	93	5 536
	1960	1 603	6	2 108	67	3 784
	1959	1 689	6	8 249	70	10 014
Ierland	1961	2 748	693	4	10	3 455
	1960	1 794	1 313	12	34	3 153
	1959	2 456	2 228	10	-	4 694
Noorwegen	1961	2 465	335	163	147	3 110
	1960	2 315	326	212	158	3 011
	1959	2 312	232	257	43	2 844
Japan	1961	29	-	5	2 236	2 270
	1960	-	-	4	1 698	1 702
	1959	130	-	-	2 277	2 407
IJsland	1961	1 475	-	-	41	1 516
	1960	1 284	1	5	7	1 297
	1959	979	-	-	-	979
Groot-Brittannië	1961	944	64	203	59	1 270
	1960	2 154	843	190	123	3 310
	1959	2 583	2 154	182	54	4 973
Portugal	1961	-	10	397	877	1 284
	1960	-	-	33	744	777
	1959	-	-	-	903	903
Zweden	1961	221	-	-	5	226
	1960	412	1	-	4	417
	1959	706	-	-	3	709
Ter vergelijking :						
Marokko	1961	-	-	-	36	36
	1960	-	-	-	18	18
	1959	-	-	-	-	-
Spanje	1961	82	63	-	17	162
	1960	60	61	1	2	124
	1959	15	61	-	-	76
Joegoslavië	1961	-	-	-	42	42
	1960	9	-	-	20	29
	1959	-	-	-	34	34
Andere derde landen	1961	1 000	61	52	628	2 073
	1960	579	101	33	571	1 613
	1959	528	59	72	796	1 455

Bron : B.S.E.G., Statistiek van de buitenlandse handel, Analytische Tabellen, Invoer en Uitvoer 1959 - 1961

Tabel 16b

NEDERLAND

Invoer uit de belangrijkste derde landen

t
produktgewicht

		Vis, vers, bevroren	Vis, gezouten, gedroogd, gerookt	Schaal- en Weekdieren vers	Vol- en half- conserven	Totaal
Derde landen	1959	11,398	4,740	8,770	4,180	29,088
	1960	10,210	2,651	2,598	3,446	19,235
	1961	11,076	1,226	4,155	4,191	20,980
	1962	10,507	1,457	5,597	4,081	21,702
	1963	15,809	2,569	969	4,852	24,200
daarvan						
Denemarken	1962	3,886	1	169	83	9,139
	1963	9,543	-	52	96	9,891
Ierland	1962	451	337	4	86	878
	1963	512	908	29	-	1,449
Noorwegen	1962	2,122	188	125	116	2,551
	1963	1,600	425	176	76	2,277
Japan	1962	70	-	20	1,501	1,591
	1963	85	-	20	2,212	2,317
IJsland	1962	231	7	-	-	1,238
	1963	362	302	-	-	664
Groot-Brittannië	1962	1,591	759	188	25	2,562
	1963	1,270	814	203	18	2,305
Portugal	1962	-	-	-	878	878
	1963	-	-	137	806	943
Zweden	1962	191	1	-	7	199
	1963	876	-	-	4	880
Ter vergelijking						
Marokko	1962	-	-	-	101	101
	1963	-	-	-	187	187
Spanje	1962	116	82	-	13	211
	1963	162	63	-	13	238
Joegoslavië	1962	-	-	-	31	31
	1963	-	-	9	71	80
Andere derde landen	1962	909	33	91	1,240	2,323
	1963	1,399	57	143	1,370	2,969

Bron: B.S.E.G., Statistiek van de Buitenlandse Handel, Analytische Tabellen, Invoer 1962-1963.

B. INVOERREGELINGEN

1. Tarieven en tariefcontingenten

Volgens het EEG-verdrag moeten de nationale tarieven binnen de Gemeenschap geleidelijk worden verlaagd (artikel 14). Met ingang van 1 juli 1965 zijn de binnentarieven voor vis en visprodukten met 55% verlaagd. Voorts moeten de nationale tarieven in verschillende fasen worden aangepast aan het gemeenschappelijk buitentarief (artikel 23). Met ingang van 1 januari 1962 werd voor het eerst het verschil tussen de nationale tarieven en het gemeenschappelijk buitentarief met 30% verkleind. Op 1 januari 1966 worden de tarieven voor vis en visprodukten binnen de Gemeenschap met 10% verder verlaagd tot 35%. De buitentarieven van de lid-staten worden voor de tweede maal met 30% aangepast aan het gemeenschappelijk buitentarief. In tabel 17 is een vergelijking gemaakt tussen de tarieven voor de belangrijkste vissoorten.

De grootste verschillen in de nationale tarieven bestonden voor de inwerkingtreding van het Verdrag van Rome op het gebied van verse haring en andere zeevis. De Benelux en ten dele ook de Bondsrepubliek Duitsland voerden vrij van rechten in, terwijl Frankrijk invoerrechten hief tussen 25% en 35%. De vaststelling van de gemeenschappelijke buitentarieven tussen 15% en 25% betekent derhalve voor de lid-staten een grote wijziging in de tot dusverre gevolgde douanepolitiek. Ondanks de herhaalde verlaging van de binnentarieven zijn deze extreme posities tot dusverre slechts weinig tot elkander gebracht,

Ondanks de laatste verlaging bestaat er nog een groot verschil tussen de binnentarieven van Frankrijk enerzijds en de Benelux-staten en de Bondsrepubliek anderzijds, zulks in het bijzonder ten aanzien van verse zeevis, in het meest extreme geval van 0 tot 14,85%. Op het gebied van gezouten, gedroogde en gerookte vis is de situatie niet anders. De verschillen reiken van 0 tot 15,75%. De hieruit voortvloeiende moeilijkheden zijn aanzienlijk.

./.

In de produktengroep "gezouten, gedroogde en gerookte vis" zijn de bestaande verschillen niet zo sterk als bij verse zeevis daar de Gemeenschap, zoals reeds werd opgemerkt, zich ten aanzien van gezouten en gerookte haring vrijwel volledig zelf verzorgt en zelfs nog exporteert. Uitsluitend op het gebied van gezouten en gedroogde vis (klipvis) heeft Italië bepaalde problemen welke voortvloeien uit de aanpassing van de bestaande vrijdom van rechten aan het buitentarief van 13% (resp. 20% voor klipvisfilet).

In de produktengroep "visconserven" was de situatie in het algemeen reeds vanaf het begin aanzienlijk minder gedifferentieerd. Het gemeenschappelijke buitentarief werd in enkele gevallen (tonijn en sardinenconserven) reeds bij de eerst aanpassing aan het buitentarief bereikt. De enige uitzondering vormt het betrekkelijk lage Duitse tarief op de invoer van sardines en conserven van kleine haringen.

In de produktengroep "schaal- en weekdieren" doen zich weliswaar van land tot land aanzienlijke verschillen voor maar deze zijn nauwelijks van betekenis, daar de Gemeenschap voor het grootste deel in haar eigen behoeften voorziet.

Ter vermindering van verstoringen in de verzorging van een lid-staat door aanpassing van de nationale tarieven aan het buitentarief kan de Commissie van de EEG volgens artikel 25 de lid-staten op hun verzoek tariefcontingenten tegen een verlaagd recht of met vrijdom van recht voor invoer uit derde landen toekennen. De tabellen 18a en 18 b geven een overzicht van de tariefcontingenten welke door de Commissie van de EEG aan de lid-staten zijn toegekend.

Zowel Italië als Duitsland voerden tot aan de eerste aanpassing aan het gemeenschappelijk buitentarief die vissoorten welke zij in hoofdzaak voor de produktie van visconserven nodig hebben, namelijk haring (Bondsrepubliek Duitsland) en tonijn (Italië) vrij van rechten in. Zij verzochten derhalve toen de eerste aanpassing aan het gemeenschappelijke buitentarief een stijging van de douanerechten met zich bracht, om tariefcontingenten met vrijdom van rechten voor deze vissoorten. De BLEU verzocht en verkreeg een contingent met vrijdom van recht voor krab en tonijn voor de verwerking tot conserven- Italië en de Bondsrepubliek Duitsland verkregen bovendien tariefcontingenten met vrijdom van recht voor consumptievis (de BR Duitsland voor kabeljauw, roodbaars, schelvis, koolvis, enz. - Italië voor gezouten en gedroogde kabeljauw), welke binnen de EEG uit eigen vangsten niet in voldoende hoeveelheden ter beschikking staan.

./.

De in 1962 gevormde tariefcontingenten werden met een uitzondering (tonijn voor de BLEU) opnieuw verleend in 1964 en 1965, zij het ook niet in dezelfde omvang. In vergelijking met 1962 zijn de tariefcontingenten voor "haring en sprout" en voor "kabeljauw, koolvis, schelvis, roodbaars en heilbot" (Bondsrepubliek Duitsland) en voor "tonijn" (Italië) verhoogd, die voor "doornhaai" en "gezouten koolvis" (Bondsrepubliek Duitsland) gelijk gebleven, terwijl de tariefcontingenten voor "krabben en garnalen" (België) alsmede voor "gezouten kabeljauw" (Italië) zijn verlaagd. Het tarief voor het contingent "krabben en garnalen" alsmede voor de post "heilbot" werd echter voor een deel aan het toekomstige buitentarief aangepast (zie tabel 18b).

Tabel 17 Het douanetarief voor de Europese Gemeenschappen en de belangrijkste nationale douanerechten - Toestand op 1.1.1966

Tarief nr.	Omschrijving	Douane tarief EEG	1.1. E.M. D. (Duitsland)		1.1. Frankrijk		1.1. Italië		
			1957	derde landen	1957	derde landen	1957	derde landen	
ex 03.01	Vis, vers								
	A. Zoetwatervis								
	I Forellen en andere zalmvissen								
	a) Forellen	16	8,7	25	19,3	0	9,6	18	5,4
	b) andere	10	1,2	3	7,2	0	6	3	5,4
	Zalm		4,2	12	10	0	6	18/0	5,4
	1.5-31.10		1,7	5	8	0	6	18/0	5,4
	1.11-30.4		1,7	5	8	0	6	18	6,30
	Houting		1,7	5	8	0	6	9	3,10
	"Coregonus fera"		1,7	5	8	0	6	18	6,30
	andere zalmvissen	10	1,7	5	8	0	6	18	6,30
	II Andere								
	Paling, aal								
	1.10-31.12		5	1,2	3	4,2	0	3	18
1.1 -31.3		5	0	0	3	0	3	18	6,30
1.4 -30.4		10	0	0	6	0	6	18	6,30
1.5 -30.9		10	3,5	10	10	0	6	18	6,30
Karpers									
1.1 -31.8		10	3,5	10	10	0	6	18	6,30
1.9 -31.12		15	5,2	15	12	0	6	18	6,30

Tarief- nr.	Omschrijving	Douane- tarief EEG	1.1. B.R.Duitsland		1.1. Benelux		1.1. Frankrijk		1.1. Italië				
			1.1. 1957	EEG	derde landen	1.1. 1957	EEG	derde landen	1.1. 1957	EEG	derde landen		
	Zeelt	10	5	1,7	8	0	0	15	5,25	12	18	6,30	13,20
	Snoek	10	5	1,7	8	0	0	10	3,5	10	18	5,40	10,6
	Govle	10	5	1,7	8	0	0	10	3,5	10	18	5,40	10,6
	Elft	10	5	1,7	8	0	0	10	3,5	10	9	3,1	10
	andere	10	5	1,7	8	0	0	10	3,5	10	18	6,30	13,20
03.01	<u>B. Zeevis, vers</u> I ook indien ontdaan van kop of in moten gesneden												
	a) Haring										3)		3)
	15.2 -15.6	0 ⁴⁾	0	0	0	0	0	33	11,55	13,2	18/0	6,30	7,2
	16.6 -14.2	20 ⁴⁾	0	0	12	0	0	33	11,55	24,5	18/0	6,30	20
	Makreel												
	15.2 -15.6	0	3	0	0	0	0	33	11,55	13,2	18	6,30	7,2
	16.6 -14.2	20	3	1,2	13,2	0	0	33	11,55	24,5	18	6,30	20
	b) Tonijn, sardines	25 ⁵⁾	10	3,5	19	0	0	33	11,55	28,2	18	6,30	22,20

Tabel 17

Tarief- nr.	Omschrijving	Douane- tarief EEG	1.1. B.R.Duitsland		1.1. Benelux		1.1. Frankrijk		1.1. Italië				
			1.1. 1957	EEG	derde landen	1.1. 1957	EEG	derde landen	1.1. 1957	EEG	derde landen		
03.01	B.I. c) Andere Haringachtige	15	10	3,5	13	0	0	33	11,55	22,2	3) 18/0	6,30	3) 15,3
	Schelvis, leing, Roodbaars Heilbot 6)												
	1.1 -31.7		10	3,5	13	0	0	33	11,55	22,2	18	6,30	15,3
	1.8 -31.12		0	0	9	0	0	33	11,55	22,2	18	6,30	15,3
	Koolvis												
	1.1-28.2		0	0	9	0	0	33	11,55	22,2	18	6,30	15,3
	1.3-31.7		10	3,5	13	0	0	33	11,55	22,2	18	6,30	15,3
	1.8-31.12		0	0	9	0	0	33	11,55	22,2	18	6,30	15,3
	Haaien en roggen 6)		3	1,2	10,2	0	0	33	11,55	22,2	18	6,30	15,3
	Schol en Bot		6	2,1	11,4	0	0	33	11,55	22,2	18	6,30	15,3
	Geep		10	0	13	0	0	33	11,55	22,2	18	6,30	15,3
	Zeebaars, Jong, Tarbot, Griet andere 6)		10	3,5	13	0	0	25	8,75	18,5	18	6,30	15,3
	II. Filets	18	10	3,5	13	0	0	33	11,55	22,2	18	6,30	15,3
			5	1,7	12,8	0	0	35	12,25	24,8	18	6,30	18

Tabel 17

- 66 -

VI/15.323/65-N

Tarief- nr.	Omschrijving	Douane- tarief EEG	1. A. B. R. Duitsland		1. l. Benelux		1. l. v 1957	Frankrijk		Italië			
			1957	EEG	1957	EEG		1957	EEG	1957	EEG		
ex 03.02	Vis enkel gezouten gepekeld ... A. enkel gezouten, gepekeld of gedroogd I. ook indien ontdaan van kop of in moten gesneden a) Haring in herm.gesl. verp. in andere verp. b) Kabeljauw in herm.gesl. verp. in andere verp. c) Sardine in herm.gesl.verp. - gepekeld - andere in andere verp. - gepekeld - andere II. Filets a) Kabeljauw in herm.gesl.verp. in andere verp.	12 13 ⁷⁾ 15 20	10 10	3,5 3,5	11,2 11,2	0 0	0 0	7,2 7,2	10,5 10,5	18,3 18,3	27 4	9,4 1,4	18 8,8
			10 10	3,5 3,5	11,8 11,8	0 0	0 0	7,8 7,8	12,25 12,25	21,8 21,8	27 0	9,4 0	18,6 7,8
			12 12	4,2 4,2	13,8 13,8	0 0	0 0	9 9	10,5 10,5	21 21	11 27	3,80 9,40	13,4 19,8
			12 12	4,2 4,2	13,8 13,8	0 0	0 0	9 9	10,5 10,5	21 21	11 18	3,80 6,30	13,4 15,3
			10 10	3,5 3,5	16 16	0 0	0 0	12 12	12,25 12,25	26 26	27 0	9,4 0	22,4 12

Tabel 17

- 67 -

VI/15.323/65-N

Tarief- nr.	Omschrijving	Douane- tarief EEG	1. l. B. R. Duitsland		1. l. Benelux		1. l. v 1957	Frankrijk		Italië			
			1957	EEG	1957	EEG		1957	EEG	1957	EEG		
	b) andere Haring in herm.gesl.verp. in andere verp.	18	10 10	3,5 3,5	14,8 14,8	0 0	0 0	10,8 10,8	10,5 10,5	22,8 22,8	27 4	9,4 1,4	21,6 12,4
ex 03.02	B. Vis, gerookt I. Haring in herm.gesl.verp. in andere verp.	11	18 18	6,30 6,30	16 16	0 0	0 0	6,6 6,6	10,5 10,5	18,6 18,6	27 4	9,4 1,4	17,4 8,2
ex 03.03	Schaal-,schelp- en weekdieren, vers A. Schaaldieren II. Garnalen in herm.gesl.verp. in andere verp.	18	30 30	10,5 10,5	22,8 22,8	0 0	0 0	10,8 10,8	7 7	18 18	18 16	6,3 5,6	18 18
16.04	Bereidingen en con- serven van vis A. I. Kaviaar II. Andere B. Zalmen en zalmvissen - Zalm in herm.gesl.verp. in andere verp.	30 30 16	30 25	10,5 8,7	30 ⁸⁾ 28	30 30	10,5 10,5	30 ⁸⁾ 30	10,5 10,5	30 ⁸⁾ 30	25-27 25-27	8,7-9,4 8,7-9,4	28-30 ⁸⁾ 28-30
			20 20	7 7	16 16	0 25	0 8,7	19,6 19,6	7 8,75	17 19,6	10 27	3,5 9,4	13,6 20,4

TARIEFCONTINGENTEN VAN DE LID-STATEN

Tabel 18b

Lid-Staat	Bestemming van het contingent	In het GATT geconsolideerd		1964		1965	
		1.000 t.	tegen het recht	1.000 t.	tegen het recht %	1.000 t.	tegen het recht %
B.R. Duitsland	Haring en sprout, vers of bevroren	32	0	23 85	0 1.1.-14.2.64 16.6.64-14.2.65	85,0	0 16.6.65-14.2.66
				4 10,5	3 0 (zwarte heilbot tot 2.2)	3,0 10,5	3 1.4.65-31.3.66 1.8.-31.12.65
België/Luxemburg	Doornhaai, vers, bevroren Koolvis, gezouten, voor de conserverenindustrie	5,2	6	2 1.1.64-31.3.65	7	1,3	7 1.4.65-31.3.66
				0,25 1.1.64-31.3.65	3	0,09	3 1.4.65-31.3.66
Italië	Tonijn, vers bevroren, voor de conserverenindustrie	14	0	--	-	36	0
				37,5	0	34	0
B.R. Duitsland	Kabeljauw, gezouten, gedroogd Kabeljauwfilets, gezouten, gedroogd	34	0	38 2	0 0	34	0

Tabel 18a

- 70 -

VI/15.323/65-N

Tariefcontingenten van de Lid-Statens

LID-STAAT	Bestemming van het contingent	In het G.A.T.T. geconsolideerd		1962		1963	
		1.000 t	tegen het recht %	1.000 t.	tegen het recht %	1.000 t	tegen het recht %
B.R. Duitsland	Haring en sprout, vers of bevroren	32	0	70	0 van 16.6 tot 14.2	90	0 van 16.6 tot 14,2
				3	3	3	0
België/Luxemburg	Doornhaai, vers, bevroren Koolvis, gezouten, voor de conserverenindustrie	5,2	6	-	0 van 1.8 tot 31.12	8,5	0 van 1.8 tot 31.12
				0,8	7	1,5	7
Italië	Tonijn, vers, bevroren, voor de conserverenindustrie	14	0	1	0	0,2	0
				0,25	0	-	-
B.R. Duitsland	Kabeljauw, gezouten, gedroogd Kabeljauwfilet, gezouten, gedroogd	34	0	32	0	40	0
				44	0	44	0

2. Internationale douaneverplichtingen van de EEG of van de lid-staten

a) Verplichtingen ten opzichte van het GATT

Tabel 19 geeft een opsomming van de posten voor vis ten aanzien waarvan in het kader van het GATT tariefverplichtingen (bindingen of verlagingen) werden aangegeven. De verklaring van de afkortingen wordt aan het slot van de tabel gegeven.

Tabel 19

Nr.	Omschrijving	Invoerrecht		conces- siehou- dend land	GATT Proto- kol
		auto- noom	conven- tioneel (verlaagd)		
1	2	3	4	5	6
03.01	Vis, vers (levend of dood), gekoeld of bevroren:				
	A. Zoetwatervis:				
	I. Forellen en andere zalmvissen:				
	- Forellen	16 %	16 %	DEN	G 63 x
	- overige	16 %	10 %	DEN (1) NOR US	G 63 x G 63 x G 62 x
	II. Andere:				
	- Paling of aal, van 1 okt. t/m 31 maart	10 %	5 %	DEN (2)	G 63 x
	- overige	10 %	10 %	DEN NOR	G 63 x
	B. Zeevis:				
	I. ook indien ontdaan van kop of in moten gesneden:				
	a) Haring, sprout en makreel:				
	1. van 15 feb. t/m 15 juni	vrij	vrij	DEN NOR UK	G 63 x G 63 x G 62 x
	2. van 16 juni t/m 14 feb. - Haring en sprout in het kader van een tariefcontingent van 32.000 t.	20 %	vrij	DEN NOR SWD UK	G 63 x G 63 x G 62 x G 62 x
	- overige	20 %	20 %	DEN UK	G 63 x G 62 x
	b) Tonijn en sardines				
	- Tonijn voor de conservenindustrie in het kader van een tariefcontingent van 14.000 ton (a).....	25 %	vrij	JP (3) NOR	G 62 x G 63 x
	- overige	25 %	25 %	DEN JP UK	G 63 x G 62 x G 62 x

(a) De toelating is bovendien onderworpen aan de voorwaarden en bepalingen, vast te stellen door de bevoegde autoriteiten van de lid-staat van bestemming.

(1) CAN: zalm (G 62 x); SWZ: grote moeraal (Coregonus Fera) (G 62 x)
 (2) CAN: van 1 oktober t/m 31 januari (G 62 x); NOR: 10 % (G 63 x)
 (3) DEN, UK: 25 % (DEN: G 63 x; UK: G 62 x).

1	2	3	4	5	6
03.01 (vervolg)	c) andere:				
	- haringhaai (Lamna cornubica Gm.) en andere haaien, heilbot (Hippoglossus vulgaris Fl.) in het kader van een jaarlijks tariefcontingent van 5.200 ton	15 %	6 %	NOR (1)	G 63 x
	- overige	15 %	15 %	DEN UK	G 63 x G 62 x
	II. Filets	18 %	18 %	DEN NOR	G 63 x
	C. Vislevers, kuit en hom	14 %	14 %	CAN DEN US	G 62 x G 63 x G 62 x
03.02	Vis, enkel gezouten, gepekeld, gedroogd of gerookt:				
	A. enkel gezouten, gepekeld of gedroogd:				
	I. ook indien ontdaan van kop of in moten gesneden:				
	a) Haring en pilchards	12 %	12 %	NOR UK	G 63 x G 62 x
	b) Kabeljauw, stokvis en klipvis daaronder begrepen: - in het kader van een jaarlijks tariefcontingent van 34.000 ton	13 %	vrij	CAN DEN NOR	G 62 x G 63 x G 63 x
	- overige	13 %	13 %	CAN DEN	G 62 x G 63 x
	c) Sardines en andere:				
	- Zalm, gezouten	15 %	12 %	US (2)	G 62
	- Heilbot	15 %	-----		
	- overige	15 %	15 %	UK	G 62 x
	II. Filets:				
	a) van kabeljauw, van stokvis of van klipvis	20 %	20 %	CAN NOR UK	G 62 x G 63 x G 62 x
	b) andere:				
	- van gezouten zalm	18 %	16 %	US (3)	G 62
	- overige	18 %	18 %	NOR UK	G 63 x G 62 x

(1) DEN, UK : 15 % (DEN: G 63 x; UK: G 62 x),
 (2) CAN: 13 % (G 62 x)
 UK : 15 % (G 62 x)
 (3) NOR: 18 % (G 63 x)
 UK : 18 % (G 62 x)

1	2	3	4	5	6
03.02 (ver- volg)	B. gerookt: - Haring	16 %	11 %	CAN DEN NOR UK	G 62 x G 63 x G 63 x G 62 x
	- Kabeljauw en heilbot	16 %	----		
	- overige	16 %	16 %	UK (1)	G 62 x
	C. Vislevers, kuit en hom; vismeel..	15 %	15 %	DEN	G 63 x
03.03	Schaal-, schelp- en weekdieren (ook indien ontdaan van schaal of schelp), vers (levend of dood), gekoeld, bevroren, gedroogd, gezouten of gepekeld; schaaldieren in de schaal, enkel gekookt in water:				
	A. Schaaldieren:				
	I. Langoesten en zeekeeftes:				
	- Langoesten	25 %	----		
	- Staarten van langoesten.....	25 %	25 %	NZ SAF	G 62 x
	- Zeekeeftes:				
	- in gehele staat	25 %	15 %	NOR (2)	G 63 x
	- overige	25 %	20 %	UK (3)	G 62 x
	II. Krabben, garnalen en rivierkeeftes	18 %	18 %	NOR	G 63 x
	III. Andere (langoestines, enz.) ..	14 %	14 %	UK	G 62 x
	B. Schelp- en weekdieren:				
	I. Oesters:				
	a) Zaai-oesters, wegende niet meer dan 40 g. per stuk...	vrij	vrij	DEN PRT	G 63 x PRT
	b) overige.....	18 %	18 %	DEN PRT	G 63 x PRT
	II. Mosselen	10 %	10 %	DEN	G 63 x
	III. Overige:				
	a) eetbare slakken, andere dan zeeslakken	6 %	vrij	ATA (4)	G 63 x CRM
	b) overige	8 %	8 %	DEN	G 63 x CRM

- (1) CAN, DEN, US : zalm (CAN, US : G 62 x; DEN: G 63 x)
- (2) UK : 20 % (G 62 x)
- (3) NZ, SAF : staarten 25 % (G 62 x)
- (4) DEN : 8 % (G 63 x, CRM)

./.

1	2	3	4	5	6
05.15 ex B	Viskuit als aas	vrij	vrij	NOR	G 63 x
15.04	Vetten en oliën, van vis of van zeezoogdieren, ook indien geraffineerd:				
	A. Oliën uit vislevers:				
	I. met een gehalte aan vitamine A van 2500 of minder internationale eenheden per gram.	6 %	6 %	NOR	G 63 x CRM
				NZ	G 62 x CRM
				SAF	G 62 x CRM
	II. andere:				
	- van heilbot	vrij	vrij	DEN	G 63 x CRM
				NOR	G 63 x CRM
				NZ	G 62 x CRM
				PRT	PRT, CRM
	- overige	vrij	6 %	NOR	G 63 x CRM
				NZ	G 62 x CRM
				SAF	G 62 x CRM
	B. Vetten en oliën, van vis, andere dan die uit levers	vrij	vrij	CAN(1)	G 62 x
				NOR	G 63 x
				NZ	G 62 x
				SAF	G 62 x
	C. Vetten en oliën, van zeezoogdieren				
	I. Walvistraan	2 %	vrij	JP	G 62 x
				NOR	G 63 x
				NZ	G 62 x
				PU	G 62
				SAF	G 62 x
	II. overige	vrij	vrij	NOR	G 63 x
				NZ	G 62 x
				PU	G 62
				SAF	G 62 x
15.14	Walschot (spermaceti), ruw, geperst of geraffineerd, ook indien gekleurd	7 %	7 %	UK	G 62 x

- (1) US: olie van de Menhaden-vis (Brevoortia tyrannus) (G 62 x)

./.

1	2	3	4	5	6
16.04	Bereidingen en conserven, van vis (kaviaar en kaviaarsurrogaten daaronder begrepen):				
	A. Kaviaar en kaviaarsurrogaten	30 %	30 %	DEN	G 63 x
	B. Zalm en zalmvissen	20 %	16 %	CAN(1) JP	G 62 x G 62
	C. Haring	23 %	22 %	CAN(2) NOR NZ	G 62 x G 63 x G 62 x
	D. Sardines	25 %	---		
	E. andere:				
	- Tonijn, bonieten, makreel	25 %	25 %	PRT(3)	PRT
	- Ansjovis	25 %	---		
	- overige	25 %	20 %	NOR NZ PRT US	G 63 x G 62 x PRT G 62 x
16.05	Bereidingen en conserven, van schaal-, schelp- of weekdieren	20 %	20 %	DEN(4) NZ	G 63 x G 62 x
23.01	Meel en poeder van vlees, van slachtafvallen, van vis of van schaal-, schelp- of weekdieren, ongeschikt voor menselijke consumptie; kanen:				
	B. van vis, van schaal-, schelp- of weekdieren	5 %	4 %	CHL(5) PU	G 62
23.07	Veevoeder, samengesteld met melasse of met suiker en ander bereid voedsel voor dieren; andere preparaten, gebezigt voor het voederen van dieren (veevoedersupplementen, enz.):				
	A. Visperswater van vis of van walvis, ook indien ingedampt tot poeder ("fish solubles")	9 %	9 %	NOR	G 63 x

- 1) US : 18 % (G 62 x)
- 2) DEN: 23 % (G 63 x)
- 3) DEN: Makreel (G 63 x); JP, NZ, PU: Tonijn en bonieten (G 62 x)
- 4) CAN, SAF: Zeekreeft (G 62 x); JP: Vlees van "Pharalithodes camtschatica" (G 62 x); SAF: Langoesten (G 62 x); US: Garnalen en inktvissen (G 62 x)
- 5) NOR: 5 % (G 63 x)

Verklaring der afkortingen:

- G 62 - Protokol betreffende de resultaten van de tariefconferentie 1960-61
- G 63 - Aanvullend Protokol bij het Protokol betreffende de resultaten van de tariefconferentie 1960-61
- x - Dit teken geeft aan dat het een concessie betreft die op grond van de nieuwe onderhandelingen in het kader van artikel XXVI/6 is verleend
- PRT - Protokol betreffende de toetreding van Portugal
- CRM - Aanpassingen en wijzigingen van de concessies, ongeacht de uitwerking daarvan, die op een later tijdstip worden opgenomen in een verklaring betreffende de aanpassing en wijziging van de lijsten die aan de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel zijn gehecht. Opgave van de wijzigingen in de posten aan het GATT heeft nog niet plaatsgevonden. Het zijn autonome wijzigingen in de naamlijst van het gemeenschappelijk douanetarief, die een uitvloeisel zijn van de beschikkingen van de Raad van Ministers van 23.7.1962, 3.12.1962 en 18.12.1963 (Publicatieblad No. 70 van 6.8.1962, blz. 2001/3, No. 136 van 17.12.1962, blz. 2885/87 en No. 190 van 30.12.1963, blz. 3.079/84), alsmede van enkele correcties van technische aard.

Verklaring der tekens :

- NZ : Nieuw-Zeeland
- PRT : Portugal
- DEN : Denemarken
- NOR : Noorwegen
- US : Verenigde Staten van Amerika
- UK : Groot-Brittannië
- PU : Peru
- ATA : Oostenrijk
- JP : Japan
- SWD : Zweden
- CAN : Canada
- SAF : Unie van Zuid-Afrika

b) Tariefverplichtingen van de E.E.G. in het kader van bilaterale handelsakkoorden

Nr.	Omschrijving	Invoerrecht		Land ten opzichte waarvan tariefverplichting werd aangegaan
		auto-noom	conventioneel (verlaagd)	
16.04	Bereidingen en conserven, van vis (kaviaar en kaviaarsurrogaten daaronder begrepen): ex A. Kaviaar en kaviaarsurrogaten: - Kaviaar (eieren van steur)	30 %	24 % ⁽¹⁾	Iran

(1) tot en met 30.11.1966, in geval het akkoord niet wordt verlengd.

c) Bijzondere regelingenI. Protokol betreffende goederen van oorsprong en van herkomst uit bepaalde landen, onderworpen aan een bijzondere regeling bij invoer in één van de lid-staten

Overeenkomstig bovengenoemd Protokol zijn Frankrijk, Italië en de Beneluxlanden gerechtigd de bij de inwerkingtreding van het Verdrag van Rome reeds geldende tariefregeling voor de invoer uit bepaalde overzeese gebieden te handhaven. Deze goederen mogen echter bij wederuitvoer naar een andere lid-staat niet worden beschouwd als goederen die zich in de zin van artikel 10 van het Verdrag in het vrije verkeer van de uitvoerende lid-staat bevinden.

Voor zover dergelijke regelingen de invoer van visprodukten in genoemde lid-staten betreffen zijn deze hierna genoemd.

./.

1) FRANKRIJK - MAROKKO

Visserijprodukten van oorsprong of herkomst uit Marokko kunnen in Frankrijk en zijn overzeese departementen in jaarlijks vast te stellen hoeveelheden met vrijdom van rechten worden ingevoerd.

Voor de periode juli 1964 - juni 1965 waren de volgende contingenten geopend:

Tarief-post	Omschrijving	Eenheid netto 100 kg
03.01	Vis, vers (levend of dood), gekoeld of bevroren :	
	- A. Zoetwatervis)	
	- Ex B. Zeevis:)	85.000
	- Sardines, tonijn, ansjovis, makreel) (waarvan maximaal 7.500 t. sardines)	
	- andere dan sardines, tonijn, ansjovis en makreel)	40.000
Ex 03.02	Vis, enkel gezouten, gepekeld, gedroogd of gerookt:	
	- Ex A. Sardines)	
	- Ex B. gerookt)	45.000
	- Ex. II andere (behalve "haddock"))	
Ex 03.02 C en Ex 03.03	Meel van vis, van schaal-, schelp- en weekdieren	2.000

03.03	Schaal-, schelp- en weekdieren (ook indien ontdaan van schaal of schelp), vers (levend of dood), gekoeld, bevroren, gedroogd, gezouten of gepekeld; schaaldieren in de schaal, enkel gekookt in water	10.000
Ex 15.04	Vetten en oliën, van vis of van zeezoogdieren, ook indien geraffineerd:	
	- Ex A. Oliën uit vislevers:	
	- II. andere	60.000
	- B. Vetten en oliën, van vis, andere dan die uit levers	60.000
Ex 16.04	Bereidingen en conserven, van vis (kaviaar en kaviaarsurrogaten daaronder begrepen)	
	- Ex A. Kaviaarsurrogaten	20
	- Ex B. I. Zalm en zalmvissen) in luchtdicht	
	- Ex C Haring) gesloten ver-	
	- Ex D. I. Sardines) pakkingen; in	120.000
	- Ex E andere) blikken, potten	
	) tubes e.d.	
16.05	Bereidingen en conserven, van schaal-, schelp of weekdieren	
	- A. Schaal- en schelpdieren, enkel in water gekookt en gepeld	
	In het contingent 03.03 is 1.000 t inbegrepen	
	- B. andere	2.500
23.01	Meel en poeder van vlees, van slachtafval, van vis of van schaal-, schelp- of weekdieren, ongeschikt voor menselijke consumptie; kanen	100.000

ii) FRANKRIJK-- TUNESIE

Overeenkomstig de op 1 oktober 1959 van kracht geworden tarief- en handelsovereenkomst van 5 september 1959 is door Frankrijk aan Tunesië een tariefpreferentie verleend. Op grond van deze regeling kunnen enige visserijprodukten in het kader van contingenten met vrijdom van rechten in Frankrijk worden ingevoerd.

Nadat deze overeenkomst op 9 juni 1964 door Frankrijk binnen de vereiste termijn en in de vereiste vorm werd opgezegd, past Frankrijk sinds 1 oktober 1964 ten opzichte van Tunesië de derde-landenregeling toe.

iii) ITALIE - SOMALILAND

Overeenkomstig nota no. 2206 van 10.7.1961 kunnen de volgende goederen die hun oorsprong in Somaliland hebben, vrij van rechten in Italië worden ingevoerd.

Tariefpost	Omschrijving
16.04	Bereidingen en conserven van vis

./.

II. Vraagstuk Italië - Tunesië

In het handelsakkoord tussen Italië en Tunesië heeft Tunesië zijn toestemming ten aanzien van het gebruik van zijn visgronden door Italiaanse vissers afhankelijk gesteld van de opening door Italië van een contingent met vrijdom van rechten voor bepaalde soorten verse vis en schaaldieren.

Italië heeft daarom in 1963 bij de Commissie toestemming gevraagd voor het openen van een dergelijk contingent overeenkomstig artikel 25 van het Verdrag. Deze aanvraag kon echter niet worden ingewilligd. Italië heeft daarna bij de Raad voor deze produkten een schorsing van de rechten overeenkomstig artikel 28 van het Verdrag aangevraagd. Bij beschikking van de Raad van 24.9.1963 (63/636/EEG) werd deze schorsing tot 31.12.1963 verleend en bij beschikking van 4.2.1964 (64/106/EEG) tot 30 juni 1964 verlengd.

Voor de periode na 30 juni 1964 werden geen Italiaanse aanvragen om schorsingen meer ingediend. Zoals uit het aide-mémoire van het secretariaat over de betrekkingen met Marokko en Tunesië (doc. S/341/65 van 23.4.1965) blijkt, is Italië, teneinde dit vraagstuk te regelen, eventueel bereid in te stemmen met het opnemen van een tariefcontingent voor de onderhavige visserijprodukten in het beoogde Verdrag met Tunesië, dit als tegenprestatie voor een in dit Verdrag op te nemen bekrachtiging van het visrecht dat Tunesië de Italiaanse vissers had verleend; één en ander uiteraard indien de Gemeenschap Italië in staat zal stellen dit probleem bilateraal te regelen.

III. Frankrijk - Ivoorkust, Gaboen, Madagaskar, Opper-Volta, Mauretanië

Overeenkomstig de decreten nos. 62-1421, 1423, 1424 en 1426 van 28.11.1962, en no. 64-6 van 2.1.1964 (Mauretanië) verlenen de verdragssluitende partijen elkaar onderling vrijdom van rechten bij de invoer van een aantal nauwkeurig omschreven produkten van oorsprong en herkomst uit de verdragssluitende landen.

./.

IV. Betrekkingen met Algerije

Voordat Algerije zelfstandigheid verkreeg werden de bepalinge van het Verdrag van Rome, voor zover genoemd in artikel 227, op di land als Frans departement toegepast. Sinds de onafhankelijkheidsverklaring geschiedt het handelsverkeer tussen Algerije en de EEG de facto volgens het bepaalde in artikel 227, met als enige uitzondering dat landbouwprodukten waarvoor een heffing geldt door Italië en de Beneluxlanden als derde-landenprodukten worden behandeld.

In mei 1964 heeft de Commissie met het oog op de totstandbrenging van nieuwe betrekkingen tussen Algerije en de EEG op basis van het Verdrag, een gedachtenwisseling ingeleid met een Algerijns delegatie.

V. Associatiei) Associatie-overeenkomst tussen de EEG en de met deze Gemeenschap geassocieerde Afrikaanse staten en Madagaskar (overeenkomst van Jaounde)

Op grond van de overeenkomst van Jaounde worden de douanerechten en heffingen van gelijke werking als de binnen de EEG geheven douanerechten⁽¹⁾ bij de invoer van produkten uit de geassocieerde staten in de lid-staten geleidelijk afgeschaft.

Deze bepaling loopt niet vooruit op de regeling die, omdat de EEG zich verplicht heeft de belangen van de geassocieerde staten bij de vaststelling van het gemeenschappelijk visserijbeleid te beschermen, speciaal voor visserijprodukten moet worden getroffen.

ii) Associatie-overeenkomst met Griekenland

Volgens de overeenkomst van Athene geldt de associatieregeling voor de landbouw en voor de handel in landbouwprodukten. Gelijkzeitig met de toepassing en ontwikkeling van de associatieregeling voor deze produkten dient het landbouwbeleid van de Gemeenschap en dat van Griekenland echter geleidelijk te worden geharmoniseerd. In het kader van deze harmonisatie worden o.a. de voorwaarden voor de opheffing van de beperkingen van de handel in landbouwprodukten tussen de beide partners vastgesteld.

Voor bepaalde produkten die voor Griekenland van bijzondere betekenis zijn is echter in de overeenkomst bepaald dat de Zes vooruitlopend op de harmonisatie de douanebehandeling zullen verlenen die zij onder elkaar toepassen.

Tot deze produkten behoren:

- ex 03.01 zeevis, vers, gekoeld of bevroren
- 16.04 bereidingen en conserven van vis, kaviaar en kaviaarsurrogaten daaronder begrepen.

(1) Visserijprodukten uit de tot het gebied van de frank behorende GASM kunnen met vrijdom van rechten in Frankrijk worden ingevoerd. Een produkt geldt als "produkt van oorsprong" wanneer het aan bepaalde criteria beantwoordt.

3) Globale contingenten

De bilaterale kwantitatieve invoercontingenten van de lid-staten ten opzichte van de andere lid-staten werden krachtens artikel 33 in 1959 veranderd in globale contingenten. In 1964 vond - als gevolg van het versnellingsbesluit van de Ministerraad van 12 mei 1960 - de zesde verruiming plaats.

In de tabellen 20a en 20b wordt een overzicht gegeven van de globale contingenten in de Gemeenschap in de jaren 1962-1963, waarvan de volgende op grond van artikel 33, lid 4, van het Verdrag van Rome werden afgeschaft:

1963

Frankrijk : tonijnconserven
Benelux : verse haring
          gezouten haring

1964

Frankrijk : verse en bevroren tonijn
          verse en bevroren sardines

Verwacht kan worden dat in 1965 nog meer contingenten zullen worden afgeschaft.

Terwijl de contingenten voor gezouten haring, karpers (Bondsrepubliek Duitsland), aal (Benelux) en garnalen (Nederland) voor de intracommunautaire handel in vis slechts van ondergeschikte, resp. lokale betekenis zijn, is dit bij de kwantitatieve handelsbeperkingen voor zeevis, zoals kabeljauw, koolvis, schelvis, roodbaars, platvis, enz. niet het geval.

4) In- en uitvoercontingenten ten opzichte van derde landen

Onaangetast door een gemeenschappelijke regeling bleven tot dusverre de ten opzichte van derde landen bestaande bilaterale invoer- en leveringscontingenten van de lid-staten (zie tabellen 21 en 22). Overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag van Rome (artikel 111) en de bestaande internationale verplichtingen moet de liberalisatie ten opzichte van derde landen of groepen van derde landen op een zo hoog mogelijk peil onderling gelijk worden gemaakt.

In tabel 23 worden de in de onderscheidene lid-staten nog bestaande contingenten vermeld. Een commentaar hierop is wegens de uiteenlopende motivering voor de handhaving van de contingentering niet zonder meer mogelijk. Voor een deel worden kwantitatieve invoerbeperkingen van een tariefpost gehandhaafd ten opzichte van alle handelspartners, hoewel zich in feite slechts bij de invoer uit één leveranciersland moeilijkheden voordoen.

5. Uitsluiting van visserijproducten van de communautaire behandeling

Teneinde te verzekeren dat de uitvoering van de door de lid-staten op grond van artikel 111 tot en met 114 te treffen handelspolitieke maatregelen niet wordt gehinderd door verleggingen van het handelsverkeer en om te voorkomen dat verschillen tussen deze maatregelen tot economische moeilijkheden in één of meer lid-staten leiden, worden de lid-staten krachtens artikel 11, lid 1, door de Commissie gemachtigd de noodzakelijke beschermende maatregelen te treffen, waarvan zij de voorwaarden en de wijze van toepassing vaststelt. In dringende gevallen kunnen de lid-staten op grond van artikel 115, lid 2, gedurende de overgangsperiode de noodzakelijke maatregelen zelf nemen. In dat geval geven zij daarvan kennis aan de overige lid-staten alsmede aan de Commissie.

Zo heeft de Commissie desgevraagd machtiging verleend om de volgende visserijproducten van de communautaire behandeling uit te sluiten :

No. van het gemeenschappelijk douanetarief	Produkten	Land van oorsprong	Afloopdatum van de geldigheidsduur van de beschikking
ex 03.01 A II b	<u>DUITSLAND</u> Karpers, vers, gekoeld of bevroren	Joegoslavië	15. 5.1966
ex 03.01 A I a	<u>FRANKRIJK</u> Forellen, vers, gekoeld, bevroren	Japan	30. 4.1966
03.01 B II	Zeevisfilets, vers, gekoeld of bevroren	Noorwegen	31. 1.1966
03.01 B II	Kabeljauwfilet, bevroren	USSR (1)	tot definitieve beschikking van de Commissie (2)
ex 03.02 A I a	Haring, gezouten of gepekeld, gedroogd, ook indien in moten gesneden	" "	" "
ex 16.05	Garnalen, enkel in water gekookt en zonder schaal	Chili	30. 5.1966

Voorts hebben de lid-staten voor onbepaalde tijd ten aanzien van de volgende landen en produkten beschermende maatregelen getroffen :

No. van het gemeenschappelijk douanetarief	Produkten	Land van oorsprong
ex 05.15 B	<u>FRANKRIJK</u> Kuit van kabeljauw	Chinese Volksrepubliek
ex 16.04 B	Bereidingen of conserven van zalm en zalmvissen, in luchtdichte verpakkingen, blikken, potten, tubes, e.d.	USSR
16.04, B,C,D,E	<u>ITALIE</u> Bereidingen of conserven van vis (behalve kaviaar en kaviaarsurrogaten)	Japan

(1) Land van herkomst: België

(2) Voorlopige beschikking

Lid-Staat	Bestemming van het contingent	1962			1963		
		t.	1.000 nationale geldéén-	1.000 RE	t.	1.000 nationale geldéén-	1.000 R.E.
B.R. Duitsland	Haring, gezouten	-	10.450 DM	2.612,5	-	12.540 DM	3.135
België-Luxemburg	Karper, vers, uitgezonderd bevroren	-	880 DM	220,0	-	1.060 DM	265
Frankrijk	Zeevis, vers, uitgezonderd haring, sprout en spiering(1)	2.789	-	-	3.347	-	-
	Sardine, vers en bevroren (1)	868	964 NF	191,2	1.042	1.157 NF	234,4
	Tonijn, vers en bevroren (1)	89	253 NF	51,2	107	307 NF	62,2
	Zeevis, vers en bevroren	-	-	-	-	-	-
Nederland	Zeevisfilets, vers	998	14.874 NF	3.012,7	-	17.849 NF	3.615,3
	Tonijnconserven	5.120	4.750 NF	962,1	-	-	-
Benelux, voor de invoeren uit B.R. Duitsland, Frankrijk en Italië	Zeevis, vers, uitgezonderd haring, sprout en spiering	312	-	-	6.144	-	-
	Garnalen vers, bevroren, gedroogd, gezouten of gepekeld of alleen in water gekookt (gewicht gerekend op basis van ongepelde garnalen)	252	-	-	374	-	-
	Paling vers	3.654	-	-	302	-	-
	Haring, vers, haringfilets inbegrepen	5.706	-	-	-	-	-
	Haring, gezouten, gedroogd, gerookt, haringfilets inbegrepen	-	-	-	-	-	-

(1) Men kan rekenen op een schaffing van het contingent, op grond van de beschikkingen van het artikel 33 lid 4 van het Verdrag van de E.E.G.

LID-STAAT	BESTEMMING VAN HET CONTINGENT	1964		1965	
		t	1.000 RE nat. geldeenh.	t	1.000 RE nat. geldeenh.
B.R. Duitsland	Haring, gezouten		15.050 DM		18.060 DM
België - Luxemburg	Karper, vers, uitgezonderd bevroren		1.270 DM		1.520 DM
Frankrijk	Zeevis, vers, uitgezonderd haring, sprout en spiering		-		-
	Sardine, vers en bevroren		-		-
	Tonijn, vers en bevroren		-		-
	Zeevis, vers en bevroren; zeevisfilets, vers		21.419 NF	(1)	(1)
	Tonijnconserven		-		-
Nederland	Zeevis, vers, uitgezonderd haring, sprout en spiering	7.375		8.850	
	Garnalen, vers, bevroren, gedroogd, gezouten of gepekeld of alleen in water gekookt (gewicht gerekend op basis van ongepekelde garnalen)	450		540	
	Paling, vers	365		440	
	Haring, vers, haringfilets inbegrepen	-		-	
	Haring, gezouten, gedroogd, gerookt, haringfilets inbegrepen	-		-	
Benelux, voor de invoeren uit B.R. Duitsland, Frankrijk en Italië					

(1) Afgifte van vergunningen zonder kwantitatieve beperking, maar met handhaving van het technische visums.

.../...

INVOERCONTINGENTEN DER LIDSTATEN TEGENOVER

DERDE LANDEN

1.000 R.E.
Situatie : 1.3.1964

	Duitsland	Benelux	Frankrijk	Italië
<u>Oostenrijk</u>				
Karpers	50	lib.	lib.	lib.
<u>Denemarken</u>				
Forel en forelachtigen	lib.	lib.	176,7	lib.
Zeeforel	lib.	lib.	29,0	lib.
Aal en paling	lib.	868,7	lib.	lib.
Zeevis vers en bevroren	lib.	1.800 t.	666	lib.
Haring vers	lib.	50,7	-	lib.
Haring gezouten, karpers	175,0	-	lib.	lib.
Haring gezouten (Faroër)	125,0	-	lib.	lib.
Kabeljauwlever	lib.	200 t	-	lib.
Vis, ongeschikt voor menselijke consumptie	375,0(1)			
Vismeel	10.000 t(2)	lib.	lib.	lib.
Visolie	p.m. (2)	lib.	-	lib.
<u>Ierland</u>				
Zeevis, vers	lib.	-	5,6	lib.
Haring en produkten der zee, vers, bevroren	lib.	-	28,0	lib.
Haring gezouten	175,0	-	lib.	lib.
<u>Ysland</u>				
Zeeforellen, vers of bevroren	lib.	lib.	14,2	lib.
Zeevis, vers of bevroren	lib.	-	227,0	lib.
Kabeljauw gerookt, met inbegrip van filets	lib.	lib.	56,7	lib.
Kabeljauw-tongen gezouten	lib.	lib.	8,5	lib.
Haring gezouten	300,0	-	lib.	lib.
Vismeel	2.000(2)	lib.	lib.	lib.

lib. = geliberaliseerd,

- = geen contingenten, niet geliberaliseerd,

(1) = permanente publicatie van een contingent zonder waarde indicatie,

(2) onderworpen aan een marktregeling,

	Duitsland	Benelux	Frankrijk	Italië
<u>Noorwegen</u>				
Forellen	lib.	lib.	56	lib.
Aal en paling	lib.	84	lib.	lib.
Wiaag, vers	lib.	2.200 t	840	lib.
Haring vers	lib.	5.400 t	140	lib.
Haring gezouten	500 augm.mog. 125		lib.	lib.
Visolie	-(2)	lib.	245	lib.
<u>Portugal</u>				
Sardiniën in olie	lib.	-	4.000 t	lib.
Vismeel	40.000t(1)	lib.	lib.	lib.
<u>Verenigd Koninkrijk</u>				
Vis vers en gezouten	lib.	1.400		lib.
Vis vers of bevroren	lib.		190,4	lib.
Vis gezouten	750	-	lib.	lib.
Filets van kabeljauw, gerookt	lib.	lib.	238	lib.
<u>Zweden</u>				
Aal en paling	lib.	116	-	lib.
Zeevis vers	lib.	870 t.	367,3	lib.
Haring vers	lib.	450 t.	-	lib.
Haring gezouten	75	-	lib.	lib.
<u>Zwitserland</u>				
Forellen	lib.	lib.	10,1	lib.
<u>Spanje</u>				
Vis, vers	lib.	4	72,9	lib.
Aal en paling	lib.	50 t.	lib.	lib.
Vismeel	1.250(2)	lib.	lib.	lib.
<u>Turkije</u>				
Vis, vers	lib.	-	p.m.	lib.

.../...

	Duitsland	Benelux	Frankrijk	Italië
<u>Iran</u>				
Zalm gerookt	lib.	lib.	-	p.m.
Kaviaar	lib.	lib.	860,6	32
Vismeel	(2)	lib.	-	p.m.
<u>Pakistan</u>				
Vismeel	375 (2)	lib.	-	lib.
<u>Nederbiljetjes</u>				
Nederbiljetjes	lib.	lib.	101,3	lib.
<u>Japan</u>				
Vis vers, bevroren	lib.	-	-	200 behalve to- nijn en zal-
Zalm conserven	lib.	-	-	310
Tonijn conserven	lib.	-	-	125
Andere conserven van vis	lib.	-	-	65
<u>Yougoslavië</u>				
Karpers	262,5	-	-	-
Andere zoetwatervis	lib.	-	-	-
Vis, vers en gezouten	lib.	-	-	-
Visconserven	lib.	-	810	-
<u>Polen</u>				
Karpers	52,5	-	-	-
Zoetwatervis	300,0	400 t.	-	-
Schaal- en weekdieren	alleen voor kreeften 12,5(1)	20	-	-
Conserven	125,0	20	40,5	16 gerookte vis inbegrepen
Vis, vers of bevroren	-	-	81,2	-
<u>Albanië</u>				
Vis vers	-	-	-	100 t

.../...

	Duitsland	Benelux	Frankrijk	Italië
<u>Roemenie</u>				
Steuren		-	34	48
Aal en paling	(1)	-	-	-
Kreeften	(1)	-	303	-
Slakken en kikkers	-	-	-	-
Kaviaar	(1)	-	40	32
	(kaviaarsur- rogaat inbegrepen)			
<u>Hongarije</u>				
Kikkers	(1)	-	60,7	-
Kreeften levend	(1)	-	30,4	-
Slakken	-	-	91,1	-
Karpers	62,5	-	-	-
Zeelten en andere zoetwatervissen	62,5	-	-	100t.
<u>Tsjechoslovakije</u>				
Kreeften	(1)	-	48,6 en slakken	-
Karpen	25,0	-	-	-
Zeelten	25,0	-	-	-
Aal en paling, kikkerbiljetjes	(1)	-	-	-
<u>U.S.S.R.</u>				
Visconserven	400,0	-	-	560,0
Kaviaar		-	547	3 t.
Conserven van krabben	900,0	-	4.456	560,0

CONTINGENTEN VOOR DE LEVERING VAN DE LID-STATEN

AAN DERDE LANDEN

1.000 R.E.

	Duitsland	Benelux	Frankrijk	Italië
<u>Oostenrijk</u>				
Zoetwatervis		1.000 t.		
Oesters		7,2		
Vis en visprodukten (inbegrepen de overmachts- en ontschepingen)	144,8			
<u>Portugal (overzeese gebieden)</u>				
Visconserven behalve tonijn en sardinen olie of in sause			in het kader van het cont. "andere le- vensmiddelen"	
			20,2	30,0
<u>Zweden</u>				
Zoetwater vis		48,3		
Haring gezouten (maatjes)		p.m.		
<u>Marokko</u>				
Haring gerookt		volgens behoefte		
<u>Tunis</u>				
Haring gerookt		15		
<u>Bulgarije</u>				
Vis en visconserven	125	50,1	20	
<u>Polen</u>				
Zeevis, vers of bevroren		3.000 t.		
Garnalen opgepeld		p.m.		
Potaal			10,1	
Haring vers en gezouten, vis en visprodukten	125			

.../...

	Duitsland	Benelux	Frankrijk	Italië
<u>Roemenië</u>				
Teoprdakten	210	1.000 t.	20	
<u>Hongarije</u>				
Haring vers en / of gezouten		40		
Vis en visconserven	50	20		
<u>Tsjechoslowakije</u>				
Zeevis vers of gezouten	} 210	4.000 t.		16
Visconserven			(	
<u>Angola</u>				
Gedroogde kabeljauw			24	

Tabel 23

INVOERCONTINGENTEN DER LIDSTATEN

Situatie 1.4.1964

Landen	Contingenten en produktlanden	t	1.000 R.E.
B.R.	<u>KARPERS</u>		
DUISSLAND	Globaalcontingent E.E.G.		380,0
	Denemarken		50,0
	Yugoslavië		262,5
	Polen		52,5
	Hongarije		62,5
	Tsjechoslowakije		25,0
	<u>HARING GEZOUTEN</u>		
	Globaalcontingent E.E.G.		4515,0
	Denemarken		110,0
	Feroe		125,0
	Ierland		175,0
	IJsland		300,0
	Noorwegen		625,0
	Groot Brittannië		75,0
	Zweden		75,0
	<u>ZOETWATERVIS</u>		
	Globaalcontingent E.E.G.	lib.	lib.
	Polen		300,0
	Hongarije		62,5
	Tsjechoslowakije (zeelten)		25,0
	(Aal en paling)		(1)
	<u>SCHAAL- EN WEEKDIEREN</u>		
	Globaalcontingent E.E.G.	lib.	lib.
	Polen		12,5(1)
	Hongarije		(1)
	Tsjechoslowakije (kreeften)		(1)
	(kikkerbiljetjes)		(1)
	Roemenie (kreeften)		(1)

(1) Permanente publicatie van een contingent zonder waarde indicatie

Landen	Contingenten en produktlanden	t	1.000 R.E.
B.R. DUITSLAND	<u>CONSERVEN</u> Globaalcontingent E.E.G.	lib.	lib.
	Polen		125,0
	Roemenie		(1)
	U.S.S.R.		1.300,0
BENELUX	<u>AAL EN PALING</u> Globaalcontingent E.E.G.	440	
	Denemarken		868,7
	Noorwegen	84	
	Zweden		116,0
	Spanje	50	
	<u>ZOETWATERVVISSEN</u> Globaalcontingent E.E.G.	lib.	lib.
	Polen	400	
	<u>ZEEVIS, VERS, BEVROREN</u> Globaalcontingent E.E.G. (alleen Nederland)	8850	
	Denemarken		1.800,7
	Noorwegen	2.200	
	Groot-Brittannië (gezouten inbegr.)		1.400,0
	Zweden	870	
	<u>HARING VERS</u> Globaalcontingent E.E.G.	-	-
	Denemarken		50,7
	Zweden	450	
	<u>HARING GEZOUTEN</u> Globaalcontingent E.E.G.	-	-
	Noorwegen (vers inbegrepen)	5.400	
	<u>SCHAAL- EN WEEKDIEREN</u> Globaalcontingent E.E.G. (alleen Nederland)	540	
	Polen		20,0

.../...

Landen	Contingent en produktlanden	t	1.000 R.E.
BENELUX	<u>CONSERVEN</u> Globaalcontingent E.E.G.	lib.	lib.
	Polen		20,0
FRANKRIJK	<u>ZEEVIS, VERS EN BEVROREN</u> (filet van verse vis) Globaalcontingent E.E.G.	-	-
	Denemarken		666,0
	Ierland		5,6
	IJsland		227,0
	Noorwegen		840,0
	Groot-Brittannië		190,4
	Zweden		367,3
	Spanje		72,9
	Polen.)(gedroogde vis inbegrepen)		81,2
	<u>FORELLEN</u> Globaalcontingent E.E.G.	-	-
	Denemarken		205,7
	IJsland		14,2
	Noorwegen		56,0
	Zwitserland		10,1
	Roemenie		34,0
	<u>HARING, VERS EN BEVROREN</u> Globaalcontingent E.E.G.	-	-
	Ierland		28,0
	Noorwegen		140,0
	<u>KABELJAUW OF KABELJAUWFILET</u> <u>GEROOKT</u> Globaalcontingent E.E.G.	-	-
	IJsland		56,7
	IJsland (kabeljauwtong gezouten)		8,5
	Groot-Brittannië		238,0
	<u>SCHAAL- EN WEEKDIEREN</u> Globaalcontingent E.E.G.	-	-
	Roemenie (kreeften, slakken en kikkers)		303,0
	Hongarije (kreeften, slakken, en kikkers)		181,2
	Tsjecho-Slowakije (kreeften en slakken)		48,6
	Indië (kikkerbiljetjes)		101,3

.../...

Landen	Contingent en produktielanden	t	1.000 P.E.
FRANKRIJK	<u>CONSERVEN</u>		
	Globaalcontingent E.E.G.		
	Portugal	4.000	-
	Iran (kaviaar)		860,6
	Joego-Slavië		810,0
	Polen		40,5
	Roemnie (kaviaar)		40,0
	U.S.S.R. (kaviaar)		547,0
	U.S.S.R. (conserven van krabben)		4.456,0
ITALIË	<u>ZOETWATERVISSSEN</u>		
	Globaalcontingent E.E.G.		
	Polen	lib.	lib.
			112,0
	Hongarije	100	
	Roemenie		48,0
	<u>ZEEVISSSEN VERS</u>		
	Globaalcontingent E.E.G.		
	Albanië	100	
	Japan		200,0
	<u>CONSERVEN</u>		
	Globaalcontingent E.E.G.		
	Iran (kaviaar)		32,0
	Polen (gerookte vis inbegrepen)		16,0
	Japan (conserven van zalm)		310,0
Japan (conserven van tonijn)		125,0	
Japan (andere conserven)		65,0	
Roemenie (Kaviaar)		32,0	
U.S.S.R. (kaviaar)	3		
U.S.S.R. (conserven van krabben)		560,0	
U.S.S.R. (conserven van vis)		560,0	

HOOFSTUK VII

HOOFDSTUK VII   DE MARKT VOOR VERSE VIS

A. <u>HET AANBOD</u>	<u>blz</u>
1. Bestemming van het aanbod	103
2. Geographische verdeling van het aanbod uit de aanvoer	112
B. <u>DE VRAAG</u>	
1. Verbruik	116
2. Factoren van invloed op de vraag	121
C. <u>ORGANISATIE VAN DE VISHANDEL</u>	
1. De aanbieders	127
a) De producenten en hun verenigingen	127
b) Invoerhandel	132
2. Afzetstelsels	133
a) Verkoop op rechtstreekse aanbieding	133
b) Contacten op termijn	145
3. Sanitaircontrole	145
4. De eerste afnemers	147
a) Visgroothandel	147
b) Verwerkende industrie	149
5. De afzet van visserijproducten in het binnenland	150
a) De groothandel in vis in het binnenland	150
b) Plaats van de vis in de algemene voedingsmiddelen- groothandel	151
c) Kleinhandel in vis	152
d) Plaats van de vis in de algemene voedingsmiddelen- kleinhandel	155
e) Integratie van ondernemingen	157

D. <u>PRIJSVORMING VAN VERSE VIS EN MARKTINTERVENTIES IN DE LID-STATEN</u>	blz
1. Bondsrepubliek Duitsland	166
2. België	172
3. Frankrijk	175
4. Italië	180
5. Nederland	184
E. <u>VERVOER</u>	
1. Kenmerken van het vervoer van visserijprodukten	187
2. Organisatie van de transporten van verse zeevis	189
a) Organisatie van snelle en geregelde diensten	189
b) Gebruikmaking van de koeltechniek	192
c) Tarieven	195
3. Bestaande moeilijkheden	196

A. Het aanbod1. Bestemming van het aanbod

Tabel 1 geeft een overzicht van de voor binnenlandsverbruik beschikbare hoeveelheden vis en schaal- en weekdieren, alsmede de bestemming van deze hoeveelheden, zulks met betrekking tot het jaar 1959/60, en verdeeld naar de belangrijkste vissoorten, resp. visgroepen.

De tabellen la (vis) en lb (schaal- en weekdieren) hebben betrekking op het jaar 1962/63. Uit vergelijking blijkt dat de vangsten van vis zijn verminderd terwijl de buitenlandse handel, met name de invoer, toenam. De directe consumptie bleef met 45 % gelijk, terwijl de door de voedingsmiddelenindustrie afgenomen hoeveelheden stegen en de tot veevoeder verwerkte hoeveelheden vis daalden, zoals blijkt uit het volgende overzicht :

PRODUKTIE EN VERBRUIK VAN VIS, SCHAAL- EN WEEKDIEREN
(Netto vanggewicht)

	1959/1960		1962/1963	
	1.000 t	%	1.000 t	%
<u>Vis</u>				
Vangsten	1.781,9		1.660,7	
Invoer	295,6		464,5	
<u>Uitvoer</u>	144,1		163,0	
Beschikbare hoeveelheden	1.933,4	100	1.961,3	100
Voedingsmiddelenindustrie	842,5	44	951,1	48
Veevoederindustrie	219,4	11	131,5	7
Directe consumptie	871,5	45	877,8	45
<u>Schaal- en weekdieren</u>				
Vangsten	304,3		316,8	
Invoer	88,7		96,3	
Uitvoer	80,0		62,3	
Beschikbare hoeveelheden	313,0	100	350,8	100
Voedingsmiddelenindustrie	23,0	7	26,0	7
Veevoederindustrie	28,4	9	36,6	10
Directe consumptie	261,6	84	288,2	83

In hoofdstuk VIII, tabellen 2a en 2b, wordt nader ingegaan op de als grondstof voor de verwerkende industrieën gebruikte vis ; een gedetailleerd overzicht kan hier derhalve achterwege blijven.

In de Bondsrepubliek Duitsland en in Nederland was in 1962/63 het percentage van het rechtstreekse verbruik het laagst, namelijk 29 % (223.600 t) resp. 37 % (64.800 t). In België ligt het met 67 % (47.800 t) het hoogst. Italië met 59 % (168.400 t) en Frankrijk met 57 % (373.200 t) liggen daar tussen in.

De bestemming die aan de beschikbare hoeveelheden wordt gegeven verschilt eveneens sterk van land tot land bij elk van de verschillende visgroepen.

De stijging van de invoer van de Gemeenschap van 1959/60 op 1962/63 (ongeveer 50.000 t) van haring en haringachtigen kon geen compensatie vormen voor de met name in Duitsland sterk afgenomen vangsten. De beschikbare hoeveelheid was derhalve in 1962/63, met 552.000 t, 100.000 t lager dan in 1959/60, en voor de EEG bedroeg de daling gemiddeld 18%. In de voedingsmiddelenindustrie werd ongeveer 25.000 t, in de veevoederindustrie 65.000 t minder verwerkt. De directe consumptie daalde met 15.000 t. In de Bondsrepubliek Duitsland en in Nederland werd slechts 4 % resp. 8 % van de beschikbare hoeveelheid haring en haringachtigen direct geconsumeerd. In Frankrijk en België bedroeg de directe consumptie 37 % resp. 31 %, maar in Italië 66 %.

De toeneming van de beschikbare hoeveelheden rondvis met 140.000 t tot 1.025.000 t kan worden toegeschreven aan een stijging van de vangsten (met name van de Bondsrepubliek Duitsland) en aan invoer (met name Frankrijk). De door de voedingsmiddelenindustrie verwerkte hoeveelheden stegen als gevolg van de ontwikkeling van de verwerking tot diepvriesprodukten met 120.000 t. De directe consumptie nam naar volume weliswaar toe, maar het aandeel van de directe consumptie in de beschikbare hoeveelheid daalde van 65 % tot 58 %. Het rechtstreekse verbruik van rondvis was in Nederland met 94 %, in Italië met 84 % en in België met 75 % het hoogst. In Frankrijk bedroeg het directe verbruik 58 %. De overige hoeveelheden worden gezouten (kabeljauw) en - zij het ook in geringere omvang - diepgevroren. In de Bondsrepubliek Duitsland bedraagt het rechtstreekse verbruik 43 %. De verwerking voor menselijke consumptie strekt zich uit zowel tot diepvriezen en conservenfabricage (koolvis in olie) als tot zouten (kabeljauw). Het betrekkelijk hoge percentage voor de veevoederindustrie in België (16 %)

en de Bondsrepubliek Duitsland (8 %) hangt samen met de verwerking van onverkochte vis tot vismeel en andere produkten.

Ten aanzien van platvis heeft de stijging van de vangsten van Nederland en de daling van de vangsten van Frankrijk geleid tot een uitbreiding van het handelsverkeer. De beschikbare hoeveelheden zijn daardoor slechts matig gestegen (van 116.000 t tot 132.000 t) ; het aandeel van het rechtstreekse verbruik is van 99 % tot 95 % gedaald. Platvis wordt bijna uitsluitend bestemd voor directe consumptie.

De beschikbare hoeveelheid tonijn is door de stijging van de invoer van Italië met 24.000 t met een zelfde hoeveelheid toegenomen tot 114.000 t. Het aandeel van de door de conservenindustrie verwerkte hoeveelheid steeg met 2 % tot 95 % ; de directe consumptie is in dezelfde mate verminderd en bedraagt 5 %. Tonijn wordt slechts in Frankrijk en Italië, en ook daar slechts in geringe hoeveelheden, direct geconsumeerd.

Door een daling van de vangsten met 28.000 t, terwijl de invoer slechts weinig werd uitgebreid, onderging de beschikbare hoeveelheid makreel een daling tot 70.000 t. De hoeveelheden die werden verwerkt in de voedingsmiddelenindustrie en in de veevoederindustrie (conserven en vismeel) daalden eveneens. De directe consumptie is met 10.000 t gedaald. Het aandeel van het directe verbruik in de beschikbare hoeveelheden is met 40 % gelijk gebleven. Makreel is van belang voor Frankrijk (41.000 t) en Nederland (19.500 t). In Frankrijk wordt 50 % van de beschikbare hoeveelheid direct geconsumeerd. In Nederland wordt makreel vrijwel uitsluitend verwerkt.

In de produktengroep "weekdieren" belooft het rechtstreekse verbruik in de beide belangrijkste landen, Frankrijk en België, met resp. 168.000 t en 22.000 t 100 %. In het uitvoerende land, Nederland, wordt 56 % (9.700 t) direct verbruikt, het overblijvende deel (7.700 t) wordt in de voedingsmiddelenindustrie verwerkt.

De directe consumptie van "schaaldieren" is slechts van betekenis in Frankrijk. Het belangrijkste deel van de beschikbare hoeveelheid (19.200 t), 65 % volgt deze weg. Het overblijvende deel wordt verwerkt. In de Bondsrepubliek Duitsland wordt 78 % van de beschikbare hoeveelheid (25.000 t) en in Nederland 69 % (9.000 t) als veevoeder verwerkt. Het gaat hier om garnalen die te klein zijn om te worden gepeld.

Daar voor Italië afzonderlijke gegevens ontbreken kan slechts voor schaal- en weekdieren te zamen een overzicht worden gegeven. De beschikbare hoeveelheid is als gevolg van de gestegen invoer enigszins toegenomen en belooft 60.000 t, welke hoeveelheid vrijwel uitsluitend voor directe consumptie wordt bestemd.

De post "andere vis" omvat klaarblijkelijk - al naar gelang van de lid-staat - verschillende vissoorten, zodat een vergelijking nauwelijks mogelijk is.

De beschikbare hoeveelheid is als gevolg van gedaalde vangsten met 22.000 t tot 68.000 t afgenomen. In de voedingsmiddelenindustrie en in de veevoederindustrie werd naar volume en procentueel minder verwerkt. De directe consumptie is naar volume gedaald; het aandeel ervan is evenwel van 36 % tot 42 % toegenomen.

ERZEUGUNG UND VERWENDUNG VON FRISCHEN FISCHEN IN DER E.W.G. (Fanggewicht der Anlandungen)
 PRODUCTION ET UTILISATION DU POISSON FRAIS DANS LA C.E.E. (Pêche nominale)
 PRODUZIONE E UTILIZZAZIONE DEL PESCE FRESCO NELLA C.E.E. (Pesca nominale)
 PRODUKTIE EN VERBRUIK VAN VERSE VIS IN DE E.E.G. (Netto vanggewicht)

1959 / 1960

	1.000 t.											
	E.R. DEUTSCHLAND R.F.d'ALLEMAGNE R.F. di GERMANIA E.R. DUISLAND		BELGIËN BELGIQUE BELGIO BELGIE		FRANKREICH FRANCE FRANCIA FRANKRIJK		ITALIËN ITALIE ITALIA ITALIE		NIEDERLANDE PAYS - BAS PAESI-BASSI NEDERLAND		E. W. G. C. E. E. C. E. E. E. E. G.	
	1.000 t.	%	11000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%
HERING U. VERWANTE ARTEN - HARENGS ET ESPÈCES VOISINES - ARINGHE E SPECIE SIMILARI - HARING EN VERWANTE SOORTEN												
Fänge - Pêches - Capture - Vangsten	280,7		4,4		67,6		56,9		143,7		553,3	
Einfuhr-Import.- Import. - Invoer	116,1		7,5		14,7		1,2		6,4		145,9	
Ausfuhr-Export.- Export. - Uitvoer	6,1		1,8		-		-		30,5		38,4	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilité - Beschikbaar	390,7	100,0	10,1	100,0	82,3	100,0	58,1	100,0	119,6	100,0	660,8	100,0
Nahrungsindustrie - Industrie aliment. Industria aliment.- Voedingen.industrie	278,9	71,4	10,0	99,0	47,1	52,4	10,1	17,4	85,7	71,7	427,8	64,7
Futtermittelindustr.- Aliment. de bétail Aliment.bestiame - Voederindustrie	96,8 (1)	24,8	-	-	-	-	-	-	26,7	22,3	123,5(1)	18,7
Direktverbrauch - consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	15,0	3,8	0,1	1,0	39,2	47,6	48,0	82,6	7,2	6,0	109,5	16,6
RUNDFISCHE - POISSONS ROUNDS - PESCI ROTONDI - RONDIVIS												
Fänge - Pêches - Capture - Vangsten	367,8		35,0		366,8		101,3		30,8		901,7	
Einfuhr - Import. - Import. - Invoer	15,0		7,9		17,3		4,8		11,0		56,0	
Ausfuhr - Export. - Export. - Uitvoer	36,7		10,8		10,3		0,5		13,8		72,7	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilité - Beschikbaar	346,1	100,0	32,1	100,0	373,2	100,0	105,6	100,0	28,0	100,0	885,0	100,0
Nahrungsindustrie - Industrie aliment. Industria aliment.- Voedingen.industrie	101,0	29,2	4,1	12,8	159,0	42,6	5,8	5,6	0,9	3,2	270,8	30,6
Futtermittelindustr.- Aliment. de bétail Aliment.bestiame - Voederindustrie	40,6(1)	11,7	1,2	3,7	-	-	-	-	1,1	3,9	42,9(1)	4,8
Direktverbrauch - consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	204,5	59,1	26,8	83,5	214,2	57,4	99,8	94,4	26,0	92,9	571,3	64,6
PLATTFISCHE - POISSONS PLATS - PESCI PIATTI - PLATVIS												
Fänge - Pêches - Capture - Vangsten	11,7		13,1		62,3		2,3		24,8		114,2	
Einfuhr - Import. - Import. - Invoer	5,7		2,3		4,3		2,6		1,2		16,1	
Ausfuhr - Export. - Export. - Uitvoer	0,7		2,5		0,1		-		10,7		14,0	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilité - Beschikbaar	16,7	100,0	12,9	100,0	66,5	100,0	4,9	100,0	15,3	100,0	116,3	100,0
Nahrungsindustrie - Industrie aliment. Industria aliment.- Voedingen.industrie	0,7	4,2	1,3	10,0	-	-	-	-	-	-	2,0	1,8
Futtermittelindustr.- Aliment. de bétail Aliment.bestiame - Voederindustrie	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Direktverbrauch - consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	16,0	95,8	11,6	90,0	66,5	100,0	4,9	100,0	15,3	100,0	114,3	99,2
THUN - THON - TONNO - TONIJN												
Fänge - Pêches - Capture - Vangsten	1,2		-		34,9		1,6		-		37,7	
Einfuhr - Import. - Import. - Invoer	-		-		3,5		52,5		-		56,0	
Ausfuhr - Export. - Export. - Uitvoer	-		-		7,4		-		-		7,4	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilité - Beschikbaar	1,2	100,0	-	-	31,0	100,0	54,1	100,0	-	-	86,3	100,0
Nahrungsindustrie - Industrie aliment. Industria aliment.- Voedingen.industrie	1,2	100,0	-	-	25,8	83,2	53,2	98,3	-	-	80,2	92,9
Futtermittelindustr.- Aliment. de bétail Aliment.bestiame - Voederindustrie	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Direktverbrauch - consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	-	-	-	-	5,2	16,8	0,9	1,7	-	-	6,1	7,1

(fortsetz. :
(suite : 1
(seguito :
(vervolg :

	B.R. DEUTSCHLAND R.F. d' ALLEMAGNE R.F. di GERMANIA B.R. DUTSCLAND		BELGIEN BELGIQUE BELGIO BELGIE		FRANKREICH FRANCE FRANCIA FRANKRIJK		ITALIEN ITALIE ITALIA ITALIE		NIEDERLANDE PAYS - BAS PAESI - BASSI NEDERLAND		E.W.G. C.E.E. C.E.E. E.E.G.	
	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%
MAKRELE - MAQUEREAU - SGOMBERI - MAKREEL												
Fänge - Prises - Capture - Vangsten	13,8		0,3		45,3		11,6		22,4		93,4	
Einfuhr - Import.-Import.- Invoer	1,2		2,7		-		0,9		0,3		5,1	
Ausfuhr - Export.-Esport.- Uitvoer	2,7		0,2		-		-		1,4		4,3	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	12,3	100,0	2,8	100,0	45,3	100,0	12,5	100,0	21,3	100,0	94,2	100,0
Nahrungsindustrie - Industrie aliment. Industria aliment.-Voedingen.industrie	4,5	36,6	0,4	14,2	23,9	52,7	1,2	9,6	20,7	97,0	50,7	53,8
Futtermittelindustr.-Aliment.de bétail Aliment.bestiame -Voederindustrie	4,9	39,8	0,2	7,1	-	-	-	-	0,5	2,3	5,6	6,0
Direktverbrauch - Consomat.directe Consumo diretto -Direkte consumptie	2,9	23,6	2,2	78,7	21,4	47,3	11,3	90,4	0,1	0,7	37,9	40,2
ANDERE FISCHERIE - AUTRES POISSONS - ALTRI PESCI - ANDERE VISSEN												
Fänge - Prises - Capture - Vangsten	53,1		9,0		-		1,3		18,2		81,6	
Einfuhr - Import. - Import. - Invoer	10,0		1,4		3,0		-		2,1		16,5	
Ausfuhr - Export. - Esport. - Uitvoer	2,9		1,6		-		-		2,8		7,3	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	60,2	100,0	8,8	100,0	3,0	100,0	1,3	100,0	17,5	100,0	90,8	100,0
Nahrungsindustrie - Industrie aliment. Industria aliment.-Voedingen.industrie	5,7	9,4	0,2	2,3	-	-	-	45,0	5,1	29,2	11,0	12,1
Futtermittelindustr.-Aliment.de bétail Aliment.bestiame -Voederindustrie	35,7(1)	59,2	0,1	1,1	-	-	-	-	11,6	66,2	47,4(1)	52,2
Direktverbrauch - Consomat.directe Consumo diretto -Direkte consumptie	18,8	31,4	8,5	96,6	3,0	100,0	1,3	55,0	0,8	4,6	32,4	35,7
FRISCHE FISCHERIE INSGESAMT - TOTAL POISSONS FRAIS - TOTALE PESCI FRESCHI - TOTAAL VERSE VIS												
Fänge - Prises - Capture - Vangsten	728,3		61,8		576,9		173,0		239,9		1.781,9	
Einfuhr - Import.-Import. - Invoer	148,0		21,8		42,8		62,0		21,0		295,6	
Ausfuhr - Export.-Esport. - Uitvoer	49,1		16,9		18,4		0,5		59,2		144,1	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	827,2	100,0	66,7	100,0	601,3	100,0	236,5	100,0	201,7	100,0	1.933,4	100,0
Nahrungsindustrie - Industrie aliment. Industria aliment.-Voedingen.industrie	392,0	47,4	16,0	24,0	251,8	41,9	70,3	29,7	112,4	55,7	842,5(2)	43,6
Futtermittelindustr.-Aliment.de bétail Aliment.bestiame -Voederindustrie	178,0(1)	21,5	1,5	2,2	-	-	-	-	39,9(1)	19,8	219,4(1)	11,3
Direktverbrauch - Consomat.directe Consumo diretto -Direkte consumptie	257,2	31,1	49,2	73,8	349,5	58,1	166,2	70,3	49,4	24,5	871,5	45,1

(Fortsetz. :
(suite :
(seguito :
(vervolg :

ERZEUGUNG UND VERWENDUNG VON KREBS UND WEICHTIEREN IN DER E.W.G. (Fanggewicht der Anlandungen)
 PRODUCTION ET UTILISATION DES CRUSTACES ET MOLLUSQUES DANS LA C.E.E. (Pêche nominale)
 PRODUZIONE E UTILIZZAZIONE DEI CRUSTACEI E MOLLUSCHI (Pesca nominale)
 PRODUKTIE EN VERBRUIK VAN SCHAAL- EN WEEKDIEREN (Netto vanggewicht)

1959 / 1960

	1.000 t.											
	B.R. DEUTSCHLAND R.F. d' ALLEMAGNE R.F. di GERMANIA B.R. DUITSLAND		BELGIEN BELGIQUE BELGIO BELGIE		FRANKREICH FRANCE FRANCIA FRANKRIJK		ITALIEN ITALIE ITALIA ITALIË		NIEDERLANDE PAYS - BAS PAESI - BASSI NEDERLAND		E. W. G. C. E. E. C. E. E. E. E. G.	
	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%
WEICHTIERE - MOLLUSQUES - MOLLUSCHI - WEEKDIEREN												
Fänge - Prises - Capture - Vangsten	14,7		0,2		120,3		...		60,3		...	
Einfuhr - Import. - Import. - Invoer	0,5		24,5		37,8		...		14,3		...	
Ausfuhr - Export. - Export. - Uitvoer	10,5		0,4		5,4		...		39,9		...	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	4,7	100,0	24,3	100,0	152,7	100,0	...		14,7	100,0	...	
Nahrungsindustrie - Industrie aliment. Industria aliment. - Voedingindustrie	-	-	0,8	3,3	3,8	2,5	...		8,3	56,3	...	
Futtermittelindustr.-Aliment. de bétail Aliment. bestiams - Voederindustrie	1,2	25,5	-	-	-	-	...		-	-	...	
Direktverbrauch - Consomat. directe Consumo diretto - Direkto consumptie	3,5	74,5	23,5	96,7	148,9	97,3	...		6,4	43,5	...	
KREBSTIERE - CRUSTACES - CRUSTACEI - SCHAALDIEREN												
Fänge - Prises - Capture - Vangsten	22,4		2,3		21,5		...		13,5		...	
Einfuhr - Import. - Import. - Invoer	0,3		1,3		4,8		...		2,5		...	
Ausfuhr - Export. - Export. - Uitvoer	0,2		0,0		0,5		...		2,8		...	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	22,5	100,0	3,6	100,0	25,8	100,0	...		10,7	100,0	...	
Nahrungsindustrie - Industrie aliment. Industria aliment. - Voedingindustrie	2,5	11,1	0,9	25,0	4,0	15,3	...		2,5	23,4	...	
Futtermittelindustr.-Aliment. de bétail Aliment. bestiams - Voederindustrie	19,0	84,4	-	-	-	-	...		8,2 (1)	76,6	...	(1)
Direktverbrauch - Consomat. directe Consumo diretto - Direkto consumptie	1,0	4,5	2,7	75,0	21,8	84,5	...		...	...	...	
KREBS- UND WEICHTIERE INSGESAMT - TOTAL CRUSTACES ET MOLLUSQUES - TOTALE CRUSTACEI E MOLLUSCHI - TOTAAL SCHAAL- EN WEEKDIEREN												
Fänge - Prises - Capture - Vangsten	37,1		2,5		141,8		49,1		73,8		304,3	
Einfuhr - Import. - Import. - Invoer	0,8		25,8		42,6		5,2		14,3		88,7	
Ausfuhr - Export. - Export. - Uitvoer	10,7		0,4		5,9		0,3		62,7		80,0	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	27,2	100,0	27,9	100,0	178,3	100,0	54,0	100,0	25,4	100,0	313,0	100,0
Nahrungsindustrie - Industrie aliment. Industria aliment. - Voedingindustrie	2,5	9,2	1,7	6,1	7,8	4,4	0,2	0,4	10,8	42,5	23,0	7,3
Futtermittelindustr.-Aliment. de bétail Aliment. bestiams - Voederindustrie	20,2	74,3	-	-	-	-	-	-	8,2 (1)	32,3	28,4 (1)	9,1
Direktverbrauch - Consomat. directe Consumo diretto - Direkto consumptie	4,5	16,5	26,2	93,9	170,7	95,6	53,8	99,6	6,4	25,2	261,6	83,6
(1) Einschl. Futterfische u. Futtergarn len in der B.R. Deutschland und in den Niederlanden. Y compris les poissons et crevettes pour l'alimentation directe du bétail. Compresi i pesci e i gamberi bianchi per l'alimentazione diretta del bestiame. Vissen en garnalen voor de direkte consumptie van het vee inbegrepen. (2) Einschl. 298.200 t. von an Bord verarbeiteten Fischen. Y compris 298.200 t. de poissons transformés à bord. Compresi 298.200 t. di pesci trasformati a bordo. Inbegrepen 298.200 t. van vis aan boord verwerkt. Quelle - Source - Fonte - Bron : S.A.E.G. - O.S.C.E. - I.S.C.E. - B.S.E.G.												

ERZEUGUNG UND VERWENDUNG VON FRISCHEN FISCHEN IN DER E.W.G. (Fanggewicht der Anlandungen)
 PRODUCTION ET UTILISATION DU POISSON FRAIS DANS LA C.E.S. (Pêche nominale)
 PRODUZIONE E UTILIZZAZIONE DEL PESCE FRESCO NELLA C.E.S. (Pesca nominale)
 PROMETTE EN VERBRUK VAN VRIJES VIS IN DE E.E.G. (Netto vangewicht)

1962/1963

1.000 t.

	R.F. DEUTSCHLAND R.F. ALLEMAGNE R.F. di GERMANIA R.F. NITZSLAND		BELGIEN BELGIE BELGIO		FRANKREICH FRANCE FRANCIA FRANKRIJK		ITALIEN ITALIE ITALIA ITALIE		NIEDERLANDE PAYS-BAS PAYS-BASSI NEDERLAND		E.W.G. C.E.S. C.E.S. E.E.G.	
	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%
HERING U. VERWANTE ARTEN - HARENGS ET ESPECES VOISINES - ARINGHE E SPECIE SIMILARI - HARING EN VERWANTE SOORTEN												
Fänge - Pêches - Catture - Vangsten	151,6		2,5		75,4		59,1		102,4		391,0	
Einfuhr - Importation - Importazione - Invoer	147,6		7,6		16,0		6,9		12,0		190,1	
Ausfuhr - Exportation - Esportazione - Uitvoer	1,9		1,8		0,9		0,1		2,2		22,2	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	297,3	100	8,3	100	90,5	100	65,9	100	89,9	100	551,9	100
Nahrungsindustrie - Industrie alimentaire Industria alimentare - Voedingmiddelenindustrie	233,3	79	5,2	63	57,4	63	22,7	34	78,3	87	396,9	72
Viehfutter - Industrie non alimentaire Industria non alimentare - Veevoeder	51,0	17	0,5	6	-	-	-	-	4,7	5	56,2	10
Direktverbrauch - Consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	13,0	4	2,6	31	33,1	37	43,2	66	6,9	8	98,8	18
RUNDFISCHE - POISSONS ROUNDS - PESCI ROTONDI - RONDVIS												
Fänge - Pêches - Catture - Vangsten	411,9		33,5		377,4		112,2		35,8		970,8	
Einfuhr - Importation - Importazione - Invoer	33,7		13,7		52,5		10,0		21,6		131,5	
Ausfuhr - Exportation - Esportazione - Uitvoer	43,1		8,0		12,0		0,8		14,1		78,9	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	402,5	100	39,2	100	417,9	100	121,4	100	43,3	100	1.024,3	100
Nahrungsindustrie - Industrie alimentaire Industria alimentare - Voedingmiddelenindustrie	195,5	49	3,4	9	174,0	42	16,8	14	1,5	3	391,2	38
Viehfutter - Industrie non alimentaire Industria non alimentare - Veevoeder	33,7	8	6,3	16	-	-	-	-	1,6	3	41,6	4
Direktverbrauch - Consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	173,3	43	29,5	75	243,9	58	104,6	86	40,2	94	594,3	58
PLATTFISCHE - POISSONS PLATS - PESCI PIATTI - PLATVIS												
Fänge - Pêches - Catture - Vangsten	11,6		16,8		58,3		4,0		42,4		133,1	
Einfuhr - Importation - Importazione - Invoer	8,5		2,9		13,4		7,0		1,1		32,9	
Ausfuhr - Exportation - Esportazione - Uitvoer	0,5		6,1		-		-		27,5		34,1	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	19,6	100	13,6	100	71,7	100	11,0	100	16,0	100	131,9	100
Nahrungsindustrie - Industrie alimentaire Industria alimentare - Voedingmiddelenindustrie	1,5	8	2,6	19	-	-	-	-	-	-	4,1	3
Viehfutter - Industrie non alimentaire Industria non alimentare - Veevoeder	-	-	2,2	16	-	-	-	-	-	-	2,2	2
Direktverbrauch - Consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	18,1	92	8,8	65	71,7	100	11,0	100	16,0	100	125,6	95
THUN - THON - TONNO - TONJIN												
Fänge - Pêches - Catture - Vangsten	0,2		-		43,5		2,1		-		45,8	
Einfuhr - Importation - Importazione - Invoer	-		-		4,9		76,5		-		81,4	
Ausfuhr - Exportation - Esportazione - Uitvoer	-		-		12,8		-		-		12,8	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	0,2	100	-	-	35,6	100	78,6	100	-	-	114,4	100
Nahrungsindustrie - Industrie alimentaire Industria alimentare - Voedingmiddelenindustrie	0,2	100	-	-	31,7	89	77,3	98	-	-	109,2	95
Viehfutter - Industrie non alimentaire Industria non alimentare - Veevoeder	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Direktverbrauch - Consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	-	-	-	-	3,9	11	1,3	2	-	-	5,2	5
MAKRELE - MAJEREN - SOOMREI - MAKREEL												
Fänge - Pêches - Catture - Vangsten	4,6		0,3		40,2		5,8		13,4		65,3	100
Einfuhr - Importation - Importazione - Invoer	2,1		1,6		1,2		1,5		2,0		8,4	
Ausfuhr - Exportation - Esportazione - Uitvoer	1,8		0,3		-		-		1,9		4,0	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	4,9	100	1,6	100	41,4	100	8,3	100	13,5	100	69,7	100
Nahrungsindustrie - Industrie alimentaire Industria alimentare - Voedingmiddelenindustrie	3,7	76	1,4	87	20,9	50	1,6	19	12,9	96	40,5	58
Viehfutter - Industrie non alimentaire Industria non alimentare - Veevoeder	0,4	8	-	-	-	-	-	-	0,6	4	1,0	2
Direktverbrauch - Consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	0,8	16	0,2	13	20,5	50	6,7	81	-	-	28,2	40
ANDERE FISCH - AUTRES POISSONS - ALTRI PESCI - ANDERE VIJSEN												
Fänge - Pêches - Catture - Vangsten	32,6		8,7		-		1,6		11,8		54,7	
Einfuhr - Importation - Importazione - Invoer	15,9		1,3		0,1		-		2,9		20,2	
Ausfuhr - Exportation - Esportazione - Uitvoer	2,9		1,5		-		-		2,3		6,7	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	45,6	100	8,5	100	0,1	100	1,6	100	12,4	100	58,2	100
Nahrungsindustrie - Industrie alimentaire Industria alimentare - Voedingmiddelenindustrie	5,9	13	0,3	3	-	-	-	-	3,0	24	9,2	13
Viehfutter - Industrie non alimentaire Industria non alimentare - Veevoeder	21,3	47	1,5	18	-	-	-	-	7,7	62	30,5	45
Direktverbrauch - Consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	18,4	40	6,7	79	0,1	100	1,6	100	1,7	14	28,5	42
FRISCHE FISCH INSGESAMT - TOTAL POISSONS FRAIS - TOTALI PESCI FRESCI - TOTAAL VERSE VIS												
Fänge - Pêches - Catture - Vangsten	612,5		61,8		594,8		185,8		205,8		1.660,7	
Einfuhr - Importation - Importazione - Invoer	207,8		27,1		88,1		101,9		39,6		464,5	
Ausfuhr - Exportation - Esportazione - Uitvoer	50,2		17,7		25,7		0,9		70,3		164,8	
Verfügbar - Disponibilités Disponibilità - Beschikbaar	770,1	100	71,2	100	657,2	100	286,8	100	173,1	100	1.960,4	100
Nahrungsindustrie - Industrie alimentaire Industria alimentare - Voedingmiddelenindustrie	440,1	57	12,9	18	284,0	43	118,4	41	95,7	55	951,1	48
Viehfutter - Industrie non alimentaire Industria non alimentare - Veevoeder	106,4	14	10,5	15	-	-	-	-	14,6	8	131,5	7
Direktverbrauch - Consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	223,6	29	47,8	67	373,2	57	168,4	59	64,8	37	977,8	45

Source : D'après O.S.C.E. ; Statistique agricole 1964 - N° 7 ; Statistique de pêche
 Quelle : Nach O.S.C.E. ; Agrarstatistik 1964 - Nr 7 ; Fischereistatistiken
 Fonte : Da O.S.C.E. ; Statistiche Agrarie - no 7, 1964 ; Statistiche della pesca
 Bron : Naar O.S.C.E. ; Landbouwhuishouding, nr 7, 1964 ; Visserijstatistiek

Tabelle - Tableau - Tabella - Tabel 1b

ERZUGUNG UND VERWENDUNG VON KREBS- UND WEICHTIEREN IN DER E.W.G. (Fanggewicht der Anlandungen)
 PRODUCTION ET UTILISATION DES CRUSTACES ET MOLLUSQUES DANS LA C.E.E. (Pêche nominale) 1962/1963
 PRODUZIONE E UTILIZZAZIONE DEI CRUSTACEI E MOLLUSCHI NELLA C.E.E. (Pesca nominale)
 PRODUKTIE EN VERBRUIK VAN SCHAAL- EN WERKDIJREN IN DE E.E.G. (Notto vanggewicht)

1.000 t.

	B.R. DEUTSCHLAND R.F. d'ALLEMAGNE R.F. di OSMANIA B.R. DUTSLAND		BELGIEN BELGIQUE BELOIO BELOIE		FRANKREICH FRANCE FRANCIA FRANKRIJK		ITALIEN ITALIE ITALIA ITALIE		NIEDERLANDE PAYS-BAS PANSI-BASSI NEDERLAND		E.W.G. C.E.E. C.E.E. E.E.G.	
	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%
WEICHTIERE - MOLLUSQUES - MOLLUSCHI - WERKDIJREN												
Fänge - Prises - Capture - Vangsten	8,3		0,2		120,7		.		65,2			
Einfuhr - Importation - Importazione - Invoer	1,1		22,0		49,7		.		5,1			
Ausfuhr - Exportation - Esportazione - Uitvoer	3,0		0,0		2,3		.		52,9			
Verfügbar - Disponibilités - Disponibilità - Beschikbaar	6,4	100	22,2	100	168,1	100	.		17,4	100		
Nahrungsindustrie - Industrie alimentaire Industria alimentare - Voedingmiddelenindustrie	-		0,0	-	0,5	.	.		7,7	44		
Viehfutter - Industrie non alimentare Industria non alimentare - Veevoeder	3,1	51	-	-	-	-	.		-	-		
Direktverbrauch - Consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	3,3	49	22,2	100	167,6	100	.		9,7	56		
KREBSTIERE - CRUSTACES - CRUSTACEI - SCHAALDIJREN												
Fänge - Prises - Capture - Vangsten	31,2		1,6		22,9		.		15,7			
Einfuhr - Importation - Importazione - Invoer	0,4		1,7		6,6		.		0,8			
Ausfuhr - Exportation - Esportazione - Uitvoer	0,2		0,1		0,1		.		3,5			
Verfügbar - Disponibilités - Disponibilità - Beschikbaar	31,4	100	3,2	100	29,4	100	.		13,0	100		
Nahrungsindustrie - Industrie alimentaire Industria alimentare - Voedingmiddelenindustrie	2,8	9	0,5	15	10,2	35	.		4,0	31		
Viehfutter - Industrie non alimentare Industria non alimentare - Veevoeder	24,5	78	-	-	-	-	.		9,0	69		
Direktverbrauch - Consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	4,1	13	2,7	85	19,2	65	.		-	-		
KREBS- UND WEICHTIERE INSGESAMT - TOTAL CRUSTACES ET MOLLUSQUES - TOTALI CRUSTACEI E MOLLUSCHI - TOTAAL SCHAAL- EN WERKDIJREN												
Fänge - Prises - Capture - Vangsten	39,5		1,8		143,6		51,0		80,9		316,8	
Einfuhr - Importation - Importazione - Invoer	1,5		23,7		56,3		8,9		5,9		96,3	
Ausfuhr - Exportation - Esportazione - Uitvoer	3,2		0,1		2,4		0,2		56,4		62,3	
Verfügbar - Disponibilités - Disponibilità - Beschikbaar	37,8	100	25,4	100	197,5	100	59,7	100	30,4	100	350,8	100
Nahrungsindustrie - Industrie alimentaire Industria alimentare - Voedingmiddelenindustrie	2,8	7	0,5	2	10,7	5	0,3	.	11,7	38	26,0	7
Viehfutter - Industrie non alimentare Industria non alimentare - Veevoeder	27,6	73	-	-	-	-	-	-	9,0	30	36,6	10
Direktverbrauch - Consommation directe Consumo diretto - Direkte consumptie	7,4	20	24,9	98	186,8	95	59,4	100	19,7	32	288,2	83

Quelle: Nach S.A.E.G.; Agrarstatistik; No. 7, 1964; Fischereistatistiken

Source: D'après O.S.C.E.; Statistique agricole; No. 7, 1964; Statistique de pêche

Fonte: Da I.S.C.E.; Statistica Agraria; No. 7, 1964; Statistiche della pesca

Bron: Naar B.S.E.G.; Landbouwstatistiek; No. 7, 1964; Visserijstatistieken

2. Geografische verdeling van het aanbod uit de aanvoer

Tabel 2 geeft cijfers over de geografische verdeling van het aanbod over de voornaamste aanvoerhavens. De grootste vissershavens van de Gemeenschap liggen aan de Noordzee resp. de Kanaalkust.

Het zijn :

Bremerhaven met ongeveer	230.000 ton
Cuxhaven " "	180.000 ton
Boulogne s/Mer " "	120.000 ton
IJmuiden " "	100.000 ton

Het aanbod op deze markten betreft voornamelijk verse vis. Het aandeel aan bewerkt aangevoerde vis is in IJmuiden het hoogst.

De middelgrote havens met voornamelijk aanvoer van verse vis zijn in geografische volgorde van het Noorden af :

Kiel met ongeveer	32.000 ton
Hamburg " "	32.000 ton
Scheveningen " "	30.000 ton
Ostende " "	36.000 ton
Dieppe " "	21.000 ton
Douarnenez " "	21.000 ton
Concarneau " "	49.000 ton
Lorient " "	48.000 ton
La Rochelle " "	23.000 ton (+ 10.000 t weekdieren)

De havens met voornamelijk aanbod van gezouten vis zijn in geografische volgorde :

Glückstadt met ongeveer	3.000 ton (gezouten haringe)
Vegesack " "	8.000 ton "
Leer " "	4.300 ton "

Emden	met ongeveer	6.300 ton (gezouten haringe)
Katwijk	" "	25.000 ton " "
Fécamp	" "	25.000 ton (gezouten kabeljauw) (+ 5.000 ton verse vis)
St Malo	" "	12.000 ton (gezouten kabeljauw)
Bordeaux	" "	20.000 ton " "

Havens met voornamelijk of uitsluitend aanvoer van schaal- en weekdieren zijn :

Yerseke	met ongeveer	79.000 ton mosselen
Arcachon	" "	11.600 ton oesters

Het feit dat er geen Italiaanse havens onder de belangrijkste havens zijn opgenomen, is toe te schrijven aan de buitengewoon lange kustlijn van het land en de verdeling van de aanvoer over een groot aantal kleine havens, doch mede daaraan dat de verdeling van de rechtstreekse aanvoer van Japanse schepen in Italiaanse havens niet bekend is.

ANLANDINGEN IN DEN FISCHEREIHAFEN DER E.W.G. - ARRIVAGES DANS LES PORTS DE PÊCHE DE LA C.E.E.
 SBARCHI NEI PORTI DI PESCA DELLA C.E.E. - AANVOEREN IN DE VISSERIJHAVENS VAN DE E.E.G.
 1961 - 1.000 t.
 (Anlandegewicht - Poids débarqué - Peso sbarcato - Aanvoergewicht)

Rund-u. Plattfische Pois. ronds et plats Pesci rotondi e piatti Rond-en Plattivis	Sonstige Autres Andere	Hering-Makrele Haring-Maquereau Airinga-Sgombro Haring-Makreel	Fische insges. Total poissons Totale pesci		Verarbeit. Fische Pois. transform. Pesci trasformati Verwerkte vis	Krebstiere Crustacés Schaaldieren	Weichtiere Mollusques Weekdieren	Insgesamt Total Totale	%				
			Total vis	%									
B.R. DEUTSCHLAND - R.F. d'ALLEMAGNE (1)(2)													
KIEL													
Deutsche Schiffe - Navires allemandes P-vi tedesche - Navires allemandes	20,6	4,6	7,4	32,6				32,8	5				
Andere Schiffe - Autres navires Altre navi - Altre scappe	0,0	0,0	0,2	0,2									
HAMBURG													
Deutsche Schiffe	23,7	4,3	3,1	31,1				32,2	5				
Andere Schiffe	0,2	0,0	0,9	1,1									
CUXHAVEN													
Deutsche Schiffe	99,4	18,7	45,9	164,0				180,5	31				
Andere Schiffe	6,6	2,2	7,7	16,5									
BREMERHAVEN													
Deutsche Schiffe	159,8	22,4	33,7	215,9				230,7	41				
Andere Schiffe	8,3	1,1	5,3	14,8									
GLÜCKSTADT													
					4,0			4,0	(				
VEGERSACK													
					10,8			10,8	) 5				
BADEN													
					8,6			8,6	(				
LEFF													
					5,7			5,7	)				
Andere Häfen - Autres ports Altri porti - Andere havens													
				41,3		25,5	5,8	72,6	13				
Insgesamt - Total - Totale - Total				486,5 + 32,6	29,1	25,5	5,8	579,5	100				
Rundfische Poissons ronds Pesci rotondi Rondvis	Plattfische Poissons plats Pesci piatti Plattivis	Pelagische Fische Pois. pélagiques Pesci pelag. Pelagische vis	Fische insgesamt Total poissons Totale pesci Total vis	%	Produkte Produits finis Prodotti finiti Eindprodukten	Krebstiere Crustacés Schaaldieren	Weichtiere Mollusques Weekdieren	Austern Huîtres Oesters	Insgesamt Total Totale Total	%			
FRANKREICH - FRANCE - FRANZIA - FRANKRIJK													
BOULOGNE SUR MER													
	61,5	7,2	48,4	117,1	31	-	0,1	-	117,5	20			
DIEPPE													
	11,8	1,8	4,7	18,3	5	-	2,8	-	21,1	4			
FÉCAMP													
	0,2	-	5,9	6,1	2	25,5	0,2	-	31,8	5			
SAINT MALO													
	-	-	-	-	-	11,8	0,3	-	12,1	2			
DOUARNENEZ													
	4,8	2,7	11,6	19,1	5	-	1,4	-	20,5	3			
CONCARNEAU													
	20,3	11,5	13,6	45,4	12	-	3,6	0,1	49,1	8			
LORIENT													
	33,9	8,3	3,4	45,6	12	-	1,8	0,1	47,5	8			
LA ROCHELLE													
	12,7	9,3	0,4	22,4	6	1,8	0,8	4,3	33,1	6			
BORDEAUX													
	-	-	0,3	0,3	-	19,8	-	-	20,1	3			
ARCACHON													
	2,3	0,4	0,1	2,8	-	-	0,1	-	11,6	2			
Andere Häfen - Autres ports Altri porti - Andere havens													
	37,7	14,4	46,3	98,7	28	0,8	12,6	39,1	71,7	39			
Insgesamt - Total - Totale - Total				189,2	54,6	134,7	375,5	59,7	20,7	46,9	87,1	588,9	100
NIEDERLANDE - PAYS-BAS - PIAESI BASSI - NEDERLAND													
LOUVIDEN													
	22,1	22,8	51,6	96,5	71	21,8	0,4	-	118,7	42			
SCHIEVENINGEN													
	3,7	4,1	22,6	30,4	22	30,1	0,4	-	60,9	21			
VLAARDINGEN													
	-	-	1,6	1,6	1	6,2	-	-	7,8	3			
YERSEKE													
	-	-	-	-	-	-	1,8	76,9	78,7	27			
Andere Häfen - Autres ports Altri porti - Andere havens													
	-	-	-	8,7	6	0,1	10,6	0,5	20,0	7			
Insgesamt - Total - Totale - Total				26,6	28,5	82,2	137,3	100	58,2	13,2	77,4	286,1	100
BELOIEN - BELGIQUE - BELGIO - BELGIE													
OSTENDE - OSTENDE													
	26,3	5,5	3,5	35,3	80	-	1,1	0,2	36,6	79			
ZEEBRUGES - ZEEBRUGGE													
	2,8	3,3	0,1	6,2	14	-	-	0,7	6,9	15			
NIEUWPORT - NIEUWPOORT													
	1,6	0,7	0,4	2,7	6	-	-	0,1	2,8	6			
Insgesamt - Total - Totale - Total				30,7	9,5	4,0	44,2	100	-	1,1	1,0	46,3	100

(1) Bundesrepublik Deutschland : 1962 - R.F. d'Allemagne : 1962 - R.F. di Germania : 1962 - B.R. Deutschland : 1962.
 (2) Anlandegewicht auf Frischfischbasis.
 Arrivages calculés en poids de poissons frais.
 Quantità sbarcata espressa in peso del pesce fresco.
 Aanvoeren berekend in gewicht van verse vis.
 (3) 40.517 t. verarbeitet angelandete Ware (= 69.268 t. in Anlandegewicht) sind in "Fische insgesamt" enthalten.
 40.517 t. de marchandises débarquées transformées (= 69.268 t. en poids débarqué) sont comprises dans le "total poissons".
 40.517 t. di prodotto sbarcato trasformato (= 69.268 t. in peso sbarcato) sono contenute nella voce "Totale pesci".
 40.517 t. verwerkte aangevoerde goederen (= 69.268 t. aangevoerde gewicht) zijn in het "Totaal vis" inbegrepen.

ITALIEN - ITALIE - ITALIA - ITALIE

- t - 1961

Küstenbezirke und Küstenland Compartiments maritimes et littoraux Compartimenti marittimi e litorali Kustenaufteilungen an Küstenländern	Rund-u.-Plattfische Pois. ronds et plats Pesci rotondi e piatti Rond- en platvis	Pelagische Fische Poissons pélagiques Pesci pelagici Pelagische vis	Fische insgesamt Total poissons Totale pesci Total vis	%	Krebstiere Crustacés Crustacei Schaaldieren	%	Weichtiere Mollusques Molluschi Weckdieren	%	Insgesamt Total Totale Totaal	%
Imperia	287	119	406		25		69		500	
Savona	1.196	406	1.602		1		110		1.713	
Genova	1.258	593	1.851		55		186		2.037	
La Spezia	528	459	987		7		4.306		5.300	
LIGURE	3.269	1.577	4.846	3	88	1	4.671	13	9.605	4
Viareggio	1.359	2.486	3.845		93		227		4.165	
Livorno	8.526	987	9.513		342		516		10.371	
Portoferrato	931	3.414	4.345		74		20		4.459	
ALTO TIRRENO	10.816	6.887	17.703	11	509	5	763	2	18.975	9
Civitavecchia	2.955	312	3.267		258		947		4.472	
Roma	4.814	2.282	7.096		637		1.335		9.068	
Gaeta	493	1.527	2.020		36		100		2.156	
MEDIO TIRRENO	8.262	4.121	12.383	7	931	9	2.382	7	15.696	7
Napoli	1.415	3.533	4.948		114		220		5.282	
Torre del Greco	473	16	489		11		24		524	
Castellammare di Stabia	245	172	417		24		201		642	
Salerno	1.067	3.695	4.762		88		233		5.083	
Vibo Valentia	335	690	1.025		105		74		1.204	
Reggio Calabria	1.293	524	1.817		34		177		2.028	
BASSO TIRRENO	4.828	8.630	13.458	8	376	4	929	3	14.763	7
Olbia	1.650	728	2.378		87		738		3.203	
Cagliari	3.341	1.345	4.686		176		414		5.277	
SARDO	4.991	2.073	7.064	4	263	3	1.153	3	8.480	4
Messina	1.348	879	2.227		62		389		2.678	
Palermo	1.725	2.188	3.873		94		330		4.297	
Trapani	8.698	5.822	14.520		708		1.113		16.341	
Porto Empedocle	3.064	5.123	8.187		827		967		9.981	
Siracusa	2.534	1.263	3.797		200		469		4.466	
Catania	788	1.072	1.860		18		138		2.016	
SICULO	18.157	16.307	34.464	21	1.909	20	3.406	9	39.779	19
Crotone	931	795	1.726		213		213		2.152	
Taranto	1.415	924	2.339		171		5.630		8.140	
JONICO	2.346	1.719	4.065	2	384	4	5.843	16	10.292	5
Brindisi	2.854	540	3.394		364		1.632		5.390	
Bari	4.870	2.194	7.064		257		2.627		9.948	
Manfredonia	2.218	1.054	3.272		175		808		4.255	
BASSO ADRIATICO	9.942	3.788	13.730	8	796	8	5.067	14	19.593	9
Pescara	3.214	2.643	5.857		315		1.107		7.279	
Ancona	6.738	2.419	9.157		1.579		3.141		13.877	
Ugento	3.177	4.440	7.617		528		1.631		9.776	
MEDIO ADRIATICO	13.129	9.502	22.631	14	2.422	25	5.879	16	30.932	15
Ravenna	3.147	1.677	4.824		563		519		5.906	
Chioggia	7.654	15.802	23.456		594		1.251		25.301	
Venezia	2.688	1.298	3.986		675		1.940		6.601	
Monfalcone	1.250	978	2.228		130		1.072		3.430	
Trieste	425	1.449	1.874		76		1.380		3.330	
ALTO ADRIATICO	15.164	21.204	36.368	22	2.038	21	6.162	17	44.568	21
INSGESAMT - TOTAL - TOTALE - TOTAAL	90.904	75.808	166.712	100	9.716	100	36.255	100	212.683	100

Quelle : Bundesrepublik Deutschland : Statistisches Bundesamt.
 Source : France : Statistiques des Pêches Maritimes - 1961.
 : Belgique - Belgique : Statistiques de la Pêche Maritime - 1961.
 Dren : Nederland : Statistiek van de vissersij - 1961.
 Fonte : Italia : Statistica della Pesca e della Caccia - 1962.

B. DE VRAAG

I. Verbruik

In de Gemeenschap bedraagt de consumptie van vis, zoals blijkt uit tabel 3, gemiddeld 11 kg per hoofd der bevolking. Het varieert met een enigszins stijgende tendens tussen 10,8 kg (1959/60) en 11,3 kg (1962/63). In het jaar 1963/64 bedroeg het verbruik weer 11 kg per hoofd.

In Frankrijk is het verbruik van vis sedert 1959/60 met 1,2 kg gestegen tot 13,9 kg. Daarmede werd verreweg het hoogste cijfer in de Gemeenschap bereikt. Een stijgende lijn vertoont ook het visverbruik in Italië, dat 10,1 kg bedraagt. In Nederland (8,8 kg) is het totale verbruik in de laatste jaren ongeveer gelijk gebleven. In België en in de Bondsrepubliek Duitsland daarentegen vertoont het verbruik van vis een voortdurende daling, en wel van 11,4 kg tot 10,9 kg in de Bondsrepubliek Duitsland en van 11,6 kg tot 10 kg in België.

De stijging van het totale verbruik in de EEG moet worden toegeschreven aan een grotere consumptie van verwerkte produkten, die schommelt tussen 5,7 kg en 6,3 kg en die meer dan de helft van het totale visverbruik uitmaakt. De stijging van de consumptie omvatte ook de vol- en halfconserven, waarbij een stijging van 1,9 kg tot 2,1 kg produktgewicht optrad, alsmede diepgevroren vis, waarbij de consumptie van 0,1 kg tot 0,3 kg steeg. Aangezien voor Nederland en België nog geen cijfers inzake diepgevroren vis beschikbaar zijn is het verbruik in werkelijkheid hoger.

De consumptie van verse vis bleef met 5 kg per hoofd gemiddeld in de EEG sedert 1959/60 op hetzelfde niveau.

In de produktengroep schaal- en weekdieren is de situatie sedert 1959/60 vrijwel ongewijzigd gebleven. De consumptie schommelt met een enigszins stijgende tendens tussen 1,7 kg en 1,9 kg (EEG-gemiddelde). Het hoogst is de consumptie van deze groep van produkten in Frankrijk (4,6 kg) en België (3,2 kg), het laagst in de Bondsrepubliek Duitsland (0,2 kg). Daartussen liggen Italië (1,3 kg) en Nederland (1,2 kg).

De uiteenlopende ontwikkeling van het verbruik van vis en de verschillende consumptiegewoonten in de lid-staten kunnen uit de tabel 4 worden afgeleid.

Tabel 3

CONSUMPTIE VAN VIS, SCHAAL- EN WEEKDIEREN IN DE EEG
(kg/hoofd - netto vanggewicht)

		D	F	I	N	UEBL	EEG
Verse vis	1959/60	4,7	7,7	3,4	4,3	5,2	5,1
	1960/61	4,4	7,7	3,2	5,2	4,9	5,0
	1961/62	4,4	7,5	3,1	5,3	6,0	5,0
	1962/63	3,9	7,8	3,3	5,5	5,0	5,0
Be- en verwerkte vis	1959/60	6,7	5,0	5,3	4,5	6,4	5,7
	1960/61	6,4	5,4	5,7	3,8	6,3	5,8
	1961/62	6,7	5,9	5,6	3,4	5,3	5,9
	1962/63	7,0	6,0	6,7	3,4	5,0	6,3
Totaal vis	1959/60	11,4	12,7	8,7	8,8	11,6	10,8
	1960/61	10,8	13,2	8,9	9,0	11,2	10,8
	1961/62	11,1	13,4	8,7	8,7	11,3	10,9
	1962/63	10,9	13,9	10,0	8,9	10,0	11,3
Schaal- en weekdieren vers	1959/60	0,1	3,8	1,1	0,6	2,8	1,5
	1960/61	0,1	3,9	1,1	0,7	2,8	1,6
	1961/62	0,1	4,0	1,1	0,8	2,9	1,6
	1962/63	0,1	3,9	1,2	0,8	2,6	1,6
Be- en verwerkte schaal- en weekdieren	1959/60	0,0	0,4	0,0	0,2	0,6	0,2
	1960/61	0,1	0,2	0,0	0,3	0,7	0,2
	1961/62	0,1	0,6	0,1	0,5	0,5	0,3
	1962/63	0,1	0,7	0,1	0,4	0,6	0,3
Totaal schaal- en weekdieren	1959/60	0,1	4,2	1,1	0,8	3,4	1,7
	1960/61	0,2	4,1	1,1	1,0	3,5	1,8
	1961/62	0,2	4,6	1,2	1,3	3,4	1,9
	1962/63	0,2	4,6	1,3	1,2	3,2	1,9

Bron: B.S.E.G.: Landbouwstatistiek, 1964, Nr.7: Visserij statistieken.

.../...

Tabella 4 - Tabel 4

CONSUMO DI PESCE NELLA C.E.E. - CONSUMPTIE VAN VIS IN DE E.E.G.
1959/1960 + 1962/1963
PRO CAPITE - KG - PER KOP

	D		F		I		N		UEBL		CEE - EWG	
	59/60	62/63	59/60	62/63	59/60	62/63	59/60	62/63	59/60	62/63	59/60	62/63
PESCI - VIS	4,7	3,9	7,7	7,8	3,4	3,4	4,3	5,5	5,2	5,0	5,1	5,0
freschi-vers	0,3	0,2	0,9	0,7	1,0	0,9	0,6	0,6	0,0	0,3	0,6	0,6
dicui : Aringa e specie sim. daarvan : Haring en verw. soorten	3,7	3,0	4,7	5,1	2,0	2,1	2,3	3,4	2,8	3,1	3,3	3,3
Pesci rotondi-Rondvis	0,3	0,3	1,5	1,5	0,1	0,2	1,3	1,3	1,3	0,9	0,7	0,7
Pesci piatti-Platvis	6,7	7,0	5,0	6,0	5,3	6,7	4,5	3,4	6,4	5,0	5,7	6,3
Pesci prep. e trasf.												
Be- en verw. vis	11,4	10,9	12,7	13,9	8,7	10,1	8,8	8,9	11,6	10,0	10,8	11,3
Pesci totale - Vis totaal	0,1	0,1	3,8	3,9	1,1	1,2	0,6	0,8	2,8	2,6	1,5	1,6
MOLLUSCHI E CROSTACEI	0,0	0,1	0,4	0,7	0,0	0,1	0,2	0,4	0,6	0,6	0,2	0,3
WLEK- EN SCHAALDIEREN	0,1	0,2	4,2	4,6	1,1	1,3	0,8	1,2	3,4	3,2	1,7	1,9
freschi-vers												
preparati e trasformati - be- en verwerkt	1,6	1,3	1,1	1,2	1,3	1,6	2,0	1,6	2,2	1,5	1,4	1,4
coll. e crost. totale	1,3	1,0	0,4	0,4	0,2	0,2	0,9	1,0	1,7	1,2	0,7	0,6
week- en schaaldieren totaal	0,0	0,0	0,6	0,6	1,0	1,1	-	0,0	0,0	0,1	0,5	0,5
Pesci, sal., ess., affum. vis, gez., gedr., ger.	2,7	2,8	1,9	2,3	1,3	1,6	1,1	0,9	1,8	2,1	1,9	2,1
dicui : Aringa-daarv. Haring	2,0	2,0	0,1	0,1	0,2	0,2	0,4	0,3	0,1	0,1	0,8	0,8
Merl. bianco-kabeljauw	0,3	0,3	0,7	0,9	0,9	1,1	0,1	0,1	0,4	0,4	0,3	0,4
Preparaz. e cons. di pesci	0,2	0,3	0,4	0,6	0,9	1,1	...	...	...	...	0,4	0,6
Vol- en Halfconserven	0,1	0,6	0,1	0,2	0,1	0,2	...	...	...	...	0,1	0,3
dicui : Aringa - daarv. Haring	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0	0,0	...	...	...	...	0,1	0,3
Sardina-Sardine							...	...	...	...	...	...
Tonno-Tonijn							...	...	...	...	...	...
Pesci surgelati-Diepvriesvis							...	...	...	...	...	...
prep. e cons. di moll. e crost.							...	...	...	...	...	...
3.- en halfcons. v. week- en schaald.	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0	0,0	0,1	0,1	0,4	0,4	0,1	0,1

Bron: I.S.C.E. Statistica Agraria; N° 7, 1964, Statistiche della pesca

Bron: B.S.E.G. Landbouwstatistiek; N° 7, 1964, Visserijstatistieken

2. Factoren van invloed op de vraag

Onder de factoren die de vraag beïnvloeden dienen vooral genoemd te worden :

- consumentenkomen en de relatie tussen de prijs van de vis en de prijs van de concurrentiele waren,
- consumptiegewoonten van de bevolking,
- verschil in de behoefte volgens de geografische situatie en de tijdperken,
- kwaliteit, karakter en omvang van het distributienet, propaganda en voorlichting van de verbruikers.

In alle Lid-staten kan worden vastgesteld dat met een toeneming van het inkomen ook het visverbruik en de daarvoor bestede middelen stijgen. De inkomenselasticiteit van de vraag is echter bij verwerkte vis hoger dan bij verse vis omdat de verwerkte produkten hogere kosten meebrengen en omdat een deel van het visconservenassortiment bij de bevolkingslagen met lagere inkomens nog als luxe geldt.

In nauw verband met de hoogte van het inkomen heeft ook de prijs invloed op het visverbruik. Remmend werken in de eerste plaats de grote schommeling van de prijzen. De wijziging van de vraag door stijgende of dalende prijzen dus de prijselasticiteit van de vraag, is begrijpelijkerwijze bij consumptievis, waartoe evenwel in de afzonderlijke Lid-staten verschillende vissoorten behoren, geringer dan bij visconserven, die vanzelfsprekend kennelijk nog sterker moeten concurreren met andere eiwithoudende voedingsmiddelen dan de consumptievis dit moet doen, waarvan de aankoop sterker afhangt van vaste gewoonten van de verbruikers.

De verbruiksgewoonten der bevolking zijn binnen de afzonderlijke Lid-staten reeds zeer uiteenlopend doch van land tot land nog sterker onderling verschillend. Deze verschillen betreffen in de eerste plaats de vissoort, zoals uit tabel 4 blijkt. Op deze plaats kunnen slechts enkele extreme voorbeelden worden genoemd : roodbaars is in de Bondsrepubliek Duitsland een zeer geliefde en in grote hoeveelheid verbruikte consumptievis ; in de overige Lid-staten geniet hij nauwelijks bekendheid. Een van de belangrijkste consumptievissen in Frankrijk is de wijting (merland), die in de overige Lid-staten nauwelijks van betekenis is. Gezouten kabeljauw wordt in Italië en Frankrijk zeer op prijs gesteld; in de Bondsrepubliek en de Benelux-landen is hij echter onbekend. Ten slotte mag worden gewezen op het grote verbruik van schaal- en weekdieren in België dat daarentegen in de Bondsrepubliek zeer gering is.

Verschillen doen zich ook voor met betrekking tot de voorkeur van de consumenten bij wijze van aanbidding. Zo wordt aan de kust vooral verse vis geconsumeerd. Met toenemende afstand van de kust stijgt het verbruik aan houdbaar gemaakte vis. Aan het feit dat steeds meer gehuwde vrouwen buitenshuis een beroep uitoefenen, het gebrek aan hulp in de huishouding en diengevolge aan het streven de maaltijden zonder voorafgaande moeizame en tijdberovende voorbereiding op tafel te brengen, is b.v. de gestegen vraag naar visfilet en tonijnconserven toe te schrijven, terwijl het verbruik van gezouten haring en kabeljauw wegens dezelfde oorzaken gedurende de laatste jaren is gedaald. In huishoudingen met kinderen is het visverbruik uit vrees voor de graten gering.

Ten slotte, doch niet in de laatsteplaats, beïnvloedt ook de concurrentie van andere voedingsmiddelen de vraag. In Nederland, een land met overschotten aan landbouwprodukten, wordt b.v. betrekkelijk weinig vis gegeten daar andere eiwithoudende voedingsmiddelen in vergelijking met vis goedkoop ter beschikking staan. Ook echter in de overige Lid-staten kan worden vastgesteld dat het visverbruik in het bijzonder op prijsveranderingen van vlees en eieren reageert.

.../...

De geografische verschillen van het verbruik treden duidelijk aan de dag in de vorm van een consumptiedaling van de kust naar het binnenland. Aan de kust is het verbruik een veelvoud van dat in het binnenland, afgezien van enkele grote verbruikscentra in het binnenland waarin door een betere distributie het visverbruik hoger is. De onvermijdelijke kwaliteitsverslechtering door het vervoer over lange afstanden draagt er doorslaggevend toe bij, dat verse en gerookte vis in verkeersgeografische ongunstig gelegen gebieden nauwelijks worden gegeten. In deze gebieden spelen de houdbaar gemaakte vissen (gezouten vis, visconserven, diepgevroren vis) een grotere rol indien zij in levensmiddelenzaken kunnen worden gekocht.

Met betrekking tot de vraagschommelingen in de tijd kon worden vastgesteld dat de belangrijkste daarvan aan consumptiegewoonten zijn toe te schrijven die direct of indirect uit bepaalde religieuze voorschriften voortvloeien. De consumptieconcentratie op vrijdag, de z.g.n. "visdag" doet een zij het al naar gelang van de afgelegenheid van het afzetgebied met een of meer dagen vervroegde vraagtop ontstaan, n.l. in het begin of het midden van de week op de producentenmarkten terwijl de omzet op de overige dagen van de week aanzienlijk lager is. Zelfs al wordt de inzet van de vissersvloot goed gepland dan nog zijn de repercussies op de prijzen onvermijdelijk. Overigens maakt deze situatie een speculatieve voorraadvorming mogelijk die ten koste van de kwaliteit gaat.

De vraag naar vis en visconserven wordt verder belangrijk beïnvloed door de jaargetijdenwisseling. In de zomer is hij kleiner dan in de winter. Dit is in laatste instantie toe te schrijven aan de deels ontoereikende voorziening van de handel met koelinstallaties. De verbruiker vreest het bijzonder snelle bederf van de vis en ziet derhalve van het kopen daarvan af. Bijzonder verstoring voor het visverbruik zijn plotselinge temperatuurstijgingen. De vraag daalt dan eensklaps en repercussies op de zeevismarkten zijn onvermijdelijk.

.../...

Het spreekt vanzelf dat verder de kwaliteit, d.w.z. de versheid van de waar, de dichtheid van het distributienet alsmede de reclame en de voorlichting van grote betekenis is voor de afzet. In alle Lid-staten werden derhalve maatregelen getroffen om de afzet van vis op een of andere wijze te verbeteren en te vergroten. Daar de middelen daarvoor door de betrokken speciale handel meestal niet kunnen worden opgebracht stellen de regeringen van Frankrijk en de Bondsrepubliek Duitsland overheidsmiddelen ter beschikking voor rentebonificaties en garanties.

Als één van de instellingen voor de uitbreiding van het distributienet die in het bijzonder de visdetailhandel bij nieuwe inrichting en modernisering van verkoopenheden adviseert en ondersteunt (winkels, verkoopsauto's, diepvriesinrichtingen enz...), moge hier de "Förderungsdienst für den Fischabsatz GmbH", te Bremerhaven genoemd worden, die de viswinkeliers van kredieten tegen verlaagde interest voorziet die door garanties van de staat nog worden gedekt. De activiteit van deze instelling is zeer succesrijk gebleken.

In Nederland worden renteloze kredieten ter hoogte van 80 % van de prijs van een diepvrieskast verleend onder de voorwaarde dat deze wordt bestemd tot de verkoop van vis.

.../...

De ervaring in de Lid-staten heeft geleerd dat voorlichting van de verbruiker en reclame, in het bijzonder indien zij plaatsvinden aan de hand van voedingsphysiologische richtlijnen, van niet te onderschatten betekenis zijn. In alle Lid-staten, met uitzondering van Italië, bestaan derhalve instituten, die zich de vergroting van de visconsumptie ten doel hebben gesteld. In de Bondsrepubliek zijn de middelen voor de "Deutsche Fischwerbung e.V." op grond van de wet op het vervoer van vis en visprodukten uit bijdragen afkomstig van de reders en vissers, de eerste afnemers, en de importeurs. Behalve dat stellen de trawlerreders vrijwillig middelen ter beschikking, zodat de "Deutsche Fischwerbung" over een jaarlijkse bedrag van 550.000 DM tot 650.000 DM (140.000 tot 160.000 R.E.) beschikt, dat is C, 2025 R.E. per hoofd van de bevolking (1963)

In België bestaat de vereniging tot bevordering van de visgebruik dat onder het ministerie van Landbouw ressorteert en met staatsmiddelen wordt gefinancierd. De middelen die deze vereniging ter beschikking staan zijn betrekkelijk gering (900.000 Fr, d.i. 1.800 R.E.) d.i. 0,002 R.E. per hoofd van de bevolking (1963)

In Frankrijk werd het "Comité National de Propagande pour le Développement de la Consommation du Poisson" (Nationaal comité voor de ontwikkeling van het verbruik van vis) ingesteld dat door de reders en de groothandelaren in de havensteden wordt gefinancierd.

In Nederland bestaat in het kader van het Produktschap een propagandacomité dat uit vertegenwoordigers van de beroepsorganisaties is samengesteld. Dit comité krijgte 1963 ten laste van de begroting van het produktschap ongeveer Hfl. 200.000 (d.i. 55.000 R.E. ofwel 0,005 R.E. per hoofd). Het propagandacomité stelt de verdeling van deze middelen vast, over de vier subcomités, n.l. voor haring, overige zeevissen en zoetwatervissen, garnalen en visconserven. In alle comités hebben vertegenwoordigers van het produktschap zitting. Het door de mosselkwekers georganiseerde en uit hun middelen gefinancierde mosselcomité, dat zich met alle vraagstukken van deze branche bezighoudt, heeft ook de propaganda voor het verbruik van mosselen en oesters op zich genomen en neemt deel aan de verdeling van bovengenoemde middelen.

.../...

Naast de genoemde instellingen bestaat er nog een "Voorlichtingsbureau van voeding", een overheid bureau dat zich bezighoudt met de voedingswetenschappelijke vraagstukken.

Al deze instellingen maken voor propaganda en reclame gebruik van films, brochures, receptenboekjes, kookcursussen, advertenties enz... en trachten de verbruikers over de veelzijdige toepassingsmogelijkheden van de vis voor te lichten. Bijzonder verheugende resultaten konden worden geboekt door de voorlichting van personen die hun kennis in hun beroepswerkzaamheden doorgeven zoals koks, artsen, diëtisten, leraressen aan huishoudscholen, vakleraren en leerlingen in het Hotelbedrijf enz...

In Frankrijk en in de Bondsrepubliek zijn er voorts organisaties die zich wijden aan de uitbreiding van het verbruik van diepvriesprodukten waar- onder ook vis. Dit zijn in Frankrijk het "Syndicat national des fabricants de produits congelés" (Vereniging van producenten van diepvriesprodukten), waarin de producenten en enkele importeurs van diepvriesprodukten zich hebben verenigd, en in de Bondsrepubliek Duitsland het "Deutsche Tiefkühl- institut e.V."), waarvan de producenten van alle diepvriesprodukten, en verder groothandelshuizen, inkoopcoöperaties en inkooporganisaties van de handel, producenten van koelapparaten, transportondernemers en producenten van transportvoertuigen lid zijn. Deze instellingen trachten in het bijzon- der de handel over de juiste behandeling van het diepvriesprodukt te onderrichten.

In de Bondsrepubliek bestaat verder de "Ernährungswissenschaftliche Beirat der deutschen Fischwirtschaft" (Voedingswetenschappelijke raad van advies van het Duitse visserijbedrijf) dat voor het grootste deel met over- heidsmiddelen wordt gefinancierd en waarin naast enkele vertegenwoordigers van het visserijbedrijf vooraanstaande geleerden uit de geneeskunde, de farmacie, de fysiologie en de scheikunde der voedingsmiddelen alsmede de visserijbiologie zitting hebben. In de onderzoekingsinstituten van deze raad worden de vraagstukken bestudeerd die meer speciaal betrekking hebben op vis.

.../...

C. ORGANISATIE VAN DE VISHANDEL

1. De aanbieders

a) De producenten en hun verenigingen

De producenten zijn vissers en reders. In enkele lid-staten spreekt men in dit verband van "ambachtelijke visserij" en van "industriële visserij". De producenten treden individueel of via hun verenigingen op de markt op. Hun marktpolitiek is derhalve bijzonder sterk uiteenlopend.

Met het oog op de betekenis van de verenigingen moge bij haar beschrijving een kort overzicht worden gegeven van de or- ganisatie in de beide relevante lid-staten.

Bondsrepubliek Duitsland

De jongste en tegelijkertijd de grootste verkooporganisatie in de Bondsrepubliek, de "Seefisch-Absatz-Gesellschaft mbH", is een vereniging van trawlerreders. Sind 1 juli 1960 zijn zij verplicht de S.A.G. alle in Duitse havens aangevoerde vangsten van zeevis- sen en haringen te koop aan te bieden. Uitgezonderd zijn echter gezouten vis, diepvriesvis, op zee gezoute haring, vismeel, traan en kuit.

De reders verplichten zich verder bij overeenkomst aan "vangstafspraken" te houden die bijvoorbeeld betrekking kunnen hebben op:

- de verdeling van de vloot over de afzonderlijke vangstgebieden en over de vangst van haringen en andere zeevissen,
- de bevissing van bepaalde vangstgebieden en de tijdelijke uit- sluiting van andere vangstgebieden,
- de regeling en beperking van de in te zetten tonnage - ook voor de afzonderlijke vangstgebieden - en de omslag van de jaarlijkse herstelkosten,
- op bepaalde vangstplaatsen totaal verbod van de vangst van be- paalde vissoorten of verbod van de vangst van enkele voor de menselijke consumptie bestemde vissoorten (1). Hiertoe worden "sorteringsrichtlijnen" uitgegeven,
- de regeling van de vangstmeldingen.

De reders hebben voorts, in samenwerking met de veeartsen, de groothandel en de visverwerkende industrie, kwaliteitsricht- lijnen opgesteld. Naast de klasse "S" voor de beste waar, werden ingesteld de klassen "A" voor goede, "B" voor consumptiewaar en "C" voor handelswaar die weliswaar nog voor consumptie in aan- merking kan komen doch wegens slechtere kwaliteit vrijwillig voor de verwerking tot vismeel wordt bestemd.

Het door de S.A.G. toegepaste stelsel van interventieprij- zen en de risikocompensatie wordt op blz. 168 van dit hoofdstuk toegelicht.

(1) Vissoort: vis van een bepaalde maat uit een bepaald vangstgebied.

De sinds 50 jaar bestaande verkooporganisatie is de Deutsche Haring-
handelsgesellschaft (DHG) aan welke de vier grote maatschappijen van de
haringvisserij alle aan boord gezouten haringen aanbieden. De DHG gra-
deert de vis naar kwaliteiten en verkoopt deze op eigen naam voor reke-
ning van de maatschappijen.

Afzetcoöperaties bestaan in de Bondsrepubliek Duitsland bij de
kotters aan de Oostzeekust. De vissers leveren hun vangsten af aan de
coöperaties die de vis aan de groothandel of aan de visverwerkende
industrie verkoopt. Consumptievissen zoals kabeljauw, zeezalme, rood-
baars enz...worden gedeeltelijk ook tot filet gemaakt en aan de groot-
handel in het binnenland verkocht. De aan de vissers toevallende op-
brengst wordt berekend volgens de gemiddelde dagprijzen.

In de laatste tijd zijn echter ook afzetcontracten voor langere
termijnen met vaste prijzen voor haringen en verse zeevis gebruikelijk.
De hoeveelheden die op deze wijze worden afgezet vormen reeds een aan-
zienlijk deel van de aanvoer. Nauwkeurigere cijfers staan echter niet
ter beschikking. Bovendien worden vaak glijdende seizoenprijzen over-
eengekomen. Later vastgestelde gebreken worden door prijskortingen ge-
compenseerd.

Verder bestaan er afzetcoöperaties van de kustvisserij voor gar-
nalen. Hier zorgen de coöperaties voor het drogen van de kleine gar-
nalen, die als veevoeder worden gebruikt, c.q. voor de conservering
en het diepvriezen van consumptiegarnalen.

Frankrijk

De bedrijfsorganisatie van de Franse zeevisserij, die geregeld
werd bij verordening van 14 augustus 1945, wordt gekenmerkt door de
samenwerking van de vakorganisaties om de algemene belangen van de
bedrijfstak te behartigen. Deze samenwerking vindt plaats in

- plaatselijke comités voor een haven of een groep van havens;
- "produktschappen" (comités interprofessionnels) voor de verschillen-
de sectoren van het visserijbedrijf;
- het centraal comité voor de zeevisserij.

Deze organen hebben tot taak onder toezicht van de staat en in
het kader van hun eigen bevoegdheden bij te dragen tot bevordering
van de zeevisserij alsmede tot verbetering van de produktie- en afzet-
voorwaarden voor visserijprodukten.

Ten aanzien van de markt vallen de activiteiten van het bedrijfs-
leven vooral onder de bevoegdheden van de "produktschappen" die tot
taak hebben zorg te dragen voor de technische en economische organisa-
tie en de regeling van de produktie.

Zij hebben in het bijzonder tot taak prijsovereenkomsten te
sluiten, de leveringsvoorwaarden voor de produkten van de zee-
visserij vast te stellen en hetzij alleen hetzij in samenwerking
met andere "produktschappen" of plaatselijke comités gemeenschap-
pelijke organisaties tot stand te brengen welke een efficiënt ge-
bruik van de visserijvaartuigen en de afzet van de produkten van
de zeevisserij moeten bevorderen.

In dit verband dienen met name genoemd te worden ⁽¹⁾:

- het "produktschap" voor tonijn, dat voor elke campagne de over-
eengekomen prijs voor de voor verwerking tot conserven bestemde
tonijn vaststelt;
- het "produktschap" voor sardines, dat voor elk seizoen de aan te
bevelen richtprijs van de voor verwerking tot conserven bestemde
sardines vaststelt,
- de "Commission Régionale Nord" van de "produktschappen" voor
makreel, voor bodemvis en voor haring, welke de interventie-
prijzen en de garantieprijzen voor de vis die aan de Norman-
dische kust wordt verkocht, vaststelt.

Tonijn

Daar het grootste deel van de tonijnvangsten voor de conserven-
industrie is bestemd worden door het produktschap voor tonijn con-
tractprijzen vastgesteld voor de leveranties aan de verwerkende in-
dustrie en wel per seizoen en per soort: zavel voor witte en rode
tonijn als voor albacore.

(1) Vgl. blz. 175.

De verkoop van de vangsten is in handen van twee verenigingen:

1. ITSASOKOA, een coöperatieve maatschappij welke haar diensten ter beschikking stelt van de Baskische visserijcoöperaties, welke vooral in de Atlantische Oceaan witte en rode tonijn vangen,
2. de SOVETCO, een vereniging welke bevroren tonijn verkoopt voor de zelfstandige reders die vooral in tropische wateren vissen.

De SOVETCO koopt de totale tonijnvangsten van haar leden en verkoopt een deel daarvan vers aan Afrikaanse conservenfabrieken, hoofdzakelijk in DAKAR (Senegal). De rest wordt in diepgevroren toestand in Afrikaanse havens in entrepôts opgeslagen en met koelschepen naar het moederland vervoerd. De leden van SOVETCO houden een fonds in stand waarvan de middelen uit hun bijdragen afkomstig zijn en waaruit zo nodig de uitvoer van overschotten goedkoper kan worden gemaakt. De beide genoemde verenigingen verkopen de door de verwerkende industrieën in het moederland bestemde tonijn aan de COFICA (Comptoir Français des Industries des Conserves Alimentaires S.A. Nantes - Verkoopkantoor der conservenindustrie N.V.).

De activiteit van de COFICA beperkte zich aanvankelijk tot de inkoop van verse vis voor de wijd verspreid liggende verwerkende industrieën van Bretagne. In de laatste 6 jaar heeft haar werkings-sfeer zich echter steeds meer uitgebreid. De COFICA sluit via haar makelaars of vertegenwoordigers die in bijna alle havens werkzaam zijn, contracten met de vissers of hun organisaties. De verdeling

./.

van de verse vis over haar leden vindt plaats overeenkomstig eerder afgesloten contracten. De COFICA betaalt de verse vis contant maar verleent haar leden echter leverancierskrediet dat zij door middel van de conventie financiert.

Gezouten kabeljauw

De producenten in deze sector zijn georganiseerd in het "produkschap" voor de verre (kabeljauw-) visserij, dat met name tot taak heeft:

- de produktie te regelen door beperking van de aanvoer van de schepen in Frankrijk,
- seizoen- en uitvoerprijzen vast te stellen,
- een stelsel van uitvoerpremies in te voeren dat wordt gefinancierd door heffingen op de leveranties voor consumptie in Frankrijk en de Overzeese Departementen.

Deze maatregelen zijn noodzakelijk in verband met de bijzondere kenmerken van deze markt en vooral in verband met de moeilijkheden die de reders ondervonden om het voornaamste deel van de produktie dat niet in Frankrijk kan worden afgezet te verkopen op voorwaarden die ten opzichte van de wereldmarkt- prijzen concurrerend zijn.

Verse vis

In augustus van 1965 hebben de drie aan de Normandische kust werkzame comités, te weten

- het "produkschap" voor haring,
- het subcomité Noord van het "produkschap" voor makreel,
- het "produkschap" voor bodemvis

./.

een deel van hun bevoegdheden overgedragen aan de "Commission Régionale Nord", die volledig gemachtigd werd om in alle visserijhavens aan de noordkust (van de Belgische grens tot de mond van de Seine) met betrekking tot de vangsten van de industriële visserij de markt te regelen.

Deze machtiging omvat:

- de regeling van de produktie door eventuele beperking van vangsten, soorten, grootten, enz.;
- de regeling van de afzet via het verlenen van restituties aan de verwerkende industrie en aan de diepvriesondernemingen;
- het afsluiten van contracten met de industrie voor de bereiding van conserven en voor de verwerking tot nevenprodukten, welke contracten rechtstreekse verkoop buiten de veiling om inhouden, zulks teneinde overschotten af te zetten;
- de ondersteuning van de veilingprijzen (zie tabel 5) via het "Regionale Marktregelingsfonds Noord" (Fonds régional d'organisation du marché du poisson des ports du Nord - FROM) - zie ook blz. 176.

b) Invoerhandel

Visconserven en diepgevroren vis worden voor het overgrote deel door importeurs van levensmiddelen en importeurs van verse, gezouten en gerookte vis ingevoerd. Bovendien voeren ook de groothandelaren aan de kust (b.v. in de Bondsrepubliek en Frankrijk) of de groothandelaren in het binnenland (b.v. België), vis in en vergroten daarmee hun assortiment.

Afnemers van deze importeurs kunnen zowel industriële visverwerkende bedrijven zijn aan de kust alsook groothandelaren in vis in het binnenland.

2. Afzetstelsels

De afzet door de aanbieders geschiedt op diverse manieren. Genoemd kunnen worden:

- a) de verkoop op rechtstreekse aanbieding, waarbij wordt onderscheiden
  - de afslag, zowel met als zonder interventieprijis
  - de rechtstreekse verkoop
- b) contracten op termijn.

Onder de verschillende verkoopstelsels is de openbare afslag, vooral voor verse vis, het meest gangbaar gebleven ondanks de gebreken die aan dit stelsel kleven (speculatie, kwaliteitsverliezen, enz.). Toch vindt ook rechtstreekse verkoop door individuele vissers aan de afnemers plaats.

a) Verkoop op rechtstreekse aanbieding

In de BR Duitsland, in Frankrijk en Italië wordt bij opbod op zicht geveild; de laatstbiedende krijgt de partij. In Nederland en België wordt bij afslag eveneens op zicht geveild; hier valt de partij dus toe aan de eerstbiedende. In Boulogne (Frankrijk) wordt een gemengde methode toegepast: de veilingmeester noteert een maximumbod, verlaagt dan de prijs tot de eerstbiedende en veilt dan bij opbod tot het hoogste bod. De meestbiedende ontvangt de partij. Hij kan haar met andere kopers delen of slechts enkele kisten afnemen en de rest opnieuw laten veilen.

Boulogne is de enige haven van de Gemeenschap waar partijen niet op een zwart bord nauwkeurig worden vermeld en waar zij zonder zicht "op Referentie" (sur référence) worden geveild. Bij reclames worden vergoedingen toegestaan. In de overige havens van de Gemeenschap wordt de vis op zicht gekocht.

In de vier grote visserijhavens van de Bondsrepubliek, in de havens van Nederland en België, alsmede in Boulogne gelden op de afslag interventieprijzen, waarvan in tabel 5 een overzicht wordt gegeven. De Duitse interventieprijzen zijn verreweg het hoogst en bedragen voor vele vissoorten het dubbele van de interventieprijs in de andere lid-staten. Daar de gemiddelde marktprijzen in de Bondsrepubliek Duitsland de interventieprijzen slechts betrekkelijk weinig overtreffen kan deze prijs eerder als een oriëntatieprijs worden beschouwd.

VI/15.323/0

Tabelle INTERVENTIONSPREISE AUF DER AUKTION IN DEN MITGLIEDSTAATEN STAND

Tableau 5 PRIX D'INTERVENTION A LA CRIEE DANS LES ETATS MEMBRES

Tabel INTERVENTIEPRIJZEN BIJ DE AFSLAG IN DE LID-STATEN

Tabella PREZZI D'INTERVENTO ALL'ASTA NEGLI STATI MEMBRI

SITUATION 1.1.1966
SITUATIE
SITUAZIONE

PREIS JE Kg
PRIX PAR Kg
PRIJS PER Kg
PREZZI AL Kg

	DEUTSCHLAND		BELGIQUE-BELGIE		UC	FRANCE (1)			NETHERLAND		
	DM	RE	cms	UC		fs	UC	fl	RE		
Schelle	-	-	+30 cm	7,00	0,140	R	0,50	0,101	+27cm.gestript	0,36	0,099
Plie	-	-	25-30 "	4,40	0,088	ttestailles			(5) ongestript	0,32	0,088
Schol, Pladijs						en caisses G	0,35	0,071	-27cm.gestript	0,28	0,077
Passera						en coffres G	0,25	0,051	ongestript	0,24	0,066
Rotzunge		0,52	+30 cm	5,00	0,100	+150 kg (6)R	0,50	0,101		-	-
Plie cyno- glosse			-30 "	3,60	0,072	tte tailles ⁷⁾					
Witje						en caisses	0,35	0,071			
Passera ci- noglossa						en coffres G	0,25	0,051			
Heilbutt		0,44		5,00	0,100						
Flétan											
Heilbot											
Halibut											

(1) Regelung Nord-Normandie von der Belgischen Grenze bis zur Seinemündung; S.Abschnitt D 3 (F.R.O.M. - Nord).
Organizzazione del litorale Nord-Normandia, dal confine belga alla foce della Senna (F.R.O.M. - Nord); v. par. D 3.
Regeling Noord-Normandie van de Belgische grens tot aan de monding van de Seine; zie lid D 3 (F.R.O.M.-Noord).

(2) An Bord in Kisten mit Deckel verpackt und so verkauft.
Conditionné à bord et vendu en caisses.
Condizionato a bordo e venduto in cassette
Aan boord verpakt in kisten met deksels en zo verkocht.

(3) Lose an Bord, entladen, in Auktionskisten verkauft.
Vrac à bord, déchargé et mis en coffres.
Alla rinfusa a bordo, scaricato e messo in cassette.
Onverpakt aan boord, uitgeladen, in veilingkisten verkocht.

(4) Ausgenommen - Vidé - Vuotato.

(5) Nicht ausgenommen - Non vidé - Non vuotato.

(6) K= Prix de retrait
Interventionspreis
Prezzo d'intervente
Interventieprijs

(7) Alle Sortierungen
Alle sorteringen
Tutte le classi

(8) G= Prix garanti
Garantierter Preis
Prezzo garantito
Garantieprijs

	DEUTSCHLAND		BELGIQUE-BELGIE		FRANCE		NEDERLAND	
	DM	RE	cms	fs	fs	UC	fl	RE
Schwarzer Heilbutt Flétan noir Zw.heilbet Halibut nere	0,60	0,150		5,0		0,100	-	-
Kliesche Limande Schar Limanda	-	-	+30 cm 25 -30 " 20 -25 "	5,60 4,40 3,20	+0,150 kg R toutes tailles en caisses G en coffres G	0,112 0,088 0,064	0,50 0,35 0,25	gestript ongestript 0,20 0,16 0,055 0,044
Scheefsnut Cardine Scharretong	-	-	25 -30 cm	5,00	+0,150 kg R ttes tailles en caisses G en coffres G	0,100	0,50 0,35 0,25	-
Bastardzunge Sole pana- chée Wilde schol Sogliola (solea varie gata)	-	-	+25 cm	2,40				-
Flunder Flet Bot Passera pia- nuzza	-	-	+30 cm	2,40				-

	DEUTSCHLAND		BELGIQUE-BELGIE		FRANCE		NEDERLAND	
	DM	UC/RE	cms	fs	fs	UC	fl	RE
Franzosen- dorsch Tacaud Pesten (Gadus luscus)	-		+25cm	2,40				
Kalbeljau Cabillaud Kabeljauw Merluzzc	Riesen 1) +7,5 Kg I 4-7,5 " II 2-4 " III Nordsee 1,5-4 Kg III 0,75-2 " III Nordsee -1,5 " IV -0,75 "	0,150 0,170 0,160 0,150	+60cm 40-60 " 30-40 "	7 5 3,60	0,140 0,100 0,072	0,50 0,50 0,35 0,25	0,101 0,101 0,071 0,051	gestript ongestript 0,30 0,20 0,083 0,055
Seelachs Lieu noir Koolvis Merluzzc carbonaro	I +4Kg II 1,5-4 " III -1,5 "	0,190 0,170 0,160		7 5 3,60	0,140 0,100 0,072	ttes tailles R G	0,50 0,50	gestript ongestript 0,30 0,20 0,083 0,055

(1) Géants
Reus
Gigante

	DEUTSCHLAND		BELGIQUE-BELGIE		FRANCE		NEDERLAND	
	DM	UC/RE	fb	UC	fs	UC	f1	RE
Pollack		0,44	7	0,140				
Lieu jaune			5	0,100				
Pollak			3,60	0,072				
Merluzze gial-								
1.								
Schellfisch					vidé			
Eglefin	a)	0,72			ttes tailles			
Schelvis	III	0,68	7	0,140	en caisses R	0,50	0,101	
Asinello	IV	0,76			en coffres R	0,50	0,101	
	b)				en coffres R	0,42	0,085	gestript 0,30
	I				garantie (1)	0,42	0,085	ongestript 0,20
	I Nordsee c)				FROM pour			
	II				tte l'espèce			
	III				est limitée			
	III 0,5-1 "				à 10 t/ba-			
	III Nordsee				teau			
	IV	0,72	3,60	0,072				
	IV Nordsee							
	0,25-0,35"							
	V Nordsee							
	0,25-0,35"							
	V Nordsee	0,56						
	0,25-0,35"							

a) Norwegische Kuste und Barentssée
 Côte norvégienne et Mer de Barents
 Dal luoghi di pesca : coste norvegesi e Mare di Barents
 Van de visgebieden : norweegse kust en Barentssee

(b) Alle andere Fanggebiete
 Tous les autres lieux de pêche
 (c) Mer du Nord - Mare del Nord

1) Garantie FROM für Schellfisch insgesamt
 ist begrenzt auf 10 t. je Schiff
 La garanzia del F.R.O.M. per la specie
 Asinello è limitata a 10 t. per battello
 Garantie FROM voor alle Schelvis. is ge-
 limiteerd op 10 t. per schip.

	DEUTSCHLAND		BELGIQUE/BELGIE		FRANCE		NETHERLAND	
	DM	RE	Fbs	UC	Fbs	UC	Fbs	UC
Wittling Merlan Wijting Merlano	0,44	0,110	+40cm 30-40 " 25-30 "	5,60 0,112 4,40 0,088 3,20 0,064	+0,2kg -0,2 " +0,2kg 2,4 vidé ou non, en caisse ou non 0,160-0,2kg 2,4 (idem) 2,4 vidé en caisses,toutes tailles G. vidé en coffres,toutes tailles G. non vidé, en caisses +0,2kg G 0,160-0,2kg G -0,160kg en caisses, toutes taille G en coffres,toutes tailles G.	R R G G G G G G G	0,50 0,101 0,42 0,085 0,50 0,101 0,42 0,085	ge- stript 0,30 onge- stript 0,055
Kongel Congre Meeraal Gronge	0,44	0,110	5	0,100				

	DEUTSCHLAND		BELGIQUE/BELGIE		FRANCE		NETHERLAND	
	DM	RE	Fbs	UC	Fbs	UC	Fbs	UC
Leng Lingue Leng Melva (Molva Molva)	Riesen : +7,5kg I : 3-7,5 " I Nordsee: +3 " II : -3 "	0,56 0,140 0,64 0,160	+60 cm (1)40-60 " 30-40 "	6,60 0,132 5,00 0,100 3,60 0,072	+ 1kg - 1 " en caisses G. en coffres G.	R. G. G. G.	0,50 0,101 0,50 0,101 0,35 0,071 0,25 0,051	- - - -
Blauleng Lingue(Mel- va byrkelan- ge) Blauwe Leng Molva byrke- lange	I : + 2kg II : - 2kg	0,72 0,180		5,00 0,100	+1 kg -1 " en caisses G. en coffres G.	R. G. G. G.	0,50 0,101 0,50 0,101 0,35 0,071 0,25 0,051	- - - -
Rotbarsch Rascasse du Nord Roodbaars (Boon) Scorfano	Géant vidé non vidé prov.Labrador, Terre neuve, Iles aux Ours Spitzberg non vidé prov.de tous les autres non vidé	+2kg 0,68 0,170 0,64 0,160 0,66 0,165 0,68 0,170	+35 cm 25-30 "	6,60 0,132 4,40 0,088	+0,5kg -0,5 " en caisses G. en coffres G.	R. G. G. G.	0,50 0,101 0,50 0,101 0,35 0,071 0,25 0,051	- - - -

1) Evtl. 3,60 Fbs bei nicht ausreichendem Reifezustand trotz der Länge
Event. 3,60 " en cas de maturité insuffisante malgré la taille
Evtl. 3,60 bf wanneer de rijpheid onvoldoende is, ondanks de lengte
Event. 3,60 Fbs nel caso di maturità insufficiente nonostante la lunghezza.

	DEUTSCHLAND		BELGIQUE-BELGIE		FRANCE		NEDERLAND	
	DM	RE	Fbs	UC/RE	Ffs	UC	Ff	UC
Seehecht Merlu Meid Nasello	0,44	0,110	+40 cm 30-40 "	5 0,100 3,60 0,072				
Lumb Lem Bresme Brosmi	0,44	0,110		5 0,100				
Katfisch Leup de mer Zeewolf Lupo marino	I : +3 kg II : -3 "	0,135		5 0,100				
Meerbarsch Bar commun Zeebaars Spigola	0,44	0,110	+35 cm 30-35 "	3,60 0,072 2,40 0,048				
Kuckucke- knurrhahn Grondin rouge Soldaat Cappone cocci	0,44	0,110	+30 cm 25-30 "	5 0,100 3,60 0,072				
Knurrhahn grauer Grondin gris Knorbaan Cappone gerne	0,44	0,110	+25 cm 3,60	0,072				

	DEUTSCHLAND		BELGIQUE-BELGIE		FRANCE		NEDERLAND	
	DM	RE	Fbs	UC/RE	Ffs	UC	Ff	RE
Roter Knurr- hahn Grondin per- len Roodbaard Cappone gal- linella	0,44	0,110	+30 cm 25-30 "	5 0,100 3,60 0,072				
Rochen Raie Rog Razza	0,44	0,110	(1) +50 cm 40-50 " 30-40 "	6,60 0,132 5 0,100 3,60 0,072				
Rochen Raie bru- nette Tijger rog Razza endu- lata	0,44	0,110		5 0,100				
Grossegfl. Katzenhal Grande reus- sette Grote zeehend Gattopardo	0,44	0,110	+80 cm 60-80 " 50-60 "	6,60 0,132 5 0,100 3,60 0,072				

(1) Flügelbreite
Largeur des ailes
Vleugelbreedte
Larghezza delle ali.

	DEUTSCHLAND		BELGIQUE-BELGIE		FRANCE		NEDERLAND		
	DM	RE	Fbs	UC/RE		Ffs	UC	Fl	RE
Chien de mer) Dornhai Aiguillat Gr. zeehaal Spinarele	0,44	0,110	6,60 5 3,60	0,132 0,100 0,072	+ 0,8 kg R - 0,8 kg G en caisses G en coffres G	0,50 0,50 0,35 0,25	0,101 0,101 0,071 0,051	-	-
Hering Hareng Haring Aringa	0,34	0,085	4 3	0,080 0,060	Plein et/ou grand (1) max 7 Kg Guais et/ou petit (2) + 7 Kg Autres (y compris les lésés) (3) Pilchards	ttes tail- les R G 0,55 0,55	0,111 0,111	0,25	0,069
Sprotte Sprat Spröt Papalina			4,00 2,50	0,080	-80 Kg 80-100 "				

1) Velle und/oder grosse
Velle en/of groot

Piena e/o grande

2) Ihlen und/oder kleine

Ijl en/of klein

Guais e/o piccola

3) Andere, einschl. beschädigte

Andere, incl. beschädigte

Altre, comprese le lese.

	DEUTSCHLAND		BELGIQUE-BELGIE		FRANCE		NEDERLAND		
	DM	RE	Fbs	UC/RE		Ffs	UC	Fl	RE
Garnele Crevette grise Garnaal Gambero bianco									gekookt 1) gekookt en gezouten 2)
Makrele Maquereau Makreel Sgombre	0,28	0,070	4,00 2,60	0,080 0,052	- 0,4 kg R + 0,4 kg R G G	0,50 0,50 0,42 0,42	0,101 0,101 0,085 0,085	0,23	0,064
Alle übrigen Frisch- fische mit Ausnahme von "Fein Fischen" 3)	0,44	0,110							

1) Gekocht
Cuite
Cotto

2) Gekocht und gesalzen
Cuite et salée
Cotto e salato

3) Tous les autres poissons frais, exceptés les "poissons fins".
Al andere verse vis, uitgezonderd "fijne vis".
Tutti gli altri pesci freschi eccettuati i "pesci pregiati".

N E D E R L A N D				per 94 Kg	
				FI. RE	
Salzhe- ring "oreng salé Gez.haring Aringa salata	Matjes, gekehlt " ungekehlt	Jeun (matjes) " caqué non caqué	Giovane (matjes) " non vuotata non vuotata	Pekelmaatjes Steurmaatjes haring	50 13,812 30 8,287
	Velle, gekehlt " ungekehlt ≈ 15,5 - 30,8 1,9 - ≈ 15,5	Plein, caqué " non caqué ≈ 15,5 - 30,8 1,9 - ≈ 15,5	Plena, vuotata " non vuotata ≈ 15,5 - 30,8 1,9 - ≈ 15,5	Volle pekelharing Volle steurharing ≈ 15,5 - 30,8 1,9 - ≈ 15,5	60 16,575
	Ihlen, gekehlt ≈ 15,5 - 31,7 1,8 - ≈ 15,5	Guais, caqué ≈ 15,5 - 31,7 1,8 - ≈ 15,5	Depe la fregola, vuotata ≈ 15,5 - 31,7 1,8 - ≈ 15,5	Ijlepekelharing ≈ 15,5 - 31,7 1,8 - ≈ 15,5	34 9,392 40 11,050
	Ihlen, ungekehlt ≈ 15,5 - 31,7 1,8 - ≈ 15,5	Guais, non caqué ≈ 15,5 - 31,7 1,8 - ≈ 15,5	Depe la fregola, non vuot. ≈ 15,5 - 31,7 1,8 - ≈ 15,5	Ijlesteurharing ≈ 15,5 - 31,7 1,8 - ≈ 15,5	30 8,287 35 9,669

b) Contracten op termijn

Deze contracten worden voornamelijk gesloten voor de grondstof der visverwerkende industrie, zoals tonijn (Frankrijk) en haring (BR Duitsland) en ook voor verwerkte produkten als gezouten kabeljauw (Frankrijk) of gezouten haring (BR Duitsland). Sinds kort streeft men ook naar contracten op lange termijn voor diepgevroren vis. Daar de betrokken waar sterk aan bederf onderhevig is worden dergelijke contracten voor andere zeevis dan haring pas in geringe mate gebezigd.

3. Sanitaircontrole

In de Bondsrepubliek Duitsland en in Nederland wordt de consumptiedeugedelijkheid van de vis door staatsveeartsen getoetst. Bovendien bestaat er in beide landen een vrijwillige controle door de reders op grond waarvan ook die handelswaar uit de markt genomen wordt welke niet meer kan worden afgezet, d.w.z. niet meer in goede toestand de consument kan bereiken.

In Frankrijk wordt de sanitaire controle bij de aanvoer uitgevoerd door particuliere veeartsen, die in dienst zijn van het bestuur van de desbetreffende zeevismarkt of van de bedrijfsorganisaties (bijvoorbeeld de "Commission Régionale Nord"). Zij zijn thans werkzaam in Boulogne, Dieppe, Fécamp en Lorient. De Commission Régionale Nord heeft kwaliteitsnormen vastgesteld welke zijn gebaseerd op een waarderingstabel die gewoonlijk wordt toegepast door het Institut Scientifique et Technique des Pêches Maritimes (ISTPM), het wetenschappelijk en technisch instituut voor de zeevisserij. De graad van bederf wordt door een organoleptisch onderzoek vastgesteld en aangeduid met één van de 11 cijfers uit de

daartoe opgestelde schaal. Daarentegen wordt de voor de visconserverindustrie bestemde waar in het verwerkende bedrijf sporadisch door het Institut Scientifique Technique des Pêches Maritimes (Wetenschappelijk Instituut voor de Zeevisserij) onderzocht, eventueel als handelswaar van de tweede klasse verklaard of indien nodig uit de handel genomen. Het genoemde instituut verricht tevens steekproeven in de bedrijven van de kustgroothandel zodat normaal geen vis wordt gekocht die later eventueel in beslag zou kunnen worden genomen.

In dit verband kan worden opgemerkt dat de gezondheidscontrole thans op grond van de wet van 8 juli 1965 geheel wordt herzien. Er wordt een team van gespecialiseerde veeartsen en controleambtenaren gevormd waarvan de bevoegdheden zich over het gehele afzetgebied zullen uitstrekken.

In België vindt een kwaliteitscontrole door de overheid alleen in Oostende plaats.

In Italië vindt, in het kader van de voorschriften voor de levensmiddelencontrole, door de Gemeenten in de hallen van de producenten- en verbruikersmarkten controle plaats op de vis.

./.

4. De eerste afnemers

De samenstelling van de groep van eerste afnemers in de havens van de Gemeenschap loopt buitengewoon uiteen. Hoe groter de haven, des te homogener de groep. Deze bestaat in de grote zeevisserijhavens hoofdzakelijk uit de groothandelaren en de visverwerkende bedrijven, terwijl in de kleine havens ook de detailhandel, grootverbruikers alsmede huisvrouwen tot de eerste inkopers behoren.

a) Visgroothandel

Het aantal groothandelstadia bij de afzet van vis tussen de producenten en de detailhandel en dientengevolge ook hun taak en activiteit is in de Lid-staten zeer uiteenlopend. In Nederland is de groothandel hoofdzakelijk aan de kust geconcentreerd, in België en in de Bondsrepubliek Duitsland vindt men er ook in het binnenland. In Frankrijk komen in sommige verbruikscentra zoals Parijs en Lyon tendes tussen de groothandel aan de kust en de groothandel in het binnenland nog commissieairs en makelaars voor. In Italië zijn er bovendien nog de zogenaamde "Incettatori", de opkopers (zie grafiek 1,

1) Opkopers "Incettatori"

Deze handelsschakel, die men alleen in Italië vindt is ongetwijfeld uit een economische behoefte ontstaan, namelijk uit de noodzaak de aanvoeren van de in talrijke kleine havens thuishorende ambachtelijke visserijbedrijven op te kopen. De "Incettatore" groepeert de partij tot assortimenten, laat deze op de afslag van de meest nabijgelegen haven veilen of verkoopt ze rechtstreeks aan de volgende handelsschakels.

ii) De visgroothandel aan de kust heeft zijn zetel hoofdzakelijk in de aanvoercetra. Zijn taak bestaat in de groepering van de op de veiling gekochte partijen tot het telkenmale gewenste assortiment, het eventueel kaken, fileetteren enz... van de vis en het doorverkopen daarvan aan de binnelandse centra. De afzet van dit handelstadium omvat hoofdzakelijk verse zeevis.

...

De kustgroothandel koopt op de veiling eventueel ook aan de vissers-coöperaties en in Italië ook van de "Incettatori". Hij levert zowel aan de tussenhandel in het binnenland (groothandel, commissionairs, makelaars), de detailhandel in het binnenland en aan de kust alsmede aan grootverbruikers zoals restaurants, cantines, kazernes, kloosters, enz...

In Nederland en in België treedt hij tegelijkertijd als exporteur op; in de Bondsrepubliek Duitsland en Frankrijk ook als importeur. Het aantal groothandelaren aan de kust is in bijna alle Lid-staten betrekkelijk groot en bedraagt een veelvoud van het aantal visgroothandelaren in het binnenland. De marktpositie van deze kustgroothandel is derhalve reeds om deze reden alleen niet bijzonder gunstig. Daarbij komt, dat de ondernemingen der volgende handelsschakels dikwijls eveneens op de veiling inkopen en hogere prijzen kunnen bieden, hetgeen tot gevolg heeft dat de marge van de groothandel aan de kust vermindert. De kustgroothandel die zijn winst moet maken door grote hoeveelheden tegen een betrekkelijk geringe opslag van de prijs om te zetten, is derhalve vaak gedwongen mede te bieden om de gewenste hoeveelheden te verkrijgen. Bovendien heeft de kustgroothandel vaak geen voldoende overzicht over de markt, hetzij omdat hij het te verwachten aanbod niet tijdig genoeg verneemt, hetzij omdat hij pas zeer laat en na het toestaan van uiterste prijzen opdrachten uit het binnenland ontvangt. Zo bestaat er ten dele een afbrekende concurrentie waartegen de grote bedrijven die een vaste klantenkring aan zich kunnen binden eerder opgewassen zijn dan de kleine bedrijven. Inderdaad kan in bijna alle Lid-staten worden vastgesteld dat een betrekkelijk klein deel van de kustgroothandelaren het leeuwendeel van omzet voor zijn rekening neemt.

De kustgroothandelaren staan tussen het grotendeels onafhankelijk variërende aanbod enerzijds en de met sprongen wisselende vraag anderzijds. Zij zijn over het algemeen door hun te geringe omzet niet in staat en wat kwantiteit en prijs betreft compenserende functie te vervullen door het aanhouden van voorraden diepgevroren vis of door uitvoer.

De ervaringen in de Bondsrepubliek, waar meer dan 80 % van de verse vis door de kustgroothandel als filet wordt verkocht, hebben aangetoond dat de filetering van de vis of zelfs de diepvriezing, dus een aan de handel

.../...

op zich zelf wezensvreemde activiteit, een ongunstige werking heeft gehad op de economische positie van de branche. De toepassing van arbeidskrachten, filetteermachines c.q. diepvriesinstallaties is voor het individuele bedrijf onrendabel temeer daar twee derde van de visgrondstof uit slechter kwaliteiten bestaat, waarvoor slechts zeer lage prijzen worden betaald.

Collectieve filetteer- en diepvriesinstallaties in de havens zijn derhalve aan te bevelen.

De economische positie van de kustgroothandel is in Italië en Frankrijk door de lange kustlijn, de grotere spreiding van de aanvoeren en dientengevolge van de omslag nog veel moeilijker. Grootverbruikers in deze beide landen beklagen zich vaak over het geringe aantal bedrijven met behoorlijke capaciteit.

iii) Makelaars en commissionairs

Zoals reeds eerder aangeduid oefenen makelaars en commissionairs bij de afzet van vis een groothandelsfunctie uit. Makelaars zijn namens en voor rekening van de opdrachtgever, commissionairs in eigen naam doch voor rekening van de opdrachtgever werkzaam.

Hun opdrachtgevers zijn in Frankrijk de groothandelaren aan de kust. Geleverd wordt hoofdzakelijk aan groothandelaren en kleinhandelaren in de centrale hallen van Parijs.

In Italië maken producenten "Incettatori", groothandelaren aan de kust, maar ook buitenlandse leveranciers gebruik van de bemiddeling van Commissionairs en makelaars. Geleverd wordt aan groothandelaren in het binnenland, kleinhandelaren, grootverbruikers en de visverwerkende industrie.

b) Verwerkende industrie

De verwerking van vis speelt binnen de E.E.G. een grote rol, zoals tabel 1 van dit hoofdstuk en tabel 1 van het hoofdstuk "Verwerkende industrie" aantonen. Een deel van de grondstof wordt reeds aan boord gezouten (haring, kabeljauw). In toenemende mate wordt de vis echter reeds aan boord

.../...
...
.../...

diepgevroren. Weliswaar is deze produktie binnen de Gemeenschap nog niet zeer belangrijk maar zij is in het verslagjaar aanzienlijk gestegen.

De verwerking aan de wal zal echter de hoofdrol blijven spelen. Daarmede treedt deze branche op als potentiële koper op de markt van verse vis, in het bijzonder van seizoensvis (haring, sardien, makreel en tonijn) alsmede van zeezalm en vangt daarmede ten dele de plotselinge door de seizoensfactoren bepaalde aanbodstijgingen op. Door de conservering wordt de vis houdbaar gemaakt en daarmede geschikt voor meer of minder lange opslag in voorraden.

Naast de overbrugging van het in de tijd uiteenlopen van vraag en aanbod verandert de visverwerkende industrie de visgrondstof in kwalitatief opzicht overeenkomstig de behoeften van de gebruiker. Door verdeling krijgt de vis als economisch goed een ander karakter en wordt er een aanzienlijke waarde aan toegevoegd. Er ontstaan artikelen die niet uitsluitend via de speciale handel behoeven te worden verkocht; zij bereiken aldus een grotere afnemerskring dan onverwerkte vis.

Terwijl gezouten, gedroogde en gerookte vis alsmede volledige en gedeeltelijke conserven slechts in geringe mate vervangingsprodukten vormen voor de verse vis, is dit bij diepvriesvissen in veel sterkere mate het geval. In de kustgebieden zal vermoedelijk steeds voor het grootste deel niet-diepgevroren vis worden geconsumeerd. De dieper in het binnenland gelegen gebieden waar de kleinhandel in vis niet voorkomt, worden waarschijnlijk pas via de diepvriesvis voor de visconsumptie ontsloten. In de verbruikcentra van het binnenland zullen echter zowel verse vis als diepgevroren vis worden aangeboden en elkaar wederzijds beconcurreren.

5. De afzet van visserijprodukten in het binnenland

a) Groothandel in vis in het binnenland

In tegenstelling tot de groothandel aan de kust, die zijn vestigingsplaats bij de aanvoerplaatsen der zeevisserij heeft, is de groothandel in het binnenland op het verbruik gericht. In de regel is hij in de grotere stads- en industrie centra gevestigd waarin reeds alleen overeenkomstig het bevolkingsaantal doch ook per hoofd het verbruik belangrijk groter is dan in de landelijke gebieden met een meer verspreide bewoning.

.../...

In Italië en Frankrijk bestaan visgroothandelmarkten; in Frankrijk vindt men deze slechts in enkele grote steden terwijl zij daarentegen in Italië in bijna alle grote steden bestaan.

Bij de verzorging van het ver van de kust gelegen binnenland neemt de groothandel aldaar een sleutelpositie in. Hij koopt verse vis rechtstreeks op de veiling (België) of bij de groothandel aan de kust (Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk), via makelaars of commissionnaires (Frankrijk, Italië) alsmede verwerkte vis bij de visverwerkende industrie en bij de importeur. Zijn klantenkring bestaat uit de kleinhandel in zijn verschillende vormen alsmede de grootverbruikers.

Door het tezamen komen van vele individuele orders kan de groothandelaar in vis in het binnenland zorgen voor dagelijkse aanvoer en een omvangrijk warenassortiment waaronder ook visconserven enz...

In België zijn de groothandelaren in het binnenland tegelijkertijd importeurs (zie grafiek 1).

De visgroothandel in het binnenland verkeert in een gunstigere positie dan de hem in aantal overheffende groothandelsbedrijven aan de kust. Van deze positie maakt hij vaak gebruik om de groothandelaren aan de kust tegen elkaar uit te spelen. Regionaal heeft hij echter bij de afzet van verse vis rekening te houden met concurrentie van de groothandel aan de kust in de voorziening van de kleinhandel en de grootverbruikers. Bij de voorziening van zijn klanten van visconserven en andere toe bereide vis stuit hij op de concurrentie van de algemene levensmiddelengroothandel doch ook van de eigen leveranciers namelijk van de visverwerkende industrie.

b) Plaats van de vis in de algemene voedingsmiddelengroothandel

Toen de produktie van het visserijbedrijf voortdurend steeg moesten nieuwe afzetmogelijkheden voor visconserven worden gezocht. Het lag voor de hand de groothandelshuizen die met de detailhandelaren van de algemene voedingsmiddelenhandel samenwerkten, voor de produkten van het visserijbedrijf te interesseren.

.../...

Op grond van zijn betrekkingen met de kleinhandel in levensmiddelen kan de groothandel in voedingsmiddelen visconserven ook in die gebieden a zetten waarin geen kleinhandel in vis is gevestigd. Vooral in de verbruik gebieden met een geringe consumptieve vraag is voor de vis daardoor pas e nieuwe afzetmarkt ontsloten.

Van bijzondere betekenis is de algemene voedingsmiddelengroothandel als actieve schakel bij de vervolmaking en de opbouw van de diepvrieskolo. De verkoop van diepvriesprodukten is des te rendabeler naarmate het assortiment groter is, dus indien fruit, groenten, wild, gevolgelte, ijs, vis en andere artikelen tezamen worden verkocht.

Door de omzet van een groot assortiment van diepvriesprodukten, die door het bevrozen volledig reukloos zijn, en elkaar derhalve fysisch nie beïnvloeden, kan deze tak van de handel de kostbare diepvriesinstallaties beter benutten dan de speciale vishandel

In dit verband moge de groep Nestlé-Findus genoemd worden, die bij afzet van diepvriesprodukten in Europa buitengewoon grote vooruitgang hee geboekt. Zij stelt dikwijls zelfs diepvrieskasten aan de kleinhandelaren beschikking en verzekert zich daarmee de afzet van haar produkten die bi uitsluitend uit de plaatselijke produktie afkomstig zijn. Zo geeft Nestlé-Findus b.v. in de Bondsrepubliek Duitsland rders voor diepgevroren vis u de Duitse produktie om deze onder haar merk te verkopen.

c) Kleinhandel in vis

In de kleinhandel in vis wordt hoofdzakelijk verse vis verkocht doc ook gezouten en gerookte vis alsmede volledige en halfconserven. Verse v wordt ingekocht bij de groothandel aan de kust of in het binnenland; in Frankrijk en Italië ten dele via makelaars en commissionairs. De kleinhe koopt echter ook, indien hij bij de aanvoermarkten gevestigd is, rechtstr op de veiling.

.../...

De groothandel of het visserijbedrijf of de visverwerkende industrie leveren hem echter ook rechtstreeks verwerkte vis voor zover zij verkoopvoorraden in het binnenland in stand houden.

i) Speciaalzaken in vis

De speciale viswinkels zijn met uitzondering van de filialen van maatschappijen als "Nordsee" en "Genepesca" vooral gezinsbedrijven die voor een deel een of meer verkopers in dienst hebben. De uitrusting va de viswinkels loopt buitengewoon uiteen. In de grote steden, waarin de zaken over een toereikende klantenkring beschikken, kan men moderne voorbeeldig ingerichte winkels vinden, die aan alle eisen van hygiëne en verkooptechniek voldoen. Zij geven de klant een prettig beeld en een goed overzicht van een groot assortiment en stellen het verkopende personeel in staat eventueel nog noodzakelijke toebereidingswerkzaamheden zoals filetteren, ontgraten, enz..., voor een klant te verrichten. Word deze goede technische staat van de inrichting nog door originele reclame en klantenvoorlichting ondersteund, dan kan een toereikende omzet worden bereikt en een klantenkring worden bediend, die anders geen interesse zo hebben voor de consumptie van vis.

De meest voorkomende vorm van de kleinhandel in vis is de speciaal zaak. Voor de oprichting van een speciaalzaak in vis, geven bevolkingsdichtheid en consumptieeiging de doorslag. In de kustgebieden zijn volgens schattingen in Frankrijk en in de Bondsrepubliek Duitsland 4.000 tot 5.000 inwoners voor het bestaan van een speciaalzaak in vis voldoende in het binnenland is een minimum van ongeveer 10.000 inwoners vereist.

Een groot deel van de viswinkels heeft echter een te kleine omzet. Ook laat de technische uitrusting dikwijls zeer veel te wensen over. In het bijzonder ontbreken koel- en diepvriesinstallaties. Bovendien ondergaat juist de kleinhandel in vis met zijn relatief eenzijdig aanbod de ongunstige invloed van gebrek aan geschikt personeel enerzijds en de dagelijkse onregelmatige vraag anderzijds in bijzonder ernstige mate. De personeelssterkte moet op de plotselinge piekverkoop op bepaalde tijden van de dag en op slechts een paar wekdagen (vooral donderdag en vrijdag) zijn afgestemd. In kleine zaken is de omzet op de overige werkdagen vaak uiterst gering of zelfs nihil.

.../...

Daarbij komt een zekere onverschilligheid en zelfs geprononceerde afkeer tegen de opneming van nieuwe produkten zoals b.v. visfilet, diepvriesfilet, speciale vissoorten of nog onbekende verwerkte produkten. Deze onverschilligheid van de kleinhandel in vis brengt de visverwerkende industrie er vaak toe om haar produkt bij voorkeur via de algemene levensmiddelenhandel, warenhuizen, supermarkten enz... te verkopen, waarbij zij op een snelle afzet van haar artikelen kan rekenen.

Het staat wel vast dat de viswinkel zeer veel grotere belangstelling bij zijn klantenkring zou vinden indien hij zijn assortiment zo groot mogelijk zou maken. Het verzet tegen de verkoop van diepvriesvis zou moeten worden opgegeven. Met de opstelling van een diepvrieskast zou hij tegelijkertijd andere diepvriesprodukten verkopen en zijn omzet aanzienlijk verhogen en onafhankelijker maken van de produktie.

ii) De zich verplaatsende vishandel

De zich verplaatsende vishandel speelt in het bijzonder bij de afzet van verse, echter ook bij die van gezouten en gerookte vis, een grote rol. In vele landelijke streken is de oprichting van een speciale zaak in vis wegens de geringe omzet en de moeilijke vervoersvoorwaarden niet lonend. Een groot deel van de bevolking kan zich derhalve slechts via de zich verplaatsende vishandel van de genoemde visprodukten voorzien.

De meeste van de betrokken handelaren vindt men op de weekmarkten, in de straten van de voorsteden en op het platteland met hun transporteerbare verkoopstands of-karren, waarop zij - dikwijls helaas zonder behoorlijke voorzieningen en zelfs zonder ijs - hun waar aanbieden. Zij werken derhalve vaak eerder afzetremmend dan afzetbevorderend. De verkoop door deze zich verplaatsende handelaren die toch al zeer onregelmatig is, daalt in de zomer zeer sterk of blijft dan geheel achterwege.

Een nieuwe methode van visverkoop is die door middel van de modern uitgeruste verkoopautomobielen die volgens een vaste en de klant bekende dienstregeling worden ingezet en met een rijk assortiment een verbruikerskring bereiken die voorheen niet in de gelegenheid was om vis te kopen.

.../...

d) Plaats van de vis in de algemene voedingsmiddelenkleinhandel

De algemene voedingsmiddelenkleinhandel heeft voor de afzet van visprodukten, zoals volledige of halfconserven enz... een zeer grote betekenis. Hij koopt deze artikelen rechtstreeks van de visverwerkende industrie via de groothandel in levensmiddelen of via zijn inkooporganisatie doch ten dele ook van de plaatselijke groothandel in vis. In de levensmiddelenzaken wordt een zeer groot aandeel van de produktie van conserven en gemarineerde vis, dus bijna uitsluitend verpakte produkten, afgezet.

Voor de verwerkende industrie betekend de algemene levensmiddelenhandel een uitbreiding van de afzetmogelijkheden. Daar er overal levensmiddelenzaken zijn kunnen ook verbruikersdistricten en consumentenkringen van vis worden voorzien aan wie wegens de ontoereikende distributiemogelijkheden geen verse vis kan worden aangeboden.

In verband met de invoering van de diepvriesvis die in de E.E.G. tot dusver nog geen bijzonder grote betekenis heeft, zal de afzet van vis via de levensmiddelenzaken, die met diepvrieskasten zijn uitgerust, een grote omvang kunnen bereiken. De mogelijkheid tot afzetvergroting die het visbedrijf daardoor wordt geboden zal pas dan volledig kunnen worden benut indien een nog groter aantal kleinhandelaren dan tot dusverre de beschikking heeft over diepvrieskasten.

.../...

Conditio sine qua non voor de uitbreiding van de afzet van diepvriesvis is echter uitgebreide reclame en voorlichting bij de gebruiker.

Naast verwerkte vis verkoopt de levensmiddelenkleinhandel ten dele echter ook verse zeevis en haring en wel in zaken met een visafdeling. Deze vorm van vis verkoop wordt daar toegepast waar als gevolg van de betrekkelijk geringe plaatselijke behoefte een speciaalzaak niet rendabel is. Waar een eigen verkooppriimte niet kan worden ingericht worden speciale verkoopsreservoirs afzonderlijk opgesteld.

Levensmiddelenzaken met incidentele visverkoop vindt men hoofdzakelijk in landelijke gebieden. Ook kruidenierswinkels zijn daar tot de verkoop van verse, gerookte en gezouten vis overgegaan. Wel is regelmatige verkoop van vis in deze soort zaken wegens de ontoereikende voorzienings- en opslagmogelijkheden in de zomer nauwelijks mogelijk zodat de gebruikers in de herfst en in de winter telkens eerst moeizaam weer aan de visverkoop moeten worden gewend. Bovendien wordt dikwijls te weinig aandacht besteed aan de kwaliteit. Voorraadreservoirs en verkooptafels komen slechts zelden voor. Af en toe worden zelfs vismanden en-kisten zonder ijs in of voor deze zaken opgesteld. Indien onder deze omstandigheden in vele gebieden de visverkoop slechts gering is dan is dat vaak meer aan de daar toegepaste verkoopmethoden dan aan de ontbrekende consumptieve vraag toe te schrijven.

De levensmiddelenwinkels kopen hun verse vis bij hun groothandelaren c.q. inkoopcoöperaties alsmede bij de groothandelaren in vis aan de kust of in het binnenland. De inkoop van gezouten of gerookte vis geschiedt ofwel rechtstreeks bij de visverwerkende industrie ofwel via de levensmiddelen-groothandel of de inkoopcoöperaties.

.../...

e) Integratie van ondernemingen

1) Verticaal geïntegreerde ondernemingen in de op vis gebaseerde bedrijfstakken

Er zijn in de E.E.G. drie verticaal geïntegreerde ondernemingen, die alle bedrijfsfasen van de vangst tot de kleinhandel omvatten, namelijk :

"Genepesca"

"Nordsee" (Deutsche Hochseefischerei GmbH.)

"G.E.G." (Gross-Einkaufsgesellschaft).

De GENEPESCA is gelieerd met de Fiatgroep. Zij bezit twee rederij bedrijven in Livorno en Gaeta met in totaal 8 motorschepen waaronder een klein schip voor visserij-onderzoekingen. Er liggen nog twee vaartuigen op stapel. De "Genepesca VIII" van 1.150 Brt werd in 1963 in de vaart gebracht. De vloot van de Genepesca vormt in totaal 6.500 Brt en daarmee 27 % van de Italiaanse zeevisserijvloot van schepen van meer dan 100 Brt.

Het hoofdbedrijf in Livorno en het dochterbedrijf in Gaeta beschikken behalve over eigen landings-, vervoer- en voorzieningsinstallaties ook over reparatiewerkplaatsen, installaties voor netten enz... en verder over uitgebreide koel- en diepvriesinstallaties, diepvriesvoorraadkamers, en inrichtingen voor zouten, drogen en oliewinning. De Genepesca bezit voorts ook een fabriek voor conserven.

De maatschappij verkoopt haar eigen produkten alsmede de ingekochte goederen via 14 van haar concessies voorziene groothandelaren in het binnenland alsmede over 250 winkels. Daarenboven heeft de Maatschappij ongeveer 2.000 winkels van de algemene levensmiddelenbranche met diepvrieskasten voor de verkoop van vis uitgerust.

Medio 1962 werd de Starkist-Genepesca N.V. opgericht met een deelneming van 50 % van de Starkist Foods Inc., Californië. Doel van de nieuwe maatschappij is verwerking van een handel in verse, bevroren en op andere wijze geconserveerde visserijprodukten en hun nevenprodukten zoals vismeel en visolie enz... alsmede de bereiding van

.../...

Onder de verdere voordelen kunnen worden genoemd : de geconcentreerde inzet van financieringsmiddelen door de centrale leiding, het kleinere kredietrisico van de onderneming alsmede de mogelijkheid verliezen van een der bedrijven door overschotten van de overige bedrijven te compenseren.

Deze grote ondernemingen waren tevens beter in staat in hun bedrijven de in de visserij-economie over het algemeen zo dringend nodige rationalisatie en mechanisatie in te voeren. Zij hebben daarenboven door stelselmatige ontsluiting van de markt en een zorgvuldig afgestemd bouwprogramma voor de kleinhandelsfilialen nieuwe afzetmogelijkheden geopend en daarmee zonder enige twijfel krachtig bijgedragen tot bevordering en uitbreiding van de visverkoop.

Geen van de genoemde drie ondernemingen neemt echter op de markt een overheersende positie in.

De rederijbedrijven van de "Nordsee" en de "GEG" brengen hun aanvoeren op de veiling. Haar verwerkende bedrijven kopen hun grondstof eveneens ter veiling en dekken dus hun behoefte niet alleen bij de moeder- en zusterbedrijven. Voor de handel in verwerkte vis geldt hetzelfde.

Naast de genoemde verenigingsvormen zijn er ook andere, doch van geringe betekenis.

Gezien echter de grote risico's van het visserijbedrijf alsmede de onzekerheid van de factoren die de marktvooruitzichten bepalen, moet worden aangenomen dat deze integratievormen ook op visserijgebieden ruimer ingang zullen vinden. Dit zou kunnen plaatsvinden zowel op nationaal als op Gemeenschapsvlak.

.../...

zeevisserijvaartuigen in het bijzonder voor de tonijnvangst. De Starkist Foods levert de met eigen en vreemde tonijnklippers gevangen vis die in de conservenfabrieken van de Genepesca in Livorno en Gaeta worden verwerkt.

De Genepesca heeft medio 1962 met de regering van Zuid-Korea een 10-jaring contract gesloten volgens hetwelk de Genepesca het exclusieve verkooprecht voor alle visserijprodukten heeft die door de nieuwe Koreaanse vissersvloot worden gevangen. Deze vloot bestaat uit 159 vaartuigen, die op Italiaanse en Franse werven in samenwerking met de Fiatgroep werden gebouwd.

De "Nordsee" is eveneens een uitsluitend op vis gebaseerde onderneming en is gelieerd met het Unileverconcern. Zij bezit in Cuxhaven en Bremerhaven een rederijbedrijf met in totaal ongeveer 25 % van de Duitse vissersvloot voor de volle zee, voorts over 2 vismeelfabrieken, en 3 conservenfabrieken waarvan er twee tegelijkertijd groothandelsbedrijven zijn. Een vijftientigtal groothandelsbedrijven in het binnenland, die onder de naam "Deutsche See" handeldrijven en ondertekenen voorzien de ongeveer 350 "Nordsee" verkooppunten.

De "G.E.G." de inkooporganisatie van de Duitse verbruiksoöperaties, wijdt zich aan de inkoop, de voortbrenging en de verwerking van talrijke levensmiddelen. Zij heeft zich pas na de 2e wereldoorlog door de overneming van de "Gemeinwirtschaftlichen Hochseefischerei-gesellschaft MbH" (G.H.G.) ook in de visserij begeven. De G.H.G. is eigenares van ongeveer 10 % van de Duitse trawlvloot. De "G.E.G.-Fischversand" is als groothandelaar aan de kust voor de ongeveer 270 verbruiksoöperaties werkzaam. In de sfeer van de kleinhandel, waartoe ongeveer 9.000 winkels behoren, zijn bij de uitbreiding van het distributienet gedurende de laatste jaren in ruime mate afdelingen voor verse vis ingericht.

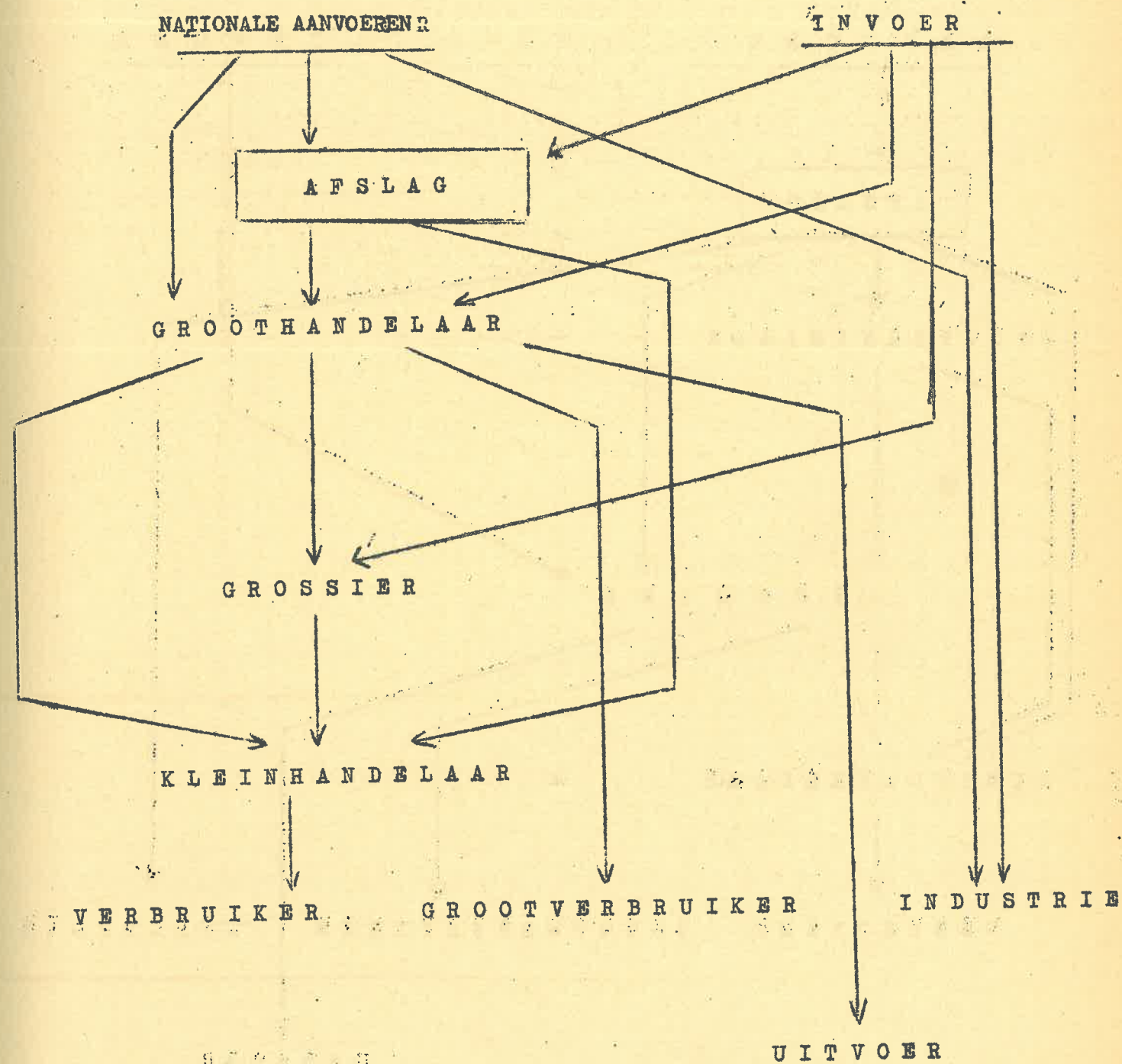
De verticale integratie biedt natuurlijk grote voordelen. Het centrale kantoor geeft de richtlijnen voor het algemene bedrijfsbeleid, coördineert de verwerking, de handel en het vervoer en is, omdat zij een beter overzicht heeft over de markt, in de gelegenheid ook de aansluitende stadia passend voor te lichten.

.../...

ii) Collective organisaties in de handel

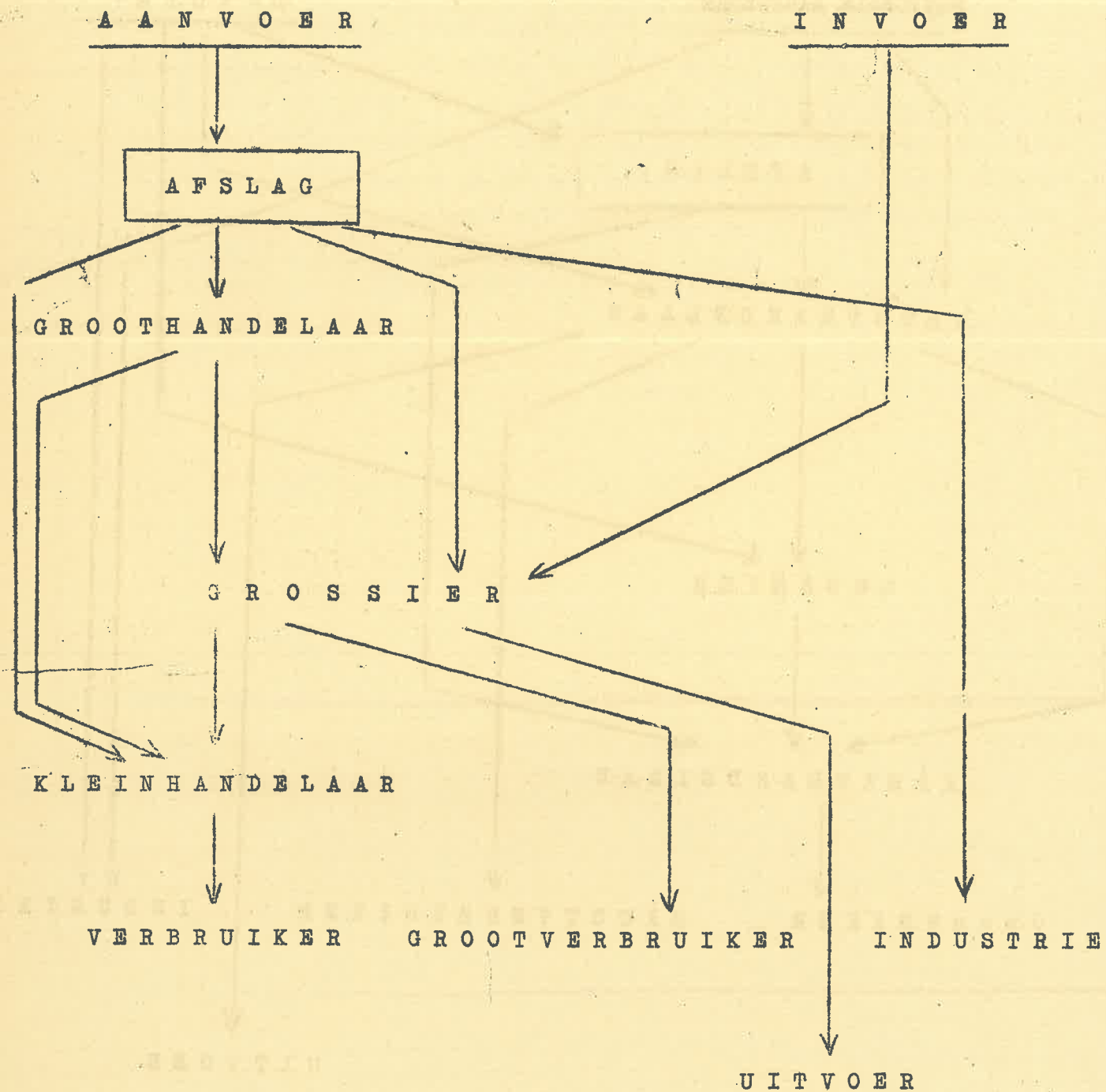
Op het gebied van de algemene voedingsmiddelenhandel zijn in de verschillende stadia collective organisaties ontstaan. Verbruikers, detailhandelaren en ook groothandelaren hebben zich tot inkoopcoöperaties aangesloten. Deze collectieve organisaties hebben voor de visafzet daarom een bijzondere betekenis omdat volledige visconserven, en halfconserven voor het grootste deel via de algemene voedingsmiddelenhandel worden verkocht en door de grote inkoopverenigingen in de voorafgaande stadia worden geleverd. Ook echter voor de verse vis spelen deze organisaties een zekere rol indien de bij haar aangesloten stadia over adequate inrichtingen beschikken.

De structuur van de handel in verse vis in W. Duitsland

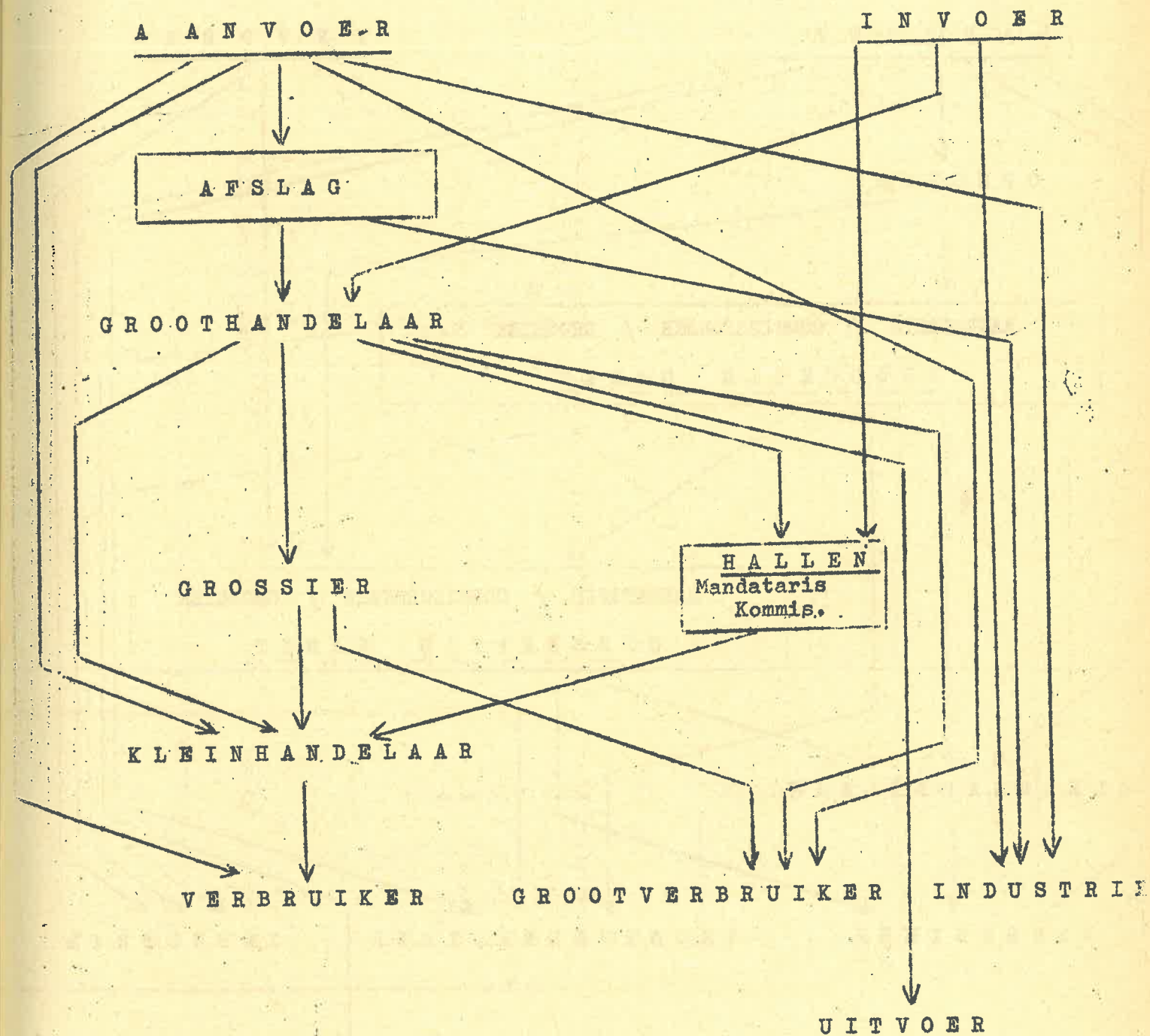

De structuur van de handel in verse vis in België / Luxemburg

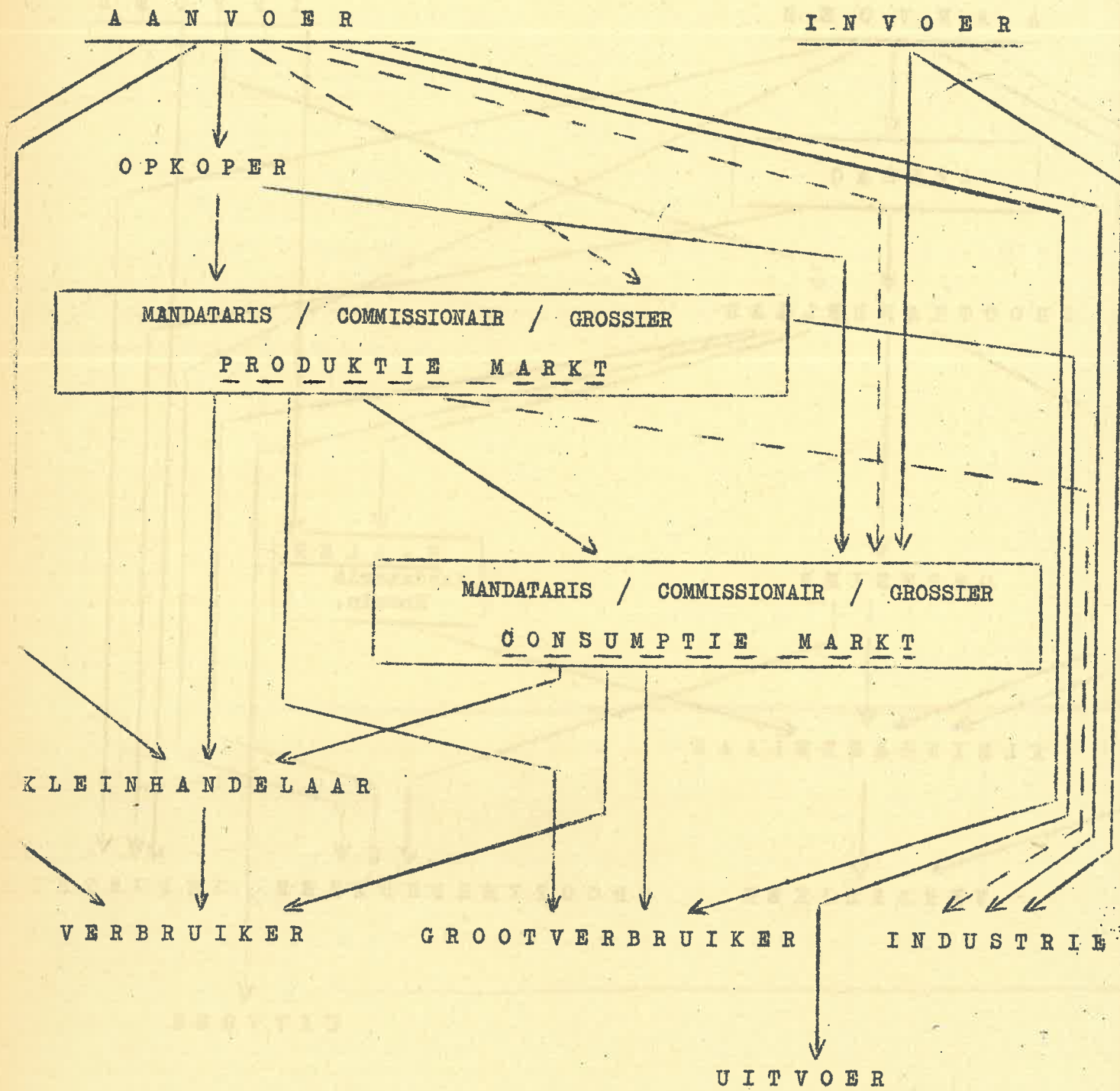
.../...

De structuur van de handel in verse vis in Frankrijk

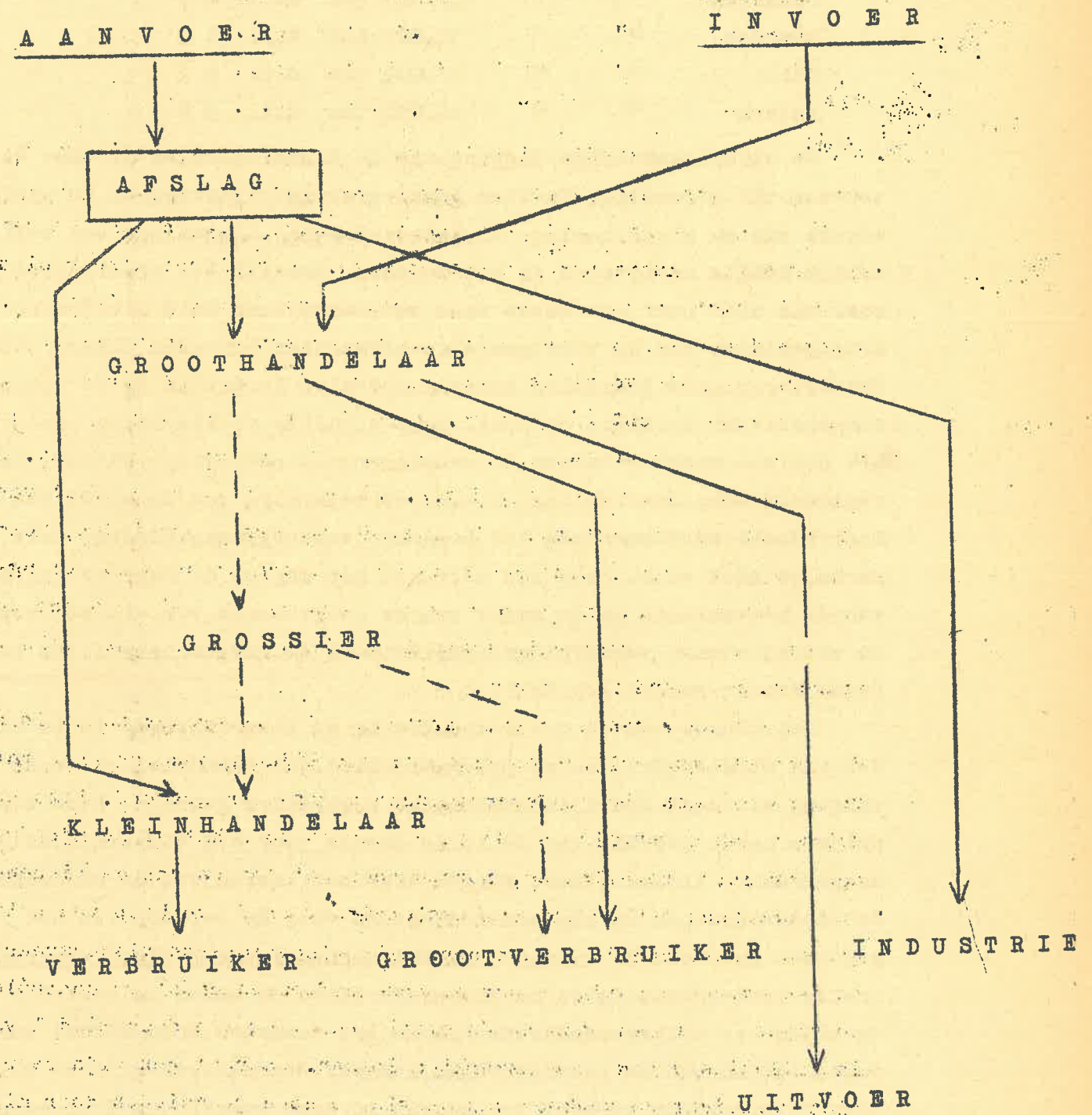
.../...

De structuur van de handel in verse vis in Italië

.../...

De structuur van de handel in verse vis in Nederland

.../...

D. PRIJSVORMING VAN VERSE VIS EN MARKTINTERVENTIES IN DE LID-STATEN

1. Bondsrepubliek Duitsland

Ongeveer 80 % van de totale aanvoeren van Duitse en buitenlandse vissersvaartuigen en 90 % van de aanvoer van verse en bewerkte vis⁽¹⁾ worden in de vier grote vissershavens omgeslagen (1962):

Bremerhaven met ongeveer	230.000 ton	d.i.	44 %
Cuxhaven	"	80.000 ton	d.i. 35 %
Hamburg	"	32.000 ton	d.i. 6 %
Kiel	"	32.000 ton	d.i. 6 %
Andere	"	46.000 ton	d.i. 9 %

De aardrijkskundige ligging van de Bondsrepubliek is voor de afzet van vis ongunstig. De vier grote zeevisserijhavens en de kleinere havens van de grote haring- en kottervisserij liggen aan een betrekkelijk smalle kuststrook in het Noorden, terwijl het afzetgebied voor vis zich over een nauwe zone van Noord naar Zuid uitstrekt. De afzetgebieden van de vier grote zeevismarkten bereiken elkaar sterk. Vestigingsplaats voordelen bestaan derhalve hoogstens in de voorzieningsgebieden dichtbij de kust. Deze situatie verklaart de concurrentie die van oudsher tussen de zeevismarkten onderling bestaat. Een regionale arbeidsverdeling, d.w.z. de beperking van de afzet van de individuele zeevismarkten tot bepaalde verzorgingsgebieden, komt derhalve niet voor. Deze zou mede met het oog op de schommelingen van de hoeveelheid en de soort van de aangevoerde vis alsmede wegens de uiteenlopende verwerkingscapaciteit in de havens nauwelijks tot stand kunnen worden gebracht.

Het beheer van de zeevismarkten in de vissershavens is in handen van staatsbedrijven op privaatrechtelijke grondslag en wordt volgens algemene bedrijfseconomische beginselen gevoerd. Deze bedrijven maken gebruik van de in de havens voor het visserijbedrijf aangebrachte installaties, zorgen voor het lossen van de binnenkomende vissersschepen en als commissionairs voor de verkoop van het grootste deel van de visaanvoer. Alle binnenlopende vissersvaartuigen moeten overeenkomstig de havenvoorschriften en omdat de controle van de zijde der volksgezondheidspolitie hun vangsten door middel van de installaties van de zeevismarkten lossen. Daarentegen zijn de reders niet verplicht de verkoop van de vis te doen geschieden door middel van de zeevismarktbedrijven als commissionairs (veiling). Deze weg wordt in het bijzonder dan bewandeld indien - zoals b.v. bij haring - leveringscontracten op lange termijn bestaan.

(1) Zonder gezouten haring; aanvoeren berekend in gewicht van verse vis.

Ook voor de voorziening van diepvriesbedrijven vindt rechtstreekse verkoop door de reders plaats, met dien verstande dat daarvoor de gemiddelde veilingsprijzen gelden (opties van de S.A.G., zie blz.168).

In de loodsen van de zeevismarkten zijn niet alleen technische inrichtingen voor de opstelling, de afslag en de opvoer van de aangevoerde partijen aanwezig, maar ook telefoon- en telexinstallaties. Gedurende de veiling vindt een permanente berichtenuitwisseling plaats tussen de afzonderlijke markten zodat prijstendensen van de ene markt invloed hebben op alle overige markten. Op die manier is de handel in staat tegelijkertijd op meer dan één markt in te kopen.

De trawlerreders, d.w.z. de bedrijven voor de visserij op volle zee, die 65 % van de Duitse aanvoer op de markt brengen, hebben altijd getracht door aanpassing van het aanbod aan de vraag een zekere invloed uit te oefenen op de prijsvorming. Deze invloed beperkte zich reeds vóór medio 1960 tot afspraken inzake de vangstplannen. Bovendien werden zij door van staatswege vastgestelde interventieprijzen voor plotselinge sterke prijsdalingen behoed. Alle voor de menselijke consumptie geschikte aanvoeren, die deze interventieprijzen op de veiling niet haalden, werden aan de vismeelfabrieken verkocht. Het verschil tussen de prijs van de vismeelgrondstof en de interventieprijs werd de reders vergoed uit een egalisatiefonds waarvan de middelen afkomstig waren uit de bijdragen van de reders zelf, die per kg vis waren vastgesteld.

Het stelsel van officiële interventieprijzen heeft echter niet voldaan. Daar voor elke wijziging voorafgaande regeringsgoedkeuring was vereist ontbrak het dit systeem aan voldoende soepelheid in de dikwijls wijzigende marktomstandigheden en leidde het tot tal van misbruiken.

Bij grote aanvoeren hadden de reders - ondanks de betrekkelijk lage interventieprijzen er geen enkel bijzonder belang bij om extra goed toe te zien op de verzorging van de waar aan boord van de vissersvaartuigen. Het betaalde verschil tussen de prijs van de grondstof voor vismeel en de interventieprijs was namelijk voldoende om de reders een toereikende opbrengst te verzekeren.

Bovendien was de interventieprijs voor de reders aanleiding om geen moeite meer te doen zich aan de verschillende situaties die zich op de markt kunnen voordoen aan te passen.

Een en ander leidde ertoe dat de middelen van het Fonds herhaaldelijk werden overtrokken.

Sinds 1 juli 1960 treedt de Seefisch-Absatz-Gesellschaft (SAG) voor haar leden alleen als aanbieder op de vier grote zeevismarkten op. Daardoor hebben de reders een grotere invloed op het marktbeloop en de prijsvorming dan vóór de genoemde datum het geval was.

De van overheidswege vastgestelde interventieprijs is thans vervangen door een minimumprijs voor de afzonderlijke vissoorten. De partijen die deze grens niet hebben bereikt worden aan de vismeelfabrieken verkocht⁽¹⁾.

Het egalisatiefonds dat vóór de stichting van de S.A.G. bestond werd door deze maatschappij vervangen door een compensatiestelsel, "opbrengstcompensatie" genoemd.

Het stelsel van de opbrengstcompensatie wordt alleen toegepast voor goederen van die kwaliteitsklassen die voor de verkoop voor menselijke consumptie zijn toegelaten en die in een speciaal "register van compensatiegroepen" zijn opgenomen. Elke compensatiegroep omvat verschillende sorteringen van een vissoort. De opbrengstcompensatie wordt voor een maand vastgesteld en wel volgens deze methode:

- a) voor elke compensatiegroep wordt de verhouding tussen de totale ten verkoop aangeboden doch op de veiling onverkocht gebleven waar vastgesteld,
- b) dezelfde berekening wordt voor elk schip gemaakt,
- c) door de compensatie wordt de rederij in beginsel in die positie gesteld alsof van de uit haar schepen afkomstige hoeveelheid van de desbetreffende compensatiegroep het sub a) berekende gemiddelde percentage onverkocht was gebleven.

Voor de te compenseren hoeveelheid ontvangt de reder van de S.A.G. 95 % van de interventieprijs onder aftrek van de bijdragen voor exportbevordering, reclame en beheerskosten van de S.A.G..

De S.A.G. kan, indien de marktsituatie dit wenselijk lijkt te maken, ertoe besluiten dat niet alle onverkocht gebleven vis aan de vismeelfabrieken, doch ook tegen de interventieprijs aan handelaren of visverwerkende bedrijven wordt verkocht indien deze aantonen dat zij de partijen bestemmen voor de diepvries voor de eigen markt als-

(1) zie tabel 5.

mede voor de diepvries en de zouting voor de uitvoer⁽¹⁾. De S.A.G. verleent de koper voor de hoeveelheden die voor deze doeleinden worden bestemd prijskortingen die al naar gelang van de verwerkingssoort volgens verschillende tarieven worden bepaald. De opbrengsten uit deze verkopen worden niet aan de reders vergoed doch worden als aanvulling aangewend voor de opbrengstcompensatie. De korting moet:

- ertoe bijdragen, dat de diepvriesvis op de Duitse markt met de verse vis kan concurreren;
- de verwerkingskosten voor diepvriezen en zouten van de uit te voeren vis dekken opdat de prijzen voor deze produkten, waarvoor de grondstof tegen betrekkelijk hoge interventieprijs is gekocht, met de prijzen in andere landen kunnen concurreren.

Groothandel aan de kust en verwerkende industrie kunnen ook voor de veiling, reeds gedurende de nacht, een deel van de door hen benodigde vis kopen. Zij maken van deze gelegenheid gebruik om de waar terstond te kunnen verwerken. Deze voorafgaande transacties rekent de S.A.G. later met de kopers tegen de gemiddelde veilingprijzen af. Daar de voorafgaande verkopen soms invloed kunnen hebben op de prijsvorming tijdens de veiling, mogen zij niet meer omvatten dan 25 % van de aangeboden vissoorten.

De S.A.G. streeft er daarom naar, door sortering, behandeling en kwaliteitscontrole het aanbod op de markten te verbeteren. Bovendien oefent zij door stelselmatige marktverkenning ook invloed uit op de verhouding tussen aanbod en vraag.

Op de zeevismarkten is in een bijzondere veiling voor de partijen van de kotters voorzien, die vóór of na de veiling voor de trawlerspartijen wordt gehouden. Deze scheiding is in de praktijk deugdelijk gebleken. Te meer daar het assortiment van de kotteraanvoeren ook de belangstelling heeft van een andere klantenkring.

(1) Met ingang van 1 februari 1966 uitsluitend nog naar derde landen.

De interventieprijsen van de S.A.G. gelden niet voor logger- en kottervis, en evenmin voor de rechtstreekse aanvoer door Zweedse en IJslandse schepen, of voor invoer boven de "groene grens". De Zweedse, IJslandse en Deense leveranciers houden zich echter vrijwillig aan de door de S.A.G. vastgestelde grens, en dragen er aldus - niet in de laatste plaats in hun eigen belang - toe bij, dat ook voor hun uit kwaliteitsoogpunt meestal hoogwaardige vis een betrekkelijk evenwichtige marktsituatie wordt verzekerd. Dit vrijwillige in acht nemen van de minimumprijsen door de buitenlandse concurrenten heeft natuurlijk als voorwaarde dat de S.A.G. bij vaststelling van de prijsgrens zorgvuldig nagaat welke hun eventuele reacties zouden zijn. In de gemengde deskundigencommissies die intussen voor alle drie landen in het leven zijn geroepen worden de betrokken vraagstukken behandeld.

Hoewel door de activiteit van de S.A.G. het aanbod geleidelijk beter kon worden aangepast aan de vraag, en de prijsbewegingen op de veiling aan geringere schommelingen onderhevig is geworden de kwaliteit van het aanbod beter werd, zal het wegens dieperliggende redenen niet mogelijk zijn het aanbod aan de dikwijls wisselende vraag volledig aan te passen. Aan de vraagzijde is alleen een overzicht te verkrijgen van de behoefte der verwerkende industrie die overwegend haringen verwerkt en zelf inkoopt. In de regel zijn derhalve ook de prijschommelingen voor haringen op de veiling geringer dan bij andere zeevissen, die in eerste instantie door de groothandelaren aan de kust worden afgeleverd.

De groothandelaren aan de kust krijgen hun opdracht uit het binnenland op zeer korte termijn en meestal eerst na het begin van de veiling. De afnemer in het binnenland is tegenwoordig voornamelijk dank zij de telex in staat zich zelf en beeld te vormen over de situatie op de zeevismarkten, voordat hij zijn orders plaatst. Hij kan derhalve niet alleen de prijzen op de afzonderlijke markten onderling vergelijken, maar tevens nog tijdens de veiling de individuele groothandelaren aan de kust tegen elkaar uitspelen. Derhalve begeeft de groothandel aan de kust, althans de middelgrote en kleine bedrijven, zich in het algemeen zonder ordervoorraad in de markt en moet derhalve "op krediet" kopen, waardoor zijn toch al meer grote risico nog groter wordt. Het gevolg is dat een deel van de gekochte goederen vaak niet meer op dezelfde dag kan worden afgezet en/of later diepgevroren of voor een latere afzet in voorraad moet worden genomen, wat in beide gevallen niet bevorderlijk is voor de kwaliteit.

.../...

De groothandel in het binnenland is alleen al om concurrentieredenen gedwongen om aan de kust zo goedkoop mogelijk in te kopen. Daar hij tegenover een groot aantal kustgroothandelaren staat kan hij weliswaar niet alleen met betrekking tot de prijs, maar ook tot de leveringsvoorwaarden uiterste condities stellen waarop de kustgroothandel in de regel ingaat, zulks om zijn klanten niet te verliezen. Gezien het feit dat de onderhavige handelswaar aan bederf onderhevig is, is het risico van de groothandel in het binnenland ondanks zijn sterke marktpositie, eveneens betrekkelijk groot. Hij zal er derhalve steeds naar streven zich door een hoge handelsmarge veiling te stellen. De groothandel in het binnenland, die tussen de kustgroothandel enerzijds en de viskleinhandel anderzijds staat, vervult een soort compenserende functie, die hij in het bijzonder bij groeiende vraag het best vervult, wanneer hij over inrichtingen beschikt, die in staat stellen tot het op korte, doch ook op lange termijn aanhouden van voorraden, dus koel- en diepvriesopslagruimten.

De kleinhandel in vis moet zich bij zijn beslissingen in de eerste plaats richten naar de gewoonten en wensen van zijn klanten, dit zijn de eindverbruikers. Daar de verbruiker de schommelingen van de aanvoer in het algemeen niet kent, kan hij de optredende scherpe prijschommelingen niet verklaren en trekt uit het uiteenlopen van de prijzen de conclusie kwaliteit verschilt. Dit behoeft beslist niet zo te zijn, daar lagere prijzen aan goede snelle vangsten en derhalve aan een ruim aanbod zijn toe te schrijven. In dit geval kan de handel uitsluitend op grond van kwaliteitsmaatstaven kopen terwijl hij bij geringe vangsten ernaar moet streven de vraag zo goed mogelijk te dekken. Daar de detailhandel deze reactie van zijn klanten kent, tracht hij de schommelingen van de inkooprijzen in zijn verkoopprijzen te compenseren en in zijn handelsmarge op te vangen. De overwegingen van de kleinhandelaar in vis worden derhalve in de eerste plaats bepaald door de vraag of en in hoeverre zijn inkoop naar hoeveelheid en prijs aangepast kan worden aan de te verwachten afzetmogelijkheden. In tegenstelling tot de algemene levensmiddelenkleinhandel dwingt de exclusieve verkoop van vis hem ertoe ook dan in te kopen en naar afzet te streven, wanneer voor het eerstgenoemde bedrijf de verkoop van verse vis, voorzover deze naast de handel in visconserveren überhaupt plaats vindt, uit het oogpunt van de prijs niet interessant is.

.../...

2. België

De totaalaanvoer in België is verdeeld over drie visserijhavens. De aanvoer van verse vis ten belope van 50.000 ton was in 1963 als volgt over deze havens verdeeld:

Oostende	38.000 t	=	76 %
Zeebrugge	9.000 t	=	18 %
Nieuwpoort	3.700 t	=	6 %

De organisatie van de veilingen verschilt van haven tot haven. In Oostende is de veiling in handen van een particuliere firma, de S.C. Onderlinge Visafslag en in Brugge in die van verscheidene particuliere ondernemingen, terwijl de afslag in Nieuwpoort wordt beheerd door het gemeentebestuur. Deze instanties verzorgen tevens voor de reders tegen een bepaalde vergoeding de controle op het wegen alsmede de boekhouding van de afslag. Reders zijn verplicht hun vangsten voor zover deze in België worden aangevoerd via de veiling te verkopen. Sedert 1959 geldt in België op de veiling een interventieprijs (zie tabel 5) in het kader van een verliescompensatiestelsel ("opvangregeling"). Deze prijs wordt op verzoek van de reders en in overeenstemming met hen door het Ministerie van Landbouw vastgesteld. De vis die niet tegen de interventieprijs kan worden verkocht wordt uit de markt genomen en voor zover mogelijk door de centrale van reders verkocht aan conservenfabrieken, exporteurs, ondernemingen die de vis voor uitvoer naar landen buiten de EEG zouten en drogen, forellenkwekerijen,

./.

pelsdierboerderijen en vismeelfabrieken. Aan de reders wordt, in tegenstelling tot de regelingen in de andere lid-staten, het volledige bedrag van de interventieprijs gegarandeerd. Het verschil tussen de rederverkoopprijs (s.o.) en de interventieprijs, welke overigens weer via het "Office de Commercialisation et de Ravitaillement" (OCRA) aan de reders wordt betaald, wordt gefinancierd door het landbouwfonds van het Ministerie van Landbouw. Dit fonds werd tot 31 december 1963 voor 75 % gevoed uit de openbare middelen en voor 25 % uit bijdragen van de reders. Deze rederbijdragen worden op grond van een bepaald percentage van de bruto-opbrengst per schip berekend en zij zijn voor bodemvis, haring en sprout verschillend.

Het aandeel van de staat is echter met ingang van 1 januari 1964 verlaagd van 75 % tot 50 %, behalve voor sprout, waarvoor het aandeel van de staat in het seizoen 1963/64 75 % en dat van de reders 25 % bedroeg. Om uitputting van het fonds te voorkomen wordt de financiële steun beperkt tot 12 % van de bruto-opbrengst van een schip. Schepen waarvan de aanvoer minder dan 40.000 BF (= 800 r.e.) opbrengt kunnen een restitutie van maximaal 50 % krijgen.

In dit verband moet worden geconstateerd dat in 1965 3.120 ton vis voor een bedrag van 14,5 miljoen BF (290.000 r.e.) uit de markt werd genomen. De wederverkoop bracht 6,9 miljoen BF (138.000 r.e.) op, terwijl de bijdragen van de staat 4 miljoen BF (80.000 r.e.) en die van de reders 3,5 miljoen BF (70.000 r.e.) beliepen.

De samenstelling van de afnemerskring op de drie Belgische zeevismarkten is buitengewoon gevarieerd. Het belangrijkste zijn de kustgroothandelaren. Op de tweede plaats komt de diepvriesindustrie. De andere verwerkende industrieën hebben in de commercialisatie slechts een relatief gering aandeel, dat bovendien gedurende de laatste jaren nog verder is gedaald.

./.

De samenstelling van de afnemerskring op de drie Belgische zeevismarkten is buitengewoon veelzijdig. Het grootste aandeel hebben de kustgroothandelaren. Daarna volgt de diepvriesindustrie. De overige verwerkende industrie heeft in de commercialisatie slechts een betrekkelijk gering aandeel, dat bovendien gedurende de laatste jaren nog verder is gedaald.

Op de veiling kopen zowel grootverbruikers als kleinhandelaren in vis en de zich verplaatsende kleinhandel in vis. Er wordt over geklaagd dat vele gelegenheidskopers met speculatieve bedoelingen op de veilingen inkopen. Bovendien hebben ook Nederlandse groothandelaren daarop toegang, terwijl de Belgische groothandel in Nederland niet hetzelfde recht heeft.

De invoer wordt slechts voor ongeveer 20 % over Oostende doorgevoerd en voor 75 % via Antwerpen en wel over de daar gevestigde groothandelaren in het binnenland.

Ook in België is de positie van de groothandelaren in het binnenland gunstiger dan die van de kustgroothandelaren. Hun inkoopbeslissingen hangen veel minder dan die van hun collega's van de kust van de aanvoerschommelingen af. Zij kunnen als gevolg van de importen hun klanten een rijker assortiment aanbieden. Bovendien is de concurrentie in hun stadium van de handel veel minder sterk.

In België, evenals - misschien in iets gewijzigde verhoudingen - de overige lid-staten, gaven de handelsstadia prijsdalingen bij de aanvoer slechts in geringe omvang door.

Daar het verbruik noch geografisch, noch in de tijd gelijkmatig verdeeld is, is de uitoefening van het kleinhandelsbedrijf vaak niet rationeel; de handelsmarges zijn dienovereenkomstig groot. Dit feit is ook daardoor te verklaren, dat het visverbruik gewoonlijk tot twee dagen in de week (donderdag en vrijdag) en tot zeer bepaalde vissoorten is beperkt. De kleinhandel heeft derhalve geen sterke neiging om zijn aanbod tot andere vissoorten uit te breiden en zijn omzet door grotere verkoop van minder dure vissoorten te verhogen.

3. Frankrijk

In Frankrijk vindt ongeveer 60 % van de totale aanvoer plaats in de 10 belangrijkste visserijhavens, zoals blijkt uit tabel 2. De aanvoer van verse zeevis was in 1965 als volgt verdeeld:

Boulogne:	120.000 t = 31 %	Douarnenez:	18.000 t = 5 %
Lorient:	53.000 t = 14 %	Dieppe:	15.000 t = 4 %
Concarneau:	45.000 t = 12 %	Overige:	111.000 t = 28 %
La Rochelle:	23.000 t = 6 %		

De Franse havens liggen in tegenstelling tot die van de buurlanden België, Nederland en de Bondsrepubliek verspreid over een lange kustlijn. De afzetgebieden van de verschillende havens raken en overlappen elkaar derhalve op een veel verdere afstand dan bijvoorbeeld in de Bondsrepubliek. De concurrentie van de visserijhavens onderling is derhalve geringer.

De technische organisatie van de markten in de zeevisserijhavens is in handen van die organen welke een concessie voor het gebruik van de visserijhaven hebben; over het algemeen zijn dit de Kamers van Koophandel, behalve in Lorient, waar de concessie werd verleend aan een particuliere handelsmaatschappij.

Over het algemeen komt de prijs tot stand door het vrije spel van vraag en aanbod. De beroepsorganisaties die zitting hebben in de visserij-comités mogen echter op bepaalde voorwaarden de nodige maatregelen treffen tot regeling van de aanvoer en tot prijsstabilisatie. Zo heeft de "Commission Régionale Nord" het "Fonds Régional d'Organisation du Marché du poisson des ports du Nord" (FROM) ingesteld en interventieprijzen vastgesteld, welke "prix de retrait" worden genoemd. (zie blz. 131 en tabel 5).

De directie van het FROM, welke als bijzondere en enige lasthebber voor alle verkopers optreedt, kan met name:

- a) voor de opening van de veiling de volgende maatregelen treffen:
  - levering van een bepaald percentage van het aanbod van vis aan kopers en op voorwaarden welke worden bepaald door de Commission Régionale Nord,
  - opslag van een deel van het aanbod van vis op de door de directie vastgestelde voorwaarden,
- b) bepalen dat de vis niet op de veiling zal worden verkocht indien voor een bepaalde soort vis of voor bepaalde categorieën (naar grootte, gewicht, enz.) de interventieprijs is bereikt.

De reders stellen de vertegenwoordigers van het FROM in de veilinghal onzerwijd in kennis van de op deze wijze uit de markt genomen hoeveelheden waarna deze de produkten aan de door de Commission Régionale

Nord erkende kopers afzet: conservenfabrieken, diepvriesondernemingen, exporteurs, kopers van visvoeder of tenslotte aan fabrieken voor nevenprodukten. In geen geval mogen de aldus uit de markt genomen hoeveelheden weer op de markt voor verse vis worden verkocht.

Voor die soorten/^{en} categorieën vis ten aanzien waarvan een interventieprijs geldt wordt voor de producenten een garantieprijs vastgesteld (zie tabel 5). Ongeacht de soort of categorie vis bedraagt de garantie van het FROM echter per vaartuig maximaal 50 % van de aanvoer van de vissoort en 20 % van de bruto-opbrengst van de vangst verse vis van een reis. Produkten waarvan de graad van bederf hoger is dan 3,2 worden niet gegarandeerd.

De middelen voor dit Fonds zijn afkomstig uit:

- een door de beroepsorganisaties te betalen heffing van 1 % welke met 0,005 F/kg voor elke vissoort wordt verhoogd, zelfs indien voor deze soort geen garantieprijs geldt,
- een in 1965 voor een aanloopperiode door de staat verleende steun ten bedrage van 1.500.000 F welke vermoedelijk in 1966 niet meer zal worden verleend.

Voor koolvis en makreel, vissoorten waarvoor aan de vraagzijde een sterke concurrentie bestaat tussen verwerkende industrie enerzijds en kustgroothandelaren anderzijds, geldt een bijzondere regeling tussen de reders in Boulogne en de verwerkende industrieën. Daar deze wegens het noodzakelijke tijdige berekenen van hun eindprijzen niet zodanig hoge grondstofprijzen kunnen aanvaarden als de kustgroothandelaren, die de hoge prijzen sneller op de volgende handelsstadia kunnen afwentelen, heeft de redersvereniging met de conservenfabrieken een stelsel van variërende restituties in het leven geroepen. Uitgaande van een zekere gemiddelde prijs stijgt de restitutie met de op de veiling betaalde prijs. Door deze maatregel wordt bereikt, dat het prijspeil in het belang van de Franse reders op een bepaalde hoogte wordt gehouden, daar de kustgroothandelaren voor verzending van verse vis 80 %, de conservenfabrieken echter slechts 20 % van de aangeboden hoeveelheid afnemen.

De genoemde regelingen (interventieprijzen en vergoedingsstelsel) gelden niet voor de ambachtelijke visserij (kottervisserij in Boulogne).

Behalve de prijsregeling in Boulogne hebben de beroepscomités voor makreel en sardines enige tijd geleden minimumrichtprijzen ingevoerd voor deze beide vissoorten. Deze regelingen vormen een compromis tussen de prijsopvattingen van de producenten en van de verwerkende industrie. Bij marktverstoringen kunnen de betrokken partijen op korte termijn een herziening van de prijsafspraken eisen.

Zo heeft b.v. het subcomité voor de Atlantische Oceaan van het "produktschap" voor makreel een minimumprijs voor makreel vastgesteld. Deze minimumprijs geldt alleen voor de Bretonse vissers en heeft uitsluitend betrekking op makreel van een bepaalde bijzonder goede sortering (volgens gewicht per kg en vangstwijze), en wordt onderscheiden al naar gelang de vis "in ijs" of "niet in ijs" is. De handhaving van de minimumprijs duurt zolang de middelen van het compensatiefonds dat door de betrokken vissers voor dit doel in het leven werd geroepen toereikend zijn.

Het "produktschap" voor sardines heeft voor het seizoen 1964 een minimumprijs voor sardines bestemd voor de conservenindustrie vastgesteld. De minimumprijzen lopen voor de verschillende gebieden (Atlantische Oceaan, Middellandse Zee) alsmede voor sortering en aanvoertijd uiteen. Er bestaat geen prijsondersteuningsfonds.

De invoer heeft natuurlijk eveneens invloed op de prijsvorming. In Boulogne wordt via visimporteurs, doch ook via enkele grote kusthandelaren, ongeveer 40.000 ton uit het buitenland betrokken, in het bijzonder rondvis uit de Bondsrepubliek, en haring, makreel en platvis uit Nederland. Daar de grotere kustgroothandelsbedrijven in de havens telefonisch met elkaar in verbinding staan heeft deze invoer ook repercussies op de overige markten.

Het aantal groothandelaren aan de kust bedraagt ongeveer 1.200 waarvan ongeveer 800 uitsluitend deze activiteit uitoefenen. De omzet van een groot deel van deze branche is bescheiden, hetgeen mede door het grote aantal

havens en vissoorten wordt verklaard. Het gevolg daarvan is, dat zij vaak door kapitaalgebrek slechts ontoereikend van koel - en vriesinstallaties zijn voorzien en derhalve de functie van hoeveelheids- en prijscompensatie in de vissershavens wegens de geringe voorraden niet steeds kunnen vervullen. Grootverbruikers, waaronder de filiaalbedrijven beklagen zich erover, dat te weinig groothandelaren aan de kust in staat zijn hen toereikend en gelijkmatig te verzorgen.

De groothandelsafzet in het binnenland vindt o.a. op enkele grote markten plaats waarvan Parijs, Lyon, Dijon, Metz en Nancy de belangrijkste zijn. De Hallen van Parijs hebben zoals bekend verreweg de grootste omzet in het binnenland. Via de Hallen wordt ongeveer 20 % van het totale visaanbod uit eigen aanvoer en invoer opgeslagen. Hier is de vraag van de hoofdstad met haar bijna 7 miljoen inwoners, alsmede die van de omgeving geconcentreerd. De prijzen die op deze markt worden gevormd, hebben repercussies op de prijzen in de zeevisserijhavens, hoewel de mate van deze invloed gedurende de laatste jaren verminderd schijnt te zijn. De Hallen van Parijs zijn uit vervoersoogpunt ongunstig gelegen. Hierdoor wordt de aan- en afvoer van de goederen bemoeilijkt, de snelheid van de opslag nadelig beïnvloed en bovendien verhinderd dat de afzet verder in de provincie doordringt. Overtreft het door deze omstandigheden betrekkelijk starre aanbod de op een bepaalde hoeveelheid afgestemde afzetmogelijkheden van deze markt dan komt het tot prijsinstortingen en tot vaak speculatieve voorraadvorming. Een en ander heeft actieve kustgroothandelaren ertoe gebracht, buiten de Hallen van Parijs om een vaste afnemerskring te vormen en groothandelaren in het binnenland, filiaalbedrijven en viswinkels rechtstreeks te voorzien.

De verkoop van verse vis in de Hallen van Parijs wordt bijna uitsluitend overgenomen door ongeveer 180 makelaars, in naam en voor rekening van de kustgroothandelaren. Voor de handel in mosselen en oesters spelen commissairen een rol.

Daarnaast zijn er ongeveer 200 tot 400 groothandelaren in het binnenland die 40 tot 50 % van de klanten voorzien. In Frankrijk worden prijsstijgingen op de markten der zeevisserijhavens door de tussenliggende handelsstadia eveneens snel doorgegeven als prijsdalingen.

.../...

Evenals in de Bondsrepubliek zijn de gemiddelde kleinhandelsprijzen relatief sterker gestegen dan de gemiddelde prijzen op de veiling.

Bijzondere vermelding verdient de regeling met betrekking tot de kleinhandelsprijzen die de regering heeft getroffen ten aanzien van die produkten welke in het consumptiepakket voor de berekening van het prijsindexcijfer voor de kosten van levensonderhoud zijn opgenomen.

Het betreft hierbij o.a. de Franse consumptievissen wijting, rog, makreel en gezouten kabeljauw. Producenten en handelaren gaan met deze regeling niet akkoord. Enerzijds wordt als bezwaar naar voren gebracht dat met de verschillende vervoerskosten geen rekening wordt gehouden, en anderzijds dat de handel, wiens marge bij deze vissen eveneens beperkt is, daarvoor bij andere vissoorten compensatie zoekt, die daardoor onnodig duurder worden gemaakt zonder dat dit dienovereenkomstig effect heeft op de aanvoerprijzen.

De Franse regering heeft een stelsel van minimumprijzen bij de invoer van haring, kabeljauw, koolvis en makreel (vers, gekoeld, bevroren) ingevoerd, overeenkomstig de bepalingen van artikel 44 van het Verdrag van Rome en van de beschikking van de Raad van 4 april 1962.

De minimumprijzen bedragen ten opzichte van

	<u>lid-staten</u>	<u>derde landen</u>	<u>geldigheidsduur</u>
Haring ¹⁾	0,68 FF (0,138 r.e.)	0,69 FF (0,140 r.e.)	1.11.64-15. 2.65 1. 8.65-15. 2.66
Kabeljauw	0,80 FF (0,162 r.e.)	0,82 FF (0,166 r.e.)	1. 2.66-31. 1.67
Koolvis	0,70 FF (0,142 r.e.)	0,72 FF (0,146 r.e.)	1. 2.65-31. 1.66
Makreel	0,70 FF (0,142 r.e.)	0,72 FF (0,146 r.e.)	1. 2.66-31.10.66

Deze minimumprijzen zijn berekend op grond van het gewogen gemiddelde van de in de laatste 3 jaren in Boulogne vastgestelde verkoopprijs, behalve voor makreel ten aanzien waarvan ook de verkopen op de veiling van Douarnenez in aanmerking werden genomen. Voor haring werd als basis genomen:

1) De nieuwe prijzen voor de haring zullen later vastgesteld worden.

./.

- 40 % van de dagelijkse verkoop van aan boord in kisten verpakte produkten,
- 60 % van de dagelijkse verkoop van losse in veilingkisten verkochte produkten.

De invoer wordt geschorst indien de marktprijzen op drie achtereenvolgende dagen lager zijn dan de minimumprijzen.

4. Italië

Het hoofdkenmerk van de Italiaanse aanvoer is zijn grote verspreiding over de lange kustlijn van dit schiereiland. Dit onderscheidt hem van de aanvoer der overige lid-staten.

Tabel 2 - Italië toont aan, dat de in de verschillende kustdistricten aangevoerde hoeveelheden niet met die der Noordzee- en Atlantische havens vergelijkbaar zijn. Een gebied waarin de aanvoer relatief geconcentreerd is wordt gevormd door de kust van het noorden van de Adriatische Zee (van Pescara tot Triest) waar de aanvoer in 1961 36 % was van de totale Italiaanse aanvoer.

De visserijprodukten worden in het gebied van de 37 "compartimenti marittimi" (kustdistricten) aan land gebracht. In 1961 werd 54 % van de vangst (115.122 ton) rechtstreeks op de produktiemarkten (mercati di produzione) van de havens verkocht. De resterende 46 % (97.561 ton) werden daarentegen op andere produktiemarkten op de consumptiemarkten van het binnenland (mercati di consumo) of rechtstreeks aan de verwerkende industrie verkocht.

./.

De consumptiemarkten in het binnenland en de verwerkende industrie worden bovendien van een grote hoeveelheid ingevoerde visserijprodukten voorzien, die in 1961 75 % uitmaakten van de totale nationale omzet van visserijprodukten.

De overheersende positie van de eerste fase van de vishandel, dus van de producent tot de belangrijkste produktie- en consumptiemarkt, neemt de "Incettatore" in. Deze makelaars nemen de vangst over van de vele kleine ambachtelijke bedrijven langs de gehele kust, waarin een moderne coöperatieve verkooporganisatie wegens technische en sociale redenen moeilijk is te verwezenlijken. De "Incettatore" is in staat om door de opkoop van de produktie een zodanig grote hoeveelheid goederen te manipuleren, dat voor hem een aanzienlijke bewegingsvrijheid en mogelijkheid van keuze tussen de produktiemarkten langs de kust en de verbruiksmarkten in het binnenland ontstaat. Daartoe zijn daarentegen de niet georganiseerde kleine vissers niet in staat. Deze blijft wegens de geringe omvang van de vangst niet anders over dan hun vis op de vismarkt in de landingsplaats af te zetten of zelfs een verkoopstand op de havenkade te improviseren.

In deze eerste fase van de distributie heeft de "Incettatore" dikwijls een monopoliepositie, die nog daardoor wordt versterkt, dat de bestaande produktiecoöperaties moeilijkheden hebben met de vervulling van de eisen die voor een verkoop op de consumptiemarkten volstrekt noodzakelijk zijn, zoals vervoer, sortering en verpakking, bewerking volgens de wensen van klantenkring, enz...

Vóór het in werking treden van de wet op de hervorming van de groothandel (wet nr 125 van 25 maart 1953) moesten de visserijprodukten alleen op die grote markten worden verkocht, die door de gemeentelijke autoriteiten gecontroleerd en beheerd worden. Aan deze monopoliepositie werd door de genoemde wet een eind gemaakt. Zij voert de vrijheid van de groothandel in visserijprodukten in en biedt daarmee deze handelstak de mogelijkheid zowel op de markten als daarbuiten zijn activiteiten te verrichten.

.../...

Deze wet had een krachtigere activiteit en een grotere rol van de producenten op de markt moeten bewerkstelligen, daar o.a. de mogelijkheid tot initiatief bij de oprichting van grote markten (artikel 5) tot maatschappijen en groepen werd uitgestrekt, die uit de ondernemers in de produktiesectoren worden gevormd.

In werkelijkheid ondervindt de rechtstreekse verkoop door de producenten nog belemmeringen, zowel als gevolg van de veelvuldige moeilijkheden, die de gemeenten bij de verkoop buiten de markten aan de handelaren in de weg leggen, als door de activiteit van machtige tussenhandelsorganisaties binnen en buiten de markten.

De gemeenten beheersen dus nog bijna alle grote markten terwijl juist op deze markten de twee fase van de distributie begint : door handelaren of grote producenten van goederen voorzien, vervullen de produktiemarkten hun hoofdfunctie, de prijsvorming, door georganiseerde openbare veilingen, terwijl op de verbruiksmarkten ook de rechtstreekse verkoopovereenkomst gebruikelijk is.

Een marktondersteuning van enigerlei aard bestaat in Italië niet. De marktpartijen op de grote markten zijn - behalve de producenten - de groothandelaren, de commissionairs, de makelaars en de marktdirectie aan de kant van het aanbod en de kleinhandel alsmede de verwerkende industrie aan de kant van de vraag. Bovendien kan de activiteit van de afslagers worden vermeld, die een afrekenings- en administratiefunctie vervullen.

De functie van de groothandelaren, die in eigen naam en voor eigen rekening werken en in het bij de kamer van koophandel bijgehouden register ingeschreven moeten zijn, varieert volgens de individuele markten en gebieden. De groothandelaren voorzien zich dikwijls op de produktiemarkten doch vaak ook rechtstreeks bij de producenten. Op bepaalde verbruiksmarkten (b.v. Milaan) valt hun positie vrijwel samen met die van de commissionair, wanneer zij voor rekening van derden verkopen. Van betekenis is de positie van de groothandelaren in de invoerhandel waar zij als makelaar optreden.

.../...

De commissionairs die in eigen naam en voor rekening van de opdrachtgever (groothandelaren, producenten, Incettatori) werken, moeten in een open beroepsregister zijn ingeschreven, dat overeenkomstig artikel 3 van de genoemde wet bij de Kamers van Koophandel wordt bijgehouden. Zij nemen op enkele markten een overheersende positie in, daar de afzet bijna volledig via hun bemiddeling plaats vindt.

Een analoge figuur is de makelaar, die in naam en voor rekening van derden optreedt. Zijn taak bestaat daarin dat hij de waar overneemt, tot groepering overgaat, de prijs vaststelt, verhandelt en verkoopt. Commissionair zowel als makelaar ontvangen voor hun diensten een provisie, die in het algemeen volgens de bruto-ontvangst van de verkochte goederen worden berekend.

De marktdirectie, een coördinerend en controlerend orgaan, treedt vaak ook als commissionair op. De wet nr 125 schrijft in artikel 7 bovendien voor iedere markt de instelling van een Commissie voor, die uit de vertegenwoordigers van de aan de handel van visserijprodukten deelnemende beroepsgroepen bestaat en in het kader van deze markt een besluitvormende en raadgevende taak heeft.

De kleinhandelaren die op de grote markten inkopen, vormen de laatste schakel in de distributieketen. De detailverkoop vindt plaats in speciale winkels (ongeveer 3.000) in winkels voor de algemene voedingsmiddelhandel, op verkoopplaatsen op de openbare markten, en ten slotte door de zich verplaatsende handel. Deze laatste verkoop vaak slechts zeer geringe hoeveelheden van de laagste kwaliteit. Het voornaamste vraagstuk van de kleinhandel is de afgifte van vergunningen, die zeer vaak aan weinig vakkundige personen worden verleend, die aldus het reeds hoge aantal van de kleinhandelaar vergroten en ertoe bijdragen het wantrouwen te verhogen dat de consument ten aanzien van de beide voornaamste eisen van de verkoop toch reeds heeft, n.l. de versheid en de prijs van de waar.

.../...

5. Nederland

Ongeveer 93 % van de totale Nederlandse visaanvoer wordt in de drie belangrijkste havens IJmuiden, Scheveningen en Ierseke, die beheerd worden door een Staatsvisserijhavenbedrijf, aan wal gebracht (zie tabel 2). De aanvoer van verse vis, ten belope van 150.000 t, was in 1963 als volgt verdeeld:

IJmuiden	90.000 t = 60 %
Scheveningen	35.000 t = 23 %
Overige	25.000 t = 17 %

Alle aanvoer van Nederlandse visserijvaartuigen moet via de veiling in de handel worden gebracht. Voor een aantal soorten vis alsmede voor garnalen en zoute haringen gelden minimumprijzen die door het bestuur van het Produktschap voor Vis en Visprodukten, een publiekrechtelijk lichaam, worden vastgesteld (zie tabel 5).

Dit bestuur wordt gevormd door vertegenwoordigers van de reders, de verwerkende industrie en de werknemers. Een vertegenwoordiger van de regering neemt aan de vergaderingen van het bestuur deel en vervult een raadgevende functie. De voorschriften die het produktschap uitvaardigt moeten door de regering worden goedgekeurd.

Zodra bij de veiling de minimumprijs, die voor een bepaalde vissoort geldt, wordt bereikt, wordt het deel van de aanvoer van deze vissoort dat niet tegen deze minimumprijs kan worden gekocht, gedena-tureerd en aan de vismeelindustrie of als veevoeder verkocht. Naast de door de vismeelindustrie voor de geleverde vis betaalde prijs ont-vangt de betrokken reder een steunbedrag dat ongeveer overeenkomt met het verschil tussen de minimumprijs en vismeelgrondstofprijs. Het steunbedrag wordt uit een overbruggingsfonds betaald, dat door het Visserijschap, een publiekrechtelijk lichaam van reders en vissers, werd ingesteld. Dit fonds wordt door een toeslag, die elke reder en visser per kg aangevoerde vis die boven de minimumprijs wordt verkocht moet betalen, van middelen voorzien. Het steunbedrag wordt met het bedrag van de toeslag en overige onkosten (veilinggeld, enz.) ver-minderd, zodat vis die juist nog tegen de minimumprijs werd verkocht en waarvoor de toeslag moet worden betaald, dezelfde opbrengst heeft als de tegen de vismeelgrondstofprijs verkochte vis waarvoor de toe-slag niet wordt geheven.

Voor vis die niet voor de markt geschikt is, wordt het steun-bedrag niet betaald.

Voor de aanvoer der schepen, die aan de proefvisserij deelnemen, stellen de deelnemende reders onderling interventieprijzen en steun-bedrag autonoom vast.

Ingevoerde vis mag evenmin beneden de interventieprijs worden verkocht. Ligt het factuurbedrag der ingevoerde goederen beneden de interventieprijs dan moeten de importeurs het ver-schil aan het pro-duktschap afdragen.

De Nederlandse regering garandeert voorts de vismeelfabrieken de internationale prijs voor vismeel en visolie, zodat de prijs voor de aankoop van de grondstof op een gelijkmatig peil kan worden gehouden.

Onder de aanvoer van zeevis neemt verse haring de belangrijkste plaats in. Daar ongeveer 75 % van de verse haring wordt uitgevoerd, hoofdzakelijk naar de Bondsrepubliek Duitsland, doch ook naar België en Frankrijk, is het begrijpelijk, dat de marktsituatie in deze buur-staten, vooral in de Bondsrepubliek en België, invloed heeft op de prijsvorming in Nederland, zulks temeer daar de afstand van de Duitse en Belgische havens en daarmee van de buitenlandse kopers, b.v. de Duitse visverwerkende industrie, niet zeer groot is. Tevens moet worden opgemerkt, dat voor Nederlandse haring een lagere interventie-prijs geldt dan voor haring in de Bondsrepubliek en in België (zie tabel 5), zodat Nederlandse haring van tijd tot tijd - ook indien rekening wordt gehouden met de vervoerkosten - tegen lagere prijzen naar de buurstaten wordt uitgevoerd dan de daar geldende interven-tieprijzen op de afslag.

De wederzijdse afhankelijkheid van de Nederlandse en Franse markt vloeit hoofdzakelijk voort uit de Nederlandse leveringen van platvissen.

Anderzijds bestaat in Nederland een invoerbehoefte aan rondvis-sen en van tijd tot tijd ook aan makreel, die hoofdzakelijk uit de Bondsrepubliek worden ingevoerd. In het verleden zijn er op dit gebied bij te grote leveringen nadelige uitwerkingen geweest op de Neder-landse prijzen.

Een belangrijk deel van de klantenkring op de veiling wordt gevormd door de verwerkende industrie. De visconservenindustrie die vooral in IJmuiden verwerkt is, verwerkt hoofdzakelijk haring en makreel. De eindprodukten worden voor het grootste deel geëxporteerd. Naast de normale compenserende functie van elke verwerkende industrie dragen de Nederlandse conservenfabrieken daardoor bij tot stabilisatie van de marktsituatie, dat zij bij te hoge haringprijzen overgaan tot verwerking van makreel.

De omslag van andere zeevis dan haring wordt verricht door ongeveer 700 groothandelaren aan de kust, die hoofdzakelijk in IJmuiden gevestigd zijn. Een klein deel daarvan heeft omzetten tot een half miljoen gulden. Deze groothandelaren nemen 85 % van de omzet voor hun rekening.

Terwijl in IJmuiden alleen groothandelaren tot de veiling zijn toegelaten, is Scheveningen een typische detailhandelsmarkt (verzorging van de stad Den Haag). Door de groeiende aanvoer van andere zeevis dan haring is in de laatste tijd echter ook in Scheveningen de activiteit van de 'groot-handel' toegenomen.

Evenals in de aangrenzende Lid-staten worden de prijsschommelingen bij de tussenhandel, die in Nederland echter slechts uit één stadium bestaat, in betrekkelijk sterke mate opgevangen. Prijsdalingen bij de aanvoer worden veel langzamer doorgegeven dan prijsstijgingen.

Ten slotte kan de verkoopsregeling voor mosselen worden vermeld. De mosselkwekers houden hun waar ter beschikking van het produktschap dat de verkoop op zich neemt. Het betaalt de kwekers een vaste prijs die varieert met de kwaliteit. Deze regeling biedt de mosselproducenten een zekere opbrengstgarantie en de afnemers een verzekering voor de kwaliteit van de waar.

E. VERVOER

Zoals reeds gezegd, is de ontwikkeling van het verbruik van visserijprodukten nauw verbonden met twee zeer belangrijke factoren : de intrinsieke kwaliteit van de produkten en hun distributie. Als zeer aan bederf onderhevige eetwaar moet de verse zeevis op ieder tijdstip en op alle plaatsen in uitstekende toestand aankomen.

Daarom is het vervoer een uiterst belangrijke schakel geworden in de distributieketen van vis en andere visserijprodukten. Van de kwaliteit van zijn diensten hangt af of aan de eisen van een gezonde conservering van de produkten kan worden voldaan en de regelmatigheid van de bevoorrading van de markten wordt verzekerd terwijl de prijzen van zijn prestaties zodanig moeten zijn dat de consumptie van vis mogelijk is, ook in die gebieden, welke ver van de vissershaven zijn verwijderd.

1. Kenmerken van het vervoer van visserijprodukten

De in de voorafgaande hoofdstukken behandelde kenmerken van de markt van verse vis, die in het bijzonder bepalend zijn voor de organisatie en de structuur van het vervoer van de verse zeevis, kunnen als volgt worden samengevat :

- de buitengewoon bederflijke aard van dit produkt, die transportmiddelen vereist met conserveringsvoorzieningen, die des te belangrijker zijn naarmate de af te leggen afstanden groeien.
- de onregelmatigheid van de aanvoer, die belangrijke schommelingen te zien geeft naargelang van de dagen en de jaargetijden.

Binnen elk land bestaan de transporten van verse zeevis enerzijds uit penetratietransporten vanuit de vissershavens naar de grote centra over betrekkelijk lange afstanden in B.R. Duitsland en Frankrijk, en anderzijds hoofdzakelijk uit distributietransporten uitgaande hetzij van de vissershavens, met name in België, Italië en Nederland, hetzij van de grote centra, in het bijzonder in Duitsland, Frankrijk en het Noorden van Italië.

Over het wegvervoer van verse zeevis in Frankrijk en Italië staan enige statistische cijfers ter beschikking. In Frankrijk bereiken de transporten van verse zeevis door de openbare transportbedrijven over afstanden van meer dan 150 km in 1960, 70.000 ton. Daarbij dienen de hoeveelheden te worden opgeteld die door de openbare transportbedrijven binnen een straal van 150 km alsmede door de zeevisverkopers, die zich zelf op de visplaatsen komen bevoorraden, zijn vervoerd. In Italië werd gedurende de jaren 1958, 1959 en 1960 regelmatig 75% van het totale gewicht van de getransporteerde visserijprodukten over de weg vervoerd; in absolute cijfers hebben de wegvervoerders in 1958, 139.400 ton, in 1959, 142.110 ton en in 1960, 141.090 ton vervoerd.

Het internationale vervoer tussen de landen van de Gemeenschap betreft hoofdzakelijk transporten van verse schaal- en weekdieren van Nederland naar België en Frankrijk, alsmede transporten van verse vis of op eenvoudige wijze voorbereide vis van Nederland en de B.R. Duitsland naar de andere landen van de E.E.G.

De markt van de voortbrengselen van de zee stelt dus enerzijds problemen betreffende het transport over grote afstand, met name voor het binnenlandse vervoer in B.R. Duitsland en Frankrijk, evenals voor het internationale vervoer en anderzijds problemen betreffende het distributietransport in elk van de landen van de Gemeenschap.

Tenslotte wordt het vervoer van de visserijprodukten gekenmerkt door een bijzonder probleem met betrekking tot de kosten van het transport. De vis is een koopwaar die zeer gevoelig is voor de prijs van het transport, maar waarvan het vervoer juist aan bijzondere voorwaarden is onderworpen, die het wel kostbaar moeten maken.

2. Organisatie van de transporten van verse zeevis

De marktvoorwaarden voor de voortbrengselen van de zee maken dus dat de uitbreiding van de consumptie, en bijgevolg van het vervoer van de verse zeevis, niet alleen gebonden is aan een doeltreffende propaganda bij het publiek, en aan de versheid van de waar, maar ook aan de snelle en soepele transporten die een geringe invloed op de verkoopprijs van de vis hebben. Van de vervoerders worden dus snelle en geregelde diensten, het gebruik van koelsystemen en toepassing van welgekozen tarieven geëist.

a) Organisatie van snelle en geregelde diensten

Snelheid is ontegenzegglijk de eerste eigenschap, die voor het vervoer van verse zeevis wordt vereist. Alle verrichtingen in verband met het transport vinden plaats in het teken van de haast, vanaf de handelingen met betrekking tot de aanvoer van de vis (lossen van de vissersboot, eerste bewerking van de vis, samenstelling van de colli) en het inladen van de colli tot de overlading, het lossen en de aflevering van de zendingen.

De vistransporten vinden meer en meer over de weg plaats, want het wegvervoer biedt natuurlijk ruimere mogelijkheden van verdeling van de lading, waardoor het dikwijls de voorkeur krijgt boven het vervoer per spoor. Verder is het wegvervoer in staat over de gehele afstand van goed georganiseerde vervoerstrajecten op vele punten de goederen af te leveren.

De spoorwegen behouden echter een groot deel van dit vervoer in B.R. Duitsland en Frankrijk, misschien gedeeltelijk op grond van een zeker tekort aan gespecialiseerde voertuigen voor wegvervoer in sommige landen, en met name voor de penetratietransporten over de grote afstanden. Een beschrijving van de organisatie, die door de spoorwegen tot stand is gebracht om de noodzakelijke snelheid en regelmatigheid van de transporten van verse zeevis te verwezenlijken heeft dan ook bepaald zijn nut.

Om de snelheid van het vervoer te bevorderen hebben de spoorwegen zich voornamelijk toegelegd op de efficiëncy van hun installaties in de havens en van de loop van de treinen.

Op grond van de korte tijd, waarin de handelingen in verband met de visaanvoer en de inlading moeten worden uitgevoerd, hebben de spoorwegen in de stations van de vissershavens speciale maatregelen getroffen om de afgifte en de inlading van de zendingen te vergemakkelijken, in het bijzonder door de verzenders in staat te stellen om hun colli tot 5 minuten vóór het vertrek van de trein af te geven, in een minimum van tijd de handelingen met betrekking tot de afgifte van een ontvangstbewijs, het wegen en de indeling van de colli te verrichten en gebruik te maken van de speciale installaties, die met dit doel op de vertrekperrons zijn ingericht.

Voor het uitvoeren van het eigenlijke transport bieden de spoorwegen twee verschillende soorten van verzending : als stukgoed en per complete wagon. De keuze van de wijze van verzending bepaalt overigens de verzendingsduur van het transport.

De stukgoedzendingen zijn gewoonlijk samengesteld uit afzonderlijke colli met verschillende bestemmingen, die in het geval van een zelfde geadresseerde niet groot genoeg zijn om het gebruik van een complete wagon te rechtvaardigen. De spoorwegen nemen in hun hoedanigheid van openbare vervoerders niettemin het vervoer hiervan op zich. De colli wordt dus met andere zendingen verzonden in het wagontype, dat "stukgoederenwagon" wordt genoemd en dat op een bepaald traject van zijn reisroute vóór zijn definitieve bestemming de rol van "besteller" vervult.

Wanneer het om niet rechtstreekse reisroutes gaat, worden de colli bovendien van de ene trein in de andere overgeladen. Dit verhoogt het aantal handelingen, verlengt de verzendingsduur en vermindert de kwaliteit van de koopwaar, die dikwijls van de atmosfeer van een koelwagon wordt overgebracht naar die van een stationsperron in afwachting van een hernieuwde inlading om vervolgens in de temperatuur van een gewone wagon over het laatste stuk van het traject te worden vervoerd.

Het vervoer per complete wagon vindt onder gunstiger omstandigheden plaats want de afzender geeft een belangrijk tonnage af in één enkele partij voor één bestemming. Hij verkrijgt enerzijds een voordeliger tarief en anderzijds voor zijn goederen vervoer in speciale treinen, die dikwijls "vistreinen" worden genoemd en waarvan de dienstregelingen speciaal met het oog op de te verzekeren directe verbindingen worden vastgesteld. Voor de eindtrajecten maken deze wagons zeer dikwijls deel uit van de reizigerstreinen van de geregelde dienst.

Indien de afzender niet een voldoende tonnage bijeen kan brengen voor een complete wagon, kan hij zijn zending of partij goederen toevertrouwen aan een door de spoorwegen erkende groupageonderneming. Voor hem gelden dan toch gunstigere vervoerscondities en -prijzen dan in geval van verzending als stukgoed.

Dat door de spoorwegmaatschappijen wordt erkend dat de regelmatigheid van de transporten van verse zeevis van groot belang is, blijkt uit het feit dat zij, - en in het bijzonder de SNCF (Franse spoorwegen) - voor de zendingen per complete wagon en op uitgezochte verbindingen, voor kortere transporttijden met gegarandeerde dienstregelingen zorgen. Bij de vaststelling daarvan wordt rekening gehouden met de afgifte van de zendingen in de voornaamste vissershavens en met het openingsuur van de markten van bestemming in de voornaamste verbruikscentra. De betrokken tijden zijn korter dan de wettelijk vastgestelde tijden, die volgens de algemeen van kracht zijnde bepalingen 300 km per 24 uur bedragen. Ingeval van vertraging, zelfs van slechts enige uren, die aan de spoorwegen te wijten is, geldt voor de afzender een systeem van vaste vergoedingen, dat gebaseerd is op de gedeeltelijke of volledige terugbetaling van de transportkosten en in bepaalde gevallen ook van een schadevergoeding, die rekening houdt met de gemiste markt.

Wij voegen hier nog aan toe, dat op internationaal niveau de transporten van visserijprodukten evenals de andere transporten van aan bederf onderhevige eotwaren worden ingedeeld bij de sneltreinen voor goederenvervoer en met name bij de "Trans-Europ-Express-Marchandises (TEEM)"-treinen waarbij de verzending bijzonder snel plaatsvindt en met name vereenvoudigde formaliteiten bij het passeren van de grenzen van toepassing zijn.

4 Gebruikmaking van de koeltechniek

De koeltechniek is een onmisbare beschermingsfactor voor het behoud van de kwaliteit van de verse zeevis. Overigens schrijven de nationale wetgevingen deze over het algemeen verplicht voor, zowel aan de vishandelaar die de vis verzendt, als aan de expediteur.

Zo bepaalt een ministerieel besluit van 1952 in Frankrijk, dat de vis het gehele jaar door moet worden vervoerd in isothermische of van een koelinstallatie voorziene voertuigen, indien de transportafstand 150 km te boven gaat. Het beveelt in het bijzonder aan, dat gedurende dit transport geen temperatuur boven + 6° C wordt bereikt op onverschillig welk punt van inlading. Voor de zendingen van bevroren levensmiddelen met een stukgewicht dat 150 kg niet overschrijdt - hetgeen het geval is met vis, die in ijs verpakt wordt verzonden - wordt het gebruik van de in het voornoemde besluit voorziene installaties niet vereist voor een verzamel- of verdelingstransport, dat over een afstand van minder dan 80 km plaatsvindt en dat wordt uitgevoerd vóór of na het voornaamste transport. Hetzelfde geldt voor een willekeurig traject, indien de zendingen zijn verpakt in emballages die temperatuurscondities waarborgen overeenkomstig de voorschriften van het besluit.

De wettelijke en bestuursbepalingen van deze aard houden dus het gebruik in van speciaal materieel, isothermisch, van een koel- of vriesinstallatie voorzien. Een isothermische wagen is een voertuig met geïsoleerde wanden, dat in zekere mate de conservering van de in ijs vervoerde vis mogelijk maakt ; de koelwagen is geladen met afkoelende middelen, die de temperatuur verlagen en de isothermische werking aanvullen ; de vrieswagen produceert zijn eigen koude, die op bepaalde modellen kan dalen tot - 35° C.

Wij hebben geen complete gegevens over het park van speciaal materieel, dat in de verschillende landen van de EEG voorhanden is. De weinige fragmentarische inlichtingen, waarover wij beschikken, zouden ons echter in staat moeten stellen om een idee te geven van het transportmaterieel dat voor het vervoer van verse zeevis is gereserveerd. Er dient in dit verband op te worden gewezen, dat de speciale voertuigen, die voor deze transporten zijn bestemd, over het algemeen ongeschikt zijn voor het vervoer van andere levensmiddelen daar de visgeur, na het vervoer van een lading verse zeevis, buitengewoon moeilijk te verwijderen is. De vervoerders en huurders van voertuigen bestemmen dan ook slechts een gering deel van hun materieel voor het transport van vis.

Voor het vervoer per spoor beschikt Frankrijk over 1.300 isothermische wagons en 3.500 koelwagons, die alle worden beheerd en geëxploiteerd door de "Société de Transports et d'Entrepôts Frigorifiques (STEF)"; er zijn echter slechts 500 van deze wagons gereserveerd voor vistransporten. In Duitsland heeft men voor dit vervoer 1.100 van de 3.800 Duitse wagons gereserveerd, die bestemd zijn voor transporten onder koelsysteem, die gedeeltelijk worden geëxploiteerd door de Bondsspoorwegen en gedeeltelijk door een particuliere maatschappij, die de naam TRANSTHERMOS draagt. In België hebben de nationale spoorwegen precies de helft van hun koelwagons, namelijk 131 van de 262, bestemd voor het vervoer van verse zeevis; zij stellen overigens deze wagons gratis ter beschikking van de verzenders. In Italië zou volgens onze inlichtingen op de ongeveer 6.500 aan de Staatsspoorwegen toebehorende wagons met regelbare temperatuur slechts een dertigtal wagons voor dit vervoer zijn bestemd, terwijl de Nederlandse Spoorwegen voor visvervoer slechts 60 speciale wagons zouden hebben gereserveerd.

Op internationaal niveau worden de transporten per spoor van verse zeevis, zoals overigens alle transporten die onder koeling worden uitgevoerd, wat het transportmaterieel betreft uitgevoerd door de maatschappij INTERFRIGO (Société Ferroviaire Internationale des Transports Frigorifiques), waarvan de zes spoorwegmaatschappijen van de EEG lid zijn. Deze exploiteert in het internationale vervoer behalve haar eigen materieel, dat bestaat uit 50 wagons, die voor het vistransport zijn gereserveerd, het speciale materieel van de zes nationale spoorwegnetten. Volgens de laatste in ons bezit zijnde gegevens heeft deze maatschappij in 1959 4.200 transporten van verse vis verzorgd, hetgeen echter slechts 5% van haar totale vervoer vertegenwoordigt. Dit aantal transporten is voortdurend gestegen, namelijk van 770 in 1951 tot 1.800 in 1955 en 3.730 in 1958.

Wat de wegtransporten betreft, werd het Franse wagenpark voor het vervoer van vis in ijs verpakt over afstanden boven de 150 km in 1961 geschat op 230 voertuigen van 5 tot 15 ton en op 80 aanhangwagens voor spoorweg- en wegvervoer. Dit materieel is het eigendom van 60 wegtransportbedrijven, waarvan er 44 zijn gevestigd in de havens:

La Rochelle	6 ondernemingen
Nantes	2 ondernemingen
Lorient	12 ondernemingen
Concarneau	3 ondernemingen
Bordeaux	1 onderneming
St. Jean de Luz	2 ondernemingen
Boulogne	8 ondernemingen

De andere 26 zijn dicht bij de grote verbruikscentra gevestigd. De laatste jaren hebben er hergroeperingen plaatsgevonden en waarschijnlijk is het aantal openbare wegtransportondernemingen verminderd; de transportcapaciteit is daarentegen iets gestegen.

Wat de andere landen betreft, beschikken wij niet over nauwkeurige gegevens.

Op het gebied van het wegvervoer, evenals op dat van de spoorwegen, worden de internationale transporten tevens verzorgd door een instelling, TRANSFRIGOROUTE EUROPE geheten, die bestaat uit leden van de zes landen van de EEG, met uitzondering van Luxemburg.

Er dient nog te worden gewezen op het gebruik, met name in Frankrijk (zie hieronder), van speciaal materieel met een gemengd karakter, dat is samengesteld uit isothermische aanhangwagens voor spoorweg- en wegvervoer en koelwagens, die zijn ontworpen om op spoorwagens te worden geladen en dank zij welke enerzijds integrale levering van huis tot huis vanaf de opslagplaats van de visverkoper tot aan de winkel van de semi-grossier en anderzijds bewaring van de koopwaar, die niet wordt overgeladen, op een constante temperatuur tijdens de gehele duur van het transport mogelijk is.

Tenslotte dient te worden opgemerkt, dat men er hoofdzakelijk in B.R. Duitsland meer en meer naar streeft, om containers en paletten te gebruiken voor de transporten van verse zeevis, zulks met het oog op de rationalisatie en vereenvoudiging van de behandeling. Sedert kort eisen bepaalde wettelijke voorschriften met name in Frankrijk, het gebruik van genormaliseerde verpakkingen voor het transport van verse vis.

.../...

o) Tarieven

Daar wij op het ogenblik niet beschikken over inlichtingen over de prijzen, die door de wegtransportondernemingen worden berekend, zullen wij ons beperken tot enige inlichtingen over de kosten van het vervoer per spoor.

Gezien de aard van de koopwaar en zijn bestemming, leek het interessant de kosten van het vervoer van verse vis te vergelijken met die van vlees. In dit opzicht tonen de prijstabellen, die bij dit rapport zijn gevoegd, aan, dat :

- voor stukgoedzendingen het tarief dat voor vistransporten wordt toegepast, in vier landen hetzelfde is als het tarief voor de zendingen van vers vlees. Het betreft de landen, waar op grond van de geografische toestand de spoorwegtrajecten, die de zee verbinden met de plaats van consumptie betrekkelijk kort zijn en waar bijgevolg de invloed van de vervoerskosten op de prijs franco huis weinig belangrijk is (behalve voor het Groothertogdom Luxemburg, waar tevens rekening dient te worden gehouden met de vervoerskosten op het buitenlandse spoorwegnet van het land van ontschepping van de vis).
- voor de zendingen per complete wagon alleen de Duitse en Nederlandse spoorwegen een onderscheid maken tussen de prijzen, die worden toegepast voor de transporten van vis en die van vlees (van 24 tot 50% minder duur).

Wat het verschil van 33% betreft, dat in het Groothertogdom Luxemburg is vastgesteld, dit komt voort uit het feit, dat de zendingen vis, waarop de tarieven van het normale vervoer worden toegepast, automatisch als ijlgoed worden verzonden, terwijl de zendingen van vlees onderworpen zijn aan een tariefverhoging van 50%, indien ze als ijlgoed worden verzonden.

.../...

3. Bestaande moeilijkheden

Een van de voornaamste problemen bij de distributie van visprodukten is natuurlijk de verwezenlijking van een werkelijke "koelketen", die geen enkele onderbreking vertoont. Deze koelketen bestaat in zekere mate bij de spoorwegtransporten, zowel op binnenlands niveau in de zes landen van de EEG als op internationaal niveau, enerzijds dank zij de actie van de spoorwegautoriteiten en de nationale transport- en koelhuisondernemingen, zoals de STEF in Frankrijk en TRANSTHERMOS in Duitsland, die tamelijk dicht bij elkaar gelegen centra van koel- en vriesentrepots hebben ingericht en anderzijds, dank zij de activiteit van de firma INTERFRIGO. Op het gebied van het wegtransport schijnt deze koelketen daarentegen zeer ontoereikend te zijn, ja zelfs niet te bestaan, zoals in Frankrijk waar de enkele elementen, die momenteel voorhanden zijn, schakels vormen die nog ver van elkaar zijn gelegen.

Aan de andere kant levert de distributie, ondanks alle zorgen die zowel door de expediteurs als door de rederijen en de handel in verse zeevis worden besteed aan de verbetering hiervan, nog een zeker aantal moeilijkheden op, waarvan de oorsprong inherent is aan de bijzondere kenmerken van de vervoersfunctie. De voornaamste daarvan zijn :

- het grote aantal plaatsen van verzending en bestemming, die de menigvuldigheid van de verzendingen verhoogt;
- het aangewezen zijn op speciaal materieel van dure constructie, dat niet continu wordt gebruikt en dat dikwijls niet in voldoende hoeveelheid beschikbaar is zodat de distributie van verse zeevis niet met alle gewenste soepelheid kan geschieden; de ingewikkelde samenstelling van de commerciële distributiekkanalen, die de visser/visverkoper verbinden met de kleinhandelaren;
- de opvallende neiging van talrijke kleinhandelaren om zich direct in de havens te bevoorraden, hetgeen leidt tot een grote versnippering van de verzendingen waarvan wij de nadelen met name hebben gezien bij het vervoer per spoor.

De conclusie is dat er nog zeer veel moet worden gedaan opdat het vervoer zijn rol kan spelen in de ontwikkeling van de visvangst en de consumptie van zijn produkten.

.../...

Tabel 6

PRIJS VAN HET VERVOER PER SPOOR VAN VERSE VIS EN VERS VLEES

Toestand op 10.6.1963

(Stukgoedzendingen)

(Prijs per 100 kg in Bfr.)

		50 km	100 km	200 km	300 km	500 km	800 km
DUITSLAND	Vis	64	96	148	158	170	209
	Vlees	66	99	153	201	276	341
	Verschil	3,3%	3,3%	3,3%	21,4%	38,4%	38,7%
BELGIE	Vis of vlees	70	90	130	160	-	-
		De transporttarieven, die voor vis of vlees gelijk zijn, zijn afhankelijk van de verbinding, waarvan gebruik wordt gemaakt					
FRANKRIJK	Zendin-(Vis * gen tot 800 kg (Verschil	124	132	163	194	252	337
	)Vlees	137	146	185	224	296	402
		9,5%	9,6%	11,9%	13,4%	14,7%	16,2%
	Zendin-(Vis * gen boven 800 kg (Verschil	82	88	114	141	191	264
	93	102	136	170	234	328	
	11,9%	13,8%	16,2%	17,1%	18,4%	19,6%	
* in gestempelde verpakkingen							
ITALIE	Vis Vlees	62	73	100	129	182	254
LUXEMBURG	Vis Vlees	38	57	-	-	-	-
NEDERLAND	Vis Vlees	66	83	111	128	-	-

Opmerking : In deze prijzen is geen rekening gehouden met de tarieven voor het eventuele gebruik van een koel- of vrieswagen.

.../...

Toestand op 10.6.1963. 100

Prijs van het vervoer per spoor van
verse vis en vers vleesZendingen per wagon - Prijs per ton, in Belgische franken, per wagon van
5 ton

		250 km	300 km	500 km	800 km
DUITSLAND	Vis	411	474	561	620
	(1. zomer 2. winter)	465	535	625	708
	Vlees	615	708	989	1253
1. Zomertarief van 1-4 t/m 30-9	Lager voor vis	33%	33%	43,2%	50,5%
2. Wintertarief van 1-10 t/m 31-3	(1. 2.)	24,4%	24,4%	36,8%	43,5%
BELGIE	(Vis Vlees)	469	507	-	-
FRANKRIJK	(Vis Vlees)	520	591	648	1.194
ITALIE	(Vis Vlees)	408	469	709	1075
LUXEMBURG	Vis	305 voor 100 km		-	-
	Vlees	458 voor 100 km		-	-
	Lager voor vis	33%	-	-	-
NEDERLAND	Vis	461	487	-	-
	Vlees	616	652	-	-
	Lager voor vis	25%	25,6%	-	-

Opmerking : In deze prijzen is het tarief voor het gebruik van een koel-
of vrieswagon niet inbegrepen.

HOOFDSTUK VIII - DE VISVERWERKENDE INDUSTRIE

A. GRONDSTOFFEN	blz
1. Herkomst en gebruik van grondstoffen	201
2. De grondstoffen en de daaruit vervaardigde produkten	202
B. VERVAARDIGING VAN EINDPRODUKTEN	
1. Gezouten, gedroogde en gerookte vis	208
2. Vol- en halfconserven	210
3. Bevroren en diepgevroren vis	214
4. Vismeel en visolie	216
C. STRUCTUUR VAN DE VISVERWERKENDE INDUSTRIE IN DE LID-STATEN	
1. Algemeen	223
1. B.R. Duitsland	225
2. België-Luxemburg	229
3. Frankrijk	232
4. Italië	235
5. Nederland	237

A. Grondstoffen

1. Herkomst en gebruik van grondstoffen

Evenals bij de afzet van alle snel aan bederf onderhevige levensmiddelen, speelt ook bij vis de verwerking een voorname rol. Eerst door het houdbaar gemaakte produkt wordt opslag mogelijk en daardoor **compensatie tussen enerzijds** het van het jaargetijde afhankelijke grote aanbod van de seizoenvisserij en anderzijds de vraag die zich onafhankelijk daarvan ontwikkelt.

Zoals uit tabel 5 van het hoofdstuk "vangsten en aanvoer" blijkt, maken haringachtigen (Clupeiden) en tonijn en makreel, d.w.z. de vis die bijna uitsluitend tot visbereidingen en -conserven wordt verwerkt, alleen reeds uit 32% uit van de aanvoer van verse vis in de Gemeenschap.

Indien men rekening houdt met de geringe hoeveelheden andere vissoorten (koolvis, doornhaai, schol, bot, enz...) die worden verwerkt, stijgt dit percentage tot ongeveer 35%.

Het belang van de visverwerkende industrie kan evenwel eerst werkelijk worden beoordeeld, indien men de hoeveelheid in aanmerking neemt die in totaal op de interne markt ter beschikking staat, d.w.z. eigen vangsten, invoer en uitvoer van verse vis, schaal- en weekdieren.

Uit tabel 1 en 2 blijkt van welk groot belang de visverwerkende industrie in de Gemeenschap en ook in de lid-staten is.

.../...

Voor de interne markt van de Gemeenschap was in de periode 1962/63 2.321.200 t vis, schaal- en weekdieren beschikbaar. Hiervan werd 1.124.500 t (48%) verwerkt, en wel 977.100 t (42%) voor menselijke consumptie en 147.400 t (6%) voor de produktie van vismeel en visolie. 20.700 t werd direct tot veevoeder verwerkt. In 1959/60 werd 1.094.100 t (49%) verwerkt, waarvan 863.100 t (39%) voor menselijke consumptie en 228.600 t (10%) voor de produktie van vismeel en visolie (zie tabel 1). Het aandeel van de verschillende verwerkingssectoren werd gewijzigd. Er vond een verschuiving plaats van de verwerking tot vismeel en visolie (daling van 10% tot 6%) na verduurzaming door middel van diepvriezen (stijging van 2% tot 6%). Het percentage van de tot gezouten en gerookte vis alsmede tot conserven verwerkte grondstoffen bleef vrijwel ongewijzigd.

Verwerking neemt in Duitsland de belangrijkste plaats in, namelijk 71% van de totaal ter beschikking staande hoeveelheid. Hierop volgen Nederland (56%), Italië en Frankrijk (34%) en tenslotte België (24%) (zie tabel 2).

In alle lid-staten, behalve in Nederland, is het aandeel van de verwerkte grondstoffen ten opzichte van 1959/60 toegenomen. In 1959/60 beliep de in Nederland verwerkte hoeveelheid grondstoffen ongeveer 155.600 t, tegen 115.800 t in 1962/63. Het aandeel van de verwerking daalde derhalve van 68% tot 56%.

2. De grondstoffen en de daaruit vervaardigde produkten

Uit de tabellen 3 en 4 blijkt duidelijk welke grondstoffen in hoofdzaak en elk der lid-staten worden verwerkt, onderverdeeld naar verwerkingssectoren, alsmede welke eindprodukten daaruit worden vervaardigd. Ondanks de omstandigheid dat in de Gemeenschap een grote verscheidenheid van vissoorten wordt verwerkt en de verwerkingsmethoden zeer uiteenlopen blijkt dat in elk der lid-staten een enkele vissoort of een enkele methode van verwerking in sterke mate (met meer dan 50%) overheerst.

.../...

Zo verwerkt b.v. :

De Bondsrepubliek vooral:haring (vol en halfconserven, vismeel, gezouten en gerookte vis)

Belgie	vooral:haring (gerookte en gearineerde haring)
Frankrijk	vooral:kabeljauw (gezouten kabeljauw)
Italie	vooral:tonijn (volconserven)
Nederland	vooral:haring (gezouten en gerookte haring, vol- en halfconserven, vismeel)

Uit bovengenoemde tabellen kan verder worden afgeleid dat de hoeveelheid grondstoffen, die werd gebruikt voor zouten en roken, ondanks een uiteenlopende ontwikkeling in de verschillende lid-staten iets kleiner is geworden.

Door de conservenindustrie, werd in 1962/63 als gevolg van de toegenomen produktie van tonijnconserven in Frankrijk ongeveer 420.000 t grondstoffen verwerkt, dat is ca. 22.000 ton meer dan in 1959/60. Ook deze hoeveelheden zijn echter aan jaarlijkse schommelingen onderhevig.

De door de diepvriesindustrie verwerkte hoeveelheid grondstoffen is voornamelijk als gevolg van de in de Bondsrepubliek Duitsland verwerkte rondvis gertegen van 52.000 ton tot 150.000 ton.

De verwerking van vis tot veevoeder alsmede tot vismeel en visolie is in de beide belangrijkste produktielanden, de Bondsrepubliek Duitsland en Nederland en derhalve ook in de Gemeenschap aanzienlijk afgenomen, namelijk van 248.000 ton tot 168.000 ton.

.../...

Tabel 1

HERKOMST EN GEBRUIK VAN GRONDSTOFFEN

1959/1960		B.R. Duitsland		België		Frankrijk		Italië		Nederland		E.E.G.	
1.000 t Netto vanggewicht													
Vangsten	Vis	728,3	765,4	61,8	64,3	576,9	718,7	175,0	224,1	229,9	313,7	1.781,9	2.086,2
	Schaal-en weekdieren	37,1		2,5		141,8		49,1		73,8		304,3	
Invoer	Vis, vers	148,0	148,8	21,8	47,6	42,8	85,4	62,0	67,2	21,0	35,3	295,6	384,3
	Schaal- en weekdieren, vers	0,8		25,8		42,6		5,2		14,3		88,7	
Totale uitvoer	Vis	876,3	914,2	83,6	111,9	619,7	804,1	237,0	291,3	260,9	349,0	2.077,5	2.470,5
	Schaal-en weekdieren	37,9		28,3		184,4		54,3		88,1		393,0	
Uitvoer	Vis, vers	49,1	59,8	16,9	17,3	18,4	24,3	0,5	0,8	59,2	121,9	144,1	224,1
	Schaal-en weekdieren, vers	10,7		0,4		5,9		0,3	0,8	62,7		80,0	
Beschikbaar voor de binnenlandse markt	Vis	827,2	854,4	66,7	94,6	601,3	779,8	236,5	290,5	201,7	227,1	1.933,4	2.246,4
	Schaal-en weekdieren	27,2		27,9		178,5		54,0		25,4		313,0	
Directe consumptie	Vis, vers	257,2	261,7	49,2	75,4 (2)	349,5	520,2	166,2	220,0	49,4	55,8	871,5	1.133,1
	Schaal-en weekdieren, vers	4,5		26,2		170,7		33,8		6,4		261,6	
Veevoeder	...	...		-		-		-		-	15,8	19,2	
Verwerking	Vis	566,6	589,3	17,5	19,2	251,8	259,6	70,3	70,5	144,7	155,5	1.050,9	1.094,1
	Schaal-en weekdieren	22,7		1,7		7,8		0,2		10,8		43,2	
Verwerking daarvan		589,3		19,2		259,6		70,5		155,5		1.094,1	
gezouten, gedroogd, gerookte vis, daarvan aan boord(1)		60,0		14,2		147,1	162,9	4,8		63,7		270,8	414,4
Vol- en halfconserven		206,4		3,5		89,6		60,7		38,5		308,7	
Diepgevroren vis daarvan aan boord		6,0		...		0,4	6,7	...		5,0		6,4	52,0
Vismeeel, visolie		194,8		1,5		-		-		-	32,3		228,6
in %													
Beschikbaar voor de binnenlandse markt		100		100		100		100		100		100	
Directe consumptie		31		80		67		76		25		50	
Veevoeder		-		-		-		-		7		1	
Verwerking daarvan		69		20		33		24		68		49	
gezouten, gedroogd, gerookte vis, daarvan aan boord		7		15		21		1		37		19	
Vol- en halfconserven		24		4		11		21		17		18	
Diepgevroren vis daarvan aan boord		1		...		1		2		...		2	
Vismeeel, visolie		23		1		-		-		14		10	

(1) Schatting
 (2) Diepgevroren vis inbegrepen
 Bron: Volgens gegevens van het B.S.E.G.

Tabel 2

HERKOMST EN GEMIDDELDE VAN GRONDSTOFFEN
 1000 t - Netto vanggewicht

1962/1963		B.R. DUITSLAND		BELGIË/Lux.		FRANKRIJK		ITALIE		NEDERLAND		E.R.O.	
Vangsten	Vis	612,5)	652,0	61,8)	63,6	594,8)	738,4	185,8)	236,8	205,8)	286,7	1.660,7)	1.977,5
	Schaal- en weekdieren	39,5)		1,8)		143,6)		51,0)		80,9)		316,8)	
Invoer	Vis, vers	207,8)	209,3	27,1)	50,8	88,1)	144,4	101,9)	110,8	39,6)	45,5	464,5)	560,8
	Schaal- en weekdieren vers	1,5)		23,7)		56,3)		8,9)		5,9)		96,3)	
Totale aanvoer	Vis	820,3)	861,3	88,9)	114,4	682,9)	882,8	287,7)	347,6	245,4)	332,2	2.125,2)	2.538,3
	Schaal- en weekdieren	41,0)		25,5)		199,9)		59,9)		86,8)		413,1)	
Uitvoer	Vis, vers	50,2)	53,4	17,7)	17,8	25,7)	28,1	0,9)	1,1	70,3)	126,7	164,8)	227,1
	Schaal- en weekdieren vers	3,2)		0,1)		2,4)		0,2)		56,4)		62,3)	
Beschikbaar voor de binnenlandse Markt	Vis	770,1)	807,9	71,2)	96,6	657,2)	854,7	286,8)	346,5	172,1)	205,5	1.960,4)	2.311,2
	Schaal- en weekdieren	37,8)		25,4)		197,5)		59,7)		30,4)		350,8)	
daarvan	Vis	223,6)	231,0	47,8)	72,7	373,2)	560,0	168,4)	227,8	64,8)	74,5	877,8)	1.166,0
	Schaal- en weekdieren	7,4)		24,9)		186,8)		59,4)		9,7)		288,2)	
Veevoeder			4,3		1,2						15,2		20,7
Verwerking	Vis	542,2)	572,6	22,2)	22,7	284,0)	294,7	118,4)	118,7	104,1)	115,8	1.070,9)	1.124,5
	Schaal- en weekdieren	30,4)		0,5)		10,7)		0,3)		11,7)		53,6)	
Verwerking			572,6		22,7		294,7		118,7		115,8		1.124,5
daarvan													
Gezouten, gerookte en gedroogde vis			133,2		11,5		173,2		14,9		74,0		406,8
Vol- en halfoonserven			191,0		1,9		105,5		88,4		33,4		420,2
Diepgevroren vis			118,7		-		16,0		15,4		.		150,1
Vismaal, visolie			129,7		9,3		-		-		8,4		147,4
%													
Beschikbaar voor de binnenlandse markt			100		100		100		100		100		100
Dirakte consumptie			28		75		66		66		36		51
Veevoeder			1		1		-		-		8		1
Verwerking			71		24		34		34		56		48
daarvan													
Gezouten, gerookte en gedroogde vis			16		12		20		4		36		18
Vol- en halfoonserven			24		2		12		26		16		18
Diepgevroren vis			15		-		3		4		-		6
Vismaal, visolie			16		10		-		-		4		6

Bron: B.S.E.G., Landbouwstatistiek, Nr.7,1964; Visserijstatistieken.

DE GRONDSTOFFEN EN HUN UITEINDELIJKE AANWENDING

Tabel 3

1.000 t

1959/1960	B.R. DUITSLAND		BELGIË		FRANKRIJK		ITALIE		NEDERLAND		E.W.G.	
	Netto vang-gewicht	Produkt-gewicht	Netto vang-gewicht	Produkt-gewicht	Netto vang-gewicht	Produkt-gewicht	Netto vang-gewicht	Produkt-gewicht	Netto vang-gewicht	Produkt-gewicht	Netto vang-gewicht	Produkt-gewicht
1. Vis, zeevruchten en droogvis, gerookt												
Haring en verwante soorten	100,3	69,2	9,6	5,2	19,8	9,9	3,1	2,0	69,1	50,9	201,9	138,2
Sardines	-	-	-	-	-	-	1,6	1,0	-	-	1,6	1,0
Kabeljauw	31,7	9,4	-	5,1	143,1	52,3	0,1	0,1	-	-	175,3	61,9
Andere rondvis	8,8	3,5	2,9	1,0	-	-	-	-	-	-	11,3	4,5
Platvis	0,6	0,4	1,3	0,3	-	-	-	-	-	-	1,9	0,7
Makreel	1,0	0,2	0,3	0,2	-	-	-	-	-	-	-	-
Tonijn	1,2	1,0	-	-	-	-	-	-	10,5	7,5	11,8	8,5
andere	4,2	3,5	0,1	-	-	-	-	-	-	3,2	9,4	6,7
Schaal- en weekdieren	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Totaal	147,8	87,8	14,2	7,8	162,9	62,2	4,8	3,1	84,7	61,6	414,4	222,5
w.v. aan boord (1)	60,0	44,0	-	-	143,1	53,7	-	-	63,7	47,5	266,8	145,2
aan land	87,8	43,8	-	-	19,8	8,5	-	-	21,0	14,1	147,6	77,3
2. Conserven en halfconserven												
Haring en verwante soorten	178,6	109,3	0,4	0,3	5,1	3,9	1,2	0,8	16,6	12,3	201,9	126,6
Sardines	-	-	-	-	17,4	16,6	4,2	2,2	-	-	21,6	18,8
Kabeljauw	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Andere rondvis	20,3	8,6	1,2	1,0	10,0	5,8	0,8	0,6	0,9	0,6	33,2	16,6
Platvis	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Makreel	3,5	2,9	0,1	0,1	23,9	19,2	-	-	10,2	8,5	37,7	30,7
Tonijn	-	-	-	-	23,8	18,2	53,2	32,6	-	-	79,0	50,8
andere	1,5	1,0	0,1	0,1	-	-	1,2	0,8	-	-	2,8	1,9
Schaaldieren	2,5	1,0	0,9	0,5	3,6	0,7	-	-	2,5	0,6	9,5	2,8
Weekdieren	-	-	0,8	0,5	3,8	0,7	0,1	-	8,3	2,1	13,0	3,3
Totaal	206,4	122,8	3,5	2,5	89,6	65,1	60,7	37,0	38,5	24,1	398,7	251,5
3. Vriesen en diepvriesen												
Haring en verwante soorten	-	-	... (2)	...	0,8	0,7	-	-	... (2)	...	0,8	0,7
Sardines	-	-	...	...	-	-	-	-	...	...	...	...
Kabeljauw	9,9	4,0	...	...	2,7	0,5	-	-	...	...	12,6	4,5
Andere rondvis	30,3	12,3	...	...	3,2	2,4	4,9	3,9	...	...	38,0	18,6
Platvis	0,1	0,1	...	...	-	-	-	-	...	...	0,1	0,1
Makreel	-	-	...	...	-	-	-	-	...	...	-	-
Tonijn	-	-	...	...	-	-	-	-	...	...	-	-
andere	-	-	...	...	-	-	-	-	...	...	-	-
Schaaldieren	-	-	...	...	0,4	-	-	-	...	...	0,4	-
Weekdieren	-	-	...	...	-	-	0,1	0,1	...	...	0,1	0,1
Totaal	40,3	16,4	...	...	7,1	3,6	5,0	4,0	...	...	52,4	24,0
w.v. aan boord (1)	6,0	3,0	-	-	0,4	0,2	...	...	-	-	6,4	3,2
aan land	34,3	13,4	-	-	6,7	3,4	...	...	-	-	46,0	20,8
1-3. Grondstoffen voor verwerking van visserij producten (mens. consumptie)												
Haring en verwante soorten	278,9	(3)	10,0(3)	(3)	23,7	(3)	4,3	(3)	85,7	(3)	404,6	(3)
Sardines	-	-	-	-	17,4	-	5,8	-	-	-	23,2	-
Kabeljauw	41,6	-	-	-	145,8	-	0,2	-	-	-	187,9	-
Andere rondvis	59,4	-	4,1	-	13,2	-	5,7	-	0,9	-	82,9	-
Platvis	0,7	-	1,3	-	-	-	-	-	-	-	2,0	-
Makreel	6,0	-	0,4	-	23,9	-	-	-	20,7	-	49,5	-
Tonijn	1,2	-	-	-	25,8	-	53,2	-	-	-	80,2	-
andere	4,2	-	0,2	-	-	-	1,2	-	-	-	12,2	-
Schaal- en weekdieren	2,5	-	1,7	-	7,8	-	0,2	-	10,8	-	23,0	-
Totaal	394,5	-	17,7	-	259,6	-	70,5	-	123,2	-	865,5	-
4. Vismel en visolie, veevoeder												
Haring en verwante soorten	96,8(4)	-	4(4)	-	-	-	-	-	26,7(4)	-	123,5(4)	-
Rondvis	40,6	-	1,2	-	-	-	-	-	1,1	-	42,9	-
Platvis	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
andere	40,6	-	0,3	-	-	-	-	-	12,1	-	53,0	-
Schaaldieren	19,0	-	-	-	-	-	-	-	8,2	-	27,2	-
Weekdieren	1,2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1,2	-
Totaal	198,2	-	1,5	-	-	-	-	-	48,1	-	247,8	-
1-4. Totaal verwerkte grondstoffen												
Haring en verwante soorten	375,7	-	10,0	-	43,1	-	10,1	-	112,4	-	551,3	-
Rondvis	141,6	-	5,3	-	159,0	-	5,8	-	2,0	-	317,7	-
Platvis	0,7	-	1,3	-	-	-	-	-	-	-	2,0	-
andere	52,0	-	0,9	-	49,7	-	54,4	-	37,9	-	194,9	-
Schaal- en weekdieren	22,7	-	1,7	-	7,8	-	0,2	-	19,0	-	51,4	-
Totaal verwerkte grondstoffen	592,3	-	19,2	-	259,6	-	70,5	-	171,3	-	1.113,3	-

(1) Schatting
(2) Niet speciaal aangegeven
(3) Optellen is niet mogelijk door de onvergelijkbaarheid der produkten
(4) Zander afvalen verkregen bij de verwerking van vis; derhalve wordt geen produktgewicht vermeld

DE GRONDSTOFFEN EN HUN UITEINDELIJKE BESTEMMING
1.000 t.

1962/1963	B.R. DUITSLAND		BELGIË/LUXEMBURG		FRANKRIJK		ITALIË		NEDERLAND		N.B.G.	
	Netto vangst.	Produkt- gewicht	Netto vangst.	Produkt- gewicht	Netto vangst.	Produkt- gewicht	Netto vangst.	Produkt- gewicht	Netto vangst.	Produkt- gewicht	Netto vangst.	Produkt- gewicht
I. Vis, gezouten, gedroogd, gerookt												
Haring en verwante soorten	67,6	45,5	4,0	2,6	22,5	12,5	10,4	6,4	63,7	48,0	168,2	115,0
Sardines	-	-	-	-	-	-	4,4	2,8	-	-	4,4	2,8
Kabeljauw	46,5	15,1	0,5	0,3	150,7	51,7	-	-	-	-	197,7	67,1
Andere rondvis	13,3	5,3	2,7	0,8	-	-	0,1	0,1	-	-	16,1	6,2
Platvis	1,3	0,9	2,6	0,7	-	-	-	-	-	-	3,9	2,6
Makreel	0,5	0,4	1,4	0,8	-	-	-	-	7,4	5,3	9,3	6,5
Tonijn	0,2	0,2	-	-	-	-	-	-	-	-	0,2	0,2
andere vis	3,8	3,2	0,3	0,2	-	-	-	-	2,9	1,8	7,0	5,2
Schaal- en weekdieren	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Totaal	133,2	70,6	11,5	5,4	173,2	64,2	14,9	9,3	74,0	55,1	406,8	204,6
2. Conserven- en halfconserven												
Haring en verwante soorten	165,7	112,8	1,2	1,0	4,9	4,5	2,9	1,7	14,6	11,3	189,3	131,3
Sardines	-	-	-	-	26,0	23,8	5,0	2,7	-	-	31,0	26,5
Platvis	17,5	7,0	0,2	0,2	12,8	7,3	1,4	1,2	1,5	0,9	33,4	16,6
Makreel	2,9	2,1	-	-	20,9	16,8	1,6	1,1	5,5	4,5	30,9	24,5
Tonijn	-	-	-	-	31,7	21,8	77,3	46,9	-	-	109,0	68,7
Andere	2,1	1,2	-	-	-	-	-	-	0,1	0,1	2,2	1,3
Schaaldieren	-	-	-	-	0,4	-	0,2	0,1	7,7	1,9	8,3	2,0
Weekdieren	2,8	1,0	0,5	0,3	8,8	1,6	-	-	4,0	1,0	16,1	3,9
Totaal	191,0	124,1	1,9	1,5	105,5	75,8	88,4	53,7	33,4	19,7	420,2	274,8
3. Diepgevroren vis												
Sardines	-	-	...	...	4,0	1,8	-	-	...	...	4,0	1,8
Kabeljauw	71,8	27,8	...	...	2,0	-	-	-	...	...	73,8	27,8
Andere rondvis	46,4	17,8	...	...	8,5	7,7	15,3	12,1	...	...	70,2	37,6
Andere vis	-	0,4	...	...	-	-	-	-	...	...	0,5	0,4
Schaal- en weekdieren	-	-	...	...	1,5	0,5	0,1	0,1	...	...	1,6	0,6
Totaal	118,7	46,0	...	...	16,0	10,0	15,4	12,2	...	...	150,1	68,2
1-3. Grondstoffen voor verwerking van visserijproducten (menselijke consumptie)												
Haring en verwante soorten	233,3	(1)	5,2	(1)	27,4	(1)	13,3	(1)	78,3	(1)	357,5	(1)
Sardines	-	-	-	-	30,0	-	9,4	-	-	-	39,4	-
Kabeljauw	118,3	-	0,5	-	152,7	-	-	-	-	-	271,5	-
Andere rondvis	77,2	-	2,9	-	21,3	-	16,8	-	1,5	-	119,7	-
Platvis	1,5	-	2,6	-	-	-	-	-	-	-	4,1	-
Makreel	3,7	-	1,4	-	20,9	-	1,6	-	12,9	-	40,5	-
Tonijn	0,2	-	-	-	31,7	-	77,3	-	-	-	109,2	-
Andere vis	5,9	-	0,3	-	-	-	-	-	3,0	-	9,2	-
Schaaldieren	-	-	-	-	0,5	-	0,3	-	-	-	8,5	-
Weekdieren	2,8	-	0,5	-	10,2	-	-	-	4,0	-	17,5	-
Totaal	422,9		13,4		294,7		118,7		107,4		977,1	
4. Vismeel en visolie, veevoeder												
Haring en verwante soorten	51,0	(2)	0,5	(2)	-	(2)	-	(2)	4,7	(2)	56,2	(2)
Rondvis	33,7	-	6,3	-	-	-	-	-	2,6	-	41,6	-
Andere vis	23,7	-	3,7	-	-	-	-	-	8,3	-	33,7	-
Schaaldieren	3,1	-	-	-	-	-	-	-	9,0	-	12,1	-
Weekdieren	24,5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24,5	-
Totaal	134,0		10,5		-		-		23,6		168,1	
1-4. Totaal verwerkte grondstoffen												
Haring en verwante soorten	284,3		5,7		57,4		22,7		83,0		453,1	
Rondvis	229,2		9,7		174,0		16,8		3,1		432,8	
Platvis	1,2		4,6		-		-		-		6,1	
Andere vis	31,5		3,4		52,6		78,9		24,2		190,6	
Schaal- en weekdieren	30,4		0,5		10,7		0,3		20,7		62,6	
Totaal verwerkte grondstoffen	576,9		23,9		294,7		118,7		131,0		1.345,2	

(1) Optellen is niet mogelijk door de onvergelykbaarheid der produkten.

(2) Deze tabel bevat geen cijfers betr. de afval van de verwerking, derhalve wordt geen eindprodukt vermeld.

Bron: B.S.N.G., Landbouwstatistiek, Nr. 7, 1964; Visserijstatistiek.

B. Vervaardiging van eindprodukten

Daar vis gemakkelijk aan bederf onderhevig is, is het verduurzamen van grote betekenis voor de voedselvoorziening en voor de economische politiek. De produkten kunnen in vier hoofdgroepen worden onderverdeeld :

1. Gezouten, gedroogde en gerookte vis (zogenaamde "eenvoudig bereide vis")
2. Vol- en halfconserven
3. Bevroren en diepgevroren vis
4. Vismeel en visolie.

1. Gezouten, gedroogde en gerookte vis

Zouten, roken en drogen zijn zeer oude methoden van conserveren. Om te worden gezouten zijn in het bijzonder haringachtigen (clupeïden - haring, sardines, ansjovis) en kabeljauwachtigen (gadiden) geschikt. Gerookt worden eveneens hoofdzakelijk haringachtigen alsmede, hoewel naar verhouding in geringere hoeveelheden, zalm, paling, schelvis, doornhaai, makreel, platvis e.a., meestal na eerst te zijn gezouten. Talrijke methoden om vis te zouten en/of te roken resulteren in een uitgebreid assortiment gezouten en gerookte vis.

In de EEG-landen worden kabeljauwachtigen alleen na zouting gedroogd (klipvis). Uitsluitend gedroogde vis, zogenaamde stokvis, wordt in de EEG-landen niet geproduceerd. Voor deze verwerkingswijze is vereist dat de lucht bacteriën- en stofvrij is, hetgeen in Europa slechts in de Noordelijke landen het geval is.

De produktie van de Gemeenschap van eenvoudig bereide vis is sedert 1951 vrijwel onveranderd gebleven. De jaarlijkse schommelingen hangen voornamelijk samen met de resultaten van het haring- en kabeljauwseizoen.

De totale produktie bedroeg in 1963 218.000 t. Hiermede vergeleken is de netto-invoer van de EEG uit derde landen ten belope van 37.000 t (1963) gering. De eigen produktie bestond voor 165.100 t (76%) uit gezouten en voor 52.800 t uit gerookte produkten. Ongeveer 58% hiervan (128.100 t) bestond uit haring en haringachtigen, 28% (62.100 t) uit gezouten kabeljauw (zie tabel 5).

Tabel 5

PRODUKTIE VAN GEZOUTEN, GEDROOGDE en GEROOKTE VIS

1959 - 1963

1.000 t.

(Produktgewicht)

		B.R. Duitsland	België	Frank- rijk	Italië	Neder- land	EEG
Kabeljouw gezouten	1959	3,1	0,1	53,2	-	-	56,4
	1960	5,3	0,1	55,0	-	-	60,4
	1961	12,1	0,2	56,9	-	-	69,2
	1962	9,8	0,2	58,5	-	-	68,5
	1963	10,3	0,3	51,5	-	-	62,1
Haring gezouten	1959	50,9	1,2	16,4	-	41,4	109,9
	1960	38,8	3,2	16,2	-	39,4	97,6
	1961	34,9	2,2	13,5	-	43,1	93,7
	1962	28,3	0,7	13,5	-	28,5	71,0
	1963	39,6	1,2	13,8	-	41,7	96,3
Sardine, ansjovis, gezouten	1959	-	-	2,5	2,9	0,1	5,5
	1960	-	-	2,0	2,8	0,1	4,9
	1961	-	-	2,1	2,6	0,1	4,8
	1962	-	-	2,0	3,2	0,1	5,3
	1963	-	-	...	3,0	0,1	3,1
Andere vis, gezouten	1959	...	0,6	-	-	-	0,6
	1960	...	0,6	-	-	-	0,6
	1961	2,6	0,8	-	-	-	3,4
	1962	2,3	0,7	-	-	-	3,0
	1963	2,6	1,0	-	-	-	3,6
Totaal gezouten vis	1959	(54,0)	(1,9)	(72,1)	(2,9)	(41,5)	(172,4)
	1960	(44,1)	(3,9)	(73,2)	(2,8)	(39,5)	(163,5)
	1961	(49,6)	(3,2)	(72,5)	(2,6)	(43,2)	(171,1)
	1962	(40,4)	(1,6)	(74,0)	(3,2)	(28,6)	(147,8)
	1963	(52,5)	(2,5)	(65,3)	(3,0)	(41,8)	(165,1)
Haring gerookt	1959	15,8	1,5	-	-	8,1	25,4
	1960	15,0	2,2	-	-	9,6	26,8
	1961	11,7	1,4	-	-	8,9	22,0
	1962	15,6	1,3	-	-	9,0	25,9
	1963	17,7	1,0	-	-	10,0	28,7
Andere vis gerookt	1959	14,2	1,2	-	-	6,9	22,3
	1960	15,0	1,7	-	-	8,7	25,4
	1961	11,3	3,3	-	-	7,8	22,4
	1962	12,1	2,2	-	-	9,1	23,4
	1963	11,4	2,0	-	-	10,7	24,1
Totaal vis gerookt	1959	(30,0)	(2,7)	-	-	(15,0)	(47,7)
	1960	(30,0)	(3,9)	-	-	(18,3)	(52,2)
	1961	(23,0)	(4,7)	-	-	(16,7)	(44,4)
	1962	(27,7)	(3,5)	-	-	(18,1)	(49,3)
	1963	(29,1)	(3,0)	-	-	(20,7)	(52,8)
Totaal EEG	1959	84,0	4,6	72,1	2,9	56,5	220,
	1960	74,1	7,8	73,2	2,8	57,8	215,7
	1961	72,6	7,9	72,5	2,6	59,9	215,5
	1962	68,1	5,1	74,0	3,2	46,7	197,1
	1963	81,6	5,5	65,3	3,0	62,5	217,9

Bron : F.A.O., Annuaire statistique des pêches; produits des pêches, 1963, volume 17.

De produktie van gezouten en gerookte vis is in de afzonderlijke lid-staten zeer uiteenlopend.

De produktie van gezouten en gerookte vis is in de Bondsrepubliek en in Nederland naar grootte en samenstelling vergelijkbaar. Beide landen produceren grote hoeveelheden gezouten en gerookte haring alsmede andere gerookte vis. In de Bondsrepubliek Duitsland is het zouten van kabeljauw aan boord de laatste jaren sterk toegenomen. De produktie van Frankrijk bestaat hoofdzakelijk uit gezouten kabeljauw en in mindere mate uit gezouten haring. De produktie van Italië en België is klein. In Italië zijn gezouten sardines het belangrijkste; in België wordt hoofdzakelijk haring gezouten en gerookt.

2. Vol- en halfconserven

Vis, schaal- en weekdieren die op andere wijze houdbaar zijn gemaakt dan door bevriezen, zouten, drogen of roken worden in het algemeen "conserven" genoemd. Er moet evenwel een onderscheid worden gemaakt tussen volconserven en halfconserven.

Bij volconserven wordt de grondstof in luchtdichte verpakking door verhitting (steriliseren) houdbaar gemaakt. Zij kunnen gedurende lange tijd worden opgeslagen.

Bij halfconserven wordt de grondstof, die op verschillende manieren voorbereid kan zijn, door toevoeging van conserveringsmiddelen, b.v. azijnzuur of andere chemische conserveringsmiddelen, houdbaar gemaakt. Zij zijn voor verbruik op korte termijn bestemd.

Als grondstof voor conserven zijn in het bijzonder geschikt haring, sardines en andere haringachtigen (sprot, ansjovis, enz.), makreel en tonijn, maar ook enkele soorten rondvis alsmede week- en schaaldieren.

De produktie van vol- en halfconserven is van 1959 op 1963 met 32.000 t gestegen tot 272.400 t. Hiertegenover staat een voortdurend stijgende netto-invoer van de Gemeenschap uit derde landen : in 1963 ten belope van 117.000 t (1959 : 81.700 t). Het verbruik van visconserven, in het bijzonder van sardines in olie en tonijnconserven is dan ook in de EEG de laatste jaren aanmerkelijk toegenomen. De toegenomen behoefte kan worden toegeschreven aan de veranderde consumptiegewoonten van de bevolking welke voortvloeien uit de hogere levensstandaard. De consumptie van visconserven is in plattelandsgebieden vaak de enige vorm van visverbruik, daar verse of bevroren vis daar niet of niet regelmatig wordt aangevoerd.

De totale conservenproduktie van de EEG bestond voor 160.000 t (60%) uit haringachtigen, waarvan 128.000 t (47%) haring en 20.000 t (8%) sardines. De stijging van de totale conservenproduktie kan vooral worden toegeschreven aan het grotere aandeel van tonijnconserven, waarvan de produktie toenam van 37.400 t (16%) tot 62.200 t (23%). De produktie van makreel in blik daalde van 32.000 t (14%) tot 20.000 t (7%).

Het grootste aandeel in de EEG-produktie van visconserven had de Bondsrepubliek Duitsland met 47% (1963). Daarna volgen Frankrijk met 26%, Italië met 16%, Nederland met 10% en België met 1%. (Zie tabel 6).

Het aanbod van visconserven uit eigen produktie is in de lid-staten zeer verschillend.

In de Bondsrepubliek Duitsland worden hoofdzakelijk haringconserven in de meest verschillende vormen bereid, daarnaast - als Duitse specialiteit - koolvis in olie. Hier moge worden vermeld dat ongeveer 40% van de Duitse produktie van visconserven (1963 : 128.000 t) bestaat uit volconserven en 60% uit halfconserven, zoals gemarineerde vis, halfconserven in olie en andere slechts beperkt houdbare verpakte visbereidingen. De overige lid-staten vervaardigen slechts geringe hoeveelheden halfconserven.

.../...

De produktie der visindustrie in Frankrijk (71.000 t in 1963) bestaat voor 27% uit conserven van sardines, voor 32% uit tonijnconserven en voor 25% uit makreelconserven. De rest wordt gevormd door conserven van haring en andere haringachtigen en van rondvis en schaaldieren.

De visindustrie van Nederland verwerkt hoofdzakelijk als grondstof haring - zij het ook in mindere mate - makreel. De totale produktie, welke in de laatste jaren voortdurend toenam en in 1963 27.300 t bedroeg, bestaat al naar gelang van de resultaten van het haringseizoen voor 40% (1962) tot 48% (1959) uit haringconserven en voor 26% tot 28% uit makreel in blik. Het jaar 1963 vormde een uitzondering : de grote haringvangsten van 1962 en de daarmee samenhangende gunstige prijssituatie leidden tot een sterke stiging van de produktie van haringconserven en tot een daling van de produktie van makreelconserven.

De produktie van de Belgische visindustrie is zeer gering (1.500 t). De behoefte wordt vrijwel uitsluitend door invoer gedekt.

.../...

Tabel 6

PRODUKTIE VAN VOL- en HALFCONSERVEN

1959 - 1963

1.000 t.

(Produktgewicht)

		B.D. Duitsland	België Luxemb.	Frank- rijk	Italië	Neder- land	EEG
Haring	1959	92,7	0,4	5,6	-	11,0	109,7
	1960	92,4	0,2	4,0	-	10,3	113,9
	1961	96,0	0,3	5,5	-	10,1	111,9
	1962	100,2	0,5	1,8	-	9,8	112,3
	1963	105,4	0,4	3,6	-	18,4	127,8
Sardine	1959	-	-	22,0	4,8	-	26,8
	1960	-	-	20,4	4,3	-	24,7
	1961	-	-	26,5	4,5	-	31,0
	1962	-	-	28,6	4,3	-	32,9
	1963	-	-	19,0	1,6	-	20,6
Andere clupeïden	1959	8,0	-	2,0	-	0,1	10,1
	1960	8,0	0,1	0,1	-	0,1	8,3
	1961	8,9	-	1,5	-	0,1	10,5
	1962	10,3	-	1,8	-	0,1	12,2
	1963	10,8	-	1,3	-	-	12,1
Totaal clupeïden	1959	(100,7)	(0,4)	(29,6)	(4,8)	(11,1)	(146,6)
	1960	(107,4)	(0,3)	(24,5)	(4,3)	(10,4)	(146,9)
	1961	(104,9)	(0,3)	(33,5)	(4,5)	(10,2)	(153,4)
	1962	(110,5)	(0,5)	(32,2)	(4,3)	(9,9)	(157,4)
	1963	(116,2)	(0,4)	(23,9)	(1,6)	(18,4)	(160,5)
Tonijn	1959	-	-	22,4	15,0	-	37,4
	1960	-	-	21,4	28,0	-	49,4
	1961	-	-	21,0	32,0	-	53,0
	1962	-	-	22,0	33,2	-	55,2
	1963	-	-	23,0	39,2	-	62,2
Makreel	1959	-	-	26,6	...	5,8	32,4
	1960	-	0,7	27,8	...	6,1	34,0
	1961	-	-	26,5	...	6,7	33,2
	1962	-	0,1	14,4	...	6,6	21,1
	1963	-	-	17,6	...	2,7	20,3
Diversen	1959	8,4 ²⁾	1,0	-	5,7	1,7	16,8
	1960	8,4	1,1	-	5,8	1,7	17,0
	1961	8,3	1,2	-	6,0	1,9	17,4
	1962	7,1	0,9	-	5,0	2,0	15,0
	1963	7,4	0,8	4,7	3,9	0,1	16,9
Schaal- en schelpdieren	1959	2,2	0,3	...	.	4,1	6,6
	1960	1,8	0,3	...	.	3,8	5,9
	1961	2,7	0,3	...	0,1	5,4	8,5
	1962	2,4	0,3	...	.	5,9	8,6
	1963	4,3	0,3	1,8	.	6,1	12,5
Totaal	1959	111,3	1,7	78,6	25,5	22,7	239,8
	1960	117,6	1,8	73,7	38,1	22,0	253,2
	1961	115,9	1,8	81,0	42,6	24,2	265,5
	1962	120,0	1,8	68,6	42,5	24,4	257,3
	1963	127,9	1,5	71,0	44,7	27,3	272,4

Bron : F.A.O., Annuaire statistique des pêches, produits des pêches, 1963, volume 17.

1) Tonijn, makreel inbegrepen

2) Koolvis in olie

3. Bevroren en diepgevroren vis

Bij het verduurzamen van vis door koude moet een onderscheid worden gemaakt tussen het bevriezen (congélation) van de grondstof (haring, makreel, enz.) met het doel deze voor later gebruik in de visindustrie voor ~~korte~~ korte tijd te kunnen opslaan, het diepvriezen (surgélation) d.w.z. het snel bevriezen van de vis tot min 40° waardoor hij maandenlang houdbaar wordt gemaakt.

Diepgevroren vis is een betrekkelijk nieuw produkt, dat slechts aarzelend ingang vindt op de markt van de Gemeenschap. Het nieuwe van dit produkt komt tot uiting in de onvolledigheid van de statistieken. Voor Nederland en België zijn geen cijfers beschikbaar (zie tabel 7). De produktie van diepgevroren vis zal in deze landen echter waarschijnlijk nog gering zijn.

De grootste producent is de Bondsrepubliek Duitsland, welke sedert de inbedrijfneming van vang- en fabrieksschepen, die ver verwijderde visgronden opzoeken, in stijgende mate vis en visfilet aan boord invriezen. De produktie van diepgevroren vis naam de laatste jaren sterk toe in Duitsland. Zij bedroeg in 1963 ongeveer 57.000 t en bestond voor meer dan de helft uit aan boord ingevroren produkten.

Aangezien de Duitse produktie van diepgevroren vis de behoefte van de binnenlandse markt overtreft wordt reeds enige jaren een deel van het aanbod geëxporteerd. Sedert enige tijd neemt vooral de uitvoer naar de andere lid-staten, in de eerste plaats Frankrijk sterk toe.

In Italië is de produktie de laatste jaren eveneens gestegen. Ook daar wordt de vis steeds meer aan boord van de grote schepen die de Atlantische Oceaan bevaren ingevroren.

De produktie van Frankrijk bestond tot dusver hoofdzakelijk uit aan boord bevroren sardines en tonijn, bestemd voor de verwerkende industrie. Met de indienstneming van grote vang- en vriesschepen zal echter ook de produktie van diepgevroren vis bestemd voor directe consumptie toenemen.

PRODUZIONE DI PESCI CONGELATI
PRODUKTIE VAN DIEPGEKOELDE VIS

1.000 t.

(peso del prodotto)

(produktgewicht)

		B.R. Deutschland			France			Italia	Neder-land	CEE EEG
		a bordo	a terra	totale						
		aan boord	aan land	totaal						
Filetto di pesce Visfilets	1959	1.6	10.4	12.0	...	...	...	5.0	17.0	
	1960	2.8	10.5	13.3	...	...	...	...	13.3	
	1961	7.8	12.3	20.1	...	...	...	...	20.1	
	1962	14.7	7.9	22.6	...	...	...	...	22.6	
	1963	22.3	22.3	44.6	1.0	...	...	...	45.6	
Filetto di aringhe Haringfilets	1959	...	-	...	...	...	...	...	...	
	1960	...	-	...	...	...	...	...	...	
	1961	...	-	...	...	...	...	...	...	
	1962	1.1	-	1.1	...	...	...	...	1.1	
	1963	0.7	-	0.7	...	...	...	...	0.7	
Aringhe Haring	1959	.	.	.	...	...	...	...	.	
	1960	0.1	.	0.1	...	...	...	...	0.1	
	1961	0.1	.	0.1	...	...	...	...	0.1	
	1962	1.7	.	1.7	...	...	...	...	1.7	
	1963	0.3	.	0.3	...	...	...	...	0.3	
Diversi Diversen	1959	...	2.7	2.7	3.5	...	3.5	4.9	11.1	
	1960	0.2	3.6	3.8	4.8	...	4.8	7.3	15.9	
	1961	1.9	2.5	4.4	9.7	...	9.7	7.5	21.6	
	1962	4.6	7.8	12.4	8.0	...	8.0	10.9	31.3	
	1963	6.2	4.8	11.0	14.6	7.0 ²⁾	21.6	13.6	46.2	
					a bordo aan ¹⁾ boord	a terra aan land	totale totaal			
		1959	1.6	13.1	14.7	3.5	...	4.9	5.0	28.1
		1960	3.1	14.1	17.2	4.8	...	7.3	...	29.3
		1961	9.8	14.8	24.6	9.7	...	7.5	...	41.8
		1962	22.1	15.7	37.8	8.0	...	10.9	...	56.7
		1963	29.5	27.1	56.6	22.6	...	13.6	...	92.8

Fonte : F.A.O. Annuaire statistique des pêches, vol. 17.
Bron

- 1) Tonni e sardine. Dati statistiche francese.
Tonijn en sardines. Cijfers genomen uit franse statistieken.
- 2) Inclusi crostacei e molluschi.
Schaal- en weekdieren inbegrepen.

4. Vismeel en visolie

Vismeel en visolie moeten ook tot de produkten van de visverwerkende industrie worden gerekend. Vismeel wordt als veevoeder in de landbouw, visolie voor technische doeleinden en voor de vervaardiging van levensmiddelen (margarine) gebruikt terwijl de visleverolie voor de vervaardiging van farmaceutische produkten dient. Omdat vismeel en visolie meestal niet rechtstreeks worden gebruikt voor menselijke voeding, worden in deze paragraaf - in afwijking van de beschouwingen met betrekking tot de andere visprodukten - naast de produktie ook de buitenlandse handel en het verbruik in de Gemeenschap van deze produkten behandeld en wordt er in de overige hoofdstukken geen rekening meer mede gehouden.

Met de produktie van vismeel werd eerst aan het einde van de negentiende eeuw in Duitsland een aanvang gemaakt. Daar de landbouw de waarde van dit eiwithoudende veevoeder spoedig inzag en de vraag naar vismeel voortdurend toenam, ontstonden in de volgende decennia niet alleen in Duitsland maar ook in de andere visserijlanden vismeelfabrieken.

De wereldproduktie van vismeel stegg van ongeveer 660.000 ton in 1938 tot ongeveer 3 miljoen ton in 1963. Terwijl voor de oorlog Noord-Amerika, Azië (Japan) en Europa elk ongeveer 1/3 van de wereldproduktie van vismeel leverden, heeft thans Zuid-Amerika het grootste aandeel. Ook Afrika heeft zijn aandeel kunnen vergroten. De produktie van Europa, Noord-Amerika en Azië is in absolute cijfers weliswaar ongeveer twee maal zo groot geworden maar het aandeel van deze gebieden is met meer dan de helft verminderd (zie tabel 8).

Tabel 9 geeft een overzicht van de produktie en in- en uitvoer van vismeel in de lid-staten, alsmede van het verbruik in de EEG.

.../...

Tabel 8

Produktie van vismeel, verdeeld naar werelddelen
- 1938, 1960, 1963 -

	1938		1960		1963	
	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%
<u>Afrika</u>	<u>3.6</u>	0.5	<u>191.6</u>	10	<u>299.1</u>	10
(waarvan Unie van Zuid Afrika)	(3.5)		(97.3)		(109.2)	
<u>Noord-Amerika</u>	<u>212.1</u>	32.0	<u>404.1</u>	20	<u>415.7</u>	14
(waarvan USA)	(185.6)		(351.3)		(326.1)	
<u>Zuid-Amerika</u>	<u>...</u>	-	<u>604.2</u>	29	<u>1.251.0</u>	42
(waarvan Peru)	...	-	(558.3)		(1.131.5)	
<u>Asië</u>	<u>194.7</u>	29.5	<u>318.0</u>	15	<u>338.4</u>	11
(waarvan Japan)	(190.3)		(312.7)		(328.4)	
<u>Europa</u>	<u>247.7</u>	38	<u>465.0</u>	23	<u>554.7</u>	19
(waarvan Bondsrepubliek)	(73.6)		(82.9)		(81.1)	
(waarvan Denemarken)	(0.5)		(50.6)		(96.1)	
(waarvan IJsland)	(23.3)		(54.8)		(92.1)	
(waarvan Noorwegen)	(106.1)		(141.4)		(130.4)	
(waarvan Engeland)	(40.0)		(76.2)		(75.1)	
<u>Sovjet-Unie</u>	<u>...</u>	-	<u>71.7</u>	3	<u>112.7</u>	4
Totaal	658.1	100	2.076.0	100	2.978.0	100

Bron : Naar Annuaire statistique des pêches; production, volumes VI, VII, XIV.

De produktie van vismeel in de Gemeenschap is sedert 1959 niet aanzienlijk gewijzigd en bedraagt gemiddeld ongeveer 110.000 ton (zie tabel 9). Daarentegen is de consumptie in de Gemeenschap in deze periode als gevolg van een grotere invoer in alle lid-staten gestegen van 438.000 ton tot 750.000 ton. Het belangrijkste aandeel hierin heeft de Bondsrepubliek Duitsland.

Van de ongeveer 3 miljoen ton (1963) in de gehele wereld geproduceerd vismeel heeft de EEG ongeveer 25% (759.300 t) verbruikt; van de wereldvismeeluitvoer in 1963 ten belope van ca 1,8 miljoen t heeft de EEG ongeveer 37% (660.300 t) afgenomen.

De Bondsrepubliek Duitsland is in de EEG de grootste producent van vismeel. Het wordt voornamelijk vervaardigd uit afval dat ontstaat bij het fileren en bij de verwerking tot gemarineerde vis en conserven, maar ook uit vis die speciaal daarvoor wordt gevangen, die niet wordt verkocht voor menselijke consumptie of uit vis die op grond van de warenwetgeving in beslag wordt genomen. In de overige lid-staten is de produktie van vismeel gering, omdat voornamelijk gehele vis en minder visfilets worden verkocht en ook minder afval ontstaat bij de visverwerking.

De invoer van vismeel in de lid-staten is van 1959 op 1963 met 97% gestegen, het verbruik nam met 72% toe. 71% van de invoer van de EEG kwam in 1963 voor rekening van de Bondsrepubliek Duitsland en Nederland.

De Bondsrepubliek Duitsland bezet de tweede plaats in de rij van vismeelimporterende landen der wereld, Nederland de vierde plaats. De Verenigde Staten en Groot-Brittannië nemen met resp. 338.000 t en 286.000 t de eerste resp. de derde plaats in.

Het belangrijkste land dat aan de EEG vismeel levert is Peru met 75%, de overige 25% wordt geleverd door Noorwegen, Angola, Zuid-Afrika, Chili en IJsland.

Tabel 9

VISMEELPRODUKTIE
HANDEL EN VERBRUIK DER E.E.G.
1959 - 1963
1.000 t.
(Produktgewicht)

		Produktie 1.000 t.	Invoer		Uitvoer		Verbruik 1.000 t.
			1.000 t.	Milj. R.E.	1.000 t.	Milj. R.E.	
B.R. Duitsland	1959	91,6	150,6	23,5	7,3	1,2	234,9
	1960	82,9	192,9	22,3	5,8	0,7	270,0
	1961	68,4	267,9	29,2	0,9	0,1	335,4
	1962	81,4	331,9	43,2	8,6	1,4	404,7
	1963	81,5	295,3	38,9	1,3	0,2	375,5
België/Luxemburg	1959	2,3	30,0	4,8	2,1	0,3	30,2
	1960	1,8	49,8	5,7	4,3	0,4	47,3
	1961	1,9	40,0	4,1	3,9	0,4	38,0
	1962	1,9	57,0	7,3	5,8	0,8	53,1
	1963	2,2	51,4	6,6	3,1	0,4	50,5
Frankrijk	1959	11,9	39,9	6,7	0,7	0,1	51,1
	1960	15,1	31,9	3,8	4,2	0,4	42,8
	1961	15,5	60,3	6,8	3,4	0,3	72,4
	1962	16,0	82,5	11,1	1,6	0,2	96,9
	1963	18,0	76,5	10,2	1,8	0,2	92,7
Italië	1959	0,5	13,6	2,3	.	.	14,1
	1960	.	30,8	3,8	.	.	30,8
	1961	.	31,1	3,3	.	.	31,1
	1962	.	48,6	6,0	.	.	48,6
	1963	.	61,3	8,1	.	.	61,3
Nederland	1959	15,7	99,9	15,6	8,3	1,2	107,3
	1960	7,7	145,3	14,4	7,6	0,8	145,4
	1961	8,0	162,3	16,5	4,9	0,5	165,4
	1962	5,8	172,9	20,8	7,8	1,1	170,9
	1963	7,3	175,8	21,9	4,3	0,6	179,3
E.E.G.	1959	122,0	334,0	52,9	18,4	2,8	437,6
	1960	107,5	450,7	50,0	21,9	2,3	536,3
	1961	93,8	561,6	59,9	13,1	1,3	642,3
	1962	105,1	692,9	88,4	23,8	3,5	774,2
	1963	109,5	660,3	85,7	10,5	1,4	759,3

Bron : F.A.O., Annuaire statistique des pêches; produits des pêches, volume 17

Visolie wordt verkregen als bijprodukt voor de vervaardiging van vismeel uit vette vis (haring, sardines, ansjovis, enz.). De uit vislever gewonnen olie wordt als levertraan voor farmaceutische doeleinden gebruikt.

De wereldproduktie van visolie steeg van ongeveer 335.000 t in 1938 tot ongeveer 620.000 ton in 1963. Het aandeel van Azië en van Noord-Amerika verminderde in deze periode ten gunste van Zuid-Amerika en Afrika (zie tabel 10).

De produktie van visolie in de Gemeenschap (ongeveer 36.000 t) is gering. Invoer en verbruik zijn sedert 1959 met 40.000 ton tot 295.000 ton toegenomen (zie tabel 11).

De belangrijkste landen die visolie aan de EEG leveren zijn Japan, Peru en de USA. De relatief geringe visolie-uitvoer van de EEG is voornamelijk gericht op Noorwegen, Zweden en Denemarken. Gedeeltelijk gaat het hierbij om wederuitvoer.

Tabel 10

Produktie van visolie, verdeeld naar werelddelen

- 1938, 1960, 1963 -

	1938		1960		1963	
	1.000 t.	%	1.000 t.	%	1.000 t.	%
<u>Afrika</u>	<u>1.1</u>		<u>56.2</u>	12	<u>53.6</u>	8
(waarvan Unie van Zuid-Afrika)	...		(27.8)		(29.3)	
<u>Noord-Amerika</u>	<u>123.9</u>	37	<u>112.0</u>	24	<u>115.1</u>	22
(waarvan USA)	(101.4)		(96.4)		(83.2)	
<u>Zuid-Amerika</u>	<u>...</u>	...	<u>53.9</u>	12	<u>168.2</u>	26
(waarvan Peru)	...		(48.2)		(154.0)	
<u>Asië</u>	<u>90.1</u>	28	<u>38.2</u>	8	<u>34.3</u>	5
(waarvan Japan)	(56.8)		(35.3)		(32.3)	
<u>Europa</u>	<u>118.4</u>	35	<u>187.6</u>	40	<u>214.3</u>	32
(waarvan Bondsrepubliek)	(28.5)		(26.6)		(26.6)	
(waarvan Denemarken)	(...)		(18.2)		(27.9)	
(waarvan IJsland)	(22.6)		(31.0)		(55.0)	
(waarvan Noorwegen)	(49.9)		(74.0)		(67.0)	
(waarvan Engeland)	(11.0)		(19.4)		(23.0)	
<u>Sovjet-Unie</u>	<u>...</u>	...	20.7	4	...	...
Totaal	333.5	100	470.0	100	618.0	100

Bron : Naar Annuaire statistique des pêches, production.

Volumes VI, VII, XIV, volume 17, 1963.

Tabel 11

VISOLIE
 PRODUKTIE, HANDEL en VERBRUIK DER E.E.G.
 1959 - 1963

		PRODUKTIE	INVOER		UITVOER		VERBRUIK
		1.000 t.	1.000 t.	Milj. RE	1.000 t.	Milj. RE	1.000 t.
B.R. Duitsland	1959	29,7	146,7	26,9	28,8	5,0	147,6
	1960	26,6	146,2	26,2	23,9	3,9	148,9
	1961	27,3	140,8	25,0	23,1	3,6	145,0
	1962	28,6	126,2	17,2	23,3	3,1	131,5
	1963	24,7	133,5	19,6	18,4	2,6	139,8
België/Luxembourg	1959	0,1	17,9	3,7	0,8	0,1	17,2
	1960	0,1	22,0	4,5	0,8	0,1	21,3
	1961	0,1	23,9	4,6	1,0	0,1	23,0
	1962	0,1	20,6	2,7	0,8	0,0	19,9
	1963	-	26,6	3,8	1,0	0,1	25,6
Frankrijk	1959	2,2	22,1	5,5	1,6	0,3	22,7
	1960	1,9	27,9	6,3	2,2	0,5	27,6
	1961	2,3	30,6	6,7	2,6	0,9	30,3
	1962	1,6	41,1	6,5	3,0	0,8	39,7
	1963	2,5	30,0	5,4	3,9	1,0	28,6
Italië	1959	.	9,0	1,9	.	.	9,0
	1960	.	9,6	2,1	.	.	9,6
	1961	.	10,3	2,3	.	.	10,3
	1962	.	13,2	2,4	.	.	13,2
	1963	.	11,3	2,1	.	.	11,3
Nederland	1959	5,2	60,0	11,9	7,5	1,4	57,7
	1960	3,6	76,7	13,5	6,9	1,2	73,4
	1961	3,7	87,7	15,4	12,5	2,4	78,9
	1962	2,0	80,2	9,8	9,0	1,7	73,2
	1963	3,7	92,8	12,6	6,1	1,1	90,4
E.E.G.	1959	37,2	255,7	49,9	38,7	6,8	254,2
	1960	32,2	282,4	52,6	33,8	5,7	280,8
	1961	33,4	293,3	54,0	39,2	7,0	287,5
	1962	32,3	281,3	38,6	36,1	5,6	277,5
	1963	30,9	294,2	43,5	29,4	4,8	295,7

C. Structuur van de visverwerkende industrie in de lid-staten

Algemeen

Uit een onderlinge vergelijking van de visverwerkende industrie van de lid-staten blijken de grote verschillen in de structuur alsmede in de omvang en de aard van de verwerkte grondstoffen en bijgevolg ook van de eindprodukten.

Niettemin doen zich voor deze industrie veel vraagstukken van gemeenschappelijk belang voor :

- De voorziening uit de seizoenvangsten van de eigen visserij is niet steeds voldoende. Dit heeft een meer of minder grote afhankelijkheid van invoer uit derde landen ten gevolge.
Daar een belangrijk deel van de produktiekosten betrekking heeft op de grondstoffen, trachten de lid-staten die bijzonder op de aanvoer van grondstoffen uit derde landen zijn aangewezen, hun behoeften te dekken door invoer tegen verlaagde douanerechten. Dit geschiedt door middel van tariefcontingenten (Bondsrepubliek Duitsland en Italië) of door leveringscontracten met landen en gebieden overzee (Frankrijk).
- Een rationele produktie kan slechts worden verkregen door een volledige benutting van de capaciteit van de bedrijven, en met name van de arbeidskrachten en de machines, het gehele jaar door.
- De visindustrie is nog steeds een bijzonder arbeidsintensieve tak van de voeselvoorziening. De hoogte van de lonen speelt bijgevolg bij haar calculaties een grote rol. Daarenboven wordt het aantrekken

.../...

van arbeidskrachten steeds moeilijker. In een lid-staat (B.R. Duitsland) wordt reeds in grote omvang op buitenlandse arbeidskrachten een beroep gedaan. Daar de arbeidsvoorwaarden in de visverwerkingsbedrijven niet zeer gunstig zijn, vloeien de arbeidskrachten, voornamelijk vrouwen, naar andere beroepen af, indien zij niet op tewerkstelling gedurende het gehele jaar kunnen rekenen.

- Onvoldoende afzet en prijsplanning, ontoereikende boekhouding en gebrekkige calculatie door vele ondernemingen veroorzaken prijsstoringen op de markt. Deze en andere factoren hebben in menige lid-staat zelfs tot een ruïneuze concurrentie geleid, die al te dikwijls de kwaliteit van de afgewerkte produkten nadelig beïnvloedt. Hierdoor worden ook die bedrijven getroffen welke met grote financiële kosten aan alle eisen voldoen die in hygiënisch, technisch en commercieel opzicht algemeen zouden moeten worden gesteld.
- Bovendien bestaat er een ernstige concurrentie van eindprodukten uit derde landen waar de produktie- en verwerkingsvoorwaarden voor de visindustrie gunstiger liggen, met name wegens de overvloedig beschikbare grondstoffen. Deze landen leveren bovendien een groot deel van de grondstoffen voor de visindustrie in de lid-staten.

Uit de hierna volgende paragrafen blijkt het verschil in structuur tussen de visverwerkende industrie van de diverse lid-staten.

./.

1. B.R. Duitsland

a) Gezouten, gedroogde en gerookte vis

De ondernemingen die op zee gezouten haring aan land verder behandelen, behoren niet tot de eigenlijke visverwerkende industrie. Dit zijn de vier maatschappijen van de grote haringvisserij op welke schepen, de loggers, haring aan boord gezouten en gekaakt wordt (zie "vangsten en aanvoer"). De haring wordt aan land gesorteerd, overgepakt en opnieuw gepekeld. Deze maatschappijen hebben een gemeenschappelijke afzetorganisatie in het leven geroepen, de Deutsche Herings-Handelsgesellschaft (DHG), waaraan zij overeenkomstig de statuten hun visaanvoer dagelijks moeten melden en ten verkoop aanbieden. De D.H.G. classificeert de vis, beoordeelt deze op zijn kwaliteit en verdeelt hem op grond van de ontvangen wensen der kopers. De D.H.G. vormt haar prijsaanbiedingen met inachtneming van de situatie op de markt en in de visserij en verkoopt de haar aangeboden vis op eigen naam voor rekening van de visserijmaatschappijen. De opbrengst wordt, na aftrek van bepaalde vergoedingen, aan de maatschappijen afgedragen. Sedert kort gaat de D.H.G. ertoe over, de gezouten haring tot halfconserven te laten verwerken.

Tegenover een eigen produktie van gezouten haring van ongeveer 30-35.000 t per jaar en van gerookte vis en haring van ongeveer 30.000 t per jaar staat een invoer van 17.000 t. Ongeveer 10.000 tot 15.000 t van deze produkten worden uitgevoerd.

De aan boord van de vaartuigen van de grote visserij gezouten kabeljauw wordt, voorzover niet rechtsstreeks in buitenlandse havens (Portugal, Spanje) gelost, door enige visverwerkingsbedrijven verder behandeld en vervolgens door speciale handelshuizen geëxporteerd. De produktie is in de laatste jaren gestegen en bedraagt ongeveer 10.000 t die werden geëxporteerd.

b) Vol- en halfconserven

Het aantal visverwerkingsbedrijven is in de laatste jaren door het uitvallen van een tamelijk groot aantal kleine en middelgrote fabrieken (tot 50 werknemers) voortdurend verminderd. In 1958 bestonden er 296 bedrijven (1963 : 206) met ongeveer 13.500 werknemers. 60 van deze firma's verwerkten 80% van de omzet ; de grootste 20 meer dan 50% (zie tabel 12).

.../...

Indeling naar bedrijfsgrootte

Bedrijven		Aantal werknemers per bedrijf	Totaal aantal in september		Aandeel in de omzet in % 1958	Gemiddelde jaaromzet per onderneming 1958
1958	1960		1958	%		
136	124	1- 9	588	4,1	4,9	tot 100.000
100	100	10- 49	2.377	16,6	15,9	" 500.000
25	42	50- 99	1.608	11,2	8,4	" 1.000.000
16		100- 199	2.289	15,9	17,5	" 3.500.000
15	13	200- 499	4.836	33,6	37,5	" 8.000.000
4	5	500- 999	2.676	18,6	15,8	" 12.000.000 en hoger
296	284		14.376	100,0	100,0	

Bron : Krohn, M./Krohn, K.H., Markt und Absatz von Fischen und Fischwaren.

Westliche Berliner Verlagsges. Heenemann K.G., Berlin 31.

Zoals ook in andere branches doet zich de concentratie tot grootbedrijven gevoelen. De technische uitrusting daarvan met machines voor het ontkoppen, ontblinden en fileren van vis maakt een rationelere produktie mogelijk. De mechanisering is o.a. zeer sterk beïnvloed door het gebrek aan arbeidskrachten.

Anderzijds wordt door de mechanisering een voortdurende aanvoer van grondstoffen vereist die in kwaliteit en sortering overanderlijk moeten blijven, indien men de capaciteit van de bedrijven volledig wil benutten.

85 % van de produkten van de visverwerkende industrie worden in de nabijheid van de kust geproduceerd ; de voornaamste centra van de visverwerking zijn Bremerhaven, Cuxhaven, Hamburg, alsmede Kiel, Lübeck en Flensburg. In het binnenland zijn een aantal kleine en middelgrote bedrijven gelegen die halffabrikaten, die zij van bedrijven aan de kust betrekken, tot fijne viswaren verwerken.

De visverwerkende industrie koopt haar grondstoffen (voornamelijk haring, koolvis, zalm en enkele andere vissoorten) op de afslag van de vier zeevismarkten, en wel uit eigen vangsten of uit de aanvoer van buitenlandse vaartuigen, bij de kottercoöperaties, bij de importeurs en in sterk stijgende mate ook rechtstreeks in het buitenland, b.v. bij Nederlandse en Deense exporteurs in de nabijgelegen havens.

.../...

De afzet van viswerkende industrie geschiedt voor

50% aan dochterconcerns en inkoopcombinaties,
10% aan de groothandel in levensmiddelen,
30% aan de binnenlandse visgroothandel,
10% aan de vis-detailhandel.

Ongeveer 60% van de omzet gaat derhalve naar niet tot de branche behorende ondernemingen. Bij vele visverwerkende bedrijven nemen : 10 tot 15% van de afnemers ongeveer 60 tot 80% van de omzet af. Leveringscontracten voor grote hoeveelheden, welke met organisaties voor de inkoop in het groot van de handel en van coöperaties worden gesloten, zijn dus van groot belang. Anderzijds moeten deze organisaties in verband met de grote hoeveelheden waarover zij moeten beschikken, grote firma's als leveranciers zoeken, om een uniform assortiment te kunnen aanbieden.

In 1959 heeft de visverwerkende industrie voor ongeveer 130.000.000 DM grondstoffen ter verwerking ontvangen; haar omzet beliep ongeveer 412.000.000 DM, d.i. 103.000.000 RE.

De vol- en halfconserven produktie van de visverwerkende industrie bedraagt ongeveer 120.000 t. De invoer is geliberaliseerd. In hoofdzaak worden volconserven (tonijnconserven en sardines in olie) geïmporteerd. Het is interessant te constateren dat de import van volconserven even hoog is als de eigen daarmee vergelijkbare produktie, te weten 40.000 t. De export, die ook gemarineerde vis omvat, bedraagt ongeveer 6.000 t.

c) Bevroren en diepgevroren vis

De diepvriesbedrijven werden tot nu toe tot de kustgroothandel gerekend, omdat hun activiteit bestaat in het houdbaar maken van rondvis of gefileerde vis door bevroering. De diepvriesbedrijven moeten evenwel afzonderlijk beschouwd worden, daar zij vaak deel uitmaken van visverwerkingsbedrijven en dan voornamelijk dienstbaar zijn aan het houdbaar maken van halffabrikaten voor de andere bedrijfsafdelingen.

.../...

Er bestaan 15 firma's die vis en garnalen aan land diepvriezen. Bedrijven die behalve vis ook andere levensmiddelen bevriezen, komen niet voor.

Voorzover diepvriesbedrijven niet tegen vergoeding diepvriezen, kopen zij hun goederen op de visafslag in. De bedrijfsoutillage is in hoge mate gemechaniseerd. De produktie van diepvriesvis aan land vertegenwoordigt ongeveer 50% van de totale produktie van bevroren vis. De laatste tijd nemen de vriesbedrijven aan land van de vaartuigen der grote visserij aan boord bevroren gehele vissen en bevroren visfilets over om deze na stukzagen te verpakken voor verkoop aan de verbruiker.

d) Vismeel en visolie

Een belangrijke bedrijfstak van de visverwerkende industrie vormen de vismeelfabrieken. In 1963 bestonden er 17 bedrijven met ongeveer 1.100 werknemers, waaronder 10 bedrijven met slechts 3% van de totale omzet die vismeel en gedroogde garnalen vervaardigden. Alle grote vismeelfabrieken liggen in de nabijheid van de vier zeevismarkten. De meeste van deze fabrieken zijn in rederijen en visverwerkingsbedrijven financieel geïnteresseerd. Anderzijds zijn echter ook vismeelfabrieken aan rederijen en visverwerkingsbedrijven geparenteerd. De bestaande outillage voor de vervaardiging van vismeel is bijna volledig gemechaniseerd en ten dele geautomatiseerd. Om deze reden is een volledige benutting van de capaciteit van zeer bijzonder belang voor de bedrijfskosten en wordt de ondernemer gedwongen zich te verzekeren van een gelijkmatige voorziening aan grondstoffen.

De grondstoffenbasis voor de Duitse vismeelindustrie bestaat voor ongeveer 75% (1963 : 220.000 t) uit afvallen die bij de kustgroothandel bij het fileren van vis en bij de visconservenindustrie vrijkomen. De rest bestaat uit vis die uitsluitend voor de verwerking tot vismeel wordt gevangen (1963 : 50.000 t) en tenslotte uit de bij de afslag onverkoopbaar gebleven of in beslag genomen vis (1963 : 11.000 t resp. 5.000 t).

Omdat de prijs van vismeel op de wereldmarkt wordt gevormd, oefent hij ook invloed uit op de prijs voor de grondstoffen die voor de calculatie van de visconservenindustrie de kusthandel, de rederijen en de vissers van groot belang is. De prijs van de vismeelgrondstof dient

.../...

in verscheidene landen van de Gemeenschap als grondslag voor de verliescompensatie voor produkten die op de afslag niet tegen een interventie kan worden verkocht (zie hoofdstuk "De markt van verse vis"). Gegevens over de im- en export alsmede over het verbruik zijn vervat in deel B van dit hoofdstuk.

2. België - Luxemburg

a) Gezouten, gedroogde en gerookte vis

De verwerking van vis geschiedt in de B.L.E.U. door een groot aantal bedrijven. Vooreerst moeten de zouterijen en visdrogerijen worden genoemd, die voor de Belgische visserij een zekere betekenis hebben, welke echter gedurende lange tijd werd onderschat. Deze bedrijven treden ook op als kopers op de markt. Ofschoon zij zeer hoge prijzen niet kunnen betalen, dragen zij er toch mede toe bij de afzet van de door de grote visserij aangevoerde vis te waarborgen.

Er bestaan drie visdrogerijen (in Oostende, Adinkerke en Westkapelle) die tezamen een capaciteit van 300 t. per jaar hebben. De afzet van hun produkten geschiedt voornamelijk in het binnenland en in Kongo.

Een andere tak van de visverwerkende industrie vormen de ongeveer 150 visrokerijen. Zij zijn bijna alle aan de kust gevestigd, de grootste in Brugge en Oostende. In totaal hebben deze ondernemingen ongeveer 3.500 werknemers in dienst.

De rokerijen verwerken ongeveer 5.000 t. verse of gezouten haring, sprot, makreel, helbot, zalm en enige andere vissoorten, welke echter slechts gedurende ongeveer 2 tot 3 maanden uit Belgische aanvoer ter beschikking komen en in de overige perioden van het jaar in het bijzonder uit Nederland moeten worden ingevoerd.

De grondstof wordt gezouten of diepgevroren, opgeslagen en later op bestelling verwerkt, dat wil zeggen geweekt (ontzout) resp. ontdooid en vervolgens warm of koud gerookt. De eindproduktie beloopt ongeveer 3.000 t.

Vervolgens wordt het produkt in kisten verpakt en wegens zijn beperkte houdbaarheid alsmede wegens de concurrentie van soortgelijke produkten uit andere landen voornamelijk op de binnenlandse markt afgezet.

.../...

De meeste van deze bedrijven hebben een ambachtelijk karakter, doch er bestaan ook enkele industriële ondernemingen. Dit onderscheid in structuur heeft geleid tot ruïneuze concurrentie : het volledig ontbreken van voorschriften betreffende minimum-eisen voor de hygiënische en technische outillage heeft ertoe geleid dat een garantie voor deze produkten niet steeds gegeven kan worden. Hierdoor wordt eveneens de afzet van de produkten van de industriële ondernemingen belemmerd welke bovendien nog met hogere kosten werken.

De totale produktie van eenvoudig bereide vis van 6.000 t. en de invoer van 13.000 t. bestaat voornamelijk uit haring, de uitvoer van 2.000 t. uit gezouten kabeljauw.

b) Vol- en halfconserven

Voorts bestaan er een groot aantal kleine marineerbedrijven die eveneens voor het grootste deel van de kust gevestigd zijn. De meeste van deze ondernemingen zijn familiebedrijven met ambachtelijk karakter. Zij verwerken ongeveer 8.000 tot 9.000 t. haring uit eigen visaanvoer en uit invoer. De grondstof wordt ingelegd in een oplossing in water van zout en azijn, en in glazen potten of cellofaanpapier als rolmops, in mayonaise of azijnsaus verkocht. De gemarineerde vis wordt om dezelfde redenen als voor de gekookte vis gelden, in het binnenland afgezet.

De visconservenindustrie telt ongeveer 10 bedrijven waarvan er 2 in het binnenland zijn gelegen. Zij hebben ongeveer 1.500 mannelijke en vrouwelijke werknemers in dienst. Ook in deze sector bestaat - zoals in bijna alle bedrijfstakken van de visverwerkende industrie van de lid-staten - gebrek aan grondstoffen. De Belgische visconservenindustrie is eveneens in hoge mate op invoer aangewezen. Het is evenwel vermeldenswaard dat men in België reeds pogingen doet om de schommelingen in de voorziening met grondstoffen te nivelleren door het verwerken van haring die in Belgische bedrijven ingevroren werd.

In hoofdzaak worden haring, makreel, sprout, garnalen, sardines en sinds enige tijd ook tonijn verwerkt. De op verschillende wijzen vervaardigde produkten worden in hoofdzaak op de binnenlandse markt verkocht. De afzet wordt gewoonlijk verzorgd door de ongeveer 2.000 groothandelaren in levensmiddelen, alsmede - op het niveau van de detailhandel door de viswinkels, de levensmiddelenwinkels en de filiaalbedrijven.

De invoer bedraagt van vol- en halfconserven ongeveer 20.000 t. (hoofdzakelijk tonijn en sardines), de uitvoer 1.000 t. (zie hoofdstuk "Buitenlandse Handel").

c) Bevroren en diepgevroren vis

De drie diepvriesbedrijven van de Belgische visserij zijn in Oostende en Zeebrugge gelegen. De twee ondernemingen in Oostende vervaardigen naast diepgevroren vis ook nog ijs en vismeel. Een van deze ondernemingen heeft een capaciteit van 75 t. per dag en beschikt over diepvriesopslagruimten voor 3.000 t. en over diepvriesvrachtwagens waarmee de produkten aan de afnemers in het binnenland worden geleverd. Tegelijkertijd levert deze firma ingevroren grondstoffen aan de visverwerkende industrie. Een andere firma, welke een dagcapaciteit van 40 t. heeft en over opslagruimte voor 2.000 t. vis beschikt, vriest voor de visverwerkende industrie en de vishandel tegen vergoeding vis in.

De vervaardiging van diepgevroren vis gaat in België met dezelfde moeilijkheden gepaard als in de andere lid-staten. Het verzekeren van een steeds gelijk blijvende kwaliteit van het eindprodukt, met daarbij de noodzakelijkheid om de diepgevroren vis zonder onderbrekingen tot aan de consument op temperatuur te houden, de speciale outillage van de vervoermiddelen en de opslagruimten zijn alle factoren die de produktiekosten sterk beïnvloeden. Daarbij komt nog de scherpe concurrentie van het buitenland.

d) Vismeel en visolie

De eerste Belgische vismeelfabriek werd in 1928 opgericht. Sedertdien zijn nog drie dergelijke fabrieken opgericht welke in Oostende, Denderleeuw en Schoten (Antwerpen) gelegen zijn. Deze fabrieken verwerken uit de markt genomen vis, visafvallen uit de zouterijen, de rokerijen, de marineerbedrijven en de visconservenindustrie, alsmede visafvallen van de vishandelaren in het binnenland. Bovendien kopen zij verse vis in.

De bij de verwerking van vis tot vismeel vrijkomende visolie wordt bijna uitsluitend naar de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk en Nederland geëxporteerd. Enige vismeelfabrieken vervaardigen ook visolie uit kabeljauwlever ; deze levertraan wordt ten dele geëxporteerd. Zie betreffende in- en uitvoer deel B van dit hoofdstuk.

3. Frankrijk

a) Gezouten, gedroogde en gerookte vis

Tot de visverwerkende industrie in Frankrijk behoren 52 ondernemingen die gezouten kabeljauw verwerken met 55 verpakings- en fileerinstallaties alsmede 34 drooginstallaties die ten dele door verscheidene bedrijven worden gebruikt. Deze firma's die ongeveer 1.500 werknemers in dienst hebben, verwerken de door Franse vaartuigen van de grote visserij aan boord gezouten kabeljauw. Verscheidene van hen zijn tevens rederijen of filialen van rederijen. Andere ondernemingen zijn financieel in rederijen geïnteresseerd.

De voornaamste centra van de fabricage zijn :

Fécamp	met 16 verpakings- en fileerinstallaties en	6 drogerijbedrijven,
Saint-Malo	met 5 " " " "	5 " "
Bordeaux (Bègles)	met 30 " " " "	25 " "

De overige ondernemingen zijn gevestigd te Gravelingen, La Rochelle, La Palice, Jonzac en Port de Bouc. Deze ondernemingen moeten hun grondstof uit de hierboven genoemde drie grote havens betrekken, omdat in hun havens geen gezouten vis meer wordt aangevoerd. Deze firma verkopen hun produkten via de vertegenwoordigers aan de groothandel en ten dele zelfs aan de vis- en levensmiddelenhandel. Een gemeenschappelijke afzetorganisatie bestaat nog niet.

De aanvoer van gezouten kabeljauw bedraagt ongeveer 55.000 t. Na verdere verwerking worden daarvan ongeveer 25.000 t. uitgevoerd.

In omstreeks 125 zouterijen en rokerijen, welke bijna alle in het departement Pas-de-Calais gelegen zijn, wordt bovendien 15.000 t. andere gezouten en gerookte vis (98 % haring) geproduceerd, terwijl een zelfde hoeveelheid voornamelijk gerookte en gezouten haring wordt ingevoerd.

.../...

b) Vol- en halfconserven

De visconserverindustrie telt :

195 industriële bedrijven die volconserven, en
44 ambachtelijke bedrijven, die specialiteiten vervaardigen;
voorts ongeveer
92 ondernemingen die zich met de produktie van halfconserven bezighouden (zie tabel 13).

Tabel 13 - Plaats van vestiging van de Franse visconserverindustrie, haar grondstoffen en het aantal werknemers

Gebied	In hoofdzaak verwerkte grondstof, fen	Aantal bedrijven voor de fabricage van		Totaal aantal werknemers (geschat)
		Vol-conserv.	Halfconserv.	
Kanaal en Noordzee	haring	17	23	1.000
Bretagne	makreel, sardines, en tonijn	155	-	10.500
Loire, Atlantische kust en Vendée	sardines en tonijn	40	19	3.500
Baskische kust	tonijn en sardines	17	-	2.000
Midellandse zee	ansjovis en sardines	17	26	
Oostelijke departementen	-	-	24	200
Totaal		239	92	17.200

(1) waarvan 1.500 mannelijke werknemers. In dit aantal zijn de werknemers in de drogerijen, zouterijen en rokerijen begrepen.

Bron : naar "Conserves de Poissons", n° 18 des Monographies de la Production française.

Het aantal werknemers in de visverwerkende industrie beliep in de laatste jaren 17.000, voornamelijk vrouwelijke arbeidskrachten, waarvan de meesten slechts in het seizoen tewerk gesteld worden. Enige bedrijven vervaardigen naast visconserven ook groente- en vleesconserven.

.../...

Door de onregelmatigheid en het soms tijdelijk ontbreken van aanvoer hebben geen kapitaalinvesteringen kunnen plaatsvinden. Op enkele uitzonderingen na is de outillage van de visconservenfabrieken technisch niet up-to-date.

Thans wordt evenwel een grote inspanning gedaan om de conservenfabrieken te reorganiseren en te moderniseren.

De visconservenfabrieken kopen bij voorkeur hun grondstoffen in de eigen havens of, wanneer de aanvoer daar niet voldoende is, in havens in de omgeving. Om het opdrijven van de prijs bij de koop van grondstoffen te voorkomen, hebben de conservenfabrikanten in 1940 et "Comptoir Français de l'Industrie des Conserves Alimentaires" (COFICA) gesticht, welke sedertdien belast is met de voorziening van grondstoffen aan zijn leden. Het COFICA sluit via zijn vertegenwoordigers contracten met de vissers en vissersorganisaties. De verdeling van de grondstoffen onder leden geschiedt op grond van contracten van voorkoop. Het COFICA zorgt voorts voor de afrekening tussen zijn leden en de vissers.

De afnemers van de visconservenindustrie zijn voornamelijk de groot-handelaren in inkooporganisaties, doch ook de detailhandelaren en de verbruikers van grote hoeveelheden kopen bij de fabrikant, hetgeen hen bepaalde prijsvoordelen oplevert.

Ook de Franse visverwerkende industrie moet soms een beroep doen op geïmporteerde grondstoffen. Het betreft hier haring uit Noorwegen en vooral sardines uit Marokko (zie hoofdstuk "Het handelsverkeer in vis").

Op grond van een besluit van 13 september 1948, mogen o.a. Marokkaanse sardines tot een jaarlijks vastgestelde hoeveelheid vrij van douanerechten in Frankrijk worden ingevoerd.

De produktie van de Franse visverwerkende industrie omvatte in 1963 71.000 t. conserven. De belangrijkste produkten zijn sardines, makreel, haring en tonijn in velerlei bereidingswijzen. Terloops zij opgemerkt dat de vervaardiging van volconserven van haring van 15 maart tot 15 juli verboden is.

Frankrijk importeert ongeveer 40.000 t. visconserven (voornamelijk sardines en tonijnprodukten). De import van dese beide produkten is aan kwantitatieve beperkingen onderhevig. De uitvoer bedraagt ongeveer 3.000 t.

Op grond van bilaterale overeenkomsten mogen evenwel bepaalde hoeveelheden visconserven uit Marokko, Tunesië en Senegal vrij van douanerechten worden ingevoerd.

.../...

c) Bevroren en diepgevroren vis

De diepvriesindustrie staat nog in de kinderschoenen. Er bestonden in 1963 23 firma's welke produktie ongeveer 6.000 tot 8.000 t. bedroeg. De invoer beliep in 1963 eveneens ongeveer 10.000 t.

De totale omzet van de visverwerkende industrie zonder vismeel en -olie bedroeg in 1959 250 miljoen nieuwe frank en wordt voor 1961 op 270 miljoen NF = 54,7 miljoen RE. geschat.

d) Vismeeel en visolie

Het aantal vismeelfabrieken bedroeg in 1963 16, met een produktie van ongeveer 18.000 t. De grootste bedrijven zijn gelegen in Boulogne, Concarneau en Lorient. Gegevens over import en verbruik zijn vervat in deel B van dit hoofdstuk.

4. Italië

a) Gezouten, gedroogde en gerookte vis

Gezouten vis wordt in Italië slechts in geringe omvang, en door ambachtelijke bedrijven, geproduceerd. Invoer en consumptie van gezouten vis, voornamelijk kabeljauw, zijn evenwel buitengewoon groot (zie hoofd "Het handelsverkeer in vis").

b) Vol- en halfconserven

De visconservenindustrie telt 46 ondernemingen met meer dan 50 werknemers (zie tabel 14). Daarnaast bestaan er nog een groot aantal ongeveer 400 kleinere ambachtelijke bedrijven welke in veel kustplaatsen en in het Noorditaliaanse binnenland zijn gelegen.

Tabel 14

Indeling naar bedrijfs grootte

Aantal bedrijven	Totaal aantal werknemers	Produktiecapaciteit jaarlijks
22	50/100	300/1000 t.
16	100/150	1000/2000 t.
5	150/200	2000/3000 t.
2	200/300	3000/4000 t.
1	300/400	5000/6000 t.

Bron : naar gegevens van de Vereniging van visindustriën van de EEG (AIPCEE)

./.

De voornaamste gebieden voor de fabricage van visconserven zijn : Venezia-Giulia (Grado), Venezia-Euganea (Marano-Lagunare, Chioggia) evenals Sicilië (Trapani en Palermo), waar zich alleen reeds 12 fabrieken bevinden. De oorzaak van deze spreiding is voornamelijk te vinden in de omstandigheid dat in deze gebieden een zeer groot overschot aan arbeidskrachten bestaat, waardoor deze goedkoop kunnen worden verkregen. Eerst in tweede instantie is van betekenis dat, zoals b.v. op Sicilië, een traditionele verwerking, zij het ook in ambachtelijke bedrijven, plaatsvindt. De overige vestigingsplaatsen van de visconserven-industrie liggen verspreid langs de kust van het vasteland en van Sardinië.

Van de in de tabel genoemde 46 bedrijven verwerken er drie sardines, ansjovis en makreel. Hun grondstoffenvoorziening geschiedt uit Italiaanse aanvoer. Alle overige firma's verwerken naast de drie genoemde vissoorten ook nog tonijn. Zes bedrijven vervaardigen uitsluitend tonijnconserven. Dit zijn de fabrieken in Gaeta, Livorno en Carloforte (3 bedrijven) en in Palmeta op Sardinië. Al deze bedrijven zijn bijna uitsluitend aangewezen op aanvoer uit het buitenland van verse en ingevroren tonijn, welke voor het grootste deel door Japanees vissersschepen rechtstreeks in Italiaanse havens wordt aangevoerd (zie hoofdstuk "Vangsten en aanvoer" en "Buitenlandse handel"). Bij een bestudering van de structuur van de Italiaanse visconservenindustrie kan men zelfs de conclusie trekken dat grote, krachtig ontwikkelde fabrieken eerst konden ontstaan nadat voldoende grondstoffen (tonijn) uit importen konden worden betrokken.

Opgemerkt dient te worden dat zich onder de 46 bedrijven drie tamelijk grote groepen van conservenfabrikanten bevinden, en wel een met filialen in Gaeta en Livorno, een tweede met ondernemingen in Chioggia, Mazzara-del-Vallo op Sicilië en Genua, terwijl de derde bedrijven heeft in Marano-Lagunare en Loano.

De import van visconserven is geliberaliseerd. Hij bedraagt ongeveer 29.000 t. (eigen produktie 45.000 t.), de export ongeveer 900 t.

Aangenomen mag worden dat de Italiaanse tonijnconservenindustrie zich nog verder zal uitbreiden, nu tonijn in olie of "naturel" in de laatste jaren tot een veel gevraagd volksvoedsel is geworden, dat tegen relatief gunstige prijs wordt aangeboden.

.../...

c) Bevroren en diepgevroren vis

Betreffende het bestaan van diepvriesondernemingen aan land zijn geen gegevens voorhanden. Uit de beschikbare cijfers kan evenwel worden afgeleid dat de produktie van diepgevroren vis beperkt is tot de door de "Genepesca" aan boord vervaardigde produkten.

d) Vismeel en visolie

In Italië bestaat geen noemenswaardige vismeelindustrie

5. Nederlanda) Gezouten, gedroogde en gerookte vis

Zoals in het hoofdstuk "Vangsten en aanvoer" werd opgemerkt, wordt in Nederland een groot gedeelte van de vangst reeds in verwerkte toestand aangevoerd. Het betreft hier haring die op loggers en trawlers met drijf- en sleepnetten wordt gevangen en - al naargelang het werk het toelaat - reeds aan boord wordt gekeerd en gezouten (pekelharing) of slechts gezouten (steurharing). In 1962 bestonden er 81 rederijen met samen 174 schepen die haring aan boord zoutten.

De reders bieden de in vaten ingezouten haring op de visafslag te koop aan, nemen evenwel de haring weer terug wanneer hun de geboden prijs niet voldoende voorkomt. Kopers zijn de groothandelaren en de exporteurs. Op de Nederlandse markt worden bijna uitsluitend "pekelmaatjes" (gekeerde en gezouten jonge haring) afgezet, terwijl de overige sorteringen van gekeerde, alsmede een deel van de ongekeerde gezouten haring wordt geëxporteerd. Een groot gedeelte van de ongekeerde haring dient als grondstof voor de rokerijen en de inleggerijen.

Enige zouterijen houden zich bezig met het verwerken van ansjovis. Sedert ansjovis voor de Nederlandse kust nauwelijks nog wordt gevangen, wordt de grondstof uit Spanje geïmporteerd.

De grondstoffenvoorziening van de overige takken van visverwerking in Nederland is niet afhankelijk van invoer. Voorts is vermeldenswaard dat, door de reeds beëindigde of binnenkort plaatsvindende drooglegging (inpoldering) van zeearmen, visverwerkingsbedrijven binnen relatief korte tijd niet meer "aan de kust", doch "in het binnenland" zullen liggen.

.../...

Alhoewel de afstand tussen deze bedrijven en de dichtbijzijnde vissershaven slechts ten hoogste 100 km bedraagt, een afstand die, zoals ook in de andere Lid-staten, gemakkelijk met vrachtauto's kan worden afgelegd, wordt hierdoor toch voor de kleinere ondernemingen een aanmerkelijke wijziging in de bedrijfsplanning nodig.

Een voor de export belangrijke tak van de Nederlandse visverwerkende industrie zijn de 176 rokerijen, waarvan er ongeveer 70 uitsluitend paling en 6 zalm verwerken. In de overige bedrijven wordt verse en gezouten haring makreel en sprout gerookt. Het grondstoffenverbruik bedroeg in 1960 en 1961 9.000 t. zeevis (rond- en platvis en makreel), 12.000 tot 13.000 t. verse en gezouten haring, alsmede 4.000 tot 5.000 t. paling. De eindprodukten worden voor het grootste gedeelte geëxporteerd. De in de rokerijen gedroogde haring wordt bijna uitsluitend naar de Zuid-Europese landen verkocht. De rokerijen hebben in totaal 600 werknemers in dienst, de grootste daarvan 10.

De produktie van eenvoudig toe bereide vissen bedraagt ongeveer 60.000 t. waarvan ongeveer 8.000 t. makreel en 3.000 t. andere vissoorten. De export belooft ongeveer 40.000 t. en bestaat bijna uitsluitend uit gezouten en gerookte haring. De import is niet groot.

b) Vol- en halfconserven

Een andere tak van de Nederlandse visverwerkende industrie zijn de 158 marineerbedrijven (inleggerijen) die voornamelijk haring en mosselen verwerken en deze in azijn of mayonaise verkopen.

Hun verbruik van grondstoffen beliep in 1960 en 1961 4.000 tot 5.000 t. verse en gezouten haring, alsmede 8.000 tot 9.000 t. mosselen.

Om hun capaciteit volledig te benutten worden door een deel van deze ondernemingen ook groenten en fruit verwerkt (mixed pickles).

De visconservenindustrie telt 10 bedrijven waarvan er :

- 4 tot 10 werknemers,
- 4 tussen 10 en 50 werknemers en
- 2 meer dan 50 werknemers

in dienst hebben. Deze ondernemingen verwerken voornamelijk haring en makreel, doch ook mosselen. Enige firma's vervaardigen ook als specialiteit kabeljauwlevers in olie als volconserven.

Het is interessant daarbij op te merken dat de Nederlandse visconservenindustrie in periodes dat haard haring te duur voorkomt, tijdelijk de verwerking van haring beperkt ten gunste van die van makreel.

De aanvoer van grondstoffen voor de visconservenfabrieken is sedert 1958 van 20.000 t. gestegen tot 30.000 t. in 1961. Dit is het bijzonder te danken aan de toenemende verwerking van makreel en mosselen.

De totale produktie van gemarineerde vis en volconserven van 27.000 alsmede de export van ongeveer 14.000 t. bestaan voornamelijk uit haring en makreel. De invoer (5.000 t.) is de laagste in de Gemeenschap.

c) Bevroren en diepgevroren vis

De Nederlandse visverwerkende industrie beschikt over 10 diepvriesbedrijven die meestal tegen vergoeding invriezen. Zij zijn uitsluitend aan de kust gevestigd. Hun jaaproductie bedraagt ongeveer 5.000 t. diepvriesfilet. Bovendien bezitten vele groothandelaren in vis diepvriesinstallaties, waarin zij tegen gunstige prijzen ingekochte verse vis invriezen om deze, zodra daarnaar vraag is, als gehele vis of als visfilet aan de detailhandel te verkopen.

Cijfers betreffende de im- en export staan helaas niet ter beschikking.

d) Vismeel en visolie

Tenslotte moeten de 5 fabrieken die vismeel produceren worden vermeld. Twee daarvan (in Rotterdam en Son) vervaardigen in hoofdzaak vleesmeel. De vismeelfabrieken in IJmuiden, Breskens en Huizen verwerken uitsluitend vis en visafval. De grondstof bestond in 1960 en 1961 voor tweederde uit afvallen van de visverwerkende industrie en van de vishandel (20.000 t.) en voor éénderde uit in beslag genomen en op de afslag onverkocht gebleven vis. Zie voor produktie en verbruikdeel B van dit hoofdstuk.

DE TOESTAND IN DE VISSERIJSECTOR IN DE LID-STATEN

VAN DE EEG EN RICHTLIJNEN VOOR EEN

GEMEENSCHAPPELIJKE POLITIEK

(Rapport van de Commissie aan de Raad)

DERDE DEEL

Brussel, februari 1966

ALGEMENE INHOUDSOPGAVEEERSTE DEEL

- Hoofdstuk I - Vangsten en aanvoer
Hoofdstuk II - Visgronden en bewaringsmaatregelen
Hoofdstuk III - Produktiemiddelen en hun structuur
Hoofdstuk IV - Subsidies en andere financiële steun welke
aan de Lid-staten worden toegekend

TWEEDE DEEL

- Hoofdstuk V - Voorzieningsbalans
Hoofdstuk VI - Buitenlandse handel
Hoofdstuk VII - De markt van verse vis
Hoofdstuk VIII - Verwerkende industrie

DERDE DEEL

- Hoofdstuk IX - De toestand (samenvatting)
Hoofdstuk X - Richtlijnen voor een gemeenschappelijk beleid
-

HOOFDSTUK IX - DE TOESTAND (samenvatting)A. VANGSTEN EN AANVOER

	<u>blz.</u>
1. Vangsten	1
2. Aanvoer	3

B. VISGRONDEN EN MAATREGELEN TOT HANDHAVING VAN DE VISSTAND

1. Visgronden	5
2. Gereserveerde visserijzones	7
3. Internationale samenwerking ter instandhouding en gebruikmaking van de rijkdommen der zee	8

C. DE PRODUKTIEMIDDELEN EN HUN STRUCTUUR

1. De visserijvloot in de E.E.G. en haar structuur	9
2. Vistuigen en vismethoden in de E.E.G.	10
3. De produktiviteit	11

D. SUBSIDIES EN ANDERE FINANCIËLE HULP AAN DE VLOOT IN DE LID-STATEN

1. Motieven voor subsidies en andere financiële hulp	12
2. Aard van de financiële hulp	12

E. VOORZIENINGSBALANS

13

F. BUITENLANDSE HANDEL

1. Handel in vis en visprodukten	14
2. Invoerregeling	16

G. DE MARKT VAN VERSE VIS

1. Het aanbod	18
2. De Vraag	19
3. Organisatie van de vishandel	20
4. Prijsvorming van verse vis en marktinterventies in de Lid-Staten	23
5. Vervoer	25

H. VISVERWERKENDE INDUSTRIE

	<u>blz.</u>
1. Grondstoffen	26
2. Vervaardiging van eindprodukten	27
3. Structuur van de visverwerkende industrie in de Lid-staten	28

HOOFDSTUK X - RICHTLIJNEN VOOR EEN GEMEENSCHAPPELIJK BELEIDA. ALGEMENE BESCHOUWINGEN

1. De visserij in het kader van het economisch leven als geheel	31
2. Verschil tussen de lid-staten met betrekking tot het visserijbedrijf	32

B. DOELSTELLINGEN

34

C. GRONDBEGINSELEN VAN EEN GEMEENSCHAPPELIJK BELEID

34

1. Gemeenschappelijke kenmerken van de visserij en de landbouw	35
2. Specifieke kenmerken van de visserij	35
3. De werkingssfeer van het gemeenschappelijk beleid	37

D. STRUCTURBELEID EN PRODUKTIEBELEID

39

I. FUNCTIE EN DOELSTELLINGEN VAN HET STRUCTURBELEID

39

1. Algemeen	39
2. Produktie	41
a) op communautair vlak	
i) Toegang tot de visgronden	42
ii) De bescherming van de visstand	43
b) op internationaal vlak	
i) De toegang tot de visgronden en de bescher- ming van de visstand	44
ii) Eventuele oplossingen	45

.../...

	<u>blz.</u>
3. Structuur van de exploitatieonderneming	46
a) Ambachtelijke ondernemingen	
i) Het gezinsbedrijf	47
ii) Het coöperatieve bedrijf	48
b) Industriële ondernemingen	
i) Hun ontwikkeling	49
ii) Integratie van ondernemingen	50
4. Structuur van de distributie	53
a) Betekenis van de distributiekkanalen	53
b) Verbetering van het distributiestelsel	54
5. Beroepsopleiding	55
a) Opleiding voor de zeevaart	55
b) Technische opleiding	56
c) Economische opleiding	57
d) Opleiding voor een ander beroep	57

II. VOORSTELLEN VOOR DE TENUITVOERLEGGING VAN HET
STRUCTURBELEID

1. Taak van de gemeenschap	58
2. De uitvoeringsorganen	60
3. De financiering	61

E. MARKTPOLITIEK EN HANDELSPOLITIEK

1. Algemeen	63
2. Bijzondere aspecten van het prijsbeleid en de markt- politiek	63
3. Doelstellingen	65

.../...

	<u>blz.</u>
I. <u>GEMEENSCHAPPELIJKE CONCURRENTIEVOORSCHRIFTEN</u>	68
1. Financiële steun	68
2. Sociale lasten	69
II. <u>MAATREGELEN TOT STABILISATIE VAN DE MARKT</u>	
1. Algemene maatregelen	
a) Vrij verkeer van genormaliseerde produkten	70
2. Bijzondere maatregelen	
a) Regelingen voor interventies op de markt	72
i) Oriëntatie van de prijzen op lange termijn	74
ii) Prijsstabilisatie op korte termijn	74
3. Criteria voor de onderlinge aanpassing der prijzen en voor het intracommunautaire handelsverkeer	76
a) Prijzen	76
b) Handelsverkeer	77
c) Harmonisatie van wettelijke voorschriften	78
III. <u>HANDELSPOLITIEK TEN OPZICHTE VAN DERDE LANDEN</u>	79
1. Invoerregeling	80
a) Algemene maatregelen voor alle produkten	81
b) Bijzondere maatregelen voor produkten waarop een interventieregeling van toepassing is	82
2. Uitvoer	82
IV. <u>UITVOERING VAN HET MARKTBELEID</u>	83
V. <u>DE FINANCIERING</u>	84

.../...

	<u>blz.</u>
F. <u>HET SOCIALE BELEID</u>	
1. Algemene opmerkingen	85
2. Doelstellingen	85
3. Voorstellen	87
a) De beroepsopleiding	87
b) Regeling van het werk aan boord	89
c) De verhoudingen tussen bedrijfshoofden-eigonaars en bezoldigde of zelfstandige arbeidskrachten	91
d) De levensomstandigheden aan boord	93
e) Technische bijstand en reddingswezen	94
f) De harmonisatie van de regelingen voor sociale zekerheid en pensioenen	96
4. Uitvoeringsorganen	97

<u>DEUTSCH</u>	<u>FRANCAIS</u>	<u>ITALIANO</u>	<u>NEDERLANDS</u>
Brutto-Fanggewicht	- Pêche brute	- Pesca lorda	- Brutto vangst
Netto-Fanggewicht	- Pêche non rejetée	- Pesca effettiva	- Niet teruggeworpen vangst
Fanggewicht der Anlandungen	- Pêche nominale	- Pesca nominale	- Netto vanggewicht
Anlandegewicht	- Poids débarqué	- Peso sbarcato	- Aanvoergewicht
Produktgewicht	- Poids du produit	- Peso del prodotto	- Produktgewicht

Begriffbestimmungen :

Brutto-Fanggewicht : Das Gewicht des gesamten Fanges ;

Netto-Fanggewicht : Das Gewicht des Teils des Bruttofanges (als ganzer Fisch) der nicht ins Meer zurückgeworfen wurde.

Fanggewicht der Anlandungen : Die auf Lebendgewicht umgerechneten angelandeten Mengen.

Anlandegewicht : Das tatsächliche Gewicht der angelandeten Fische u. Fischerzeugnisse.

Produktgewicht : Das tatsächliche Gewicht des Erzeugnisses.

Définitions :

Pêche brute : Le poids de tout le poisson pêché.

Pêche non rejetée : Le poids de la partie de la pêche brute, sous forme de poissons entiers, qui n'est pas rejetée à la mer.

Pêche nominale : Equivalent en poids vif des quantités débarquées.

Poids débarqué : Le poids réel du poisson ou des produits de la pêche mis à terre.

Poids du produit : Le poids réel du produit.

Definizioni :

Pesca lorda : Il peso di tutto il pesce catturato.

Pesca effettiva : Il peso della parte di pesca lorda, sotto forma di pesce intero, che non è rigettata in mare.

Pesca nominale : L'equivalente in peso vivo delle quantità sbarcate.

Peso sbarcato : Il peso reale del pesce o dei prodotti della pesca, sbarcati sotto una qualsiasi forma.

Peso del prodotto : Il peso reale del prodotto.

Begripsomschrijving :

Bruto vangst : Het gewicht van alle vis op het moment der vangst.

Niet teruggeworpen vangst : Het gewicht van het deel der bruto-vangst (als gehele vis dat niet in de zee teruggeworpen wordt).

Netto vanggewicht : De op levendgewicht teruggerekende hoeveelheid aangevoerde vis.

Aanvoergewicht : Het werkelijke gewicht van de vissen of visprodukten bij de aanvoer.

Produktgewicht : Het werkelijke gewicht van het produkt.

Het produktieproces in de visserij wordt, meer nog dan in de landbouw, in sterke mate bepaald door natuurlijke omstandigheden, waarvan de fluctuaties niet door de mens kunnen worden beïnvloed; voorts wordt de visserij gekenmerkt door het feit dat de rijkdommen van de zee een internationaal karakter hebben, zodat de exploitatie en de bescherming ervan niet in een strikt communautair kader los van de internationale achtergrond, kunnen plaatsvinden.

A. VANGSTEN EN AANVOER

1. Vangsten

- a) De wereldproduktie van vis, schaaldieren en weekdieren is van 1957 tot 1963 met bijna 50% toegenomen, namelijk van 31 tot 46 miljoen ton, terwijl de produktie van de Gemeenschap in dezelfde periode gehandhaafd bleef op een gemiddelde van 2 miljoen ton (waarvan 1,7 miljoen ton zeeprodukten).

Daarentegen nam de totale produktie van de andere Europese kuststaten in deze zeven jaren toe met ongeveer 13%; bij afzonderlijke beschouwing van deze derde landen blijkt dat de produktie van enkele van hen, zoals Denemarken, IJsland, Spanje en Portugal, een stijging te zien heeft gegeven die vergelijkbaar is met die welke de wereldproduktie onderging.

De toeneming van de wereldproduktie kan voor een groot deel worden toegeschreven aan de sterke ontwikkeling van de produktie van Peru en Japan; een andere oorzaak is het expansiestreven van enkele ontwikkelingslanden, die enerzijds trachten in hun eigen behoeften aan eiwitstoffen te voorzien en anderzijds hun verwerkende levensmiddelenindustrie, die grotendeels op buitenlandse markten is geïntendeerd, van grondstoffen wensen te voorzien.

.../...

b) De produktie van zeevis is in de landen van de Gemeenschap enigszins gedaald, zowels als gevolg van de verarming der visgronden ten aanzien van bepaalde soorten als van de verdrijving van de vissers van de EEG uit bepaalde visgebieden door de uitbreiding van de gereserveerde wateren van bepaalde derde landen.

Over het geheel genomen vormde de produktiestijging ten aanzien van schaaldieren en weekdieren een compensatie voor de daling bij vis.

De aanpassing van de vloot aan de beperkingen die samenhangen met de intensieve bevissing van de vangstgebieden in internationaal verband impliceert een geleidelijke reorganisatie van de economische en beroepsstructuur, waarvan de resultaten uiteraard eerst na een lange periode tot uiting zullen komen.

c) De onderstaande tabel geeft voor 1963 het aandeel van elke lidstaat weer in de totale produktie van de Gemeenschap, uitgedrukt in netto vanggewicht en in aanvoergewicht.

000 t.				
L a n d	Vangsten (netto (1) vanggewicht)	% van het totaal der vangsten	Aangevoerde produkten (aanvoer-(2) gewicht)	% van het totaal van de aanvoer
Duitsland	646,9	32	511,6	30
België	61,9	3	55,5	3
Frankrijk	742,3	36	593,8	35
Italië	231,6	11	210,3	13
Nederland	361,0	18	313,6	19
E.E.G. (5)	2.043,7	100	1.684,8	100

(1) Bron F.A.O.

(2) Bron B.S.E.G.

(3) Met inbegrip van de zoetwatervis waarvan de aanvoer dikwijls slechts gedeeltelijk bekend is. (zie deel I van het Verslag, kapitel I, tabel 8a).

.../...

2. Aanvoer

a) De visproduktie van de lid-staten omvat een groot aantal soorten, waarvan het aandeel in de totale aanvoer, naar gewicht en naar waarde, sedert 1957 betrekkelijk stabiel is gebleven. In 1963 waren de cijfers voor de belangrijkste soorten : (1)

Vissoorten	% van de totale aanvoer	% van de totale waarde van de aanvoer
Haring	19	8
Kabeljauw	15	13
Roodbaars	9	6
Makreel	5	4
Koolvis	4	3
Sardinen	4	4
Wijting	4	3

Garnalen nemen bij de schaaldieren de belangrijkste plaats in met 24% van het totale aanvoergewicht van schaaldieren en 38% van de waarde daarvan ; mosselen (54% hoeveelheid en 14% waarde) en oesters (28% hoeveelheid en 60% waarde) nemen de belangrijkste plaatsen in bij de produktie van weekdieren.

b) De samenstelling van de aanvoer in de verschillende lid-staten loopt uiteen, en wel op de volgende punten :

- de relatieve betekenis van de aangevoerde hoeveelheden en de economische waarde daarvan,
- het assortiment,
- het stadium van bewerking van de aangevoerde produkten (vers, gezouten, bevroren).

De volgende tabellen geven voor 1963 een specificatie van de aanvoer in elke producerende lid-staat alsmede van de voornaamste vissoorten die de belangrijkste plaats innemen in de produktie van elk der lid-staten. (1)

(1) Voor meer bijzonderheden, zie deel I van het Verslag, Kapitel I, tabel 53.

.../...

in % van de totale aanvoer

L a n d	Vis		Schaaldieren		Weekdieren	
	hoev.	% waarde	hoev.	% waarde	hoev.	% waarde
Duitsland	91	96	8	4	1	.
België	96	93	3	7	1	.
Frankrijk	76	66	3	9	21	25
Italië	79	78	4	8	17	14
Nederland	67	84	7	8	26	8
E.E.G.	80	76	5	8	15	16

in % van de totale aanvoer

L a n d	Haring		Kabeljauw		Roodbaars		Makreel		Sardine		Overige	
	h.	% w.	h.	% w.	h.	% w.	h.	% w.	h.	% w.	h.	% w.
Duitsland	22	13	28	31	25	26	1	.	.	.	18	22
België	3	1	19	15	7	5	.	.	.	.	51	66
Frankrijk	7	4	14	12	-	-	9	6	7	6	46	59
Italië	.	.	.	.	.	.	5	4	14	6	81	90
Nederland	55	37	3	4	.	.	5	4	.	.	26	47
E.E.G.	19	8	15	13	9	6	5	4	4	4	38	57

h = hoeveelheid

w = waarde

c) De aan boord toegepaste conserveringsmethoden zijn de laatste jaren sterk ontwikkeld; in 1959 bedroeg het aandeel van bevroren produkten in het totaal van de aan boord bewerkte produkten 6%, tegen thans 15%, terwijl dat van gezouten produkten een tegengestelde beweging vertoont. Deze ontwikkeling is des te opmerkelijker, daar de totale directaan boord bewerkte produktie regelmatig stijgt, zoals blijkt uit de volgende tabel, waarin deze ontwikkeling voor de jaren 1959, 1961 en 1963 wordt weergegeven. (voor meer bijzonderheden, zie deel I van het Verdrag.

.../...

E.E.G. - TOTALE AANVOER	Aanvoergewicht			% van het totaal		
	59	61	63	59	61	63
Voor menselijke consumptie bestemde produkten :						
Verse vis	1.173	1.122	1.093	67	65	65
Aan boord bewerkte vis	178	187	210	10	11	12
Schaaldieren	39	43	44	2	3	2
Weekdieren	235	258	246	13	16	15
Produkten bestemd voor andere doeleinden (1)	145	81	92	8	5	6

Deze ontwikkeling zal zich in de toekomst waarschijnlijk nog duidelijker aftekenen als gevolg van de meer algemene toepassing van conservering van bederfelijke produkten door middel van bevriezing en het streven naar uitbreiding van vriesinrichtingen in alle stadia van het distributieproces.

B. VISGRONDEN EN MAATREGELEN TOT HANDHAVING VAN DE VISSTAND

1. Visgronden

- De zeevisserij concentreert zich voornamelijk op de visgronden van het continentaal plat, dat wil zeggen in die streken waar de zee niet dieper is dan 200 meter; in verband met de modernisering van de toegepaste technieken, wordt door een belangrijk deel van de vloot echter gevist in wateren met een diepte van ongeveer 500 meter. Met uitzondering van de in gereserveerde wateren gelegen visgronden, worden de visgronden op hoge zee bevist door de vissers van zowel de lid-staten als van derde landen.
- De vissers van de lid-staten van de EEG oefenen hun werkzaamheid voornamelijk uit op de visgronden van de Noordzee en Het Kanaal, en in mindere mate van de Middellandse Zee. De volgende tabel geeft een

(1) Vismeel, Veevoeder, enz.

.../...

schematisch overzicht van de in de periode 1956-1960 gevangen hoeveelheden volgens de verschillende geëxploiteerde gebieden, ingedeeld in drie rubrieken : (zie deel I van het verslag)

Gebieden die vallen onder de I.C.E.S.	% van het totaal der vangsten	Gebieden die vallen onder de I.C.N.A.F.	% van het totaal der vangsten	Middel-landse Zee	% van het totaal der v.
Noordzee	37	West-Groenland	4	Middel-landse Zee	11
Het Kanaal en de Britse Westkust	11	New-foundland	3		
IJslandse Zee	9	Labrador	3		
Golf van Biscaye	5	St Laurentsbaai	2		
Noorse Kust	4	Bereneiland en Spitsbergen	1		
Barents-zee	3				
Oostzee en Grote en Kleine Belt	3				
Oost-Groenland	2				
Färöer	1				
Afrikaanse Westkust	1				
Portugese kust	-				
Skageraak	-				
Totaal	76	Totaal	13	Totaal	11

c) De uitputting van de traditionele visgronden en de beperkingen die door bepaalde kuststaten aan de vissers van de EEG werden opgelegd hebben deze laatste ertoe gebracht nieuwe visgronden te exploiteren, die rijker zijn, maar verder verwijderd van de thuishavens.

Deze verplaatsing van de activiteiten houdt de noodzaak in de schepen aan te passen aan de verre visserij en de inrichtingen voor de bewaring en de bewerking van de vis aan boord te verbeteren ; bovendien heeft deze verplaatsing in de laatste jaren geleid tot een verslechtering van de verhouding tussen het aantal effectieve visdagen en het aantal reisdagen en, dientengevolge, tot een stijging van de exploitatiekosten.

De tendens tot verplaatsing van de activiteiten van de visserij blijkt uit de volgende tabel, die betrekking heeft op de gebieden die vallen onder respectievelijk de ICES et de ICNAF, zulks voor de jaren 1956 en 1961. (voor meer bijzonderheden, zie deel I van het Verslag).

.../...

Land	ICES		ICNAF	
	1956	1961	1956	1961
B.R. Duitsland	732	395	37	174
België	63	59	-	-
Frankrijk	472	361	119	180
Italië	-	-	9	3
Nederland	177	229	-	-

2. Gereserveerde visserijzones.

a) Bij de Lid-staten van de EEG vallen de gereserveerde visserijzones samen met de territoriale wateren; Duitsland, België, Frankrijk en Nederland houden een grens van drie zeemijlen voor deze wateren aan, terwijl Italië zes zeemijlen als grens heeft aanvaard.

De visserij in de territoriale wateren is gereserveerd voor de nationale onderdanen behoudens in bepaalde gevallen welke door overeenkomsten tussen de aangrenzende landen zijn geregeld.

b) Sedert enkele jaren hebben een aantal derde landen de breedte van de voor nationale vissers gereserveerde visserijzone gewijzigd. Deze wijzigingen hebben de economie van de visserijen van de Lid-staten die in deze gebieden visten aanzienlijke schade toegebracht en hebben bovendien een sterkere concentratie van de schepen van de verschillende landen in de vrije visserij-gebieden bewerkstelligd.

c) De staten welke door deze uitbreidingen werden getroffen en met name de Lid-staten, waren verplicht verder afgelegen visgronden te zoeken en tegelijkertijd tot een structurele aanpassing over te gaan welke, rekening houdende met de nieuwe situatie, een meer rendabele exploitatie mogelijk maakt.

Bovendien hebben een aantal EEG-landen, die traditioneel in deze geannexeerde gebieden visten, overeenkomsten gesloten met de staten die hun gereserveerde gebieden hebben vergroot. Deze overeenkomsten hebben ten doel de traditionele rechten tenminste gedurende een bepaalde periode te handhaven, waar tegenover in vele gevallen contraprestaties zijn bedongen.

.../...

3. Internationale samenwerking ter instandhouding en gebruikmaking van de rijkdommen der zee.

Op internationaal niveau zijn verscheidene maatregelen genomen om de visserij in de gemeenschappelijke zones te regelen. Van de belangrijkste internationale conventies, die als voornaamste doel de instandhouding van de rijkdommen der zee beogen, moeten worden genoemd:

- i) Internationale Visserijconventie (Londen 1946) die beoogt de visstand te handhaven en de bevissing in het noord-oostelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan te rationaliseren.

Eind 1963 werd deze conventie vervangen door de Conventie betreffende de visserij in het noord-oostelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan die in 1959 is gesloten en die uitgebreider en soepeler is dan de oude.

De volgende Lid-staten van de EEG hebben deze conventie ondertekend: Duitsland, België, Frankrijk en Nederland.

- ii) Internationale Conventie betreffende de visserij in het noord-westelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan (I.C.N.A.F.), Washington 1949, die beoogt het onderzoek, de bescherming en het handhaven van het visbestand in dit gebied te bevorderen, zodat het rendement over een lange periode zo hoog mogelijk is. De volgende Lid-staten van de EEG hebben deze conventie ondertekend: Duitsland, Frankrijk en Italië.

- iii) Conventie over de visserij en het beschermen van de biologische rijkdommen van de hoge zee, getekend tijdens de Internationale Conferentie over zeerecht te Geneve (1958), met name door Frankrijk en Nederland.

Voorts bestaan er organisaties zoals de Internationale Raad voor zeeonderzoek (1902) en de Internationale Commissie voor het wetenschappelijk onderzoek van de Middellandse zee (1919) die tot taak hebben alle onderzoekingen in verband met de exploitatie van het noordelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan en de Middellandse zee te bevorderen.

Alle EEG-landen met uitzondering van Luxemburg zijn lid van de eerstgenoemde Raad, terwijl Frankrijk en Italië deel uitmaken van de Commissie voor de Middellandse Zee.

Sedert 1959 bestaat er een regionale raad voor de visvangst, die opgericht is door de F.A.O., n.l. de Algemene Raad voor de visvangst in de Middellandse Zee, waarvan Frankrijk en Italië lid zijn.

In het kader van de Europese Conferentie over de visserij (Londen, 3 december 1963 - 2 maart 1964), hebben de aanwezige delegaties een resolutie aangenomen waarin werd aangedrongen op het treffen van alle nodige maatregelen voor een betere instandhouding van de rijkdommen der zee.

C. DE PRODUKTIE MIDDELEN EN HUN STRUCTUUR

1. De visserijvloot in de EEG en haar structuur.

- a) De structuur van de visserijvloot loopt in de diverse lid-staten sterk uiteen.

De voornaamste verschillen betreffen

- i) het aantal schepen
- ii) het scheepstype
- iii) de bruto-tonnage der diverse typen
- iv) het motorvermogen
- v) de verouderingsgraad
- vi) de technische uitrusting voor opsporing en vangst
- vii) de bewerkings- en conserveringsinrichtingen aan boord

Sommige van deze verschillen komen in de volgende tabel tot uiting (1963): (1) (zie deel I van het Verslag).

Land	aant.schepen	B.R.T.	P.K.(voorl.)
B.R. Duitsland	1.951	151.505	345.524
België	396	28.869	77.711
Frankrijk	13.829	268.646	781.815
Italië	16.050	142.268	559.007
Nederland	2.071	105.266	291.372

De structuur van de vloot ontwikkelt zich van jaar tot jaar. Uit de voor de jaren 1962 en 1963 beschikbare statistieken komen twee belangrijke kenmerken van de algemene ontwikkeling naar voren :

(1) Exclusief de aanvoer met zeil- en roeivaartuigen.

- behalve in Duitsland en België stijgt het aantal in de aart zijnde schepen voortdurend ;
- de tonnage per eenheid en het motorvermogen van de vaartuigen vertonen een neiging tot stijgen.

b) Van de vele factoren die aan de verschillen ten grondslag liggen dienen de volgende te worden genoemd:

- i) de uiteenlopende visserijmethoden
- ii) afstand, diepte, geologie en ecologie van de geëxploiteerde visgronden
- iii) plaatselijke tradities
- iv) toestand der markten en hun opnemingscapaciteit die de toepassing en ontwikkeling van bepaalde visserijtypen bepalen.
- v) het beleid der diverse lid-staten, gericht op planning van de scheepsbouwactiviteit en op de opbouw en ontwikkeling van bepaalde soorten van vissersvloten.

2. Vistuigen en vismethoden in de EEG.

a) De vangstmiddelen wisselen van gebied tot gebied afhankelijk van de omstandigheden (biologische, geologische enz.) in de beviste wateren, van de tradities, de techniekvoortgang, de beroepsopleiding van het personeel enz.

De in de Lid-staten meest gebruikelijke vistuigen zijn:

- i) de trawl (bodentrawl, zwevende trawl)
- ii) de ringzegen
- iii) het drijfnet
- iv) de vislijn

b) Van de op de bovengenoemde middelen berustende vismethoden overheerst in alle lidstaten de sleepnetvisserij, met dien verstande dat in Nederland het drijfnet en in Italië de ringzegen nog zeer belangrijk blijven.

.../...

3. De produktiviteit.

a) Het sterke uiteenlopen van de vlootsproduktiviteit en de arbeidsproduktiviteit in de lid-staten wordt verklaard door de eerdergenoemde structurele verschillen, de ongelijke invloed van factoren van psychisch-geografische aard alsmede door de ongelijke spreiding van het aanbod van arbeidskrachten.

De onderstaande tabel geeft voor 1963 een vergelijking van de "fysieke arbeidsproduktiviteit" en de "waarde van het produkt per visser" per lid-staat en tussen de lid-staten. Daarbij zijn de cijfers voor Duitsland op 100 gesteld.

Land	Fysieke arbeidsproduktiviteit	Waarde van de opbrengst van de vangst per visser
B.R. Duitsland	100	100
België	53	103
Frankrijk	22	56
Italië	5	21
Nederland	72	68

b) Onder de methoden tot handhaving of verhoging van het rendement kunnen worden genoemd:

- 1) verbetering van vistuig en vangstmethoden
- ii) uitrusting van de kleine schepen met motoren
- iii) de kleine schepen die bestemd waren voor seizoen visvangst geschikt te maken voor visvangst gedurende het gehele jaar,
- iv) voor de grote visserij een vloot van schepen met een groot tonnage te bouwen of uit te breiden en voor de visvangst in minder ver verwijderde wateren een vloot van een nieuw scheepstype met een middelgroot tonnage te bouwen of deze vloot uit te breiden.
- v) de schepen voor de visserij in de verest verwijderde of diepste visgronden met alle moderne hulpmiddelen uit te rusten,
- vi) de conserveringsmethoden voor vis aan boord te verbeteren.

.../...

Deze tendenties die in meerdere of mindere mate tot uitdrukking komen al naar gelang de situatie van de desbetreffende lid-staat gaan in groter verband gepaard met een internationale actie die er onder meer naar streeft de methoden ter bescherming van de rijkdommen der zee te verbeteren.

D. SUBSIDIES EN ANDERE FINANCIËLE HULP AAN DE VLOOT IN DE LID-STATEN

1. Motieven voor subsidies en andere financiële hulp.

- a) Tijdens de laatste jaren kan een toenemende tendentie van de zijde van de Lid-staten tot het nemen van maatregelen worden vastgesteld met het doel de vissers direkt of indirekt te steunen; deze maatregelen zijn van land tot land verschillend.
- b) De meeste steunmaatregelen worden door de volgende overwegingen gemotiveerd:

- i) fluctuerende exploitatieresultaten
- ii) toenemende kapitaalbehoefte
- iii) wijzigingen van structurele aard
- iv) onvoldoende inkomsten van de vissers
- v) het ontdekken van nieuwe visgebieden en onderzoekingswerkzaamheden,

c) De belangrijkste doeleinden van deze steunmaatregelen zijn:

- i) dekking van de kapitaalbehoeften,
- ii) Verhoging van de financierings- en exploitatiekosten,
- iii) verhoging van de inkomsten,
- iv) het scheppen van de mogelijkheid dat vissers sloopstypen en andere moderne produktiemiddelen kunnen gebruiken die zijn aangepast aan de gewijzigde omstandigheden van de visserij,
- v) het ondernemen van proefvisvangsten

2. Aard van de financiële hulp.

- a) De aard en de vorm van de steunmaatregelen verschillen al naar gelang van het doel van de subsidies en de omstandigheden die zich in de verschillende landen voordoen.

.../...

De belangrijkste steunmaatregelen zijn:

- i) garantie van de Staat t.a.v. leningen (Nederland)
- ii) leningen (Duitsland, België, Frankrijk en Italië)
- iii) slooppremies (Duitsland en België)
- iv) Subsidies voor de bouw en uitrusting van schepen (Frankrijk, Italië)
- v) verlaging van de rentevoet (Duitsland, België, Frankrijk en Italië)
- vi) aankoopsubsidies voor bepaald materieel (Duitsland)
- vii) produktiepremies (Duitsland)
- viii) financiering van het fonds voor prijsstabilisatie (België)
- ix) bijdragen voor proefvisvangsten (België, Frankrijk en Nederland)
- x) Subsidies van algemene aard.

- a) Tussen de desbetreffende Lid-staten bestaan er verschillen in de grootte van de begrotingsbedragen welke uitgetrokken zijn om de kosten van deze vormen van hulpverlening te dekken.

- b) Vermeld dient te worden dat verscheidene derde landen, zoals Denemarken, IJsland, Noorwegen, het Verenigd Koninkrijk en Zweden eveneens een subsidiepolitiek volgen voor de visserij, hetzij in de vorm van leningen, hetzij door direkt of indirekt de inkomsten der vissers te vergroten.

E. VOORZIENINGSBALANS (1962-63)

- a) De aanvoeren der Lid-staten van verse vis dekken (vanggewicht der aanvoeren) ongeveer 85 % van de behoefte aan verse vis der gemeenschap. Opgemerkt moet worden dat voor enkele vissoorten, die van groot belang zijn voor de verwerkende industrie, de aanvoeren in een geringer deel der totale behoefte (verse vishandel en verwerking) voorzien; voor haring en verwante soorten 71 % en voor tonijn 40 %.

.../...

- b) In de groep verse schaal- en weekdieren bedraagt de zelfvoorzieningsgraad der EEG 90%, berekend op dezelfde basis ;
- c) De zelfverzorgingsgraad bedraagt in de groep eenvoudig bereide vis (gezouten, gedroogde of gerookte vis) 84% (produktgewicht);
- d) De visverwerkende industrie voorziet de markt van vol- en halfconserven der EEG met 71% (produktgewicht).

F. BUITENLANDSE HANDEL

1. Handel in vis en visprodukten

- a) De orde van grootte van de totale handel van de EEG bedraagt (1963)
  - intracommunautaire handel ongeveer 203.000 ton = 63 milj. re.
  - invoer uit derde landen ongeveer 546.000 ton = 241 milj. re.
  - uitvoer naar derde landen ongeveer (1) 113.000 ton = 47 milj. re.
  - netto-invoer van de EEG ongeveer 433.000 ton = 195 milj. re.
- b) De structuur van de handel der Gemeenschap kan als volgt worden samengevat : (zie voor meer bijzonderheden deel II, hoofdstuk VI van het Verslag).

Goederensoort	Invoer uit derde landen			Uitvoer naar derde landen			Netto invoer			Intracommunautaire handel		
	h	%	w	h	%	w	h	%	w	h	%	w
Vis, vers, gekoeld en bevroren	56		39	48		44	59		37	44		53
Vis, gez., gedr., gerookt	13		14	38		30	6		10	21		19
Verse schaal en weekdieren	7		9	1		2	8		10	30		14
Vol- en half-conserven van vis	24		39	13		24	27		43	5		14
Vol- en half-conserven van schaal en weekdieren												
Totaal EEG	100		100	100		100	100		100	100		100

(1) Met inbegrip van de rechtstreeks van de visgronden in buitenlandse havens aangevoerde hoeveelheden en van de leveringen aan de Sovjet-zone van Duitsland.

.../...

De aandacht dient gevestigd te worden op de zeer belangrijke plaats die verse vis en conserven in de invoer uit derde landen innemen.

- c) Het handelsverkeer binnen de Gemeenschap is, voor wat vis en visprodukten betreft, sedert de inwerkingtreding van het Verdrag van Rome slechts weinig toegenomen, zoals uit de volgende aanwijzingen blijkt.

De index van de intracommunautaire handel bedroeg in 1963.

119 naar hoeveelheid (1958 = 171.000 t = 100)

170 naar waarde (1958 = 36,5 mln RE = 100)

- d) Nederland is de enige Lid-staat met een netto-uitvoeroverschot van vis en visprodukten zowel ten opzichte van de EEG-partners als ten opzichte van derde landen. In alle overige Lid-staten is de invoer groter dan de uitvoer, ongeacht de herkomst of de bestemming.
- e) De Nederlandse uitvoer gaat vooral naar de EEG-partners terwijl de invoer in hoofdzaak uit deze landen afkomstig is; evenwel dekken deze exporten slechts een deel der invoer-behoeften der EEG.

De Italiaanse en de Duitse importen zijn voornamelijk afkomstig uit derde landen. De Belgisch-Luxemburgse Economische Unie voorziet zich over het algemeen op de communautaire markt terwijl de Franse invoer gelijkelijk verdeeld is over Lid-staten en derde landen.

- f) Onderstaande tabel geeft een overzicht van de belangrijkste landen, welke naar de Gemeenschap exporteren (1963): (zie voor meer bijzonderheden deel II, hoofdstuk VI van het Verslag).

.../...

1963

L A N D E N	Vis vers en bevroren		Vis, gez. gedroogt gerookt		Schaal- en Weekd.		Vol- en halfcons van vis schaald.				TOTAAL	
	h	w	h	w	h	w	h	w	h	w	h	w
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
Denemarken	46	35	20	14	5	1	1	1	6	5	29	16
Japan	13	17	-	-	9	5	17	17	19	21	12	14
Noorwegen	10	14	21	32	1	8	3	3	2	3	9	11
Portugal	1	1	-	-	25	9	27	24	-	-	8	9
Marokko	2	3	-	-	4	8	21	20	2	2	6	9
Spanje	1	1	22	23	15	6	3	5	4	1	5	6
IJsland	12	7	17	16	-	1	2	1	-	-	9	5
Zweden	5	3	-	-	-	-	-	-	1	1	3	1
Joegoslavië	1	1	-	-	2	1	5	4	-	-	2	2
U.R.S.S.	-	-	-	-	-	-	1	2	46	47	1	3
Verenigd Koninkrijk	2	3	8	6	7	13	.	.	.	.	3	3
Ierland	.	.	4	1	6	5	.	.	.	.	1	1
Andere derde landen	7	15	7	9	26	43	20	23	19	19	12	20
Derde landen totaal	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
h = 1.000 t.	307,5	93,4	70,6	33,2	36,2	20,5	124	82,3	8,1	13	546,3	241,8
w = Mln RE												

2. Invoerregeling

a) Bij de inwerkingtreding van het Verdrag van Rome vertoonden de invoerregelingen van de Lid-Staten bijzonder grote onderlinge verschillen zowel wat betreft de douanerechten op de verschillende ingevoerde goederen als wat betreft de restrictieve invoermaatregelen.

De uitvoering van de bepalingen van het Verdrag inzake de douane-unie heeft deze verschillen verkleind in het bijzonder voor wat betreft de sector eenvoudig bereide vis, de vol-conserven en de half-conserven.

.../...

Op het gebied van de regeling van de invoer van verse vis zowel uit de Lid-Staten als uit derde landen bestaan er echter nog steeds aanzienlijke verschillen.

b) Wat de intracommunautaire douanerechten betreft vond de geleidelijke interne tariefverlaging volgens de bepalingen van het Verdrag voortgang. Het tarief bedroeg tot 31.12.65 45% van het basistarief dat op 1.1.1957 werd toegepast (1). Wel dient opgemerkt te worden dat de nog tussen de Lid-staten geldende douanerechten voor het grootste deel der verse vis van land tot land verschillen tussen 0 (Benelux) en 14,85 % (Frankrijk).

Wat de restrictieve invoermaatregelen betreft zijn de bilaterale contingenten omgezet in globale contingenten of werd overgegaan tot openstelling van contingenten op basis van de nationale productie van de betrokken goederen.

Hoewel het bedrag van deze globale contingenten op grond van de Verdragsbepalingen werd verhoogd, moet worden gezegd dat hun huidige omvang nog zodanig is dat zij althans voor sommige van de onderhavige goederen, een belemmering vormen van het handelsverkeer tussen de Lid-staten.

Anderzijds kan erop worden gewezen dat de globale contingenten voor sommige goederen, zoals bijvoorbeeld verse en bevroren haring (BLEU en Nederland) alsmede gezouten kabeljauw, geconserveerde sardines en tonijn conserven (Frankrijk) zo groot zijn geworden dat de omstandigheid dat er niet geheel gebruik van werd gemaakt ertoe heeft geleid dat de handel in de desbetreffende goederen is geliberaliseerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 33, lid 4, van het Verdrag. De contingentering van andere zeevissen dan haring, sprot, spiering voor de BLEU, tonijn, verse en bevroren sardines voor Frankrijk, werd in 1964 afgeschaft.

c) Door de afschaffing per 1 januari 1962 van 30 % van het bestaande verschil tussen de nationale rechten enerzijds en het percentage van het gemeenschappelijke douanetarief anderzijds werd een eerste aanpassing van de nationale rechten aan het gemeenschappelijke douanetarief (GDT) tot stand gebracht. Op 1.1.66 vond een verdere aanpassing van 30% plaats.

(1) 35% vanaf 1.1.66.

- d) Het effect van deze eerste aanpassing werd echter gedeeltelijk teniet gedaan door de toekenning van bepaalde tariefcontingenten met een verlaagd invoerrecht of met vrijdom van recht of de machtiging toegestaan op verzoek van de betrokken lid-staten. Deze contingenten zijn met name gevraagd voor grondstoffen (haring en tonijn) voor de verwerkende industrie.
- e) In de bestaande regelingen ten opzichte van de derde landen is geen belangrijke wijziging gekomen.

G. DE MARKT VAN VERSE VIS

1. Het aanbod.

- a) De omvang van het totale aanbod (produktie plus invoer) wordt in het bijzonder beïnvloed door de fysische factoren waarvan de resultaten van de vangst in sterke mate afhangen zowel uit het oogpunt van de hoeveelheid als van de samenstelling.

Het totale volume van het aanbod in de EEG vertoont in de loop van de laatste 10 jaren, afgezien van bepaalde schommelingen van het ene jaar op het andere, een zeer lichte tendens tot stijging.

- b) Wat de ontwikkeling van het aanbod in de loop van de tijd betreft kan worden opgemerkt dat de totale omvang van de aanvoer van de EEG tamelijk sterke maandelijkse schommelingen vertoont.

Deze schommelingen zijn nog sterker indien men de aanvoer onderverdeelt in vissoorten of groepen van vissoorten. De omvang van de aanvoer en bijgevolg die van het aanbod is dus aan krachtige seizoenschommeling van de produktie onderhevig.

Voor sommige vissoorten kan op verscheiden markten eveneens een aanmerkelijke schommeling van de ene dag op de andere worden waargenomen.

.../...

- c) De graad van concentratie van het aanbod in de verschillende landen van de Gemeenschap hangt in de eerste fase van de afzet vooral af van de graad van concentratie of verspreiding van de aanvoerhavens, terwijl de toeltreffendheid en de uitgestrektheid van de distributienetten alsmede de concentratie van de bevolking de voornaamste bepalende factoren zijn voor de graad van concentratie van het aanbod op de verbruiksmarkten.

De grootste concentratie van de aanvoer van visserijprodukten komt voor in sommige aanvoerhavens aan de Noordzee en het Kanaal. In andere delen, en in het bijzonder langs de kust van de Middellandse Zee, is het aanbod daarentegen bijzonder verspreid.

2. De vraag

- a) De consumptie van vis per hoofd bedraagt in de EEG 11,3 kg en varieert in de Lid-Staten van een minimum van 8,9 kg tot een maximum van 13,9 kg, (netto vanggewicht) en vertoont een aanzienlijke stijging ten opzichte van de voorafgaande jaren.

De vraag naar vis hangt natuurlijk af van belangrijke factoren zoals de verhouding tussen de prijs voor vis en die voor concurrerende voedingsmiddelen en het inkomenspeil van de verbruikers.

Van de overige voor de vraag bepalende factoren kunnen genoemd worden :

- i) de kwaliteit van de aangeboden goederen ;
- ii) de gevarieerdheid van het aanbod;
- iii) de seizoenschommelingen;
- iv) de verbruiksgewoonten;
- v) de omvang en de doeltreffende organisatie van de distributiekanaalen en de propagandamiddelen.

- b) Het verbruik per hoofd vertoont een stijging in Frankrijk en Italië, terwijl het in België en Duitsland, ondanks vele schommelingen een dalende tendens vertoont. Het verbruik is in Nederland min of meer gelijk gebleven.

Wel kan worden opgemerkt dat de verbruiker in de loop van de laatste jaren zijn keus hoe langer hoe meer laat vallen op gemakkelijk te bereiden en te verteren voedingsmiddelen, zodat de mogelijkheden van de uitbreiding van de consumptie van vis betrekkelijk groot mogen worden geacht.

Van de genoemde factoren die beslissend zijn voor de ontwikkeling van het verbruik moet met name worden genoemd de inkomensstijging van de verbruikers alsmede de verbetering van de kwaliteit van het produkt.

- c) De totale omvang van de vraag is aan zeer sterke seizoen - en dagschommelingen onderhevig, zulks in verband met de schommelingen in de ontwikkeling van de eerder genoemde factoren.

Deze schommelingen treden in geringe mate op bij de vraag naar bepaalde vissoorten zoals bv. haring, sardines en tonijn, in het bijzonder als gevolg van de vrijwel constante vraag van de zijde van de verwerkende industrie.

3. Organisatie van de vishandel

- a) De verschillen in de structuur van de handel in de diverse Lid-staten worden vooral veroorzaakt door de onderlinge afwijkingen wat betreft de graad van concentratie van de aanvoer alsmede door verschillen in de afstanden van de aanvoerhavens tot de consumptie-centra.
- b) De structuur van de handel is over het algemeen minder ingewikkeld in streken waar de graad van concentratie van het aanbod het hoogst is en de afstanden van de aanvoerhavens naar de verbruikscentra kort zijn.

Dit geldt met name voor Nederland, België, en gedeeltelijk voor de Bondsrepubliek Duitsland en Frankrijk. In dit geval zijn de grote markten in de aanvoerhavens de plaats waar de belangrijkste handels-transacties worden uitgevoerd door tussenkomst van een beperkt aantal tussenpersonen en onder toepassing van het veilingssysteem.

Ingewikkelder is de structuur van de handel in vis en visserijprodukten daarentegen in Italië waar de situatie afwijkt van die in de eerder genoemde landen en waar de spreiding van aanvoer een aanbod bundeling van deze aanvoer noodzakelijk maakt en uit dien hoofde een ingewikkelder distributiesysteem heeft doen ontstaan mede in verband met de grote afstanden tussen aanvoerhavens en consumptie-centra.

- c) Distributie en vervoer moeten, gezien het bederfelijke karakter van dit voedingsmiddel, beide voldoen aan de fundamentele eis dat de handelstransacties snel tot stand komen en dat vervoersmiddelen met koeling worden gebruikt.

Het distributienet kan als volgt verdeeld worden:

- i) "produktie-markt" (verkoop van producent aan handel)
 ii) "groothandels-markt" (verkoop van handel aan handel)
 iii) "kleinhandels-markt" (verkoop van handel aan verbruiker)
- d) De belangrijkste kopers op de "produktie-markt" zijn:
- de groothandelaren die vooral de handelsschakels in het binnenland voorzien; en die in enkele visserijhavens beschikken over fileerinrichtingen
  - de diepvriesinrichtingen
  - de verwerkende industrie.

Binnen de grenzen waarin de werking van de markt dat toestaat nemen ook kleinhandelaren en grootverbruikers rechtstreeks deel aan het rechtstreeks kopen op de "produktie-markten".

.../...

e) Op de "groothandelsmarkt" - treden op:

- groothandelaren die betrekken hetzij rechtstreeks van de producenten, hetzij van groothandelaren en andere handelaren, die op de produktiemarkt ingevoerd zijn, en
- andere tussenpersonen als "mandataires", commissionairs, e.d. die voor rekening handelen van producenten of van groothandelaren die eveneens op de "produktiemarkt" optreden.

Al deze handelaren zorgen niet alleen voor de voorziening ter plaatse van viswinkels, kruideniers - vishandelaren en grootverbruikers (kantines, visrestaurants, kazernes, kloosters) maar ook van viswinkels die in de omgeving gevestigd zijn en van de ambulante handel.

f) Het kleinhandelsnet omvat uiteenlopende vormen van bedrijfsuitoefening. Zowel de op de visverkoop gespecialiseerde viswinkels enerzijds als de winkels die een onderdeel vormen van de algemene levensmiddelen handel en de gemengde filiaal bedrijven (supermarkten, zelfbedieningswinkels) maken er deel van uit.

Terwijl tot heden het merendeel van de verkoop van verse vis, van vissalades e.d. en van de gerookte visprodukten verhandeld wordt door middel van de gespecialiseerde viswinkels, nemen de filiaalbedrijven, de zelfbedieningsbedrijven en de supermarkten een overwegende plaats in bij de verkoop van vol- en halfkonserven.

Deze kleinhandelsbedrijven genieten in vergelijking met de gespecialiseerde viswinkels een belangrijk voordeel, daar:

.../...

- i) een uitgebreid assortiment van goederen een betere risico-verdeling geeft.
- ii) zij grotendeels verbonden zijn aan een centrale organisatie die voor hun aankopen zorgdraagt.

4. Prijsvorming van verse vis en marktinterventies in de Lid-Staten

a) Gezien vooral de aard van sommige aanbod- en vraagfactoren kan worden vastgesteld dat het prijspeil op een niet-gereguleerde markt voor een zodanig aan bederf onderhevig voedingsmiddel als vis aan uiterst sterke schommelingen onderhevig is.

Verder blijkt dat de gunstigste omstandigheden wat het volume van de aanvoer betreft zelden samengaan met een optimale opnamecapaciteit van de markt. Derhalve kan het evenwicht tussen vraag en aanbod op de markt van de onderhevige goederen op een prijsniveau komen te liggen dat niet in overeenstemming is met de wens van de producent, zulks in het licht van de kosten van voortbrenging.

b) Teneinde een zekere stabilisatie van de prijzen te bereiken en de verliezen van de producenten zoveel mogelijk te beperken, zijn sommige Lid-Staten overgegaan tot invoering of bevordering van door de beroepsorganisaties te nemen maatregelen welke zijn gericht op:

- i) vergroting van de consumptie
- ii) voorkoming van een daling van de prijzen beneden een vastgestelde minimumprijs, zulks wanneer bijzondere marktomstandigheden hiertoe zouden kunnen leiden,
- iii) stabilisatie voor een bepaalde campagne van de prijsniveaus voor de verwerkende industrie.

c) Onder de sub i) bedoelde maatregelen vallen met name de toepassing van kwaliteitsnormen met betrekking tot de gradering en de presentatie van de produkten; deze maatregelen worden door vrijwel alle Lid-staten toegepast.

.../...

Onder ii) valt onder andere de invoering van een "minimum-veilingprijs"; deze maatregel wordt in verschillende vormen toegepast door de Bondsrepubliek Duitsland, België, Frankrijk en Nederland, onder andere voor de volgende vissoorten: haring, makreel, kabeljauw, schelvis, koolvis en -met uitzondering van Frankrijk - roodbaars. Opgemerkt dient te worden dat de minimum-veiling-prijzen in de bovengenoemde Lid-staten verschillend zijn.

Onder de sub iii) bedoelde maatregelen dient te worden gewezen op de vaststelling van een prijs welke voor een of meer campagnes geldt, en welke voor de toelevering van grondstoffen aan de verwerkende industrie (Frankrijk, BR Duitsland en Nederland) of voor handelstransacties tussen producenten en handelaren (Nederland) in acht worden genomen.

- d) De invloed van de producenten (reders, vissers) is in iedere Lid-staat anders. In de Bondsrepubliek Duitsland, België, Frankrijk en Nederland komt deze in het bijzonder tot uiting bij de vaststelling van het niveau der minimum-veiling-prijzen en van de vaste seizoenprijzen voor een aantal vissoorten.

In Italië is de situatie anders; daar is de invloed van de producenten op de prijsvorming over het algemeen zeer gering, hoewel bij het georganiseerde bedrijfsleven en de overheid een streven merkbaar is deze invloed te vergroten.

- e) Vermeld kan worden dat in het merendeel der Europese derde landen die de visserij bedrijven, eveneens maatregelen worden toegepast om de markt te stabiliseren, bijv. minimum veilingprijzen, vaste prijzen, gegarandeerde prijzen, seizoenkontrakten, enz. ...

.../...

5. Vervoer.

- a) Het vervoer van vis geschiedt per spoor of met vrachtauto's. Voor zendingen vis welke bestemd zijn voor plaatsen welke minder dan 300 km verwijderd liggen van de aanvoerhavens, wordt meestal gebruik gemaakt van vrachtauto's, gedeeltelijk zelfs van auto-lijndiensten. In Nederland, België en Italië vindt het vervoer van zeevis hoofdzakelijk met vrachtauto's plaats. In Frankrijk en de Bondsrepubliek, waar de afstanden naar de consumptie markten groot zijn, zijn de per rail vervoerde hoeveelheden zeer hoog (BR Duitsland : 80 %)

- b) De meest opvallende bijzonderheden van de distributie en het vervoer van vis zouden als volgt kunnen worden samengevat:

- i) samengesteldheid van de groep kopers, vooral op de "produktiemarkten",
- ii) geringe belangstelling van de gespecialiseerde viswinkels voor de verkoop van diepgevroren vis,
- iii) onvolledige diepvries ketting, met name in de sector van het plaatselijk railvervoer en in het algemeen in het wegvervoer,
- iv) groot aantal plaatsen van verzending en van bestemming, waardoor de lengte en de duur van het traject vergroot wordt,
- v) onvermijdelijk gebruik van speciale zeer kostbare vervoermiddelen, welke onregelmatig benut kunnen worden.

.../...

H. VISVERWERKENDE INDUSTRIE1. Grondstoffen

- a) De verwerking is voor de verhoging van de waarde en voor de afzet van de visserijprodukten van de allergrootste betekenis. Zij maakt het o.a. mogelijk een verstoring van het evenwicht tussen het aanbod van het verse produkt en de vraag binnen bepaalde grenzen weg te nemen.
- b) Van de totale beschikbare hoeveelheid vis, schaal- en weekdieren in de EEG is 48 % bestemd voor de verwerkende industrie d.w.z., 42 % wordt ten behoeve van de menselijke consumptie verwerkt en 6 % wordt verwerkt tot vismeel en visoliën. Zoals uit de volgende tabel blijkt vertoont het voor verwerking bestemde percentage tussen de Lid-staten onderling aanzienlijke verschillen :

Bondsrepubliek Duitsland :	71 %
België :	24 %
Frankrijk :	34 %
Italië :	34 %
Nederland :	56 %

- c) Hoewel in elk der Lid-staten de samenstelling van de groep vissoorten die verwerkt worden verschillend is en de verwerkingsmethoden eveneens een grote veelzijdigheid vertonen, blijkt in het algemeen de verwerking geconcentreerd te zijn op één enkele vissoort, welke voor een bepaald land minstens 50% van de totale te verwerken hoeveelheid vormt.

De meest verwerkte vissoort is in

de Bondsrepubliek Duitsland haring (vol en half-conserven, meel, haring (gezouten)),
België haring (gerookt en gemarineerd),

.../...

Frankrijk kabeljauw, gezouten
Italië tonijn (half-conserven)
Nederland haring (gezouten, gerookt)

2. Vervaardiging van eindprodukten.

- a) De EEG produktie van gezouten en gerookte vis is sedert 1959, ondanks grote jaarlijkse schommelingen ongeveer gelijk gebleven, terwijl de produktie van halfconserven en volconserven aanzienlijk gestegen is.

- b) Op het gebied van de koeltechniek dient onderscheid te worden gemaakt tussen het bevriezen van vis, teneinde de grondstoffen (haring, sardines, tonijn) voor korte tijd te kunnen opslaan in verband met de bevoorrading van de verwerkende industrieën en het snelvriezen van vis, voornamelijk van voor de consumptie bestemde visfilet die naast verse vis ter verkoop wordt aangeboden.

De produktie van diepgevroren vis heeft zich gedurende de laatste jaren op opmerkelijke wijze ontwikkeld.

De zich steeds meer uitende voorkeur van de verbruiker voor gebruiksklare levensmiddelen alsmede de mogelijkheid om ook in de algemene levensmiddelen-winkels, welke zich in streken bevinden waar viswinkels niet meer rendabel zijn, te kopen, hebben geleid tot een belangrijke verhoging van het verbruik van diepgevroren vis.

- c) De voor de vervaardiging van vismeel bestemde grondstof bestaat hoofdzakelijk uit afvallen, afkomstig van de behandeling of de verwerking van vis, met name van het fileren, en voorts uit hiertoe gevangen vis alsmede uit afgekeurde vis en marktoverschotten. De produktie van vismeel en visolie is stabiel. Het verbruik van vismeel stijgt sterk doch dat van visolie is stabiel gebleven.

.../...

Opgemerkt dient te worden dat de vraag naar vismeel voor veevoeder de laatste jaren voortdurend is gestegen en in de toekomst nog zal toenemen.

3. Struktuur van de visverwerkende industrie in de Lid-staten.

a) Uit de vergelijking van de situatie van de visverwerkende industrie in de EEG-landen blijkt dat er belangrijke verschillen bestaan ten aanzien van structuur, volume en samenstelling van de gebruikte grondstoffen en bijgevolg eveneens ten aanzien van de eindprodukten.

In dit verband blijkt de structuur en het productiepotentieel van de verwerkende industrie van land tot land te verschillen; dit vindt zijn oorzaak in het verschil in de eisen die men stelt, n.l.:

- een betere benutting van de nationale visvangst te waarborgen of
- ongeacht de herkomst van de grondstof, zoals iedere tak van de levensmiddelenindustrie, bij te dragen tot de voorziening van de bevolking.

b) De moeilijkheid om arbeidskrachten, in het bijzonder seizoenarbeiders, aan te trekken heeft vele visverwerkende industrieën ertoe gebracht hun productie meer en meer te mechaniseren. Hierdoor is een rationelere productie ontstaan die in alle Lid-staten tot bedrijfsconcentratie en tot het oprichten van grotere productie-eenheden heeft geleid.

c) Tenslotte rijzen er verschillende gemeenschappelijke vraagstukken:

i) het is niet steeds mogelijk om gedurende het gehele jaar een optimaal gebruik te maken van de productiecapaciteit (zowel wat betreft de personeelsbezetting als de installaties) van de bedrijven, en zulks voornamelijk als gevolg van de onregelmatigheid der aanvoeren.

ii) de visverwerkende industrie is steeds een zeer arbeidsintensieve industrietak geweest. De arbeidskosten vormen dan ook een belangrijk deel van de kostprijs. Bovendien wordt het in bijna alle Lid-staten steeds moeilijker om aan de benodigde arbeidskrachten te komen.

iii) bovendien is de concurrentie groot van eindprodukten uit derde landen afkomstig, waar de industrie onder gunstiger arbeids- en productievoorwaarden kan werken.

d) Enkele derde landen, die de visserij uitoefenen, bezitten een belangrijke visverwerkende industrie. De grootste producenten (Japan, Portugal, Marokko, Spanje en Noorwegen) fabriceren niet uitsluitend voor hun eigen markt, maar exporteren ook eindprodukten en halffabrikaten.

Zodoende treden zij, voor wat betreft de exporten van visconserven, op de wereldmarkt als concurrenten van de Lid-staten op.

Bepaalde genoemde derde landen exporteren niet alleen eindprodukten maar ook grondstoffen.

HOOFDSTUK X - RICHTLIJNEN VOOR EEN GEMEENSCHAPPELIJK BELEIDA. ALGEMENE BESCHOUWINGEN1. De visserij in het kader van het economisch leven als geheel

De visserij vormt een bijzonder onderdeel van de sector "landbouw" van de lid-staten; om deze reden moeten haar relatieve betekenis, evenals het effect van de door de lid-staten op het gebied van de visserij getroffen maatregelen van economisch-politieke aard worden beoordeeld in verband met de algemene economische toestand van de lid-staten en diens gevolge van de Gemeenschap.

Het visserijbedrijf en de ontwikkeling daarvan worden immers in hoge mate bepaald door de algemene economische toestand en door de situatie op het ontwikkelingsniveau in andere sectoren van het economisch leven. Van de factoren welke deze nauwe samenhang tussen de visserij en het economisch leven in het algemeen of in de verschillende sectoren kenmerken dienen in het bijzonder te worden genoemd:

- de algemene economische ontwikkeling, en met name de levensstandaard van de bevolking, welke bepalend zijn voor de consumptiemogelijkheden en, in verband daarmee, de afzetmogelijkheden voor visserijprodukten;
- het algemene prijspeil alsmede het prijspeil van de levensmiddelen die vergelijkbaar zijn met de produkten van de zee, welke bepalend zijn voor het volume van de vraag naar de betrokken produkten;
- het loonpeil en de overige arbeidsvoorwaarden in de andere sectoren van de economie, welke van invloed zijn op het aantal arbeidskrachten en de hoogte van de lonen in de visserij, zowel ten aanzien van de bemanningen van visserijvaartuigen als ten aanzien van de arbeidskrachten aan land, die werkzaam zijn in de bedrijven welke de produkten van de zee verwerken, verpakken en verzenden;

.../...

- de door andere takken van bedrijvigheid te vervullen behoeften van het visserijbedrijf aan schepen, uitrusting (motoren, vistuig..) alsmede grond- en hulpstoffen (ijs, motorbrandstoffen, verpakkingsmateriaal ...);
- de betekenis van de visserij in verband met de grondstoffenvoorziening van andere industrieën of sectoren dan de eigenlijke visindustrie zoals de chemische industrie en de veeteelt.

2. Verschillen tussen de lid-staten met betrekking tot het visserijbedrijf

Deze samenhangen alsmede het feit dat de nationale economieën een uiteenlopende groeipercentage vertonen, zowel in het algemeen als per sector, vormen ten dele een verklaring voor de verschillen welke zich tussen de landen van de Gemeenschap op het gebied van het visserijbedrijf voordoen.

Deze uiteenlopende situatie, die in de voorafgaande hoofdstukken werd toegelicht, tezamen met de natuurlijke verschillen die voortvloeien uit de eigen geografische en geopolitieke omstandigheden in elk der landen gaan uiteraard gepaard met belangrijke verschillen in het door de lid-staten ten aanzien van de visserij gevoerde economisch en marktbeleid.

Dit beleid kan, al naar gelang van het geval, gebaseerd zijn op het stelsel van vrije markteconomie dan wel een meer of minder ver doorgevoerd systeem van overheidsingrijpen in het stadium van de productie of in de marktinhouden.

Het overheidsingrijpen in het stadium van de productie geschiedt door middel van subsidies of financiële steunmaatregelen, waarvan aard en omvang van land tot land aanzienlijk verschillen.

Hetzelfde geldt voor het marktbeleid, dat in het ene geval coördinerende maatregelen tot prijsstabilisatie kan inhouden, terwijl in het andere geval de prijsvorming geheel wordt overgelaten aan het vrije spel van vraag en aanbod.

.../...

Voorts kunnen in verband met het marktbeleid en de mate van zelfvoorziening eveneens belangrijke verschillen worden geconstateerd met betrekking tot de maatregelen tot bescherming van de nationale markt en derhalve ook met betrekking tot het handelsbeleid ten opzichte van derde landen.

Gezien de huidige situatie in het visserijbedrijf bestaat de indruk dat de toepassing van de bepalingen van het Verdrag - met name inzake het vrije verkeer van goederen, gemeenschappelijke mededingingsregels, het recht van vestiging alsmede de afschaffing van elke discriminatie op grond van de nationaliteit en de vrijheid van aanvoer van de gevangen vis in alle havens van de EEG - tot ernstige verstoringen zou kunnen leiden en een belangrijke vermindering van het inkomen van de vissers en van de rentabiliteit der investeringen tot gevolg zou kunnen hebben, indien zij niet gepaard zou gaan met de tenuitvoerlegging van bepaalde maatregelen zowel door de Lid-Staten als door de Gemeenschap.

Deze, in het kader van een gemeenschappelijk beleid der Lid-Staten met elkaar in overeenstemming te brengen maatregelen, moeten enerzijds gericht zijn op afschaffing van de geconstateerde dispariteiten terwijl zij het anderzijds mogelijk moeten maken dat de nodige aanpassingen en de gewenste specialisatie tot stand komen, opdat de noodzakelijke voorwaarden kunnen worden geschapen voor het verwezenlijken van één enkele markt voor de produkten van de zee.

Op deze markt zal iedere discriminatie tussen producenten en consumenten uitgesloten zijn en zal het handelsverkeer plaatsvinden onder omstandigheden welke overeenkomen met die welke bestaan op een nationale markt.

Om deze redenen dient men de doelstellingen en de grondbeginselen van dit gemeenschappelijk beleid te omschrijven en de richtlijnen te bepalen welke aangehouden moeten worden bij de uitwerking en de tenuitvoerlegging van passende maatregelen ter bereiking van deze doelstellingen.

.../...

B. DOELSTELLINGEN

De produkten van de zee zijn opgenomen in bijlage II van het Verdrag van Rome en de artikelen 38 t/m 47 betreffende de landbouw zijn daarop van toepassing. De belangrijkste doelstellingen van een gemeenschappelijk visserijbeleid zijn derhalve eveneens omschreven in artikel 39 van het Verdrag; deze doelstellingen zijn:

- de produktiviteit van het visserijbedrijf te doen toenemen door de technische vooruitgang te bevorderen en door zowel de rationele ontwikkeling van de produktie als een optimaal gebruik van de produktiefactoren, met name van de arbeidskrachten, te verzekeren;
- aldus de vissersbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren met name door de verhoging van het hoofdelijk inkomen van hen die in het visserijbedrijf werkzaam zijn;
- de markten te stabiliseren;
- de voorziening veilig te stellen;
- redelijke prijzen bij de levering aan verbruikers te verzekeren

C. GRONDBEGINSELEN VAN EEN GEMEENSCHAPPELIJK BELEID

Evenals ten aanzien van de landbouw en overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag, dient bij het tot stand brengen van een gemeenschappelijk beleid rekening gehouden te worden met de bijzondere aard van het visserijbedrijf, de bijzondere vormen van de maatschappelijke structuur, de structurele en natuurlijke ongelijkheid tussen de verschillende gebieden en het feit dat het visserijbedrijf nauw verweven is met het economisch leven van de lid-staten.

.../...

1. Gemeenschappelijke kenmerken van de visserij en de landbouw.

Het visserijbedrijf komt op belangrijke punten overeen met de landbouw en de vraagstukken die zich in de visserij voordoen zijn veelal van dezelfde aard als die welke men in de landbouw ontmoet. De overeenstemming heeft met name betrekking op:

- de afhankelijkheid van natuurlijke factoren van klimatologische of fysisch-chemische aard, welke niet aan de menselijke wil zijn onderworpen en die seizoenschommelingen veroorzaken die de regelmaat in de aanvoer verstoren en de aanpassing van de beschikbare hoeveelheden aan de behoeften van de markt bemoeilijken.
- de belangrijke en dikwijls niet te voorziene variaties in het volume en de aard van de produktie en, dientengevolge, in de marktprijzen;
- het aan bederf onderhevig zijn van de produkten;
- het betrekkelijk inelastisch zijn van de vraag naar levensmiddelen;
- de moeilijkheden bij het opstellen van prognoses inzake de produktie en dientengevolge bij een "ex ante" berekening van de kosten.

2. Specifieke kenmerken van de visserij.

Het visserijbedrijf vertoont echter op verschillende punten diepgaande verschillen met de landbouw, waarop reeds nu de aandacht dient gevestigd te worden:

- de schommelingen in de produktie zijn sterker dan bij de meeste landbouwprodukten. Ondanks de technische verbetering nl. en de vergroting van het wetenschappelijk inzicht in het zeemilieu, blijft

.../...

de rol die het toeval speelt in het produktieproces belangrijker, omdat voor de visser niet de mogelijkheid bestaat bij een eventueel onvoldoende opbrengst van de "bodem" gebruik te maken van compenserende middelen, zoals kunstmest;

- de investeringen die vereist zijn voor de exploitatie van visgronden in volle zee gaan steeds meer de financiële mogelijkheden van de traditionele ondernemingen in de visserij te boven en zijn veelal niet te vergelijken met de investeringsprogramma's van kleine of middelgrote landbouwbedrijven;

- de visreserves zijn publiek noch particulier eigendom, maar "res communis"

De uitzonderingen op de vrije bevissing van de zee betreffen slechts de territoriale wateren en de zogenaamde "aangrenzende" gebieden, die uitsluitend bevestigd mogen worden door vissers van (niet tot de Gemeenschap behorende kuststaten of door vissers van vreemde staten op wie bijzondere machtigingen, vervat in bilaterale overeenkomsten, van toepassing zijn. Door dit gemeenschappelijk terrein van de volle zee, dat in feite het belangrijkste deel vormt van de door de vissers van de EEG bevestigde gebieden, wordt het internationale karakter van het visserijbedrijf duidelijk tot uitdrukking gebracht.

- de meeste vissoorten, en met name de verschillende soorten zeevis, hebben geen vaste verblijfplaats, waardoor er bepaalde reserves zouden bestaan; biologische en hydrologische wisselingen veroorzaken migratie van de vis en seizoensmatige of cyclische verplaatsing van de visreserve, die verbeterd en in stand dient te worden gehouden. Om deze reden is de produktie in hoge mate afhankelijk van voortdurende en kostbare wetenschappelijke onderzoeken die slechts op lange termijn positieve resultaten kunnen opleveren;

.../...

- de visserij heeft van ouds her een eigen karakter, dat op menselijk vlak tot uiting komt in een min of meer op zich zelf gericht zijn van de vissers, hetgeen verband houdt met hun bijzondere leefwijze en met de voortdurende gevaren waaraan zij op zee zijn blootgesteld.

3. De werkingssfeer van het gemeenschappelijk beleid

Gezien het feit dat de zeevisserij voor alle landen toegankelijk is en gezien de gevaren die aan de zeevaart inherent zijn, is het onmogelijk voor ^{zekere} vraagstukken van de zeevisserij een redelijke oplossing te vinden die qua opzet volstrekt beperkt zou zijn tot de lidstaten alleen en waarbij geen rekening gehouden zou worden met de belangen en het beleid op dit gebied van derde landen, die kuststaten zijn en waarvan het nationale inkomen voor een belangrijk deel afkomstig is uit de visserij.

Een nieuwe en goed gefundeerde samenwerking met derde landen, die gebieden bevissen welke eveneens door vaartuigen van de lidstaten worden bezocht, dient derhalve tot stand te komen met betrekking tot de exploitatie en de bescherming van de visreserves, opdat het gemeenschappelijk beleid volledig tot zijn recht komt, de doelmatigheid ervan wordt verzekerd en concrete resultaten kunnen worden bereikt.

Het gemeenschappelijk beleid moet voorts worden opgezet en uitgewerkt met inachtneming van de nauwe samenhang tussen de visserij en het economisch leven als geheel of bepaalde sectoren daarvan, opdat het ontwikkelingstempo van de visserij in overeenstemming kan worden gebracht met dat van de economie als geheel en opdat de ontwikkeling in de visserij kan worden aangepast bij de feitelijke mogelijkheden ten aanzien van de bijdragen die de andere sectoren aan de visserij kunnen leveren in het kader van de eigen doelstellingen van deze laatste.

.../...

Ter verzekering van een harmonische ontwikkeling van het visserijbedrijf in communautair verband, met uitsluiting van elke vorm van discriminatie binnen de Gemeenschap, moet het gemeenschappelijk beleid derhalve betrekking hebben op alle aspecten van deze bedrijfstak. Dienovereenkomstig dient het te voeren beleid gericht te zijn op

- de structuur,
- de marktverhoudingen en de buitenlandse handel,
- de sociale toestand.

De op deze verschillende gebieden te treffen maatregelen moeten nauw met elkaar verband houden en wel om de volgende vier redenen :

- de structuur dient zodanig te worden verbeterd dat de produktie wordt gerationaliseerd en afgestemd op de marktontwikkelingen ;
- met inachtneming van de noodzaak tot produktiviteitsverbetering dient een ordening der markten tot stand te worden gebracht waarbij de ontwikkeling van economisch levensvatbare ondernemingen wordt bevorderd ;
- de markt dient verruimd te worden door het handelsverkeer met derde landen te vergemakkelijken en te regelen naar de behoeften ;
- er dient een sociaal beleid te worden uitgestippeld dat doel heeft op korte termijn de sociale toestanden welke aanzienlijk achterblijven bij de gewoonlijk als een aavaardbaar minimum geldende sociale norm of die een ernstige belemmering vormen voor de uitvoering van het gemeenschappelijk visserijbeleid te verbeteren en op lange termijn sociale gelijkheid voor de in het visserijbedrijf werkzame personen tot stand te brengen met inachtneming van de bijzondere kenmerken van deze bedrijfstak.

Gezien de huidige structurele verschillen, dient het gemeenschappelijk beleid geleidelijk tot stand te worden gebracht, opdat tijdens een overgangperiode de nodige aanpassingen en de gewenste specialisatie kunnen worden verwezenlijkt met het oog op de vermindering van de verschillen in produktiekosten, waarna aan het einde van deze overgangperiode gemeenschappelijke bepalingen kunnen worden opgesteld tot regeling, in het kader van één enkele markt, van het visserijbedrijf i. de Gemeenschap.

D. STRUCTURBELEID EN PRODUCTIEBELEID

I. FUNCTIE EN DOELSTELLINGEN VAN HET STRUCTURBELEID

1. Algemeen

Het gemeenschappelijk beleid in de visserijsector heeft tot doel de betrokken bevolkingsgroepen een redelijke levensstandaard te verschaffen. Daartoe wordt gestreefd naar een verhoging van het hoofdelijk inkomen van de werknemers door een harmonische en evenwichtige ontwikkeling van de visserij in het kader van het economisch leven als geheel te bevorderen.

De ten uitvoerlegging van een marktbeleid of van een handelsbeleid, gericht op prijsstabilisatie en op normalisatie en ontwikkeling van het handelsverkeer, is niet voldoende om deze doeleinden te bereiken.

Door in te grijpen in de prijsvorming kunnen bepaalde tekortkomingen van het marktmechanisme worden opgeheven door de gedeeltelijke uitschakeling van versturende factoren en met name door het economisch effect van min of meer krachtige schommelingen in het aanbod op korte termijn te beperken, maar daarbij bestaat het gevaar dat de wezenlijke verschillen tussen de lid-staten op het gebied van de visserij worden verscherpt doordat kunstmatig een uitbreiding van de produktie wordt bevorderd.

Zowel de verhoging van het hoofdelijk inkomen als de verbetering van de stabiliteit ervan berusten in een gezonde economie op produktiviteitsverbetering door toepassing van de meest moderne technische methoden en door te streven naar een optimale combinatie van de verschillende produktiefactoren. De maatregelen tot bevordering van de productiviteit, waarbij het gaat om de diepere oorzaken van de op te heffen ongelijkheden, impliceren de uitwerking van een op

.../...

structuurverbetering gericht beleid.

In het structuurbeleid moet rekening worden gehouden met regionale verschillen die verband houden met bijzondere geografische of natuurlijke omstandigheden; dit beleid moet derhalve in overeenstemming zijn met het op het gebied van de regionale economische ontwikkeling door de lid-staten gevoerde beleid.

In sommige lid-staten werd namelijk door de betrekkelijk korte kustlijn en door het bestaan van nabij de kust gelegen dichtbevolkte industriële en stedelijke zones de concentratie van bedrijven, markten en haveninstallaties bevorderd; daardoor werd tevens een doeltreffende penetratie van de consumptiemarkten vergemakkelijkt. In andere landen daarentegen hebben het bestaan van een lange kustlijn, een sterke spreiding van de kustbevolking en het feit dat de, weinig talrijke, grote verbruikscentra betrekkelijk ver van de kust verwijderd zijn de versnippering van de industrie, alsmede het ontstaan van een groot aantal plaatselijke markten en van vele havens, met gebrekkige of onvoldoende installaties, bevorderd.

De opheffing van de gebreken die ten grondslag liggen aan het lage inkomenspeik dient te geschieden door middel van het tot ontwikkeling brengen of de totstandbrenging van rendabele economische eenheden met een moderne technische outillage, aangepast aan de plaatselijke produktie-omstandigheden.

Een hierop afgestemd beleid tot verbetering van de structuur kan bestaan uit acties van communautaire aard ter bevordering van een algemene economische ontwikkeling in deze sector, gepaard gaande met bijzondere maatregelen voor minder begunstigde gebieden waarin het visserijbedrijf een belangrijke stuwende factor voor de economische expansie kan vormen.

.../...

Door middel van diepgaande onderzoeken zullen aard en omvang van de tekortkomingen van de structuur kunnen worden vastgesteld en verbeteringen kunnen worden aangebracht.

Het door de Gemeenschap te voeren structuurbeleid heeft derhalve een dubbele functie :

- enerzijds is het gericht op het tot stand brengen, vergemakkelijken en bevorderen van de nodige maatregelen ter aanpassing van de ontwikkeling in het visserijbedrijf aan het groeipercentage van de economie als geheel, waarbij de tekortkomingen welke opgeheven dienen te worden in het licht worden gesteld; sommige van deze tekortkomingen kunnen verborgen zijn door het bestaan van steunmaatregelen van financiële of commerciële aard en zij zouden ernstig kunnen worden vergroot door de afschaffing van deze maatregelen in het kader van de totstandbrenging van een gemeenschappelijk beleid;
- anderzijds maakt het beleid het mogelijk de algemene maatregelen tot verbetering van de structuur te bespoedigen en te coördineren en op doeltreffende wijze bij te dragen tot de harmonische ontwikkeling van de visserij in het kader van de gehele economie.

Dit structuurbeleid, dat in het beginsel vergelijkbaar is met dat voor de landbouw, heeft echter een eigen karakter wegens de specifieke kenmerken van de visserij.

2. Productie

De natuurlijke rijkdommen van de zee, die de bestaansvoorwaarde van het visserijbedrijf vormen, hebben een internationaal karakter en de maatregelen tot exploitatie daarvan evenals die welke betrekking hebben op de verbetering van de opbrengsten zouden een plaats moeten krijgen in een veel groter verband dan dat van de Gemeenschap.

.../...

De "visrechten", waarbij zowel de uitoefening van de visserij zelf als de omvang van de produktie worden geregeld, hebben zowel uit juridisch als uit economisch oogpunt een dubbel aspect, dat aan het op dit gebied te voeren structuurbeleid een tweeledige oriëntatie geeft.

a) op communautair vlak

1) Toegang tot de visgronden

Het visserijrecht moet in opzet en uitvoering worden gebaseerd op de grondbeginselen van het Verdrag inzake het vrije verkeer van personen, goederendiensten en kapitaal.

Uit dien hoofde moet het worden gezien als het recht waarbij de exploitatie van de visreserves in dat deel van de zee dat valt onder de soevereiniteit van de verschillende lid-staten wordt geregeld, zonder discriminatie op grond van nationaliteit ten opzichte van de producenten van de EEG. De betrokken visgronden die gelegen zijn in de territoriale wateren of in aangrenzende dan wel gereserveerde zones, moeten dan ook worden opgevat als communautaire visserijgebieden, ten aanzien waarvan de toegang en de exploitatie zijn onderworpen aan de toepassing op niet-discriminerende wijze, van de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften die terzake zijn vastgesteld.

Voor gelijke rechten van toegang tot deze natuurlijke rijkdommen is bovendien vereist dat alle tussen bepaalde lid-staten bestaande bilaterale of multilaterale overeenkomsten, waarbij het visrecht in bepaalde gebieden aan een deel van de vissers van de EEG wordt onthouden, komen te vervallen.

Voorts vormt elke eenzijdig door een lid-staat genomen beslissing tot uitbreiding van zijn territoriale wateren of tot instelling van daarbuiten gelegen gereserveerde zones een storende factor voor de vissers van de andere lid-staten bij algemene bedrijfsuitoefening, omdat daardoor het bestaande evenwicht ten aanzien van omvang, ligging, verdeling en exploitatievoorwaarden van de communautaire visgronden wordt gewijzigd en omdat daardoor tegenmaatregelen van derde landen worden uitgelokt, welke de rechten en de belangen van de vissers van de EEG schaden.

.../...

Om deze redenen zijn alle maatregelen die op dit gebied worden genomen van communautair belang. Zij moeten dienstengevolge worden getroffen in communautair verband en volgens een communautaire procedure.

ii) De bescherming van de visstand

Verbetering van de opbrengsten en rationalisatie van de produktie houden in dat de natuurlijke reserves worden beschermd, om de instandhouding, de vernieuwing en de ontwikkeling ervan te verzekeren.

Met het oog op het reële gevaar van een verarming van de visgronden door een te intensieve exploitatie moet de Gemeenschap passende maatregelen nemen betreffende :

- de vorming van afgebakende gebieden of "kweekplaatsen" ter bescherming van de onvolgroeide vissen en ter vermindering van een onherstelbare ontvolking van de visgronden en van het verdwijnen van bepaalde soorten ;
- voorschriften inzake de te gebruiken vistuigen, de te vangen soorten en de vangstperioden, ten einde een nadelige beïnvloeding van het normale proces van voortplanting en ontwikkeling van de verschillende vissoorten te voorkomen ;
- de uitwerking en uitvoering van een programma van wetenschappelijk en technisch onderzoek van het milieu, ten einde met meer nauwkeurigheid de factoren welke de migratie en de ontwikkeling van de verschillende vissoorten bepalen alsmede de vangstmethoden en perioden die in acht moeten worden genomen ter instandhouding van de visstand vast te stellen.

Deze maatregelen op het gebied van de produktiviteit, die vooral gericht zijn op verbetering van het rendement van de "bodem" en op instandhouding van het potentieel, leiden noodzakelijkerwijs tot :

- harmonisatie van de wettelijke regelingen van de lid-staten betreffende de uitoefening van de visserij, met het oog op de coördinatie van de reeds op dit gebied getroffen maatregelen ter verhoging van het effect van deze maatregelen ;

.../...

- coördinatie en uitbreiding van middelen en programma's voor wetenschappelijk en technisch onderzoek der lid-staten ;
- opstelling van een gemeenschappelijke regeling inzake de visserijpolitie ;
- totstandbrenging van een gemeenschappelijk stelsel van toezicht voor de visgronden en van controle op de exploitatie.

b) Op internationaal vlak

i) De toegang tot de visgronden en de bescherming van de visstand

Het grootste deel van de door de vissers van de EEG bevestigde gronden bevindt zich in volle zee en valt derhalve niet onder de soevereiniteit van de lid-staten.

Enkele van deze gebieden liggen ter hoogte van de kusten van derde landen in aangrenzende zones, uiteraard buiten de territoriale wateren, maar dicht bij de kust, terwijl andere zich in internationale wateren bevinden, op grotere afstand van de kust, waardoor zij onder geen enkele wettelijke regeling vallen.

De door niet tot de Gemeenschap behorende kuststaten toegepaste visserijrechten en de door hen aangehouden afbakeningen, zoals deze werden uiteengezet in hoofdstuk IX, roepen voor de Europese Gemeenschap internationale vraagstukken op, die in gemeenschappelijk overleg tussen alle lid-staten dienen te worden opgelost.

Een dergelijke gemeenschappelijke oplossing wordt des te dringender wanneer het visserijbeleid de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de Gemeenschap op het gebied van de structurele ontwikkeling en het marktevenwicht zal inhouden.

Eenzijds berokkenen de beslissingen die door niet tot de Gemeenschap behorende kuststaten worden overwogen of die zelfs onlangs zijn

.../...

toegepast en welke strekken tot uitbreiding van de territoriale wateren van deze landen of tot instelling van gereserveerde zones, ernstige schade aan de vissers van de Gemeenschap daar deze aldus worden verdreven van bepaalde in volle zee gelegen visgronden ; deze maatregelen van buitenaf verbreken het evenwicht ten aanzien van de gemeenschappelijke visserijgebieden en leiden tot discriminaties tussen de vissers van de lid-staten, met name voor zover zij gepaard gaan met in bilaterale overeenkomsten vervatte bijzondere voordelen voor sommigen van hen.

Anderzijds vormt de uitputting van de visgronden in volle zee voor de vissers van de Gemeenschap evenals voor de vissers van derde landen een vraagstuk van een zorgwekkende actualiteit en het is juist hierin dat de kuststaten een voorwendsel hebben gevonden waarop zij het nut en de noodzaak baseren van maatregelen tot uitbreiding van hun eigen visserijgrenzen.

Voorts speelt het onderzoek een belangrijke rol in het streven om te komen tot een bevissing van de rijkdommen van de zee dat de wetenschappelijke kennis van het zeemilieu en van de levensvoorwaarden voor de vis erdoor worden vergroot en de techniek en de methoden van de visserij kunnen worden verbeterd op een wijze die het meest geschikt is om de produktie te ontwikkelen zonder de visreserves aan te tasten. Gezien de omvang en de verscheidenheid van de taken die zijn te vervullen moet het wetenschappelijk en technisch onderzoek worden opgezet op de basis van een internationale arbeidsverdeling zodat door een bundeling van krachten en hulpmiddelen gestreefd kan worden naar een oplossing voor die problemen die het meest dringend zijn.

ii) Eventuele oplossingen

Het werkelijke doel van een gemeenschappelijk beleid op dit gebied is het op effectieve wijze tot stand brengen van gelijkheid van toegang tot de visgronden en van gelijke exploitatievoorwaarden voor alle vissers

.../...

van de lid-staten alsmede een krachtiger bescherming van de natuurlijke rijkdommen om deze te behoeden tegen uitputting of verarming door een onverantwoorde en ongeordende exploitatie.

De ten opzichte van derde landen ter bereiking van deze doelstellingen te ondernemen acties krijgen dan de vorm van communautaire acties. De tenuitvoerlegging daarvan houdt voor de Gemeenschap in :

- het uitwerken van een uniforme gedragslijn voor alle lid-staten met betrekking tot de vraagstukken die samenhangen met visserijzones en visserijrechten in volle zee enerzijds en met betrekking tot de bescherming of de verbetering van de rijkdommen van de zee anderzijds ;
- het voorbereiden en tot stand brengen van internationale overeenkomsten op basis van de tevoren opgestelde gemeenschappelijke gedragslijn.

3. Structuur van de exploitatieonderneming

Door de produktie af te stemmen op de marktontwikkeling moet een doeltreffende en duurzame bijdrage worden geleverd tot verhoging van het hoofdelijk inkomen van de werknemers. Deze oriëntering heeft een kwalitatief en een kwantitatief aspect en de verwezenlijking ervan berust op de opstelling van ramingen van de consumptiebehoeften alsmede op de uitwerking van produktieprogramma's aan de hand van deze behoeften, waarbij rekening wordt gehouden met het mogelijke aanbod uit geassocieerde staten en derde landen.

Op technisch gebied moet dit worden gevolgd door een oriëntering op technische produktiemethoden waardoor kan worden voorzien in de eerder geraamde behoeften van de markt.

Om dit te bereiken dient, in het kader van de vooruitzichten voor de regionale economische ontwikkeling, gezocht te worden naar die middelen en die exploitatievormen waardoor de typische tekortkomingen van het visserijbedrijf kunnen worden beperkt, en met name naar die welke de produktiviteit van arbeid en kapitaal verhogen.

.../...

De verbetering van de produktiviteit berust mede op het bestaan van levensvatbare economische eenheden, die zijn aangepast aan de plaatselijke produktievoorwaarden en die op grond van hun afmetingen een redelijke rentabiliteit van de investeringen welke voor deze produktiviteit zijn vereist kunnen verzekeren.

De aanpassing van de economische structuur die nodig is verschilt naar gelang van het peil van de economische ontwikkeling van de gebieden en naar gelang van de activiteiten van de betrokken ondernemingen.

a) Ambachtelijke ondernemingen

i) Het gezinsbedrijf

Voor economisch achtergebleven gebieden, evenals voor bepaalde activiteiten, die wegens het feit dat de visgronden nabij gelegen zijn of in verband met de aard van de vangsten geen omvangrijke materiële middelen vereisen, biedt het tot ontwikkeling brengen van een ambachtelijke structuur, gebaseerd op het vrije bedrijf talrijke voordelen.

Daardoor kan een deel van de kustbevolking haar vestigingsplaats behouden en wordt de migratie naar de industriegebieden, waar de stedelijke concentratie reeds ernstige problemen op het gebied van huisvesting en volksgezondheid veroorzaakt, afgeremd; daardoor wordt de vestiging bevorderd van bedrijven voor het conserveren en verwerken van visserijprodukten, welke de werkgelegenheid en derhalve de welvaart vergroten en wordt het ontstaan of de uitbreiding gestimuleerd van een geheel van aanvullende bedrijvigheden (lichte machineindustrie, handelondernemingen ...), die op zeer doeltreffende wijze bijdragen tot een ongetwijfeld beperkt, doch economisch gezonde ontwikkeling van kleine landelijke centra; omgekeerd plukt de ambachtelijke visserij weer de vruchten van de door haar teweeggebrachte expansie. De activiteiten van deze ondernemingen zijn bovendien gericht op de behoeften van een plaatselijke of regionale markt, waarvan de componenten gemakkelijk kunnen worden vastgesteld.

Op deze wijze ontstaat een geheel van in de regionale economie geïntegreerde activiteiten, dat een positieve bijdrage levert tot de algemene groei, de oplossing van de menselijke vraagstukken bevordert en ten dele een oplossing biedt voor de structurele tekortkomingen.

ii) Het coöperatieve bedrijf

De invoering van coöperatieve stelsels, die geen inbreuk maken op de individuele eigendom, maar gericht zijn op rationalisatie van de produktie, kan de meest geschikte oplossing lijken om richting te geven aan de activiteiten en om te komen tot een optimale aanwending van kapitaal en arbeid, waardoor het netto inkomen van de onderneming zal stijgen; deze stelsels leveren namelijk een doeltreffende bijdrage tot :

- de ontwikkeling van een werkelijk collectief verantwoordelijkheidsgevoel onder de producenten,
- de samenvoeging van de individuele inspanningen tot verwezenlijking van gemeenschappelijke, op het algemeen belang afgestemde doeleinden,
- het samenvoegen en regulariseren van het aanbod op de markt,
- de verbetering van de bedrijfsvoering.

De activiteiten van deze coöperatieve groeperingen moeten voornamelijk betrekking hebben op :

- de vaststelling van de totale in de handel te brengen produktie, met het oog op de behoeften ;
- de regeling van de plaatselijke werkzaamheden ;
- het samenbrengen van bestellingen van technisch materieel, schepen en schepsuitrusting, alsmede van opdrachten voor het lopende onderhoud van de vaartuigen ;
- de ontwikkeling van haveninstallaties en collectieve of individuele middelen tot conservering, bewerking en verpakking van de produkten aan de wal of aan boord ;
- de opstelling van standaard-contracten voor de bevoorrading van de plaatselijke verwerkende industrieën.

b) Industriële ondernemingen

i) Hun ontwikkeling

Voor de industriële visserij is het structuurprobleem van andere aard; de betrokken ondernemingen zijn voornamelijk geconcentreerd in de grote vissershavens in het noorden van Europa, in sterk ge-industrialiseerde en dichtbevolkte gebieden, en zijn meer in het bijzonder gericht op het leveren van betrekkelijk homogene producten, met een wijdivertakte afzet op grote nationale markten en gevangen op ver verwijderde gronden, waar de internationale vissersvloeten opereren. Dientengevolge ondervinden de rederijen een werkelijke internationale concurrentie, die in kracht niet te vergelijken is met die tussen de ondernemingen welke zich in regionaal verband ontwikkelen.

De voortdurende stijging van de behoeften en de uitputting van de traditionele visserijgebieden hebben de producenten ertoe gebracht nieuwe visgronden te exploiteren, die rijker en produktiever, maar verder verwijderd zijn van de thuishavens van de vissers van de Gemeenschap. Deze verplaatsing naar meer afgelegen visgronden, zeer ver verwijderd van de kust, naar diepere wateren, vereist de inzet van aanzienlijker materieel en de toepassing van betere technische methoden. De vissersvaartuigen moeten immers voldoen aan de door de grote zeevaart gestelde veiligheidseisen alsmede aan de noodzaak van een langere bewaring der vangsten in verband met het vervoer over grotere afstanden.

.../...

Sedert verscheidene jaren kan een sterke toeneming worden waargenomen van het aantal grotere vissersvaartuigen, uitgerust met een zeer moderne navigatieinrichting, voorzien van de meest geperfectioneerde middelen voor het opsporen van de vis, alsmede van koelinstallaties voor het conserveren van de produkten en zelfs van een inrichting voor de volledige bewerking aan boord (fabriekstrawlers, vriestrawlers of gemengde trawlers ...). Al deze inrichtingen dienen om een hogere arbeidsproduktiviteit te bereiken door verbetering van het rendement of door verhoging van de waarde van de produkten zelf.

De invoering van zulke omvangrijke hulpmiddelen vereist grote investeringen, die de financieringsmogelijkheden van de gezinsbedrijven en de ambachtelijke bedrijven te boven gaan.

In verband met de ontoereikendheid van de door de meeste ambachtelijke bedrijven te bieden waarborgen, de omvang van de risico's die men loopt bij elke "expeditie" en het gecompliceerde karakter van het beheer van een industriële onderneming dient men te zoeken naar een structuur die het best is aangepast aan de nieuwe produktieomstandigheden en aan de algemene tendens van de markt.

ii) Integratie van ondernemingen

Twee soorten maatregelen kunnen naast elkaar worden overwogen ter verwezenlijking van de belangrijkste doelstellingen van het structuurbeleid:

1/ bevordering en versnelling van het concentratieproces ten aanzien van de afzonderlijke ondernemingen, ten einde :

- deze ondernemingen een zodanige omvang te geven dat de volledige aanwending van kapitaal en arbeid is verzekerd;

.../...

- de produktie te rationaliseren en af te stemmen op de marktontwikkeling;
- de risico's te verminderen door de krachten te bundelen en te richten op de belangrijkste maatregelen tot verhoging van de produktiviteit, welke niet kunnen worden uitgevoerd op het niveau van de micro-economische eenheid;
- het beheer te vergemakkelijken en de kosten daarvan te verlagen door eliminatie van een deel van de algemene kosten;
- een "financiële basis" te verschaffen welke in overeenstemming is met de omvang van de investeringen;
- coherente investeringsprogramma's uit te werken, waarbij gestreefd wordt naar een zo laag mogelijk kostenpeil, zowel voor de collectiviteit, als voor de ondernemingen zelf.

Deze categorie van maatregelen is beperkt tot de rederijen die zich richten naar de markt en hun zelfstandigheid behouden.

Dit biedt het voordeel dat de coördinatie van de afzonderlijke activiteiten in het kader van de algemene doelstellingen die de EEG moet nastreven wordt vergemakkelijkt, en wel doordat een veelheid van ondernemingen wordt vervangen door een geringer aantal economische eenheden, die weliswaar een meer gecompliceerde structuur hebben, maar een eenheid vormen en een meer dynamisch karakter dragen.

Als gevolg van de invloed die deze maatregelen hebben op de produktiekosten leiden zij tot een verantwoorde verhoging van het hoofdelijk inkomen van de werknemer.

- 2/ het bewerkstelligen en bevorderen van de verticale integratie van bepaalde ondernemingen, waarbij samengestelde economische eenheden worden gevormd, waarvan het arbeidsterrein het gehele proces van produktieconservering be- of verwerking, verpakking en distributie omvat.

Op deze wijze wordt de rederij een onderdeel

.../...

van de industriële onderneming, waarvan het beheer tot uiting komt in een afzonderlijke post op de algemene exploitatierekening. Zij bevindt zich in een situatie van onderlinge afhankelijkheid ten opzichte van de andere onderdelen van de onderneming en is belast met het leveren van de voor de uiteindelijke produktie benodigde grondstoffen.

Dit integratieproces leidt tot:

- het verdelen van de risico's waarvoor een geheel zelfstandige rederij zich gesteld ziet over de resultaten van de verschillende bedrijfsonderdelen;
- het beperken van de invloed van de onzekere factoren waarmee de verwerker en de handelaar te maken hebben en welke gewoonlijk worden veroorzaakt, door seizoenschommelingen op de groothandelsmarkt, alsmede het rationaliseren van bedrijfsvoering in deze sectoren;
- het afstemmen van de produktie op de ontwikkeling van het uiteindelijk verbruik, ten aanzien waarvan de ondernemer prognoses en verantwoorde ramingen kan opstellen;
- stabilisatie van de prijzen in het stadium van de produktie zowel als in het stadium van de distributie;
- vermindering of eliminatie van de kosten van tussenpersonen ten gunste van de producenten, enerzijds en van de consumenten, anderzijds;
- het waarborgen van een betrouwbare continuïteit in de voorziening door directe uitoefening van de visserij;
- verzekering van stabiele werkgelegenheid voor de vissers;
- coördinatie van de investeringsprogramma's op basis van de vooruitzichten voor de uiteindelijke consumptie;
- het vrijkomen van de aan de visserij eigen financieringsmiddelen in het kader van de algemene middelen van de onderneming en derhalve het ontstaan van

.../...

de mogelijkheid om voldoende garantie te bieden voor het aangaan van leningen.

Deze integratie kan, in extreme vorm, leiden tot een sterke concentratie van ondernemingen waardoor de normale werking van de concurrentie kan worden belemmerd ; teneinde dergelijke gevaren voor de werknemers en de consumenten te vermijden, dienen de nodige maatregelen te worden overwogen, waarvan de voornaamste twee kunnen zijn :

- de opstelling van standaard-contracten voor de bevoorrading, waarbij prijzen voor de grondstof kunnen worden vastgesteld die als uitgangspunt dienen bij het bepalen van het hoofdelijk inkomen van de visser ;
- het aansporen van werkgevers- en werknemersorganisatie tot het afsluiten van collectieve overeenkomsten waarbij de verhouding tussen de bemanningen en de directie van de onderneming wordt geregeld en normen voor lonen en overige arbeidsvoorwaarden worden vastgesteld.

4. Structuur van de distributie

De produktiviteitsverhoging in het stadium van de produktie moet logischerwijs gevolgd worden door maatregelen in het stadium van de distributie.

a) Betekenis van de distributiekkanalen

Gezien de nauwe onderlinge afhankelijkheid waarop in het begin van dit hoofdstuk werd gewezen, tussen de visserij en het algemene niveau van de economische ontwikkeling, dat rechtstreeks bepalend is voor het algemene inkomenspeil en derhalve voor de consumptieve bestedingen, zijn de handelskanalen belangrijke instrumenten voor de oriëntering en de expansie van de produktie.

De werking van het distributiestelsel is van essentieel belang voor :

- de prijsvorming in het stadium van de groothandel en van de detailhandel ;
- het stimuleren van de verkoop van de produkten van de zeevisserij ;
- het afstemmen van de produktie op de ontwikkeling van de vraag ;

.../...

- het beïnvloeden van de smaak of de preferenties van de consumenten ten opzichte van het geheel van levensmiddelen dat hen ter beschikking staat en derhalve voor de oriëntering van de finale vraag ;
- het verkrijgen van een betere kennis van de markt en van de tendensen die zich op de markt voordoen.

b) Verbetering van het distributiestelsel

In dit verband is het van belang het distributiestelsel te ordenen en een harmonische werking daarvan na te streven met het oog op :

- de continuïteit van de voorziening tegen kleinhandelsprijzen welke de expansie van de afzet op lange termijn bevorderen ;
- verbetering en stabilisatie van de kwaliteit van de produkten, ten einde teleurstelling van de consumenten te voorkomen en te vermijden dat zij van het verbruik van produkten van de zee overschakelen op het verbruik van andere levensmiddelen ;
- versnelde invoering van moderne conserveringsmethoden in alle stadia van de distributie om de handhaving van het gewenste kwaliteitspeil mogelijk te maken.

De verwezenlijking van deze doelstellingen impliceert :

- het bestaan van een beroepsorganisatie waardoor de opstelling en de toepassing van een regeling worden vergemakkelijkt, die met name tot doel heeft :

- de markt te saneren door afschaffing van speculatie door wederverkopers of tussenpersonen, welke dikwijls ten koste gaat van de kwaliteit (opkopen voor speculatieve doeleinden) ;
- de invoering van moderne koelmethode ter conservering van het produkt, zowel in het stadium van de kleinhandel als in dat van het vervoer ;
- het bestaan van een stelsel van toezicht en controle op de naleving van de gezondheidsvoorschriften in alle tussenstadia van de handel.

.../...

5. Beroepsopleiding

De beroepsopleiding is van essentieel belang voor het verwezenlijken van de doelstellingen op het gebied van de produktiviteit.

De wetenschappelijke ontdekkingen en het technisch speurwerk van onderzoekers, biologen en ingenieurs, moeten ten nutte gemaakt worden door de algemene toepassing van de aanbevolen methoden en procédés.

De valorisatie van de hierbedoelde technische vorderingen berust uiteindelijk op het vermogen van de bemanningen, leidinggevend en uitvoerend personeel, om deze produktief te maken.

Deze beroepsopleiding moet tegelijkertijd drie verschillende, maar elkaar aanvullende terreinen bestrijken:

- opleiding voor de zeevaart
- technische opleiding
- economische opleiding

Bovendien moet naast de voornoemde opleiding een speciale opleiding worden gegeven welke de visser in staat stelt om na zijn werkzaamheid op zee een ander beroep te kiezen.

a) Opleiding voor de zeevaart

Als gevolg van de verplaatsing van de activiteiten naar verder afgelegen gebieden moet de navigatie in de visserij voldoen aan de eisen welke de grote vaart stelt, waardoor zij vergelijkbaar wordt met de navigatie van de koopvaardij.

Gezien de gevaren die aan deze zeevaart inherent zijn, de aanwezigheid op de visgronden van een omvangrijke vloot, het grote aantal opvarenden per vaartuig, de economische waarde van de outillage en het ingewikkelde karakter van de navigatie-instrumenten,

.../...

radio-elektrische en andere, dient een grondige zeevaartkundige opleiding te worden gegeven aan de bemanningen, opdat hun veiligheid ter zee zoveel mogelijk wordt gewaarborgd.

De ongelukken op zee waarbij moderne vissersvaartuigen betrokken waren en waarbij mensenlevens verloren zijn gegaan stellen deze tekortkomingen in de zeevaartkundige kennis van de vissers en de dramatische gevolgen welke deze kunnen hebben duidelijk in het licht.

De beroepsopleiding moet niet alleen betrekking hebben op de scholing van de jonge zeeman aan het begin van zijn loopbaan, maar dient er vooral op gericht te zijn hem gedurende zijn gehele loopbaan het zeevaartonderwijs te verschaffen dat nodig is in verband met de ontwikkeling van de techniek of dat vereist is voor het dragen van een grotere verantwoordelijkheid bij de navigatie.

b) Technische opleiding

De visser is niet alleen zeeman, maar hij is ook "technicus" en als zodanig moet hij over de nodige bekwaamheid beschikken om de soms ingewikkelde vistuigen en gecompliceerde instrumenten, die gegevens verschaffen welke gef interpreteerd moeten worden (bijvoorbeeld soldeertoestellen ...), te bedienen.

Ter bevordering van het algemene gebruik van middelen en methoden die het best geschikt zijn om de produktiviteit te verhogen dient de opleiding een permanent karakter te hebben, ten einde een faseverschil tussen de installatie van het hierbedoelde materieel aan boord en de bekwaamheid om dit te bedienen te vermijden; derhalve vormen bijscholingscursussen veelal het aangewezen middel om de bemanningen van de schepen op de hoogte te houden van nieuwe technische mogelijkheden en er voor te zorgen dat zij deze in de praktijk kunnen benutten,

.../...

c) Economische opleiding

De totstandbrenging van een adequate structuur, met name die welke noodzakelijk is voor levensvatbare ambachtelijke bedrijven en gezinsbedrijven, vereist de opleiding van jongeren die als kaderpersoneel de kern moeten vormen van de beroepsgroeperingen, gevormd met het oog op de organisatie en de rationalisatie van de produktie, en zich met het economisch beheer daarvan dienen te belasten.

Aldus kunnen de producenten, ook al is het op elementaire wijze, worden ingewijd in de moderne methoden voor een eenvoudig, maar rationeel ondernemingsbeheer, terwijl van deze kern bovendien de noodzakelijke en gewenste impuls kan uitgaan voor het ontstaan en de ontplooiing van een gevoel van werkelijke deelneming aan een collectieve verantwoordelijkheid voor de algemene economische ontwikkeling.

De algemene voorlichting betreffende de vraagstukken op het gebied van de totstandbrenging van een grote Europese markt, die geenszins is afgesloten van de buitenwereld, vormt de eerste voorwaarde voor een krachtige ondersteuning van het gemeenschappelijk beleid door de beroepsbeoefenaren en daarmee voor de doeltreffendheid van dit beleid.

d) Opleiding voor een ander beroep

De zeevaart is een zeer bijzonder beroep. De levensomstandigheden aan boord en het werk zelf hebben een speciaal karakter, met name wat de bevissing van ver afgelegene wateren betreft. Het feit dat de jongeren zich steeds meer van de visserij afwenden is een algemeen verschijnsel, waarmee rekening dient te worden gehouden.

De aanwerving van jongeren vormt eveneens een produktiviteitsbepalende factor, want daardoor wordt de veroudering van het personeel tegengegaan. Voor een voortdurende aanwerving van bekwame zeelieden voor de verre visserij lijkt het noodzakelijk de opleiding zodanig op te zetten, dat de betrokkenen na het beëindigen van hun werkzaamheid op zee, die zich redelijkerwijze niet over het gehele actieve leven kan uitstrekken, interessante mogelijkheden hebben op de arbeidsmarkt. In dit verband lijkt de opleiding voor een ander beroep, waarbij rekening wordt gehouden met de behoeften van de arbeidsmarkt,

.../...

de meest aangewezen methode om de zeelieden een werkring aan de wal te verschaffen waarin zij zich niet vreemd zullen voelen.

Bovendien biedt deze laatste opleiding de mogelijkheid om arbeidskrachten, die werkloos worden door een eventuele inkrimping van de personeelsbezetting in verband met de verhoging van de arbeidsproduktiviteit, weer in het produktieproces op te nemen.

II. VOORSTELLEN VOOR DE TENUITVOERLEGGING VAN HET STRUCTUURBELEID

1. Taak van de Gemeenschap

De verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging van maatregelen tot verbetering van de structuur berust in de eerste plaats bij de nationale instanties, die de situatie in de visserijsector zullen moeten beoordelen in verband met de algemene economische toestand, en die passende maatregelen zullen moeten treffen om een evenwichtige ontwikkeling te verzekeren in het kader van de algemene expansieprogramma's.

Er zijn echter redenen voor een rechtstreeks initiatief van de kant van de Gemeenschap met betrekking tot de toegang tot de visgronden en de bescherming van de visstand. Door ten behoeve van de vissers van de lid-staten een non-discriminerend evenwicht ten aanzien van de natuurlijke hulpbronnen en hun potentiële capaciteit te handhaven kan het belang en de doeltreffendheid van alle andere maatregelen tot verbetering van de structuur worden vergroot.

1°) Naast de eerder in paragraaf D I 2 uiteengezette door de Gemeenschap op dit speciale terrein te treffen maatregelen, is de Commissie voornemens bij de Raad voorstellen in te dienen die tot doel hebben op communautair vlak een nauwe en onmisbare coördinatie van het in de verschillende lid-staten gevoerde structuurbeleid tot stand te brengen, afgestemd op de eerder genoemde gemeenschappelijke doelstellingen.

Met het oog op deze algemene coördinerende taak moet de Gemeenschap in staat zijn de situatie op dit gebied objectief te beoordelen; daartoe moet zij kunnen beschikken over een volledig overzicht van de feitelijke omstandigheden en van de in het kader van de in het structuurbeleid in de lid-staten getroffen maatregelen.

.../...

De doeltreffendheid van dit overzicht hangt af van de regelmaat waarmee het wordt opgesteld en aan de hand ervan moet het mogelijk zijn :

- de ontwikkeling op dit gebied van jaar tot jaar te volgen,
- te verzekeren dat de nationale acties in overeenstemming zijn met de gemeenschappelijke doelstellingen en gericht op de verwezenlijking daarvan,
- in het licht van de verstrekte inlichtingen na te gaan welke maatregelen op korte termijn op het communautaire vlak dienen te worden genomen, ten einde eventuele dispariteiten op te heffen welke zich zouden kunnen voordoen als gevolg van een gebrek aan overeenstemming of van een verschillende uitwerking van de beleidsmaatregelen der lid-staten en een onderlinge aanpassing op dit gebied tot stand te brengen.

Voor deze coördinatie is bovendien vereist dat de Gemeenschap op de hoogte is van de concrete projecten, waarvan de uitvoering door de lid-staten in het kader van het nationaal structuurbeleid wordt overwogen, zodat eventuele opmerkingen kunnen worden gemaakt met het oog op het verband tussen de tenuitvoerlegging van deze projecten en de algemene doelstellingen.

2°) Naast deze algemene taak op het gebied van de coördinatie moet de Gemeenschap bijzondere acties ondernemen ten einde het gemeenschappelijk beleid te brengen in het stadium van de uitvoering van concrete projecten alsmede ter versnelling van de uitvoering van dit beleid.

Daartoe kan een actieprogramma worden opgesteld dat is gericht op de totstandbrenging en de ontwikkeling van die economische factoren en van die produktiemiddelen waarvan mag worden verwacht dat zij het best geschikt zijn om een doorslaggevende rol te spelen op het gebied van oriëntatie, stimulering en economische stuwkracht.

Al deze op elkaar afgestemde maatregelen op communautair vlak moeten met name tot doel hebben :

- a) de ontwikkeling van de bestaande groeperingen te bevorderen en hun doelmatigheid te vergroten, zulks met name door :
  - de grenzen af te bakenen waarbinnen zij hun activiteiten met betrekking tot de produktie moeten uitoefenen,
  - de beginselen volgens welke zij te werk gaan te coördineren,
  - experimentele projecten waarvan een stimulerende werking kan uitgaan tot stand te brengen en te financieren,
  - deel te nemen in de financiering van hun huishoudelijke kosten ten einde deze groeperingen over de eerste moeilijkheden heen te helpen.

- b) een investeringsprogramma op te vullen en uit te voeren voor experimentele projecten, die als model moeten dienen voor nieuwe produktiemethoden en marktvormen; dit programma moet enerzijds betrekking hebben op scheepsuitrustingen en anderzijds op installaties voor verwerking, behandeling, bewaring en vervoer om te komen tot verbetering van de hygiënische omstandigheden waaronder de distributie moet plaatsvinden en teneinde in geografisch minder begunstigde gebieden de ontwikkeling van de consumptie te bevorderen ;
- c) de investeringen te richten door middel van de algemene opzet van de investeringsprogramma's; op dit gebied gaat het voornamelijk om :
  - het verstrekken van gemeenschappelijke financieringsfaciliteiten voor programma's die bijdragen tot structuurverbetering;
  - de vaststelling van objectieve criteria aan de hand waarvan normen kunnen worden uitgewerkt betreffende de investeringen waarvoor deze faciliteiten gelden (afmetingen van de vaartuigen, vormen van vissery, vistuig, conserveringsinrichtingen aan boord en aan de wal ...);
- d) de beroepsopleiding te verbeteren door een algemene omschrijving van de inhoud ervan en, in het kader van de bepalingen van artikel 41 van het Verdrag, door coördinatie van de door de lid-staten ondernomen activiteiten, deze actie kan met name de vorm aannemen van een financiële deelneming van de Gemeenschap in de werkingskosten van modelcentra voor de opleiding van leerlingen, en voor omscholing en voorlichting, alsmede van instellingen die kunnen bijdragen tot versterking van de beroepsmatige contacten tussen de vissers van de EEG.

2. De uitvoeringsorganen

Om de Gemeenschap in staat te stellen haar taken op het gebied van uitwerking, coördinatie, oriëntatie en stimulering te vervullen stelt de Commissie aan de Raad voor de volgende organen in het leven te roepen :

.../...

1. Een "Permanent comité voor de visserijstructuur", samengesteld uit vertegenwoordigers van de Commissie en de directeuren voor de visserij van de lid-staten. Dit Comité zal tot taak hebben :
  - de Commissie de gegevens te verschaffen die zij nodig heeft voor een objectieve beoordeling van het in de lid-staten gevoerde structuurbeleid ;
  - de coördinatie van de verschillende vormen van beleid te bevorderen en een nauwe samenwerking tot stand te brengen tussen de lid-staten en de Commissie ;
  - de op nationaal vlak in het kader van de structuurverbetering in overweging genomen maatregelen te bestuderen en ervoor te zorgen dat de lid-staten en de Commissie elkaar op dit gebied wederzijds inlichtingen verschaffen ;
  - aan de Commissie adviezen uit te brengen die hem kunnen worden gevraagd met betrekking tot de ter bereiking van de gemeenschappelijke doelstellingen te ondernemen acties of over nationale projecten die in overweging zijn genomen.
2. Een "Raadgevend comité voor de visserij" dat nog ter sprake zal komen bij de organisatie van de marktpolitiek en dat samengesteld zal zijn uit vertegenwoordigers van de betrokken beroepskringen. Het zal tot taak hebben op structureel gebied aan de Commissie adviezen uit te brengen, welke deze kan vragen over vraagstukken betreffende de verbetering van de structuur en de coördinatie van het desbetreffende beleid in de lid-staten.

3. De financiering

De structuurverbetering en de daarvoor vereiste voorzieningen maken financiële steun noodzakelijk en de omvang daarvan bepaalt voor een deel in hoeverre de gemeenschappelijke doelstellingen kunnen worden bereikt.

Het zal noodzakelijk zijn om, evenals in de andere sectoren van de landbouw, op dit gebied communautaire middelen aan te wenden met het

.../...

doel

- de middelen welke door de staten ter beschikking zijn gesteld voor bepaalde activiteiten aan te vullen waardoor het effect ervan wordt vergroot;
- particuliere initiatieven die bij gebrek aan middelen niet kunnen worden gerealiseerd te stimuleren ;
- de activiteiten die de Gemeenschap van het grootste belang acht krachtig te bevorderen om een algemene ontwikkeling op gang te brengen.

In de financiering van het zojuist geschetste communautaire programma kan worden deelgenomen door :

- het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor wat betreft de maatregelen tot oriëntatie en organisatie van de produktie en ter verbetering van de commercialisatie ;
- de Europese Investeringsbank voor de financiering van maatregelen die van gemeenschappelijk belang zijn ;
- het Europees Sociaal Fonds voor maatregelen die betrekking hebben op de herscholing.

Voorts kan worden gefinancierd uit de eigen middelen van de Gemeenschap welke worden gevormd in het kader van het bepaalde in artikel 41 van het Verdrag.

De procedures die gelden voor de financiering door deze instellingen zullen in verschillende opzichten noodzakelijkerwijs moeten worden aangepast, in het bijzonder vanwege :

- het ontbreken van grondeigendom in de visserij,
- de naar verhouding grote waarde van het bedrijfsmaterieel ten opzichte van de door de producenten geboden waarborgen,
- de bijzondere kenmerken van de produktie.

Dit zijn factoren die kenmerkend zijn voor het visserijbedrijf en zij geven ook aan de financieringsvraagstukken een bijzonder karakter.

.../...

E. MARKTPOLITIEK EN HANDELSPOLITIEK

1. Algemeen

De exploitatie van de rijkdommen van de volle zee vindt in het algemeen plaats onder voorwaarden die internationaal zijn. Dit heeft tot gevolg dat er een nauwe correlatie bestaat tussen enerzijds produktie en wereldmarktprijzen en anderzijds produktie en communautaire prijzen. Deze correlatie wordt voorts nog versterkt door het feit dat de prijsvorming op de markt in overwegende mate wordt beïnvloed door bepaalde derde landen die veel produceren en exporteren, alsmede door het feit dat de Gemeenschap zich genoodzaakt ziet uit het buitenland in te voeren om in haar eigen behoeften te voorzien.

Bij de zowel ten aanzien van de produktie als van het handelsverkeer te nemen praktische maatregelen van marktpolitieke aard moet derhalve noodzakelijkerwijs rekening worden gehouden met de internationale toestand in de visserij en de ontwikkeling daarvan. De marktpolitiek en de handelspolitiek zijn dus nauw met elkaar verbonden. Om deze reden moeten zij tegelijk worden behandeld.

2. Bijzondere aspecten van het prijsbeleid en de marktpolitiek

De primaire sector van het visserijbedrijf wordt gekenmerkt door het feit dat er verschillende exploitatievormen bestaan, gecombineerd met verschillende categorieën werkzaamheden naar gelang van de aard van de produkten of van de vismethoden.

De produktie bestaat uit een groot aantal soorten, welke uit economisch oogpunt in grote trekken in twee hoofdklassen kunnen worden ingedeeld:

- de eerste betreft de "gewone" soorten, die ongeveer twee derde deel van het fysieke volume van de produktie van de EEG en de helft van de totale waarde van de produktie uitmaken; het gaat hier met name om haring,

kabeljauw, roodbaars, sardine, makreel, tonijn ..., die rechtstreeks voor consumptie wordt verkocht (vers gekoeld of bevroren) of, wat meer voorkomt, na een meer of minder gecompliceerde industriële bewerking (conserven, semi-conserven, gezouten, enz.);

- de tweede klasse wordt gevormd door de meer zeldzame soorten, die bijna een derde deel van de totale fysieke produktie vertegenwoordigen en de helft van de waarde ervan; daartoe behoren platvissen, zoals tong en tarbot, schaaldieren (bv. kreeft) en weekdieren (bv. oesters). De afzet vindt gewoonlijk rechtstreeks voor consumptie plaats, zonder dat het produkt een werkelijke industriële bewerking ondergaat, afgezien van conservering door middel van koeltechnieken en van de bereiding van filets.

Bij de afzet van deze produkten worden, gezien de zeldzaamheid en de intrinsieke kwaliteiten ervan, nauwelijks moeilijkheden ondervonden; het aanbod ontmoet een zeer elastische vraag, die de produktiecapaciteit overtreft.

Deze produktieklassen zijn niet gelijkelijk verdeeld over alle gebieden en alle kusthavens; de regionale specialisatie verleent aan de markt een bijzonder karakter. De prijzen voor de verschillende soorten houden noodzakelijkerwijs verband met elkaar, maar de afzet van de produkten van de tweede klasse vertoont een grotendeels eigen ontwikkeling ten opzichte van de algemene markt voor vis, waarvan de schommelingen slechts een zeer geringe uitwerking hebben op de prijs van de produkten uit deze klasse, die daar zelf geen enkele invloed op hebben.

Ten aanzien van de meest gangbare produkten houden de beroeps- en bedrijfsorganisaties en de lid-staten zich reeds lange tijd bezig met maatregelen om de economische en sociale nadelen die voortvloeien uit de schommelingen van het aanbod op te heffen; bepaalde beroeps- en bedrijfsorganisaties streven naar stabilisatie van de prijzen. Het gaat hier echter slechts om minimumprijzen bij de afslag, die slechts een gedeelte

.../...

van de produktiekosten dekken, of, zoals in bepaalde gebieden het geval is, om een prijsstabilisatie voor enkele soorten. Het door de Lid-Staten gevoerde marktbeleid is meer gericht op ondersteuning van het visserijbedrijf in het algemeen door middel van niet gedifferentieerde economische of financiële maatregelen, welke het ontstaan en de ontwikkeling hebben bevorderd van produktie-eenheden, die niet rendabel zouden zijn zonder een bescherming tegen buitenlandse concurrentie.

Voor de distributie van de produkten van de zee zijn voorts zeer kostbare voorzieningen nodig op het gebied van de verpakking, de conservering en het vervoer; de desbetreffende kosten zijn van grote invloed op de uiteindelijke verkoopprijs.

Om al deze redenen ontstaan er verschillen tussen de produktieprijzen van de verschillende gebieden enerzijds en tussen de produktieprijzen en de consumptieprijzen anderzijds.

3. Doelstellingen

Zoals reeds in het begin van dit hoofdstuk werd opgemerkt, is het voornaamste doel van de marktpolitiek een gemeenschappelijke markt tot stand te brengen voor de produkten van de zee voor alle Lid-Staten tezamen, waarin bij de aanvoer door visserijvaartuigen van de EEG en het handelsverkeer in visserijprodukten niet gediscrimineerd wordt tussen producenten en tussen consumenten.

De vorming van een gemeenschappelijke markt, door integratie van de verschillende nationale markten, moet bijdragen tot verwezenlijking van de reeds eerder genoemde algemene doelstellingen, omschreven in artikel 39 van het Verdrag. Daarbij kan een indirecte weg gevolgd worden door bevordering van structurele maatregelen of een meer directe weg, waarbij in de markt wordt ingegrepen ten einde deze meer stabiel te maken.

.../...

De marktpolitiek hangt dus nauw samen met het structuurbeleid. De marktpolitiek vormt een natuurlijke aanvulling op het structuurbeleid, maar is er tevens een stuwend onderdeel van. De maatregelen tot marktordening, waarbij het handelsverkeer wordt gereguleerd en het prijspeil wordt gestabiliseerd, maken het mogelijk speculatieve schommelingen van de vraag uit te schakelen en zijn van grote betekenis voor de afstemming van de produktie en de investeringen op de behoeften van een gesaneerde markt.

Omgekeerd leveren de maatregelen tot structuurverbetering, en met name die welke betrekking hebben op de aanpassing van de produktie aan de reële consumptiebehoeften, een bijdrage tot het in stand houden van een evenwichtig handelsstelsel waardoor de vraag wordt gestimuleerd en de ontwikkeling daarvan op lange termijn wordt bevorderd.

Het marktevenwicht, waarnaar met deze politiek wordt gestreefd houdt een aanpassing in van het aanbod aan de totale vraag, waarbij rekening wordt gehouden met:

- de thans bestaande economische structuur en de natuurlijke produktieomstandigheden in elke lid-staat;
- de wijze waarop de verschillende soorten produkten in de handel worden gebracht;
- de vooruitzichten voor de door de geassocieerde staten nagestreefde ontwikkeling van de produktie, welke staten door middel van uitvoer de nodige financiële middelen trachten te verkrijgen voor hun economische ontplooiing;
- de traditionele handelsbetrekkingen met derde landen en de te verwachten ontwikkeling daarvan.

Het inkomen van de visser en de winst van de reder zijn sterk afhankelijk van de aanvoerprizen van de produkten, en uit dien hoofde moeten de maatregelen tot stabilisatie van de markt tevens gericht zijn op het opheffen van bepaalde tekortkomingen die kenmerkend zijn voor de exploitatie van bodemschatten en van de rijkdommen van de zee. Daarbij moet onderscheid gemaakt worden tussen twee soorten maatregelen:

- a) op korte termijn: het tot stand brengen van evenwicht tussen het totale aanbod en de totale vraag door de schommelingen in de aanvoer te beperken ten einde de daaruit voortvloeiende prijsvariaties te verminderen.

Deze prijsverschillen zijn het sterkst bij die soorten die het meest gangbaar zijn en die een weinig elastische vraag kennen. Bovendien worden de prijsschommelingen nog versterkt door speculaties in bepaalde tussenstadia (groothandel, detailhandel, verwerkende industrie ...);

- b) op lange termijn: het tot stand brengen van evenwicht tussen productie en consumptie door het aanbod kwantitatief en kwalitatief af te stemmen op de behoeften. Deze maatregelen dragen tevens bij tot ontwikkeling van de behoeften.

Voor het tot stand brengen van een grotere en gemeenschappelijke markt zijn derhalve een reeks communautaire maatregelen nodig om de huidige verschillen te verminderen, om de uit economisch oogpunt ongewenste ontwikkeling van bepaalde produktievormen te voorkomen, om specialisatie te bevorderen en om deze tak van bedrijvigheid te midden van de internationale concurrentie blijvend in stand te houden.

Deze op grond van artikel 40 van het Verdrag te treffen maatregelen moeten in de eerste plaats gericht zijn op het tot stand brengen van een gemeenschappelijk prijspeil, waarbij ruimte wordt gelaten voor een regionale differentiatie met het oog op de noodzaak te komen tot een zekere regionale economische ontwikkeling, ten einde een harmonisch evenwicht tussen alle sectoren van het economisch leven te bevorderen.

Om deze doeleinden te bereiken moet de toepassing van de regels van het Verdrag inzake de totstandbrenging van een douane-unie tussen de lid-staten vanzelfsprekend vergezeld gaan van de totstandbrenging van een gemeenschappelijke marktorganisatie voor de produkten van de betrokken sector. Deze organisatie moet met name het volgende inhouden:

- a) gemeenschappelijke concurrentievoorschriften;
b) maatregelen tot stabilisatie van prijzen en markten;
c) een gemeenschappelijke handelspolitiek ten opzichte van derde landen.

I. GEMEENSCHAPPELIJKE CONCURRENTIEVOORSCHRIFTEN

Voor de toepassing van het gemeenschappelijk beleid zijn voorafgaande aanpassingen nodig van de nationale voorschriften. Het gaat hier om de opheffing van bepalingen van politieke, economische en sociale aard die kunnen leiden tot concurrentievervalsingen, die het vrije verkeer van personen, diensten en goederen kunnen belemmeren, of die de handhaving of invoering van bepaalde dispariteiten in de handelsvoorwaarden tot doel hebben.

1. Financiële steun

Het in de verschillende landen gevoerde beleid tot ondersteuning van het visserijbedrijf neemt de vorm aan van directe of indirecte subsidies aan de produktie of aan de handel. Hierdoor wordt de kostenstructuur zeer aanzienlijk beïnvloed.

Ten einde vervalsingen in de concurrentievoorwaarden te elimineren dient :

- een overzicht opgesteld te worden van de directe of indirecte steunmaatregelen of subsidies die, in welke vorm dan ook, aan de producenten of consumenten van elke lid-staat ten goede komen ;
- de invloed van deze steun op de kostprijs bij aanvoer bepaald te worden ;
- vastgesteld te worden welke van deze steunmaatregelen van discriminerende aard zijn, alsmede welke niet tot doel hebben de produktie te oriënteren, de markt te stabiliseren of de consumptie te vergroten,

Op grond van deze voorbereidende analyse, die momenteel wordt verricht aan de hand van het onlangs door de diensten van de Commissie opgestelde overzicht, zal een gemeenschappelijke oplossing voor het vraagstuk van de steunmaatregelen worden uitgewerkt, waarbij moet worden uitgegaan van de volgende beginselen :

- afschaffing, in het kader van de bepalingen van het Verdrag, van discriminerende steunmaatregelen en van die steunmaatregelen die in

- enerzijds maken zij het mogelijk produkten van geringe kwaliteit te elimineren, waardoor het aanbodoverschot gedeeltelijk wordt verminderd en de producent gestimuleerd wordt tot kwaliteitsverbetering;
- anderzijds kan op deze wijze aan de smaak van de consumenten worden voldaan, terwijl tevens waarborgen worden geschapen voor een regelmatige voorziening van constante kwaliteit.

Gezien de essentiële betekenis van deze normen, moeten zij onmiddellijk bij de inwerkingtreding van de gemeenschappelijke marktorganisatie worden vastgesteld.

Om deze reden moeten in een eerste fase:

- de handelsnormen worden vastgesteld voor produkten die bestemd zijn voor menselijke consumptie, althans voor die produkten waarvoor bijzondere maatregelen moeten worden getroffen op het gebied van de prijsstabilisatie;
- de verschillende voorschriften op het gebied van de controle in verband met de gezondheidseisen gecoördineerd worden, opdat geen ongelijkheden in de werking van de markt worden teweeggebracht of gehandhaafd.

In een tweede fase zal voorts overgegaan moeten worden tot:

- het vaststellen van handelsnormen voor de overige ruwe of bewerkte produkten;
- het opstellen van gezondheidsvoorschriften die in acht genomen moeten worden bij de distributie, en de harmonisatie van de terzake geldende nationale voorschriften.

Om bovendien de doeltreffendheid van deze voorschriften zo groot mogelijk te maken, dient er door middel van een verplichte controle op de kwaliteit van de produkten bij aanvoer voor gezorgd te worden dat de gemeenschappelijke normen in acht genomen worden. Deze controle moet zich eveneens uitstrekken tot de omstandigheden waaronder de behandeling, het vervoer en de opslag, tot aan de uiteindelijke bestemming van de produkten, plaatsvinden.

Deze controle moet worden uitgevoerd door gespecialiseerde instellingen, die door de lid-staten worden aangewezen, terwijl op communautair niveau een coördinatie dient plaats te hebben door het "Comité van beheer".

2. Bijzondere maatregelen

a) Regelingen voor interventies op de markt

Met het geheel van normalisatiemaatregelen wordt een zekere mate van marktstabiliteit bereikt doordat het aanbod vooral kwalitatief op de vraag wordt afgestemd en de groei van de laatste wordt bevorderd.

Dit is echter niet voldoende om het grote, structurele, gebrek aan marktevenwicht dat wordt veroorzaakt door de snelle, niet cyclische, productiefuctuaties op te heffen. De fluctuaties in het aanbod leiden tot aanzienlijke prijsvariaties, die niet alleen zeer nadelig zijn voor de producent maar ook de ontwikkeling van de consumptie in gevaar brengen. Derhalve lijkt het noodzakelijk bijzondere interventieregelingen tot stand te brengen.

Gezien het grote aantal soorten en de verschillende omstandigheden waaronder deze in de handel worden gebracht, kunnen geen algemene maatregelen tot stabilisatie van de prijzen door middel van directe en niet gedifferentieerde interventies met betrekking tot het aanbod worden vastgesteld.

Het "basisinkomen" van de grote meerderheid der vissers wordt namelijk verkregen uit een zeker aantal produkten, die door de industrie worden verwerkt; de prijzen van deze produkten zijn dus rechtstreeks van invloed op het inkomen van deze vissers en zijn voor een groot deel bepalend voor de kostprijs in de verwerkende industrie. Maatregelen tot stabilisatie van de prijzen voor de betrokken produkten zijn derhalve om drie redenen van betekenis:

- zij zijn makkelijker op te stellen en eenvoudiger toe te passen omdat zij niet betrekking hebben op de gehele productie;
- op langere termijn geven zij richting aan de activiteiten van de vissers en waarborgen zij tot op zekere hoogte de rentabiliteit van de rationalisatie-investeringen, daar zij de onzekerheden ten aanzien van het bruto-bedrijfsinkomen

vermindere; om deze reden vormen zij een stimulans voor de ontwikkeling van een adequate bedrijfsoutillage ;

- zij stellen de verwerker (conservenfabrikant ...) in staat tot een rationeler beleid; daar deze de mogelijkheid heeft zijn kostprijs "ex ante" te berekenen, kan hij een produktieprogramma opstellen en op economische gezonde voorwaarden concurreren.

De produkten waarop deze maatregelen betrekking hebben en die "basisprodukten" genoemd worden moeten aan twee voorwaarden voldoen:

- zij moeten het belangrijkste onderdeel vormen van de produktie van de rederijen in de visserij ;
- zij moeten van overwegende betekenis zijn voor de prijsvorming op de markt, in die zin dat elke verandering in het prijspeil voor deze produkten moet leiden tot een overeenkomstige prijsbeweging bij de andere visserijprodukten.

Zodoende hebben de op deze produkten gerichte stabilisatiemaatregelen dus een gunstig effect op het marktevenwicht bij de overige visserijprodukten en leiden juist daardoor tot een verhoging van het inkomen van de vissers als groep.

Zonder een uitputtende of limitatieve lijst op te stellen lijkt het gewenst reeds nu als "basisprodukten" aan te houden : haring, kabeljauw en sardine.

De onevenwichtigheden op de markt zijn :

- hetzij fundamentele onevenwichtigheden, die voortvloeien uit een onvoldoende aanpassing van het totale aanbod (per jaar of per seizoen) aan de consumptieve behoeften en aan de ontwikkeling daarvan ;
- hetzij tijdelijke onevenwichtigheden, die het gevolg zijn van een tijdelijk uitzonderlijk groot aanbod, dat niet onmiddellijk door de markt kan worden opgenomen.

Er moeten derhalve twee verschillende en elkaar aanvullende soorten van maatregelen tot stabilisatie van de prijzen worden getroffen :

.../...

i) Oriëntatie van de prijzen op lange termijn

De vaststelling van een oriëntatieprijs vormt voor de producent een aanwijzing inzake de te verwachten marktontwikkeling en derhalve een additioneel economisch gegeven voor de voorbereiding van het visseizoen ; op lange termijn kan de reder op grond van deze oriëntatieprijs zijn eigen verwachtingen inzake de marktontwikkeling, waarop hij zijn investeringsbeslissingen voor wat betreft de vloot baseert, beter formuleren.

In de verwerkende industrie vormt deze prijs eveneens een nuttig gegeven voor het opstellen van produktieprogramma's, indien de grondstoffenprijzen een belangrijke rol spelen.

In de hoogte van deze prijs, die moet worden vastgesteld aan de hand van een aantal factoren die kenmerkend zijn voor de marktontwikkeling, zullen noodzakelijkerwijze seizoenschommelingen in de produktie en daaruit voortvloeiende prijsverschillen moeten zijn verwerkt.

ii) Prijsstabilisatie op korte termijn

Deze heeft tot doel plotselinge prijsinzinkingen die onvermijdelijk het gevolg zijn van de confrontatie van een uitzonderlijk groot aanbod met een inelastische vraag te voorkomen ; de producenten

.../...

worden er door beschermd tegen de ernstige gevolgen van een blijvende sterke prijsdaling. Het regulerende stelsel houdt in dat een gedeelte van de voor menselijk consumptie bestemde produkten uit de markt wordt genomen en tot vismeel wordt verwerkt. Ten einde een aanzienlijke daling van het inkomen van de visser te vermijden, moet worden bepaald dat in dit geval de uit de markt genomen produktie, die in ieder geval moet voldoen aan de vastgestelde kwaliteitsnormen, wordt opgekocht tegen een minimumprijs, die van tevoren moet worden vastgesteld aan de hand van de aard en de kwaliteit van de betrokken vissoort.

De vaststelling van de minimaankoopprijs kan uiteraard niet leiden tot een totale dekking van de produktiekosten, maar zal slechts in een gedeeltelijke dekking kunnen voorzien; de hoogte moet worden berekend aan de hand van de oriëntatieprijs.

Deze prijsgarantie die dient om op korte termijnen het hoofd te kunnen bieden aan belangrijke prijsdalingen die een ernstig gevaar inhouden voor de handhaving van een redelijk inkomenspeil voor de werknemers moet de producenten ertoe brengen de produktie aan te passen door de overschotten te verminderen en deze niet af te zetten tegen kunstmatig hoge prijzen ten opzichte van die welke vrij tot stand komen op een verzadigde markt. Derhalve moet interventie op de markt noodzakelijkerwijs gepaard gaan met communautaire maatregelen tot regulatie van de aanvoer tijdens het seizoen die tot doel hebben te voorkomen dat op markten die het verzadigingspunt hebben bereikt nog een massale aanvoer plaatsvindt.

Het ingewikkelde karakter van het handelsverkeer, het grote aantal soorten en de verschillende commercialisatievormen maken dat een goed functioneren van dergelijke procedures in de praktijk veel zorg vereist; de doeltreffendheid ervan is in de eerste plaats afhankelijk van de soepelheid waarmee de interventie-organen die zich moeten aanpassen aan de marktsituatie van elke dag en aan de plaatselijke of regionale omstandigheden, optreden.

Deze door de lid-staten aangewezen organen die onder eigen verantwoordelijkheid optreden op basis van communautaire voorschriften moeten in staat zijn :

.../...

- de desbetreffende instanties van de Gemeenschap gegevens te verschaffen inzake de marktsituatie en de te verwachten ontwikkeling daarvan, zulks aan de hand van gegevens met betrekking tot de op korte termijn te verwachten aanvoer die zij moeten verzamelen bij de producenten ;
- zorg te dragen voor de uitvoering van communautaire richtlijnen betreffende de maatregelen tot regularisatie van de produktie en tot stabilisatie van de prijzen ;
- de boekhoudkundige en technische bewerkingen te verrichten die noodzakelijk zijn om de maatregelen tot ondersteuning van de markten voor rekening van de Gemeenschap te kunnen uitvoeren.

Daar bovengenoemde interventie maatregelen tot doel hebben grote prijsdalingen te voorkomen dient de mogelijkheid te worden geopend dat de beroepsorganisaties in het kader van hun gemeenschappelijke algemene maatregelen voor elke actie van de Gemeenschap bijzondere maatregelen treffen om de handelsvoorwaarden voor de verkoop van de aangeboden produkten te verbeteren en te regelen. Dergelijke maatregelen die geen extra-belasting van de Gemeenschap met zich zullen brengen mogen noch de toepassing van het Verdrag belemmeren noch in strijd zijn met de internationale verplichtingen van de EEG op dit gebied.

3. Criteria voor de onderlinge aanpassing der prijzen en voor het intracommunautaire handelsverkeer

a) Prijzen

Gezien de huidige situatie in de visserij van de lid-staten, zoals deze werd uiteengezet in voorgaande hoofdstukken, kan het noodzakelijk zijn dat de aanbevolen interventie maatregelen tijdens de overgangperiode worden toegepast op een voor elke lid-staat verschillend prijsniveau. Om het algemeen doel van de markt-politiek, te weten de totstandbrenging van een gemeenschappelijk prijspeil, te bereiken, dienen voor bepaalde basisprodukten maatregelen getroffen te worden om een geleidelijke onderlinge aanpassing van de prijzen tot stand te brengen; uitgaande van gedifferentieerde prijsniveaus, die moeten worden berekend aan de hand van de structurele verschillen in het visserijbedrijf en van de regionale omstandigheden op het gebied van de commercialisatie. Het bestaan van verschillende prijsniveaus, zowel voor de oriëntatieprijzen, als voor de minimumprijzen voor de communautaire interventie, impliceert dat een "marge" moet worden vastgesteld, hetgeen met de grootst mogelijke zorg moet geschieden :

- een te hoge maximum prijsgrens zou het gevaar inhouden dat een onverantwoorde regionale ontwikkeling van bepaalde sectoren van de produktie ontstaat, welke in het stadium van de gemeenschappelijke markt niet meer rendabel zouden zijn ;

.../...

- een te lage minimum-grens zou tot verwaarlozing van bepaalde sectoren van de produktie leiden, die in het eindstadium juist tot ontplooiing zouden moeten komen.

De vaststelling van de gedifferentieerde prijzen zal zodanig moeten geschieden dat:

- de aanpassing van de bedrijven aan de toekomstige marktomstandigheden wordt bevorderd, en wel door de producenten te stimuleren tot een eventuele omschakeling van hun werkzaamheid en door hun de nodige tijd te geven voor deze moeilijke operaties;
- de tenuitvoerlegging van passende investeringsprogramma's wordt versneld, in het bijzonder van die welke betrekking hebben op de produktiviteitsverbetering, die noodzakelijk is om de producenten in staat te stellen in het eindstadium onder gezonde omstandigheden het hoofd te bieden aan de concurrentie.

Het lijkt onontbeerlijk dat het ritme van de achtereenvolgende prijsaanpassingen en de richting waarin deze plaatsvinden wordt vastgesteld en afgestemd op het ritme van de onderlinge aanpassing van de mededingingsregels.

b) Handelsverkeer

De invoering van gedifferentieerde orientatie- of minimum aankoop-prijzen brengt de noodzaak met zich van bepaalde aanpassingen op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in de produkten waarop deze stabilisatiemaatregelen betrekking hebben opdat het evenwicht op de nationale markten, waarvoor voorlopig verschillende niveaus gelden, niet wordt verstoord en opdat de maatregelen die op het vlak van de lid-staten of op communautair vlak worden getroffen tot aanpassing van de structuur van het visserijbedrijf aan het gemeenschappelijk prijspeil dat aan het eind van de overgangperiode moet worden bereikt niet tegengegaan of afgeremd worden.

Met de invoering van een stelsel van intracommunautaire heffingen, die geleidelijk worden verlaagd overeenkomstig het ritme van de onderlinge aanpassing der prijzen, kan een voldoende bescherming worden bereikt van de belangen van de producenten.

Daardoor worden uitgesloten de handhaving van de douanerechten en heffingen van gelijke werking welke thans in het kader van het handelsverkeer in deze produkten gelden alsmede een beroep op artikel 44 van het Verdrag.

Voor andere dan de in de voorafgaande paragrafen als "basisprodukten" aangeduide produkten zijn de kwantitatieve beperkingen reeds vrijwel afgeschaft, met uitzondering van enkele zeer bijzondere gevallen. Het intracommunautaire handelsverkeer in deze produkten zal derhalve gewoonlijk moeten verlopen op basis van de algemene regels van het Verdrag inzake de douane-unie.

c) Harmonisatie van wettelijke voorschriften

De uitbreiding van het intracommunautaire handelsverkeer wordt voorts versneld door de bepalingen in het Verdrag betreffende het vrije verkeer van personen, diensten en goederen. De desbetreffende maatregelen houden juridisch niet rechtstreeks verband met het gemeenschappelijk visserijbeleid. Ten aanzien van de procedures voor de douanebehandeling van rechtstreeks aangevoerde produkten en het recht van vestiging zijn reeds bijzondere richtlijnen opgesteld, waarin de wijze van toepassing of de uiterste datum voor het van kracht worden van deze regelingen worden vastgesteld.

Gezien de invloed van de voorschriften betreffende de exploitatie der vaartuigen en visgronden op de produktiekosten moeten, met het oog op de toepassing van deze maatregelen de nationale wettelijke en andere voorschriften betreffende de eigendom, de organisatie van het werk, de samenstelling van het personeel en de voorrechten verbonden aan diploma's van beroepsbekwaamheid worden geharmoniseerd, opdat geen distorsies ontstaan in de uitvoering van het gemeenschappelijk beleid.

Terwijl de harmonisatie van bepaalde voorschriften moet geschieden in het kader van het structuurbeleid of van het sociale beleid (organisatie van het werk aan boord, samenstelling van het personeel, veiligheid in de scheepvaart ...), zijn andere harmonisatiemaatregelen nog hangende, wat met name geldt voor het eigendomsrecht en de diploma's.

De vlag van het schip is bepalend voor zijn nationaliteit en houdt nauw verband met het eigendomsrecht; de vlag vormt de grondslag voor de controle op de oorsprong van de aangevoerde produkten en derhalve dienen de voorwaarden voor het verkrijgen van een bepaalde vlag te worden geharmoniseerd ten einde uniforme voorwaarden voor het vrije verkeer van communautaire goederen tot stand te brengen.

Hetzelfde geldt voor de voorschriften inzake de beroepsdiploma's, die in de praktijk bepalend zijn voor het vrije verkeer van werknemers.

In dit opzicht zal de Commissie, in samenwerking met lid-staten, moeten overgaan tot vaststelling van de gelijkwaardigheid van diploma's en van de voorrechten die aan de diploma's zijn verbonden.

III. HANDELSPOLITIEK TEN OPZICHTE VAN DERDE LANDEN

Het visserijbedrijf is voor het economisch en sociale evenwicht in de lid-staten van essentiële betekenis. Voor de expansie ervan moet een handelspolitiek worden gevoerd, waardoor de gerechtvaardigde belangen van de nationale producenten en verwerkende industrieën kunnen worden beschermd en tevens de ontwikkeling van de buitenlandse handel wordt bevorderd.

De huidige en te voorzien behoeften van de Gemeenschap overtreffen de totale produktiemogelijkheden van de lid-staten, zodat uit derde landen moet worden ingevoerd. Dit geldt met name voor een reeks produkten die bestemd zijn voor industriële verwerking.

Maar door het in ruime mate toegankelijk maken van de Europese markt voor produkten uit derde landen ontstaan structurele problemen, die opgelost moeten worden opdat het evenwicht in de produktie van de Gemeenschap niet onnodig in gevaar wordt gebracht, waarbij tevens moet worden voldaan aan twee doelstellingen van het Verdrag, namelijk bevordering van de gewenste specialisatie en geleidelijke afschaffing van de beperkingen in het internationale handelsverkeer.

Bepaalde derde landen nemen als gevolg van hun geografische ligging temidden van zeer visrijke gebieden een bevoorrechte positie in, in de internationale concurrentie; het economisch voordeel dat zij hebben in verband met de nabijheid van de visgronden, hetgeen tot uiting komt in een beter gebruik van kapitaal en arbeid, wordt nog vergroot door het feit dat hun economie in het algemeen van nature op de zee is ingesteld, waardoor in de loop der eeuwen een bijzonder goed aangepaste structuur tot stand kon komen.

Ten aanzien van de Geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar en van de Landen en Gebieden overzee houden artikel 11 van de Overeenkomst van Jacoende en artikel 10 het besluit van de Raad van 25 februari 1964 voor de Gemeenschap de verplichting in bij de bepaling van het gemeenschappelijk landbouwbeleid rekening te houden met de belangen van deze landen betreffende produkten die gelijksoortig zijn aan Europese produkten en daarmee concurreren.

Deze belangen zijn zeer duidelijk ten aanzien van visserijprodukten, gezien enerzijds de bestaande handelsbetrekkingen en anderzijds de grote mogelijkheden die deze landen hebben tot ontwikkeling van het visserijbedrijf.

De te nemen maatregelen moeten tot doel hebben het handelsverkeer tussen de EEG en deze landen uit te breiden, rekening houdend met de ontwikkeling van de produktie, zowel in de lid-staten als in de Geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar en de Landen en Gebieden overzee enerzijds en met de algemene marktsituatie in de Gemeenschap als geheel anderzijds.

1. Invoerregering

De toepassing van het gemeenschappelijk buitentarief moet een redelijke bescherming van de markten van de Gemeenschap mogelijk maken, voor zover de wereldmarktprijzen onder normale concurrentie-omstandigheden tot stand komen, maar op zichzelf is dit niet toereikend om:

de producenten van de lid-staten te beschermen tegen de abnormale omstandigheden waaronder de invoer eventueel kan plaatsvinden hetzij

.../...

op grond van conjuncturele factoren, hetzij op grond van externe factoren van politieke of economische aard ;

- de nadelen op te heffen die het gevolg zijn van onverwachte schommelingen van het aanbod, met name wanneer deze zich voordoen bij basisprodukten waarop een interventieregeling van toepassing is.

In het kader van het handelsbeleid met betrekking tot de visserij dienen dus de volgende maatregelen te worden getroffen om het ontstaan en de invloed van versturende factoren op de binnenlandse markt, die bovendien een belemmering kunnen vormen voor de ontwikkeling van een natuurlijke preferentie tussen de lid-staten tegen te gaan :

a) Algemene maatregelen voor alle produkten

- i) Toepassing van gemeenschappelijke kwaliteitsnormen die bij communautaire verordeningen zijn vastgesteld of die als gelijkwaardig erkend zijn zulks met het oog op een gelijke behandeling van de producenten van de lid-staten en van die van derde landen en voorts om de consumentenprodukten van een betere kwaliteit te kunnen aanbieden.
- ii) Vervanging van de geconsolideerde tariefcontingenten tegen verlaagde rechten die thans nog gelden voor bepaalde lid-staten door het openen van communautaire tariefcontingenten ten einde de omstandigheden voor de bevoorrading van de verwerkende industrieën in de Gemeenschap gelijk te maken.
- iii) Toepassing van vrijwaringsclausules om de binnenlandse markt te beschermen tegen dumping of subsidiemaatregelen van de kant van derde landen ten opzichte van de lid-staten, zulks in het kader van de op dit gebied tot stand te brengen gemeenschappelijke regeling.

.../...

b) Bijzondere maatregelen voor produkten waarop een interventieregeling van toepassing is

In een periode van uitzonderlijke grote aanvoer kan de prijs op de buitenlandse markten tijdelijk lager zijn dan die welke als gevolg van de stabilisatiemaatregelen op de binnenlandse markten tot stand komt ; dit kan een extra grote invoer tot gevolg hebben waardoor het garantiefonds systematisch moet interveniëren onder omstandigheden waarvoor het garantiefonds niet is bedoeld en waardoor de produktie van de Gemeenschap tijdelijk zou kunnen worden gedrukt.

Een dergelijke ontwikkeling zou de toepassing kunnen rechtvaardigen van bijzondere beschermde maatregelen welke inhouden dat de invoer van gelijksoortige produkten of van produkten die een direct substituuut vormen wordt beperkt of tijdelijk geschorst, behoudens het gebruik dat wordt gemaakt van de onder a) genoemde tariefcontingenten en met inachtneming van de internationale verplichtingen van de Gemeenschap.

2. Uitvoer

De uitvoerpolitiek moet gebaseerd zijn op een voortdurend streven tot verbetering van de kwaliteit ; bovendien moeten de acties die door het bedrijfsleven zelf in elke lid-staat worden ondernomen ter vergroting van de afzet in het buitenland worden gecoördineerd.

In de beoogde regeling, waarin rekening moet worden gehouden met permanente invoermogelijkheden, dient eveneens rekening te worden gehouden met permanente uitvoermogelijkheden, met name ten aanzien van verwerkte produkten, die het grootste deel vormen van de buitenlandse handel van de Gemeenschap ; in dit verband zullen restituties bij uitvoer moeten worden toegekend die overeenkomen met de opgelegde invoerheffingen en eventueel zullen maatregelen moeten worden genomen om de verkoop te bevorderen.

.../...

IV. UITVOERING VAN HET MARKTBELEID

Voor de totstandbrenging en de dagelijkse uitvoering van het marktbeleid is een administratieve organisatie vereist. Deze moet de Gemeenschap voorzien van :

- de nodige gegevens voor de vaststelling van de streefcijfers voor de produktie en de eventuele aanpassing daarvan in verband met de conjunctuur ;
- de middelen tot uitvoering van haar besluiten ;
- de middelen tot coördinatie van het in de verschillende lid-staten gevoerde beleid.

Naast de door de lid-staten aangewezen interventieorganen, waarvan sprake was in verband met de maatregelen tot prijsstabilisatie, moeten twee organen in het leven worden geroepen :

1. Een Comité van beheer voor visserijprodukten, belast met het bevorderen van de samenwerking tussen de verschillende lid-staten bij de uitvoering van dit beleid.

Onder voorzitterschap van een vertegenwoordiger van de Commissie en met als leden met name de directeur-generaal die in elk der lid-staten verantwoordelijk zijn voor de visserijsector zal het tot taak hebben :

- de Commissie in te lichten omtrent het in de lid-staten gevoerde marktbeleid alsmede omtrent de resultaten van de maatregelen die zijn genomen om de vastgestelde doeleinden te bereiken ;
- adviezen uit te brengen over de maatregelen waartoe de Commissie in het kader van haar bevoegdheden heeft besloten ;
- de vraagstukken te onderzoeken die samenhangen met een evenwichtige ontwikkeling van het visserijbedrijf en de hem meest geschikt lijkende oplossingen daarvoor voor te stellen.

2. Een Raadgevend comité voor de visserij belast met de normalisatie en de bevordering van de betrekkingen met de beroepskringen.

.../...

Gezien de nauwe samenhang tussen de economische, sociale en structurele vraagstukken kan het raadplegen en het wederzijds verstrekken van inlichtingen op het niveau van het bedrijfsleven niet telkens ad hoc plaatsvinden naar gelang bepaalde afzonderlijke vraagstukken moeten worden opgelost. Het moet daarentegen geschieden in het kader van een gemeenschappelijk orgaan dat de vraagstukken op het gebied van de aanpassing van de visserij aan de nieuwe marktomstandigheden onder alle aspecten kan bestuderen en dat de gevolgen van de te nemen maatregelen voor alle betrokken gebieden kan beoordelen.

Dit Raadgevend comité moet derhalve worden belast met het uitbrengen van met redenen omklede adviezen over het geheel van vraagstukken welke betreffen de ordening der markten en de aanpassing van de structuur, zowel in economisch als in sociaal opzicht.

V. DE FINANCIERING

Het in geval van verzadiging van de markten uit de markt nemen van produkten die geschikt zijn bevonden voor menselijke consumptie brengt financiële lasten mee voor de Gemeenschap voor zover aan de producenten een minimumprijs is gewaarborgd.

Het financieringsstelsel voor deze ondersteuningsmaatregelen impliceert de inschakeling, in het kader van het bepaalde in artikel 40, lid 4, van het Verdrag, van het EOGFL waarvan de werkwijze eventueel kan worden aangepast aan deze categorie van interventie maatregelen.

.../...

F. HET SOCIALE BELEID

1. Algemene opmerkingen

Het sociale beleid in de visserij is evenals het structuur- en marktbeleid een onmisbaar onderdeel van de gemeenschappelijke visserijpolitiek. Het is gericht op verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden van de werknemers, parallel met de stijging van de inkomens als gevolg van de economische en structurele maatregelen en het brengt op menselijk vlak tot stand wat monetair in de toeneming van de koopkracht tot uitdrukking komt.

Door verbetering van de vakbekwaamheid, verspreiding van algemeen economische kennis, beroepsopleiding en -herscholing, verbetering van de arbeidsvoorwaarden en dergelijke maatregelen wordt bij de werknemers een werkelijk gevoel van "deelneming" aan het economisch leven van de Gemeenschap gekweekt, wordt de arbeidsproductiviteit verhoogd en een optimaal gebruik der produktiefactoren verzekerd.

Uit het nauwe verband dat bestaat tussen de structurele, economische en sociale aspecten van het gemeenschappelijk beleid op dit gebied blijkt zeer duidelijk dat aan de sociale vraagstukken bij het streven naar een definitieve oplossing van het algemene vraagstuk van een evenwichtige expansie van de visserij onvoorwaardelijk de plaats moet worden toegekend die daaraan toekomt.

Zo zullen de in het kader van het sociale beleid getroffen maatregelen bijdragen tot de verwezenlijking van de op andere gebieden van het gemeenschappelijk visserijbedrijf gestelde doeleinden en van de basisdoelstellingen van het Verdrag met betrekking tot het sociale beleid.

2. Doelstellingen

De sociale doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid stemmen overeen met de in de artikelen 117 en volgende van het Verdrag omschreven algemene doelstellingen alsmede met die welke worden nagestreefd op het gebied van de landbouw, waartoe de visserij als een der sectoren van bedrijvigheid moet worden gerekend.

.../...

Zij hebben echter een bijzondere vorm die samenhangt met het eigen karakter van de vissersbevolking en met de bijzondere omstandigheden waaronder het beroep van visser wordt uitgeoefend. Om deze doelstellingen te verwezenlijken is het noodzakelijk dat meer nauwkeurige en meer tot in bijzonderheden afdalende maatregelen worden getroffen dan die welke worden genomen in het kader van de landbouweconomie meer in het algemeen.

De voornaamste doelstellingen van dit beleid zijn de volgende :

- inhalen van de achterstand die in het visserijbedrijf ten opzichte van andere meer begunstigde sectoren van bedrijvigheid is ontstaan ;
- een zodanig inkomen en niveau van sociale bescherming aan de werknemers verzekeren als vergelijkbaar zijn met die in andere beroepen, alsmede het tot standbrengen van een zekere stabiliteit in de werkgelegenheid ;
- het verbeteren van de arbeidsvoorwaarden, met inachtneming van de speciale eisen die door de zeevaart en de visserij worden gesteld ;
- het verwezenlijken van een doeltreffende bescherming van de zeelieden tegen de aan de uitoefening van het beroep inherente gevaren en met name tegen "zeeongevallen" ;
- het aan jonge werkkrachten die zelfstandig een bedrijf willen voeren verstrekken van de voor de oprichting daarvan noodzakelijke middelen voor zover deze bedrijven verenigbaar zijn met de structurele doelstellingen ;
- het verbeteren van de sociale omstandigheden in het algemeen door individuele en collectieve voorzieningen op cultureel gebied en op andere gebieden, die onmisbaar zijn voor de verheffing van het sociale leven in de kuststreken te ontwikkelen ;
- het vergemakkelijken van de sociale promotie van de werknemers in deze tak van bedrijvigheid, alsmede van de integratie in andere sectoren van bedrijvigheid van hen die het beroep moeten verlaten :

.../...

- het aanpassen van de pensioenvoorwaarden aan de algemene toelatingsvoorwaarden voor de andere categorieën werknemers enerzijds en aan de bijzondere aspecten van het beroep van zeevarende anderzijds.

3. Voorstellen

Of de visserijsector daadwerkelijk met succes kan worden geïntegreerd in de economie van de Gemeenschap hangt voor een groot deel af van hetgeen wordt gedaan om verbetering te brengen in de ongunstige sociale omstandigheden die een schadelijke invloed hebben op de ontwikkeling van het handelsverkeer en die het natuurlijke proces tot structuurverbetering belemmeren.

Om de eerder vastgestelde doeleinden te bereiken dient derhalve een reeks van specifieke maatregelen in overweging genomen te worden, met name op het gebied van de voorwaarden voor opleiding en leven en werk aan boord van de vaartuigen, om te komen tot de technische aanpassingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van de economische en sociale grondbeginselen van het Verdrag.

Deze communautaire maatregelen moeten tot doel hebben de maatregelen en de initiatieven van de betrokken nationale instanties te coördineren; zij moeten het kader vormen van al hetgeen op dit gebied wordt verricht. Daartoe moet de Gemeenschap een overzicht van de sociale toestand opstellen, de gevolgen van sociaal-economisch aard die uit deze toestand voortvloeien bestuderen en voor zover nodig hieruit richtlijnen afleiden voor een harmonische vooruitgang; met het oog hierop wordt een aantal van de belangrijkste problemen hierna uiteengezet om duidelijk te maken dat het van belang is gezamenlijk overleg en gezamenlijke onderhandelingen in de verschillende Lid-Staten te bevorderen en om de fundamentele betekenis van onderling afgestemde gemeenschappelijke maatregelen in het licht te stellen.

a) De beroepsopleiding

Gezien de rechtstreekse invloed ervan op de produktiviteit, vormt de beroepsopleiding een structurele faktor van de eerste orde en de vraagstukken die hiermee samenhangen worden derhalve behandeld in het hoofdstuk dat is gewijd aan het structuurbeleid; de beroepsopleiding heeft echter ook een sociaal aspect, dat samenhangt met de vraagstukken op het gebied van de aanwerving van arbeidskrachten.

Gezien de stijgende behoefte aan geschoolde arbeidskrachten van de industrie aan de wal en de meer normale omstandigheden op menselijk vlak in de andere takken van bedrijvigheid, ondervinden de Lid-Staten sedert

verscheidene jaren moeilijkheden bij de aanwerving van arbeidskrachten voor de scheepvaart, welke moeilijkheden moeten worden overwonnen opdat de structurele maatregelen een duurzaam succes kunnen opleveren.

De bijzondere en moeilijke arbeidsvoorwaarden en levensomstandigheden aan boord van de vissersvaartuigen lijken moeilijk te compenseren met een dienovereenkomstig hoog loonpeil, gezien de lage rentabiliteit in het visserijbedrijf vergeleken met andere, meer ontwikkelde sectoren van bedrijvigheid.

De oplossing van dit moeilijke vraagstuk lijkt, zonder daarbij aan het aspect van de bezoldiging voorbij te gaan, te liggen in de aanpassing van de beroepsloopbaan van de zeelieden, en wel door :

- de duur van de loopbaan "op zee" te beperken naar gelang van de vorm van visserij en de aard van de scheepvaart die door de betrokkene wordt beoefend;
- het mogelijk te maken dat de zeelieden aan het einde daarvan worden tewerkgesteld in andere sectoren van bedrijvigheid aan de wal of in een minder veeleisende vorm van zeevaart.

Deze opvatting van het beroep van zeevarende, biedt met name voor de industriële of grote visserij talrijke voordelen; daardoor kan een permanente aanwerving van jongeren worden verzekerd, waarbij periodiek nieuwe krachten worden aangehouden die opgewassen zijn tegen de zware werkzaamheden en ontvankelijk voor moderne technieken op het gebied van de visserij en de navigatie. Daardoor worden tevens de bezwaren van de veroudering van gewoonten en methoden vermeden die thans zeer sterk in deze tak van bedrijvigheid worden gevoeld.

De praktische toepassing hiervan vereist een aanpassing van de verschillende pensioenstelsels van de Lid-Statens en een voortdurende zorg voor de beroepsopleiding, hetzij aan het begin van de loopbaan of tijdens deze, dan wel, ter vergemakkelijking van de overgang naar een ander beroep, aan het einde ervan.

In het kader van de op dit gebied krachtens het Verdrag aan de Commissie toegekende taken tot stimulering en coördinatie zal de Commissie in nauwe samenwerking met de Staten en de betrokken organisaties onderzoeken verichten inzake dit algemene vraagstuk van aanwerving ten einde te komen tot een bepaling van :

.../...

- het werkgelegenheidsbeleid dat moet worden gevoerd om in de komende tien jaar te voorzien in de behoeften aan arbeidskrachten, rekening houdend met de mogelijkheden van omscholing ;
- de maatregelen die moeten worden genomen om te komen tot een beroepsopleiding die is afgestemd op de produktieve technische methoden, waarvan de resultaten door specialisten op het gebied van wetenschappelijke en technisch onderzoek werden beproefd (leerlingenstelsel in de zeevaart, sociale promotie, herscholingscursussen, overgang naar een ander beroep ...) ;
- de financiële middelen die nodig zijn voor de verwezenlijking van deze doelstellingen en de bij de aanwending van deze middelen te volgen procedure, hetzij met inschakeling van het Europees Sociaal Fonds, hetzij op enige andere wijze.

b) Regeling van het werk aan boord

De werkzaamheden aan boord van vissersvaartuigen lenen zich vrij slecht tot een regeling en bij de pogingen om hiertoe te komen zal rekening moeten worden gehouden met het eigen karakter van het vissersbedrijf. Daar de activiteiten zich echter op steeds verder afgelegen visgronden richten en daar in eenzelfde gebied steeds omvangrijkere vloten opereren, wordt van de bemanningen een hoger peil van scheepvaartkundige kennis vereist, alsmede grotere aandacht bij de navigatie, waardoor het noodzakelijk wordt de duur van de arbeidstijd per dag te beperken, op dezelfde wijze als zulks geschiedt in de koopvaardij.

De regeling moet gericht zijn op :

- de beperking van het aantal arbeidsuren per dag op zodanige wijze dat de veiligheid van het vaartuig en de gezondheid van de bemanning niet in gevaar worden gebracht ;
- de toekenning aan de zeelieden van een wekelijkse of halfmaandelijke rustperiode aan wal, alsmede van een jaarlijks verlof dat wordt berekend op basis van de tijd dat zij gevaren hebben, waarbij iedere mogelijk-

.../...

heid moet worden uitgesloten dat zij weer voortijdig uitvaren en hun bezoldiging wordt verhoogd met die waar zij recht op hebben in de wettelijk voorgeschreven verlofperiode ;

- gelijkheid in de ontwikkeling van de in elk van de lid-staten toegepaste arbeidsregelingen ;
- gelijkheid van bezoldiging van alle werknemers, zonder enige discriminatie.

De verwezenlijking van deze doelstellingen is afhankelijk van de oplossing die wordt getroffen ten aanzien van de samenstelling van het personeel aan boord van de vaartuigen, zowel kwantitatief als kwalitatief.

Het zal de taak van de Commissie zijn, in nauwe samenwerking met de lid-staten, enerzijds een overzicht op te stellen van de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften die in de lid-staten gelden met in 't bijzonder betrekking tot :

- de samenstelling van het personeel

en, anderzijds, maatregelen te bestuderen die haar passend lijken om de verschillende bestaande regelingen nader tot elkaar te brengen, zodat zowel de sociale als de economische gevolgen ervan kunnen worden vergeleken.

Deze werkzaamheden zullen haar in staat stellen na raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité adviezen of aanbevelingen op te stellen die betrekking hebben op het opheffen van de op dit gebied bestaande verschillen tussen de verschillende lid-staten en tussen zeevarenden en andere categorieën van werknemers.

.../...

c) De verhoudingen tussen bedrijfshoofden-eigenaars en bezoldigde of zelfstandige arbeidskrachten

De contractuele verhoudingen tussen werkgevers en werknemers zijn van groot belang want daarbij worden ondubbelzinnig de rechten en verplichtingen van de verdragsluitende partijen vastgelegd en daarin komt het evenwicht tussen vraag en aanbod van arbeid tot uiting.

Het opstellen van standaardcontracten voor iedere tak van scheepvaart, vorm van visserij of categorie van bedrijven, maakt het mogelijk de sociale verhoudingen tussen de verschillende deelnemers aan het productieproces te normaliseren en een duurzaam en billijk evenwicht tussen hen te vergemakkelijken; dit evenwicht is moeilijk te verwezenlijken wanneer elk van de partijen geïsoleerd optreedt, hetzij op het vlak van een beroepsgroepering, hetzij individueel.

Het arbeidscontract in de scheepvaart is niet alleen een indirect middel tot stabilisatie van de prijzen, maar vooral dient het als een faktor tot stabilisatie van de werkgelegenheid en vervult het een regulerende functie bij de verdeling van de bruto-opbrengst van het bedrijf.

De toepassing ervan voor de aanmonstering van schepelingen voor grotere vaartuigen is zeer algemeen en verdient te worden uitgebreid tot andere categorieën van aanmonsteringen, met name voor kleine vaartuigen die alleen in een bepaald seizoen uitvaren in het kader van een geheel ambachtelijke bedrijfsvoering.

In dit verband zou de Commissie, in samenwerking met de lid-staten, kunnen overgaan tot het uitwerken van een passende standaardomschrijving die als basis kan dienen voor de afzonderlijke arbeidscontracten en voor de verschillende regelingen op het gebied van de sociale bescherming die daarmee samenhangen.

.../...

De verbetering van de wijze van verdeling van de bruto- of netto-bedrijfsresultaten en met name van die welke het hoofdbestanddeel vormen van het inkomen van de bezoldigde werknemers, moet tot stand worden gebracht met inachtneming van de inspanningen en risico's van elke groep aan het productieproces deelnemende economische subjecten.

Op zeer grote schaal wordt in de lid-staten het stelsel van een "gegarandeerd minimumloon" toegepast. In dit stelsel bestaat het inkomen van de bezoldigde opvarende uit een vast gedeelte, dat wordt berekend op basis van het referentieloon dat is opgenomen in de collectieve arbeidsovereenkomsten, en uit een variabel gedeelte waarvan de hoogte rechtstreeks afhankelijk is van de hoogte van de marktprijs en derhalve van de variaties daarin. Dit arbeidscontract brengt een band tussen kapitaal en arbeid tot stand en de algemene verbreiding daarvan dient te worden aangemoedigd.

Deze belangengemeenschappen zullen hun doel echter missen wanneer de verhouding tussen beide partijen niet overeenkomt met een juiste verdeling van inspanningen en risico's, en er in tegendeel toe bijdragen dat het inkomen van de zeevarende afhankelijk wordt van de prijsschommelingen waarop hij zelf praktisch geen invloed kan uitoefenen.

Het vaststellen van de betekenis die aan elk van deze twee elementen toe komt dient in de eerste plaats te geschieden in het beroep zelf, en door de lid-staten wier nationaal inkomensbeleid hier een bijzondere toepassing vindt. De Commissie moet er echter voor zorgen dat de op dit gebied op regionaal en nationaal vlak gevolgde handelwijze geen belemmering vormt voor de ontwikkeling van het gemeenschappelijke structuurbeleid door factoren in te voeren die onverenigbaar zijn met de met name in artikel 9 van het Verdrag omschreven algemene doelstellingen. Daartoe dienen verscheidene maatregelen te worden overwogen :

.../...

- het vaststellen en analyseren van de ontwikkeling van het beschikbaar looninkomen ten opzichte van de ontwikkeling van de bruto- en netto-bedrijfsresultaten enerzijds en ten opzichte van de ontwikkeling van het vaste kapitaal in het visserijbedrijf anderzijds;
- het bevorderen van een harmonisatie van de grondslagen en de methoden van berekening van de vaste en variabele delen, ten einde op grond van homogene gegevens een vergelijking te kunnen maken tussen het inkomen van de werknemers, zoals dat voortvloeit uit verschillende regelingen, alsmede tussen de inkomens in de visserij en die in andere categorieën van bedrijvigheid.

d). De levensomstandigheden aan boord

Het schip is niet alleen een produktiemiddel, maar ook verblijf- en werkplaats. Het is van belang aandacht te schenken aan de technische eisen die vastgesteld moeten worden op het gebied van veiligheid en bewoonbaarheid ten einde voor de zeeman te komen tot behoorlijke bestaansvoorwaarden op zee.

Reeds lang hebben de Lid-Staten zich beziggehouden met de vaststelling van normen op het gebied van de veiligheid van de scheepvaart en van het voorkomen van arbeidsongevallen aan boord; alomvattende uitvoerige nationale voorschriften bestaan er ten aanzien van de technische voorwaarden die in acht moeten worden genomen bij de scheepsbouw. Vaartuigen kunnen niet in gebruik worden genomen zonder dat een vaarvergunning is afgegeven waarin wordt verklaard dat zij beantwoorden aan de wettelijke voorschriften terzake.

.../...

Op internationaal vlak kwamen hiervoor internationale overeenkomsten inzake de bescherming van het menselijk leven op zee tot stand, waarbij de Lid-Staten zijn aangesloten.

De voorschriften op het gebied van de gezondheid en de bewoonbaarheid van de verblijven van de bemanningen van vissersvaartuigen, zijn minder streng en soms zelfs afwezig.

In deze tekortkoming, die eerder het gevolg is van een verwaarlozing van deze vraagstukken bij de bouw van het schip dan van een bewuste houding van de eigenaar of van de architect van het schip dient te worden voorzien.

Bij de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk beleid lijkt het noodzakelijk ten aanzien van de bouwprogramma's voor visserijvaartuigen waarvoor een financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt toegekend, over te gaan tot het vaststellen van normen die in acht moeten worden genomen ten aanzien van gezondheid, hygiëne en veiligheid. Deze maatregelen hebben tot doel een stimulans te vormen voor de modernisering van visserijvaartuigen die in de toekomst moeten worden gebouwd en voor zover mogelijk van die welke reeds in dienst zijn.

e) Technische bijstand en reddingswezen

De technische bijstand en het reddingswezen vallen grotendeels buiten het Europese kader en de reeds op dit gebied getroffen maatregelen vinden hun plaats in het traditionele raam van de internationale solidariteit van de zeevarenden.

De concentratie van visserijvloeden van de EEG, met name in de Noordzee en de Atlantische Oceaan, de technische gecompliceerdheid van de vaartuigen en het meer ingewikkelde bedrijfsbeheer alsmede de ernstigere en grotere gevaren van aanvaring en ongevallen die met deze verschijnselen gepaard gaan vereisen een bescherming van de gezondheid van de zeelieden welke zowel beantwoordt aan de economische eisen van hun werkzaamheden aan boord als aan de meest elementaire eisen op menselijk vlak.

De toepassing van communautaire maatregelen ter verzekering van een betere concentratie van de nationale inspanningen die op dit gebied worden verricht, tot coördinatie van de uitrustingsprogramma's en tot harmonisatie van de uitvoering ervan leiden juist tot een grotere doeltreffendheid van deze bijstand en reddingsdiensten.

.../...

Deze maatregelen werden voor een groot deel behandeld in het hoofdstuk dat is gewijd aan de structuur, en dienen aangevuld te worden met gemeenschappelijke bepalingen op het gebied van de organisatie van het reddingswezen.

Ter versterking van de doeltreffendheid van de huidige en toekomstige middelen, acht de Commissie het noodzakelijk dat een overzicht wordt opgesteld van de beschikbare middelen, dat wordt vastgesteld wat voor de uitvoering van deze taken nodig is, dat het aandeel van elke lid-staat in de gemeenschappelijke financiering wordt vastgesteld en dat de wijze waarop wordt opgetreden in geval van scheepsrampen, zowel langs de kust als in volle zee, wordt geharmoniseerd.

Tegelijk met deze algemene maatregelen acht de Commissie het noodzakelijk dat de opleiding van zeelieden met het oog op reddingsoperaties wordt verbeterd, opdat de opvarenden aan alle eventuele gebeurtenissen het hoofd kunnen bieden met de middelen die aan boord zijn, hetzij indien de ernst van de verwondingen van een bemanningslid niet zodanig is dat hij niet aan boord kan blijven, hetzij bij wijze van eerste medische hulp in afwachting van hulp van buitenaf.

In nauwe samenwerking met de lid-staten en meer in het bijzonder met de betrokken gezondheidsdiensten, zal de Commissie de nodige maatregelen in studie nemen en aanbevelen ten einde :

- te verzekeren dat aan boord inderdaad de nodige middelen aanwezig zijn om eerste hulp aan gewonden en zieken te bieden;
- de voorzieningen op het gebied van de radio-telecommunicatie te verbeteren en te ontwikkelen.

.../...

f) Harmonisatie van bepaalde specifieke aspecten van de regelingen voor sociale zekerheid en pensioenen

Het sociale beleid moet gericht zijn op een geleidelijke onderlinge aanpassing van de thans in de Lid-Staten geldende stelsels van sociale zekerheid en pensioenregelingen, waarbij in bepaalde Lid-Staten een eventuele leemte of achterstand met betrekking tot de dekking van de risico's van ongeval of ziekte en de pensioenen wordt opgeheven.

Deze onderlinge aanpassing dient te geschieden door harmonisatie van de nationale wetgevingen en door coördinatie van de werkzaamheden van de sociale beheersorganen die autonoom moeten blijven, zulks in verband met de lokale en regionale eigenaardigheden van de produktie.

Deze maatregelen tot harmonisatie en coördinatie maken het mogelijk de economische gevolgen zowel als de sociale betekenis van de lasten die op de ondernemingen drukken alsmede de uitkeringen die aan de begunstigen worden verstrekt te vergelijken; zij moeten bovendien gericht zijn op een algemene, op de algemene stijging van het werknemersinkomen afgestemde, verbetering van het niveau van sociale bescherming, tot op het peil in de andere beroepscategorieën.

De stelsels van ouderdomsverzekering moeten erop gericht zijn de zee-
lieden aan het einde van hun loopbaan behoorlijke levensomstandigheden
vergeleken met die van andere werknemers te waarborgen; gezien echter
de bijzondere kenmerken van de loopbaan ter zee zullen deze stelsels
bijzondere voorzieningen moeten bevatten ten aanzien van de pensioen-
gerechtigde leeftijd, al naar gelang de vorm van zeevaart die door de
betrokkene wordt beoefend.

Bovendien zal in deze geharmoniseerde stelsels rekening moeten worden
gehouden met de eerder genoemde vraagstukken op het gebied van de aan-

.../...

werving en wel door het in het leven roepen van een stelsel van proportionele, aanvullende of gedifferentieerde pensioenen die bedoeld zijn om de integratie van de arbeidskrachten in werkzaamheden aan de wal te vergemakkelijken, hun een extra inkomen te verschaffen, dat weliswaar gering is maar vast en verzekerd.

Om de haar toevallende taken tot een goed einde te brengen zal de Commissie een reeks onderzoeken verrichten en, hetzij in het kader van comités voor de structuur of comités van beheer, hetzij in samenwerking met het Raadgevend Comité voor het Visserijbedrijf, hetzij op eigen gezag, advies inwinnen met het oog op :

- het opstellen van een overzicht van de bestaande stelsels en het bepalen van de invloed daarvan op de resultaten van de visserij en op het inkomen van de werknemer in elke lid-staat ;
- het bestuderen van maatregelen tot harmonisatie van de verschillende stelsels met het oog op de algemene doelstellingen van het gemeenschappelijk beleid ;
- bij de Raad in te dienen voorstellen voor gemeenschappelijke maatregelen ten behoeve van migrerende werknemers ;
- het bijdragen, ten aanzien van de sociale vraagstukken, aan het opstellen van het jaarrapport dat is gewijd aan de ontwikkeling van het visserijbedrijf in zijn geheel in de verschillende lid-staten, zoals bedoeld in de hoofdstukken betreffende het structuurbeleid en het marktbeleid.

4. Uitvoeringsorganen

Om de Commissie in staat te stellen tot de naar haar mening noodzakelijke raadplegingen en om haar bij te staan in haar taak tot stimulering en coördinatie van de werkzaamheden dient gebruik te worden gemaakt van de volgende organen :

- a) een Raadgevend Paritair Comité dat aan de Commissie advies moet uitbrengen over alle sociale vraagstukken waarbij de werkgevers en werknemers in het visserijbedrijf zijn betrokken ;
- b) het in hoofdstuk X, D.II 2 en X.E.IV.2 bedoelde Raadgevend Comité voor het Visserijbedrijf, dat alle sociale vraagstukken met uitzondering van de onder a) bedoelde zal onderzoeken, waarbij vooral de bijzondere aspecten ervan en de invloed op het visserijbedrijf als geheel in beschouwing genomen moeten worden ;
- c) het in hoofdstuk X.D.II.2 bedoelde Permanente Comité voor de visserijstructuur, met name ten aanzien van de uitvoering van maatregelen op het gebied van de sociale structuur.

[Faint, illegible handwriting on a lined page]

[A solid, uniform pinkish-red color, possibly a blank page or a scan artifact]